

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [٥]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی [١٠]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى رەۋان

بۆتېگە يىشتى قورئان

بەرگى يىتجەم

نوسىنى

مەلا مەحمودى گەلا ئەيى

جزمى (۱۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

-
- ❖ تەفسىرى رەۋان بۇ تىگە يىشتى قورئان .
  - ❖ نووسىنى : مەلا مەحمۇدى گەلەلەيى .
  - ❖ چاپى يەكەم .
  - ❖ چاپخانىە ئۆفسىتى تىشك .
  - ❖ تىراز : (۵۰۰) دانە .
  - ❖ ژمارەى سپاردن : (۱۷۰) ى سالى (۱۹۹۹) .
  - ❖ مافى چاپکردن پارىژراۋە و تەنها ى نووسەرە .
  - ❖ چاپ و يىت چىنىنى : مەلەندى كۆمپيوتەرى ئاۋىزە — سايىمانى .

سه ره تى جرمى دهیهم

چونیه تی دابهش کردنی دهسکهوتی جهنگ

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَخْرَلْنَا
عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ أَلْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

له نایه تی پیشوودا پمروه ردگار فرمانی به موسولمانان کرد که دژی
کافران بجهنگن، فرموی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ﴾: جهنگیش به شیوهیه کی ناسایی و
عاده تی به شوینی دا دهسکهوت ده بی، نه مجار پمروه ردگار لیله دا یاسای
دابهش کردنی دهسکهوتی جهنگ دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا
غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ بزائن: نه وهی له جهنگ دا ده بیته دهسکهوتتان،
ده کریتته پینج بهش؛ به شیک له پینج به شه که ده دری بهوانه ی نایه ته که باسی
کردون، به لام شتیک هیهو پرسیار ده کری بۆ نایه ته که شهش لایه نی باس
کردون که پینج یه که که بیان به سهردا دابهش ده کری؟ له وه لام دا ده گوتری رای
راستو صه حیح نه وه یه: که هینانی ناوی خودا بۆ پیروزی و ته به پروکوه پینج
یه که که همر به سهر پینج لایه ن دا دابهش ده کری.

ته بو عالیه ده لی: نهو به شه ی بۆ خودا دیاری کراوه له پیوستی که عبده دا
خهرج ده کری. به لام رایه که ی رته کراوه ته وه به وه که ناوه دانگردنه وه ی نهو
پینج لایه نه ی پینج یه که که بیان به سهردا دابهش ده کری نه مانه ن.

۱- به شیک بۆ پیغه مبهره، به تاره زوی خوی دهیدا به کی دهیدا.

۲- به شی خرمه کانی پیغه مبهره که بریتسین: له به نوهاشمو
به نوموطلیب. نه مه رای شافیهی و نه حمه دو هی تریشه، به لگه شیان نهو

فرموده دهیه: که بوخاری و نه سائی ده ریان هیئاوه ده لئین: کاتئ پیغه مبهر ۞
 بهشی (ذوی القربی)ی دابهش کرد ته نیا له نتوان به نوهاشمو به نوموطله لیب
 دا بهشی کردو فرمودی: (اِنَّهُمْ لَمْ يَخْزَوْنِي فِي جَاهِلِيَةٍ وَلَا اِسْلَامٍ، اِنَّمَا
 بَنُو هَاشِمٍ وَبَنُو الْمُطَلَبِ شَيْءٌ وَاحِدٌ). که نه مهی فرمود: په نجه کانیشی
 تیکنان.

بوخاری ده لئ: لهیث کوتی: یونس بویگیرامه وه نه مهیشی زیاد کرد
 وتی: پیغه مبهر ۞ هیچی بۆ بهنی عهبدو شه مسرو بهنی نه وفل داننا. تینبو
 نیسحاق ده لئ: عهبدو شه مسرو هاشمو موطله لیب برای دایکی بوون، دایکیان
 عاتیکه کی کچی موپره یه، نه وفل برای باوکییان بوو، نه سائی ده فرمودی:
 پیغه مبهر بهشی خزمه کانی دانا که بریتی بوون له به نوهاشمو بهنو موطله لیب
 هدیانبوو ده ولمه ند بوو هدیان بوو همزار بوو!

به لام دوا و ده فاتی پیغه مبهر ۞ به لای تیمامی شافعی یوه ظاهریری
 نایه ته کهش نه وهی لی وهرده گیری پینج یه کی ده سته کهوته که ده کری به پینج
 بهش، به شیک بۆ پیغه مبهره ۞ له برژوه ندی موسولمانان دا خمرج ده کری
 وه کوو کرینی کالو پیداوستی جیهاد. به شیک بۆ خزمه کانیه تی
 به ده ولمه مندو همزاریانه وه، به سریان دا دابهش ده کری بۆ هر نیرینه کیان
 دوو هینده ی میینه یه کیان. نهو سی به شه که ی تریشی بۆ سی لایه نه که ی تر:
 هه تیوو همزارو ریبواره.

تیمامی نه بو حدیفه ده فرمودی: بهشی پیغه مبهر ۞ دوا و ده فاتی
 نامینی. ههروه ها بهشی خزمه کانیشی نامینی. نه گهر بیاندرتتی به بونه ی
 همزاریه وه ده یاندرتتی ته گینا ده ولمه منده کانیان نایاندرتتی. به لکوو پینج
 یه که که به سر هه تیوو همزارو ریبواردا دابهش ده کری.

تیمامی مالیک ده فرمودی: دوا و ده فاتی پیغه مبهر ۞ دابهش کردنه که
 حواله ی رای تیمام ده کری، به ناره زوی خوی چونی به یاش زانی ناوا دابهشی
 ده کا. حمزی لی بوو هه مووی ده خاته بهی تو لماله وه، نه گهر به لایه وه گونجاو

بوو به سمر نهواندی نایه ته که ناوی هیناون دابه شی ده کا، نه گمر به لایه وه په سهند بوو: هندیکیان ده یاندریتی و هندیکیان نایاندریتی.

مالیکیه کان، به لگه یان زورن، یه کی لهو به لگانه: نهو فرموده یه یه: که له عه بدوللای کوری مه سوده وه ریوایت کراوه: ده فرمودی: پیغه مبر ﷺ روژی جهنگی حونه یی ده سکه وتی جهنگی به شیوه یه کی تایبه تی دا به چهند که سیکی تایبه تی، سه د حوشتری دا به ته قره عی کوری حاییس، سه د حوشتریشی دا به عویینه ی کوری حیصن، هه روا هندیکی تری لهو ده سکه وته دا به هندی پیاو ماقولی عه رب، پیاو یکت وتی: وه لاهی نه م دابه شکرده دادپه روه ری تیدا نیه، یان لایه نی خودای تیدا ره چاو نه کراوه. عه بدوللا ده فرمودی: وتم: سویند بی به خودا نه مه بو پیغه مبر ﷺ ده گیرمه وه. نیتر هه واله کم بو گیرایه وه نهویش فرمودی: (يَرْحَمُ اللَّهُ أَخِي مُوسَى لَقَدْ أُوذِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا فَصَبْرًا) خوا ره حم به موسای برام بکا، بیگومان نهویش له سمر دهستی گه له که ی له مه زیاتر نار هت کراو خوی راگرت.

۳- بو هه تیوان: زاروکتو مندالی موسولمانان که باوکه کانیان نه مابن.

۴- بو هه ژاران: نهو موسولمانانه ی هه ژارنو پیوستییان هه یه.

۵- ریوار: نهو موسولمانه ی له مالو ولاتی خوی دوور که وتوته وه و پاره ی

بی نه ماوه.

نه مجار ده فرمودی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِإِلَهِكُمْ﴾ واته: پابه ندی نهو شه ریعت و یاسایه بن که بو مان داناون ده ریاره ی پینج یه کی ده سکه وته لی ی درمه چن، نه گمر نیوه تیمانتان به خودا هیه و خویان به موسولمان ده زانن. ﴿وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ﴾ هه وه ها نه گمر راست ده که ن پرواتان بهو په یامه هیه که ناردو ومانه بو سمر بهنده ی خوشه ویستمان که پیغه مبره یان: بزائن؛ نهو مالو کالایه ی ده ستان ده که وی له جهنگ دا پینج یه کی ده دری بهو پینج لایه نانه ی باسکران. نیوه ته ماعتان تییدا نه بی، به چوار به شه که ی تری قینیات بکن، نه گمر نیوه

نیماتان به خدا هیناوه و پرواتان بهو پیامه هیده که لمرژی به دردا خودا ناردویه بۆ پیغه مبرى خۆی، نهو رژی به دره ی که حقو به تالی تیدا جیا کرایه وه، موسولمانان به سهر کافره کان دا زال کردن، نهو رژی سوپای موسولمانو سوپای کوفر بهیه ک گیشتر و لیکیان دا، نهو جینگه به کهم جینگ بوو که پیغه مبر ﷺ ته شریفی به شداری تیدا کرد، ﴿وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾ پهروهر دگار به سهر هه موو شتیک دا خاوهن ده سلاتو توانایه، ده توانی نیه ی موسولمانی که مو بۆ چه کو نامیری جینگ به سهر له شکری زوری کارفران دا زال بکاوه هیچ شتیک نیه بیسته کو سپو ته گهره له بمرده م نه جامدانی ویستو نیراده ی دا!

جا ههر چنده مبهستی جهاد بهم دهقه قورنائیه ناشکرایه، سنوردار کرا، ده رکوت جهاد بۆ خودایه، له پیناو نامانجیک دایه په یوه ندی به بانگوازی خوداو نایینی خوداو مهنه جی ژبانسه وه هیده. به لۆ ههر چنده ملکیمتی ده سکه وتی جینگ له وه پیش، قورنان حواله ی خوداو پیغه مبرى کردو صلاحیه تی دابه شکردنی دایه ده ست پیغه مبر ﷺ که به گویره ی یاسای خودا دابه شی بکا، موجهیده کانی لی دووره په ریز کرد، بۆ نه وه ی مبه ستو هه لسه وکه وتیان خالیص بۆ خودا بی! وه لی له گه ل هه بوونی نه م راستیانه دا پیویسته نه وه بزانی: که مهنه جی قورنان مهنه جیکی خودایی به، روبه روی واقع ده بیته وه به بریارو نه حکامی له بارو گونجاو، بۆ هه موو روداو یک حوکی تایبه تی خۆی هیده، بۆ هه موو کیشه یه ک حه للی گونجاوی هیده، چاره سهری خۆی بۆ دیاری ده کا.

ناشکرایه: جینگ به بریابوه، موسولمانان سهرکه وتوون، ده سکه وت هیده، جینگاوه هه ن. نهو جینگاوه رانه لمریگه ی خودادا تیکوشاون، مالو گیانی خۆیان به خت کرده، خۆیان کردۆته پیشمه رگه فیدانی، به ویستی خۆیان هاتوونه گۆره پانی جینگه وه، به چه کو نازو تفاقى خۆیان به مالو گیانه وه ناماده ی غهزا بوون، ته نانه ت هه ندیکیان وپرای دابینه کردنی پیدا ویستی بۆ خۆیان، پیدا ویستی کهسانی دیکه شیان دابینه کردوه. ده ی ته مانه به گیانو مال ناماده ی خۆیه خت کردن بوون، ده سکه وتیان ده ست ده کهوی، به هو ی نازایه تی و

مهردی خۆیان غه‌نیمه‌تیان دیته ده‌ست.. له‌وه پێشیش دلو ده‌روونیان پالفته
 کراوه له‌وه‌ی که ته‌ماعی نه‌و ده‌سکه‌وتانه‌یان هه‌بی، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه
 خاوه‌نیه‌تی نه‌و غه‌نائیمه‌ بۆ خوداو پێغه‌مبه‌ر گێڕاوه‌ته‌وه. که‌وابی زه‌مینه
 خۆش کراوه بۆ نه‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌یان له‌م ده‌ستکه‌وته به‌شی خۆی بدریت،
 له‌کاتیک دا نه‌و جه‌نگاوه‌رانه‌ واهه‌ست ده‌که‌ن - که نه‌و به‌شه‌ی ده‌یاندریتی
 خوداو پێغه‌مبه‌ر ده‌یانده‌نی، ئیتز نه‌م به‌ش پێ دانه‌ پتووستیه‌کانیان دابین
 ده‌کا، داخوازییه‌ ناده‌میزاده‌کانیان تێر ده‌کا، بێ نه‌وه‌ی هه‌له‌په‌ هه‌له‌په‌ کێشه‌و
 دووبه‌ره‌کی له‌دابه‌شکردنه‌که‌ دا په‌یدا بێ. نه‌مه‌ش دوا‌ی نه‌وه‌ی که
 له‌سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌ دا به‌بریارکی یه‌کالا‌که‌ره‌وه ﴿قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ
 وَلِرَسُولٍ﴾ ملکيه‌تو ده‌سه‌لاته‌که‌ دیاری کرا. له‌لایه‌کی ته‌روه‌ وه‌کوو له‌وه
 پێش به‌کورتی ئاماژه‌مان بۆ کرد، زانایانی ئیسلام له‌سه‌ر نه‌م نایه‌ته‌ ریاوایاتی
 جۆراو جۆریان گێڕاوه‌ته‌وه، زۆر راو بۆچوونی فیه‌قی جۆراو جۆریان له‌سه‌ر نه‌م
 نایه‌ته‌ هه‌ڵسانده‌، یه‌که‌م: ئایا مانای (الغنائم) و (الانفال) یه‌ک مانایه‌؟
 یان هه‌ر یه‌که‌یان مانای تابه‌تی خۆی هه‌یه‌؟ دووه‌م: نه‌و پێنج یه‌که‌ی (جگه‌
 له‌و چوار به‌شه‌ی که‌ ده‌دری به‌جه‌نگاوه‌ران) چۆن دابه‌ش ده‌کری؟ سییه‌م:
 ده‌رباره‌ی پێنج یه‌که‌ی پێنج یه‌که‌که‌ (خمس الخمس) ی که‌ ده‌دری به‌خودا،
 ئایا نه‌و پێنج یه‌که‌یه‌ که‌ ده‌دری به‌پێغه‌مبه‌ر؟ یان نه‌ویش بۆخۆی به‌شی
 سه‌ربه‌خۆیه‌؟ چواره‌م: نه‌و پێنج یه‌که‌ی بۆ پێغه‌مبه‌ر ﴿لِلّٰهِ دِيَارِی کِرَاوَه، ئایا
 تابه‌ته‌ به‌خۆیه‌وه، یان حوکه‌مه‌که‌ی ده‌گوزرتنه‌وه‌ بۆ جێنیشین و فه‌رمانپروایی
 دوا خۆشی؟ پێنجه‌م: ده‌رباره‌ی پێنج یه‌که‌ی خزمه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﴿لِلّٰهِ ئایا دوا
 سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﴿لِلّٰهِ هه‌ر به‌رده‌وامه‌و ده‌دری به‌به‌ره‌ی هاشم به‌ره‌ی
 موطه‌لیب؟ یان دوا پێغه‌مبه‌ر ﴿لِلّٰهِ نیشه‌که‌ حه‌واله‌ی فه‌رمانپروای موسوڵمانان
 ده‌کری بۆ نه‌وه‌ی به‌ئیجتیه‌اد و بۆچوونی خۆی بریاری تیدا بدا؟ شه‌شه‌م: ئایا
 نه‌و پێنج یه‌که‌ی که‌ بۆ خوداو پێغه‌مبه‌رو خزمه‌کانی و هه‌ژاران و هه‌تیوان و
 رێبواران دیاری کراوه‌ ده‌کرته‌ پێنج به‌شی چوون یه‌ک: یان نه‌ویش حه‌واله‌ی
 پێغه‌مبه‌ر ﴿لِلّٰهِ کراوه‌ و ته‌ویش فه‌رمانپروایان چۆنیان بو‌ی ناوا دابه‌شی ده‌که‌ن؟
 نه‌مانه‌ هه‌موویان راو بۆچوونی فیه‌قین و هه‌ریه‌که‌یان به‌لگه‌ی خۆی

بەدەستەوایە، بەپێیوێستمان نەزانی هەموو ئەو راو بۆچونو بەلگە هیئانەووەو رەتدانەویان راگۆزێ نێرە بکەینو بیانخۆزێنێنە ئەم جێگایەو. بەتایبەتی کە مەوزووعی دەسکەوت (غنائم) بەشیوەیەکی گشتیو تێکڕایی نەمڕۆ واقعیکی ئیسلامی نیەو رووبەروی موسوڵمانان ناییتەو، نەمڕۆ ئەم مەسەلە، واقعیکی زیندوو نیە، چونکە دەولتێکی ئیسلامی لەگۆڕی نیە، فەرمانڕەوایەکی موسوڵمان نیە، نەتەوایەکی موسوڵمان بەو مانایە نیە لەپێناو ئایینی خودادا جیهاد بکاو دەستکەوتی لەجەنگا هەبێو هەولێ ئەو بەدا بزانی چۆن دابەشی بکا. نەمڕۆ چی لەو بارەو بەگوتری: کات بەفیرۆدانە لەباسیکی بزۆشی نەظەری دا، لەواقیعی موسوڵمان دا چ رەنگدانەوایەکی نیە!!

زۆر کردنی موسوڵمانان لەپێش چاوی کافرەکانو بەکەم

پێشاندانی کافرەکان لەبەرچاوی موسوڵمانان!

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكُوبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ

تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَدْنَاكُمْ كَثِيرًا لَفُشِلْتُمْ

وَلَتَنْزَعْنَهُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ

لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

باسەکە بەردەوام لێرەش دا هەر دەربارەوی رودای جەنگی بەدرە، پەرورەدگار دواي ئەو: کە حوکمی دابەشکردنی دەستکەوتی جەنگی دیاری

کرد، نه مجار ديمه نيکى نهو روزه ده کيشى و شوينو له شکر به زينى همدوو
 لاو سرباز خانى همدوو سوياکان ده ست نيشان ده کا، بۆ نهوى موسولمانان
 يادى نيممه ته گهوره کاني خودا بکه نهوه، که به سمر دوژمنى سمرسه ختيان دا
 زالى کردن، نهو دوژمنه ي که له هه موو روبه کى مادي و سربازيه وه له وان
 به هيتر بوون. ده فرموى: ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوِّ
 الْقُصْوَى﴾ نهى گروهي موسولمانان! يادى نهو به يه ک گه ييشتنو تيک پرژانو
 ليکدانه يه کالاکره وه بکمن: که روى دا له نيوان نيوه و کافره کان دا، هه ميشه
 شوکرى پهروه ردگار بکمن که لهو جهنگه دا نيوه ي به سمر نهوان زال کرد!

له کاتيک دا نيوه له بمرده م جهنگيکى ترسناک دا بوون له گهل دوژمن دا،
 نهو کاته ي نيوه له لايه کى دۆله که وه بوون، به لاي مه دينه وه، نهو شوينه ش
 زه وييه کى لمبه لان بوو، قاچتان رۆده چوو، به ناخوشى جهو جوتان بۆ ده کرا،
 له شکرى کافره کانيش له بمرى کى ترى دۆله که وه (دوو له مه دينه) به لاي
 مه که وه هه ليان دا بوو، ناويشيان لى نزيک بوو، ﴿وَالرَّكْبُ أَصْفَلُ
 مِنْكُمْ﴾ کاروانى قوره ييشيه کان که به سمر و کايه قى نه بو سوفيان بوو، به هه موو
 مالو کالاي پييان بوو، له خوار تانه وه بوون، به لاي ده رياوه، يان که ناري
 ده ريا که وه. لهو کاته دا کاروانه که له شامه وه ده گه پرايه وه به چل که سى
 قوره ييشيه وه، نهوان له گهل مه که ييه کان دا ده يانه ويست به هه موو جوړيک
 بهر گرى لهو کاروانو کالايه بکه نو نه هيلن که س ده س بينيتيه ريگاي. ﴿وَلَوْ
 تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ﴾ خو نه گهر له وه پيش نيوه و کافره کان واده ي
 شهرتان به يه کتر بديمو شويني جهنگه که تان ديارى بکر دايه، بتانزانيه
 ژماره يان چهنده، وا ده که تان نه ده برده سمر، له ترسى جهنگ له کاتي ديارى کراو
 دا ناماده نه ده بوون، له بمر که مى و که متفاقي خوتانو زورى به هيترى دوژمن.
 همدوه ها له لايه کى تروه کافره کانيش ده ترسان شهر له گهل پيغه مبهر بکمن،
 کهوا بوو: هيچ لايه کتان ناماده نه ده بوون بۆ جهنگه. به لام به يه که گه ييشنتان
 به بي پيش واده ي و به بي نهوى هيچ لايه کتان پيش وهخت هه زتان له شهر بي،
 ﴿لِيقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾ بۆ نه نجامداني کارىک بسوو: که

پهروهردگار برپاری دابوو، بهقودرهتو دانایی و زانایی خوی پیش وخت نه خشی بۆ کیشابوو، بۆ نهوهی نایینی نیسلام بههیز بیی، موسولمانان سهرکهونو شیرکتو کوفر لاواز ببزو کافرهکان ریسوا بکرتن، بۆ جی بهجی کردنو نه نجامدانی کاریکت بوو: که پهروهردگار لهوه پیش برپاری دا بوو رهتبوننهوهی نهبوو، نهویش یارمهتیدانی خوشهویستانی خوی زهلیل کردنی کافرهکان بوو، که له ناکامی شو بهیه کگهیشتنهوه بوو، تا موسولمانان نیمانیان زیاد بکاو بههیزتر بی، وه بۆ نهوهی موسولمانان پابهندی فرمانی خودا بزو شوکرو سوپاسی بۆ دهپرین.

بهیه کگهیشتنی نهم دوو سوپایه بهو شیویه له داهاتودا کاریگریه کی تری هیه: نهویش نهویه که دهفرموی: ﴿لِيُهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنَةٍ وَيَحْيِ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْنَةٍ﴾ تا بمری نهوهی دهمری له کافرهکان پاش بینینی بهلگهیه کی ناشکرا که راستی نایینی نیسلام دهسهلمینی، بژی نهوهی دهژی لهو موسولمانان پاش نهوهی بهلگهیه بههیزی بینی که خودا نایینی خوی زال ده کاو کۆمهگی به موسولمانان ده کا. بۆ نهوهی کهس بیانوی نه مینی! چونکه جهنگی (بهدر) بهلگهیه کی بههیز بوو: بۆ چه سپاندنی بیرو باور له دلی موسولمانان داو خه لکی هه لئا بۆ کرداری چاکو راستالی له خودا پرستی دا ! وادهی پهروهردگاری تیدا هاته دی که دهفرموی: ﴿سَيَهْرُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدَّبْرَ﴾ القمر/ ۴۵.

دهشگونجی بهشیویه خوازه (نیستیعاره) وشهی ﴿يُهْلِكَ﴾ بهمانا (یکفر) وشهی ﴿يَحْيَا﴾ بهمانا (یؤمن) لی بدهینهوه. واته: بۆ نهوهی کافر بی نهوهی دهیهوی کافر بی، پاش بینینی بهلگهیه بههیزو نیشانهی بیانو بر. وه نیمان بینی نهوهی دهیهوی نیمان بینی پاش بینینی بهلگهیه نیشانهی بههیز.

بهلی لهراستی دا جهنگی بهدر جیاکه رهوهی حقو بهتال بوو، بهلگهیه نیشانه بوو بۆ موسولمانان که خودا چۆنی موژده دا بوو به پیغه مبهر ناوا هینایه دی.

به‌لگو نیشانه بوو بۆ کافره‌کان به‌تیش‌کانیان چونکه نه‌وان سهریازی شه‌یتان بوونو له‌پیناو بیرو بریو پوچ دا جه‌نگازو سهره‌نجام ریسوا بوون. به‌کورتی و پوختی په‌روه‌ردگار بۆیه ئیوه‌ی له‌به‌در دا به‌بی واده‌و زانیسی پیش وه‌خت به‌یه‌ک گه‌یاند بۆ نه‌وه‌ی ئیوه به‌سهر نه‌وان دا زال بکا، وشه‌ی حق (لا اله الا الله، محمد رسول الله) به‌سهر وشه‌ی به‌تال دا به‌رز بکاته‌وه، تیش ناشکراو رون بی به‌لگه به‌هیزو بیانوو پر بی، نیشانه روزو ناشکرا بی، که‌س شکو گومانی نه‌مینئ، جا نه‌و کاته کی له‌سهر کوفر ده‌مینئته‌وه با بمینئته‌وه، بۆخۆی ده‌زانی و لای نومایانه که رتبازه‌که‌ی به‌تال‌وه به‌هله‌ه چوه؛ چونکه نه‌وه‌ی که بینیان به‌لگه‌یه‌کی مه‌حسوسو بیندراو بوو، تاقیردنه‌وه بوو، به‌لگه‌ی بیندراو هه‌ست پیکراو زۆر کاریگه‌رت‌ره له‌به‌لگه‌ی نه‌ظه‌ری و عدلی. ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بی‌گومان په‌روه‌ردگار شنه‌واو زانیه به‌هه‌موو شتی‌ک هیه‌چی لی گوم نابئ، هه‌موو بیرو باوه‌رو کردارو گوفتاریکی کافرو موسولمان ده‌زانی و شنه‌وايه به‌گوفتاری کافره‌کانو زاناو ناگادار بوو به‌هه‌ل‌سوکه‌وتو ره‌فتاریان، شنه‌وايه به‌دوعاو نزای موسولمانانو ناگاداره به‌وه‌ی: که شیایو نه‌وه‌ن به‌سهر دوژمن دا زالیان بکاو سهریان بخا! هه‌ر که‌سه‌یان له‌کافرو موسولمان به‌گویره‌ی کرده‌وه‌یان پاداشو سزایان ده‌داته‌وه. ﴿إِذْ يُرِیکَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا﴾ نه‌ی پیغه‌مبهری خوشه‌ویست! بیرى نه‌و کاته بکه‌ره‌وه، که په‌روه‌ردگار له‌خه‌ودا کافره‌کانی به‌که‌مو بی هیز نیشان دای، نه‌توش نه‌مه‌ت به‌هاوه‌لانت راگه‌یاندو بریایان پی کردی و دلیان دامه‌رزو و ره‌یان به‌رز بووه‌وه، هیوایان به‌سهرکه‌وتن به‌هیز بوو ﴿وَلَوْ أَرَاکَهُمُ کَثِیرًا لَّفَشِیتُمْ وَلَتَآزَعْتُمْ فِی الْأَمْرِ﴾ نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگار کافرکانی به‌زۆرو خاوه‌ن هیز، نیشان بدایه، هاوه‌لانت لییان ده‌ترسانو له‌ناو خۆیان دا لییان ده‌بوو به‌مقو مقو، هه‌ندیکیان ناماده‌باشی خۆیان پیشان ده‌داو هه‌ندیکیان خۆیان ده‌گرت‌ه‌وه‌و ناماده نه‌ده‌بوون، چونکه بریکیان بریوای پته‌ویان هه‌یه‌وه و ره‌به‌رزو دل قایمه‌و خۆبه‌خت که‌رن، پایه‌ندی فهرمانی خوداو پیغه‌مبهری خودان، هه‌یانه ترسنوکتو و ره‌روخاوه؛ تا هه‌نگاوێک ده‌هاوی

ہزار حساب دہکا، نمو کاتہ جوڑہا بیانویان دہہینایہوہ، بۆ نموہی نامادہی شہر نہبزو بہشداری نہکمن. ﴿وَلَكِنْ اَللّٰهُ سَلَّمَ﴾ بہلام خودا نیوہی لہو دووبہرہکی و ترسانو راجیایی بہ پاراستو، تووشی نمو شکنو نوشوستی بہی نہکردنو ریسوا نہبوون! ﴿اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بیگومان پمروہردگار زاناو ناگادارہ بہو ہست بہترسانو لاوازیبہی کہ لہناو دہروونتان دا شیردراوہتموہ، ناگای لہو ہستہ شیردراوہیہ: کہ جہنگاوہر لہچوون بۆ جہنگ پاش دہدا، ہمروہا زاناو ناگادارہ بہو وزہ نیمانی بہی کہ پال بہجہنگاوہری خوداناسوہ دہنی بۆ چوونہ پیشموہو خوہختکردن ناگای لہندازہی نموہ ککولو دلنارامی و خوگری ہمرہکیک لہنیوہ ہدیہ، بۆ ہموو کہسیک ہوکاری پیویستی رەخساندوہ بۆ گہیشتن بہو مہبہستہی ہمولی بۆ دہدا. ﴿وَاذِ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ اتَّقَيْتُمْ فِيْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا﴾ نہی پیغہمبہری خوشمویستو نہی کومہلی موسولمانان! بیبری نمو کاتہ بکمنوہ کہ پیش بہریابوونی جہنگ، پمروہردگار کافرہکانی لہچاوی نیوہدا بہکہمو لاواز نیشان دا، بۆ نموہی بہخوتان رایسہرموونو ورہتان ہمرز بیتہوہو پہلاماریان بدہن ہپرواتان بہیارمہتیدانی خودا بہہیزبوو فریشتش گورو تینیکی تابہستی خستہ ناو دلتانہوہو بہبی نہہمیت کافرہکانتان ہاتنہ ہمرچاو، لہہمان کات دا ﴿وَيَقْلِلُكُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ﴾ نیوہشی بہکہمو لاواز خستہ پیش چاوی کافرہکان، بۆ نموہی زیاتر لہخویان بایی ببزو پیداویستی زور بۆ جہنگ نامادہ نہکمنو بہبی نہہمیت سہیرتان بکمن، تہنانت کار گہیشتہ نموہ نہبو جہہل ہلی: جا ہاوہلانی موحمہمد نموہندہ کہمن روزانہ بیچوہ وشتہریکیان بہسمو، پیی تیر دہخون. پمروہردگار نہم ہوکارانہی رەخساندن ﴿لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا﴾ بۆ نموہی ہمدروولتان سوورین لہسر بہریاکردنی جہنگ، نموان بہہوی لہخویایی بوونو خوہہزور زانیبو خواوہن ہیزو دہسہلات، تہمانیش بہہوی پشت بہستنیان بہخوداو بہراست زانینی بہلینو وادہکانی خودا!! تا لہسہرنجام دا نمو نہخشہی کہ لہزانستی خوی دا کیشاوہتی تہنجامی بدا، کہ بریتیہ لہزال کردنی نیوہی موسولمان

به‌سمر نه‌وانی کافر‌دا، وش‌هی (لا إله الا الله) به‌رز بی‌ته‌وه و شه‌ی لاتو عوزاو..... ژیر بکه‌وی.

﴿وَالِلّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ هر بۆ لای خودایه گه‌رانده‌وه و یه‌کالا کردنه‌وی هه‌موو کاریکو هه‌موو شتی‌ک به‌ده‌ستی خۆیه‌تی.

یادکردنی خوداو خۆراگری له‌به‌رامبه‌ر دوزمن و گوپرا‌دی‌ری بۆ

فه‌رمان

يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اﷲَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَطِيعُوا اﷲَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اﷲَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اﷲِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

پاش نه‌وی په‌روهر د‌گار له‌نایه‌ته‌کانی پێش‌شودا باسی جۆره‌ها نیعه‌تی خۆی کرد که به‌سمر پێغه‌مبه‌رو موسو‌لمانان دا رشتبوونی له‌روژی به‌دردا، نه‌مجار موسو‌لمانان قیری نه‌وه ده‌کا؛ که هر کاتی روی‌روی دوزمن بوونه‌وه، دوو ره‌وشتیان تیدا بی؛ خۆگری له‌به‌رامبه‌ر دوزمن دا، یادکردنی خودا به‌زۆری، نه‌مجار فه‌رمانیان پێ ده‌کا که پابه‌ندی فه‌رمانی خودا بن، گوپرا‌یه‌لی نامۆژگاریه‌کانی پێغه‌مبه‌ر بن، هه‌روا نه‌هی لی کردن له‌دوو‌به‌ره‌کی و کیشه‌ نانه‌وه، بۆ نه‌وی بای به‌ختیان نه‌روا، هی‌زو توانایان به‌رده‌وام بی.

۱- ده‌رباره‌ی ره‌وشتی یه‌که‌م ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا﴾ نه‌ی خاوه‌ن باوه‌ران! هه‌رکاتی روی‌روی کۆمه‌لی‌ک جه‌نگاوه‌ری دوزمن بوونه‌وه، خۆراگرین له‌به‌ریان هه‌لمه‌ین؛

بیگومان خوگرری ره‌وشتیکی مه‌عنه‌ویییه زور جار ده‌یته هوی
سهرکه‌وتزو زالبیون به‌سهر دوژمن دا، پروانه دوو پال‌هوان زورانبازی ده‌کمن،
هه‌دووکیان مانلو ده‌بن، بی هیژ ده‌بن، ههریه‌که‌یان چاره‌روانی نه‌ویه نیستا
نا نیستا بکه‌وی، به‌لام له‌هه‌مان کات دا نه‌وه‌شی به‌دل دا دی که
به‌رامبه‌ره‌که‌یش له‌وانه‌یه له‌و ماندوتر بی، نیترو به‌خوی ده‌دار خوڤا ده‌گری
تا ناخر هه‌ناسه‌و سهرکه‌وتن به‌ده‌ست دینن‌و به‌رامبه‌ره‌که‌ی بۆر ده‌دا،
جه‌نگیش هه‌روایه، گرن‌گترین هوکاری سهرکه‌وتن تی‌یدا خوڤا‌گریه‌و
که‌شبینیه، به‌لکو خوڤا‌گری له‌هه‌موو کردار‌تکی ناده‌میزا دا سوودی هه‌یه،
هوکاری سهره‌کییه بۆ به‌مراد که‌یشتنو سهر‌فرازی.

له‌صه‌حیحه‌ین دا هاتروه له‌(عه‌بدوللای کورپی نه‌بو نه‌وفی) وه‌ ده‌لی:
پیغه‌مبهر ﷺ له‌برئ له‌و روژانه‌ی که‌ رویه‌روی دوژمن ده‌بوه‌وه چاره‌روانی
ده‌کرد تا خوڤ له‌ناوه‌راستی ناسمان لای ده‌دا، نه‌مجار وتاری بۆ جه‌نگاوه‌رانی
ده‌فرموو: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ: لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَاسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا
لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السِّيُوفِ) نه‌ی
خه‌ل‌کینه! هیوا خو‌زای شه‌ر مه‌بن له‌خودا بی‌پا‌پنه‌وه بی وه‌ی بن، به‌لام
هه‌رکاتی شه‌ر یه‌خه‌ی پی‌ گرتن خوڤا‌گر بن، بزائن: به‌هه‌شت به‌سایه‌ی
شمشیره‌وه ده‌ست ده‌که‌وی. عه‌بدوللای کورپی عومر ﷺ ده‌لی: پیغه‌مبهر
ﷺ ده‌مووی: هیوا خو‌زای نه‌وه مه‌بن که‌ له‌گه‌ل دوژمن دا به‌شه‌ر بین،
هه‌میشه له‌خودا داوا بکه‌ن که‌ بی وه‌ی بن، که‌ رویه‌رویان بوونه‌وه خوڤا‌گرینو
یادی خودا بکه‌ن، نه‌گه‌ر نه‌وان قوله‌ قولو ده‌نگه‌ ده‌نگو هاوار هاواریان کرد،
نیوه بی‌ده‌نگ بن.

حافیظی طه‌به‌ری له‌زه‌یدی کورپی ته‌رقه‌م له‌پیغه‌مبهر ﷺ (ریوایه‌ت
ده‌کا که‌ فرمو‌یه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الصَّمْتَ عِنْدَ ثَلَاثٍ: عِنْدَ تِلَاوَةِ
الْقُرْآنِ، وَعِنْدَ الزَّحْفِ وَعِنْدَ الْجَنَازَةِ» په‌روه‌دگار له‌سی کات دا بی‌ده‌نگی
بی خو‌شه، له‌کاتی خو‌یندن‌ی قورنان دا، له‌کاتی هی‌رش بردن بۆ سهر دوژمن،
له‌ری‌و ره‌سمی جه‌نازه‌دا.

۲- رهوشتی دوهم: نهویه: که دهفرموی: ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ لهکاتی جهنگاندا دژی دوژمن، زور ذیکری خودا بکن، بهدلو بهزویان یادی خودا بکن، بیر لهتواناو دهسهلاتی بکنهوه، یارمهتیدانی بی سنووری بو خودا پرستان بخهنهوه یادی خوتان، بهزویان (الله اکبر) بکنو بهدل یادی بکنو پرواتان هبی که هیچ شتیکی لی عاسی نابی.

﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ نهم خوراگری یادکردنی خوداو بیر کردنهوه لهتواناو دهسهلاتی پروهردگار هوکاری بهمراد گیشتنو، دهستکهوتنی پاداشو، سرکهوتن بهسر دوژمن دایه. کهوابی پیوسته نادهمیزاد لههیچ کاتیکی دا لهیادی خودا نهپرئو خودای لهیاد نهچیتهوه. لهکاتی شپرو ناشتی، بهلهشساعی و بهنهخوشی لهمال بی یا لهسهفر بی دهبی همیشه خودای لهبیر بی.

۳- ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ رهوشتی سییم نهویه: که فرمانبرداری فرمانی خوداو پیغمبری خودابن لههرشتیک دا که فرمانی پی دهکن یا نههی لی دهکن.. پروهردگار هر فرمانیکمان پی بکا دهبی پابندی بین. لههر شتیکی نهیمان لی دهکا دهبی لی دور بکهوینهوه. چونکه تاعهتی خوداو پیغمبری خودا بهشیکه لههوکاری بهمراز گیشتنو سرکهوتنو زالبون لهجهنگ دا، هروهها چونکه گوپرایهلی و تاعدت یاساو نیظام دهچهسپینی، فوضاو دویرهکی ریشهکیش دهکا، بارو دؤخی جهنگیش زور پیوستی بهپابند بوونو پهیرهوکردنی یاساو نیظام هیده.

۴- رهوشتی چوارهم: یهکیهتی و تهبابی و یهکریزی نیوان موسولمانانه، دهبی هموو کات موسولمانان یهکریزو یهک مبهست بن. پروهردگار دهفرموی: ﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَعَشَلُوا وَتَذَهَبُ رِيحُكُمْ﴾ واته: کیشهو دویرهکی لهناو خوتان دا پیدا مهکن، یهکیهتی و تهبابی خوتان مهشیوینن، چونکه نهگهر وا بکن ناگهنه ثاواتو بهمراز ناگهنو لهژیاندا فاشیل دهبن، بای بهختان دهرواو نگینتان دهفوتی، شانسو بهخت یارتان نابی.

په‌روهر دگار موسولمانان له‌دوووه‌کی ده‌ترسینتی، چونکه کی‌شه‌و
دوویره‌کی هی‌زو توانای ناده‌میزاد په‌ک ده‌خا، شیرازه‌ی کۆمه‌ل تیک ده‌دا،
حه‌ماسو سوور بسوون له‌د‌ه‌روونی موسولمانان دا ناهیلتی، هی‌زو تواناکانیان
په‌رته‌وازه ده‌کا، هه‌بوونی فەرمان‌ه‌وایی ده‌وله‌تو یاسا را ده‌مالی و گیانی
خۆبه‌ختکردن ده‌مرینتی، می‌ژوو شایه‌ده، چهند گهلو نه‌ته‌وه به‌هۆی به‌ریابوونی
کی‌شه‌و دوویره‌کی ناو‌خۆیان له‌ناو‌چوون!

۵- ره‌وشتی پینجه‌م خۆراگریه له‌ناستی ته‌نگو چه‌له‌مه‌دا،
ته‌حه‌ممولکردنی زه‌برو زه‌نگی دوژمنه، بۆیه ده‌فرموی: ﴿وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ خۆراگرنو، وه به‌رزین له‌کاتی هیرشو هه‌له‌ته‌ینانی دوژمن
دا، چونکه صه‌برو خۆگری چه‌کی کاریگری جه‌ماوه‌ری موسولمانانه، بۆیه
گوتراوه نازایه‌تی به‌جهرگی، خۆگری تاو‌یکه، تاو‌یک دان به‌خۆدا گرتنی چهند
پیشمه‌رگه‌یه‌ک له‌جه‌نگیک دا ره‌وپه‌وه‌ی ژبانی گه‌له‌که‌یان ده‌گۆپی،
سه‌رفرازی نازادی و ناوو شوهرت بۆ خۆیانو نه‌ته‌وه‌که‌یان تۆمار ده‌که‌ن،
هه‌میشه په‌روهر دگار له‌گهل خۆراگرانو یارمه‌تیده‌رو سه‌ره‌ریشتیارانه.

به‌کورتی و پوختی نه‌و پینج ره‌وشتانه‌ی باسکران بنه‌مای دابو نه‌پرتی
جه‌نگینو چه‌سپارن هه‌ر گهلو نه‌ته‌وه‌یه‌ک ره‌چاربان بکا سه‌رکه‌وتوو به‌مرز
گه‌ییشتوو ده‌بن.

نیبنو که‌شیر ده‌فرموی: بی‌گومان هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌بواری
نازایه‌تی و خۆبه‌ختکردن دا، له‌گۆپ‌رایه‌لی بۆ فەرمانی خوداو پی‌غه‌مبه‌ر دا،
له‌گه‌ردنکه‌چی و پابه‌ند بوونیان بۆ نه‌و فەرمانو نامۆزگاریه‌ی ناراسته‌یان کراوه
نمونه‌یه‌کی وه‌ها بوون پاش خۆیان تا نیستا که‌س نه‌یتوانیوه شوین پی‌یان
هه‌ل‌بگری، چونکه نه‌وان له‌سایه‌ی به‌ره‌که‌تی هه‌مناه‌ه‌نگییان له‌خزمه‌ت
پی‌غه‌مبه‌ر داو گۆپ‌رایه‌لییان بۆ فەرمانه‌کانی، له‌ماوه‌یه‌کی کورتو قیاسی دا
سه‌ریاری که‌می و که‌م تفاقییان ولاتانی خۆرناو و خۆره‌لاتیان کۆنترۆل کرد،
ره‌وپه‌وه‌ی می‌ژوو‌یان گۆپی، له‌ناخه‌وه‌ دل‌و ده‌روونی دانیش‌توانی هه‌رمه‌ه
رزگار کراوه‌کانیان گۆپی، نه‌ته‌وه‌کانی رۆ‌و فارسو کوردو تورکو به‌ر‌مه‌رو
صه‌قالیبه‌ه به‌شو قیبطی و گه‌لی نه‌ته‌وه‌ی تریشیان هی‌نایه‌ ژ‌یر سایه‌ی

نیسلامی پیروژه‌وه، ئالای (لا اله الا الله، محمد رسول الله) به‌سەر زوری‌ی ناوچه‌کانی جیهان دا شه‌کایه‌وه، ئایینی پیروزی نیسلام به‌سەر هه‌موو ئایینه‌کانی تردا سەرکه‌وت، له‌ماوه‌ی که‌متر له‌سێ سال فرمان‌به‌وایی موسولمانان خۆره‌لاتو خۆرئاوای گرتیه‌وه.

ئوسلوبی قورئان وه‌هایه: که‌ له‌ته‌ک فرمان به‌چاکه، نه‌هی له‌خراپه‌ بکا، که‌ باسی موسولمانانانی کرد، باسی کافرانیش بکا، که‌ دنیای به‌سەر کرده‌وه قیامه‌تیش بپنێته‌ پێشه‌وه، له‌گه‌ڵ باسکردنی هه‌موو شتێک دا باسی پێچه‌وانه‌که‌شی بکا.

جا که‌ له‌وه‌پێش فرمانی به‌موسولمانان کرد که‌ پابه‌ندی نه‌و پینج ره‌وشته‌ په‌سندانه‌ بن، که‌ په‌کیکیان جله‌وگیری بوو له‌دووبه‌ره‌کی نانه‌وه، نیت به‌شوتن نه‌وه‌! جله‌وگیری‌یه‌کی تر له‌موسولمانان ده‌کاوه‌ یانترسینێ له‌وه‌ی که‌ هه‌لۆیستی کافره‌کان ره‌چاو بکه‌ن. واته‌ داوا ده‌کا له‌موسولمانان که‌ پابه‌ندی نه‌و پینج ره‌وشته‌ په‌سندانه‌ بن چاو له‌موشریکه‌کانی مه‌که‌که‌ نه‌که‌ن، ده‌فرموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ﴾ تیبو جهریری طه‌به‌ری ده‌ریاره‌ی هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نه‌م ئایه‌ته‌ له‌موحه‌مه‌دی کورێ که‌عبی قوره‌ظی‌یه‌وه‌ ریاچه‌ت ده‌کا، ده‌لی: که‌ قوریشیه‌کان به‌ره‌و به‌در، که‌وته‌ رێ ئافره‌تی گۆرانێ بپێشان له‌گه‌ڵ خۆیان هێنا بوو گۆرانیه‌کان ده‌گوتن و ته‌مبیل و ده‌فیان لی ده‌دا. نیت به‌ره‌و ده‌رگه‌ر نه‌م ئایه‌ته‌ی ناره‌ خواره‌وه‌ نه‌وه‌بوو: کاتێ نه‌بوو سوڤیان کاروانه‌که‌ی رزگار کرد، ناردی بۆ لای قوره‌یشیه‌کان پێی وتن: ئیوه‌ بۆیه‌ هاتوون کاروانه‌که‌ رزگار بکه‌ن، نه‌وه‌ به‌ره‌و ده‌رگه‌ر رزگاری کرد، که‌وابێ ئیوه‌ش بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ مه‌که‌که‌، نه‌بوو جه‌هل وتی: نه‌به‌خودا ناگه‌ڕێینه‌وه‌ هه‌تا نه‌چینه‌ به‌در سێ رۆژ له‌هۆی ده‌مێنینه‌وه‌، حوشت سهر ده‌برین، خواردن ده‌هه‌ین به‌خه‌لک، عه‌ره‌ق ده‌خۆینه‌وه‌، ئافره‌تان گۆرانیه‌مان بۆ بلێن، هه‌موو عه‌ره‌ب نه‌م ئاهه‌نگه‌مان بیه‌ستن، نیت بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ لیمان بترسن. به‌لێ نه‌وه‌ بوو ئاواته‌که‌ی هاته‌

دی: لہجیاتی پیالہ شراب پیالہ شہرابی مہرگیان چہشت، لہباتی گۆرانی
گوتنی نافرہتان بۆیان، گریانو شینو شہپورو وایہ شیرہیان بۆ کردن!!؟
نیتہر پھروہردگار نہہی لہموسولمانان کرد کہ وہکوو کافرہکان رہفتار
بکہن، فرمانی پی کردن کہ نیتہو مہبہستیان راستالانہ بی، یارمہتی نایین
بدن بشتگری پیغہمبہر بکہن؛ فہرموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ بِطَرَا وِرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نہی
موسولمانینہ! خۆتان مہشوبہینن بہکافرہکانی مہککوو نہتواری نہوان رہچاو
مہکہن، وہکوو نہوانہ مہبن کہ لہمالی خۆیان دہرچوون بۆ پاریزگاری
کاروانہکیان بہلوتبہرزیو لہخۆبایی بوونو بہخۆنازین، بہشیوہی تہکہبورو
خۆبہزلزانیان خۆیان رادہنواندو منہتیان بہسہر زہوی دا دہکرد کہ بہسہری دا
دہرۆیشتن، بہلوتبہرزیو فیزوہ خۆیان نیشانی خہلک دہدا، پییان خۆش بوو
خہلک بییان بینن. تہناندت نہبوجہہل کہ پییان گوت: نہوہ کاروانہ کہ
رزگاری بووہو نیوہش بگہرپنہوہ، وتی: نہبہخوا ناگہرپنہوہ تا نہچینہ سہر
بیری بہدرو لہو سہرناوہ دہبی بمینینہوہ، حوشتہر سہر برپن شہراب
بخۆینہوہ، نافرہتی گۆرانی بیژ گۆرانیمان بۆ بلّی، ہہموو عہرہب بہسہیرانو
مانہوہمان بزانونو بۆ ہہتا ہہتایہ تہم ہہلوستہمان بہداستان بگہرپنہوہ!
نہی گروہی موسولمانان! نیوہ پایہندی تہو فرمانانہبن کہ ناراستہتان
دہکری، واز لہو شتانہ بینن کہ جلہوگیریتان لی دہکری، خۆتان پیاریزن
لہلاسیی کردنہوہی موشریکہ لوتبہرزہکان، نہچن وہکوو نہوان لوتبہرزی
بنوینن، خۆتان بہسہر خہلک دا رانوینن، چونکہ نہوان تہو لوتبہرزیو
تہکہبورہیان لی بوو بہزہلیلی و ژیر دہستہییو ریسوایی، لہجیاتی پیالہ
شہرابو مہی پیالہی مہرگیان چہشتو کہوتنہ نیو عہزابی دۆزہخوہ بۆ ہہتا
ہہتایہ..

نہوانہ بہو لہشکرکیشیو دہرچوونہیان بۆ بہدر مہبہستیان نہوہ بوو
خہلک لہتایینی خودا ہہلگہرپنہوہ، نہہیلن شادہمیزادان موسولمان بن،
کۆسپو تہگہرہ بخنہہ نیوان شادہمیزادانو بانگہوازی بۆ ریبازی خودا.
﴿وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَظِيظٌ﴾ پھروہردگار زانوا ناگادارہ بہسہر ہہموو شتیئک

دا، ده زانی نهوانه بۆچی له شکریان کۆکردۆتهوهو بۆچی هاتون بۆ بهدر. به خراپترین سزا تۆلەیان لی دهستینیتهوه له دونیار قیامت دا. له دنیا دا به دیلی و کوشتنو ریسوا بوون، له قیامهتیش دا به ناگری دۆزهخ.

دهست بهرده لاکردنی شهیتان له کافره کان له کاتی تین بۆ

هاتن دا

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَآءِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

ئەم نایه تهش بری دیمه نی تری جەنگی بهدر راده نوێنی و هەلۆستی شهیتانو دوورپوه کان دهخاته روو.

دهرباره ی هۆکاری هاتنه خواره وه ی نایه تی (۴۸) ﴿وَإِذْ زَيْنَ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾ رێبایهت کراوه که شهیتان نهو رۆژه له شێوه روخساری سوراقه ی کۆری مالیکی کۆری جووشوم دا که له خێلی بهنی به کری کۆری که نانه بوو، هاتوه بۆ جەنگی بهدر، قورەیشییەکان له بهنی به کر ده ترسان که له پشته وه په لاماریان بهن، چونکه دۆژمنایهتییان له گه لیان دا هه بوو، له وه پیش قورەیش پیاوێکیان لی کوشتبوون، نیتر لیڤه دا پهروهردگار باسی نهوه ده کا که شهیتان چی به کافره کان گوتوه.

نیمامی ضمه حاک ده لی: شهیتان رۆژی بهدر به سوپاو ئالاره هاته یارمه تی کافره کانو نهوه ی خسته دلپانه وه که نهوان ناشکێن، نهوان له پیناو پاراستنی نایینی باوکنو باپیری خۆیان دا ده جەنگن.

بہیہتی و ہی تریش لہئیبنو عبباسوہ دہگیرنہوہ: فہرموہستی: رژی
 بہدر پہروہردگار کومہگی بہپیغہمبہرو موسولمانان کرد بہہزار فریشہ،
 ہزہتی جویرانیل بہپیئنج سہد فریشہوہ لہلایہکی سوپاوہ، ہزہتی
 میکانیل بہپیئنج سہد فریشہوہ لہلایہکی تری سوپاوہ بوون۔ شہیتان بہخوی و
 لہشکریکی شہیاتینی پہوہ ہاتہ پیئشوہ نالایہکی لہگل دا بوو لہشکرہکی
 لہشیوہی پیاوہکانی بہنی مودلیج دا بوون، شہیتانیش بو خوی لہشیوہی
 سوراقہی کوری مالیکی کوری جوعمش دا بوو، بہکافرہکانی گوت: (لَا غَالِبَ
 لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ، وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ) کہ ہمدو لہشکری موسولمانانو
 لہشکری پیڈینان بہرامبہر یہکتر وہستان تہبو جہہل وتی: خودایہ! کام
 لایہمان لہسہر حہقین یارمہتی بدہ، پیغہمبہریش ﷺ ہمدو دہستی بہرز
 کردوہ فہرمووی: پہروہردگار! نہگہر نہم کومہلہ موسولمانہ بفعوتینی نیتر
 لہسہر زہوی دا کہس عیبادہت بو ناکا!! جویرانیل ہمرزی کرد، چنگیک
 خشتو خول ہلہگرہ تییان بگرہ، پیغہمبہر ﷺ چنگیکی خشتو خول
 ہلہگرتو تی گرتن، موشریکیک نہبوو کہ شتیکی لہو خشتو خولہ وی
 نہکہوی، ہمریہکہیان شتیکی لہو خشتو خولہ چوہہ چاویان یان لوتیان یان
 دہمیانہوہ۔ پاشہو پاش ہلہاتن۔ ہزہتی جویرانیل رووی لہشہیتان کرد، کہ
 شہیتان چاوی پی کہوت لہو کاتہ دا دہستی لہناو دہستی کابرایہکی
 موشریک دا بوو (دہلین: دہستی لہناو دہستی (حارث)ی کوری ہیشام دا
 بوو) خیرا خوی راپسکاندو خوی لہشکری ہلہاتن، کابرای موشریک پی
 گوت: نہی سوراقہ! نہتو نہتوگوت: من یارمہتدہرو ہاوسیتانم؟ بو و
 ہلدی؟! شہیتان وتی: (انی بریئ منکم، انی اری ملا ترون)

نیمامی مالیک لہ (موطأ) دا لہطہلحہی کوری عوبہیدولای کوری
 کورہیزوہ، ریوایت دہکا، دہلی: پیغہمبہر ﷺ فہرموہستی: (مَارْتِي
 الشَّيْطَانُ نَفْسَهُ يَوْمًا هُوَ فِيهِ أَصْفَرُ وَلَا أَحْقَرُ وَلَا أَدْحَرُ وَلَا أَغْيَظُ مِنْهُ
 فِي يَوْمٍ عَرَفَةَ، وَمَا ذَاكَ إِلَّا لِمَا رَأَى مِنْ تَنْزِلِ الرَّحْمَةِ وَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْ

الذَنُوبِ الْعِظَامِ إِلَّا مَا رَأَيْتُ يَوْمَ بَدْرٍ ، قِيلَ : وَمَا رَأَى يَوْمَ بَدْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : أَمَا أَنَّهُ رَأَى جَبْرِيلَ يَرْعُ الْمَلَائِكَةَ .

قامتاده دهلی: شهیتان که جویرانیلی بینی له گمل فریشته دههاتنه خورای، زانی که دهره قهتی فریشته نایه وتی: (انی اری مالا ترون انی اخاف الله.....) سویند بهخودا نهو دوژمنه نفرین لیکراوه دروی کرد، نهو لهخودا نهترسا، بهلکو لی ی ررون بوو که دهره قهت نایه و بهرامبری پی ناکری، نه مه دابو نه پیتی شهیتانی نفرین لیکراوه له گمل همر که سیک دا پابهندی فمرمانه کانی بی، ههتا که حهقو بهتال روو به پروو بوونه وه بهیه که گه یشتن، شهرو جهنگه که ی به نهوان سپاردو بوخوی لیان جیا بوه وه به خدی خوی لی دارنین.

ماموستا سهید دهره موی: نیمه لهم جوژه شوینانه دا به بی ده قتیکی قورنانی یان فمرموده یه کی صه حیجی موه واتهری پیغه مبر ۱۱ ناچینه ناو ته فاصیلی نه م جوژه غه بییاتانه وه، نه مانه کاروباری تایهت به بیرو باوه رن، به ده قتیکی نا لهو جوژه نه بی وهرناگیری به لام له هه مان کات دا هه لوستی نینکار نامیز وهرناگریزو ره تیان ناکهینه وه له م روداوه دا ده قتیکی قورنانی ههیه نه وه ده چه سپینی که شهیتان کرده وهی موشریکه کانی له پیش چاریان جوان کردو هه لی نان که بچه دهری بو جهنگی به درو یارمه تیدانی خوی بو یان راگه یاندو وتی: من پشتیوانو یارمه تدهرتانم؛ به لام که له شکری حهقو بهتال بهرامبر بهیه ک بوونو روو به پروو بوونه وه، پاشهو پاش کشایه وه لیان پاشگمز بووه وه وتی: من شتی که ده بینم نیوه ناییین من لهخودا دهره سمو ناتوانم له گه لتان بمینمه وه، خودا تولهو سزای به نیشو سامناکو من دهره قهتی نایه م. تیتر موشریکه کانی ریسوا کردو وازی لی هینان نهوانی تووشی نهو سهره نجامه سامناکه کردو پابهندی به لینی خوی نه بوو. وه لی نازانین شهیتان چوونو به چ شیوه یه ک کرده وهی کافره کانی له پیش چاریان جوان کردو هه لی نان بو ناماده بوون بو جهنگ، ده قه قورنانه یه که، روداوه که ده چه سپینی، به لام

چۆنیه ته که ی دیاری ناکا. شهیتانو کرده کهانی هه موو له چوار چیه ی جیهانی
غەیب دانو بهی ده قیکی چه سپاو په ییان پی نابری!!
دهی نه وه تا ده که که رووداوه که ده چه سپینی چۆنیه ته که ی ده ست نیشان
.. ناکا..

بۆیه ئیمه مه نه ده جو ته فسیرو بیرو بۆچوونی قوتا بخانه ی شیخ موحه ممد
عه ده له جۆره شوئانه دا په سند ناکه ی؛ که هه ول ده دن هه موو کارکی
غەیبی له م بابه ته به شیوه که ناراسته بکه ن که جه جۆلی هه ست پی کراو
له م جۆره عاله مه نه ییانه دا نه بی، نه وه تا له ژیر روشنایی نه م قوتا بخانه دا
کرده وه ی فریسته کان وا ناراسته ده که ن که بریتی به له جۆره په یوه ندیه که
به گیانی موسولمانانه وه به س، هه وه کوو چۆن له شوینیکی تر دا نه وه یان
که یاند که فریسته روژی جهنگی به در شهریان نه کردوه، هه چه نه ده نایه تی
﴿فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ هه ده !!

هه وه ها له نایه تی ﴿وَإِذْ زَيْنَ الشَّيْطَانُ أَغْمَاهُمْ...﴾ ش دا کرده وه ی
شهیتان وا ته فسیر ده که ن که بریتی بووه له جۆره په یوه ندیه کی شهیتان
به گیانی موشریکه کانه وه. هه وه کوو چۆن ته فسیری ﴿طِيراً أَبَائِيلَ﴾ یشیان
به میکروبی ناو له لیک داوه ته وه نه مانه هه موو مو با له غه و زیده ره وییه
له ناستی نه وه ده قه قورئانیانه ی په یوه ندییان به کاروباری نه یی به وه هه ده ؛
له کاتی که دا هه ی پتویست به م جۆره ته نویلو ناراسته کردنه ناکا، چونکه هه ی
مانیعیکی نه که ده قه که له سه مانای خۆی ته فسیر بکریته وه، نه وه ی
له سه ئیمه پتویسته نه وه ده بهی هه بوونی ده قیکی چه سپینه وه صه ریح
نه چینه نیو ته فاصیله وه. له سنووری ده قه که ده رنه چین.

﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَاهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ
النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ نه ی پیغه مبه ر! نه وه وه بیر هاوه لانت یینه وه یادی
بکه ره وه که شهیتان به هۆی ده نه ده نه وه ختوکه وه هه لویستو کرده وه ی
موشریکه کهانی له پیش چاویان جوان کردو له دلیان دا شیرینی کردن. وای خسته
زه یزو دلیانه وه که نه وان به هۆی زۆری ژماره یانو هه بوونی پیداویستی

جهنگیان، هیچ کاتی تی ناشکینو ژیر ناکهون، کهس ناتوانی بهسریان دا زال بیی، شونکهو توانی ریبازی شهیتانو شهیتانو فرمانبردارانی، داکوکیان لی ده کهنو یارمه تیپان ده دن، نمو ترسهی هه یانبوو له دوژمنی سر سه ختی خویان: که خیللی بهنی به کر بوو ره وانیدیسه وه وتی: من په ناد ره یارمه تده رتانم، ناهیلیم خیللی بهنی به کری بهنی که نانه له پاشه وه را خه نجر تان لی بوه شیننو فرسه تان لی یینن، نمو بوو، شهیتانی نفرین لیکراو خوی برده سر شیوه و روخساری سوراقی کورپی مالیکی کورپی جوعشوم که سه روکتو ریش سپی خیللی بهر بابی مودلیج بوو. که ده لی: ﴿اِنِّیْ جَارٌ لَّکُمْ﴾ واته من داکوکیکرم لیتان، ده تان پارژم، ناهیلیم تووشی زیانو دهردی سهری ببین تابهو جوړه زور وادهی قه شهنگو رازاوهی پیدانو هه لیخه له تاندن! وه کوو له شونیککی تر دا دهر بارهی شهیتان ده فرمو: ﴿یَعِدُّهُمْ وَیُمْنِیْهِمْ وَمَا یَعِدُّهُمْ الشَّیْطَانُ اِلَّا غُرُورًا﴾ النساء/ ۱۲۰، هه موو کارنکی شهیتان هه لیخه له تاندنو له خسته بردنو به ته ماکردنو رسوا کردند. پیاو نمو پیاو هیه خونه خاته داوی نمو نفرین لیکراوه، نه چی وه کوو موشریکه کانی مه که شونیی بکه ونو دواپی تووشی هه لدیرو ملشکاندن بی!

به لی کافره کانی هه لیخه له تاندنو بهر وه جهنگی بهدر کیشی کردنو هینانیه گورپانی جهنگوه ﴿فَلَمَّا تَرَاَتِ الْفِتْنَانَ نَكَصَ عَلٰی عَقِبِیْهِ﴾ کاتیک ههردو سوپا لیک ناشکرا بوونو بهرامبر یهک راوهستان شهیتان (که له شیوهی سوراقهی کورپی مالیک دا بوو) پاشه و پاش کشایه وه قوچاندی هه لاتو ﴿وَقَالَ اِنِّیْ بَرِئٌ مِّنْکُمْ﴾ وتی: من له نیهو بهریمو له پیری نیهو نیمو هاوکارو هاو به یمازو یارمه تیده رتان نیم. نیترو وازی له هه لیخه له تاندنو له خسته بردنیا هیناو خوی کیشایه دواوه. واته: قیلو ته له که بازیه کهی پووجهل بووه وه، کاتیک بینی فریشته دابهزینو بینسی فریشته یارمه تی موسولمانان ده دن له سهرکه وتنی سوپای کوفر ناتومید بوو، وتی: ﴿اِنِّیْ اَرٰی مَا لَا تَرَوْنَ﴾ من شتیک ده بینم نیهو نایبینن ﴿اِنِّیْ اَخَافُ اللهَ﴾ من له خودا

ده‌ترسم. پهره‌دگار سزاو تۆله‌ی توندو به‌ئیشه بۆ تاوانباران له‌دونیو قیامت دا...

ترسی شه‌یتان له‌وه بوو: که فریشته سه‌ریازه‌کانی بسووتینن، نه‌ک ترسی له‌وه بی که موشریکه‌کان تیا بچن، چونکه فریشته‌و شه‌یاتینی دوو شتی دژ بیده‌کن پیکمه‌ کۆنا بنه‌وه، نه‌گه‌ر بیده‌ک بگه‌یشته‌نایه لایه‌نی به‌هیز که فریشته‌کانن لایه‌نی زه‌بوونو به‌تال که شه‌یاتینی به‌کانن تیدا ده‌چوونو ده‌فهوتان!

نا به‌و شیوه سه‌ریازه‌کانی شه‌یتان له‌سه‌ره‌تاوه له‌گه‌ل موشریکه‌کان بوون، ده‌نه ده‌نهو ختوکه‌یان ده‌دازو هه‌لیان ده‌خه‌له‌تاندن. فریشته‌کان له‌گه‌ل موسولمانان بوون، دل‌یان قایم ده‌کردو پشت‌گیریان پی راده‌گیانندن واده‌ی یارمه‌تی و کۆمه‌کی خودایان پی ده‌دان.. رسته‌ی ﴿وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ﴾ وێ ده‌چی له‌وته‌ی شه‌یتان بی، وێ ده‌چی ناخوتنه‌کی به‌رسته‌ی ﴿اَنْتِ اَخَافُ اللّٰهَ﴾ کۆتایی بی و رسته‌ی دوایی وته‌ی خودا بی.

هۆی نه‌وه‌ی که شه‌یتان چوه‌ته شیوه‌و روخساری سوراقه‌وه، بۆ ده‌رخستنی مو‌عجیزه‌یه‌کی گه‌وره بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ چونکه کافره قوره‌یشی به‌کان که گه‌را نه‌وه بۆ مه‌که‌ه وتیان: سوراقه‌ سوپای ئیمه‌ی شکاند، نه‌م هه‌واله‌ به‌سوراقه‌ گه‌یشته‌وه، وتی: به‌خودا من ناگاداری چوونیشتان نه‌بووم، کاتیکم زانیوه ئیوه چوون بۆ شه‌ر که هه‌والی تیشکانتانم بیستوه، ئیتر نه‌و کاته خه‌لکه‌که بۆیان ناشکرا بوو: که نه‌و کابرایه‌ سوراقه‌ نه‌به‌وه، شه‌یتان بووه.

نه‌مجار.. له‌وکاته‌دا شه‌یتان موشریکه‌کانی هه‌لده‌خه‌له‌تانندن؛ نه‌وانه‌ی به‌لوته‌برزی و له‌خۆبایی بوونه‌وه چوو بوونه‌ ده‌ره‌وه، نه‌وانه‌ی خه‌لکیان له‌نایینی خودا لا ده‌داو هه‌لیان ده‌نان بۆ چون بۆ شه‌رو پاشان که‌وتنه‌ چالی ریسوایی به‌وه..

تاله‌و کاته‌ دا دوورپوه‌کانو نه‌وانه‌ی دل‌یان زه‌عیفو لاواز بوو وایان گومان ده‌برد: که نه‌و کۆمه‌له‌ موسولمانه ناتوانن به‌ره‌نگاری له‌شکری ته‌هیاری قوره‌یش ببنه‌وه، نه‌وان له‌چاوی خۆیا نه‌وه سه‌یری موسولمانانیان ده‌کردو

تەماشای دیارە مادییە روکشەکانیان دەکردو پێیان وا بوو: کەمیی و بێ
تفاقی موسولمانەکان هۆکاری سەد دەرسەدە بۆ لەناوچوونیان و بۆخۆیان
بەدەستی خۆیان خۆیان هاویشتۆتە چالێ نەمانەوه!! بۆیە پەرەردگار دوا
بەدوای رونکردنەوهی هەلۆستو کردەوهی شەیتان باسی هەلۆستی
دووڕووکان دەکا دەفەرموی: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
غُرْ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ﴾ نەه پێغەمبەر! ئەوه پێنەوه یادێ خۆتو بۆ
موسولمانانی بگێڕەوه: کاتیەک دووڕووکانو دل نەخۆشەکانو کەسانی نیمان
سستو پڕوا لەرزۆک. کەکەمیی موسولمانانو زۆری کافرەکانیان بینی، وتیان:
وا دیارە ئەو موسولمانانە بەتایبەکیان هەڵخەڵەتاوون بەتایبەکیان
لەخۆبایی بوون، وا دەزانن ئەوان لەبەر خاتری تاییبەکیان یارمەتی دەدرێن.
بۆیە ئەوانە بەسێ سەدو چەند کەسیکەوه هاتوونە بەرەنگاری نزیکەیی هەزار
کەسی پێ چەکو تیاری قورەیش!!

بەلێ ئەمە راستە لەتەرازووی هێزو سەربازی دا، بەلام لەتەرازووی
پەرەردگار دا راست دەرنایۆ پشتی پێ نایەستری، ئەوهی گەنگو حیساب
بۆ کراوە نێمانی قایم یارمەتیدانی پەرەردگار، وەکوو دەفەرموی: ﴿كَمْ
مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ، وَاللَّهُ مَعَ
الصَّابِرِينَ﴾ البقرة/ ۲۴۹، بۆیە لەکو تایی نایەتە کە دا فەرموی: ﴿وَمَنْ
يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ کەسیک پشت بەخودا بپەستیو
کاری خۆی حملەدی دەسەلاتو توانای بێ سنووری ئەو بکا، ئەوه خودای
بەسو پێوستی بەکەسی تر نییە، ئەو یارمەتدەر و کۆمەگیکاریەتی و سەری
دەخا، پەرەردگار بالا دەستو خاوەن هێزو توانایەو کەس بەسەری دا زال
نابێ، داناو لێزانە لەکارو کردەوهی دا، زاناو ناگادارە بەدروستکراوانی خۆی،
هەرکەسیکی بۆی یارمەتی دەدا، بەتایبەتی کە پەرەردگار دابو سوننەتی
و هەیاە حق بەسەر بەتال دا سەربخاو کۆمەڵی کەمیی خاوەن باوەر بەسەر
کۆمەڵی زۆری بێ باوەر دا زال بکا.

تیبیلی:

المنافقون: نهوانن به دهه بر وایان هیئاوه به لام له دل دا کافرن.
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ: نهوانن که شکو گومانیان هه بیو
به نه ندازه ی دو ورووه کان کافر نه بن، به لکو به هوی نه وه ی تازه موسولمان بوون
نیمانیان پتهو نه بووه و لاوازیو زه بوونیه ک له دلیان دا ماوه، له ناوی قوپاو دا
راو ده که نهو چاوه وروانی هه لو فرسه تن کی سهریکه وی نهوان یاری نهو ده بن،
گومانیان له هیزو ده سه لاتی موسولمانان دا هه بوه.

به هیلاک بردنی کافره کان وه کوو به هیلاک بردنی فیرعهون

له بهر خراپه کارییان

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْمَلَتِكَ يُصْرِبُونَ
وُجُوهُهُمْ وَأَذْبَرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٥﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ
أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥٦﴾ كَذَابٍ عَالِ فِرْعَوْنَ
وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً
أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٨﴾

كَذَابٍ عَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَاهُ عَالِ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٩﴾

له وه پیش بهر وه ردگار حالو چۆنیه تی موشریکه کانی روون کرده وه، که
چوونه دهر وه بز شهر کردن دژی موسولمانان به شتیوه ده کی له خزیایی بوونو
لوتبهرزی، شهیتان کرده وه کانی له پیش چاوان جوان کردن هه لینان، نه وه شی

روون کرده وه: که مونافیه کان همولیان ده دا موسولمانه کان ژتوان بکه نه وه له تیکوشانو جیهاد ساردیان بکه نه وه. نه مجار لیره دا حالو چۆنیه تی مردنو له دونیا ده رچوونی کافرو دورپوه کانو نهو سازارو سزایه ی له کاتی مردن دا تووشیان دئی شی ده کاته وه ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَاَذْبَارُهُمْ﴾ نهی پیغه مبهری خوشه ووست نه گهر تو نهو حالو چۆنیه ته ی کافره کان بیینی که فریشته ی تایبته گیانیان ده کیشی، شتیکی گهر وه سامناکت ده بیینی له وانه نیه بتوانی یاس بکری، ناده میزاد له ناستی باسکردنی دا زمان لالو قه له م کۆلو کولن، نهو فریشتانه به قامچی و مقاشی ناسنین له ده مو چاوو پشتیان ده ده نو تییان ده سره ویننو به زه برو زه نگ گیانیان له جهسته کانیان ده ده هیننو پییان ده لئین: ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ برۆنو بجیژن سزاو نازاری ناگری دۆزه خ له قیامت دا، نه مه ههره شو ترساندن ی پیش وه ختیانه بهو سزا سامناکه که له روژی قیامت دا ده خرینه ناوی بۆیان ناماده کراوه چاوه روانیانه.

﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيَكُمْ﴾ نهو عهزابو سزایه ی تووشتان دئی، نهو لیدانو سزادانه ی کاتی گیانکیشانتان بهوئی نهو کرده وانه تانه که کردوتان، سره نجامی خراپه کاری خۆتانه، تۆله ی کوفرو سته مکاری ژسانی دونیاتانه، به ده هستی خۆتان خۆتان خستۆته ناو نهو ناگره سوتمانه وه. ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَيَسَّ بِظِلَامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ بیگومان پهروه ردگار که نهو سزایه تان ده داو تۆله تان لی ده ستینی له رووی داد پهروه ریبه وه یه نه که به سته مکاری، چونکه پهروه ردگار ستم له هیچ بنده یه کی خۆی ناکا، به لکوه نهو حاکمیکی دادوه ری وه هایه که همرگیز ستم ناکا! روژی قیامت ته رازووی عه داله تکاری داده نی وه موو خاوه ن مافیگ مافی خۆی ده دریتی هیچ که سیک به هیچ جوژی سته می لی ناگری.

له فهرموده ی قودسی دا که نیمامی موسلیم له ته بو زه په وه ریوایه ت ده کا هاتوه پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: يَا عِبَادِيَ! إِنِّي حَرَمْتُ الظَّلْمَ عَلَىٰ نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِيَ

إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمِدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ. پەروەردگار دەفرموی: ئەو بەنده کانی! ئەمن سەمم لەسەر خۆم قەدەغە کردووە، لەناو ئێوەش دا بەیاساغم داناووە، ئێوە لەناو خۆتان دا سەمم لەیە کتر مە کەن. ئەو بەنده کانی! ئەووە کردووە کانتان بۆتان دەنووسین، جا کەسێک خێری دەسکەوت با سوپاسی خودا بکا، کەسێک خێرو چاکە ی لە دەست نەهات ئەو بە سەرزەنشتی خودی خۆی بکا.

ئەمجار پەروەردگار بەرامبەری پێک گرتنێک نەنجام دەداو نمونەو وێنەیک بۆ عەزایی موشریکەکان دینیتەووە دەفرموی: ﴿كَذَّابٌ آلُ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ واتە: پەروەردگار ئاوی بەو کافەرە موشریکانە کرد: کە پێغەمبەری ئیسلامیان بەدرۆ خستەووە برۆیان پێ نەکرد، وەکوو چۆن ئەو پێش ئاوا گەلە پێشینەکانی لەسەر هەمان هەلوێستو کردار لەناو برد، کردارو رەفتاری ئەم قورەیشییە موشریکانە وەکوو کردارو رەفتاری گەلی فیرعەونو گەلە سەمکارەکانی پێشوو وەهایە. لەبەدرۆ خستەووەی پێغەمبەری خوداو سەررەقیو دل رەقییان لەناستی پەيامی پەروەردگار، بۆیە ئەم کافەرە قورەیشییانە بەکوشتن بەدیل گرتو ریسوا بوون سزایان درایەووە، وەکوو چۆن فیرعەونو گەلەکە ی بەخنکاندن لەناویران. ئەم موشریکانە ئایاتی خودایان رەتکردەووە برۆیان پێ نەکرد، ئیتر خودا بەهۆی تاوانو سەمکارییانەووە بەهیلای بەردنو بەهیزو توناو دەسەلات گرتنیو لەناو بردنو بەرو دۆزخ رەوانە کران. دابو نەریتی خودا ناگۆڕیو بۆ هەموو موشریکو بێ برۆایەک یە کسانە سزاو تۆلەش لەسەر کردەووە رەفتارە.

﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بێگومان پەروەردگار بەهیزو تواناو دەسەلاتە، کەس ناتوانی بەسەری دا زال ببی، کەس لە دەستی دەرنایەتی، سزاو تۆلە ی بەنێشە بۆ کەسانێک شیاوی سزایو نایەتەکانی بەدرۆ بخەنەووە، بۆ هەموو شتێک ماوە ئەندازە ی داناووە، لەگەڵ وەختی هات بەسەریووە نایەتی!

بوخاری و موسلیو یینو ماجہ لہ نہبو موسای نہ شعریہوہ ریوایت دہکا: کہ پیغہ مبہر ﷺ فرمویہتی: (ان الله لَيُعْلِي لِلظَّالِمِ حَتَّىٰ اِذَا اخَذَهُ لَمَّ يَفْلِتْهُ) پەروردگار مۆلہتی ستہ مکار دہدا تا ماوہیک ستہ مکاری خوی دہکا، ہمتا کہ گرتی نیتر رزگاری نابی لہ دہستی. پەروردگار ہرچہ نہدہ بہ صہیرہ بہ لام سزاو تۆلہی زۆر بہزہیرہ.

نہ مجار پەروردگار خہبہر لہ عدالتکاری خوی دہداو باسی داد پەروردیو بریار دروستی خوی دہکا لہوہدا کہ نازو نیعمتو ریزو شکوہندی بدا بہ ہر کہ سیئک لی ناسیتیئہوہ تا نہو کہ سہ بوخوی تاوانیک نہکا کہ شیایو نہو نیعمت لی ستاندنہوہ بی. دہ فرموی: ﴿ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرَ مَا بِاَنْفُسِهِمْ﴾ نہو سزاو تۆلہیہی کہ لہناکامی خرابہ کاری کافرہ کان پیدای بوو، فہوتاندنی کافرہ قورہیشیہ کان بہ ہوی کوفرائی نیعمتہی خوداو بہ درۆ خستنہوہی پیغہ مبہر ﷺ ہہ موو نہمانہ لہ چوار چپوہی نہو دابو نہریتو سوننہتہ خوداییہ دان کہ حیکمتو دانایی ذاتی خوی داخوازی دہکاو ہرگیز گۆرانی بہسہر دا نایہ، نہویش بریتیہ لہو یاسانہ گۆرہی خوی کہ نازو نیعمتہی خوی لہسہر ہیچ گہلو نہتہوہیک ہلنہ گری ہمتا نہو گہلو نہتہوہ حالو وەزعی خویان نہ گۆرن، بہم جۆرہ کوفرائی نیعمتہکانی بکمنو لہ خویان بایی بنو شیایو نہوہ بن خودا وەزعیان لی بشیوینیو نازو نیعمتہیان لی بگریئہوہ. وەکوو نہوہ پەروردگار نیعمتہی بہسہر قورہیشیہ کان دا رشت، لہ نہتہوہو رەگەزی خویان پیغہ مبہری بۆ ناردن، بہ زمانی خویان نایاتی خودای بۆ دہ خویندنہوہ، کہچی نہوان بہ درۆیان خستہوہ، لہمەککە دہریان کردو لہ دژی جہنگان، پەروردگاریش بہو دہردہی بردن! نہوہی پی کردن کہ پیی کردن! وینہی نہم نایدتہ نایدتیکی ترہ کہ دہ فرموی: ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ، وَاِذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ، وَما لَهُمْ مِنْ دُوْنِهِ مِنْ وَاٍ﴾ الرعد: ۱۱.

ثابہتہ کہ ناماڑہی تہوہی تیدایہ: کہ نازو نیعمہتی خودا بۆ گہلو بۆ تاک
پاہہندہ بہہبوونی تہخلاقو رہوشتو کردہویدہک کہ پەسندی لای
پەروەردگار، ہمتا تہو رہوشتو کردہوانہ ہمدہوام بنو تہنجامیان بدہن، تہو
نازو نیعمہتانہ پایہدار دہبن! پەروەردگار تہو ناز نیعمہتانہیان لی ناگریتہوہ
بہبی تہوہی ستہمکاری بکەنو خراپہیان لی رویدا. ہمرکاتی نادہمیزادہکان
حالو وەزعی خویان گۆپیو بیرو باوہرو رہوشتی خویان تیک دا، تہرکی
سەرشانی خویان تہنجام نہدا، خوداش نازو نیعمہتیان لی دہگریتہوہ،
دہولہمہندیان ہمژار دہبی، بہرپزو شکومہندیان بی قەدرو لاواز دہبی.

ناشکراشہ خوشبہختیو کامرانی گہلان، ہیزو تواناو دہسەلاتیان پاہہند
نیہ بہدہولہمہندیو زۆری خرم کہسو کار، وەکوو کافرہکان لافیان لی دہداو
بییان وا بوو: زۆری مالو منداڵ لہسزای خودا دہیانپاریزی! وەکوو پەروەردگار
لییان دہگیریتہوہ دہفرموی: ﴿وَقَالُوا لَنَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ
بِمُعْزِزِينَ﴾ ہمدوہا پەروەردگار مہرای بۆ ہیچ گہلو نہتہویدہک ناکا بہہوی
نہزادو رەگەزو ریزداری باوکتو باپیرہوہ. کہس بہمەلہی باوکی ناہرپتہوہ،
وہکوو بہنو ئیسرائیلیہکان پی لہخوبایی بوہوونو دہیانگوت ئیمہ تہوہی
پیغہمبہرائینو خوشەویستی خودایزو فەضلو ریزی ئیمہ بہسەر ہەموو گہلو
نہتہوہکانی دیکہوہ ہدیہو پیغہمبہرایہتیو فرمانپہوایی ہەر بۆ ئیمہیہو بۆ
ئیمہ پاوان کراوہ!

جا کہ سوننەتو دابو نہرپتی پەروەردگار دہیارہی فیرعہونو
گہلہکەو نہتہوہ ستہمکارہکانی پیشوو بہو شیوہ بوو کہ بہتاوانہکانیان
گرتنیو لہناوی بردن، ہەمان سوننەتو دابو نہرپتیشی بۆ کافرہ
قورەیشییہکان بہکار ہینا، لہجہنگی بہدردا یارمەتی پیغہمبہرو
موسولمانانی داو زالی کردن بہسەر کافرہکان دا، زورہی زۆری جہنگاوہرو
پیاو ماقولو سہرائی قورەیشی بہہیلاک بردن!

﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ واتہ: پەروەردگار شنەواہی بۆ ناخاوتنی
تہوانہی پیغہمبہران بہدرو دہخوونہوہو گۆتی لئیہ چی دہلین. زاناو ناگادارہ

به‌وهی ده‌یکمن، سزاو پاداشیان له‌سەر کرده‌وه‌کانیان ده‌داته‌وه، چاکه به‌چاکه
خرابه به‌خرابه.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار که‌لامی پیشوو جه‌خت ده‌کاته‌وه زیاتر روونی
ده‌کاته‌وه جاریکی تر ده‌فیرمویی: ﴿كَذَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ، وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ
كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ واته: وه‌کوو چۆن دابو نه‌پیتی نه‌و موشریکانه له‌باره‌ی
ئینکاریکردنی نایاتی خوداو نازو نیعمه‌ته‌کانی ده‌شو به‌پیتته دابو نه‌پیتی
نه‌ته‌وه‌ی فیرعه‌ونو گه‌له سته‌مکاره پیشینه‌کان. هه‌ر به‌و جۆره دابو نه‌پیتیان
له‌باره‌ی به‌رد ه‌وام بوون له‌سەر به‌درۆ خستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رانو ره‌تکردنه‌وه‌ی
نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییان ده‌شو به‌پیتته دابو نه‌پیتی گه‌لی فیرعه‌ونو نه‌و
نه‌ته‌وانه‌ی پیش نه‌وان، لیکچوونه‌که له‌ئێوانیان دا له‌دوو بوار دایه، یه‌که‌م
له‌بواری کافریونیان به‌نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگارو ئینکاریکردنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی
پیغه‌مبه‌ران. دوهم له‌بواری به‌درۆ خستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رانو به‌رد ه‌وام بونیان
له‌سەر نه‌و هه‌لۆسته ناپه‌سنده‌یان. هه‌ریه‌کی له‌م گه‌لو نه‌ته‌وانه به‌سزای خۆی
گه‌یشته، په‌روه‌ردگار به‌گوێره‌ی دابو سوننه‌تی خۆی هه‌ریه‌که‌یانی له‌سەر
تاوانی خۆی گرتو له‌ناوی بردن؛ برێکیان به‌گرمه‌ی هه‌ورو هه‌وره‌تریشقه،
هه‌ندیکیان به‌ره‌ش‌ه‌باو زریان، نه‌ته‌وه‌ی فیرعه‌ون به‌خنکان له‌ناو ده‌ریا
دا.....هتد، هه‌موویان سته‌مکار بوونو سته‌میان له‌خودی خۆیان کرد، که‌وا
بوو هه‌رکه‌یان شیاوی نه‌و سزاو تۆله به‌زه‌به‌ره بوون که تووشیان هات.

به‌کورتی نه‌وه‌ی میژوو له‌لاپه‌ره‌کانی دا تۆماری کرده‌وه‌و ناماژه‌ی بۆ
ده‌کا ده‌ریاره‌ی دابو نه‌پیتی گه‌لو نه‌ته‌وه‌کان له‌روی کافریونو به‌درۆ
خستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رانو سته‌مکاریان له‌سەر زه‌وی، نه‌مجار سزاو تۆله‌ی
به‌زه‌به‌ری په‌روه‌ردگار بۆیان هه‌مووی به‌گوێره‌ی سوننه‌تو نه‌خشه‌ی خودایه
له‌بوونه‌وه‌دا، په‌روه‌ردگار سته‌م له‌کەس نا‌کا: به‌م جۆره به‌بێ هۆ نیعمه‌ته‌کانی
که پێی به‌خشیون لێیان وه‌ریگرێته‌وه، یان به‌بێ هۆ تووشی ناسته‌نگو
ناخۆشیان بکا، به‌ل‌کوو سزاو تۆله‌ی بۆ نه‌وانه ئاکامو سه‌ره‌نجامیکی

سروشته بۆ کافر بوونو بمردهوام بوونیان له سمر کوفرو به درۆ خستنهوهی
فروستاده کانی پهرهردگارو ستم کردنیان له خودی خۆیان!!
واته: ئهو به ده به خستو سزادرآوانه دوو تاوانی گهوهریان شه نجام داوه: کافر
بوون به هه بوونی خوداو تاکو ته نهایی زاتی پاکی، ئینکاریکردنی نازو
نیعمهته کانی.

که له کوتایی نایهته کهدا ده فرموی: ﴿وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ ناماژهیه
بهوه که موشریکه کانی قورهیشو نه تهوهی فیرعهونو گه له پیشینه کان
هه موویان سته میان له خودی خۆیان کردوه به کافر بوونو تاوانکردن، ههروهها
سته میان له کهسانی دیکهش کردوه، خودا که به هیلکی بردوون
له بهرسته مکارییانو تاوانیان له ناوی بردوونو ئهو نازو نیعمهتهی پیی دابوون
لیی ستاندنهوه، پهرهردگار که بهو ممردههی بردن ستمی لی نه کردن،
به لکوو بۆخۆیان سته میان له خۆیان کرد، کهوایان کرد خودا تاوایان لی بکا.

سزاو تۆلهی پهرهردگار له موشریکه کانی قورهیش بریتی بوو له کوشتن
لی ستاندنهوهی نازو نیعمهت، به لām سزاو تۆلهی نه تهوهی فیرعهونو
گه له سته مکاره کانی پیشین بریتی بوو له سزای ریشه کیشکهوه فهوتاندن:
وه کوو خنکاندن فیرعهونو نه تهوه کهی له ده ریا دا، ناردنی ره شه باو زریان بۆ
سمر گه لی عاد، هه وه تریشقهو گرمهو نالهی له نه ندازه به ده ر بۆ سمر نه تهوهی
شه موود.

پینگومان هه موو ئهو کافره سته مکارانه شیایو ئهو سزایه بوون که
توشیان بوو. پهرهردگار نازو نیعمهتی خۆی به سمر دا رشتبوون، رزقو رۆژی
زۆرو زه بهندهی پێدا بوون، له سمر زهوی، نه مهی بۆیه دابوونی تا به تاقییان
بکاتهوه، ده ری بخا ناخۆ نه وانه سوپاسگوزار ده بن یان کوفرانی نیعمهت
ده کهمن؟ به لām کافر بوونو سوپاسی خودایان نه کهوه، له خۆیان بایی بوونو
ملهوپییان نواند، نازو نیعمهت نه وانی گۆپیو له جیاتی خودا پرستیو
سوپاسگوزاری بوونه ده ره به گئو ملهوپو که له تهوه له خودا یاخی بوو کافرو
تاوانکار.... پێغه مبه ران هاتنه سهریان، په یامی خودایان بۆ هێنان به لām نه وان
په یامی خودایان ره تکرده وه، پێغه مبه رانیان به درۆ خستنهوه یاخی بوونو

پشتیان هه‌لکرد... ئیتر دابو نه‌پیتی خودایان به‌سەر دا ته‌نفیذ کرا، یاسای په‌روه‌ردگاریان به‌سەر دا نه‌نجام درا، گیرنو له‌ناویرانو ولاتو خانوو باله‌خانمو گوندو شارو تاخیان خاپوور کراو بوونه په‌ندو عیبره‌تو خراشه زیل‌دانسی میژووه‌ه. (تاج واته: گهره‌ک)

به‌لی خودا له‌ناوی بردن پاش شه‌وی نایاتی خودایان به‌درۆخسته‌وه‌و په‌یامی په‌یام‌مبهرانیان ره‌تکرده‌وه، هه‌رچه‌نده شه‌وانه پێش پێراگه‌یانندنو هاتنی پێغه‌مبهران بۆ ناویان کافر بوون به‌لام تا شه‌وان په‌یامی پێغه‌مبهرانیان به‌درۆ نه‌خسته‌وه خودا له‌ناوی نه‌بردن، چونکه شه‌مه دابو سوننه‌تو ره‌حمه‌تی خودایه تا پێغه‌مبهران نه‌نیریۆ بانگه‌وازی نه‌که‌نو شه‌وه نه‌تسه‌وه بانگه‌ کراوه پێغه‌مبهره‌که به‌درۆ نه‌خه‌نده‌وه خودا سزایان نادا ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ الاسراء/۱۵.

مامۆستا سه‌بید لێره دا ده‌فه‌رموی:

به‌راستی شه‌م جوژه نایه‌تانه دادپه‌روه‌ری په‌روه‌ردگار نیشان ده‌ده‌ن له‌باره‌ی مامه‌له‌ کردنی له‌گه‌ڵ شاده‌میزادا، شه‌وه‌دا که شه‌و نازو نيعمه‌ته‌ی پێی ده‌وان لێیان ناسینیتسه‌وه تا شه‌وان هه‌لو‌بستی خۆیان نه‌گۆڕنو سلووک‌و حالێ خۆیان ناوه‌ژوو نه‌که‌نسه‌وه؛؛ نازو نيعمه‌تیان لێ ناگرتسه‌وه هه‌تا کارێک نه‌که‌ن که شیاوی شه‌و لێ وه‌رگرتسه‌وه بن. هه‌رکاتێ شه‌وان سوپاسگوزاری شه‌و نيعمه‌تانه نه‌بوون که خودا پێی به‌خشینو له‌تاقیکردنه‌وه‌و نه‌زمونه‌که ده‌رنه‌چوون ئیتر په‌روه‌ردگار باره‌که‌یان لێ ده‌گۆڕیۆ وه‌زعه‌که‌یان لێ ده‌شپۆنێ!

له‌لایه‌کی تروه‌ه شه‌مه نیشانه‌ی شه‌وه‌یه: خودا ریزی شاده‌میزاد ده‌گریۆ نرخێ بۆ داده‌نی که قه‌ضلو گه‌وره‌یی خۆی وای کردوه‌و وا ده‌کا: که قه‌زاو قه‌ده‌ری خۆی نه‌نجام بداو جێبه‌جێ بکا له‌ریگه‌ی جبه‌و جۆلی شاده‌میزادو کرده‌وه‌کانییه‌وه، شه‌م گۆڕانه نه‌خشه بۆ کیشراوه له‌ژیانی شاده‌میزادا نا‌کامی شه‌و گۆڕانه واقعی به‌بووه که له‌ناو دلی شه‌وان دا سه‌ری هه‌لداوه، سزای شه‌و مه‌به‌ستو سلووک‌و کرده‌وانه‌یه که خۆیان بۆ خۆیان هه‌ل‌بژاردوه؛؛

له‌سهرتیکی تروهه ئاده‌میزاد تهرکی به‌رپرسیاریه‌تیه‌کی فره مه‌زنی به‌سهره‌ویه له‌م روه‌وه که ده‌توانی نمو نازو نیعمه‌ته به‌سهر خۆیه‌وه بی‌لی و لی‌ی زیاد بکا؛ نه‌گهر شوکرو سوپاسی له‌سهر بکا، هه‌روه‌کوو چۆن ده‌توانی له‌قه‌ی لی‌ی داو نازو نیعمه‌ته‌که لا‌به‌ری نه‌گهر کوفرانی نیعمه‌ت بکاو له‌خۆی بایی بی‌و مه‌به‌ستو نیه‌تی بگۆرپ و ریگهی ژبانی کامه‌رانی هه‌له‌ بکا.

ئه‌مه‌ حه‌قیقه‌تیکی فره مه‌زنه‌و لایه‌تیکی ته‌صه‌وورو تی‌روانی نی‌سلامی بۆ حه‌قیقه‌تی ئاده‌میزاد ده‌ست نیشان ده‌کا، په‌یه‌ه‌ندی نه‌خشمو قه‌ده‌ری په‌روه‌ردگار به‌رامبه‌ر ئاده‌میزاد له‌م بوونه‌وه‌وه داو، په‌یه‌ه‌ندی په‌روه‌ردگار خۆی به‌م بوونه‌وه‌وه دیاری ده‌کا.

له‌م روه‌وه ده‌زاندری: که ئه‌م ئاده‌میزاده له‌ته‌رازووی خودادا چه‌ند سه‌نگینه، چه‌ند خاوه‌ن پله‌و ریزه، هه‌روه‌کوو ئه‌وه ده‌رده‌که‌وی که ئاده‌میزاد چه‌ند کاریگه‌ری گرنگی له‌سهره‌نجامی خۆی و سه‌ره‌نجامی روداوه‌کانی ده‌ورو به‌ری دا هه‌یه، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که ئاده‌میزاد له‌بیرو بۆچوونی نی‌سلامی دا لایه‌تیکی نی‌جایی به‌له‌دیاریکردن و ده‌ست نیشانکردنی سه‌ره‌نجامی خۆی، به‌لام به‌نیزن و ره‌زامه‌ندیی خوداو به‌گۆته‌ی قه‌ده‌ری خودا که له‌چار چۆه‌ی جه‌و جۆلو کرده‌وه و نییه‌ت و ره‌وشتی ئاده‌میزاده‌که دا جه‌ریان ده‌کا. ئیتر ئاده‌میزاد نمو حاله‌ته سه‌لبیه‌یه زه‌لیلی به‌ی لی‌ی دوور ده‌که‌وتیه‌وه که رێبازه ماده‌دییه‌کان به‌سه‌ری دا ده‌سه‌پینن، نمو رێبازه ماده‌دیانه‌ی که ئاده‌میزاد و ته‌صه‌ور ده‌که‌ن که لایه‌تیکی سه‌لبیه‌یه له‌به‌رامبه‌ر (حه‌تمیه) کاریگه‌ره‌کان دا حه‌تمیه‌تی نابوری، حه‌تمیه‌تی می‌ژوو، حه‌تمیه‌تی گۆرانکاری و گه‌شه‌کردن... هه‌تا کۆتایی نمو حه‌تمیه‌ته جه‌زاو جه‌زانه‌ی که ئاده‌میزاد له‌به‌رامبه‌ریاندا هه‌یج تواناو ده‌سه‌لاتیکی نیه‌و جگه له‌گه‌ردنکه‌چی موطله‌ق بۆ نا‌کامی نمو حه‌تمیه‌تانه هه‌یچی تری له‌باردا نیه‌.

مامه‌ل کردنی موسولمانان له‌گه‌ل واده شکینان و نه‌وانه‌ی
 دیارده‌ی په‌یمانشکینان لی دهرده‌که‌وی
 إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۵۵﴾ الَّذِينَ
 عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿۵۶﴾ فَإِذَا
 تَفَقَّهْتُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۵۷﴾ وَإِذَا
 تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ
 ﴿۵۸﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِذْهُمْ لَا يُفْجِرُونَ ﴿۵۹﴾

لیره به‌ولاره نهم به‌شهی سوره‌تی نه‌نفال زور یاسای چۆنه‌تی مامه‌له
 کردنی موسولمانانی له‌گه‌ل هیزه جؤراو جؤره‌کان دا له‌کاتی ناشتی و شه‌ردا
 له‌خو گرتووه. شیوه‌ی ریک‌خستنه ناوخۆبه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی نیسلامی و
 په‌یوه‌ندیان به‌ریک‌خراوه دهره‌کییه‌کانه‌وه تیروانینی نیسلام بو په‌یمان و
 په‌یوه‌ندی به‌ستنه‌کان له‌هه‌موو بارو دۆخیک داو هه‌روا تیروانینی بو په‌یوه‌ندی
 خوینو ره‌گه‌زو خاکو په‌یوه‌ندی بیرو باوه‌ر دیاری ده‌کا.

کۆمه‌لێک نه‌حکامو یاسا داده‌نی: که برێکیان نه‌حکامی هه‌تا هه‌تایین و
 برێکیشیان نه‌حکامی کاتین و بو ماوه‌یه‌ک چاره‌سه‌ری روداوه‌کان ده‌که‌نو بو
 قوناغیک تابه‌تی و حال و هه‌زعیکی تابه‌تی هاتوون و دایه‌ی له‌سوره‌تی
 (التوبة) دا ته‌عدیلاتی تابه‌تیان تیدا ده‌کری و ده‌بنه‌ قاعیده‌و یاسای
 هه‌میشه‌یی و کوتایی.

برێ له‌و حوکمو یاسایانه‌ی نهم سوره‌ته‌ باسیان لیوه ده‌کا و ده‌یانچه‌سپینێ
 به‌گۆره‌ی سییاقی نایه‌ته‌کان نه‌مانه‌ن:

۱- نه‌وانه‌ی په‌یمان له‌گه‌ل حکومه‌تی نیسلامی ده‌به‌ستو و پاشان
 په‌یمان‌ه‌کیان ده‌شکینن، نه‌وانه خراپترین پێڕۆی سه‌ره‌وه‌ین... بۆیه پێویسته

ده‌لته‌تی نیسلا می ته‌مبئیان بکا به‌شپوه‌یه‌ک که زه‌بروزه‌نگیان به‌رام‌بهر بنوئینی‌و له‌زیدو مالو حالی خویان رایانقه‌نینی‌و ئاواره‌یان بکاو تالو سوئری ده‌ریه‌ده‌ریان پی بجپژئی، نه‌ک همر ته‌مه به‌لکوو ته‌مبی کردنه‌کیان ته‌وانه‌ش بگریتموه که نیازیان وایه په‌یمان‌ه‌کیان هه‌لو ه‌شیننه‌وه یان ه‌یرش بکه‌نه سهر حکومته‌تی نیسلام...

۲- تهو کافره په‌یمان له‌گه‌ل به‌ستراوانه‌ی که سهرکردایه‌تی نیسلا می ترسی ته‌وه‌یان لی ده‌کا له‌واده‌و به‌لئینی خویان په‌شیمان بینمه‌وه په‌یمان‌ه‌کیان بشکینن، ته‌وه سهرکردایه‌تی نیسلا می ده‌توانی په‌یمان‌ه‌کیان بۆ رهت بکاتمه‌وه په‌کلایه‌نه هه‌لو ه‌شاندنه‌وه که‌ی رابگه‌یه‌نی‌و خۆله‌پابه‌ند بوون پییه‌وه رزگار بکا. ته‌مجار ده‌توانی شهریان له‌گه‌ل بکاو ته‌مبئیان بکاو ترس بخاته دلی ته‌وانه‌شوه که کۆمه‌کییان پی ده‌که‌زو پشتیان ده‌گرن!

نایه‌تی ژماره (۵۵) ﴿إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ﴾ نیبنو عه‌بباس ده‌فرموئ: ته‌وانه به‌نو قوره‌یظه‌بوون، په‌یمانی خویان شکاندو به‌چه‌کو پیدایستی جه‌نگ، یارمه‌تی دوژمنه‌کانی پیغه‌مبهریان دا، دوایی وتیان: له‌بیرمان چوپوه‌وه هه‌له‌مان کرد. جاریکی تر په‌یمان‌یان له‌گه‌ل به‌ستموه هه‌لیان وه‌شاندوه؛ رۆژی خه‌نده‌ق دژی پیغه‌مبهر ﷺ پالیان به‌کافره‌کانده‌ دا، که‌عبی کوپی نه‌شرف که سهرۆکیان بوو چوپوو بۆ مه‌که‌که له‌وئ ده‌دژی پیغه‌مبهر بۆ شهر کردن له‌گه‌لی بویه سوئند خۆری قوره‌یشیه‌کان.

نایه‌تی ژماره (۵۹) ﴿وَأَمَّا خُفَّانْ﴾ نه‌بو شش‌ه‌یخ؛ نیبنو عه‌بیانی نه‌نصاری له‌نیبنو شیهابی زه‌هریه‌وه ده‌گریتموه ده‌لی: هه‌زده‌تی جویرائیل هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ فرموئ: ..... برۆ سهر به‌نو قوره‌یظه، خودا ریگه‌ی داوی ته‌مبئیان بکه‌ی.

سه‌عیدی کوپی جویدیر ده‌فرموئ: ته‌م نایه‌تانه ده‌رباره‌ی شه‌ش تا قمی جوله‌که هاتوونه خواری که نیبنو تابووت په‌کیکه له‌وان.

موجاهید ده‌فرموئ: ده‌رباره‌ی جوله‌که‌ی مه‌دینه هاتوونه خواری. سهرۆکه‌کیان که‌عبی کوپی نه‌شرف مله‌وریک بوو وه‌کوو نه‌بو جه‌هل.

نه مجار پاش نموی له نایه ته کانی پیشوودا پروهردگار وه صفی هه موو
کافره کانی به سته مکار کردو فمرمووی: ﴿وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ بریکانی
بهزیده کوفرو سمره ق دهست نیشان کرد. نه مجار پاش نموی که پروهردگار
حالو چۆنیه تی قوره شیبیه موشریکه کانی رونکرده وه له باره ی شهرکردنیان
دژی پیغه مبهر ﴿لَهْجَه نگی به دردا، باسی حالو چۆنیه تی کۆمه لکی تر
ده کا که دژی پیغه مبهر ﴿شهریان کرد نه وانیش چوله که کانی ولاتی
حیجازنو ده فمرمووی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ﴾ واته: خراپترین پیرو ی سمرزه وی له حوکمو یاسای خودادا نه
کافره خودانه ناسانه که په یمانی خۆیان شکاندوه واده و به لینی خۆیان
نه برده سمر، نه وانه خراپترین دروستکراوی خودانو پیسترین تاده میزادن،
چونکه دوو رهوشتیان تیدان، یه کم بهرده وام بوونیان له سمر کوفرو بی دینی و
یاخی بوون، نه وان به هیچ کلۆجیک نیمان ناهینن.

رهوشتی دوو میان په یمان شکینی و پابه ند نه بوونیانه به واده و به لینی
خۆیانو ده فمرمووی: ﴿الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ
مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ نه خودانه ناسه کافره جووله کانه که تۆ نه ی
موحه مه د! په یمانت لی وهرگرتوونو پاشانو هه موو جاریک په یمانه که یان
شکاندوه و به لینی خۆیان هه لوه شانده وه، ههرچنده به جه ختو سویند خواردن
برپاری پابه ند بوونیان به و په یمانه دا بوو.

سهریاری نه دوو رهوشته رهوشتیکی سییه میشیان هه یه: نه ویش نه وه یه
ته قوای خودا ناکه نو لی ناترسن، کۆ له هیچ تاوانیک ناکه نو به بی منه ت چ
تاوانیکیان بوئ نه نجامی ده ده نو هیچ ترسی ناگری دۆزه خیانتیه.

پروهردگار وه صفی نه جووله کانه ی به (شر الدواب) خراپترین پیرو
ناژهل کرد، بۆ نه وی تاماژه بی که نه وانه گه یشتوونه پله ی ناژهل، به لکو
له ناژهلش خراپتر، چونکه هیچ سوودیکیان نیه نه بۆ خۆیان، نه بۆ غهیری
خۆیان، وه کوو له شوینیکی تردا ده فمرمووی: ﴿... إِنَّهُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ، بَلْ
هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ الاعراف/ ۱۷۹ پاش نه وی پروهردگار سی رهوشتی

جوله‌کو کافره‌کانی دیاری کرد، نه‌وه‌ی روون کرده‌وه که نه‌وانه چهند جار په‌یمان شکیننی‌یان کرده‌و پابه‌ندی واده‌و به‌لینی خویان نه‌بوون، نه‌مجار به‌شوتن نه‌وه‌دا باسی نه‌وه‌ ده‌کا: چۆن مامه‌له‌یان له‌گه‌ل دا بکری و فرموی: ﴿فَإِمَّا تَقِفْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفَهُمْ﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر! همرکاتیک له‌جنگ دا تو‌ظه‌فرت به‌و په‌یمان شکینانه بردو به‌سریان دا زال بووی، زه‌برو زه‌نگی وایان له‌گه‌ل دا بنوینه نه‌وانه‌ی پشتگیریشیان لی کردن لیک بترازینو پهرته‌وازه‌ی ببن. وایان لی بده نه‌وانو کومه‌کیکارانیشیانو لیت بترسن، وایان پروینه نه‌وانو یارمه‌تیده‌رانیانو غه‌یری نه‌وانیش له‌دوژمنان؛ عمره‌بو نا عمره‌ب لیتان بترسنو په‌ندو عیبه‌رت وهریگرنو که‌سیکی تر نه‌ویری هه‌لو‌ستی تاوا بنوینی!! په‌یمان‌تان له‌گه‌ل بیه‌ستی وای بی‌شکیننی!

بۆیه په‌روه‌ردگار فرمانی به‌پیغه‌مبهر کرد که زه‌بروزه‌نگی ته‌واو بنوینی له‌گه‌ل نه‌و دوژمنانه‌دا که زیاد له‌جاریک پیغه‌مبهر په‌یمانی ناشتی له‌گه‌ل به‌ستون، نه‌وان هه‌لیان وه‌شاندو‌تموه، بۆ نه‌وه‌ی له‌وه‌ دوا به‌دروو ده‌له‌سه‌یان هه‌لنه‌خه‌له‌تی، چونکه پیغه‌مبهر ﷺ به‌سروشت میهره‌بانو ناشتی‌خواز بووه. پی‌ی وا بووه که جه‌نگ زه‌روه‌تمو همرکاتی هۆکاره‌کانی نه‌مان، ناشتی په‌سندە ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا﴾ بی‌گومان نه‌و جوله‌که‌ قیل‌بازانه وایان ده‌برده زه‌ینی پیغه‌مبهره‌وه که نه‌وان ناشتی‌خوازنو حمزبان له‌تارامی‌یه، که په‌یمان‌که‌شیان ده‌شکانه‌د عوزریان بۆ ده‌هینایه‌وه‌و ده‌یان‌گوت نه‌مانزانی، هه‌له‌مان کرد لی‌مان ببوره، هه‌موو نه‌مانه‌شیان قیل‌و ته‌له‌که‌بازی بوو!

بۆیه په‌روه‌ردگار فرمانی پی‌ی کرد که زه‌برو زه‌نگ بنوینی و بیان پروینی بیانتو‌قینی، ﴿لَعَلَّكُمْ يَذْکُرُونَ﴾ به‌لکو نه‌وانه‌ی له‌پشتیان‌نه‌وه‌نو یارمه‌تیده‌ریان، به‌خویان دا بچنه‌وه‌و ترسیان لی بنیشی و بیه‌ر له‌په‌یمان شکینی نه‌که‌نه‌وه‌و خه‌یالی شپ‌ کردن له‌دژی پیغه‌مبهر وه‌لاتین!

بوخاری و موسلیم فرموده‌یه‌کیان ریوایه‌ت کرده‌و، ده‌گیرنه‌وه: که پیغه‌مبهر ﷺ له‌هه‌ندی رۆژی وادا که تییان دا تووشی به‌ره‌نگاری‌کردنی

دوژمن ده بوه وه وتاری ده داو ده یفرموو: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ! لَا تَمْنُوا لِقَاءَ الْعَدُوِّ
وَسَلُّوا لِلَّهِ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلِّ
السَّيْفِ) نه مجار ده یفرموو: (اللَّهُمَّ! مَنِّرِلْ الْكِتَابِ وَمَجْرِي السَّحَابِ،
وَهَازِمِ الْأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ) نهی خه لکینه! ناواته خوازی
بهره نگاری کردنی دوژمن مه بن، هه میشه داوا له خدا بکهن به سه لامه تی بژینو
ناشتی بهر قمرار بی، به لام که ناچار بوونو تووشتان بوو به تووشی دوژمنه وه
خوگرینو نارام بگرن، باش یزانن به ههشت به سایه ی شمشیره وه ده ست
ده که وی. نه مجار ده یفرموو: پهرو دگارا! نهی نهو که سهی قورنانت نازل
کرده، نهی روینده ی ههروه کانو شکینمیری نه حزب، دوژمنانمان تیک
بشکینه و نیمه زال بکه به سهریان دا.

لیرده دا ناماژه بو دووشت ده کا.

۱- شهر لای خوداو پیغه مبهری خودا خو شه ویست نیهو شتیکی ناچار بیه

بو بهره نگاری به غیبی و عودوان په نای بو ده بری، بو بهرز کردنه وی رسته ی (لا
اله الا الله، محمد رسول الله) و پوچاندنه وی به تال نه نجام ده درئ.

۲- به کاره یینانی زه برو زه نگ له گهل په یمان شکینانو شهر هه لایسینان،
بو په رته وازه کردنی نهوانه ی که پشتیوانیان، کاریکو ده بی نه نجام بدری بو
نهوی په یمان شکینانو ههواخواهانیانو پشتیوانانانان په ندو عیبرهت
وه ریگرنو بیر له کاری ناوه ها نه که نه وه.

پاش باسکردنی حوکمی په یمان شکینانو وه رگرتنی هه لو تست
بهرام بهریان، نه مجار حوکمی نهوانه بهیان ده کا که بهمانه به واده و به لنینان
ناکری و ده فرموئ: ﴿وَأَمَّا خِفَافٌ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٌ فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ﴾
واته: نه گهر په یمانت له گهل تا قهو گرو هیک به ستو پاشان گومانی نهوت لی
کردن که په یمانه که بیان نابنه سهر واده و به لینه کانیان هه لده وه شیننه وه، به م
رهنگه نیشانه و به لگهی وا هه بوون ناماژه بیان به وه ده کردو ترسی نهوی لا
دروست کردن، که په یمانه که بیان نابنه سهر، نهوه تو نهی پیغه مبهیر! نهو
ریگیان لی ببه ستو پیش نهوی نهو خیانه ته بیان لی رو بدا، په یمانه که بیان

به‌سهردا رابگه‌ینه: که تۆ ئیتر پابه‌ندی په‌یمان به‌ستراوه‌که نیستو به‌لینه‌که‌ت، هه‌لوه‌شاندۆتوه، به‌شیوه‌یه‌کی ناشکراو نومایان به‌بێ فیل و ژیر به‌ژیری نه‌مدیان بێ رابگه‌ینه. حیکمه‌تیش له‌مه‌دا نه‌وه‌یه: که ئیسلام به‌هیچ کلۆجیک خیانته‌ په‌سند ناکاو موسولمان نابێ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک خیانته‌ له‌گه‌ل که‌س بکا. واته‌: نابێ پیش پێ راگه‌یانندو هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یمانی دابه‌ستراو، شهریان له‌گه‌ل بکری، بۆ نه‌وه‌ی تۆشو نه‌وان به‌یه‌کسانی ناگاداری هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یمان‌که‌ بنو بزائن که په‌یمان نه‌ماوه‌ نه‌مجار شهر ده‌کری نه‌ویش نه‌گهر پتویست بوو.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾ بیگومان خودا هه‌رگیز خائینانی خوش ناوین، ته‌نانه‌ت خیانته‌کردن له‌کافرانی‌ش نا‌په‌وايه.

به‌یه‌ده‌تی ریا‌یه‌تی کردوه که پیغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: (ثَلَاثَةٌ، الْمُسْلِمُ وَالْكَافِرُ فِيهِنَّ سَوَاءٌ: مَنْ عَاهَدْتَهُ فَوْفَ بَعْدَهُ مُسْلِمًا كَانَ أَوْ كَافِرًا، فَإِنَّمَا الْعَهْدُ لِلَّهِ، وَمَنْ كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ رَحِمٌ فَصَلِّهَا، مُسْلِمًا كَانَ أَوْ كَافِرًا وَمَنْ ائْتَمَنَكَ عَلَى أَمَانَةٍ فَإِذَا هِيَ إِلَيْهِ مُسْلِمًا كَانَ أَوْ كَافِرًا) سێ شت موسولمانو کافر تێیان دا یه‌کسان: که‌سی‌ک په‌یمانته‌ له‌گه‌ل دا به‌ست نه‌وه‌ که‌سه موسولمان بێ یان کافر بێ په‌یمان‌که‌تی له‌گه‌ل دا به‌سهری‌وه، چونکه‌ په‌یمان هێ خودایه، که‌سی‌ک له‌نیوان تۆو نه‌ودا خزمایه‌تی هه‌بوو نه‌وه‌ که‌سه کافر بێ یان موسولمان بێ صیله‌ی ره‌حمی له‌گه‌ل دا به‌جێ بینه، که‌سی‌ک سپاردیه‌کی لا دانابیو کردیتی به‌نه‌مێن به‌سهری‌وه نه‌وه‌ که‌سه موسولمان بێ یان کافر بێ سپاردیه‌کی به‌ده‌روه.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌ر‌ه‌شه‌ له‌و خائینانه‌ ده‌کا به‌سزایه‌ک که چاره‌روانیانه‌ ده‌فرموی: ﴿وَلَا يُحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا﴾ با نه‌وانه‌ی کافرو بێ پروان وا گومان نه‌به‌ن که له‌ده‌ست تیمه‌ رزگاریان بووه‌و سه‌ره‌نجامی خیانته‌که‌یان نایه‌ته‌وه‌ ریگایانو ئیتر بۆی ده‌ده‌ه‌چو سزاو تۆله‌یان لی ناسیندری! به‌لکو نه‌وانو هه‌موو بوونه‌وه‌ر له‌ژیر ده‌سه‌لاتی تیمه‌ دانو ده‌ستی تیمه‌یان ده‌گاتیو تۆله‌یان لی ده‌ستین. وه‌کوو له‌نایه‌تیکێ تردا ده‌فرموی:

﴿ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ اَنْ يَشْبِقُوْنَا ، سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾ العنکبوت/ ۴ وشدی (یحکمون) واته: یظنون: گومان ده‌بدن.
 ﴿ انهم لا یعجزون ﴾ بیگومان نه‌وانه خدا ده‌سته پاچه ناکدن، له‌چنگی
 قارو تو‌له‌ی قوتار نابن، سزاو تو‌له‌ی کافریونیان لی ده‌سیندری، پیغه‌مبهره
 موسولمانانیاں به‌سمر دا زال ده‌کرینو تو‌له‌ی په‌یمان شکینی و فرتو قیلو
 خرابه‌کاریان لی ده‌ستینن وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فهرموی: ﴿ لَا تَحْسَبَنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ، وَمَا لَهُمُ النَّارُ ، وَلَيْئَسَ
 الْمُصِيرُ ﴾ النور: ۵۷ یان ده‌فهرموی: ﴿ وَاعْلَمُوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ،
 وَانَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴾ التوبة/ ۲.

نایه‌ته‌که موژده‌و دلنیا کردنی پیغه‌مبهره ﷺ به‌وه که خدا زالی ده‌کا
 به‌سمر نه‌و کافرانه دا که نه‌زیه‌تیان داوه، له‌همان کات دا کافره‌کان هیوا
 پراو ده‌کا له‌وه‌ی که به‌سمر موسولمانان سهرکه‌ون..

خو ناماده کردن بو جهنگ دژی دوزمنانو دابینکردنی

پیوستیاتی جهنگ به‌گویره‌ی توانا

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
 تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ
 يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
 لَا تَظْلَمُونَ ﴿ ٦٠ ﴾

پاش ته‌وه‌ی پهره‌ردگار فرمانی به‌پیغه‌مبهری خو‌ی کرد: که په‌یمان
 شکینان پهرته‌وازه بکاو به‌زه‌برو زه‌نگ له‌گه‌لیان دا بجولیت‌ته‌وه‌و، نه‌گهر ترسی
 هه‌بوو له‌په‌یمان شکینی تاقبو گرو‌هیک پیش ته‌وه‌ی پیلانی خو‌یان نه‌نجام
 بده‌ن ته‌و په‌یمان‌که‌یان به‌سمر دا بداته‌وه. نه‌مجار له‌م نایه‌ته‌ دا فرمانی پی
 ده‌کا: که خو‌یو موسولمانان هه‌میشه‌ خو‌یان ناماده بکمن بو

بهره‌نگار یکردنی شو کافرانو پیداویستی جه‌نگ به‌گویره‌ی تواناو روژگار دابین بکن! هه‌لبه‌ته نه‌مه‌ش کارکی سروشتی‌یه، هرکاتی په‌یمان شکینی کراو واده‌و به‌لین هه‌لوه‌شیندرانه‌وه حالته‌ی جه‌نگ به‌ریا ده‌بۆ هه‌موو کاتی چاوهروانی به‌ریابوونی شهر ده‌کری، بۆی به‌روهردگار فهرمانی به‌پیغه‌مبهر کرد: **فَرَمَوَى ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾**. نه‌ی کۆمه‌لی موسولمانان! خۆتان ناماده‌و ته‌یار بکن بۆ شهری دوژمنانو پیداویستی جه‌نگ به‌گویره‌ی تواناو بارودۆخی روژگار دابین بکن، بۆ نه‌وه‌ی به‌ره‌نگاری دوژمن بینه‌وه، نه‌فسو مالو نامووسی خۆتان پیارتیزنو نه‌هیلن دوژمن ده‌ستریژیتان بکاته‌ سهر، نه‌مه‌ش له‌دوو خال دا ره‌نگ ده‌داته‌وه.

۱- ناماده‌کردنی هیژو ده‌سه‌لات به‌گویره‌ی روژگارو شوینو پیداویستی، که‌وا بۆ نه‌وه‌ی نه‌مپۆ له‌سهر موسولمانان پیویسته‌ نه‌وه‌یه: پیشه‌سازی چه‌کسازی قیر ببن؛ تۆپو فروکه‌و بۆمباو زه‌مین به‌زه‌مینو ده‌بابه‌و که‌شتی و غه‌اصه‌و نه‌م جوړه چه‌کانه دروست بکنو قیری به‌کاره‌ینانی ببن، ههر وه‌کوو چۆن پیویسته‌ شو فنونو زانستانه‌ فیژ ببن که‌ په‌یوه‌ندیان به‌دروست‌کردنو به‌کار هینانی شو جوړه چه‌کانه‌و هی تریشه‌وه هه‌یه.

نه‌وه‌تا پیغه‌مبهر وهاوه‌لانی له‌غه‌زای خه‌یبه‌رو هی تریش دا ناله‌تی مه‌نجه‌نیقیان به‌رکا هیناوه.

نیمامی موسلیم له‌عوقبه‌ی کۆری عامیره‌وه ریوایه‌ت ده‌کا: که‌ ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ نه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه‌و فهرمووی: **(إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيَ)** ناگادارین هیژو توانا بریتییبه‌ له‌و چه‌که‌ی له‌دووره‌و شهری پۆ بکه‌ی. سۆ جار نه‌م فهرمووده‌یه‌ی فهرموو. چونکه‌ ته‌قه‌ کردن له‌دوژمن له‌دووره‌و به‌چه‌کیک که‌ کوشنده‌ بۆ، کاریگهر تره‌ له‌وه‌ی له‌گوژه‌پانی جه‌نگ دا به‌شمشیرو رمبو خه‌نجه‌رو گۆپالو شو جوړه شتانه‌ شهر له‌گه‌ل دوژمن بکری.

۲- دامه‌زراندنو دانانی سوار چاکو تیر نه‌ندازه له‌سهر سنووری ولاتو قایم کردنی به‌نده‌زو سه‌نگهر لیدانو دابین‌کردنی نامیری چاودیری و به‌رگری به‌دریژایی سنوور له‌گه‌ل دوژمن!!

بە کورتی پێویستە موسولمانان سوپایەکی بەهێزی ھەمیشەییان ھەبێ
 ھەمیشە نامادەباشی بەرگریکردن بۆ لەولات مالو دارایی پێویستی بۆ دابین
 بکریو بەگوێرە ی رۆژگار بەچەکتو نامیری شەر دەولەمەند بکری. پەرورەدگار
 لەنایەتەکە دا کە بەتایبەتی باسی ئەسپ دەکا ھەرچەندە وشە (من قوۋە)
 ئەویش دەگرتەو. بۆ زێدە رێزلێنانو گرنگی بەتی، چونکە ئەو کاتە ئەسپ
 گرنگرتین نامێرو پێداویستی جەنگ بوو.

بەلێ پێویستە موسولمانان ھەمیشە لەنامادەباشی دابینو کەرەسە ی
 جەنگ دابین بکەن، بەئەوپەری ھێزو تواناو خۆیان تەیار بکەن، بۆ ئەو ی
 ھەمیشە ھێزی خوداپەرست ھێزی بالادەست بێ لەسەر زەوی، ھەموو
 ھێزەکانی تر لێ ی بترسێو نەوێرن ھێرش بکەنە سەر ولاتی ئیسلامو ھەموو
 جیھان گەردنکەچی دەسەلاتی خودابینو نەتوانن کۆسپو تەگەرە بخەنە بەردەم
 بانگەوازیگەرانو خەڵک لەموسولمان بوون رێوان نەکەنەو، ھەر وەھا کەس
 نەتوانی مافی خوداییو حاکمیت بەخۆی بداو لافی خودایەتی لێ بدا. بۆ
 ئەو ی ھەموو ئایینو پەرستشێک ھەر بۆ خودا بێو بەس.

ئەمجار نایەتەکە ھۆی خۆ نامادە کردنو خۆتەیار کردنو خۆ فێر کردنو
 ھێزو تونا دابین کردنەکە دەست نیشان دەکاو دەفرموی: ﴿تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ
 اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَأَخْرَبَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ بۆ ئەو ی دوژمنانی خودا و دوژمنانی
 موسولمانان بترسێن، ئەو کافرانی کە دوژمنایەتییان بەناشکراو نمایانە
 وەکوو موشریکەکانی مەککە، ھەر وەھا بۆ ترساندنێ ئەو دوژمنە نھینیانە ی
 کە ھاویەیمانێ لەگەڵ ئەو دوژمنە ناشکرایانە دا، جا ئێمە ئەو دوژمنانە
 بناسین یان نەیانناسین. خودا بۆ خۆی دەیانناسی، چونکە زاتی پاک ی ئەو
 زاناو ناگادارە بەسەر ھەموو نھینی بەک دا

ہہ لبراردنی ناستی و یہ کخستنی نہ تہ و ہو ہہ لنانی موسولمانان بو
جہنگ

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ
هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢﴾ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ
أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ
بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٣﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرِصٌ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ
إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ تَرَ خَفَّفَ اللَّهُ
عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ
وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ
﴿١٦﴾

بہیہندی نہم کومہلہ نایہتہ بہ نایہتہ کانی پیشموہ نموہیہ: لموہ پیش
پروہردگار فرمانی بہ موسولمانان کرد بہ خوتہ یار کردنو نامادہ باشیو
چہ کساز ی بو نموہی دوژمن لیان بترسیو زات نہکا ہیرشیان بکاتہ سمری،
یان کوسپو تہ گمرہ بختہ ہمدہم بلاویونہوہی نایین، نہمجار لیہدا فرمان
دہکا بہ ناشتی بہ لام ناشتی بہک کہ لہسمر بنہمای ریزو پیاوہتی چہ سپابی،
عیززتو کرامتہتی تیدا بی، ہمرکاتی ترسو خوفہ کہ ہہبوو لہدلی دوژمنان

داو مهیلی ناشتیان کرد، بریاری نایین نهویه: ناشتی قبول بکهنو پابه‌ندبن پییهوه، چونکه جهنگ خوی له‌خوی دا بۆ به‌رپرچدانه‌وه‌ی ده‌ستدرژییه‌و بۆ چه‌سپاندنی نازادییه‌و بۆ ریگه ناچووخ کردنی بلاوکردنه‌وه‌ی نایینه، بۆ مه‌نع کردنو به‌ره‌نگاریکردنی سته‌مو بوغرابوونه، زه‌روره‌تیش به‌نه‌ندازه‌ی پیوست لی‌ی وهرده‌گیری‌و به‌گویره‌ی ناتاج په‌نای بۆ ده‌بری، هه‌تا حاله‌تی ناشتیو ناشته‌وایی بگونجی حاله‌تی شهر ره‌چاو ناکری.

که‌وابوو پاش خۆنامه‌ده‌کردنو دابین کردنی سامیرو پیداوستی جه‌نگئو ناماده باشی ته‌واو بۆ جه‌نگئو جیهاد، نه‌گهر دوژمن داوای ناشتی کردو حاله‌تی ناشتی به‌سهر شه‌رو جه‌نگ دا هه‌لبژارد، نه‌وه هوکمو بریار نه‌ویه قبولی حاله‌تی ناشتی بکری‌و رابه‌رو پیشه‌وای موسولمانان چۆنی به‌لاوه باش بوو له‌چ شتیکندا به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانانی تیدا به‌دی کرد، نه‌وه ره‌چاو ده‌کا، ناشکراشه که رابه‌رو پیشه‌وا نه‌و بریاره له‌سهر ناکامی راویژ (شوری‌ی) موسولمانان وهرده‌گری.

﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْهَا﴾ نه‌گهر دوژمن له‌حاله‌تی جه‌نگه‌وه مه‌یلیان بۆ ناشتی کردو داوای ناشتیان کرد، نه‌وه توش نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! مه‌یل بۆ لای ناشتی بکمو ناشته‌وایی په‌سند بکمو پابه‌ندی حاله‌تی ناشتی‌یه! چونکه جه‌نگ خوی له‌خوی دا مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نیه، تو شایان تری به‌پابه‌ند بوون به‌ناشته‌وایی و ناشتی‌خوازییه‌وه. تو که په‌نا بۆ شهر ده‌به‌ی، بۆ به‌رگریکردنه له‌نایینه‌و بۆ ریگه خۆشکردنی بلاووبونه‌وه‌ی نایینه، بۆ لابرندی کۆسپو ته‌گه‌ریه له‌سهر ریازی نایین. که‌وابی هه‌رکاتی دوژمنان ده‌ستی ناشتیان درژ کرد، نه‌توش ناشتیان لی وهریگه‌وه لیان قبول بکمو په‌یمانی ناشتیان له‌گه‌ل دابه‌سته‌و ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشتت به‌خودا بیه‌سته‌و کاری خۆت به‌خودا بسپیره، له‌مه‌کرو پیلانه‌کانیان مه‌ترسه، خودا پشتیوانته‌و له‌پیلانی نه‌وان ده‌تپاریزی ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان خودا شه‌نوايه به‌و راویژو گفتو گۆزانه‌ی له‌ناو خۆیاندا نه‌نجامی ده‌دن، زاناو ناگاداره به‌و

پیلانۆ نەخشە جۆراو جۆرانە: کە دژی ئێوە دایدەرێژن. خودا هیچی لی گوم نابێ.

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ، هُوَ الَّذِي أَيْدِكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر بیانەوی لەریگەیی بانگەوازی بۆ ناشتی یەوە قیلتان لی بکەنۆ خۆیان بەهێز بکەنۆ خۆیان نامادەو تەیار بکەن بۆ لێداتنان ئەوە تۆ ئەو پێغەمبەر! خودات بەسەو چاودێرت دەکاو یارمەتیت دەداو زالت دەکا بەسەریان دا، هەر خودا بوو کە لەو پێش یارمەتی دایو هۆکاری مادیو مەعنەوی بۆ خولقاندی بۆ ئەوێ دلی موسوڵمانان بەکوچکارو یاریدەدەرانیو دلیان قایم بۆ یەك بگرنۆ لەژێر نالای ئیسلام داو لەژێر فەرماندەیی تۆدا جیهاد بکەن!

ئەمە بەلگەیەکی ناشکرایە لەسەر ئەو: کە پێویستە موسوڵمان ناشتی بەسەر بەجەنگ دا هەلبژێری و ناچار نەبێ پەنا بۆ شەر نەبا، چونکە نایینی ئیسلام نایینی رەهنومایی خۆشەویستی و ناشتەوایی یە، رێگە نادا شەر بەرپا بێ مەگەر بارو دۆخێک بێتە کایەو موسوڵمانان ناچارێ شەر بکا! هەر بۆیەش سالی حودیبییە: کە موشریکەکان داوای موصالەحەو ناشتیان کردو وتیان: با بۆ ماوەی نۆ سال پەیمانی ناشتی بیهستین هەرچەندە زۆر مەرجی وا لەپەیمانە کە دا هەبوون کە لەبەرژووەندی موسوڵمانەکان نەبوو، پێغەمبەر ﷺ رازی بوو ناشتی یە کە ی قبول بوو.

کە لەناوەتی پێشوو دا فەرمووی ﴿هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ واتە: گوێ بەپیلانۆ فەرتو قیلتان مەدە چونکە یارمەتی تۆی دا بەو کە هۆکاری ماددیو مەعنەوی بۆ رەخساندی بەدوو شیوە کۆمەکی پێ کردی، شیوەیەکیان بریتی بوو لەکۆمەکی خودایی راستو خۆ بەبێ هۆکاری مادی، شیوەیەکیشیان بریتی بوو لەدەستەبەر کردنی هۆکاری مادی کە یە کەگرتنی موهاجرینو ئەنصار بوو بۆ پشتگیری کردنی پەیامە کەت.

ئەمجار لەناوەتی دووایی دا چۆنیەتی ئەو پشتگیرییە دیاری دەکا کە بریتی بوو لەیە کەگرتنی موسوڵمانانو رێکخستنی ریزەکانیانۆ دەرەمۆی:

﴿وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ پەروەردگار موسولمانەکانی لەسەر خۆشه‌ویستی کۆکردەوێ هەموویانی کردنە کۆمەڵێکی یەك ریزو یەك هەلوێستو یەك ئامانج، هەموویان تێکرا هاریکاری یەكتر بوون بۆ یارمەتیدانی پەيامی تۆ بۆ بلاوکردنەوێ ئایینی تۆ، لەکاتیئێک ئەوان پێش هاتنی پەيامی تۆ یەکتریان دەدزا، دژایەتییان لەئێتو دا بوو، هەمیشە کێشە دووبەرەکی و شەڕ و هەریان بوو، بەخوێنی سەری یەکتري تینوو بوون، شەڕی درژخایەنیان لەناو خۆیان دا کردو، بەنموونە شەڕی چەند سالی ئێوان هۆزی ئەوسو هۆزی خەزرج. پاشان خودای میهرەبان بەهۆی نووری نیمازو باوەڕەوێ ئەو دووبەرەکی و دژایەتیە لەئێتو دا هەلگرتزو کردنی بەبرای گیانی بەگیانی یەکتري وەکوو لەنایەتییکی تردا دەفرموی: ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا، وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا﴾ آل عمران/ ۱۰۳.

پەروەردگار بەفەضلو گەورەیی خۆی ئەو خەڵکی وای کرد لەدەورت کۆبێنەوێ، گیانو مالی خۆیان لەپێناو بانگەوازی یەکتە دا بەخت بکەن، بێنە نمونە ی فیداکاری و لیبوردوویی و گیانبازی! خو ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ مِثْلَ الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ ئەگەر تۆ هەرچی مالو سامانی لەزەوێ دا هەیه هەموویت بێهەشیایە نەتەدەتوانی بەو شێوە دلیان یەکخەوێ ئاوێتە یەکتري ببزو ئاوا یەکدەوێ یەکەهەلوێستو یەکنامانج بن ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ بەلکو پەروەردگار بەهۆی نیعمەتی نیمانەوێ، بەهۆی کۆکردنەویان لەسەر رێبازی راستو هیدایەت بەقودرەتو تواناو دانایی خۆی کردنی بەیەکنەتەوێ یەکیەتی و برایەتی و تەبایی و خۆشه‌ویستی خستە ئێوانیانەوێ کردنی بەنمونە ی هەرەبەرزی برایەتی و خۆشه‌ویستی و کۆمەڵگایەکی لی دروست کردن مێژوو بەخۆیەوێ نەدیوو، بۆ هەتا هەتایی مێژوو شانازیان پێوە دەکا. ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بێگومان خودای بالا دەست بەهێزو تواناو دەسەلاتە، دەتوانی هەرچی بیهوی ئەنجامی بدا، داناو لێزانە، هەرچی دەیکا پەسندەو رەخنە ی لی ناگیری..

ته مجار دوی تهوهی وادهی به پیغه مبهری خوی دا بهوهی که له کاتی قیل لی کردنو پیلان گیرانی کافره کان دا یارمه تی ده دا، وادهی یارمه تیدانی هه میسه یی و سرخستنی دونیاو قیامه تی پی داو فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ تهی پیغه مبهری خوشه ویست! یارمه تیدانی پهروه ردگار بهسته بۆ خوتو نهوانه ی شوینت که وتوون، خودا یارمه تدهرو پشتیوانته بۆ هه موو کاتو شوینیک، زالت ده کا به سهر دوزمنانتدا، هه رچه ندیک دوزمن زورو موسولمانان که م بن، خودا تیه سهرده خاو دواروژ هه ر بۆ خودا په رستانه، نه گهر وشه ی (هن) عهطف بی بۆ سهر وشه ی (الله) نهو کاته مانای نایه ته که بهم جوړه ده بی:

تهی پیغه مبهری! ته تو خودات به سه نهو له سهرده تاوه راسته وخو یارمه تی دایو سهر که وتووی کردی. ههروه ها یارمه تی دای بهو کومه له موسولمانه ی که په ایمانی خویان له گهل پهروه ردگار دا به راستی برده سهر و پابه ندی به لینی خویان بوون. نه وه تا: پهروه ردگار هیزیک یه کگرتووی لی پیسک هینان، پاش تهوهی دلیان له وه پیش په رته وازه بوو دژایه تییان ناشکراو نمایان بوو، هه میسه له ناو خویان شهرو هه رایان بوو، کیشهو دویره کیو هیشرو خوین رشتن له ناویان دا په ره ی ساندبوو، جا مبهسته هوزی نهوسو خه زره ج بی که له پیش نیسلام دا دوزمنایه تیو خوین رشتن له ناو دا بوو، یان مبهسته کۆچکمران بن که له پیش نیسلام نهوانیش حالیان له حالی نهوسو خه زره ج باشر نه بوو. یان مبهسته هه موویان بن. هه موویان گونجاوه.

جا هه رچه نده خودا وادهی پالپشتیو یارمه تیدانی داوه به پیغه مبهرو موسولمانان، به لام ته مه تهوه ناگه یه نی که موسولمانان پالی لی بده نهوه و نامیرو پیداووستی جهنگو بهرگریو سوپای پیوست پاشگوئ بخه نو بینه (کا که هه مه ی په نا به خوا!!!) واز له هه موو نامیرو هۆکاریکی مادی پیوستی جهنگو بهرگری بهینن، بۆیه پهروه ردگار دوابه دوی وادهی سهر که وتزو پشتگیری ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ تهی پیغه مبهری موسولمانان هه لئی بۆ جهنگانو دایینکردنی نامیری جهنگ به هه موو شیهو کانیهوه، وایان لی بکه هه میسه سوور بن له سهر خه باتو

تیکوشانو بهر خودانو بهر گری له نیشتمانو نایینو مالو سامان، واته: ده بی موسولمانان بۆ خویان نهویمپی تواناو هیزی خویان بخه نه کار بۆ ریکخستنی سویاو چه کدار کردنیو ناماده کردنی بۆ جهنگ، نه مجار پشت به خودا بیهستزو داوای سرکهوتزو سرفرازی له خودا بکن. ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه گمر بیست جهنگاوه ری موسولمانی خاوهن صهبرو خوگرتهوشیان بوو به تشویبی دوو صده شپکره کفری کافر ده بی خویان رابگرنو جیهاد بکن تا به سهریاندا زال ده بن.

واته: نه گمر بیست موسولمانی خاوهن صهبر هه بوون به هوی لیزانیو تیمانو خوراگریانهوه سرکهوتوو ده بن به سهر دوو صده کافری وادا که نهو رهوشانهیان تیدابن. نه گمر له تیوه سهده کهس هه بی به سهر ههزار کافردا زال ده بن. بۆیه دوا به داوای نهوه فهرمووی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ واته: هوی تیشکانی کافره کان نهوه یه: نهوان نهتهوه یه کی نهفامن وه کوو تیوه له حیکمهتی جهنگ نازان. نهوان که شپ ده کمن تهنیا مه بهستیان سرکهوتزو داگیر کردنه، تیوه ده جهنگن بۆ بهرز کردنهوه ی رسته ی (لا اله الا الله محمد

رسول الله) بۆ راستکردنهوه ی بیرو باوه، بۆ خویاککردنهوه له بتهپرستیو خۆتارایش دان به رهوشتی بهرزو ئیظهاری به ندایهتی کردن بۆ خوداو نه نجامدانی نوێزو زه کات دانو فرمان به چاکه نههی له خراپه. وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرمووی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يقاتلونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالَّذِينَ كَفَرُوا يقاتلونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ النساء/ ۷۶ یان ده فهرمووی: ﴿الَّذِينَ أَنْ مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ الحج/ ۴۱. نه مجار نهوان پروایان بهزیندوبوونهوه نیه به تهمای پاداش و توله نین، به لام تیوه ی موسولمان که ده جهنگین به تهمای یه کییک له دوو ده سکهوتی باش یان سرکهوتزو ده سکهوتی جهنگ، یان شهید بوونو به مرز گه یشتن به چوونه ناو به ههشتو ژیا نی به ختهوه ری هدا هدا یی.

نایه‌ته‌که واده‌و مژده‌ی پمروه‌دگاری تیدایه بۆ موسولمانان، بموه نه‌گمر موسولمانان خۆراگرین به‌سمر ده‌هینده‌ی خۆیان دا له‌کافره‌کان زال ده‌بن. نه‌وه‌شی تیدایه که موسولمانان ده‌زائن بۆچی ده‌جه‌نگنو له‌پیناو چی دا خه‌بات ده‌کهن، بۆ ره‌زامه‌ندی خودا کاروباری خۆیان نه‌نجام ده‌دن، هه‌میشه له‌کافران شاره‌زاترن به‌هه‌موو نه‌و شتانه‌ی: که گونجاون بۆ ژبانی ناده‌میزادو پیشکه‌وتنی گه‌لو ولاتیان تیدایه، به‌لام کافرو جوله‌که‌و نه‌صارا گه‌لو نه‌تموه‌یه‌کی مادیو به‌رچاو ته‌نگن، مه‌به‌ستیان له‌شپرو جه‌نگ چموساندنه‌وه‌ی گه‌لو نه‌تموه‌کانی تره‌.

فرمان به‌خۆراگریو جه‌نگانی موسولمانیک به‌رامبه‌ر ده‌که‌سی کافر، له‌سهره‌تای رویه‌روبوونه‌وه‌ی موسولمانان به‌رامبه‌ر کافران بووه، کاتیکی بووه موسولمانان کهم بوون، نه‌و کاته داوایان لی کراوه که پله‌ی هه‌ره به‌مرزی خۆراگریو جه‌زمو عه‌زیمه‌ت به‌ده‌ست بینن. به‌لام پاشان که موسولمانان زۆر بوون ده‌سه‌لاتیان په‌یدا کرد نه‌مه‌یان بۆ سه‌نگو سووک کراو نه‌و ته‌رکه گرانیه‌یان له‌سهر شان سووک بوو، ده‌فرموی: ﴿الْآن خَفِىَ اللَّهُ عَنْكُمْ، وَعَلِمَ أَنَّكُمْ ضَعْفًا، فَإِنْ يَكُفُّ مِنْكُمْ مَائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ، وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾. واته: نه‌ی کۆمه‌لی موسولمان! له‌کاتیکیا له‌سهر ئیوه پتویست بوو که له‌حالی به‌هیزیو قوه‌ت دا به‌رنگاری چه‌ند هینده‌ی خۆتان بینموه‌و خۆتان رابگرنو بجه‌نگن، نه‌وه‌تان له‌سهر شان گران بوو، نه‌و پمروه‌دگار نه‌وه‌ی بۆ کهم کردنه‌وه‌و روخه‌ستی پیدان: که له‌حاله‌تی غه‌یری به‌هیزی دا به‌رامبه‌ر دوو هینده‌ی خۆتان خۆراگرین.

نیمای بوخاری له‌تبینو عه‌بیاسمه‌و ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌فرموی: کاتیکی ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ هاته‌ خواری، نه‌م ته‌رکه له‌سهرشانی موسولمانه‌کان قورس بوو، که له‌سه‌ریان پتویست بوو هه‌ریه‌که‌یان له‌به‌رامبه‌ر ده‌که‌س دا خۆراگریو هه‌له‌نه‌یی. ئیتر بۆیان کهم کرایه‌وه‌و له‌سه‌ریان پتویست کرا که له‌به‌رامبه‌ر دوو هینده‌ی خۆیان دا خۆیگرنو به‌س،

چونکه خودا دەزانێ كه موسولمانەكان لەناكامی جیهاد و تێكۆشانو كار كردن دا تووشی زەهەوونی و لاوازی بوون، حالیان گەشتۆتە ئەندازەیهك داخوازی سووك كردنی ئەو نەركەیه، بەتایبەتی دوا ئەوەی هەبەتی نیسلام لەدلو دەروونی كافەرەكان دا چەسپاو جیگیر بوو. بۆیه پەرەردگار فەرمووی: ئەگەر لەئێوە سەد جەنگاوەری خۆراگر هەبوو، بەسەر دوو سەد شەركەری كافردا زال دەبن. ئەگەر لەئێوە هەزار جەنگاوەری خۆراگر هەبوو بەسەر دوو هەزار كافری شەركەردا زال دەبن، ئەمەش بەئیرادەو ئیززو رەزامەندی خودا دێتە كایە، پەرەردگار هەمیشە یارمەتیدەری خۆراگرو خواوەن صەبرو ئارامەكانەو پالەشتیان دەكا.

لەهەردوو حالەكە دا پێویستە موسولمانان بەرەنگاری كۆمەڵی زیاتر لەخۆیان بكەن، دوژمنیان هەرچەندە لەخۆیان زیاتر بێ دەبی لەگەڵی دا بچەنگزو رێگای هەلاتن رەچاو نەكەن. چونكه لەشەرو بەرەنگاری دا، گەنگ زۆری نیە، بەلكو گەنگ هەبوونی هیزی گیانی خۆراگری پتەوی بیرو باوەرە، ئەمەش شتیکی ناشكراو نومایانە لەهەموو رۆژگارو سەردەمیك داو لەهەموو شەرو جەنگیك دا، چەند جار كۆمەڵی كەمو بپرو پتەو، بەئیززو یارمەتیدانی خودا بەسەر كۆمەڵی زۆری بپرو لاواز دا زال بوون لەشەرو بەرەنگاری دا زۆری ژمارە گەنگ نیە، ئەوەی گەنگە بریتییه لەرێكخستنی ریزەكانی سوپاو ئەندازەي صەبرو خۆراگریانو نازایەتیو ورە بەرزوپتەوی ئیمانز شوێنكەوتنی فرمانی پەرەردگاریانو پابەند بوون بەپیلانو نەخشەي سەركردهكەیان.

كه لەكۆتایی نایەتەكەدا دەفرموێ: ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ هەرەشه كردنە لەموسولمانان كه نابێ بۆ سەرکەوتن بەسەر دوژمن دا بەتەنها پشت بەئیمان ببەستنو بەس، بەلكو پێویستە وێزای هەبوونی ئیمان لەدلیان دا رەوشتی تریشیان تێدا بن كه هەرە گەنگی ئەو رەوشتانە صەبرو خۆراگریه، خۆتامادەكردنی مادیو مەعنەوییه بۆ بەرەنگار بوونەوه، هەرەها بەدەست هینانی زانیاری تەواو بەچۆنیەتی شەرو بەكارهینانی چەكو دارشتنی پیلانو

نہ نجام دانی نہ خشہ داریزراوہ کدو رونی ناکامو سہرنجامی شہرو مہدست
لہنہ نجامدانی جہنگ!!

بیگومان لہقورنان دا چند جارک فرمان بہ موسولمانان (تاکو
کومہ لیان) کراوہ کہ خوراکرینو صہرو نارامیان ہدی وہ کور دہ فرموی:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا﴾ الانفال/۴۵، یان
دہ فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ
بَنِيَانٍ مَّرْصُوعٍ﴾ الصف/۴ یان دہ فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ آل
عمران/۲۰۰، ﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ، وَاصْبِرُوا، إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ الانفال/۴۶.

مہرجی بہ دلیل کردنو فیدیہ لی وەرگرتنیان و سوود لی

وہرگرتنیان

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧٧﴾ لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ
اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧٨﴾ فَكُلُوا مِنَّمَا غَنِمْتُمْ
حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٩﴾ يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ
قُلُوبًا لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِّنَ الْأَمْرِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ قُلُوبَكُمْ خَيْرًا
يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٠﴾
وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٨١﴾

نه مجار له بابته تی فرمان به هه لانی موسولمانان بۆ جهنگو فیداکاری و
خۆیه ختکردن، سیاقه که ده گۆزیتسه وه بۆ رونکردنه وهی حوکمی نه و
قوره یشییانه ی که له جهنگی به دردا به دیل گیرا بوونو که وتبوونه ژیر دهستی
موسولمانه کانه وه و چۆنیه تی رهفتار کردنی پیغه مبهرو هاوه لانی له گه لیان دا.
پاشان دیته سدریاسی نه و دیلانوه هه لنانیان بۆ نیمانه پینانو قهره بوو کردنه وهی
نه و به هرا نه ی که له وه پیتش له کیسیان چوه وه نه و زیانه ی پینان گه یشته وه.

نیمامی نه حمده و هی تریش له نه نه سه وه ریوایه تیان کردوه؛ ده فمرمو ی:
روژی به در پیغه مبهرو ﷺ له باره ی دیله کانه وه راوێژی به هاوه لانی کردو
فمرمو ی: نه وه پهروه ردگار ئیوه ی به سهر نه وان دا زال کردوه و نه م دیلانیه ی
خستۆته ژیر دهستی ئیوه و، چییان لی بکه یین؟ حمزه ته ی عومهر فمرمو ی:
نه ی پیغه مبهری خودا! له گه ردنیان ده ده وه ده یانکوژین، پیغه مبهرو ﷺ رووی
لی وه رگیرا و، حمزه ته ی نه بویه کر هه ستاو فمرمو ی: من وای به باش ده زانم
فیدییه یان لی وه رگیرسو نازادیان بکه یین، ئیتر پیغه مبهرو ﷺ فیدییه ی لی
وه رگرتنو نازادی کردن ئیتر پهروه ردگار نایه تی ﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ
سَبَقَ.....﴾ ی ناره خوار ی.

نیمامی نه حمده و تیرمیذی و حاکیم له ئیبنو مه سه وده وه ریوایه ت ده که ن:
که فمرمو یه تی: روژی به در دیله کانیا ن هینان، پیغه مبهرو ﷺ به هاوه لانی
فمرمو: راتان چیه ده باره ی نه م دیلانیه؟ حمزه ته ی عومهر و حمزه ته ی
نه بویه کر رای خۆیان ده رپی و پیغه مبهرو به گۆیره ی رای حمزه ته ی نه بویه کر
رهفتاری له گه ل کردن! قورنان نازل بوو پشتگیری رای عومهری کرد ﴿مَا كَانَ
لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى...﴾.

ئیبنو لمونذیر له نافعیه وه له ئیبنو عومهر وه، ده گیریتسه وه ده فمرمو ی:
هاوه لان ده باره ی دیله کانی به در مقومقویان تی که وت. پیغه مبهرو ﷺ راوێژی
به حمزه ته ی نه بویه کر و حمزه ته ی عومهر کرد، نه بویه کر فمرمو ی فیدییه یان لی
وه رگیره، عومهر فمرمو ی: بیانکوژه، یه کتیکیش وتی: نه وان وه وسته وویانه
پیغه مبهرو بکوژنو نیسلام له ناویهن، که چی نه بویه کر ده لی فیدییه یان لی

وهریگره یه کیکی تیش وتی: نه گمر له‌ناو نهو دیلانده‌ا باوکی عوممر یان برای عوممریان تیدا بوايه داوای کوشتنی دیله‌کانی نه‌ده کرد؟!!

نیتر پیغه‌مبیر ﷺ رای حمزره‌تی نه‌بو به‌کری په‌سند کردو فیدیه‌ی لی^۱ وەرگرتن. نه‌و بوو نایه‌تی ﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمُسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ هاته خوار، پیغه‌مبیر ﷺ فرمووی: خمریک بوو له‌پیر و نه‌کردنی رای کوری خه‌ططاب عزا ییکی سامناک بمانگریتموه، خو نه‌گمر نه‌و سزایه بهاتایه جگه له‌عوممر که‌سی تر رزگاری نه‌ده بوو.

نهم ریوایه‌تانه تی‌کرا نه‌و ده‌گیه‌نن که پیغه‌مبیر ﷺ رای حمزره‌تی نه‌بو به‌کری په‌سند کردو و فیدیه‌ی له‌دیله‌کان وەرگرت، نایه‌ته‌که به‌و هۆیه‌و نازل بوو. ریوایه‌تیش هدییه تیرمیذی له‌نه‌بو هوره‌یره‌و ریوایه‌ت ده‌کا، نه‌و ده‌گیه‌نی^۲ که نایه‌ته‌که به‌هۆی نه‌و ده‌و نازل بوو بی^۳ که موسولمانه‌کان ده‌سکومتی عزای به‌دریان وەرگرت پیش نه‌وی بۆیان حلال بکری.

ماموستا سهید لهم باره‌و ریوایه‌تی زۆری هی‌ناون، یه‌کی لهم ریوایه‌تانه نه‌ویه: ده‌لی^۴: نه‌عمه‌ش له‌عوممری کوری موپه‌و نه‌ویش له‌نه‌بو عوبیده‌و نه‌ویش له‌عبدوللاوه ده‌گیریتمه‌و ده‌لی^۵: رۆژی به‌در پیغه‌مبیر ﷺ روی کرده هاوه‌لانی و فرمووی: له‌باره‌ی دیله‌کانه‌و چی ده‌لینو راتان چیه؟ نه‌بو به‌کری فرمووی: نه‌ی پیغه‌مبیری خودا! نه‌وانه نه‌تمه‌و خزمو که‌سوکاری خو‌تن، بیانیه‌ی نه‌و مؤله‌تیا بده‌و داوای تۆبه‌یان لی^۶ بکه، به‌لکو تۆبه بکه‌نو خودا تۆبه‌کیان لی^۷ وهریگری.. عوممر فرمووی: نه‌ی پیغه‌مبیری خودا! نه‌وانه به‌دریان خستیه‌و، دریان کردی، بیانیه‌نه پیشه‌و له‌ملیان بده... عبدالله‌ی کوری ره‌واحه وتی: نه‌ی پیغه‌مبیری خودا! شیوو دۆلیکی وا دیاری بکه که دارو لی‌په‌واری زور بی^۸، بیانخمره دۆله‌که‌و ناگریان تی^۹ به‌رده.. پیغه‌مبیر ﷺ بی^{۱۰} ده‌نگ بوو، هیچ وه‌لامی نه‌دایه‌و، دواپی هه‌ستار چوو و ژوره‌که‌ی.. نه‌مجار خه‌لکه‌که که‌وتنه مقومقوو هه‌ندیکیان وتیان: وا باشه به‌گوئی حمزره‌تی نه‌بو به‌کر بکه‌ین، هه‌ندیکیان وتیان: حق وایه به‌قسه‌ی عوممر بکه‌ین، هه‌ندیکی تریان وتیان: وا باشه به‌قسه‌ی عبدالله‌ی کوری ره‌واحه بکه‌ین، نه‌مجار پیغه‌مبیر ﷺ هاته‌و بۆ ناویان فرمووی:

په‌روه‌ردگار دلی هندی کهس نه‌ونده نهم ده‌کا تاوای لی دی له‌شیرو ماست نهم تر ده‌بی. هه‌روه‌ها خودا دلی هندی که‌سیش وا ره‌ق ده‌کا له‌بهرد ره‌قتر ده‌بی، وینه‌ی تو ته‌ی نه‌بو به‌کر وه‌کوو وینه‌ی تیس‌براهیم وایه الصلوة که فرمویه‌تی ﴿فَمِنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي، وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ابراهیم ۲۶ هه‌روه‌ها وینه‌ی تو ته‌ی نه‌بو به‌کر وه‌کوو حه‌زه‌تی عیسا وایه که فرموی: ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ المائدة/۱۱۸.

وینه‌ی تو ش ته‌ی عومهر وه‌کوو وینه‌ی موسا وه‌هایه: که فرموی: ﴿رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ یونس/۸۸ هه‌روه‌ها وه‌کوو وینه‌ی نوح وایه که فرموی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ نوح/۲۶ نه‌مجار پیغه‌مبهر عليه السلام فرموی: نه‌م‌پو ئیوه ژیر ده‌ستن، کهس له‌ئیه رزگاری نابی، مه‌گهر به‌فیدیو خۆ‌کپینه‌و یان له‌ملتان ده‌دری، ئیبنو مه‌سعوود ده‌فرموی: نیتر په‌روه‌ردگار نه‌م نایه‌ته‌ی ناره‌ خواری. که ده‌فرموی: ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يَتَّخِذَ فِي الْأَرْضِ﴾

ریوایه‌تیکی تر هیه موسلیو نه‌حمه‌د له‌عیکریمه‌ی کوری عه‌مه‌اره، نه‌ویش له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه ریوایه‌تی کرده‌وه که وه‌صفی پیغه‌مبهر و هاوه‌له‌که‌ی: حه‌زه‌تی نه‌بو به‌کر ده‌کا دوای هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌که.. ریوایه‌ته‌که نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که نه‌وانه‌ی فیدیو وهرگرتیان په‌سند کرده‌ کۆمه‌لیکی زۆرن.. ئیبنو عه‌بباس ده‌فرموی: حه‌زه‌تی عومهر بۆی گیرامه‌وه فرموی: که جه‌نگی به‌در په‌ریا بوو موشریکه‌کان شکان، حه‌فتا پیای جه‌نگاوه‌ریان لی کوژرا، حه‌فتا شه‌ر که‌ریشیان لی به‌دیل گیرا، پیغه‌مبهر عليه السلام راویژی به‌نه‌بو به‌کرو عومهر و عه‌لی کرد، نه‌ویه‌کر وتی: نه‌ی پیغه‌مبهر! نه‌وانه‌ خرمو که‌سوکارن، من یتیم وایه فیدییه‌یان لی وهرگیری باشتره، نه‌وه‌ی لییان وهرده‌گیری ده‌بیته‌ هۆی هی‌زو توانا بو ئیمه‌ دژی کافره‌کان، وێرای نه‌وه‌ش هیوای نه‌وه‌یان لی ده‌کری خودا هیدایه‌تیا‌ن بداو موسولمان ببن، بینه

یارمه تیده ری نیمه، پیغه مبهر ﷺ فرمووی نهی کوری خه تتاب! تو چی ده لئی؟

حزره تی عومر ده فرمووی: وتم: سویند بی من رای نه بو به کرم نیهو په سندی ناکم، وه لئی نه گمر ریگم ده دهی فلان خزمی عومره خوم له گمردنی ده ده، ریگه بده با عدلی له گمردنی عقیل بدا، ریگه بده حمزه له ملی فلانکه سی خزمی بدا، تا خودا ناشکرای بکا که نیمه هیچ خوشه ویستیه کی موشریکه کانمان له دروون دا نیه، نهوانه گموره و مله پور سمرانی قوره یشن.. به لام پیغه مبهر ﷺ رایه کهی نه بو به کری به دل بوو، رای عومری په سند نه کردو فیدیهی له دیله کان وهرگرت.

حزره تی عومر ده لئی: بو سبهینی که چووم بو خزمت پیغه مبهر ﷺ بینیم ته شریفی له گمل نه بو به کردا دانیشتبوو همدوکیان ده گریان، وتم نهی پیغه مبهری خودا! یتیم بفرموو: چی تیره ده گریه نی بازانم منیش هاویه شیتان ده کهم له گریاندا.. پیغه مبهر ﷺ فرمووی: بو نهو ده گرم که هاوه لانت رای نهو هیان بو دام که فیدیه له دیله کان وهریگرم، بیگومان عهزاییکم پیشان درا لهو داره نزیکه لیم نزیکتر بوو، په روه دگار نایه تی ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْخِنَ فِي الْأَرْضِ﴾ تاده گاته ﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾^۱ هه لیه ته نهم ریوایه ته له هه موو ریوایه ته کان گشتی تره و راست تره و له پیش تره بو به لگه پی هینانه وه.

به کورتی: ده بوایه دیله کان بکوژرانایه، نهو په سند بوو، وهرگرتنی فیدیه لییان به نیجه تهادی پیغه مبهر بوو ﷺ هه موو نیجه تهادیکیش وی ده چی هه له بی وی ده چی راست بی، به لام نیجه تهادی پیغه مبهر ﷺ که هه له تی تیکموت ده بی راست بکریته وه.^۱ نیتر نهم نایه تانه نازل بوون که ده فرمووی: ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْخِنَ فِي الْأَرْضِ﴾ دروست نیهو ناگونجی و ره و انیه بو هیچ پیغه مبهر تک له پیغه مبهران: که دیلی هه بن گلیان

^۱ تفسیری مونیر ج ۱۰/ ۷۰-۷۱

بداتهوه بهندیان بکا، یان فیدییه یان لی وهریگری، یان بهمنه تو پیاوه تی بهره لایان بکا. مدگر پاش نهوهی بهتو او ی بالا دهست ده بی تو دوژمنان ده شکینتی، دوژمنانی له خوین دا ده گهوزینتی و زوریان لی ده کوژی و ئیتر توانای شهر کردنیان نامینتی، بالا دهستی و سهرکوتن ب تو موعه سکری ئیسلامی و موسولمانان بهر قهرار ده بی، ترسو خوف ده چیتنه دلی کافران بهوه که سیان زات نهکا جاریکی تر هیرش ب تو سهر موسولمانان بکا، ههروه ها ب تو نهوهی هیچ کامیک لهو دیلانه ههولتی زه عیف بوونی موسولمانان نه داو نه چی جاسوسی یان بهسره وه بکا، که بهره لا کراو گه پرایه وه ب تو ولاتی خوئی زانیاری ده باره ی هیژو توانای موسولمانان بگهینتی به هیژی کافران.

به لام ئیوه نهی موسولمانان! له جهنگی بهدر دا په لستان کرد: که دیله کانتان گرتن خیرا فیدییه تان لی وهرگرتن ﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ ئیوه بهم فیدییه وهرگرتنه ده تانهوی کالای دنیای فانیتان چنگ بکهوی، بهروهر دگاریش ده یهوی ئیوه پاداشی قیامه تتان ده سکوهوی و پلهو پایه ی بههشت ب تو خوتان پهزمهنده بکمن، خودا ده یهوی وشه ی حق سهر بکهوی و ئیوه بهشتی مادی پووجه وه هلهو گیرنه بن، هوکو یاسایه کتان ب تو داده ریژی: که بیته هوی چوونه ناو بههشتو سهر فرازی دنیای قیامه تتان، نه مهش له ریگی خوین رشتنی دوژمنانو سهر خستنی وشه ی حقو چه سپاندنی عه داله تو یاسای گونجاو ب تو ناده میزادو عیززهت پهیدا کردن ب تو نایینو قه لاچو کردنی دوژمنان ده سته بهر ده بی.

﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بهروهر دگار به هیژو ده سه لاتو خوشه ویستانی خوئی زال ده کا به سهر دوژمنان دا لیان بکوژنو لیان به دیل بگرن، داناو حکیمه له فهرمانو کرداره کانی دا، ب تو هه موو شتیک یاسای موناسیبو هوکسی گونجاو ده رده کا، ب تو له کاتیک دا که هیژو ده سه لات ب تو موشریکه کانه توان بالا دهستن جلهو گیری له موسولمانان ده کا که نابی فیدییه له دیل وهریگرنو ده بی خوین بریژنو زه بری کاریگرو جهر گبر له دوژمن بهدن، به مهش عیززهتو سهر بهرزیو شانو شهوکه تو سامو هه بیته ب تو

موسولمانان ده سته بر ده بیو دوزمن لیان ده ترسی وه کوو له شونیکه تردا ده فرموی: ﴿وَاللّٰهُ الْعَزِزُّ الْوَسِیُّ﴾ وَلِلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿الْمَنَافِقُوْنَ ۸.

﴿وَلَوْلَا کِتَابٌ مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّکُمْ فِیْمَا اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِیْمٌ﴾ خو نه گهر پمروه ردگار له وه پیش له له و حوله محفوظ دا بریاری نه وهی نه دایه که لیبور دنی هیه بۆ که سیکن نیجهاد بکاو به هله بجی، نه گهر حوکمی لیخو شیبوونی له وانه دهر نه کردایه، نه وه به هوی نه فیدیهی که به په له له دیله کانتان وهر گرت، سزایه کی گمروه به نیشتان تووش ده بوو، چونکه نه وانه نیجهادیان کردو تی فکرین وایان به په سهند زانی که بیان هیلنه وه نه یان کوژن، پیان وا بوو: هیشته نه وایان له وانه به بیته هوی نیسلام بوونیان تو به کردنیان، فیدیه لی وهر گرتنیان ده بیته هوی کاره به هیژ بوونیان بۆ تیکو شانو جهاد لهریگی خودا، نه وایان له بیر چوبوو که کوشتنی دیله کان شکومندی بۆ موسولمانان ده سته بر ده کاو سامو هیه تیان ده خاته دلی کافره کانه وه. هندیکن لهرافه کمرانی قورثان ده لین: نه و بریاری پمروه ردگار له له و حوله محفوظ دا نوو سیویه تی وچه سپاوه بریتییه له وه که نه هلی به در سزا نه دا، نه وان خودا لیان خو ش بوو، یان بریارو حوکمه کی نه وهی: که هیچ نه وهی که سزا نه دا مه گهر پاش پی راگیانندو جهخت له سر کردنه وه، دهی خو نه صحابی به در له وه پیش نه وایان پی رانه گهنرا بوو که فیدیه له دیل وهر نه گرن که وایی نه مان بهر نه و حوکمه ده که ونو سزا نادرین..

یان ته نه تاوانی نه وانه بوو: که په لیان کرد بۆ وهر گرتنی ده سکه وتی جهنگو هیشتا بۆیان حلال نه کرابوو. که له وه به ولاره خودا بۆیان حلال ده کا. واته: نه گهر نه و حوکمه نیلاهییه پیش وه خته نه وایه که خودا بریویه تی وه دهریاری تیوهی موسولمان، له سر نه و فیدیه وهر گرتنه سزایه کی سامناکتان تووش ده بوو، نه مهش نیشانهی نه وهی: که کاره کیان زور سامناکتو خه ترناک بووه.

نه مجار دواي نه وهی که خودا ره خندی له موسولمانان گرت له سر فیدیه وهر گرتن له دیله کان، به فمضلو مینه تی خو، بریاری بۆ حلال بوونیان بۆ ده داو بۆیان ده خاته چوارچیوهی ده سکه وتی شهر بو غه نیمه ته حلیبی ده کا

که له سهره‌تای سوره‌ته که دا بۆی حه‌لال کردبوون. شه‌وه‌شمان له‌یاد نه‌چی ده‌سکه‌وتی جه‌نگ بۆ نه‌ته‌وه‌ی هیج پیغه‌مبه‌ریک حه‌لال نه‌بوه. غه‌نیمه‌تی جه‌نگ ته‌نها بۆ نه‌ته‌وه‌ی نیسلام حه‌لال بووه و شتی که تایبه‌تی نه‌ته‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری نیسلام بووه... ده‌فرموئ: ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ ئه‌ی کۆمه‌لی موسوڵمانان ده‌ستکه‌وتی جه‌نگتان بۆ حه‌لال کرا، وه‌رگرنتی فیدیه‌شتان بۆ ره‌وایه‌و وه‌کوو ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ وایه. که‌وابی له‌و فیدیه‌ی وه‌رتان گرتوه بخۆزو به‌کاری بینن له‌حالی که دا که بۆتان ره‌وایه، مالیکی پاکو خاوتنه‌و له‌زاتی خۆی دا حه‌رام نیه، هاوکات له‌گه‌ل خواردنو به‌کار هیئانی فیدیه، ته‌قوای خودا بکه‌نو له‌ناگری دۆزه‌خ بترسین، له‌هه‌موو کارواریکتان دا لایه‌نی خودا پاشگوئ مه‌خه‌ن، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگار لیخۆشبوونو لیبورده‌نی زۆرو فراوانه‌ بۆ شه‌و که‌سانه‌ی ده‌یانسه‌وی ره‌حه‌مه‌تو لیخۆشبوونی بیانگرته‌وه، واته: ده‌بی ته‌وازونیک له‌هه‌ستی خۆیان دا به‌رامبه‌ر خودا بیننه‌ کایه‌وه؛ به‌جۆری که به‌ره‌حه‌تی خودا بۆغرا نه‌بنو ته‌قوای خودایان له‌یاد نه‌چی.

له‌خودا بترسن سه‌ریچی فه‌رمانه‌کانی مه‌که‌ن، شتی که سه‌ریچی نه‌هی و فه‌رمانی خودای تیدا بی توخنی مه‌که‌ن، له‌وه‌دواش تاوان نه‌نجام مه‌ده‌ن، خودا له‌و تاوانه‌ی که فیدیه وه‌رگرنتانه‌ خوش ده‌بی، به‌ره‌حه‌و به‌به‌زه‌یی به‌پیتان به‌وه‌ی که فیدیه وه‌رگرنتی بۆ حه‌لال کردن. به‌شیکیش له‌ره‌حه‌تی خودا بۆ به‌نده‌کانی ته‌وه‌یه: که تۆیه‌یان لی وهرده‌گری له‌تاوانیان خوش ده‌بی.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار ده‌ستی که ره‌حه‌مه‌ت به‌سه‌ر دلی دیله‌کان دا دینی و هیوا و ئاواتیان تیدا دروست ده‌کا، ده‌رگای خێرو نه‌مه‌لیان بۆ ده‌کاته‌وه، روناکایی و نور ده‌خاته‌ ناو دلیانه‌وه، پابه‌ندیان ده‌کا به‌دوا رۆژیکی و له‌رابور دیان باشتربێ، به‌ته‌مای ژیا نیکیان ده‌کا له‌هی پیشوویان کامه‌رانی تر بێ، مالو سامانو که‌سبو کاریکیان بۆ ده‌ست نیشان ده‌کا زۆر باشتره‌ له‌و مالو سامانه‌ی له‌کیسیان چووه‌و لییان وه‌رگیراوه، دواي ته‌وانه‌ هه‌موو، نه‌مجار به‌ته‌مای لیخۆشبوونو ره‌حه‌مه‌تی بی پایانی خودایان ده‌کا و

دہ فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَشْرَىٰ إِن يَغْلَمْ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ﴾ نہی پیغہ مبہر! ہم نادمیزادہ موشریکانہ بلی: کہ بہ دلی کو توونہ دہست ثیوہ و فیدیہ تان لی وەرگرتوون، پیان بلی: نہ گمر لدلتان دا خیر کی تیدا بئو زانیاری خودا پییہوہ پدیہوہست بئو ثیوہ نیستان یان لدہاتودا نیمانو نیخلاصو مہہستو نیازتان پاک بئو سوورین لہسمر تاعہتی خوداو شوینکھوتنی پیغہ مبہر لہہموو کردہوہ یتان دا، توبہ بکمن لہ کوفرو بیڈینی رابور دووتانو واز لہہموو تاوانیک بیئن، عزم تان جہزم بئ لہسمر یار مہ تیدانی پیغہ مبہر و پدیامہ کیو بہ خدیالیش دژاہتہ تی نہ کمن، نموہ دلنیابن پدیوہ ردگار زورترو باشترتان لہوہی لیتان وەرگیراوه دہ داتموہ، زہرہ و زیانی پیشووتان بئ قمرہ بوو دہ کاتموہ، سمریاری نموہش ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ لہ تاوانی شیرکو بیڈینی تان خوش دہ بئ، پدیوہ ردگار خوشبوو لیبور دووہ بئ نمو کہ ساندی توبہ لہ تاوان دہ کمن، بمرہ حمو بہ بہ زہی بہ بئ خودا پدیستان بہ چاودیری خویو توفیقو رہنومایی کردنی کومہ گی یان پی دہ کا!

ثیبو عہ بیاس دہ فرموی: نمو دیلانہی نم ثیم ثایہ تہ باسیان لیوہ دہ کا عہ بیاسو ہاوہ لانی بوون، بہ پیغہ مبہر یان گوت: نیمانمان بہ پدیامہ کت ہینا، شایہ تی دہ دہین تئ پیغہ مبہری خودای، بانگہوازی نہ تموہ کہش بئ نم راستیہ دہ کہین، تیتہر نم ثایہ تہ نازل بوو!

بہ لی ثایینی نیسلام کہ ریگا دہ دا دیل لای موسو لمانان بمینیتہوہ بئ نموہ ریگا دہ دا تا لدلیان دا خیرو ہیواو ناواتی خوشبہختی برسکینیو مشستو مالی دلو دہروونیان بکا، دہرگای خیرو تہ مملو گہ شبینیو راستالیان لی بکاتموہ بئ نموہ دیل لای خوی گل دہ داتموہ، کہ نامیری نیستقبالو وەرگرتزو وہ لامدانہوہی ہیدایہ تیان تیدا بوروژنی، نہک بئ نموہ تئ لدیان لی بکاتموہ، یان بئ نموہی بیانچہ موسینیتہوہ نیستیغلالیان بکا، وہ کوو لہ جہنگتو ہیرشہکانی فارسو رومانو گلو نہ تموہکانی تردا باویو.

نیمامی زوہری لہ کومہ لیکموہ ریوایت دہ کا، دہ لی: قورہیش ناردیان بئ کپینہوہی دیلہکانیان، ہمر ہوزوہ فیدیہی دیلہکانی خوی دا.

عده‌بباس وتی: نهی پیغهمبهری خودا! من موسولمان بووم، پیغهمبهر ﷺ فرمووی ده‌زانه‌و ناگام له‌موسولمان بوونه‌ک‌ت هدی، نه‌گ‌ر وا بی وه‌کوو ده‌لی‌ی نه‌و خودا پاداشت ده‌داته‌و، به‌لام دیمه‌نی رواله‌تیت نه‌و ده‌گ‌یه‌نی که تو دژی نیمه هاتوی بو جه‌نگ، ده‌بی فیدی‌ی خو‌تو دوو برازا‌کانت: (نه‌وفلی کس‌ری حاریشی ک‌ری ع‌بدولم‌وطه‌لیب، ع‌دیلی ک‌ری ع‌ته‌به‌ی ک‌ری ع‌مر؛ برای به‌نیل‌حاریشی ک‌ری فیهریش بده‌ی.

عده‌بباس وتی: ناتوانم نیمه نه‌و هم‌که ماله بده‌م نه‌ی پیغهمبهری خودا. پیغهمبهر ﷺ فرمووی: نه‌ی نه‌و ماله له‌کو‌یه که ژیر خاکت کردو به‌نومولفه‌ضلت گوت: نه‌گ‌ر له‌م سه‌فره نه‌هاته‌وه، نه‌و نه‌م ماله‌ی ژیر خاکم کرد بو‌خو‌تو فمضلو ع‌بدوللاو قو‌تم بی؟ عده‌بباس که نه‌مه‌ی بیست وتی: نه‌ی پیغهمبهری خودا! به‌راستی تو ره‌وانه‌ک‌راوی خودای ده‌زانه‌م تو پیغهمبهری، به‌راستی، نه‌مه شتیک بوو جگه له‌خو‌م نومولفه‌ضل که‌سی تر ناگای لی نه‌بو، ده‌ی حیسابم بو بکن له‌و ماله‌ی پیغه‌وه گیراوه بیست توقیه زیری بو خو‌تان به‌رن! پیغهمبهر ﷺ فرمووی نا نه‌و ماله ه‌سکه‌وتی جه‌نگ‌و به‌غه‌نیمه‌ت حسینه نه‌و هی خو‌مانه. نیت‌ر عده‌بباس بیست توقیه زیوی بو برازا‌که‌ی و هاویه‌یمان‌که‌ی دا به‌م هویه‌و نه‌م نایه‌ته ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي آيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْوَی.....﴾ هاته خواری.

جا عده‌بباس ده‌ی‌گوت: پاشان خودا که‌لینی بو پرکردمه‌و زور به‌شی باشت‌ری له‌وه‌ی لیم وهرگیرابوو پی دام، بووم به‌خواه‌نی بیست ک‌زله، هه‌موویان بازرگان‌ییان به‌مالو سامانیکی زور بو ده‌کردم، هیوای لی‌خو‌شبوونی په‌روه‌رد‌گاریشم هدی.

نه‌بو ششه‌یح واته‌ نینو ح‌ییان له‌نینو عده‌باس‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌فرمو‌ی: عده‌باس و هاوه‌له‌ک‌انی به‌پیغهمبهریان گوت: نیمانمان هینا به‌و په‌یام‌ی بو‌ت هینا‌وین، شایه‌تی ده‌دین که تو پیغهمبهری خودای نیت‌ر نایه‌تی: ﴿إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا.....الآیة﴾ هاته خواری.

﴿وان یزیدوا خیانتک﴾ نهی پیغهمبری خوشه‌ویست! نه‌گمر نه‌و دیلانه به‌ته‌ما نه‌و بن که خیانتت لی بکمن لهم ره‌وه به‌روآلت موسولمان بزو لافی ناشتی و ناشته‌وایی لی بدهن، پاشان په‌یمان شکیننی بکمنو واده به‌خیلاف دهریچن، نه‌و لییان مه‌ترسه‌و چ بایه‌ختیکیان نیه‌و چییان پی ناکریو به‌مراد ناگمن.. وه‌کوو له‌وه‌پیش ناواتیان به‌دی نه‌هاتوه. نه‌و تا ﴿فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیگومان نه‌وان له‌پیش رودای جه‌نگی به‌دردا خیانه‌تیان له‌خودا کردوه به‌وه که کافر بوونو په‌یمانی روژی ﴿قَالُوا بَلَى﴾ بیان شکاندوه؟! وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ناماژه به‌ته‌مه ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى﴾ الاعراف/۱۷۲.

به‌لگهی جوړو و جوړی له‌بوونه‌وه‌دا نشان دان، عقلو هوشی پیداون بو نه‌وی به‌کاریان بینزو دان به‌تاکنو ته‌نهایی خودا دا بنین. به‌لام نه‌وان پاشگمز بوونه‌وه په‌یمانیان شکاند؟ ﴿فَأَمَّا كُنْ مِنْهُمْ﴾ په‌روه‌دگار له‌سهری به‌دردا تیوه‌ی به‌سهریان زال کردو به‌و دهرده‌ی بردن که دیتان، خو نه‌گمر سهرله‌نوی رو له‌خیانه‌تکاری بکمنه‌وه و به‌ته‌ما بن قیت لی بکمن نه‌وه خودا تو به‌سهر نه‌وان زال ده‌کاته‌وه و تیکیان ده‌شکیننی! ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ په‌روه‌دگار ناگاداری نیازو مه‌به‌ستی نه‌وانه‌یه‌و داناو لیزانه له‌دانانی پیلانو نه‌خشهی داو خاوه‌ن ده‌سه‌لاته له‌ته‌نجامدانی هه‌موو کاریکی دا، موسولمانان به‌سهر کافران دا سهرده‌خا! نه‌مه‌ش دل‌دانه‌وه‌ی پیغهمبری تیدایه‌و موژده‌ی سهرکه‌وتیان پی ده‌داو ههره‌شهی تیشکان له‌کافره‌کان ده‌کا، ناشکراشه په‌روه‌دگار به‌سهر هه‌موو شتییک له‌بوونه‌وه‌دا ناگاداره‌و ده‌سه‌لاتی ره‌های هه‌یه بو ته‌نجامدانی ههر کاریکی بیه‌وی بیکا، ماموستا سیدید له‌قورطوبییه‌وه نه‌ویش له‌نیبنولعمره‌بییه‌وه ده‌گیرته‌وه ده‌فرموی: کاتییک موشریکه‌کان نه‌و هه‌موو دیله‌یان لی گیران، هه‌ندی له‌دیله‌کان به‌ده‌م موسولمان بوون، له‌ناخه‌وه تیمانیان نه‌هینا بوو، به‌ته‌واوی داتیان به‌نایین دا نه‌نابوو، ده‌یانه‌ویست له‌موسولمانه‌کان نزیک ببته‌وه و له‌کافره‌کانیش دوور نه‌که‌ونه‌وه، واته زه‌مانه‌سازیان ده‌کرد.

لہم روہوہ زانایانی نیسسلام دہلین: نگہر کافر بہدلو بہدہم دانسی
بہتیسلاام دا ناو موسولمان بوو، بہلام بہکردہوہ نہیچہسپاندو عہزیمہتی
بہردہوام نہبوو تییدا بہموسولمان حسیب ناکری، نگہر نہم ہہلوستہ
لہموسولمانیکموہ سہری ہہلدا تموہ دہبیتہ کافر. مہگہر بہہوی وہسودہسو
ختوکموہ بی ناتوانی بہرہنگاری بکاو ناتوانی لہخوی دوربخاتمہوہ، نہو
حالمہ خودا چاویوشی لی کردوہو بہہہلوستی حلیب نہکردوہ.

**پولین کردنی موسولمانی سہردہمی پیغہمبہر ﷺ لہروانگہی
نیمانیہینانو کوچکردنہوہ**

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا
وَإِنْ أَسْتَنْصَرُواكُمْ فِي الَّذِينَ قَالَتْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا
وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

پاش تہوہی پھروہردگار یاسای جہنگو ناشتی لہ گہل کافران دا بڑ
موسولمانان روونکر دہوہ، حوکمی چۆنیہتی ماملہ کردنی لہ گہل دیلہ کانی
جہنگ دا دیاری کرد، تہ مجار چۆنیہتی پھیوہندی کۆمہلگای موسولمان
دیاری دہ کاو چۆنیہتی پھیوہندیہ کانی نیوان موسولمانانو کۆمہلگاکانی تر
دہست نیشان دہ کا، حوکمی ریکو پیک بۆ تہم پھیوہندیہانہ دہردہ کا، تیر
لہروانگہی تہم پھیوہندیہانہوہ چۆنیہتی کۆمہلگای موسولمان تیدہ گہین، بڑ
مان دہردہ کھوی تہو بنہمایانہی کہ تہو کۆمہلگایہ پھیوہوی دہ کا چۆنرو
چین!

دہزانین پھیوہندیہ کہ پھیوہندی خویزو گوشت نیہ، پھیوہندی خاکو
رہ گہز نیہ، پھیوہندی میژوو زویانو نابوری نیہ، بہلکو پھیوہندی بیرو باوہرہ،
پھیوہندی قاعیدہ و قیادہیہ لہسر بنہمای نایینو خویخت کردنیان لہپیناوی
داو تہندازہی دلسوزیو فیداکاریان بۆ تہم پھیامو نایینہ، لہتیر روشنایی
نایین دا تہندازہی موسولمانان پۆلین دہ کاو دہفرموی: ﴿إِنَّ الدِّينَ آمَنُوا
وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ، وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ
مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجَرُوا﴾ نایہتہ کہ موسولمانان دہ کا بہچوار
کۆمہلو گروہو تاقم.

۱- تہو موسولمانانہی پیش جہنگی بہدر کۆچیان کردوہ. واتہ:
کۆچکر نہ کھیان پیش پھیمانی ناشتی خودہ بیبیہ بوہ.

۲- تہ نصارہ کان: دانیشتوانی شاری مہدینہ کہ موسولمان بوونو
کۆچکارہ موسولمانہ کانیان لہ خوگرتزو حہواندیاننہوہ.

۳- تہو موسولمانانہی کہ کۆچیان نہ کردو لہولاتی کوفردا مانہوہ.

۴- تہو موسولمانانہی پاش پھیمانی خودہ بیبیہ کۆچیان کردوہ.

تاقمی یہ کہم تہو موسولمانانہن کہ لہسر تای نایہتہ کہوہ باس کراونو
رہوشتہ کانیان دیاری کراوہ، بہ ﴿إِنَّ الدِّينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ پیناسہ کراون،

واتہ: ئەوانەى برۆایان بەخوداو بەپیغەمبەرى خودا هیناوه، دەستەى یەكەمى كۆچكارانن، لەپیش جەنگى بەدردا تا پەیمانى ناشتى حودەیبیبە سالى شەشەمى كۆچى كۆچیان كەدو، ئەم تاقمە موسولمانانن زێدو نیشتمانى خۆیان بەجى هیشتو وازیان لەمالو دارایی خۆیان هیناوهاتن بۆ یارمەتى نایینی خوداو بلاوکردنەوهى بیرو باورى نیسلامى. خۆیانو مالو سامانیان لەپیناوه نایینی خودادا بەخت كەد، ئەم تاقمە بەتەواوى لیبرانو ئەمەیری فیداکاریو تیکۆشانیان ئەنجام دا، ئەمانە لای خوداو لەتەرازووى خودادا دەستەبەكى كاملو ریزدارن، خاوەنى فەضلو فیداکارین لەرێگای نیسلام دا، پەرورەگار بەخاوەن نیمانو پروا بەتەواماژەى بۆ كەدوون، بەوه وه صفى كەدوون كە برۆایان بەهەموو پەیمانى پیغەمبەر ﷺ هەیه. هەروا وه صفى بەوه كەدوون كە لەپیناوه نایینی خودادا نیشتمانى خۆیان بەجى هیشتووه وازیان لەمالو سامانى خۆیان هیناوه، لەبەر خاترى نایینی نیسلام كۆچیان كەدو بۆ رەزامەندى خوداو یارمەتیدانى پیغەمبەر ﷺ بوونە ئاواره و لاتیان جى هیشتووه، هەروەها وه صفى بەوه كەدوون كە لەرێگای خودادا گیانو مالى خۆیان بەخت كەدو و جیهادیان كەدووه.

جیهاد بەمال: بریتییه لەمالبەخشین لەهەواری هاریکاریکردنى موسولماناندا، مال پێدانیان بۆ كۆچكەردو بەرگری كردن لەنایینی خودا، وهكو ئەوه كە مالو سامانى خۆیان خەرج كەدو بۆ پێداویستى جەنگو پێداویستى موسولمانان، ئەمە جگە لەو گیانفیدیو دل فراوانییەى نواندیان كە مالو سامانى خۆیان لەمەكە جى هیشتو وازیان لەهەموو بەرژەهەندییهكى دنیایی خۆیان هینا!

جیهاد بەنەفس: بریتییه لەجەنگان دژی دوژمنانو خۆبەزێزانین بەسەریان داو بایەخ پێ ئەدانیان، هەروا ئەو نارهەتییهى كە پیش ئیزن بەجەنگان لەگەڵ كافران دا تووشیان هاتووه، هەروەها خۆراگرییان لەسەر ئەزەتو ناپەهەتىو گێرو گرتى جوړاو جوړ كە بەردەوام تووشى موسولمانان دەبێ لەپیناوه نایینهكەیان دا.

پیش خستنی جیهاد به مال له سەر جیهاد به نهفس له م رووهویه: که جیهاد به مالو سامان به خشین پتر پێداویستی موسولمانان دابین دهکا، جیهاد به نهفس بهبی جیهاد به مال دهستهبر نابوو نایهته نه انجام، چونکه جهنگ پێویستی به نامیری جوړاو جوړ ههیه نهویش به مالو سامان دابین دهکری که سیک بهبی دابینکردنی نامیری جهنگ بچیتته بهرنگاری دوژمن خۆبه فیرو دانهو خۆخستنه ناو تالوکه وهیه.

به کورتی پهروهر دگار دهستهی یه که می کۆچکارانی به چوار ره وشت پێناسه کردوه: یه که م نیمان به خوداو به فریشتو به نامه ئاسمانی یه کازو پیغه مبهزانو روژی دواپی. دووهم: کۆچکردن له پێناو نایین دا. سییهم: جیهادو تیکوشان به مالو به گیان دژی دوژمنان. چوارهم: دهست پیشخهیری ره چه شکاندن بو نه م کردارو ههلوێستانه.

تاقی دووهم: نهوانن که به ﴿وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا﴾ پێناسه کراون. واته: نهو یارمه تیده رانهی که دالدهی پیغه مبهریان داو کۆچکارانیان هوانده وهو له خویان گرتزو له مالی خویان دا کردیان به به شه برا، مه دینه بوو به پایته ختی ده له تیی نیسلامو بلاو بونهوی بانگهوازی نایینی نیسلام به هه موو کونو قوژینی سهر زهوی دا، بوو به په ناو په ناگای کۆچکارانو قه لای مه حکه می موسولمانان. نهو یاریده ده رانه له پێناو نایینی خودادا کۆچکارانیان کردن به به شه براو هاویه شی مالو سامانیان، کام شتی چاکو به نرخه نهو هیان دا به برا کۆچکه ره کانیانو نمونهی هه ره به رزی دل فراوانیو خۆنهویستی بسوون. نه مانهش له ریزو فاضلو شکومهندی دا به پلهی دووهم دیزو دهستهی دووهم.

﴿أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نهوانه: هه ندیکیان یارمه تیده رو هه م ناههنگی هه ندیکیی تریان، دۆستو پشتو په نای یه کترین بو پشتگیری کردنی هه قو بلاو کردنهوی نایین، هه ره که هیان له باتی نهو تریان کاری یه کتری نه انجام ده ده ن، به جوړیک هه ره که هیان ده لئی کار بو خودی خوی ده کا. هه ره که هیان بو نهو تریان له هه موو که سی تر شیاو تره. چونکه مافو به رزه وه ندییان هاویه شه، بۆیه پیغه مبهر ﷺ باریه تی له نیوان کۆچکارانو

یارمہ تیدہ ران دا چہ سپاند، لہ نیوان ہر کۆچک ہر کۆ یارمہ تیدہ ریک دا
برایہ تی دامہ زرانہ، بہ جۆریک کہ لہ پیش خزمایہ تی دا میراتیان لہیہ کتری
دہ گرت، نهم دابو نہ پرتہ بہردہ وام بوو، ہتا کۆچکاران بہ ہوی بازرگانی و
شتی ترہوہ دہ ولہ مہند بوونو بوژانہوہ، نهم مجار پەرہ دگار نهم یاسایہ ی
ہلہ لہ شانہوہ، لہ صہ حیجی بوخاری دا فرمودہ یہک ہدیہ نیبنو عہ بیاس
ریوایہ تی کردوہ، نهم راستیہ دہ سہ لمینی.

نیمامی نهمحمد لہ جہیری کوری عہ بدوللای بہ جہلی یہوہ فرمودہ یہکی
ریوایہ ت کردوہ دہ لی: پیغہ مہر ﷺ فرمودیہ تی (کۆچکارو یاریدہ دہ ران
ہہندیکیان دۆستو یارمہ تیدہ ری یہ کترین. نازادانی قورہیشو نازادانی
ثہ قیف پریکیان وہ لی و دۆستو سہر پریشتیاری یہ کترینو تا رۆژی قیامت
نهم ہاریکاری و ہم ناہہنگیہ بہر قہرارو بہردہ وامہ.) وہ لی نهم فرمودہ یہ:
تہنہا نهمحمد ریوایہ تی کردوہ...

لہ سہرہ تای دامہ زرانہ دی دہ ولہ تی نیسلام لہ مہدینہ دا ہوی میراتگرتن
لہ نیوان موہاجرینو نہ نصار دا موسولمانیہ تی و کۆچکردن بوو، نہک
خزمایہ تی و شتی تر. موسولمان کہ لہ دہرہ وہی مہدینہ بویہ میراتی
لہ موسولمانی ناو مہدینہ نہ دہ گرت، مہگہر نہو موسولمانہ کۆچی بکر دایہ بق
مہدینہو پدیوہندی برایہ تی لہ گہل موسولمانہ دانیشتوہ کہی مہدینہ
بہ ستایہ، نہو کاتہ میراتیان لہیہ کتر دہ گرت.

نابہو جۆرہ پدیوہندی نیوان موہاجرینو نہ نصارو برایہ تییان ہہموو
بواریکی گشتی دا یہکی گرتہوہو لہ ہہموو پدیوہندی و بہرژہ و ہندیہک دا براو
خوینگرو میراتگری یہ کتری بوون.

قورثانی پیروز زور و ہ صفو پیداہہ لدانی کۆچکارانو یاریدہ رانی نہ نجام
داوہ، لہ زور ثایت دا نہو ہاریکاری و ہم ناہہنگیہ ی نیوانیانی بہ شیوہ ی
مہدح نامیز ہینارہ، وہ کورو دہ فرمودی: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ
الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ التوبہ/ ۱۰۰،
﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي

سَاعَةُ الْعُسْرَةِ ﴿التوبة/ ۱۱۷﴾، ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا، وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ، وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا، وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ، وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ الحشر/ ۸-۹.

وه کوو دیاره نایه ته کان، کوچکارانیان پیئش یارمه تیده رهان خستوه، نهمه ش نهوه ده گه یه منی که کوچکاران ریزدار ترن، زانیانیئش وه کوو نیبنو که شیر ده لی: کوپایان له سهر تم زیده ریزه ی کوچکاران هدیو، چ خیلایکیان له باره وه لیوه نه بیستراوه؛؛

تاقمی سییه م: نهو موسولمانانه بوون که نیمانیان هیئابوو، به لام کوچیان نه کردبوو، به بیرو باوه چوو بوونه ریزی موسولمانانه وه، به لام هیشتا په یوه نندیان به کومه لگای موسولمانانه وه نه کردبوو، کوچیان نه کردبوو بو وه لاتی نیسلام نه هاتبوونه ژیر سایه ی نهو حکومه ته نیسلامی په ی که شریعه تی خودا تی پیدا بهر قهراره و سهر کردایه تی نیسلامی کاروباری هه لده سوړتی، هیشتا په یوه نندیان نه کردوه بهو کومه له موسولمانه ی که بوونه خاوه ن ولاتیکی وا شریعه تی خودای تییدا حاکم کار پیئکراوه، نه م تاقمه په روه ردگار به م شیه یاسیان ده کاو ده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا، مَالَكُمُ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا﴾ نهوانه ی پروایان به په یامی پیغه مبه ر کردوه، به لام له مه که وه بو مه دینه کوچیان نه کردوه، له خاکی کوفردا مانه وه له ژیر ده سه لاتی موشریکه کان دان، واته: له (دار الحرب) دا ماون، نهوانه هیچ وه لایه تیکی یارمه تیدانو هاریکاری موسولمانانی (دار الاسلام) یان بو ناچه سپی، نهوانه به نه ندای کومه لگای نیسلامی حسیب ناکرین، چونکه نهوانه به فیعلی به شیئک نین له کومه لگای نیسلامی و به ته وای گهر دنکه چی سهر کردایه تی نیسلامی نین. به لام نه گهر موسولمانیک له لایه ن هیزی کوفره وه ده ستگیر کرا له وه لاتی نیسلام دور خرایه وه، نهوه نهو دیله موسولمانه حوکی موسولمانانی دانیش تووی (دار الاسلام) ی هدیو.

﴿وَإِنْ اسْتَخَرْتُمْ فِي الدِّينِ فَاعْلَمُوا النَّصْرَ﴾ ته گهر داوای یارمه تیپان له تیوه کرد دژی تهوانه ی دهیانچه موسیننه وه له سر تایین، ته وه پیویسته کومه کیان بی بکه نه به هانایانه وه بچن. ﴿إِلَّا عَلَى قَوْمٍ يَبِينُكُمْ وَيَبِينُهُمْ مِثَاقٌ﴾ مه گهر داواکردنی یارمه تیو کومه کی به کیان له دژی گهلو نه ته وه یه ک بی که له تیوان تیوه تهو گهلو نه ته وه دا عه هلو په یمان هه بیو تهوان پابه ندی په یمان کیان بن، ته وه تیوه به هانایانه وه مه چزو وه لامیان مه ده نه وه، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْلَمُونَ بَصِيرٌ﴾ پهروه ردگار ناگادارو بینایه بهو کردارته دیانکه نه بهو هلو یستانه ی دهیاننوینن، هیچی لی گوم نابی، وریابن سنوره کانی مه شکینن، بو ته وه ی نه که ونه بهر سزاو توله ی سامناکی. همر کرده وه یه کی ده یکه ن خودا چاوی لی به، سهرو بنی ده زانی، سه ره تاو نا کامی لانوما یانه، هوکارو سه ره نجامی هه موو کرده وه یه کی لا ناشکرایه.

به کورتی ته گهر له غهیری (دار الاسلام) دا موسولمانان له سر تایین ده چه وسینرانه وه داوای کومه کیان له موسولمانانی (دار الاسلام) کرد ده بی موسولمانان به هانایانه وه بچن به مخرجی به هاناچونه کیان نه ییته هو ی هه لوه شانده وه ی عه هلو په یمان له گهل لایه نیکی تر، ته گهر یارمه تیدانه که ده بو ه هو ی هه لوه شانده وه ی په یمانی تیوان تیوه وه موعه سکهری دوژمن ته وه نابی تیوه یارمه تی موسولمانه چه وسینلراوه کان بدهن، ته نانه ت ته گهر تهو موعه سکهره ده سندرژیکاریش بیو ستهم لهو تاکه تاکه موسولمانانه بکاو له سر تایینو بیرو باوه بیانچه وسینیتته وه همر نابی تیوه به هانایانه وه بچن په یمان که ی تیوان خو تازو تهو موعه سکهره هه لوه شیننه وه... چونکه نیسلام ریگه نادا غه درو خیانه ت بکریو په یمان هه لوه شیندریتته وه، به راستی نه مه نایابترین پابه ندی بونی موسولمانانه به واده په یمانی خو یانه وه، باشترین به لگه یه له سر ته وه که موسولمانان چند گرنگی به عه هلو په یمان ده ده نه چند به پمروشن بو پاریزگاری کردنی په یمان واده به لیتی خو یان..

تهم تاقمه ییک هاتبو لهو تاکه تاکه موسولمانانه ی له مه که دا مابونه وه، یان له خپله عمره به کانی ده ورو بهری مه دینه دا بوون، به بیرو باوه

موسولمان بوویون به لّام په یوه نډیيان به کومه لگای موسولمانانه وه نه کړدبوو، به ته وای گمردنکه چی نهو سمرکردایه تیه نیسلا مییه ی پیغه ممبر نه بوویون.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نه وانه ی کافرو خوا نه ناسن، بریکیان هاریکارو هم ناههنگی یه کترین، له سمر بیرو باوه‌ری به تال کومه کی به یه کتر ده‌کن، له دژي تیوه ی موسولمان پشتی یه کتری ده‌گرن، تیوه دوستایه تیو هم ناههنگیيان مه‌کن، ﴿إِلَّا تَفْعَلُوهُ﴾ نه گمر تیوه نه م فرمانانه جی به جی نه‌کن، له ناو خوتان دا هم ناههنگ نه‌بن، یارمه تی یه کتر نه‌دن، همدروها په یوه نډی خوتان له گهل کافران دا نه‌چرپنن، پابه‌ندی واده به لینی خوتان نه‌بن، ﴿تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ فیتنه و ناشووب له نیو خوتان دا به‌ریا ده‌بی، دابو نهریتی جاهیلییه ت به سمر یاسای نیسلام دا زال ده‌بی، سمرزه‌وی ده‌بیته فیتنه و ناشووب، جاهیلییه ت و نه‌فامی به سمر نیسلام دا بوغرا ده‌بی، به‌ندایه تی کردن بۆ ملهوران به سمر به‌ندایه تی کردن بۆ خودا زال ده‌بی. بیرو باوه‌ری نایینی حق لاواز ده‌بی، کوفرو بی‌دینی پهره ده‌ستینن، خوینرشتن په‌یدا ده‌بی و فیتنه هه‌موو شتی‌ک ده‌گریته‌وه، حلقو ناحق تیکه‌لاو ده‌بن، موسولمانو کافر تیکه‌لاو ده‌بنو لیک جیا ناکرینه‌وه، به‌مه‌ش زنده فساد و ناشووب له‌تایین و دنیا دا به‌رقرار ده‌بی.

به‌راستی نه‌مه همره‌شه‌یه کی گهلی مه‌زنه و تا بلئی سامناکه، نه‌وه ی لی وده‌گیری که نهو موسولمانانه ی که سایه تیو بوونی خویان له سمر بنه‌مای هم ناههنگی و هلاء ده‌رپین بۆ سمرکردایه تی نیسلام رانه‌گه‌یه‌نن تاوانیارنو به‌رپرسیارن له‌برامبر خوداو تایین دا، جگه له‌وه ی که له‌ژیانی خویان دا زهره‌رمه‌ند ده‌بن، تاوانی نهو فیتنه و فساد ه‌گشتی به‌شیان ده‌که‌ویته نه‌ستو!! نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه کی به‌هیزه له‌سمر نه‌وه: که نایینی نیسلام چه‌ند به‌ته‌نگه‌ویه بۆ پاریزگاری کردنی که سایه تی موسولمانو سمریه‌خویی و نازادی له‌نیشتمانی خوی دا، چه‌نده مه‌به‌ستیه تی که موسولمانان له (دار الکفر) دا نه‌می‌ننه‌وه.

نبینو جہریر فرمودہ یہ کی پیغہ مہبری ﴿﴾ ریوایت کردہ دہ لئی:
پیغہ مہبر فرمودہ تی: (اَنَا بَرِّئٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ بَيْنَ ظَهْرَانِي الْمَشْرِكِينَ)
نہ من بہریم لہ ہر موسولمانیک کہ لہ ژیر سایہی موشریکان دا ژیان بہ سہر
دہ با، پاشان فرمودی: (لَا يَتَرَاءَى نَارَاهُمَا) باوہندہ لیک دوورین چاویان
لہ ناگری یہ کتر نہ بی.

نہ مجار سیاقی قورٹان جاریکی تر دہ گہریتہوہ بۆ نہوہی نہوہ بچہ سپینی
کہ بیرو باوہری حقو راست لہو موسولمانانہ دا رہنگ دہ داتہوہ کہ نہم نایہ تہ
پیناسہیان دہ کاو موہاجرینو نہ نصار دہ گرتہوہ دہ فرمودی: ﴿وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نہو موسولمانانہی نیمانیان
بہ پیہامی نیسلام ہیناوہ لہ پیناو نایینی حق دا کوچیان کردوہ وازیان
لہ مالو سامانو زیدی خویان ہیناوہ، تیکڑشاو نو بہ مالو گیانی خویان
لہ پیناو بیرو باوہریان جیہادیان کردوہ و جہنگاون، ہروہا ﴿وَالَّذِينَ آوُوا
وَنَصَرُوا﴾ نہو موسولمانانہی کوچکارانیان لہ خوگرتنو حواندنیان نہوہو
یارمہتی نایینی حقیان داو وشہی (لا اله الا الله محمد رسول الله) یان بہر
کردوہ ﴿اُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ نہوانہ بیرو باوہریان پتہو توکمہو
تہاووہو موسولمانی ساغو راستالن.. ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ نہوانہ
خودا پاداشتیان دہ داتہوہ بہ لیخوشبوونو چاویوشی لہ تاوانہ کانیان نہ گہر
تاوانیان ہہ بی، ہروہا پاداشیان دہ داتہوہ بہرزو بژنوی پاکو خاوتنی
بہ ہشت کہ زرو پاکو بہرہ وام نہ پراوہیہ... نہم سی تاقمہ پیشہنگو
سہرہستہو نریک بہرہستہو بہخششی یہزدانو بہختہوہری دونیاو
قیامہتن.

تاقمی چوارہم نہو موسولمانانہن کہ دوا پیہامی ناشتی خودہ بیہیہ
کوچیان کردوہو قورٹان بہم نایہ تہ ناماژہیان بۆ دہ کاو دہ فرمودی: ﴿وَالَّذِينَ
آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَمَعَكُمْ فَاُولَئِكَ مِنْكُمْ﴾ نہو
موسولمانانہی نیمانہن انو کوچکردنیان دواکہوت، دوا نہوہی موسولمانان
سہرکہوتنو شہو کہتیان پیدا کرد نہ مجار نہم تاقمہ کوچیان کرد بۆ مہدینہو

له گهل کۆچکارانو یاریده ده ران تیکۆشانو جیهادیان کرد، نهوانه له پیری ئیوه، نهی کۆمه لی موهاجیرو نه نصار! وه لایه تو مافو کۆمه گی و هم تاهه نگیتان به سهر یه کتره وه ههیه و به شیکن له ئیوه. نهوان له ته ک ئیوه دا پاداشی باشو سهره نجامی به خته وه رییان ههیه و شوینکه و تووی پیشینه کانیان. وه کوو له شوینکی تر دا ده فرمو ی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ... الْآيَةُ﴾ الحشر/ ۱۰.

پنجه مبه ریش له فرمووده یه ک دا که موته فهقی موسیلو بوخاری یه و موته واتره فرموویه تی: (الْمَرْأُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ) ناده میزاد له گهل نهو که سه دا حشر ده کری که خوشی ده ی. له فرمووده یه کی تر دا که طه به رانی ریوایه تی کرد وه پنجه مبه ر: ﴿فَرَمَوْهُ﴾ فرموویه تی: (مَنْ أَحَبَّ قَوْمًا فَهُوَ مِنْهُمْ) که سی ک نه ته وه یه کی خوش و یست نه وه له پیری نهوانه، له ریوایه تی کی تر دا هاتوه: که خودا حشری نهو که سه له گهل نهو نه ته وه یه ده کا.

که ده فرمو ی: ﴿فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ﴾ ناما ژیه بو نه وه که پیشینه کان زنده ریزو شکۆمه ندییان ههیه...

نه مجار پهروه ردگار دوای باسکردنی وه لایه تی نیمازو هیجهره ت باسی وه لایه تی ره جو خزمایه تی ده کا و ده فرمو ی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ نهوانه ی په یوه ندی خزمایه تی یان ههیه و خو نرو ره چه له کیان یه که، بازکیان نزیک ترن له بازکیانه وه، نهوانه و پرای وه لایه تی نیمازو کۆچکردن وه لایه تی خزمایه تی یان ههیه، کهوا بوو: هه ندی کیان له پیشترن بو هه ندی کیان له باره ی خوشه و یستی و پشتگیری و هم تاهه نگ ی و میرات لیک گرتن، بیگومان پهروه ردگار نه م یاسا و حوکه می له قورئان دا شی کردۆته وه نهو دابو نه رپته ی کرد وه به حوکمو فرمانی کرد وه به نه ده کانی پابه ندی بن. نه نه جامدانی صیله ی ره حمی له سهر پتویست کرد و ون.

په یوه ندی خزمایه تی له پتوه ندی ئایینو کۆچکردن به هیژ تره، واته: خزمی موسو لمان له پیشتره بو خزمی موسو لمانی له موسو لمانی کی تر که خزمی نه بی، کهوابی نایه ته که ته خصیصی حوکمی پیشه وه ده کا.. به لام خزمی کافر

وانیه، چونکه کوفر په یوه نندیه که ی پچرانده و لیره دا خزمایه تیه که چ ده ورتکی نیه.

نه مجار پروه ردگار نایه ته که به و کتایي ده هیئی که ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ خدا ناگاداری هم موو شتی که، زانیاری یه زدان هم موو شتی که ده گرتمه و، ده زانی چ له بهرزه و هندی دینو دنیاتان دایه. زانیاری به که ی هم موو نه و شریعت و یاسایانه ده گرتمه و که له سورته دا بوی دانان. وه کوو یاسای شپرو ناشتی و ده سته کوئی جهنگو مامه له کردن له گمل دیلو چونیته واده و په یمانو پابند بوون پییانه و، هروا دۆستایه تی و وه لایه ت له تیوان موسولمانانو کاریگری صیله ی ره جو میرات لیک گرتن. تاماژه ی نه و هشی تیدایه که هم موو نه و حوکمو یاسایانه ی له سورته دان هم موویان مو حکه مو توکمه نو هله و شاننده و یان نیه، هم موو حوکمه کان، دانایی و کارامایی یان تیدایه، هیچ حوکمیکی پیه وده نیه و جه قانی و راستو ره و انن وه کوو له شونیکه تردا ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَضْلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ الاعراف/۵۲.

لیره دا کورته باسیکی پیوست هیه، نه ویش نه ویه: نیب نو عه بیاسو مواهیدو عی کریمو حه سه نو قه تاده و هی تریش پییان وایه: نایه تی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ.....الْآيَةِ﴾ میراتگرتنی به هوی سویند بوی به کتری خواردنو برایه تی گرتن که له سهره تای نیسلام هوی میرات لیک گرتن بوون، هله و شاننده و، فرموده یه کی صه حیو موته واته ریش پشتگیری نه م رایه یان ده کا. که پیغه مبر ﴿فَرَمَوْهُ﴾ فرمویه تی (إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَىٰ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ، فَلَا وَصِيَّةَ لِرِثِّ) بیگومان پروه ردگار بوی هم موو خاوه ن مافی مافی خوی داوه تی، نیت و ه صیه تکردن بوی میراتگر نیه. چونکه هم موو میراتگری که خدا به شی خوی بوی دیاری کرده .. که وایی میراتگرتنی له و پش که به هوی یارمته و هم ناههنگی و کوچکردن ده چه سپا، هله و شایه و نه سخ بووه و. میراتگرتن به خزمایه تی نه بی به شتی تر نایی، ته نها هۆکاری که بوی میراتگرتن خرمایه تیه. که ده فرموی: ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ مبه سته نه و به شه میراته

باسکراواندن که له‌سووره‌تی (النساء) دانو به‌نایه‌تی میرات ده‌ناسرین. شافیعیه‌کان نهم رای‌دی‌ان به‌لاوه په‌سه‌نده ... ده‌ویلن‌م‌رحام که‌لای زانایانی شرع بریتین: له‌خالو خوشکی دایک‌نو خوشکی باوک‌نو مندالی کچو مندالی خوشک‌نو نهم جوړه خزمانه به‌شه میراتیان نیه. خزمی نزیک (عصبات) هه‌ندیکیان شیاو ترن به‌هه‌ندیکیان بۆ میرات لیک گرتن، چونکه خاوه‌ن به‌شه میراتبهره‌کان دیاری کراون... هه‌نه‌فییه‌کان ده‌لین: به‌ده‌قی نایه‌ته‌که میراته‌که میرات بۆ ده‌ویلن‌م‌رحام هه‌یه‌و چه‌سپاوه، نه‌مه‌ش کاتیک ده‌بی که هیچ کامیک له‌خزمی نزیک (عصبات) نه‌بن.

نەوانە‌ی که ده‌لین: نایه‌تی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ...﴾ نه‌سخی حوکمی پیشو و ناکاته‌وه راقه‌ی وه‌لایه‌ت وا راقه ده‌کن که به‌مانا یارمه‌تیدانو خوشه‌ویستی و ریز لی گرتن بی. نه‌و کاته نایه‌تی یه‌که‌م بۆ رونکردنه‌وی نه‌ویه: که په‌یه‌ه‌ندی نی‌سلام به‌هیزتره له‌په‌یه‌ه‌ندی خزمایه‌تی، نایه‌تی دوو‌ه‌م بۆ رونکردنه‌وی پله‌و پایه‌ی نه‌و موسولمانه‌ کوچک‌ه‌رو یارمه‌تیده‌رانه‌یه‌و ناماژه‌یه که نه‌وان به‌راستی موسولمانو خوداپه‌رستن. نایه‌تی سییه‌م بۆ رونکردنه‌وی نه‌ویه: که نه‌وانه‌ی له‌نیمانه‌پنانو کوچکردن دا دواکه‌وتوون، حوکمی موسولمانه پیشینه‌کانیان هه‌یه‌و هه‌م ناهه‌نگی به‌هۆی خزمایه‌تییه‌وه پیوسته.

مه‌به‌ستیش به‌نایه‌تی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ...﴾ نه‌ویه: که وه‌لایه‌تی میرات‌گرتن ته‌نها به‌خزمایه‌تی ده‌بی، مه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌ک ده‌ست که‌وی ته‌خصیص بگه‌یه‌نی نه‌و کاته مه‌به‌ست به‌م که‌لامه لابردنی بیرو بۆ‌چوونیکه که بگوتری: وه‌لایه‌ت وی ده‌چی وه‌لایه‌تی میرات بی، نی‌تر به‌م نایه‌ته نه‌و بۆ‌چوونه‌ی ره‌وانده‌وه.

نایه‌ته‌کان نهم حوکم به‌هه‌رانه‌یان لی وهرده‌گیرن:

۱- په‌یه‌ه‌ندی یارمه‌تی و هاریکاری و هه‌م ناهه‌نگی نی‌وان موسولمانانی (دار الاسلام) چه‌سپاوه. کوچکاره سه‌ره‌تایی‌یه‌که‌کان ریزدارترن له‌کوچکارانی دوا‌یی. کوچکاران له‌یارمه‌تیده‌ران زیاتر ریزدارترن، نه‌وانه‌ی دواکه‌وتوون له‌نیمانه‌پنانو کوچکردن حوکمی پیشینه‌کانیان هه‌یه.

۲- چه سپاندنی په یوه ندى يارمه تى و هم تاههنگى له نتيوان موسولمانانى
(دار الاسلام) و (دار الحرب) دا، له كاتيك دا كه نو موسولمانانه ي (دار
الحرب) له لايهن كافره كانه وه تفزيهت بدرينو بچوسيندرينه وه، مه گمر
له نتيوان موسولمانانو نو لايه نه كافره دا په يمازو به ليني ناشته وايي هه بي؛
نو كاته نابي موسولمانان عهده و په يمانى خويان پيشيل بكنو يارمه تى
موسولمانانى (دار الحرب) بدهن، مه گمر كافره كان شهري قه لاچو كردنو
بنبر كردن دژى موسولمانانه كاني ناوخويان رابگه نه!!

۳- پابه‌ندبوون به‌په‌یمان‌و به‌لێ‌زو ناشته‌وای‌ی پی‌روژ‌ه‌و نابی‌لی‌ی پاش‌گه‌ز
بینه‌وه ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر زیانی بۆ به‌ره‌وه‌ه‌ندی هه‌ندی موسو‌ل‌مانیش هه‌بی.

۴- کافره کان هندیکیان یارمه تیده رو هم ناههنگی په کترن.

۵- ئەگەر ئىمەدى موسولمان لەناو خۆمان دا يارمەتیدەرو ھاریکاری
یە کتر نەبیزو دۆستایەتی موعەسکەری کوفر بکەین، تووشی بی هیژیو
تیشکان دەبین.

۶- هر شریعت و یاسایه که خدا دایناوه بۆ بمرژوهندی دینو دونیای موسولمانانه لمزانیارییه کی بمر فرائدوه ههلقولاوه.

دنه ۷- میراتی زه ویلنهرام (نهو خزمانه‌ی قورن دابه‌شی دیاریکراویان بۆ
 شتی‌کچ چه‌سپاو و قورن ده‌یگه‌یه‌نی، چه‌نه‌فیه‌کانو چه‌نبه‌لییه‌کان
 رایان له‌سهرداوه، ده‌لین: زه ویلنهرام دوو هۆکاری میرات‌گرتنیان تیدا
 کۆیونه‌وه: خزمانه‌تی، نیسلام. که‌وابی نه‌وان له‌پیش ترن بۆ وهرگرتنی میرات
 له‌و که‌سانه‌ی یه‌ک هۆکاریان تیدا یه‌ که‌ نیسلامه‌تیه.

مالیکیہ کا نو شافیعیہ کان دہلین: ٹھو ذہ ویلنہر حامانہی بہشہ میراتیان
 بڑ دیاری نہ کراوہ میرات نابہن، ٹھو کاتہ میراتہ کہ دہ گہر پندر تہوہ بڑ (بیست
 المال)؛ خدزینہی حکومہت. چونکہ پھروہ ردگار لہنایہتی میرات دا بہشی
 میراتگرانی دیاری کردوہ، چ خاوہن بہشی دیاریکراوین، (اصحاب

الفروض) یان عەصەبەبن، بەلام بۆ دەویلنەرحام هیچی دیاری نەکردووە، نەگەر بەشیان هەبواوە، خودا لەقورئان دا روونی دەکردووە، ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ مەرم/ ۶۴، تیرمیزی و هی تیش ریوایەتیان کردووە کە پیغەمبەر ﷺ فرموویەتی: (إِنَّ اللَّهَ أَعْطَىٰ لِكُلِّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ) بیگومان پەرەدگار بۆ هەموو خاوەن مافیک مافی خۆی داوەتی.

دەربارە ی نایەتی ﴿أُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ یش دەئێن: نایەتە کە موحەمەد جامیە نایاتی میرات شیکەرەوێن، هەموو کاتیکیش نایەتی شیکەرەوێ (مفسر) پیش دەخری!!

ئەبو داود فرمووە یەك لەمەراسیل دا ریوایەت دەکا دەئێ: پرسیار لەپیغەمبەر ﷺ کرا دەربارە ی میراتی خوشکی باوکنو خوشکی دایک لەوێلام دا فرمووی: (أَخْبَرَنِي جَبْرِيلُ أَنَّ لَاشِي لَهَا) جویرانیل خەبەری دامی کە هیجیان ناکەوی.

بەیارەتە خۆدا نەسرۆ ۱۹۹۸/۵/۲۷ لەپاکنوووس نەم سوورەتە

بووسەو بەمەش کۆتایی سوورەتە نەنقال هات.

خۆدا یارەتیمان بدا بۆ تەواو کردنی سوورەتەکانی تیش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوورتهى (التوبه)

نهم سوورته چهند ناوئىكى هديه: براءة، التوبه، المقشقة، المبعثرة، المشردة، المخزية، الفاضحة، المثيرة، الحافرة، المنكلة، المدممة، سورة العذاب... بۆ همر ناوئىكىش وهجهه تهسميهو موناسه بهيئىك هديهو لهتهفسيره كان دا باس كراوه.

نهم سوورته مهده نييه، واته: لهمهدينه هاتوته خوارى، لهو سوورته تانديه كه لهدوا دواى قورنان دا هاتوونه خوارى، نهگهر دوا سوورته نهبى لهدوا سوورته كانه، بۆيه چهند حوكمو ياسايهكى توكمهو ههلهمهو شاهوى دهريارهى پهيوه ندى نيوان نهتمهوى موسولمانانو نهتمهو كانى ديكه لهخوگرتوون، همر وهكوو چۆن پۆلئين كردنى كۆمه لگاي موسولمانانى لهخوگرتووه، ههموو چين توئىئىكى كۆمه لگاي نيسلامى دهست نيشان كردوه، بهوردى وينهى ههموو چينو توئىئىكى كيئشاهوه.

نهگهر بهوردىو مهوضوعيانه، بهدهقى نايهته كان دا بچينهوه، بگهرىيئيهوه بۆ تهو ريوايهته جوراو جورانهى دهريارهى نهم سوورته گيردراونهوه باسى هوى هاتنه خوارهوى نايهته كانيان لهخوگرتووه، ههروهها بهروداوه كانى سيرهى پيغه مبهر دا بچينهوه، لهم بارهوه شهنو كهوئىك بكهين، بۆمان دهرده كهوى كه نهم سوورته بهتيكرا سالى نۆيه مى كۆچى هاتوته خوارى... بهلام بهيه كجار نه هاتوته خوارى.. جا ههرچهنده ئيمه ناتوانين بهوردى تهو كاته ندى سالى نۆيه مى كۆچى كه برگه برگه نايهته كانى نهم سوورتهى تيئا هاتوته خوارى دهست نيشان بكهين، بهلام ده توانين دان بهوه دا بنيين كه نهم سوورته بهسى قوناغ هاتوته خوارى... قوناغى يه كه م پيش غمزاي تهبوكت مانگى رهجهبى سالى نۆيه مى كۆچى بوو، قوناغى دووم لهكاتى خوئاماده كردن بۆ نهم جهنگهو پاشان لهناوهراستى شهپر كه دا بووه، قوناغى سييهه پاش گهرانهوه لهغمزاه بووه..

پیشینهی سوره ته که ش له نایه تی یه که موه تا کۆتایی نایه تی (٢٨) ی،
 نهوه له ناخرو توخری سالی نۆیم دا پیش وهرزی چه جکردن له مانگی
 نیلقه عیده یان ذیلحیجه دا هاتوونه خواری^١

سهره تای نهم سوره ته له دوای رزگار کردنی مه که هاته خواری،
 پیغه مبر ۱۱ علی کوری نه بو تالیبی نارد بو نهوهی له وه رزی چه ج دا
 به سهر موسولمانان دا بیخوینیته وه^٢ رابهر و پیشه وای چه ج لهو سآله دا
 حه زه تی نه بو به کر بوو ۱۲.

نایه ته کانی نهم سوره ته (١٢٩) نایه تن بهوشه ی ﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ﴾
 دهستی پی کراوه بۆیه ناو تراوه (براءة) نه مجار دوا به دوای نهوه باسی
 (اشهر الحرام) و په یمانی موشریکه کانو پیویستی پابه ند یوون بهو
 په یمانه وه ده کا به مخرجی په یمان له گهل به ستر او ان هه لینه وه شیننه وه،
 که سیئک په یمان بشکیننی پیویسته شه ری له گهل بکری.

نه مجار نهوه روون ده کاته وه: که کاکله ی نزیک بوونه وه له خودا بریتی به
 له بخوا یوون بهو زاته، نهوه شی تیدایه که تیمانی هیچ که سیئک ته وای نابی تا
 خودا و پیغه مبر ی خودای له هه موو شتیئک خوشتر نهوین، په وه ردگار
 نهوه شی راگه یاند: که به خونازینو پشت بهستن به هیزو توانا سهر که و تن دوا
 ده خا، ناماره شی به حالی موسولمانان کرد له غه زای حونه یین دا، ههر له م
 سوره ته دا چوونه ناو مالی (کابه) له موشریکه کان قه دهغه کرا چونکه پیسن.
 ههر له م سوره ته دا په وه ردگار جهختی له سهر جهنگان له گهل یه هوودو
 نه صارا کردو له سهر موسولمانانی به پیویست دانا که جیهادیان له گهل دا بکه ن
 هه تا بهزه لیلی سهرانه ده ده نو ملیان بو یاسای ئیسلام شو په ده که ن، ههر له م
 سوره ته دا نهو مانگانه ی شهریان تیدا یاساغه دیاری کراون. فه رمانی شی
 تیدایه بو موسولمانان که ناماده باشی جهنگان بن دژی کافرانو به بی

(١) فی ظلال القرآن ج ٣/ ٨١-٨٢

(٢) التفسیر القتطف (ص ٣١٦). تهفسیری مه نار ج ١٠/ ١٤٧ ده لی بو نهوه ی
 به سهر موشریکه کانی دا بخوینیته وه.

دواکهوتن بهپیر بانگهوازی چون بۆ غمزا بچن، نه مجار تاماژه بهنهوانه دهکا که لهچون بۆ غمزا دواکهوتونو خویان دوا خست، همروا نهوانه ی که لهبهر کهم نهندامی و عهوهق نهیانتوانیوه تاماده ی جهنگ بن. همروه ها باسی چۆنیهتی نهو دوو رووانه دهکا که همركاتی بانگهوازی بکرایه بۆ غمزا، نهوان دهبوونه کۆسپو تهگهرو دهیانهو یست موسولمانان سارد بکه نهوه. نه مجار پهروهردگار باسی دووپروهه کازو ههلو یستیان بهرامبهر موسولمانان لهشپرو ناشتی دا، دهکا.

ههر لهم سورتهدا فهرمانی ناشکراو روون ده رباره ی سزای دووپرووی دیاری کراوه که بریتییه لهو ی بههیچ شتیه که پیغه مبههر ﷺ نو یزیان لهسهر نه کاو وهکو موسولمانان مامه لهیان له گهل نه کا.

نه مجار باسی نهو بیانوانه دهکا که دهبنه عوزری رهوا بۆ دواکهوتن له غمزا، همروه ها حالو چۆنیهتی نهو عمره بانه ی دهو ریه ی مه دینه دهکا که هاتوونه ژیر سایه ی ئیسلامهوه، یان گهر دنکه چی خویان بۆ حوکمی ئیسلام راگهیاند...

نه مجار باسی مزگهوتی (همرا) دهکا، نهو مزگهوته ی که دووپروهه کان بنیاتیان نابوو بۆ نهو ی موسولمانان روونه که نه نهو مزگهوته ی پیغه مبههر ﷺ بنیاتی نابوو، نه مجار باسی نهو موسولمانانه دهکا که له تیمازو بیرو باوه رپان دا راستگۆو موخلیصن، همروا باسی تۆبه کردنی نهوانه دهکا: که لهچون بۆ غمزا دواکهوتبونو خودا تۆبه که ی لی وه رگرتن، نه مجار به گشتی باسی موسولمانان دهکا که چۆن پیشوازی هاتنه خوارهو ی قورئان دهکهن. کۆتایی سورته ته کهش بهوه دینی که پهروهردگار حهز رهتی موحه ممه دی بۆ پیغه مبهرا یهتی هه لبار دوه پیغه مبههر ساده میزادیکی دلسۆزو به ره حمو بهزه یی به، ههر گیز نایهوی شو ئنکه وتوانی نه زیهت بدا، پیو یسته موسولمانان به دلو گیان شو ئنی بکه ون. خو نه گهر شو ئنیشی نه که ون، نهوه خودای به سهو حمو یجه ی به که سی تر نیه..

به کورتی نهه سورته سورته یکی حاسیمو یه کالاکه رهوه بوو بۆ هه لو یستی موسولمانان له گهل ناموسولمانان دا، به لکو خه ترترین سوورته بوو که

سویای نیمانئ کۆکرده‌وه‌و ناماده‌ی کرد بۆ جهنگی یه‌کالا کهره‌وه‌و کۆتایی له‌نیوان موسولمانانو ناموسولمانان دا، نه‌وه‌بوو: له‌ناوه‌وه‌و ریشه‌کیشی دووپه‌کانی کردو فرتو قیلى جوله‌که‌کانی له‌ناو برد، له‌ده‌ره‌وه‌ی حکومه‌تى ئیسلامیش دا به‌ره‌نگاری سویای مله‌پوری رۆم بوونه‌وه‌و له‌جه‌نگی ته‌بووک دا زنده‌قی بردنو هه‌موو جه‌و جۆلیکی گومان لیکراوی رۆمه‌کانی سه‌رکوت کرد، ته‌ماعی له‌ناوبردنی ئیسلامو موسولمانانان له‌دل ده‌رهاوشتن!

ئه‌م یه‌کالا کردنه‌وه‌و نه‌ه‌جامدانی نه‌وه‌ نه‌خشه‌ کیشراوه‌ خودا کرده‌، کاربگریه‌کی گرنگی هه‌بوو له‌ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه‌ی حکومه‌تى ئیسلامی دا نارامی به‌ولات به‌خشی و ده‌زگای ده‌وله‌تى ئیسلامی چه‌سپاند، ته‌ناه‌ت دواى له‌دونیا ده‌رچوونی پیغه‌مبهریش ﷺ سامو هه‌یه‌تو شکۆمه‌ندی نه‌و حکومه‌ته‌ هه‌ر به‌رد هه‌وام بوو!

تیشکێک بۆ سه‌ر په‌یمانئ ناشتی خوده‌یه‌یییه

پیغه‌مبهر ﷺ سالی شه‌شه‌می کۆچی په‌یمانی ناشتینامه‌ی خوده‌یه‌یییه‌ی له‌گه‌ل موشریکه‌کان دا به‌ستو شه‌ریان وه‌ستاند، له‌سه‌ر به‌ر قه‌رار بوونی ناشتی و نارامی بۆ ماوه‌ی (ده‌) سال له‌سه‌ر چه‌ند مه‌رجێک په‌یمانۆ به‌لگه‌نامه‌ی مۆر کرد، پاشان قوره‌یشیه‌ موشریکه‌کان به‌کۆمه‌کی هۆزی به‌نی به‌کری هاوپه‌یمانۆ سوێند خۆریان، په‌یماننامه‌که‌یان هه‌لو هه‌شاندوه‌، هاتن یارمه‌تى هۆزی به‌نی به‌کریان دا دژی هۆزی خوزاعه‌ که‌ هاوپه‌یمانی پیغه‌مبهر بوون، نیتر عه‌مری کورپی سالمی خوزاعی به‌سه‌رۆکایه‌تى وه‌فدیک هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ داواى یارمه‌تى و کۆمه‌کی لی کرد، پیغه‌مبهر ﷺ کۆمه‌کی پێ کردو فهرمووی: (نُصِرْتُ يَاعَمْرُو بْنُ سَالِمٍ، لَأَنْصُرْتَ إِنْ لَمْ أَنْصُرْ بَنِي كَعْبٍ) نه‌ی عه‌مری کورپی سالم کۆمه‌گیتان پێ ده‌که‌م، یارمه‌تدراو نه‌بم که‌ یارمه‌تى هۆزی به‌نی که‌عب نه‌ده‌م. نیتر سه‌ر له‌نوی حاله‌تى شه‌ر له‌نیوان قوره‌یشو موسولمانان په‌یدا بوه‌وه‌.

نیتر پیغه‌مبهر ﷺ فهرمانی به‌موسولمانان کرد: که‌ خۆ ناماده‌ بکه‌ن بۆ جه‌نگ، سویای موسولمانانی به‌ره‌و مه‌که‌که‌ برودو سالی هه‌شته‌می کۆچی شاری مه‌که‌که‌ی نازاد کرد.

کاتیڭ هه‌والی نازاد کردنی مه‌ککه گه‌یشته خه‌لکه‌که‌ی هۆزی هه‌وازی، مالیکی کۆری عه‌وفی (العصمى) سه‌ره‌ک هۆزیان، خه‌لکه‌که‌ی کۆکرده‌وه بۆ شه‌رکردن دژی موسو‌لمانانو نه‌وه بوو: له‌مانگی شه‌ه‌والی سالی هه‌شته‌می کۆچی غه‌زای حونه‌ین به‌ریابوو، پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیست: نه‌وه‌نده رۆژه ده‌وری شاری طائیفی دا، شه‌ریکی دژواری له‌گه‌ل کردنو زۆری تیرو مه‌نجه‌نیق پیوه‌نان. پاشان له‌مانگی ره‌جه‌بی سالی نۆیه‌می کۆچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو بۆ غه‌زای ته‌بووک که دوا غه‌زای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، له‌وی دا زۆریه‌ی سوره‌تی به‌راته هاته خواری.

جا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌غه‌زای ته‌بووک گه‌رایه‌وه، خه‌یالی حه‌جکردنی بوو، به‌لام چونکه نه‌و ساله موشریکه‌کان له‌سه‌ر دابو نه‌پیتی خویان ناماده‌ی حه‌ج ده‌بوونو به‌رووتی ته‌وافیان ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی ناخۆش بوو تیکه‌لاوییان بکا، تیتز حه‌زیه‌تی نه‌بو به‌کری کرده فه‌رمانده‌ی حه‌ج نه‌و ساله نه‌وی نارد بۆ نه‌وه‌ی شیوه‌ی نه‌نجامدانی کاروباری حه‌ج قیری خه‌لکه‌که بکاو به‌موشریکه‌کانیش رابه‌گه‌یه‌نی که تیتز سالیکی تر نابێ ناماده‌ی حه‌ج به‌بنو بانگه‌وازی ﴿براءة من الله ورسوله﴾ به‌ناو خه‌لک دا هه‌لده‌ن...

هه‌ر که حه‌زیه‌تی نه‌بو به‌کر به‌ری کهوت به‌شوتن نه‌ودا حه‌زیه‌تی عه‌لی نارد بۆ نه‌وه‌ی بیته‌ راگه‌یه‌نه‌رو له‌باتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌کۆرو کۆبوونه‌کان دا پیشه‌تای سوره‌تی (براءة) بۆ خه‌لکه‌که به‌خوینته‌وه.

تیتز حه‌زیه‌تی عه‌لی سواری وشتری (العصباء) بوو که خوشتری پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو. له‌ذیل حوله‌یفه دا گه‌ییشه حه‌زیه‌تی نه‌بو به‌کر. نه‌بو به‌کر له‌کاروباری حه‌ج دا پیشه‌وایه‌تی کرد، له‌رۆژی جه‌ژنی قوربانی سالی نۆیه‌م له‌مینا دا حه‌زیه‌تی (عه‌لی) ایش پیشه‌تای سوره‌تی به‌راته‌ی به‌سه‌ر خه‌لکه‌که دا خوینده‌وه..

نیمامی بوخاری ریوایه‌تی کردوه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ سالی نۆیه‌می کۆچی عه‌لی نارد، نیزنی دا که رۆژی جه‌ژنی قوربان له‌مینا دا سه‌ره‌تای سوره‌تی (براءة) به‌سه‌ر خه‌لک دا به‌خوینته‌وه، هه‌روه‌ها سالیکی تر نابێ

موشریکه کان حەج بکەن، نابێ ئیتر کەس بەرووتی بە دەوری کابە دا
بسووریتەو.

ئەحمەد و تیرمیزی و نەسائی لەزەیدی کۆری یوشە یغ (بیاریکی هەمەدانی
بوو) دەلی پرسیاریان لەعەلی کرد، ئەو سالا بە چ کاریک رهوانه کرای و بۆچی
هه‌بو‌ا نه‌بو به‌کردا رۆیشتی؟؟ مەبەستی ئەو رۆژە بوو کە پیغەمبەر ﷺ لەگەڵ
ئەبو بە کردا ناردی بۆ حەج. لەو ئەلام دا حەزەرەتی عەلی وتی: (بۆ راگەیانندی
چوار شت: کەسیک موسولمان نەبێ ناچیتە بەهەشتەو، لەمە بەولاولە کەس
بەرووتو قووتی طەوافی کەعبە نەکا، هەرکەسیک لەگەڵ پیغەمبەر دا عەهدو
پەیمانی هەبوو پەیمانی کەمی تا کاتی دیاریکراوە، لەدوای ئەمسال ئیستر
موشریکه کان حەجی کەعبە ناکەن...)

برێ لەشیعە ئەم مەسەلەیان گەورە کردووە کردووانە بەزێدە ریزوفەضل
بۆ عەلی بەسەر ئەبو بە کردا و زۆر پڕوایەتی بێ بناغەز پڕو پاگەندە نامیزیان
پێوە ناوە دەیکەن بەلگە کە حەزەرەتی عەلی لەحەزەرەتی ئەبو بە کردا ریزدار
ترەو ئەو لەئەبو بە کردا شیاو ترە بۆ ئەوێ دوا کۆچی پیغەمبەر ﷺ بێتە جێ
نشین. پێیان وایە: پیغەمبەر ﷺ حەزەرەتی ئەبو بە کردی کەنارگیر کردووە
لەگەیانندی سورەتی (براءة) بەخەڵکە کەو بەفرمانی جویرائیل عەلی داناوە.
خاوەنی تەفسیری مەنار رەدی ئەم شۆبەو بۆچوونە هەلانی شیعە
بەشیوەیه‌کی زانستانه داوەتەووە بۆری داوێ لەبەر دورو درێژی بەپێوستم
نەزانی رایگۆزی ئێرە بکەم. کەسیک مەبەستیه‌تی با بگەڕیتەووە بۆ
تەفسیری ناویرا و ج ١٠/١٦١-١٦٤ لەوی بێخۆنیتەووە.

**سورەتی (براءة) بۆچی لەسەرەتاوە (بسم الله الرحمن الرحيم) ی بۆ
نەنووسراوە؟؟**

ئێبێ عەبباس دەفەرموێ: پرسیارم لەحەزەرەتی عەلی کرد ﷺ وتم: بۆچی
لەسەرەتای (براءة) دا (بسم الله الرحمن الرحيم) نەنووسراوە؟

وتی: چونکه (بسم الله الرحمن الرحيم) بۆ ئارامی و ئاسایشه، سورەتی (براءة) هاتۆته خواری بۆ ئیعلانکردنی شهرو کۆتایی هینانی پهیمانی ناگر بهستو ئارامی و ئاسایشی تیدا نیه.

سوفیانی کۆری عویهینه دهلی بۆیه لهسهرهتای ئەم سورەته دا (بسم الله الرحمن الرحيم) نهووسراوه، چونکه بیسمیلا رهحهتهو بهزهیی تیدا به، ئارامی و نهیمینی دهگهیهنی، ئەم سورەته بۆ لیدانی دوورووه کان بهشمشیر هاتۆته خواری ئاسایش و ئارامی بۆ دوورووه کان نههیشته.

نیمامی قورطبی دهلی: قسهی راستو وی چوو نهویه: که بۆیه بیسمیلا نهووسراوه، چونکه جویرانیل بۆ ئەم سورەته بیسمیلا نههیناوه، هاوه لانی پیغه مبهروش لهناو موصحفی نیمام دا نهیان نووسییهوه و چاریان لهشیوه نووسینهوهی نیمامی عوسمان کرد.

ههنا سه بهو په یوه ندی سورەتی (براءة) به سورەتی (الانفال) و

لیکچوونو په یوه ندییهکی تهواو هیه لهنیوان سورەتی (الانفال) و سورەتی (براءة). لهبارهی دانانی بنهما سهرهکیهکانی په یوه ندی نیوده و لهتییهوه، لهبارهی چۆنیهتی سیاسهتی دهروهو و ناوخۆی عالهمی نیسلامی بهوه، سورەتی (براءة) وهکوو تهواو کهرو شیکمه وهی سورەتی نهنفال وایه. نه میش وهکوو سورەتی نهنفال ته حکامی کاتی شهرو کاتی ناشتی و چۆنیهتی ههلسو کهوتی موسولمانانو کافرو دوورووهکانی لهخوگرتهوه، یاسای پهیمان بهسترو پهیمان مۆرکردنی تیدا به.

بهلام نهوهنده هیه لهسورەتی نهنفال دا باسی پابهند بوون به پهیمانو بهلینو ناشتینامهی نیوان موسولمانانو ناموسولمانان کراوه و بهپیرۆز دانراوه، بهلام لهسورەتی (براءة) دا کۆتایی هینان بهو پهیمانو ناشتینامانه هینراوه. لهههردوو سورەتهکان دا باسی قهدهغه کردنی موشریکهکان لهکابه کراوه و جهخت لهسهر نهوه کراوه تهوه که نههیللری توخن مالی خودا بکهون.

له‌ه‌ردوکیان دا هه‌لانی موسولمانان هه‌یه بۆ مالبه‌خشین له‌ریگه‌ی خودادا، هه‌روا به‌دورو درێژی باسی جه‌نگان له‌گه‌ڵ موشریکو خاوه‌ن نامه‌کان کراوه‌ حالو چۆنیه‌تی دوورووه‌کانیش رون کراوه‌ته‌وه‌!

و‌پرای نه‌وه‌ی که لیکچوونی بنه‌ره‌تی له‌نیوان هه‌ردوو سوره‌ته‌که‌ دا هه‌یه‌و پێیان ده‌گوتری: هاوجووتو هه‌ردوکیان ده‌رباره‌ی جه‌نگ هاتونه‌ خواری! وه‌لی قسه‌ی راست نه‌وه‌یه: که هه‌ریه‌که‌یان بۆ خۆی سوره‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه‌و (براعة) به‌شیخ نه‌یه له‌سوره‌تی نه‌نقال. چونکه‌ سوره‌تی (براعة) وه‌کوو ناماژهمان پێ کرد نه‌و هه‌مکه‌ ناوه‌ی هه‌نو له‌سوره‌تی نه‌نقال جیا کراوه‌ته‌وه‌و به‌م شیوه‌ سوره‌تو نایه‌ته‌کانی ریک خراون، موسولمانان چین له‌دوای چین نه‌م لیک جیاکردنه‌وه‌و ناوان خستنه‌ نیوان سوره‌تی نه‌نقالو (براعة)یان به‌یه‌که‌تری سپاردوه‌، هه‌ر له‌سه‌رده‌می هه‌زره‌تی عوسمانه‌وه‌ هه‌تاکو ئیستا ناوا چه‌سپاوه‌.

نیمامی عوسمان رضی الله عنه فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله گیانی پاکێ ته‌سپارد، نه‌وه‌ی بۆ روون نه‌کردینه‌وه‌: که سوره‌تی (براعة) به‌شیخ بی له‌سوره‌تی نه‌نقال. نه‌م قسه‌یه‌ی نیمامی عوسمان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ که هه‌موو سوره‌ته‌کانی قورئان به‌رئینومایی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ریک خراون. (براعة) که به‌ته‌نیا وه‌پال سوره‌تی نه‌نقال دراوه‌ به‌رئینمویی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله نه‌بوه‌. به‌لکوو پێش نه‌وه‌ی نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ روون بکاته‌وه‌ له‌دوینا ده‌رچوه‌. له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر دا به‌م سوره‌ته‌ ده‌گوترا هاوجووت (قریفتان) له‌به‌ر نه‌مه‌ ده‌بی بخزینه‌ پال به‌که‌تری، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله هیشتا له‌ژیان دا بووه‌ که نه‌م نازناوه‌یان بۆ به‌کار هاتوه‌.

تیرمیذی له‌ئیبینو عه‌بباسه‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ ده‌لی: ئیبینو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: به‌هه‌زره‌تی عوسمانی کوپی عه‌فقا‌م گوت: ئه‌ری نه‌وه‌ چی پالی به‌ئیه‌وه‌نا، سوره‌تی نه‌نقال که (هیئین) نه‌یه: نایه‌ته‌کانی ناگه‌نه‌ سه‌د نایه‌تو سوره‌تی (براعة) که میثینه‌ نایه‌ته‌کانی له‌سه‌ر نایه‌ت زیاترن، خستوو تاننه‌ پال یه‌که‌تره‌وه‌و بیسمیلاتان له‌ناواندا نه‌نووسیونو له‌پێری سوره‌ته‌ درێژه‌کان دا داتان ناون؟ چ هۆکارێک هه‌یه‌ بۆ نه‌م کاره‌تان؟ نیمامی عوسمان فهرمووی:

پیغمبر ﷺ روژ لہدوای روژ قورنانی بو دہاتہ خواری، جا کہ شتیکی بو
سر نازل دہبوو بانگی ہندی لموانہی دہکرد: کہ قورنانیان دہنوسیپہوہ؛
دہیفرموو: ہم نایتہ بخنہ فلانہ سورہتہوہو لہفلان جیگا دا داینین.
سورہتی نہنقال لہو سورہتانہ بوو: کہ لہسہرہتای سہرہمی مہدینہ دا
ہاتوتہ خواری، سورہت (براعۃ) ش لہو سورہتانہیہ کہ دوا دوا ہاتنہ
خوارہوی قورنان دا ہاتوتہ خواری، ناوہرؤکی ہردو سورہتہ کہ لہیہکتر
دہچن، ترسام: کہ (براعۃ) بہشیک بی لہنہنقال، پیغمبر ﷺ لہدوایا
دہرچوہ، تہوی بو روون نہ کردینہوہ کہ نایا یہک سورہتن یان دوو
سورہتن، لہبر تہوہ خستمہ پہنا یہکتریہوہو لہنیوانیان دا (بسم اللہ الرحمن
الرحیم) م نہنوسیو بہتاقمی سورہتہ درژہکان حلیم کردن.

ہہ لوہ شانلہوہی پہیمانی موشریکہکانو راگہیانلہنی شہر

دزیان

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ ۖ ۱ فَمُخَوَّاتٌ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةٌ أَشْهُرٌ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۚ ۲ وَأَذِنَ مِّنَ
اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ ۳

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

و هه کوو ناماژه ی پسی کرا، په یمانیکی گشتی و هه مه جوړ له نیوان
پیغه مبردا ﷺ له لایه که وه و موشریکه کانی مه که وه هی تریش مۆرکرا بو؛ که
هیچ لایه کیان کهس له مه که نه که پینیتته وه، کهس له مانگه کانی (حرام) دا
گیچهل به کهس نه کا، هه ر نه م جوړه عه هه و په یمانه له نیوان پیغه مبردا ﷺ
هه ندی خپله عمره بی تر بو ماوه یه کی دیاریکراو به سترابوو، زوری ی زوری
موشریکه کان پابه ندی په یمانی خویان نه بوون، په یمانه که یان شکاند، نیتر
سوورەتی (براءة) نازل بوو.

و هه کوو زانیشمان نایته پیشیننه کانی سوورەتی (براءة) سالی نویه می
کوچی ده ریا ره ی موشریکه کانی مه که نه نازل بوون، نه مهش پاش نه وه ی که
پیغه مبردا ﷺ سالی شه شه می کوچی په یمانی ناشتی له گهل دا به سترابوو.
هه موویان په یمانی خویان هه لوه شانده وه جگه له خپلی خه مره و خپلی
که نانه ..

نیتر په روه ردگار فەرمانی به موسولمانان کرد: که پابه ندی په یمانی
به ستر او له گهل موشریکه کان نه بوو مؤلته تی چوار مانگیان به نه ی، که نه و
ماوه تیپیری کرد شهریان له گهل بکه ن.

مه به ست به په یمانه کان نه و په یمانه ن که کاتو سنووری دیاریکراویان
نیه، جا که سیک په یمانیکی دیاریکراوی هه بوو ماوه که ی که متر له (۴)
مانگ بوو مؤلته تی چوار مانگی ده در ی، نه وانهش که په یمانه که یان زیاد
له چوار مانگه و ماوه که ی دیاری کراوه نه و ماوه که ی بو ته و او ده کری. چونکه
په روه ردگار ده فەرمو ی: ﴿فَأَتِمُوا عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ﴾ براءة/ ۴. کوله بی
ده فەرمو ی: ماوه ی چوار مانگ بو نه و که سانه بوو؛ که له نیوان نه واند

پیغه مبهردا ﷺ په یمانی که متر له چوار مانگ هه بوو بی. نهوانه ش که په یمانیان زیاد له چوار مانگ بوو بی، نهوه خودا فرماني پی کردوون که ماوه که تواو بکن.

تیساش ده ست ده کین بهراقه کردنی ثایه ته کان:

﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ واته:

خودا و پیغه مبهري خودا بهرین له موشریکه کان، نهوانه ی په یمانتان له گڼل دا به ستبوونو پابه ندی نه بوونو هه لیان وه شاندو ته وه. ده ستبورداری و رزگاری پابه ند نه بوونی خودا و پیغه مبهري خودا بگه یه ندری بهو موشریکانه ی په یمانتان له گڼل به ستوون.. ده ستبوردار بوونه که پال خودا و پیغه مبهري دراوه، چونکه ده ستوروو شریعه تیکی تازه یه له خوداوه بو موسولمانانو فرماني به پیغه مبهري کردوه که جی به جی بکاو پییوه پابه ند بیو پییان رابگه یه نی، ناماژه ی نهوه شی تیدایه: که ده ستبوردار بوونو بهرانه ته که شتیکی گرنگو ده بی زور گرنگی پی بلری. په یمان به ستنه که پال موسولمانانه کان دراوه: ده فرموی: ﴿عَاهَدْتُمْ﴾ چونکه موسولمانانه کانن، که چونیته پی یمانه که جی به جی ده کمن، نهوانن ته نفیذی خاله کانی په یمانه کان ده کمن، نه گینا پیغه مبهري ﷺ په یمانه که ی به ستوه له م رووه که رابرو سهر کرده ی موسولمانانه کانه!!

پچرانی په یوه ندی هه لگرتنی بارودوخی ناشته وایی نه مانی حالته ی ناسایش بگه یه ندری به موشریکه په یمان له گڼل به ستراوه کان، که دانیشتونانی مه ککو هوزی خوزاعو هوزی مودله جو هه موو نهوانه ی که په یمانیان له گڼل به ستراوه، واته: خودا و پیغه مبهري خودا ده ستبورداری نهو په یمانانه بووون که له گڼل موشریکه کان به ستراوه. په یمانه کانیان به سردا ده درتیه وه، چونکه جه گه له هوزی به نوضه مروه هوزی که نانه نهوانی دی په یمانه کانیان هه لوه شاندو ته وه: ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ نه ی موسولمانینه! به موشریکه کان بلین: تیهو له یه که م روژی تیعلانی بهرانه ته وه بو ماوه ی چوار مانگ دلنیاو بی خه م بن، بو کوئ ده چن بچزو چی ده کمن بیکن، که س چی

بہ سہرتانہوہ نیہو لہ ہیچ مہترسن! دوی چوار مانگہ کہ نیتر پدیمان
ہہ لہوہ شاتہوہو ناشتی نہ ماوہ.

تہو ماوہیہی بویہ بؤ دیاری کردن تا بیرنک لہ دہاتوی خویان بکہنہوہ،
یان تیمانہینان ہہ لہترین، یان خویان نامادہ بکہن بؤ شہرو ماوہی خؤ
نامادہ کردنیان بؤ شہر ہہ بی نہ گہر سوور بوون لہ سہر مانہوہ یان بہ کافری.
نہ مہش نہوہ پری بی باکی و تہ ساموہی نایینی نیسلام دہ گہنہی و نیشانہی
نہوہیہ: کہ نیسلام نایینیکی زور گونجاو لہ خؤرادیوہ، ہہروہا بؤ نہوہی
موسولمانان تومہتبان نہ کرتین بہوہ: کہ بہ غافلگیری لہ نکاو شہر لہ گہل
دوژمنانیان برپا دہ کمن.

نیمامی سیوطی دہ لئی: چوار مانگہ کان (شہووالو نولقہ عیدہو
ذولحیجہو موحررہم) ن چونکہ نیمامی زوہری گوتویہتی سوورہتی (براعۃ)
لہ مانگی شہووال دا نازل بووہ.

زومہ خشہری و رازی و قورطویسی و نیبنو کہ شیر دہ لئین: چوار مانگہ کان
مانگہ یاساغرکراوہ کانن، کہ بریتین: لہ بیست روژی مانگی ذولحیجہو ہہموو
مانگی موحررہم مانگی صفہرو مانگی رہیبولتہوہلو (دہ) روژی
مانگی رہیبولتاخرہ. جا بہو پیہی کہ نیمامی عہلی پیشہتای سوورہتی
(براعۃ) لہ روژی جہوئی قوریان دا لہ مینا بہ سہر خہ لکہ کہ دا خویندہوہ،
نہم رایہی دووہ راسترو وچوو ترہ، لہو روژوہ کہ روژی دہیہمی ذولحیجہ
بووہ ماوہ کہ دہست پی دہ کا.

حیکمہتی تہوہ کہ پیغہ مبہر ﷺ خویندہوہی سوورہتی (براعۃ) ی بہ سہر
موسولمانانہ کان دا بہ نیمامی عہلی سپاردو تہوی نارد تہو بہرائتہ
رابگہنہی، چونکہ بہرائتہ کہ ہہ لہوہ شاندوہ تہوہی تہو پدیمانانہی لہ خؤ
گرتوہ: کہ پیغہ مبہر ﷺ لہ گہل موشریکہ کان دا بہستبونی، دابو نہریتی
عمر بہ کانیش وا بوو: کہ ہہ لہوہ شاندوہی پدیمان لہ لایہن تہو کہ سہوہ دہ بی
کہ پدیمانہ کہی بہستوہ، دہ بی تہو کہ سہ ہہ لیوہ شینیتہوہ کہ پدیمانہ کہی
مؤر کردوہ، یان کہ سیٹک بی لہ بنہ مالہو خزمی پدیمان بہستوہ کہ، جا
پیغہ مبہر ﷺ ویستی کہ لہم باروہ قسہی کافرہ کان بہری و تہم رنگیہ شیان

لی بگری، بویه علی کوری نه بو طالیبی نارد (که ناموزای بو) نهو
پدیمانه کان هملوه شینیتتهو و بمراته ته که رابگیده نی و بو نهو ی که س قسه ی
نه مینتی!

ثابته ته که نهو ی له خو گرتوه: که دروسته موسولمانان پدیمانی نیوان
خویانو موشریکه کان هملوه شیننهو، نه مهش له دوو حالت دا:

یه کهم: ماوه ی پدیمانه که ته وای بی، نهو کاته ی ماوه ی پدیمان کۆتایی
هات موسولمانان حالتی جەنگ راده گیده نن.

دووهم: له حالتی که دا که کافره کان پدیمانه که بشکینن، یان ترسی نهو
هه بی خیانت له پدیمانه که بکهن. نهو له دوو حالت ته دا پدیمانه که بیان
به سهردا ده دینهو ده توانین، حالتی ناشتی و نارامی کۆتا پی بهینین و
حالتی شهر جار بدهین.

که ده فرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنكُمْ غَيْرُ مَعْجُزِي اللَّهِ﴾ واته: باش بزانی و
دنیابن که نیوه له همر شوئیتیک بن له چنگی سزای خودا رزگارتان نابی،
ناتوان خودا داماو بکهن، نه گهر له سهر حالتی موشریکی خۆتان بمیننهو
نه هه لاتن و نه خو قایم کردن رزگارتان ناکهن، ته نانت نه گهر بو ماوه یه کیش
مۆله تان بدا نهو پاشگویتان ناخا.

﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾ ههروه ها باش بزانی: که پهروه ردگار
موشریکو کافره کان ریسوا ده کا، له دونیادا به تیشکانو کوشتنو له قیامت دا
به سزای دۆزه خ. وه کوو له نایه تیکی تردا ده رباره ی موشریکه کانی مه کهو
هاویننه کانیان ده فرموی: ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ، فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ، فَاذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخَزْيَ فِي الدُّنْيَا، وَلِ الْعَذَابِ الْآخِرَةُ
أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ الزمر/ ۲۵-۲۶، به لی نه بمراته ته، جار دانیکی
گرنگو کاریگهرو گشتی بو، راگه یان دنیکی یه کالاکهروه بو بهو نوسلوویه
به رزه راگه ندره، خاله سهره کییه کانی نیوان موسولمانانو موشریکه کانی لهو
روژگاره دا له خو گرتوه، چونکه پدیمانی تاماره بو کراو له نیوان پیغه مبهرو
موشریکه کانی نیوه دورگه ی عمره ب دا به سترابوو، بپاردانی بمراته تی خوداو
پیغه مبهری خودا لهو پدیمانه، هملوئستی هه موو موسولمانیتیک دیاری ده کاو

کاریگریہ کی تہاو لہ دلی موسولمانان دا پیدہ دہ کاو ہیچ دوو دلی و تہم لاو تہولا ناہیلیتہوہ .

تہم جار دواي تہم جار دانه گشتیہ، شیکردنہو رونکردنہو دہ ہینئی و دہ فہرموی: ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ.....الآیۃ﴾ بؤ ماوہی چوار مانگ مؤلتتان بی، گہشتو گوزارو ہاتوچؤ بکھن، بازارگانی خوتان تہنجام بدہن، کالای خوتان بینزو بہرن، دہ فہرو حیساباتی خوتان تاوو سوئی بکھن، کاروباری خوتان رہ دام بینن، ہیچ ترستان نہبی، کس چی بہ سہرتانہو نہبی، بہ تارامی و دلیایی ماوہی دیاریکراو بہ سہر بہرن، تہنانت تہوانہی: کہ پیمانیشیان شکاندو پییان وابوو: پیغہ مبہرو موسولمانہ کان لہ غہزای تہبوک ناگہرپنہوہ و رومہ کان بہ دیل دہیانگرن، ہمروہ کوو ترسنووکو دوروروہ کانی ناو شاری مہدینہش وایان گومان بردبوو .

بہئی تہم جار دانه لہ کاتیک دا بوو تادہ میزاد یاساو قانونی نہ دہ زانی، کس گوئی نہ دہ دایہ وادہ و بہلین، ہمرکہ سی ہلی بؤ ہلکہ کوتایمو فرستہی بینایہ دہستی خوی دہ وہ شاند، نالہو کاتہ داو لہو بارودوخہ دا نیسلام تہم جارہ دہ داو تہم بہرانتہ رادہ گہینئی، تہم دابو نہریتہ دینیتہ گوری، چونکہ نیسلام مہنہ جی پمروہ دگارہ، ہمر لہ سہرہ تاوہ بی عیبو کہو کوریہ، پیوست ناکا زہ مانہو رۆزگار گہشہی پی بکا، بہلکو نیسلام بؤ خوی گہشہ بہ تادہ میزاد دہ کاو پیشی دہ خاو فیری شارہ ستانی دہ کا بہ لام لہ چوار چیوہو سنووری شہریتو یاسای خوی دا

جا لہ گہل تہو مؤلتہی دہیدا بہ موشریکہ کان، راستیہ کی تریان دہ خاتہ بہرچاو کہ دلیان و ہلہرز دینئی و لہ ناخوہ دہیانہرینئی، سہرہ نجیان رادہ کیشی بؤ راستیہ کی تر بؤ تہوہی چاوو دلیان بکہنہوہ و ہوش خؤ بینہوہ و بزائن: کہ تہوان بہ گہشتو گوزاری ماوہی مؤلت پیدراویان ناتوانن لہ چنگی قاری خودا دہرچنو رزگاریان بی، لہو ناکامو سہرہ نجامہی خودا بؤی داناوہو برپاری داوہ قوتاریان نابی و بؤی دہرناچن ﴿وَاعْلَمُوا أَنكُم غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ، وَأَنَّ اللَّهَ يُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾ قور بہ سہریان بؤ کوئی دہرہ چنو بؤ لای کی ہلڈین؟ چؤن دہ توانن خودا دہستہ پاچہ بکہنہو چنگی قارو غہزہ بی

نه‌یانگاتی؟ نه‌وان هه‌موویان له‌ژێر چنگی ده‌سه‌لاتی یه‌زدان دان، به‌ل‌کوو هه‌موو زه‌وی، هه‌موو بوونه‌وهر له‌ده‌ستی قودره‌تی خودا دایه، نه‌ویش برپاری داوه‌و مه‌زنده‌ی کردوه که کافران ریسوا بکاو که‌سیش ناتوانی له‌به‌رده‌م برپارو ویستی خودادا ببێته له‌مبه‌رو کۆسپو ته‌گه‌ره. کئی ده‌توانی قه‌ضاو قه‌ده‌ری خودا ره‌ت بکاته‌وه؟!

دوای نه‌وه، نه‌و واده‌یه ده‌ستنیشان ده‌کا: که جاپ‌دانو راگیان‌ده‌که‌ی تیدا نه‌ه‌نجام ده‌دریو به‌موشریکه‌کان راده‌گه‌یه‌نیو ماوه‌که دیاری ده‌کری، ده‌ترسی‌ندریو ناگادار ده‌کری‌نه‌وه.

دوای نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار نیعلانی به‌رانه‌تی خۆی له‌موشریکه‌کان کرد، ته‌مجار فه‌رمانی کرد به‌راگیان‌دنی ته‌م به‌رانه‌ته‌ بو هه‌موو ناده‌میزاده‌کان به‌گشتی ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ: أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ ته‌مه جاپ‌دانو راگیان‌ده‌ له‌خوداو پیغه‌مبه‌ری خوداو به‌به‌رانه‌ت ده‌ستبه‌ردار بوونیان له‌په‌یمانو به‌ئینی موشریکه‌کان، بو نه‌وه‌ی بگاته هه‌موو ناده‌میزادان به‌گشتی له‌روژی هه‌جی گه‌وره‌دا: که روژی جه‌ژنی قوربانه؛ نه‌و روژی که نه‌رکه‌کانی هه‌جی تیدا ته‌واو ده‌کری، گه‌وره‌ترین روژی ته‌ه‌نجامدانی کاریاری هه‌جه، نه‌و روژه‌یه که حاجیه‌کان له‌مینا دا کۆده‌بنه‌وه بو ته‌واو کردنی کاره‌کانی هه‌ج.^(۳) که‌وابی

^۳ به‌گوێزه‌ی ریوایه‌تیکی ئیبنو عه‌بباس و به‌مه‌زنده‌ی ریوایه‌تی ئیبنو مه‌سه‌عوود و ئیبنو ئه‌بی نه‌وفا و موغیره‌ی کوپی شوعه‌بو به‌گوێزه‌ی ریبازی نیعامی مالیک روژی هه‌جی گه‌وره روژی جه‌ژنی قوربانه، چونکه له‌روژی جه‌ژنی قوربان دا هه‌موو کاروباری هه‌ج ته‌واو ده‌بن: راوه‌ستانی عه‌ره‌فه له‌شه‌وه‌که‌یدا به‌ره‌می و سه‌ره‌برین قوربانی و ئیحرام شکاندن و ته‌وافی که‌عبه له‌به‌یانیه‌که‌ی دا ته‌ه‌نجام ده‌درین.

به‌رای عومه‌رو عوسمان و ریوایه‌تیکی ئیبنو عه‌بباس و رای طاووس و موجاهید و به‌گوێزه‌ی مه‌زه‌بی نه‌بو هه‌نیفه‌و مه‌زه‌بی شافعی روژی هه‌جی گه‌وره روژی عه‌ره‌فه‌یه، چونکه مه‌خرمه‌ فه‌رمووده‌یه‌ک ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (یوم الحج الاکبر يوم عرفة) روژی ته‌فسیری ره‌وان (۴.۸)

جارِ دازو به‌راسته‌ته‌که دووباره کردنه‌ویان تیدا نیه، چونکه به‌راسته‌تی به‌که‌م تایبته به‌په‌یمان له‌گه‌ل به‌ستراوه‌کانو په‌یمان شکینه‌کان، راگه‌یاندنی به‌راسته‌ت له‌جاری دووهم دا گشتی‌یهو بۆ هه‌موو ناده‌میزادانه به‌په‌یمان له‌گه‌ل به‌سراوو په‌یمان له‌گه‌ل نه‌به‌ستراویانه‌وه، نه‌وانه‌ی په‌یمانیاان شکانه‌وه و نه‌وانه‌ی پابه‌ندی بوون.

جا له‌گه‌ل راگه‌یاندنی به‌راسته‌تو جارِ دازو بانگ هه‌لدانه‌دا، هه‌لنان بۆ هیدایه‌تو ترساندن له‌گومرایی ده‌خاته روو ده‌فرموئ: ﴿فَإِنْ تَبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به‌و کافرو موشریکانه بلین: ته‌گه‌ر تۆبه بکه‌نو واز له‌هاوه‌لدانان بۆ خودا بینن، نه‌وه بۆ ئیوه باشترو به‌سوود تره، له‌دوونیاو قیامه‌ت دا سووردمه‌ند ده‌بن، ﴿وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ ته‌گه‌ر تۆبه نه‌که‌نو نه‌گه‌رینه‌وه بۆ لای خودا، پشت له‌نیماه‌ینان هه‌لکه‌ن، رو له‌نایینی ئیسلام وه‌رگیرن، له‌سه‌ر کوفرو بیدینی خووتان به‌رده‌وام بن، نه‌وه ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ باش بزائن ئیوه خودا ده‌سته‌وه‌سان ناکه‌ن، سزاو عوزایی بۆ ئیوه دیو له‌چنگی قارو غه‌زه‌بی رزگارتان نابۆ، چونکه نه‌وه ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک دا بالایه، هیچی لی یاخی نابۆ، عه‌زابو سزای سامناکی به‌سه‌ر ئیوه دا ده‌داو ناتوانن هیچی به‌رامبه‌ر بکه‌ن، واده‌و به‌لینی خۆی بۆ پیغه‌مبه‌رانی به‌وه که به‌سه‌ر ناحه‌زانیاان دا سه‌ریان ده‌خا دینیته جیو کۆمه‌کیتان پی ده‌کا. ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! موژده به‌و که‌سانه‌ بده که تینکاری پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌ه‌که‌ت ده‌که‌نو به‌روا به‌خوداو به‌فریشته‌ی خودا ناهینن به‌سزایه‌کی به‌ئیشرو کوشنده له‌قیامه‌ت دا، هه‌لبه‌ته به‌کاره‌ینانی موژده له‌شوونی هه‌ر‌شه‌و ترساندن نوسلوپیکی گالته‌ نامیزو لاقرتی پیکردنه بۆ زنده سوکایه‌تی پیکردن به‌و موشریکه‌ مله‌وپانه. نه‌م ته‌رغیبه‌و ته‌رغیبه‌ له‌م شوینه دا ناماژه‌یان تیدایه بۆ چۆنیه‌تی سروشتی مه‌نه‌جی ئیسلامی، نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که ریبازی ئیسلام پیش هه‌موو شتی‌ک ریبازی هیدایه‌تو رزگار کردنه، نه‌وه‌تا مۆله‌تی موشریکه‌کان ده‌دا نه‌که له‌به‌ر

حه‌جی مه‌زن رۆژی عاره‌فه‌یه.

نہوہ نایہوی غافلگیریان بکاو لہنکاو پہلاماریان بدا، بہلکو مؤلہتیان دہدا
 بۆ تیفکرینو ورد بوونہوہ لہداهاتووی خویان، بۆ نہوہی ریگای گونجاوو لہبار
 ہہلہترین؛ ہہلیان دہنی بۆ توبہ کردن لہشیرکو بیڈینی، بۆ گہرانہوہ بۆ لای
 خودا، لہپشت ہہلکردنو رو وەرگیران لہتایین دہیانترسینی، ہہرہشہیان لی
 دہکا بہسزای بہنیشرو سامناک لہقیامت دا، نہمہش زیاد لہریسواکردنیان
 لہدونیا دا! بۆ نہوہی دلیان و لہمرز بینو ہہستو ہوشیان راتلہقتینی، بہلکو
 نہو تہپو تۆزہی سروشستی داپۆشیون بتہ کیندریو نیگا بیسینو بہپیریہوہ
 بین..

نہمجار پەرورہدگار تاقمیک چہرت دہکاو لہوانہیان ہہلہہاویری: کہ
 مؤلہتی چوار مانگہ کہ دہیانگرتہوہ، نہو تاقمہش کہسانیکن کہ
 پہیمانہ کہیان سنووردارو دیاری کراوہو دہفرمووی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُواكُمْ شَيْئًا، وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ﴾ واتہ: ہہوالی
 ہہلہہالاندنہوہی پہیمان ہہموو موشریکہکان دہگرتہوہ جگہ لہوانہی
 پہیمانتان لہگل بہستوونو پابہندی پہیمانہ کہ بوونو ہیچ خالیکی
 پہیمانہ کہیان پیشیل نہ کردوہ، یارمہتی ہیچ دوژمنیکیان دژی موسولمانان
 نہداوہ، وہ کوو خیلی بہنو ضہ مرہو خیلی بہنو کینانہ، کہ پابہندی
 پہیمانہ کہی خویان بوون. نہوانہ ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا، فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ
 الْبَشَرَ﴾ پابہندی پہیمانہ کہیان بنو تاکاتی دیاریکراو تہواو بوونی پہیمانہ کہیان
 لہگہلیان دا ہہلکمن، بہمہرجی نہو پہیمان لہگل بہسراوانہ پہیمانہ کہیان
 نہشکینن، نہچن کۆمہکی دوژمنی موسولمانان بکمن، نہوانہ وہا بہعہدو
 ذیمہیان دہکری، تہمجار پەرورہدگار جہختی لہسہر پیوستی وہا بہپہیمان
 کردوہ، فرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگومان پەرورہدگار نہوانہی
 خوش دہوین کہ وہا بہعہدو پہیمانی خویان دہکمن.

نیبنولقہیممی جہوزی دہلی: نہوانہی خودا ئیستثنای کردنو فرمانی
 کرد بہموسولمانان کہ وہا بہپہیمانہ کہیان بکمن تا ماوہ کہیان تہواو دہبی،
 پیش تہواو بوونی ماوہی پہیمانہ کہیان موسولمان بوون، بہلکو نہوانہی

بهری بون، که به لای زوری می موفه سیره کانه وه لهرژی جهژی قوریانه وه دهست پی دهکا تا دهگاته رژی دهیه می ره بیعولناخیر، نه وه چی بهرژه وه ندی تیدایه لم شتانهی دواپی نه وه یان له گمل دا بکن:

۱- ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ موشریکو کافره کان بکوژن له همر شوئیتیک بهر دهستان کهوتن: له ناو بهستی که عبه دابن یان له ده وهی حمده بن، چوتان فرست لی هینان به سهریانه وه مه چنو کویان لی مه کمن.

۲- ﴿وَخُذُواهُمْ﴾ یان نه گمر ویستان به دیل بیانگرن بو نه وهی دواپی یان بیانکوژن یان به فیدی بهر لایان بکن، یان به منه تو پیساوه تی موره خسیان بکن.

۳- ﴿وَاحْضَرُواهُمْ﴾ یان له ناو قه لاو باله خانهی خویان دا ده وره یان بگرنو تا موسولمان نه بن مه هیلن ده رچن، هتا گمردن که چو سهر شوپ نه بنو چییان پی ده لئین نه نجامی نه دن گه مارو دانه کیان له سهر هه لمه گرن، مه گمر تیزنیان به دن به نامازو زامان بیته ژیر سایه تی وه.

۴- ﴿وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ﴾ یان له هه موو سهنگرو بهنده نیتیک بویان دانیشنو چاودیریان بکنو بیانخه نه ژیر چاوه دیری موراقه به وه، هه نا ناچار یان ده کهن تیمان بهینن، هتا دلو دهروونیان پر بکن له ترسو لهرزو زهنده قیان بجو نویرن بهر بهر کانیان بکن.

نایه ته که بهروونی فرمان دهکا به موسولمانان: که له پاش تیپر یوونی چوار مانگ دهست له موشریکه کان نه پارژن له همر شوئیتیک بهر یه لیان کهوتن به قوتاریان نه دن، یان به دیلیان بگرن، یان دهوریان بگرنو نه هیلن کهسیان ده رچی، جگه له وانهی که فرمان به موسولمانه کان کراوه که تا ته واو بوونی ماوهی په یمانه کیان هیچیان له گمل نه کمن.

چونکه نهو موشریکانه ناگادار کراونه وه، ترسیندراون، هه ره شعیان لی کراوه، بو کاتیکی دیار کراویش مؤله تیان دراوه، کهوابی نه وان به غه درو خیانت ناکوژرین، به غافلگیری په لامار نادرین. په یمانیان به ناشکرا بو فری

دراوہ تمہو وہ ہلّوہ شیندراوہ تمہو و پیش وہخت دہزانن چی چاوہ پروانیان دہکا!
 بہلام نہمہ ہلمہتی قہ لاچو کردنو لہناو بردن نہبوو بہلکوو ہلمہتی
 ترساندنو ہلّنان بوو بۆ موسولمان بوون. ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
 الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ نہگمر توبہیان لہ کوفرو ہاوہلدانان کردو ہاتنہ ژیر
 نالای نیسلامہوہو موسولمانبوونی خویان راگہیانندو نہرکہکانی نیسلامیان
 جی بہجی کردن؛ نوژہکانیان بہرکتو پیکی نہنجامدانو زہکاتی مالو
 سامانی خویان دہرکرد، تہوہ ریگہیان بۆ ناچووغ بکہنو وازیان لی بینن با
 نیتہ کارو باری خویان نہنجام بدہن ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ یزانن، کہ
 خودا لیخو شبوو لیبور دہوہ بۆ تہو کہسانہی داوای لیخو شبوونی لی دہکہن،
 بہرہحمو بہزہییہ بہوانہی توبہ دہکہنو دہگہر تہوہ بۆ لای.

خوینہری ہیژا! سہیری مہنہجی نیسلام بکہ، چہند مہنہجیکی
 ناشتیخوازو پیروزہ، بیستو دوو سال تپہریوہ، پیغہمبہر ﷺ بانگہوازییان
 دہکاو ہولوئیان لہگہل دہدا، بیستو دوو سالہ تہوہ موشریکو کافرہ ملہورانہ
 تہزیہتی موسولمانان دہدہنو بہرہنگاری خویانو تاینیان دہکہن، بہہہموو
 جوڑیک ہولو لی لہناو بردنو قہ لاچو کردنیان دہدہن، کہچی سہیری سہماحتی
 نیسلامو ہلّگرانی بکہ، پاش تہوہ میژووہ دورو درتوہ، لہگہل تہوہ ہہموو
 تہزیہتدانو تہنگ پی ہلّچنینو دوژمنایہ تیکردنہیان بۆ تایینو رپہوانی،
 پہروہردگار فرمان بہپیغہمبہرو موسولمانان دہکا کہ باوہشیان بۆ بکہنہوہ،
 فرمان دہکا بہو موسولمانانہی کہ تہزیہتدراون، دہریہدہر کراون شہریان
 لہگہل کراوہ، مالو سامانیان داگیر کراوہ؛ فرمانیان پی دہکا: کہ واز
 لہموشریکہکان بینن بہمہرجیک بگہر تہوہ بۆ لای خوداو توبہ بکہن،
 موسولمان بزو پابہندی شہعائیرہکان بزو گہردنکہچی خویان بۆ تایین
 رابگہیہننو نہرکہکانی نہنجام بدہن؛ چونکہ خودا توبہی توبہکار رت
 ناکاتہوہ، چہندیک تاوانی گہروہی کردہنو دوژمنیکی سہرسخت بوو بی کہ
 توبہی کرد توبہی وہردہگیریو دہبیٹہ نہندامیکی کومہلی موسولمانان!

تیبینی:

نایه ته که نهم حوکمانی لی وهرده گیرین:

۱- شهر کردن له دژی عمره به موشریکه کان ههتا ئیمان دینن، چونکه نهوان سهرانه یان لی وهرنا گیرئی: یان ده بی بکوژرین یان موسولمان بن.

۲- نوژ کردنو زه کاتدان نیشانه ی موسولمانبوونه، ههر که سی پابه ندیان بوو خوینو مالی پاریزراوه و مافی موسولمانانی ده دریتی مه گهر تاوانیکی تر بکا که شیاوی تۆله لی ستاندن بی: بهم جوړه به ناره وا ناده میزادیکی بی تاوان بکوژرئی، یان ژنی هینا بیو زینا بکا، یان دوا ی موسولمانبوون هه لبگهریته وه: بوخاری و موسلیبو هی تریش فرموده یه کیان گیراوه ته وه له تیبینو مه سعودو و هی تریشه وه که پیغه مبر ﷺ فرمویه تی: (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُّسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: كُفْرٍ بَعْدَ إِيْمَانٍ، أَوْ زَنَى بَعْدَ إِحْصَانٍ، أَوْ قَتَلَ نَفْسٍ بِغَيْرِ نَفْسٍ).

شه یخان: موسلیبو بوخاری فرموده یه کیان له تیبینو عومره وه له پیغه مبر وه گیراوه ته وه که فرمویه تی - فرموده که ش موته واتره - (أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَصِمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ). مه به ستیش بهوشه ی (الناس) لی ره دا به کوپای زانایان عمره به موشریکه کان.

به مبرج گرتنی نهم سی شته: (شایه تومان، نوژ کردن، زه کاتدان) له ره وه وه یه: که موتنی شایه تومان به لگه یه له سر ته وه: که نهو که سه وازی له به ندایه تیکردنی غیری خودا هینا وه به گویره ی ناموژگاری پیغه مبر ﷺ هه لسو کهوت ده کا. نه نجامدانی نوژ روژی پینج جار نیشانه ی ته وه یه: که چووه ته ریزی موسولمانانه وه بوته نه ندامیکی نهوان، زه کاتدانیشی نیشانه ی ته وه یه: که ریزی یاسای نیسلام ده گریو پابه ندی قانونی نابووریو کومه لایه تی نیسلامه.

۳- نیمای شافیعی لهم نایه ته نه وهی وه رگرتوه: که که سیئک نوژ نه کا ده کوژری؛ چونکه خودا له هه موو حالیک دا خوینی کافره کانی به حه لال داناوه، پاشان به وه دی هاتنی سی مهرج (توبه- نوژ- زه کاتدان) خوینه که یانی حرام کرده، همرکاتی نهم مهرجه نه هاتنه دی پیوسته بچینه وه سهر نهو حالته که خوینه که یان حه لاله. جه صصاص که خوئی حه نه فی مه زه به، ده لی: مبه ست به ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ﴾ پروا به پیوسته بونیا نه نه کن کردنیان!

۴- حه زه ته نه بو به کر ده رباره ی نهوانه ی زه کاتیان نه داو هه لگه رانه وه، فهرمووی: (لا أفرق بین ما جمع الله) نه من جوداوازی ناخه مه نیوان نهو دوو شته ی خودا کوئی کردو نه وه، نه مجار وتی: (لأقاتلن من فرق بین الصلاة والزكاة؛ فان الزكاة حق المال) سویند بی شهر له گهل همر که سیئک ده که م جوداوازی بخاته نیوان نوژو زه کات، چونکه زه کات مافیکه له سهر مالو دارایی.. چا دواپی نیبو عه بیاس دهی فهرموو: خودا ره حم به نه بو به کر بکا چهند له شهرع تیگه ییشتو بو!

زانایان کوپریان ههیه له سهر نهو که سیئک واز له نوژو رژوو زه کاتو فهرزه کانی تر پیئو پیی وا بی واجب نیب پیی کافر ده بی. که سیئک واز له نه نجامدانی سوننه ت پیئو نهیکا به بی بایه خیان بزانی پیی فاسق ده بی. که سیئک له بهر ته مبه لی نوژ نه کا، واته برپای وا بی که فهرزه به لام ته مبه لی نه توانی بیانکا. مالیکنو شافیعی پییان وایه: که سیئک برپای به خودا بیو پیغه مبه ران به راست بزانی ز نوژ نه کا ده بی بکوژری.

نه بو حه نیفه ده لی: به ند ده کری، لی ده دری، نا کوژری، چونکه به خودا ناسینه که ی له پیپی موشریکان ده رچووه، له سهر نوژو کردنو زه کات نه دانی به ند ده کری لی ده دری. که سیئک نوژ بکاو زه کات نه دا، ده بی به ند بکری.

۶- که ده فهرموو: ﴿فَاَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ فهرمانه که گشتی یه وه موو موشریکنو کافریک ده گرته وه. به لام فهرمووده ی پیغه مبه ر ده نهم حوکه گشتی یه ی تایبته کرده، نافرته و مندالو ره به نه دیرنشینه کانی لهم حوکه چهرت کرده، که وابو مبه ست به نایه ته که: نهو موشریکانه بکوژن که

شهرتان له‌دژ ده‌که‌ن، موشریکه‌کانی عهره‌ب یان ده‌بی موسولمان بن یان ده‌کوژرین. خاوه‌ن نامه‌کان سهریشک ده‌کرین له‌نیوان سی شت دا، یان موسولمانبوون، یان سهرانه‌دان، یان کوشتن.

حه‌دیه‌که‌ی بۆره‌یده: که موسلیم ریوایه‌تی کردوه، ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ فهرموویه‌تی: که تووشی موشریکه‌کان بوون، بانگه‌وازیان بکه‌ن بۆ موسولمان بوون، نه‌گهر موسولمان نه‌بوون داوای سهرانه‌یان لی بکه‌ن، نه‌گهر دایان لییان وهریگرنو وازیان لی بینسن.. نه‌م فهرمووده ههرچه‌نده گشتی‌یه‌و هه‌موو موشریکان ده‌گیریته‌وه به‌لام له‌روانگه‌ی نه‌م نایه‌ته‌ی نیروه‌وه عهره‌به موشریکه‌کان له‌م حوکه‌ وه‌ده‌رنراون.

په‌نا دان ره‌وايه

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَتَهُ وَذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

له‌نایه‌تی پیشوو دا په‌روه‌ردگار پاش مؤله‌تی چوار مانگه‌که، جه‌نگانو شهرکردنی دژی موشریکه‌کان به‌واجب دانا، وه‌کوو رافه‌ کراوشی کرایه‌وه. نه‌مجار لی‌ره‌دا نه‌وه روون ده‌کاته‌وه که ته‌نگ پی هه‌لچنینو زۆر لی‌کردن لییان بۆ نه‌وه‌ی یان موسولمان بن یان بکوژرین، نه‌وه ناگه‌یه‌نی که زه‌مینه‌ خوش نه‌کرپی بۆ موشریکه‌کانو نه‌هی‌لدری گویان له‌قورنانو به‌لگه‌کانی تیمان بیی. به‌لکو نه‌گهر یه‌کیک له‌موشریکه‌کان داوای به‌لگه‌و نیشانه‌ی کرد، یان هات گوئی له‌قورنان بی، نه‌وه پی‌ویسته‌ ریگای پی بدریو هۆکاری بۆ بره‌خسیندری، نابیی بکوژری، پاش گوئی‌گرتن به‌لگه‌ بیستن ده‌بی بگه‌یه‌ندریته‌وه شوینی خۆی له‌کاتی هاتن بۆ ولاتی موسولمانانو له‌کاتی مانه‌وه‌ی له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی دا نابیی هیچ ترسو بی‌میکی هه‌بی.

جا هه‌رچه‌ند نایه‌تی پیشوو؛ که به‌نایه‌تی شمشیر به‌ناویانگه‌ زۆر کاریگهری هه‌بوو له‌سهر موشریکه‌ عهره‌به‌کانو نایه‌تیکی یه‌کالا که‌ره‌وه بوو:

بہ لّام ناشکراو نمایانہ کہ نیسلام ٹایینی ہیدایہ تہ، نہک ٹایینی قہ لاجو
 کردن، چونکہ نیسلام سوورہ لہ سہر بلاوکردنہوہی بانگہوازی خوئی لہریگہی
 ہوکاری ناشتی رہوہو بہ ہوئی بہ لگوو نیشانہو قہناعہتی دہروونی رہوہ۔ بو
 تہوہی بیسہ لمینئی کہ مہبہستی لہ جیہاد خوینرشتن نیہ، بہ لکو تہوہی لای
 نیسلام گرنگہ تہوہیہ نیمان بچیتہ ناو دلانہوہ، خہ لکی واز لہ سہریچیو
 یاخی بوون بینن، ٹایین قبول بکہنو دان بہ تاکو تہنہایی خودادا بنین۔
 سہرباری تہمانہ ہہموو، بو ریزنان لہ ہوکارہ کانی دانانی جیہادو بو جہخت
 کردنہوہی سوور بوونی نیسلام لہ سہر ناشتیو ناشتہوایی، پہروہردگار
 رینمویی موسولمانان دہکا: کہ پیوستہ ہہر موشریکیک داوای حہوانہوہی
 کردو ویستی لہ ناو موسولمانان دا ماوہیہک بمینیتہوہ، دہبی پہنای پی
 بدریو بچہویندریتہوہ، تہوہ تا قورٹان دہفرموی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ﴾ نہ گہر کابرایہک لہ موشریکہ کان پاش ہلوہ شانندنہوہی
 پہیمانو تیپہریوونی چوار مانگہ کہ ہاتہ لای تیوہ پہنای بو ہینان ویستی
 گوئی لہ نایہتہ کانی قورٹان بی، لہ پوختہی نیسلام حالی بیی، بہ لگوو دہلیل
 بیستی، تہوہ پہنای بدہ، پاریزگاری بکہ، ہوکاری بیستنی قورٹانی بو ٹاسان
 بکہ، با بہ دل گوئی لہ قورٹان بی، نہ سیحہتو ناموزگاری بیستی۔ ﴿ثُمَّ أبلغه
 مأمناً﴾ ہہرکاتی ویستی بگہریتہوہ بو ولاتی خوئی، پیوستہ پاریزگاری بو
 دا بین بکری تا دہگاتہوہ ولاتی خوئی، پاشان نہ گہر ویستت شہریان لہ گہل
 بکہی بہ بی غہدرو خیانت دہتوانی شہریان لہ گہل بکہی۔

حوکمی تہم نایہتہ بہردہ وامو چہ سپاوہو نہ سراوہ تہوہ۔ حہسہن دہفرموی:

تہم نایہتہ موحکہ مہو حوکمہ کہی تا روژی قیامت بہردہ وامہ۔

سہعیدی کوپی جو بہیر دہلی: پیاونکی موشریک ہاتہ خزمہت نیمامی

عہلی علی وستی: نہ گہر یہ کیک لہ ٹیمہ پاش تہوا بوونی ماوہی مؤلت

کہراگیہ نراوہ، بیتہ لای موہمہد بو تہوہی گوئی لہ قورٹان بی، یان

کارنکی تری ہہی، نایا دہ کوژری؟

عہلی فہرمووی: نا، چونکہ پھروہردگار دہ فہرمووی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ﴾ تیمامی سوودی ضہ خاک دہ فہرموون: نہم نایہ تہ حوکمہ کہی سراوہ تہوہ بہ نایہ تی ﴿فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ نہسخ بووہ تہوہ. تیمامی قورطوی رہ دیان دہ داتہوہ دہ فہرمووی: رای پہسند تہوہ یہ. نایہ تہ کہ موحکہ مہو حوکمہ کہی بہرہ وامہ، فہرمایشہ کہی تیمامی عہلی لہریوایہ تہ کہی سہ عیدی کوری جویہ یردا باشترین بہ لگہ یہ.

نہ مجار فہرمووی: ﴿ذَلِكَ﴾ نہو تہ ساموحو لیبورہ یسیو ناشتیخوازی یہی نیسلام کہ لہ پہ نادانو حہوانہوہی نہو موشریکانہ دا خوی دہ نوینیو لہ پاریزگای، گہراندنہوہ یان بۆ وہ لاتی خویان دا رہنگ دہ داتہوہ ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ ہوی تہوہ وہ یہ: کہ نہو موشریکانہ تاقہو گرؤہیکی نہ فامو تینہ گہ یشتون، ناگایان لہ حہ قیقہ تی نیسلام نیہو، نازانن پوختہو کا کلهی نہو تاییہ چیہو چی نیہ، نادہ میزادیش دژیہ تی نہو شتہ دہ کا: کہ نایزانی، کہوابو پیوستہ تہمانیان بدری بۆ نہوہی کہ لامی خودا بییسزو لہ حق حالی بن.

ہم لہم روانگہوہ بوو: کہ پیغہ مبہر ﷺ دنیایی دہ دا بہ ہمہر کافرئیک بہاتایہ بۆ قیریووزو تیگہ یشتن، یان راسپاردہو نامہی بہینایہ، وہ کوو رۆژی خودہ بیبیہ کۆمہ لئیک لہ فروستادہ کانی قورہیش ہاتنہ خزمہ تی عوروہی کوری مہ سعوودو میکرہزی کوری حہ فصو سوہیلی کوری عہ مروہی تریشیان تیدا بوون، تہمانہ یہ کہ یہ کہ لہ نیوان پیغہ مبہر موشریکہ کان دا ہاتوچویان دہ کرد بۆ صولحو ریک کہوتن، نیتر تہمانہ تہوہ ندہ رہوشتی بہرزو جوانیان لہ پیغہ مبہر ﷺ بینی سہریان سوپما، بہ جورئیک کہ نہو رہوشتو ہلسو کہوتہ جوانانہ یان لہ ہیچ پاشاو مہ لیکنو سہر کردہ یہ ک نہ بینیو، تہمانہ کہ دہ گہراندہوہ بۆ ناو ہوزہ کانیان باسی نہو تہ خلاقو رہوشتانہ یان دہ کرد کہ لہ پیغہ مبہریان دہ بینی! تہمہش گہورہ ترین ہۆکاریوون بۆ موسولمانبوونی زوریہ یان.

تهنانت که دوو فروستادهی موسهیلیمهی درۆزن هاتنه خرمهت پیغه ممبر ﷺ لی پرسین نایا نیتوه شایه دی ده دن که موسهیلیمه پیغه ممبری خودایه؟ وتیان: به لی، پیغه ممبر ﷺ فرموی: (وَاللّٰهُ لَوْلَا اَنْ الرّٰسُلُ لَا تَقْتُلُ، لَضَرَبْتُ اَعْنَاهُکَمَا) سویندم به خودا ته گمر له بهر نهوه نه بویه که فروستاده ناکوژرتن، له مللم ده دان. نه فرموده یه نه حمده و نه بو داوود له نه عیمی کوری مه سعوده وه ریوایه تیان کرده.

نه ریوایه ته وینه کانی به ناشکرا نهوه ده گیه نن: که نیسلام دهیه وی هه موو ناده میزادیک ریگهی هیدایهت بگریو گهرانه وی بو لای خودا بی، نه موشریکانی داوای په ناو شوتنی حوانه وه ده که نو ده یانه وی بو ماوه یه که له ولاتی موسولمانان دا بمیننه وه پیویسته په نایان بدریو پاریزگاریشیان بکری، چونکه له حالت ته دا ترسی نهوه یان لی ناکری زیان به موسولمانان بگیه نن. که وابوو چ خراپه یه کی تیدا نیه که هه لیکیان بو بره خستندری گویان له قورثان بی و فیری ثابین ببن، به لکو دل و ده روونیان نهرم بی و به ویستی خویان موسولمان ببن. بیگومان نایینی نیسلام مه نه جی هیدایه تو به خته وه ریبه، مه نه جی ریشه کیش کردن و له ناو بردن نیه.

نهوانه ی باسی جیهاد ده که نه له نیسلام داوای ده خه نه پرو که به زوره ملی دهیه وی خوی به پیینی و خه لکی بخاته ژیر رکیفی خویه وه! نهوانه ش که نه تاوانبار کردنه یان به دل نیه، هه ول ده دن داکوکی له نایین بکه نه ده لین: نیسلام که په نا بو جهنگ ده باو شهر راده گیه نن ته نیا بو بهرگریکردن له ولاتو سنووری خوی په نا بو شهر ده با! نه مانه هه روو لایان له نایین حالی نه بوونو پیویسته وردترو رونتر بیر بکه نه وه و له ته و جیهاته کانی قورثان تیبفکرنو گوچکه و دلی خویانی بو بکه نه وه! بیگومان نایینی نیسلام جار دانو راگه یاندنه بو نهوانه ی له نایین حالی نه بوونو نازانن چیه و چونه، په ناو هه شارگیه بو که سانیک په نای بو بهر، تهنانت بو نهوانه ش که دوژمنی سه رسه ختی نه و نایینه بوونو لی چونه سه نگه ره وه و له دژی شمشیریان له کالان کیشاوه و بهرامبری و ه ستا و نه هه ولی له ناو چوونو ریشه کیش کردنیان داوه!

نیسلام که فرمان به موسولمانان ده کا به شمیر جیهاد بکمن، بۆ تهوهی
 تهو کۆسپو تهگمره مادی و مهعنهویانه وردو خاش بکا که دهبنه له مپهر
 له نیتوان ناده میزاده کانو بیستنی که لامی خودادا، دهبنه پهردهو بهریه ست
 له نیتوان تهوانو زانیاری بهو پهیامه ی خودا ناردویه تیه خواری، له نیتوان تهوان
 روناکی هیدایهت، له نیتوان تهوانو رزگار یونیان له بنده نایه تی کردن بۆ
 بنده یه کی وه کوو خۆیان؛ جیهاد به شمیر بهر هوا ده زانی بۆ رزگار
 کردنی ناده میزاده کان له کۆیلا یه تی و بنده نایه تی کردنو ره ها کردنیان بۆ ژیر
 سایه ی خودا پهرستی. جا هر کاتی تهو کۆسپو بهریه ستانه ی تیکشانندو
 رایمالین، نیتو ناده میزاده کان به دلتیایی و نازادی هوه، با له سر بیرو باوهری
 خوشیان بن له سایه ی دا دهحه سین هوه، فیری نایینیان ده کا نایانترستی،
 په نایان ده دا نایانکوژی، په نایان ده دا بۆ تهوه ی گۆیان له که لامی خودا بی
 قیری تهعلیماتی نایین بن، جا تهوانه موسولمان بن یان به کافری بهیننه وه،
 که ماوه ی په نادانه که تهواو بوو بهرکتو پیکی، له ژیر پارێزگاری پارێزهرانی
 موسولمانان دا ده گهریندرینه وه بۆ تهو شوینه ی لیوه ی هاتوونو به شوینی
 دلتیابوونی خۆیانی ده زانن.

ته مپۆ له سر زهوی دا چهنده ها نیظام یاساو دابو نه پیتی دانراوی
 ناده میزاد همن، به سه دان پارتو گرۆهو ریکخراوو حکومهتو فرمانه وه
 همن، کی ده توانی له ژیر سایه ی یه کی که له م خۆسه پینهرانه دا بهوه یته وه
 دژی بی؟ تو که دژی رژیمی که بیو له بهره ستیشیا بی کوا له ژانی خۆتو
 مالو مندالو خزمو که سرو کارت نه مینی؟ کوا مالو نامووسو موقده ساتت
 پارێزراوه؟ ده ی بۆ خۆت ورد بهر وه قیریو ژیر به، پروانه، ته مجار
 بهراوردیکی بهوژدانانه بکه له نیتوان یاسای نیسلامو هه ریاسایه کی تری
 دانراوی ناده میزاد که به پیشکمو توو مرۆف دوست حلیب ده کری بۆ خۆت
 حوکم دهو برپار ده که به لام بهوژدانانه !!!

ھوکارہکانی دہستہردار بوون لہ پہیمانی موشریکہکانو شہر
کردنیان لہژیان

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْدَمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً
يُرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾ اشْتَرَوْا
بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

پاش باسکردنی دہسبردار بوونی خوداو پیغہمبیری خودا لہ ایمانی
موشریکہکانو نیعلانی شہری کرد دژیان، نہمجار ھوی نسو بدرائہتو
دہستہربوونہ روون دہکاتمہو، ھوی مؤلہتی چوار مانگ بۆ ھندیکیانو تہواو
بوونی ماوہی پہیمان بۆ بریکیانو نہمجار شہر کردن لہ گہلیان بہہموو
جوریک، دہست نیشان دہکار دہفرموی: ﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ
عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ﴾؟ چۆن پہیمانی ریزی گیراو لای خوداو پیغہمبیری
خودا دہبی بۆ نسو موشریکانہی پہیمانیان پیشیل کردوہ؟ نہم رستہ پرسیار
نامیزہ مانای تینکارو پی رازی نہبوونی خودای لہ خوگر تہوہ، واتہ: بدعہ ھدو
پہیمانی نسو کافرو موشریکانہ برپوا مہکمنو بایہ خیان پی مہدہن تہوانہ
شیاو تہوہ نین پہیمانیان لہ گہل دا بہہستریو پہرہی پی بدری، تہوانہ
لہراستی دا دوژمنن دلرہشن، نیازی غہدرو خیانتیان ھدیہ، ھاوہل بۆ خودا
دادہنتین، بروایان بہخوداو پیغہمبیری خودا نیہو محالہ تہوانہ خواوہنی وادہو
بہلیننی خویان بزو بہتہما پیاوہتیو پہیماندرستی تہوان مہبن.

تہ مجار ہندیک ہوزو خیلے عمرہ بی لہو حوکمہ ولانانو فہرموی:
 ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ واتہ: جگہ لہو خیلہ عمرہ بانہی
 کہ لہای کہعبہ واتہ: لہناخی حہرم دا پہیمانتان لہگمل بہستونزو پابہندی
 پہیمانی بہلینی خویان بوون تہوانہ حوکمہ کہیان بہم جۆرہیہ: ﴿فَمَا اسْتَقَامُوا
 لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ﴾ ہتا تہوان پابہندی وادہو پہیمانی خویان بن، تئوہش
 پابہندی پہیمانہ کہ ببنو پہیمانشکینی مہکمن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾
 بیگومان پہروہردگار ہہموو تہو موسولمانانہی خوش دہوین کہ وہفا
 بہپہیمانو بہلینی خویان دہکمنو گہردنکہچی فہرمانی خودان، خویان
 لہغہدرو خیانہتکاری دہپارین.

﴿كَيْفَ﴾ چون عہدو پہیمان بۆ تہو موشریکہ پہیمانشکینانہ دہبی:
 کہی تہوان شیای تہون کہ پہیمانی ریزدارو وہفا پیکراویان لای خوداو
 پیغہمبہر ہبی؟ وہلحال خودا بۆ خوی دہزانی و ناگادارہ کہ تہوانہ ہہمیشہ
 بۆ تئوہ لہکہمین دانو ﴿وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَقْرَبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّة﴾
 تہگہر فرستیان دہسکہویو بہسہرتان دا زال ببنو بزائن کہ دہتانویرنی، تہوہ
 بیگومان ہیچ موراعاتی سویندو پہیمانو خرماہیتی و سویند خوری ناکمن!!
 تہمہ ہہلنانی موسولمانانہ بۆ تہوہی سوورین لہسہر
 دوژمنایہتیکردنیانو دہستہبرداریوون لہپہیمانو بہلینیانو جہخت کردنہوہیہ
 لہسہر تہوہ کہ تہوان شیای تہوہ نین تئوہ دریژہ بہپہیمان بہستن لہگہلیان
 بدہن، چونکہ تہوان ہاوہل دادہتین بۆ خوداو پروایان بہپہیامی پیغہمبہر نیہ،
 تہگہر دہسہلاتیان بہسہر موسولمانان دا ہہبی، ہہموانین قہلاچۆ دہکمنو
 ہیچ شتیکیان لہبہر چاو نیہ.

برئی لہدیاردہی دل پیسنو کینہ لہدلییان تہوہیہ ﴿يُرْضَوْنَكُمْ﴾
 بآقواہہم قیلہازو دوپروون بہزویان قسہی شیرین دہلین: دلیان پرہ لہکینہو
 دوژمنایہتی و حہسوودی. تہوانہ بہدہم قسہی خوشو دۆستانہتان بۆ دہکمن
 ﴿وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ﴾ دلیان بہو قسانہی خویان دہیانکمن رازی نیہ!!
 ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ زوریہیان لہریبازی حہق لایان داوہو پہیمانشکین.

وه‌ک‌وو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموئ: ﴿يَقُولُونَ بِالسَّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ الفتح/۱۱.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار دوو هۆکاری تر بۆ ده‌ستبه‌رداریوونی خوداو پیغه‌مبه‌ر له‌په‌یمانی موشریکه‌کان ده‌ست نیشان ده‌کاوه‌فرموئ:

۱- ﴿اِشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَّاءَ قَلِيلًا فُصِّدُوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ نه‌وانه له‌جیاتی پابه‌ند بوون به‌نایه‌تی خوداو په‌په‌وه‌کردنی په‌یامی نی‌سلامو شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌بنه هۆی شاره‌زابوون بۆ حه‌قو خه‌یرو به‌ختمه‌وه‌ری هه‌ردوو دنیا. نه‌وانه له‌جیاتی هه‌لبۆاردنی رێبازی نی‌سلامو خودا په‌رستی، شوینکه‌وتنی هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان هه‌لبۆاردوه، خۆیان به‌دو‌نیاه هه‌له‌و‌گیر کرده، خه‌ریکی دنیا خواردن به‌شیوه‌یه‌کی ناره‌وا، ئه‌تر سه‌رباری خۆیان خه‌لکی تریش له‌ریگا لاده‌ده‌نو ناهیلن بچنه ژێر ئالای نی‌سلامه‌وه، بۆ خۆیان موسوڵمان نابو ناهیلن خه‌لکانی تریش موسوڵمان بن، ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان نه‌و کاره‌ی نه‌وان ده‌یکه‌ن زۆر خراپه خراپ‌کرداریکه‌ کرداری نه‌وان. نه‌وه‌ی نه‌وان بۆ خۆیانیان هه‌لبۆاردوه‌و پێی رازی بوون تا بلی‌ی شتیکی ناشرینو قه‌یه‌ونه.

۲- ﴿لَا يُوقِنُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةَ﴾ نه‌وانه له‌به‌ر نه‌وه‌ی کافرو خودا نه‌ناسن ده‌ریاره‌ی هه‌یج موسوڵمانه‌یک که ده‌سه‌لایان به‌سه‌ری‌دا بشکێ، مورا‌عاتی هه‌یج سویندو په‌یمانو خه‌زمايه‌تیه‌ک نا‌که‌ن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾ نه‌وانه ده‌ست‌ری‌یکه‌رنو نه‌و په‌ری سته‌مکاریو شه‌رخوازییان په‌په‌وه‌ کرده جگه له‌شمشیر له‌هه‌یجی تر حالێ نابن، نه‌وانه به‌زۆر نه‌بی چاره‌یان نا‌کړی، نه‌وانه هه‌رگیز پابه‌ندی په‌یمانو به‌لێنیان نابن، زمانی حیوارو وتو وێنازانن به‌کوردی وه‌ک‌وو ماری شیخ هۆمه‌ر وان ده‌بی به‌دار شه‌رعیان بکړی! نه‌وه‌تا قورئان دوو ره‌وشتی وه‌ پال داو، یه‌که‌م فه‌رموئ: ﴿وَكَثُرْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ دووه‌م فه‌رموئ: ﴿هُمْ الْمُعْتَدُونَ﴾. ده‌ی باشه که‌سانه‌یک نه‌و ره‌وشتانه‌یان هه‌بن چۆن ریزی په‌یمانو به‌لێن ده‌گرن؟؟

تییینی:

باوا نه زاندری کمرهستی ﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ له نایهتی دهیم دا دوو باره بوونه وهی رستهی ﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ ی نایهتی ههشته مد چونکه له جاری یدکم واته له نایهتی ههشته مد مه بهست موشریکه کانه. له نایهتی دهیم دا مه بهست جول که کانه، چونکه ده رباره یان ده فرموی: ﴿اشْزَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَّنَا قَلِيلًا﴾ نه مهش بو جول که کان گونجاوه، نه گمر له جاری دوو هه میشتا همر مه بهست موشریکه کان بی نهو کاته ده بوو به تیکرارو دوو باره بوونه وه.

سه ره نجامی موشریکه کان یان توبه کردنو موسولمانبوونه یان

شهرو کوشتنه

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُقِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ وَإِنْ تَكْثُرُوا أَتَمْنَتْهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾

له وه پیش پروه ردگار حالو چۆنیهتی موشریکه کانی دیاری کرد به وه که ده رباره ی موسولمانان هیچ سوئندو په یمانیان له بهر چاو نیه، په یمانشکیئن، دلره شو خائینو سنوور شکیئن، نه مجار پاش سه لماندن د وژمنایه تییان بو نیسلام نه وه راده گه یه نی که نه وان دوو ریگیان له پیشه یان توبه کردنو موسولمانبوون یان شهر کردن له دژیانو کوشتیان؛ واته: له نایه تانه دا رنمووی موسولمانان ده کا که چۆن هه لسو کهوت بکه ن له گمل موشریکه کان دا پاش نه وه ی تیعلانی د وژمنایه تی خویان دژی موسولمانان راگه یاند ده فرموی: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ﴾ نه گمر توبه یه کی راستو دروستیان کردو وازیان له کوفرو په یمانشکیئو هه ل خه له تاندنو

گومراکردنی کهسانی دیکه هیئا، له‌هاوه‌لدانان بق خودام په‌شیما بوونموه، پروایان به‌تاکنو ته‌نیایی خودا هیئا، نوژده‌کانیان به‌ریکئو پیکی ته‌نجام دان، زه‌کاتی مالو سامانی خویان ده‌رکرد که ده‌بیته نیشانه‌ی ته‌کافولی کومه‌لایه‌تی له‌ناو موسولمانان دا، نه‌گمر نه‌ماندیان به‌ریکئو پیکی ته‌نجام دان، نموه نمو کاته، ﴿فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ نموان برای تایینیتانن، چی مافیک بق نیوه هه‌بی بق وانیش هه‌یه. چ شرکیک له‌سمر نیوه بی له‌سمر نموانیش ده‌بی. که ده‌فهرموئ: ﴿فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ به‌لگه‌یه‌کی به‌هه‌یزه که برایه‌تی تایینی زور له‌برایه‌تی ره‌گمر پیروزترو کاریگه‌تره، دیاره‌ته‌م هاوه‌لناوه‌یان به‌هوی نمو سی شتموه وده‌ست هیئاوه، که له‌پیشموه باسکرانو بریتی بوون له‌توبه کردن له‌کوفرو په‌یمان‌شکینی و گه‌رانه‌وه بق لای خودا؛ نوژده‌کردنو زه‌کات دان.

﴿وَفُضِّلَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ تیمه به‌لگو نیشانه ده‌خینه رو، شیپان ده‌که‌نمونه بق سه‌لماندنی بوونی تاکنو ته‌نیایی خومان بق گروهو تاقمو که‌سانیک داناو زانابن، له‌به‌لگو نیشانه تیگه‌نو وردبهنوه...

ته‌م رستمیه تیغه‌لکیشو تیخزیندراوه به‌مه‌به‌ستی هه‌لنانی موسولمانان که جوان له‌حوکه شیکراوه‌کان ورد بینمونه، پاش نه‌حکامی په‌یمان و په‌یمان له‌گهل به‌سراوان بزانه‌و پاریزگاری بکمن.

﴿وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ﴾ نه‌گمر په‌یمان خویان هه‌لوه‌شاندوه‌و پابه‌ندی واده‌و به‌لینی خویان نه‌بوون، تانه‌یان له‌تایینه‌که‌تان دا، ره‌خنه‌یان له‌قورتانو پیغه‌مبه‌ر گرت، گالتو لاقرتییان به‌موسولمانان کرد، وه‌کوو نموه‌ی شاعیره‌کانیان ده‌یانکردو به‌شیر هه‌جوی پیغه‌مبه‌رو موسولمانان ده‌کرد، سه‌روکه‌کانیان تانمو ته‌شیران له‌پیغه‌مبه‌رو قورتان ده‌دا، نموه مانای نموه‌یه: نموانه پیشه‌واو رایبری کوفرنو سه‌روکئو فهرمانده‌ی موشریکان ﴿فَقَاتِلُوا أُمَّةَ الْكَفْرِ﴾ شیریکی دژوار دژی سه‌رانی کوفر ته‌نجام بدن، به‌هه‌موو جوژیک دژیان بجه‌نگن ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ﴾ نموانه په‌یمان و سوتندیان بی بایه‌خه، واده‌و به‌لینیان نیه، واته: چونکه نموانه

وه‌فایان به‌عه‌هلو په‌یمانی خو‌یان نه‌کردوه، وه‌کوو نه‌وه‌ وایه: که همر په‌یمانیان نه‌بی!! بویه ناوا (نه‌فی) په‌یمانی لی کردن..! شهریان له‌گه‌ل بکمن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی واز له‌کوفرو پی‌دینی خو‌یان بینن، چیدیکه نه‌زیه‌تی موسولمانان نه‌ده‌ن.

نهمه به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزه له‌سهر نه‌وه: که همر کات‌ی (ذمه‌ی) په‌ناپندراو تانه‌و ته‌شهری له‌نیسلام دان، ده‌بیته هوکاری هه‌لو‌ه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یمانه‌که‌ی. هه‌روه‌ها نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی: که جه‌نگان دژی کوفر ناب‌ی له‌به‌رژه‌وه‌ندی دنیایی بی، بۆ مه‌به‌ستی ده‌ست‌کوتو خو‌رانواندنو حمزی داگیر کردنو تۆله‌ستانده‌وه‌ بی! به‌لکو ده‌بی بۆ ره‌خساندن هه‌لو مه‌رجی جیگیر کردنی نیسلام بی، بۆ زه‌مینه خو‌شکردنی بانگه‌وازی نیسلامی بی.

بیگومان نهم ده‌قانه بۆ چاره‌سهری ره‌نگدانه‌وه‌ی نه‌و واقیعه‌ بوو: که له‌نیوه دورگه‌ی عمره‌بی دا بابوو، بۆ چاره‌سهری حاله‌تی نیوان موعه‌سکهری نیسلامی و موعه‌سکهری موشریکه‌کان بوو، هیچ گومانی تیدا نیه که حوکی نهم نایه‌تانه ده‌رباره‌ی نه‌و واقیعه‌یه‌و مه‌به‌ست به‌موشریکه‌کان عمره‌به موشریکه‌کانی نیوه دورگه‌ی عمره‌بین. به‌لام له‌راستی دا نهمه هه‌لو‌تستیکی هه‌میشه‌یی و گشتی موشریکه‌کانو خاوه‌ن نامه‌کان بووه به‌رامبه‌ر نیسلام، با جار‌ی هه‌لو‌تستی خاوه‌ن نامه‌کان واز لی بینن بۆ شو‌ینی خو‌ی و له‌ویدا تیشک ده‌خه‌ینه سهری. هه‌لو‌تستی موشریکه‌کان به‌در‌ژایی رۆژگار هه‌لو‌تستی دوژمنکاری و مله‌و‌پ‌ری بووه به‌رامبه‌ر خودا په‌رستان.

جا که ئیمه پیمان وا بی: که نیسلام به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ده‌ستی پی نه‌کردوه به‌لکو دوا قۆناعی نیسلامو به‌و پیغه‌مبه‌رایه‌تییه کۆتایی به‌و نایینه هه‌س‌راوه‌و هه‌لو‌تستی موشریکه‌کان به‌رامبه‌ر هه‌موو پیغه‌مبه‌ری‌ک‌ئو هه‌موو پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌ک له‌میژوو دا، ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌لو‌تستی شیرک بووه به‌رامبه‌ر نایینی خودا، نه‌وه گۆپه‌پانی شهر‌ی نیوان نیسلامو کوفر فراوانتر ده‌بی، همر له‌به‌ره به‌یانی میژوووه ده‌بیته شهر‌ی نیوان هه‌قو به‌تال، شهر‌ی نیوان کوفرو خودا په‌رستی...!

سدر بکهو پروانه موشریکه‌کانی میژوو چ هه‌لۆستییکیان نواند بهرامبر
حه‌زهره‌تی نوح، هه‌زهره‌تی هوود، هه‌زهره‌تی صالح، هه‌زهره‌تی نیسبراهیمو
شوعه‌یبو موساو عیسا؟! (علیهم السلام)، بیگومان میژوو شایه‌ده نمو
موشریکانه هیچ پیاه‌تی واده‌و په‌یمانئیکیان به‌رچاو نه‌گرتوون، ههر که
هه‌لیان بۆ هه‌لکه‌وتوو زۆر بی ره‌حمانه ده‌ستیان له‌خوداپهرستان وه‌شاندوه!!

پروانه ته‌تیره موشریکه‌کان چیان به‌سهر عاله‌می نیسلامی هینا له‌کاتی
هیرشی قه‌لاجۆکاری مه‌غۆلو ته‌تار، هه‌روا به‌و جۆره له‌هه‌موو سهرده‌مو
روژگارو ناوچه‌و ولایتیک دا، بزانه موشریکو خودانه‌ناس چییان به‌سهر
موسولمانان هیناوه؛ چۆن له‌هه‌موو لایه‌که‌وه گه‌مارۆیان داوێو په‌لاماریان
ده‌ده‌نو هه‌ولئ قه‌لاجۆ کردنو له‌ناویردنیا ده‌ده‌ن؟! سو‌ب‌حانه‌للا ههر ده‌لئ‌ی
نهم ده‌قه قورئانیه، نه‌م‌رۆ هاتۆته خوارئ، به‌لکه‌و ده‌لئ‌ی هه‌موو روژتیک
هاتنه خواره‌وه‌که‌ی دووباره بۆته‌وه، چونکه ناوینه‌ی بالا نومایه بۆ هه‌موو
کاتو سهرده‌می، بۆ هه‌موو کونو قورئنیکی عاله‌می نیسلامی و
هه‌لۆستی کافران بهرامبر موسولمانان.

نه‌گهر لاپه‌ره‌کانی میژوو هه‌لبده‌ینه‌وه، روداو‌ه‌کانی عاله‌می نیسلامی
بخوینینه‌وه، م‌رۆ‌فایه‌تیمان پیش چاو ده‌که‌وی، چونکه به‌ده‌ست خۆت نیه
تفو له‌عه‌ته‌تی نمو میژوو تاریکو ره‌شه ده‌که‌ی!! نمو‌تا کاتیک بتیهرسته
ته‌تاره‌کان هیرشیان هینایه سهر عاله‌می نیسلامی و به‌ره‌و به‌غدا راجمین،
ههرچی هاته سهر رینگه‌یان له‌شارو گوندو کۆمه‌لگا خاپوریان کرد،
دانیش‌توانیان قه‌لاجۆ کردن، کاتیکیش گه‌یشتنه به‌غداو سالی ۶۵۶هـ
ده‌ستیان به‌سهردا گرت، نمو هه‌موو کاره‌ساته خویناوی‌یه‌یان تیدا نه‌نجام دا
که گێپانه‌وه‌ی هه‌ندیک‌ی مووی خوینه‌رو بیسهر گرژ ده‌کاو موچورکه
به‌جسته‌دا ده‌هینئ! گێپانه‌وه‌ی هه‌موویشی له‌توانای ئاده‌میزادا نیه.

نمو‌ه‌بوو: نمو خودا نه‌ناسانه گه‌مارۆی به‌غدایان دا ههرچی به‌رده‌ستیان
که‌وت له‌ژنو پیاوو مندالو پیرو جوان کوشت بریان کردنو بی ره‌حمانه
شمشیریان لی وه‌کار خستو له‌ناویان بردن! خه‌لک‌یک‌ی زۆر له‌ترسان خۆیان
خسته ناو بیرو زیرابو قامیشه‌لانو په‌نا پاساره‌وه، چه‌ند روژتیک به‌برسی و

تینوہتیو ترسو لمرزوہ خویان حشاردا، لہ لایہ کی ترہوہ چہندان تاقبو
 گروہو کومہل خویان دہ خزانده بالہ خانمو تہوہلو ژیرخانو خانووی قایبو
 پتہوہو دہرگایان لہ سمر خویان گال دہدا، تہ تہرہ خوانہ ناسہ کان دہرگایان
 دہ شکاندو ناگریان بمر دہ دایہ نمو مالو خانانہی کہ نمو خہلکہ خویان تیدا
 حشار دابوو، ہلہمہ تیان بۆ دہ بردزو نمووانیش ہلہدہ ہاتنہ سہریانو ہہوئی
 خودہرباز کردنی گیانی خویان دہدا، بہ لام دہورہیان دہ گیراو لہ سہریانہ کان
 دہیانکوشتزو خوینیان بہ چوراوگہ دہ ہاتہ خواری بۆ کۆلانہ کانو لافاوی خوین
 ہلہدہ ستا، ہمروا خہلکیان لہ ناو مزگموتو خانہقاو خویندنگاگان دا نابلوکہ
 دہداو بہو پیری بی رہحمیو دروندانہ دہیانکوشتزو جہستہی بی گیانیان
 لہ کۆپری دہ کہوت، کہس رزگاری نہدہ بوو لہ چنگیان، جگہ لہ جولہ کہو
 مہسیحی بہ کانو نمو کہسانہی پەنایان بہوان بردبوو، یان خویان خستبوہ مالی
 نیینولعہلقہ می رافیضی سہوہ، کۆمہلکیش لہ بازگانہ کان بہ پارہیہ کی زور
 نہمانیان وەرگرتبوو خویانو مالو مندالیان پاریزراو بوون. شاری بہ غذا کہ
 لہوہ پیش پایتہختی عالہمی نیسلامی بوو، نمونہی ژیارو شارہستانی بوو،
 مہلبہندی رۆشنبیری زانستو زانیاری بوو، سووہ کاوہ ناشو ویرانہ شارو
 ناداری بہ سمر پاداریہوہ نہماو تاکہ تاکہ نہبی کہسی تیدا نہدہ بینرا، نہویش
 لہ ژیر بالی رہشی ترسو توقاندنو برسیایہتیو ناتارامی دا!

میژوو نووسان دہربارہی کوژراوانی نمو روداوہ رای جیا جیایان ہہیہ:
 ہہندیک دہلین: ہشت صہد ہزار کہس کوژراوہ، ہہندی دہلین: ژمارہی
 کوژراو گہیوہتہ یہک ملیون، ہہندیکیش دہلین: ژمارہی کوژراو دوو ملیون
 کہس بووہ.

نمو خودانہ ناسانہ لہ کۆتایی مانگی موحمہرہمی سالی (۶۵۶ھ) چونہ
 ناو بہ غذاوہ بۆ ماوہی چل رۆژ قہتلو عامی نمو خہلکہ موسولمانہ بی
 دہ سہ لاتانہیان کرد.. خہلیفہ موسستہ عصیم رۆژی چوار شہممہی چوارہی
 مانگی صہفہر کوژرا، تہمہنی نمو کاتہ (۴۶) سالو (۴) مانگ بوو، ماوہی
 خہلافہتی (۱۵) سالو ہشت مانگو چہند رۆژیک بوو. ہر لہ گہل کوژرانہی
 خوی دا نہبولعہباسی کوری کہ ناوی نہحمہد بوو، تہمہنی گہیشتبوہ (۲۵)

سال کوژرا، پاشان کوپری ناوه نجی که ناوی نه بولفه ضل (عبدالرحمن) بوو ته مهنی (۲۳) سال بوو کوژرا، کوپه پچکولهی که ناوی (موباره ک) بوو له گهل سی خوشکی دا فاطمه و خه دیجه و مریه م به دلی گیران!!

ماموستای (دار الخلافة) شیخ محی الدین یوسف کوپری شیخ نه بولفه ره ج نیبنو لجه وزی که زور دژی نیبنو لعه لقه می و وه زیروو کوژرا، همرسی کوپه کانیشی (عبدا لله، عبدالرحمن، عبدالکریم) له گهل پیاو ماقولو بهریرسانی دامو ده زگای خه خلافت کوژران کومه ئیکی زور له پیشه رایانی نه هلی سوننه، یه که به دوای یه که دا کوژران، پیای و اهه بوو: له بنه ماله ی عه باسیان بانگ ده کرایه دهره وه به خوی مالو مندالیموه دهره برا بۆ گۆرستانی (الخلال) و له وی وه کوو مری و بز ن سهر دهره پزان هه ندی کچو که نیزه کی جوانیشیان لی هه لده بژاردن بۆ خویان دهردن!

ههر له و روداوانه دا ماموستای پایه بهرز که ماموستا و راوژکاری خه لیه بوو شیخ صدرالکریم علی که به نیبنو (النیار) ناویانگی دهر کردبوو، کوژرا، زوری تر له خه تیبه و پیش نوژ خوتنان و قورنان خوتنو قوتابی و ماموستا کوژران، مزگوته کانو خوتندنگا کان له خوتندن تیان دا وه ستان، بۆ ماوه ی چهند مانگی که چومعه و جه ماعت نه کران. کتیبخانه کانیا ن سوتیندرانو ته فروتونا کران یان دهم ناوی دیجله دران. که ماوه ی دیاریکرا و ته و او بوو، چل شه و به سهر نه و کوشتن و برینه دا تیپه ری، به غداد به ته و او ی تی که روخابوو، تاق تاق نه بوایه که س نه مابوو، کوژرا و له سهر جاده و کۆلان سواریه که کرابوونو وه کوو لیپه وار به سهریه که دا که له که بووسون، بارانیان لی باری بوو شیوه و روخساریان به ته و او ی گۆر ابوو، بۆ گهنیان کردبوو، ناو و هه وای به غدایان گۆری بوو، بوو به هوی که و تنه وای تا عوونیتی کوشنده و کاری له ناو و هه وای ولاتی شامیش کرد، خه لکیکی زور به هوی نه و تا عوونو کولیره وه له ناو و چون، گرانی و داهاتو بوو به قاتو قری سهریاری نه و کوشتن و برینه تا عوونو کولیره و برسیایه تی و چهند نه خۆشی تری کوشنده پهیدا بوو!!

ته مجار پاش تیپه ری بوونی نه و چل رۆژو شه وه به دوشوومه، سانگی ناشتی و عه فو لیبوردن هه لدر، جاری نه منو ناسایش به گۆیچکه ی خه لکی دا

درا! نهوانه‌ی خۆیان شارده‌بوو به‌زیندو مابوونه‌وه له‌کۆزو که‌له‌به‌رو ژێر زه‌مینو ژێراب هاتنه‌ ده‌ری، هه‌موویان ده‌تگوت: مردووی گۆرستانو هاتوونه‌وه، زۆر که‌س خه‌م که‌سو کاری یه‌کتریان نه‌ده‌ناسیوه، باره‌ک منداڵی جگه‌رگۆشه‌ی خۆی لی نه‌بان بوو، برا برای خۆی لی گۆرا‌بوو، نه‌وانیش تاعون پێیان گه‌یشتوو تیکیه‌وه پێچانو چونه‌ ریزی کوژراوانو مردوانی پێشوو!

خۆنه‌ری هیژا! نه‌مه‌ وینه‌یه‌کی واقعی میژوو، چۆنه‌تی هه‌لسو که‌وتی موشرکه‌کانمان نیشان ده‌دا کاتی‌که‌ به‌سه‌ر موسوڵمانه‌کان دا زال بوون، نه‌وه‌ بوو: هیچ په‌یمانو پیاوه‌تی و مرۆفایه‌تیا نه‌به‌رچاو نه‌گرتو به‌و شیوه‌ درونده‌یی و بێ ره‌حمیه‌ له‌گه‌ڵ موسوڵمانان دا جولانه‌وه!! نایا نه‌م روداوه‌ میژوویی و کۆنه، تاقانه‌ی میژوو بووه‌و تایبه‌تی ته‌ته‌ره‌ بته‌رسته‌کان بووه‌؟ ئیتر دووباره‌ نه‌بۆته‌وه‌؟!

نه‌خه‌یر! نه‌و روداوو قه‌تله‌و عامه‌ی دانیشتوانی به‌غدا، تاقه‌ رودای میژوو نه‌یه. نمونه‌ی نه‌و کۆکوژییه، زۆر جاری تر دووباره‌و سێ باره‌ بۆته‌وه، نه‌وه‌ی بته‌رسته‌و گاپه‌رسته‌ هیندییه‌کان له‌کاتی جیا‌بوونه‌وه‌ی پاکستان له‌هیندستان دژی موسوڵمانان نه‌نجامیان دا چی که‌متر نه‌بوو له‌کۆکوژییه‌ سامناکه‌ی ته‌ته‌رو مه‌غوله‌کان! به‌لێ هه‌شت ملیون موسوڵمان له‌هیندستان له‌ترسی گیانی خۆیان له‌وانه‌ی به‌چاوی خۆیان چه‌ند په‌لاماری بێ ره‌حمانه‌ی گاپه‌رسته‌کانیان بینیبوو، وستیای گیانی خۆیان رزگار بکه‌نو بریاری کۆچکردنیا دا، له‌و هه‌شت ملیون موسوڵمانه‌ ته‌نها سێ ملیونیا گه‌یشتنه‌ پاکستان پێنج ملیونه‌که‌ی تریان له‌ریگا دا له‌ناویران، چه‌ته‌وه‌ صابه‌ هیندییه‌کان که‌ هه‌موویان سه‌ر به‌کاربه‌ده‌سته‌ گاوره‌کانی حکومه‌تی هیندوستان بوون له‌پێگه‌و بان‌دا که‌کوژی بۆیان داده‌نیشتو و ه‌کوو کارو به‌رخ سه‌ریان ده‌به‌ریزو لاشه‌کانیان به‌جێ ده‌هێشتو و ده‌بوونه‌ خۆراکی درنده‌و جړو جانوه‌ره‌، نه‌مه‌ش پاش نه‌وه‌ی که‌ به‌کوژراوی ته‌تکیشیان ده‌کردن!

روداوی سامناکترو خۆناوی تر نه‌وه‌بوو که‌ تووشی سه‌رنشینه‌کانی شه‌مه‌نده‌فهر بوو! نه‌وه‌بوو: ریکه‌هوتنه‌نامه‌ مۆرکرا له‌سه‌ر نه‌وه‌ هه‌ر موچه‌خۆریکی موسوڵمان ده‌یه‌وی له‌فه‌رمانگه‌کانی هیندستانه‌وه‌ کۆچ بکا بۆ

پاکستان نازاده په نجا هزار موچه خور کویونده وه به شه مهنده فمر ویستیان له هیندستانه وه بینه پاکستان، له ریگا چته و ریگره هیندییه کان نه و شه مهنده فمره یان له تونیلیکدا که ناوی (ممر خیپی) بوو حوق کردو دهستیان کرد به کوشتنو برینیان کاتییک شه مهنده فمر له و سهرده وه درچوو سهرنشینه کانی بویونه گوشتی هه نجن دراو و هر په نجا هزاره که گیانیان سپارد بوو! فمر موده ی پهره دگار زور راستو دروسته که ده فمر موی: ﴿کَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَقْبَلُوا فِيْكُمْ اِلَّا وَاِذْمَةٌ﴾.

به لی تا ئیستاش نه م جوړه کۆکوژی و مرؤف له ناو بردنه به رده واهه و تیره و لهوی دووباره ده بنه وه.

ده زانی به چکه تهمره شیوعیه کانی چین و روسیا چییان به سهر موسولمانانی نه و ولاتانه هیناوه؟ به لی نه و ناشتیخوازه مرؤف دۆستانه له ماوه ی چاره که سه دهیه که دا بیستو شش ملیون موسولمانیان له ناویرد!! واته له هر سالییک دا زیاد لهیه که ملیون زیاتریان کوشته و پر کرده؟! هه روا په لاماردانو عه مه لیاتی قه لاچو کردنی موسولمانان دریژه ی هه یه و پهره ی پی ده دری!!

نه مه جگه له و هۆکارانه ی ده یانگر نه بهر بۆ نه زیه تدانی موسولمانانو سوکایه تی پی کردنو نه مجار له ناویردنیان که به راستی پیست گرژ ده کاو موچه رکه ده خاته ناو جه سته وه، نه وه تا بۆ نمونه له شه سته کانی نه م چهرخه دا له ولاتی چین له ههریمی تورکستانی موسولمانی دا کاری و نامرؤفانه نه نجام ده راوه رووی تهمره موشریکه کان سپی ده کاته وه. نه وه بوو رابهریکی موسولمانیان هینا، له سهر ریگه یه کی گشتی دا چالیکیان بۆ هه لکه ندو خستیانه ناوی، نه مجار به زور بۆ زیده نازاردانی موسولمانان زه ختیان لی کردن که هر که سه پیسایي خۆی بینی له ناو چاله که دا به سهری نه و رابهره موسولمانه ی دا بکا، سی رۆژ نه م عه مه لییه ته مرؤفانه یه؟! به رده واهم بوو، تا کابرای رابهره پیشه وای موسولمانان له ناو چاله که دا گیانی نه سپارد!!

هه مان هه لسه که وتی نه و خودا نه ناسانه یوغوسلافیای شیوعی ده رحق به موسولمانانی نه و ولاته کردیان نه مانیش له وه تای شیوعی که وتوته وه لاتی

یەغسلاقیاوە لەدوای جەنگی دوو می جیهانی، بەمەلایین لەموسولمانانیان قەلاچۆ کردووە بەو پەڕی درەندەیی و بێ بەزەییانە لەناویان بردوون، هەتا ئیستاش عەمەلیاتی قەلاچۆکردن و سزادان و چەسەندنووە بەردەوامە، کە هەر نمونەی سامناکی ئەوەبوو کە هاتن موسولمانانیان گرتن بەپیاو و ژنو گەورە و پچکۆلەو خستیاننە ناو مەکینەیی گۆشت هەنجنەو (ئەو مەکینەیی گۆشتی بەلویف دروست دەکا) لەماوەیەکی قیاسی دا دەبوونە هەویرکی گۆشت و خۆین و ئیسقان.

ئەو یەغسلاقیای شیوعی دا دژی موسولمانان ئەنجام دەدری ئیستا لەهەموو ولاتانی شیوعی دا پەپەرە دەکری! بەراستی قورئان راستە کە دەفەرموی: ﴿كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَقْبِئُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ﴾^٤ ئەو یەغسەر گەلی کوردی موسولمانیش هات لەم جۆرە قەتل و عامە دروندانێه چی کەمتر نەبوو لەو روداوە خۆیناویانەیی باسەمان کردن، خواوەنی توحفەیی موزەفەرێه لەج ١٤٧/١ دا لەباسی ئەو کۆشت و کۆشتارەیی لەولاتی موکریان دا کراوە دەلی: (یەکیەک لەکارەساتە دلتەزینەکانی میژووی کوردستان پاش موکری قرانەکەیی شاعەببەسی سەفەوی، کارەساتی قەتل و عام کردنی عەشیرەتی مەنگورە لەمەراغە، کە بەداخووە میژوو نووسانی خۆمانو بیگانە شتیکی ئەوتۆیان لەسەر نەنووسیوە.

کارەساتی کیمابارانی هەلەبجەیی شەهید کە لە ٣/١٧ سالی ١٩٨٨ دا ئەنجام دراو زیاد لەپانزە هەزار کوردی موسولمانی بریندار و کوژراو لی کەوتەو، هەروا عەمەلیاتی ئەنفالی گەرمیان و بادینان کە زیاد لە ١٨٢ هەزار کوردی موسولمانی تیدا بێ سەرو شوین کراو بەتەپەری دروندەیی و نامرۆقانە ئەو حەمکە ژنو پیاو مندالو گەنج و پیرە، لەناویرانو کەس و کاریان نازانن گۆرەکانیشیان لەکوێه، لەپیش ئەو دوو کارەساتە دلتەزینەش دا هەشت هەزار پیاوی بارزانی لەدەوروپەری هەولێر لەناو مالو خیزانی خۆیان دەرھێرانو بەرەو توونی مەرگ راپێچ کرانو تا ئیستاش کەس نازانی لەکوێ

^٤ بۆ ئەم نووسینە سەیری (فی ظلال القرآن ج ٤/ ١٥٠-١٥٤) بکە.

چون قہ لاچو کران!!؟ نہوہی لہدوا سالہ کانی (۱۹۹۱ عزاوہ لہبوسنہو
 ہمرزہ گوئینہو نہلبانیوا زوریہی ولاتی یہغسلافیای کون دژی موسولمانانی
 نہو ناوچانہ نہنجام درا موچورکہ بہیستی مرؤف دا دینیو مرؤفایہتی تییدا
 شہرمہزارہو پہلہیہکی رہشہ بہناوچاوانی میژوہوہ، نہوہی سرپہکانی
 سرپوستان بہسہر موسولمانانی نہو ولاتیان ہیئا نایہتہ گوفتارو قہلہم تییدا
 کؤلو زمان دہربارہی لالہ. لہپیش چاوی ہہموو جیہان ناوا بہدہندہیی نہو
 ہہموو موسولمانہ قہ لاچو کران!! بہراستی نہو وشہ زہرقو بہرہق نامیزانہو
 نہو شیعارہ زلو زہبہلاخانہی کہ جیہانی کوفر وہکوو دہرزی مؤرفین
 لہجہستہی کومہلی نادہمیزادی دہداو خہلکی ساویلکہی پی دہخہلہتینن
 ہمر قسہیہو قسہش کورد وتہنی ناچیتہ ناو گیرفانہوہ. نازادیو دیموکراتیو
 مافی مرؤفویہکسانی.....ہتد وہکوو بالندہی عہنقا وہہانو نیسمی بی
 موسہمان.

ہہلنانی موسولمانان بو جہنگان دژی موشریکہ

پہیمانشکینہکان

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَنَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ
 بَدَّءُواكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 ﴿۱۳﴾ قَتَلُوهُمْ يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ

عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۴﴾ وَيُذْهِبْ

غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۵﴾

دہربارہی ہوی ہاتنہ خوارہوہی نایہتی ژمارہ (۱۴) نہبو ششہیح:
 نیبنو حمیانی نہلنہنصاری لہقتادہوہ ریوایہتی کردوہ: دہلی: بویگپراپنہوہ
 کہ نہم نایہتہ دہربارہی ہوزی خوزاعہ ہاتوتہ خوارئ کاتیک کہ لہمہککہ

چون به گز هۆزی بهنی به کرداو شهریان له گەل کردن. هەر ئه‌بو ششەییخ له‌عیکریمه‌ ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: ئه‌م نایه‌ته‌ له‌شانی خوزاعه‌ دا هاتۆته‌ خوارێ. له‌ئیمامی (السدی) یشه‌وه‌ ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌لی: (وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ) ئه‌و قه‌ومه‌ موسولمانه‌ مه‌به‌ست هۆزی خوزاعیه‌ که‌ هاو‌په‌یمانی پیغه‌مبەر ﷺ بوون، تا دلیان ته‌سکینی بی له‌هۆزی به‌نی به‌کر.

په‌یوه‌ندی ئه‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ به‌هی پیشه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌: که‌ له‌پیشه‌وه‌ فەرمووی: ﴿قَاتِلُوا أَلَمَةَ الْكُفْرِ﴾. ئه‌مجار به‌شوێن ئه‌و فەرمانه‌ دا ئه‌و هۆیان به‌باس ده‌کا که‌ ده‌بنه‌ هۆکاری شه‌ره‌که‌. که‌ بریتیه‌: له‌ په‌یمان‌شکینی و ده‌ست‌ریژی کردنیان به‌ سهر موسولمانانو جار‌دانی شه‌ر دژی خودا‌په‌رستانو هه‌ل‌دان بۆ ده‌رکردنی پیغه‌مبەر له‌ولاتی خۆی. مه‌به‌ستی شه‌ر کردن دژی موشریکه‌کان بۆ ئه‌وه‌یه‌: که‌ نیوه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی له‌موشریکو بپه‌رسته‌کان خاوێن بکریته‌وه‌... ده‌فهرموی: ﴿أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ نهری موسولمانینه‌! ئه‌وه‌ بۆچی به‌په‌له‌ خۆتان کۆناکه‌نوه‌و ده‌ست ناکن به‌شه‌ر دژی ئه‌و نه‌ته‌وه‌و هۆزو خیلانه‌ی که‌ موشریکو خودانه‌ناسن چه‌ند جار په‌یمان‌شکینیان کردوه‌، ئه‌و واده‌و به‌لێنانه‌ی به‌ئیه‌یان دا‌بوو پا‌به‌ندی نه‌بوون وه‌فایان پێ نه‌کردن، هه‌ر هه‌لیان بۆ هه‌لکه‌وتبێ ده‌ستی خۆیان وه‌شاندوه‌. ئه‌مه‌ هه‌لنانی موسولمانانه‌ بۆ جه‌نگان دژی موشریکه‌ په‌یمان‌شکینه‌کان، ئه‌وه‌ش له‌بهر سی هۆی سه‌ره‌کی.

۱- ﴿نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ ئه‌و په‌یمانانه‌ی به‌سوێند جه‌ختیان له‌سه‌ر کردبوونه‌وه‌ هه‌لیان وه‌شاندونه‌وه‌، پیشیلیان کردون. ئیبنو عه‌باسو سوودیو کوله‌بی فەرموویانه‌ ئه‌م نایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی کافره‌کانی مه‌که‌که‌ هاتۆته‌ خوارێ که‌ پاش ناشتینامه‌ی (خوده‌یبیه‌) په‌یمانی خۆیان شکاند، یارمه‌تی هۆزی به‌نی به‌کریان دا دژی هۆزی خوزاعه‌ که‌ هاو‌په‌یمانی پیغه‌مبەر بوون نه‌مه‌ش ناما‌ژه‌ی ئه‌وه‌ی تیدا‌یه‌، که‌ جه‌نگان دژی په‌یمان‌شکینان زۆر له‌پیشتره‌ له‌جه‌نگان دژی کافری دی، بۆ ئه‌وه‌ی ببێته‌ په‌ندو عیبه‌رت، که‌س نه‌وێری په‌یمان‌شکینی بکا.

نہم پەیمان شکینی یە می موشریکەکان، وەکوو ناماژە می بۆ کرا شکاندنی پەیمانی خودەیبییە بوو، ئەوە بوو: قورەیشییەکان یارمەتی ھارپەیمانەکانی خۆیان: کە ھۆزی بەنی بەکر بوو دا لەدژی ھۆزی خوزاعە کە ھارپەیمانی پیغەمبەر ﷺ بوون، کە بەگۆرە می پەیمانی خودەیبییە نەدەبوو ئەوە بکەن.

۲- ﴿وَهُمْ أَوْ بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ﴾ ئەوە پیشیش ھەولێ دەرکردنی پیغەمبەریان داو، و یستوویانە لەمەکە دەری بکەن، یان بەندی بکەن و بیخەنە شوینیکیەو کەس نەیبینی، یان بەدەستی کۆمەلێک پیاو کوژ لەناوی بەرن، بەم جوړە پیلانیان دا پشت: کە لەھەر ھۆزەو یەکیک تەرخان بکەن شەوێک لەنەغافل ھەلکوتنە سەری و بیکوژن بۆ ئەوە کەس نەزانی بکوژی راستەقینە کی یەو خۆینەکی بەفیرۆ برۆا وەکوو لەشوینیکی تردا ناماژە می پێ دەکاو دەفرموی: ﴿وَإِنْ يَمْكُرْ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ، أَوْ يَقْتُلُوكَ، أَوْ يُخْرِجُوكَ، وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ، وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ الانفال/۳۰، یان دەفرموی: ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ الممتحنة/۱، یان دەفرموی: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَغْفِرُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ الاسراء/۷۶.

۳- ﴿وَهُمْ بَدَأُوا كَمَ أُولَ مَرَّة﴾ ئەوانن: کە یەكەمجار شەریان ھەلگیرساند، ئەوە بوو لەجەنگی بەدردا پاش ئەوەی دُنیا بوون کە کاروانە کە رزگاری بوو، وتیان: نەخیر ئیمە ناگەڕێینەو ھەتا موحمەدو ھارەلانی بنەپ نەکەین. ھەرەھا لەجەنگی نوحوودو جەنگی خەندەقو شوینی تریش دا چەند جار ئەم ھەلۆستە می خۆیان دووبارە کردۆتەو.

ئەمجار پاش ئەوەی پەرورەدگار سێ ھۆکاری سەرەکی باسکردن کە داخوازی ئەوەن موسوڵمانان چاوەترسانە پەرەو گۆرەپانی جەنگ دژی موشریکەکان پێشەو. دەفرموی: ﴿اتَّخِشُوا لَهُمْ﴾ نایا ئیوہ لییان دەترسو ناوێن لەگەڵیان دا بجەنگن؟ جا خۆ ئەگەر ھۆی شەر نەکردنتان لەگەڵیان ترسانی ئیوہ بێ لییان، ئەوە ﴿فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ خوا شیاوترە بۆ ئەوەی لی بترسن، ئەگەر ئیوہ بەراستی ئیمانستان

هەبێ، چونکە موسوڵمانی راستو بپوا پتەو، لەخودا نەبێ لەکەسی تر ناترسی. کەسێک نێمانی ساغی هەبێ دەزانێ کە دەسلاتی هەموو شتیەک بەوستی خودایە، جەمسەری هەموو بونەوەر و هەلسوڕانی بەدەستی قودرەتی زاتی ییچوونە، تەنانت ئەگەر بەگوێرە ی دابو نەپیتی خودا لەبونەوەر دا لەغەیری خوداش بترسی، ئەوە نابێ تەرجیحی ترسان لەغەیری خودا بەسەر ترسان لەخودا دا بدا! بەمجۆرە ترسان لەغەیری خودا وای لی بکا لەخودا یاخی بێو سەرپیتی فرمانەکانی بکا، بەلکوو دەبێ هەموو کاتی ترسانی لەخودا لەهەموو کەسێکی تر زیاتر بێ، بەلکو نابێ جگە لەخودا لەکەسی تر بترسی!!

ئەگەر کەسێک پرسیار بکا بلی: هێنانی رستەیی ﴿اتَّخِشُونَهُمْ؟﴾ بەشیوەی ئیستیفهامی ئینکاری لەموسوڵمانەکان، شتیکی نەگونجاو، مەگەر بلیین: خودا بۆ خۆی زانیوەتی کە موسوڵمانەکان دەیانەوی شەر لەگەڵ کافرەکان نەکەن و لییان دەترسن؟! ئەمەش عەقل نایگرێ، بەتایبەتی لەو سەر و بەندەدا کە ئەم نایەتەتی تیدا هاتونە خواری، کە ریکەوتی سەردەمی دواي رزگار کردنی مەککە دەکا، ئەو رۆژگاری قەلای شیرکو کوفر بەتەواوی تیک روخینرا بوو، خۆ موسوڵمانەکان لەکاتیەک دا خۆیان بێ هیژو دوژمنانیان بەهێز بوو بەو پەری فیداکاری گیانبازییەوه دژی موشریکەکان دەجەنگان، هیچ ترسو خۆپاشدان و خۆشاردنەوێهەکیان لەچوون بۆ جەنگ نەبوو، ئەدی چۆن دواي ئەوێ بەهێز بوون و مەککەیان ئازاد کرد و موشریکەکان بێ هیژو پەرتەوازه بوون و شکۆمەندییان نەما، لییان دەترسن؟! کەوابێ دەبێ بلیین: پەروەردگار دواي هێنانی ئەو سێ ھۆکارە گەرنگە ھەریەکیان بەتەنیا دەبیتە مایەیی پێوستبوونی جەنگان لەدژی موشریکەکان، روی خیطاب دەکاتە موسوڵمانەکان و پێیان دەفرموی: موسوڵمانین! دواي دەستەبەر بوونی ئەم بەلگە بەهێزان و هاتنە دی ئەم سێ ھۆکارە سەرەکیانە، هیچ شتیەک نیە ئێوە لەشەر کردن لەگەڵیان بگێڕتەوه جگە لەترسان لییان و نەوێران بۆ جەنگان دژیان!! دەی ئەگەر ھۆی شەر نەکردنتان دژیان، ترسان لییان، ئەوە خودا شیواو ترە بەتەو لی ترسانەو ھەق

وایه لهو بترسن! نه‌گهر ئیوه پرواتان پته‌وه و دلنیاں له‌راستو دروستی نایین ده‌بی همر له‌خودا بترسنو به‌س! همر نه‌و شیایوی لی ترسانو ته‌قوا بقو کردنه، خو ئیوه به‌چایو خوتان بینیتان چۆن خودا یارمه‌تی دان، له‌چهند شه‌رو جه‌نگ دا کۆمه‌کی پی کردن، له‌کاتی‌ک دا ئیوه بی هی‌زو که‌مه‌ست بوون دوژمنه‌کاتان زۆرو به‌هیز بوون.

نهم نایه‌ته ناماژێ ته‌وه‌ی تیدایه که موسولمانی راستو پروا پته‌وه ده‌بی له‌هه‌موو که‌س نازاترو دل‌تر بی، نابێ جگه له‌خودا له‌که‌سی تر بترسی!
نه‌مجار پاش ناراسته‌کردنو هینانی نهم به‌لگانه له‌سه‌ر پیوستبوونی شه‌رکردن دژی موشریکه‌کانو پووجه‌لکردنه‌وه‌ی همر کۆسپو ته‌گهره‌یه‌ک که بۆنی ته‌وه‌ی لی بی له‌گه‌لیان نه‌جه‌نگین، فهرمانی‌کی بی پی‌چو په‌نا ناراسته‌ی موسولمانان ده‌کاو ده‌فهرموئ: ﴿قَاتِلُوهُمْ﴾ نه‌ی موسولمانینه! ده‌ست بکه‌ن به‌شه‌ر دژی نه‌و کافراڤه، له‌گه‌لیان بجه‌نگین، هه‌ل له‌کیس خوتان مه‌ده‌ن، ئیوه، نه‌گهر شه‌ریان له‌گه‌ل بکه‌نو دژیان بجه‌نگین ﴿يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيِّدِيكُمْ﴾ خودا به‌ده‌ستی ئیوه سزایان ده‌دا، ﴿وَيُخْزِهِمْ﴾ ریسوایان ده‌کا به‌هۆی کوشتنو به‌دیل گرتنیانو تیشکاندنیاڤ، ﴿وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ ئیوه‌ی خاوه‌ن باوه‌ر زال ده‌کا به‌سه‌ر نه‌و موشریکانه دا ﴿وَيُشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ داخی دلی خیل و هۆزکی موسولمان سارپژ ده‌پکا؛ که بریتی بوون له‌هۆزی خوزاعه؛ که هاو‌په‌یمانی پی‌غه‌مبه‌ر بوون، زۆریان خه‌فته‌و زوخوا له‌موشریکه‌کانی مه‌که‌که خواردبوو، گه‌لی نازارو ته‌شه‌که‌نجه‌یان لی بینیبوون..

﴿وَيَذْهَبْ غِيْظَ قُلُوبِهِمْ﴾ موجه‌ید ده‌فهرموئ: خه‌مو خه‌فته‌ی دلی نه‌و موسولمانانه لابه‌ری که له‌موشریکه‌کانه‌وه پی‌یان گه‌یشته‌بوو، غه‌دریان لی ده‌کردن، خیانه‌تیاڤ ده‌رحق ته‌نجام ده‌دان، نازاریان ده‌دان، یان کینه‌و جه‌خاری دلتان لابه‌ری، نه‌و داخو که‌سه‌ره‌ی ناو دلتان که به‌هۆی خراپه‌کاری موشریکه‌کان په‌یدا بویو سارپژ بکا، خوشی و گه‌شه بکه‌وته ناو ده‌رووتانه‌وه. تیبنو عه‌بیاس ده‌فهرموئ: نه‌و قه‌ومه چه‌ند که‌ساتی‌کی په‌مه‌نی بوون، هاتنه مه‌که‌کو موسولمان بوون، له‌لایه‌ن دانیشتوانی مه‌که‌که‌وه نازارو

نه شهکه نهجیه کی زور دران، خه بهریان بۆ پیغه مبهرد ﷺ نارد شکوای حالی
 خویان کرد، پیغه مبهرد ﷺ فرمووی: مزگینی بی نه ونده تان نه ماوه رزگارین،
 نه مجار ده فرمووی: ﴿وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ نه مه رسته ده کی
 سه ره خویه و عطف نیه، واته که سائیک که بیسه وی هیدایه تیان بداو
 رینموییان بکا بۆ نیمان هینان، بهم رهنگه برپی له دانیش توانی مه که که تویه
 بکه نو واز له کوفرو بی دینی بینن، بیگومان سه رکه وتنی موسولمانان و له برپی
 موشریکو کافر ده کا که نیمان بهینن، چاوی دلیان بکر تیه وه به تایبه تی که
 ده بینن موسولمانان به هوی کومه کی خودا وه سه رکه وتن به ده ست دینن،
 هه ست ده کهن که هیژیک جیا له هیژی ناده میزاد پشتگیریان ده کا. به ناشکرا
 دیارده ی نیمانو باوه پ له هه لویستیان دا به ده ره ده که وی، بیگومان نه مه
 به فیعلی روی دا؛ نه وه بوو: کومه لیک له موشریکه کانی مه که که موسولمان
 بوونو دوا بی خزمه تی نیسلا میشیان کرد، وه کوو نه بو سوفیان، عیگری مه ی
 کوپی نه بو جه هل، سوله می کوپی نه بو عه مر. به مهش موسولمانه
 تیکوشه ره کان پاداشتی جیهاد و ماندویونی خویان ده ست که وتو نایینی
 نیسلا میش به موسولمانبونی نه مانه هیژو توانای زیادی کردو جه ماوه ری زور
 بسو. ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خودا زانایه و ده زانی چی بۆ بهر ژه ونده ی
 به نده کانی به سووده، ده زانی سه ره نجامی کاره کان به چی ده گاو سه ره تا
 شاردرا وه کان چییان لی وه دی. لیزانو دانایه، نه خشه بۆ ناکامی کردار و
 جهو جۆله کانی ده کیشی و له هه موو کردار و گو فتاریکی دا هه کیو لیزانه، هیچ
 کار و کرداریکی بیتهوده نیه، چی بوئی ده یکا و چ برپاریکی مه به ست بی ده یدا،
 دادپهرو ره وه هه رگیز ستم ناکا، هه ر شتیک حیکمه ت داخوازی نه بی نایکا،
 پاداش و سزای هه موو ناده میزادی که له سه ره کرده وه کانی ده داته وه، چاکه
 به چاکه و خراپه به خراپه.

به تاقیکردنه وهو له بوته دانی موسولمانان و پاک کردنه وهیان

له بیگانه و چلکاو خور

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

نایه ته کانی پیښوو هه لنانی موسولمانانیا ن تیدا بوو بۆ جیهاد و جهنگان
دژی نهو موشریکانه ی په یمانی خوځان شکاند، نه م نایه ته ی تیره ش
هه لناتیکی تره بۆ نه وهی موسولمانان خوځان له بوته بده نو موجه ایدی
دلسوزو خاتین لیک جیابکه نه وه.

به لئی ده بوو موسولمانان به گشتی دژی هه موو موشریکه کان جیهاد
بکه ن، ده بوو هه موو په یمانه کانیا ن به سمر دا بده نه وه، موسولمانان هه موو،
به لئی ده بی هه موویان له بهرامبهر موشریکو خودانه ناسان دا یه کرپز بوه ستن،
ده بوو پاکو پیس لیک هه لهاویرن، رازو نیاز ده ریکه ون، پهرده له سمر خاتینان
وه لا بنری، نه وانه ده ریکه ون که موسولمانی راستال نین، پهرده له سمر
پروییانوویان هه لبدری ته وه؛ نهو پروییانوانه ی بریک به ناو موسولمان
ده یا نخستنه رو بۆ په یوه ندی کردن له گه ل موشریکه کان، نه وانه ده ریکه ون که
دوستانه تی موشریکه کان ده کهن به بیانووی خزمایه تی یان بهر ژوه ندی تر.
نیتر باوی نه وه نه ما چیدی چاو پوښی لهو جاشانه بکری که ده سکیسی دوژمن
بوونو نه لقه له گوئی موشریکه کان بوون، ده بوو جار ی لیک جیابوونه وه لیک
دابړان له نیوان کوفرو نیسلام دا هه لبدری، بۆ نه وهی نیازی شیر دراوه ی ناو
دلی دل کر مییان ده ریکه وی. نه وانه ده ریکه ون که مصله حه تپه رستنو
په یوه ندی خوځان له گه ل کافره کان بۆ بهر ژوه ندی تاییه تی دونیایی و مشه خوری
پهره پی ده دن. جا بۆ ریگه گرتن له م جوړه که سانه ده فدر موی: **﴿أَمْ حَسِبْتُمْ**

ان تتر کوا؟ واته: نه ری موسولمانینه! نه وه بوچی شهر له گهل نهو
موشریکانه ناکه ن که په یمانیان شکاندو ده سترژییان کرده سهرتانو پابه ندی
واده و به لینی خویان نه بوون، بوچی پیتان وایه نهی موسولمانینه! که نیوه
هر ناوا وازتان لی بیندری و پاشگویی بخړینو هیچ تاقیکردنه وه و بوته دانو
نه زمونیکتان له گهل دا نه نجام نه دري؟ ده لی به ته مانین که له ریگه ی
جیهادو تیکوژشانه وه به تاقی بکړنه وه، که له راستی دا جیهادو جهنگان دژی
موشریکه کان باشرین تاقیگو بوته یه بو لیکت جیاکردنه وه راستو درو، بو
ده رخستنی موسولمانی راستالو دوړووی به ناو موسولمان، به جیهاد
ده رده که وی کی مواهیدو مال به خشو گیان له سهر مسته.

نایا به خه یالی خوتان ناوا پاشگویی ده خړینو فهرمانتان پی ناکری
به جیهاد کردن؟؟ ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ واته: وه ل حال
له نیوه شتیکی وای نه خستوته رو که مواهیدی راستو دلسوز له چه کداری
دوړو دوړو نه خوځ جیا بکاته وه، که هیشتا خودا له نیوه کومه لیکي
نه هیثا وه ته سهرمه سره حی ژیان که جیهاد ده که نو به خه لکی نه ناساندون؟
هیشتا جیهاد که رو تیکوژشمری دلسوز له نیوه پیدا نه بو، ﴿وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ﴾ هه روه ها جگه له خوداو

^۱ ماموستا مه لا عه بدولکه یریم له ته فسیری هم نایه ته دا ده فهرموی: واته:
نایا نیوه گومانتان وایه هه روا بهر له بکړین، وه داوای جیهادو زحمه ت
کیشتانان لی نه کری؟ وه هیشتا نیوه له ریگه ی خودادا کاریکی واتان
نه کړدبی خودا پی ی خوځ بی و جیهادیکتان نه کړدبی له بهر
به رزکردنه وه که لیمه ی حق داو عیلمی خودا ته عه للوقی نه به سستی
به کړدوه یه کی و ه هاوه شیاوی ته قدیر بی؟ به و که سانه وه که نه وه ونده
موخلیصنو ساغن له خزمه تی دنیا که غه یری خوداو پیغه مبه ری خوداو
موسولمانه کان که سی نه کړدبی به مه حره می نه سراری خوی بو نه وه که
باسی حالی موسولمانه کانی بگه نه ی پنیان، وه له نه سراری ناو نیسلام
ناگادار بن، وه بزنان که خودا ناگاداره له سهر نه وه ی نه یکه ن. ته فسیری
نامی ج ۱۸/۴.

پیغه مبهری خوداو موسولمانان که سی تریان نه گرتووه به دوست، نه بوونه چلکاوخوری موشریکه کانو ناچن هه والو نهی نی موسولمانان بگه یه نن به کافره کان، به لکو نهوان به ناشکراو به نهی نی بۆ خوداو پیغه مبهری خودا ده چارین، خویان جیا ده که نه وه لهو دوورپووه به ناو موسولمانانه: که هه می شه هه ولی نه وه یانه سیاسه تو نهی نی موسولمانان بزانتو بیگه یه نننه کافره کان ﴿وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ خودا هه موو کاتی ناگادارو زانیه به کردارو گرفتار تازو سزاو پاداش تان ده داته وه. پیوسته نه وه بزانی ن که مبه ست به ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ﴾ نه وه نیه نه فی زانیاری خودا بکه ی ن، نه چین وه کوو هیشامی کوری عه بدولحه که م بلین: خودا تاشته که نه یه ته باز نه ی بوونه وه نایزانی و وه کوو نهو ظاهیری نایه ته که وه ریگرین..

به لکوو مبه ست له نایه ته که نه فی کردنی زانیاریه که له واقیع دا وجودی هیه به لام هیشتا نه هینرا وه ته سر گوپه پانی ژانی ناده می زادو خودا بۆ رانه نواندون بۆ نه وه ی بیته به لگه له سمریان له روژی قیامت دا، نمونه ی نه م نایه ته ده رباره ی له بوته دانی موسولمانان نایه تی کی تره که ده فرموی: ﴿اَلَمْ اَحْسِبِ النَّاسَ اَنْ يُّتْرَكُوْا اَنْ يَقُولُوْا: اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ. وَلَقَدْ فْتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ، فَلْيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا، وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَٰذِبِيْنَ﴾ العنکبوت/۱-۳، هه ر له م باره وه نایه تی کی تر هیه ده فرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا، لَا تَتَّخِذُوْا بَطٰنَةً مِنْ دُوْنِكُمْ، لَا يٰۤاَلُوْنَكُمْ خَبٰلًا، وَدُوّٰ مَا عَنِتُّمْ، قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ اَقْوَاهِمُ، وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ اَكْبَرُ﴾ آل عمران/۱۱۸.

به کورتی و پوختی پهروه ردگار که له وه پیش جیهادی بۆ موسولمانان دانا، لی ره دا دی حیکه مه ته که ی رون ده کاته وه: که بریتییه له تاقیکردنه وه ی بهنده کانی، بۆ نه وه ی ده ری بخا کی به گویره ی فرمانه کانی هه لسو که وت ده کاو کی سه ریچی فرمانه کانی ده کا، نه گینا پهروه ردگار له وه پیشو نی ستاو له مه وداش زاناو ناگاداره به وه ی بووه ده بی...

ثاوه دانکردنه‌وه‌و تازه‌کردنه‌وه‌ی مزگه‌وته‌کان
 مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
 بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿۱۷﴾
 إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
 وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ
 الْمُهْتَدِينَ ﴿۱۸﴾

نیینو نه‌بی حاتم له‌ئیبینو عه‌بیاسوه ده‌رباره‌ی هژی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی
 نه‌م نایه‌ته‌ وای ته‌خریج کردوه، ده‌لی: که‌ روژی به‌در عه‌بیاس به‌دیلی گیرا،
 خوی هه‌لنایمه‌وه‌ گو‌تی: جا نه‌گمر ئیوه ده‌ست پیش‌خهریتان کردوه و پیش‌ ئیمه
 موسولمان بوونو کوچتان کردوه و جیهادتان کردوه، نه‌وه بیگومان ئیمه‌یش
 که‌عبه‌مان ثاوه‌دان کردۆتسه‌وه، ئاومان داوه به‌حاجیان، به‌مالی خۆمان دیلمان
 کرپوه‌ته‌وه‌و نازادمان کردوه، ئیتیر په‌روه‌ردگار نه‌م نایه‌ته‌ی ناره‌ خوارۆ
 فەرمووی: ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ...﴾ (الایه).

له‌ریوایه‌تیکی ترده‌ هاتوه: ده‌لی: روژی به‌در کوچکارانو یارمه‌تیده‌ران
 روویان کرده‌ دیلی قوره‌یشو تانه‌و ته‌شیریان لیدان که‌ موشریکو بی باوه‌رن،
 عه‌لی کوپی ته‌بو تالیب به‌توندی لۆمه‌ی عه‌بیاسی کرد: که‌ دژی پیغه‌مبه‌ر
 جه‌نگاوه، صیلله‌ی ره‌حمی پچراندوه. نه‌ویش وتی: ئیوه خراپه‌کانمان به‌رودا
 ده‌ده‌نه‌وه، باسی کاره‌ باشه‌کانمان ناکمن، ئیمامی عه‌لی فەرمووی: جا به‌و
 ئیوه کاری باشتان هیه‌؟ ئیتیر دیله‌کان ده‌میان کرایه‌وه‌و ووتیان به‌لی: ئیمه
 له‌ئیه‌ پاداشمان گه‌وره‌تره، ئیمه که‌عبه: که‌ مالی خودایه‌ ثاوه‌دانمان
 کردۆتسه‌وه، پاسه‌وانیمان کردوه، ده‌رکه‌وانو مجه‌وری بووین، ئاومان داوه

به حاجیان، دلی هه ژارمان به پاره ی خۆمان نازاد کردوه، نیتتر نهم نایه ته هاته خواری که ره تدانه وه ی قسه کانی عه بیاسو نهوانی تری تیدایه.

په یوه ندی نهم نایه تانه ش به نایه ته کانی پیشوه وه نه وه یه: دوا ی نه وه ی یهزدان له سه ره تای سورته ته که دا به راته تی خۆی پیغه مبه ره که ی راگه یاندو جو ره ها فمضیحه تو خراپه کارییه کانیانی باسکردن، کافره کان ناره زایی خۆیان ده ربیری وتیان: نهم به راته تو ده سه به ردار بوونه ره وا نیه، نیتمه شیایو نهم سوکایه تی پیکردنه نین، چونکه نیتمه ره وشتی جوانمان تیدانو پیاوه تیمان زۆره، نمونه یه که له ره وشتی جوانمیرانه مان نه وه یه: که عبه مان ناوه دانکردۆته وه و چاودیری ده که نین. نیتتر به م نایه تانه په ره و ده ردار ره دی دانوه..

له لایه کی تر وه گونجاو بوو که پاش به سه ردا دانوه ی په یمانه که بۆ کافره کانو جاری لیک داپرانو ده سه به ردار بوونیان، تیعلانی نه وه بکری که نابیی له که عبه دا به پهرستی بکری، مافی نه وه یان نه دریتی: که چی دی موشریکه کان چاودیری مالی خودا بکه نو خۆیانی پیوه هه لیکیشن!!
ده فهرموئ: ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ﴾ نابیی ناگو نجیو ره وا نیه بۆ نهوانی به پهرستن و هاوه ل بۆ خودا به ره وا ده زانن، مزگه وته کانی خودا - که که عبه یه کیکیانه - ناوه دان بکه نه وه، نابیی ریگه یان پی بدری عیباده تی پوچی خۆیانی تیدا نه انجام بدن، مافی نه وه یان نیه سه روکاری که عبه بکه نو مجبور و ده رکه وانو ناوه ده ری بن، نابیی بۆ حه جو عه مره ش بچه ناوی تهوافی بکه ن، چونکه نهوان ﴿شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ﴾ بۆ خۆیان شایه دی کافریتی خۆیان ده ده ن: به م جو ره بت ده پهرستن، به رو تو قوتی تهوافی که عبه ده که ن، هه ر که سوپیک به ده وری که عبه دا ده ده ن سوژده بۆ به ته کانیان ده به ن.

نهوان به گوشتارو کردار موشریکو کافرن، نه وه بوو: به گوشتار ده یانگوت (لَبَيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، إِلَّا شَرِيكَ هُوَ لَكَ تَمْلِكُهُ وَمَا مَلِكُ) نه مه به گوشتار شایه تیدانه له سه ر خۆیان به کوفر، به کرد وه وه ش نه وه بوو: بتیان ده پهرست.

لہرستی دا نہوان بہم گرفتارو کردارنہیان دوو شتی دژ بہیہ کیان لہخودا
کژکردبہوہ، دوو شتی لہگئل یدک نہگونجاویان خستبہوہ تہک یدکترہوہ: کہ
عہقل نہیدہگرت، ناوہدانکردنہوی کہعبہوہ پروا نہبوون پی!

﴿أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ، وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ نہو خودانہناسہ
ہاویہشبہیداکمرانہ، بہہوی شیرکتو کوفرہکیانہوہ، کردہوہکانیان پووج
کراوہتہوہ، رژی قیامت چ سوودو قازانجی لی نابینن، نہوان لہناو دوزہخ
بژ ہتا ہتایہ دہمیننہوہ، کردارو ہلوتستیان ہیندہ ناجونمیرانہیہ،
تاوانہکیان ہیندہ گہورہوہ بہسامہ سزای دادوہرانہ بویان نہوہیہ لہناو ناگری
دوزہخ دا بمیننہوہو لی دہرنہچن. نمونہی نہم نایہتہ لہبارہی سوود
وہرگرتن لہکردہوہ نہم نایہتانہن ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَعْلَمُونَ﴾ الانعام/۸۸، یان ﴿وَقَدَّمْنَا إِلَىٰ مَاعِطِلُوا مِنْ عَمَلٍ، فَجَعَلْنَاهُ
هَبَاءً مَّنْثُورًا﴾ الفرقان/۲۳، یان ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَىٰ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ: لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ، وَلَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ﴾ الزمر/۶۵، جا کہ نہفی نہہلیہتی ناوہدانکردنہوہو
سرپرشتیکردنی مزگوتہکانی خودای لہموشریکہکان کردو نہو مافہی پی
رہوا نہبینن؛ لہم نایہتہی دواپی دا نہو مافہ بژ بندہ خوداپرستہکان دہست
نیشان دہکاو دہفرموی: ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ﴾ نہوہکوو شیای ناوہدانکردنہوہو سرپرشتیکردنی مزگوتہکانن
نیلا کہسانیک کہ پروایان بہتاکو تہنہایی خودا بی، پروایان بہزیندو
بوونہوہو ہاتنی رژی قیامت ہبی، کہسیک چاودیریکردنی کابہو مالی
خودایہ کہ پروای تہواوی بہتاکو تہنہایی خودا بی، تیمانی بہرژی قیامت
ہبی، ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ نویژہکانی بہریکتو پیکی نہنجام بدا، ﴿وَأَتَى
الزَّكَاةَ﴾ زہکاتی مالو سامانی بہگویرہی شہرعی خودا دہریکاو پیدا بہو
کہسانہی کہ شیای زہکات پیدانن.

﴿وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ﴾ جگہ لہخودا لہکسی تر نہترسی، ہیچ
مہخلوقاتیک گیانلہبہر بی، یان بی گیان بی بہ خودا نہزانیو بہندایہتی بژ

نه کاو لی نه ترسی، چونکه له راستی دا جگه له خودا کهس زیانو قازانجی به ده ست نیه، همر سوودو قازانجیک خودا مهیلی لی نه بی ناگا..

ده قه که باسی برپا به پیغه مبهری نه کرد چونکه برپا به پیغه مبهرو پیغه مبهرایه تی ده که ویتته چوار چیه ی نه نجامدانی نوژیو زه کاتدانه وه، نوژیو کردنو زه کاتدان له که سیک وهرده گیری که برپای به پیغه مبهرو هه بی. ﴿فَعَسَىٰ أَوْلٰئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ﴾ نه مجار نهوانه ی که نهو ره وستانه یان تیدانو خاوه نی نهو کاره په سندنانه نهوانه له پیتری هیدایه تدراره کان، رینموونیان وهرگرتوه، ریبازی خودایان گرتوته بهرو، شیاری پاداشی باشو به هه شتن، کرده وه کانیا به فیرۆ ناپوا، همر نهوانه له پیتری هیدایه تدراران؛ نهک نهوانه ی موشریکو گومران، هاوهل بو خودا داد نهژیو برپایان به په یامی پیغه مبهرو نه، سووجه بو طاغوتو بتو صه نه م ده بنو نه مجار برپی خزمهت پیشکه شی مه سجیدو لحرام ده که نهو خویان به خاوه نو سهر پهرشتیاری ده زانن!

وشه ی (لعل) و (عسی) و نه م جوړه وشانه که له خوداوه صادر بوون نابی له سهر مانای خویان مانا بکرتن، چونکه (عسی) بریتییه له گومان بردن به په یدابوونی شتیک که هوکاره کانی هاتبنه دی. ده ی بو خودا ناگونجی گومان به کار به پیری، چونکه هه موو شتیک لای خودا نومیانه، هیچ شتیکی لی نادیار نیهو حقیقه تی هه موو شتیک به تهو پیری زانینه وه ده زانی! که وابوو: نه م جوړه وشانه له لایمن خوداوه بو شتی قه تعی به کار ده هیندرتن گومانو دوودلی و هیوایان تیدا نیه!

ده ی بو پهره ردگار وشه ی (عسی) ی به کار هیئا؟ له وه لام دا ده لاین: بو نهوه ی ناماژه ی نهوه ی تیدا بی که کافره کان هیوا برپاو بن له سوود بینین له کرده وه کانیا، به هیوای نهوه نه بن روژی قیلهت سوود له کرده وه کانیا بینین، چونکه له کاتیک دا پاداشی موسولمانان له سهر کرده وه کانیا له بابی خوفو ره جادا بی، ده بی کافره کان به چ عه قلو هو شیکه وه به ته ما نهوه بن: که سوود له کرده وه کانیا بینین، چو خویان به هیدایه تدراره ده زاننو دلنیا له وه ی که روژی قیامت به مراد ده گمن!

پیغمبر ﷺ لهچند فرموده‌یه‌ک دا جه‌خت له‌سهر نه‌وه ده‌کاته‌وه که ده‌بی سهری‌ریش‌تیکاران‌ی مزگه‌وتو ناوه‌ندان‌کهره‌وانی مالی خودا نه‌وه که‌سانه‌بن که نه‌و پینج ره‌وشتانه‌یان تیدا‌بن که نایه‌ته‌که باسی کردن. نه‌وه‌تا: شه‌یخان‌و تیرمی‌زی فرمودیه‌ک له‌نیمامی عوسمانه‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌فرموی: له‌پیغمبر ﷺ ژن‌ه‌وت ده‌یفرموی: (مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا يَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ) که‌سی‌ک له‌بهر خاتری خودا مزگه‌وتی‌ک دروست بکا، به‌م کاره‌ی مه‌به‌ستی ره‌زامه‌ندی خودا بی، پدروهر‌دگار له‌به‌ه‌شت دا خانو‌یکی بز بنیات ده‌نی.

همروه‌ها نیمامی نه‌حمده له‌تنبو عه‌بیاسه‌وه فرموده‌یه‌ک به‌مه‌رفو‌عی ریوایه‌ت ده‌کا‌و ده‌فرموی: (مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا وَلَوْ كَمِضْ حَصٍ قِطَاعٍ لَبَيَّضُهَا، بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ) که‌سی‌ک له‌بهر ره‌زامه‌ندی خودا مزگه‌وتی‌ک بنیات بنی، ده‌ستی له‌بنیات نانی مالی خودا‌دا هه‌بی باب‌ه نه‌ندازه‌ی شو‌نی هیلکه‌ی مراوی‌یه‌کیش بی، خودا له‌به‌ه‌شت دا خانو‌یکی بز بنیات ده‌نی. فرموده‌یه‌کی تر هه‌یه، حاری‌شی کوری نه‌بو نوسامه‌و نه‌بو ش‌ه‌یخ به‌سه‌نه‌دی‌کی لا‌واز له‌نه‌نه‌سه‌وه ریوایه‌ت‌یان کرد‌وه. ده‌فرموی: (مَنْ أَسْرَجَ فِي مَسْجِدٍ سِرَاجًا، لَمْ تَزَلِ الْمَلَائِكَةُ وَحَمَلَةُ الْعَرْشِ تَسْتَغْفِرُونَ لَهُ، مَا دَامَ فِي الْمَسْجِدِ ضَوْءٌ مِنْ ذَلِكَ السِّرَاجِ) که‌سی‌ک چرایه‌ک له‌مزگه‌وتی‌ک هه‌لبکا، رونا‌کایی‌یه‌ک بخاته مزگه‌وتی‌که‌وه تا رونا‌کایی نه‌و چرایه له‌و مزگه‌وته دا هه‌بی فریشته‌و هه‌لگرا‌نی عه‌رش دا‌وای لی‌خو‌ش‌بو‌ون بو نه‌و کابرایه ده‌که‌ن...!! نه‌مه له‌باره‌ی ناوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی ماد‌دیسه‌وه. له‌باره‌ی ناوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی مه‌عنه‌ویشه‌وه فرموده‌ی پیغمبر ﷺ زۆرو زه‌به‌نده‌ن: نه‌وه‌تا: شه‌یخان‌و هی تریش له‌نه‌نه‌سی کوری مالی‌که‌وه ریوایه‌ت‌یان کرد‌وه ده‌فرموی: پیغمبر ﷺ فرموی: (إِنَّمَا عُمَارُ الْمَسَاجِدِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ) همر خودا‌په‌رستان‌و خو‌شه‌ویستان‌ی خودا مزگه‌وته‌کان به‌خوداناسی تی‌یان دا ناوه‌دان ده‌که‌نه‌وه.

نیمامی نه حمده و شیرمیزی و نینوماجه و حاکمو نینو مهرد وهیهی
لهتهبو سهعیدی خودرییه وه ریوایهت ده کهن که پیغه مبهر ﴿ فَرَمُوْهُۥۤ اَنْۢ
(اِذَا رَاٰیْتُمْ الرَّجُلَ یَعْتَادُ الْمَسَاجِدَ، فَاشْهَدُوْا لَهُ بِالْاٰیْمَانِ) هرکاتی دیتان
پیاو خوی به مزگه و ته وه گرتو وه هامو شو ی مزگه وت ده کا، ته وه شایه تی بو
بدن که خاوه نی بر وایه و نیمانداره. نه مجار نایه تی ﴿ اِنَّمَا یَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ ﴾ ی خوینده وه ...

طه برانی له موعجه مولکه بیر دا له نینو مه سعوده وه ریوایهت ده کا
ده لی: پهروهر دگار ده فرموی: (اِنَّ بَیُوْتِیْ فِی الْاَرْضِ الْمَسَاجِدُ، وَاِنَّ زُوَّارِیْ
فِیْهَا عُمَارُهَا، فَطُوبٰی لِعَبْدٍ تَطَهَّرَ فِیْ بَیْتِهٖ، ثُمَّ زَارَنِیْ فِیْ بَیْتِیْ، فَحَقُّ عَلٰی
الْمَزُوْرِ اَنْ یُّکْرِمَ زَائِرُهٗ) نهم حدیثه هرچند زه عیفه، به لام وه کوو گوترا وه:
حدیثی زه عیف له فضائیلی نه عمال دا کاری پی ده کری.

هر طه برانی له موعجه مولکه بیر دا فرموده یه کی تری زه عیف
له نینو مه سعوده وه ریوایهت ده کا، ده لی: (له نا خرزه مان دا کومه لیک
له تومته تی من دینه ناو مزگه وته کازو به ده و ره تییان دا داده نیشن، باسو
گوفتو گویان هر باسی دونیایه، باسی خوشه ویستی دونیایه، له ته کیان
دامه نیشن، خودا نیشی به وان نیه و کرده وه کانی ته وانی ناوی). له ریوایه تی کی
تردا هاتو وه: تاخاوتن له مزگه وت دا چاکه ده خواو له ناوی ده با وه کوو چو ن
ناژهل پو شو په لاش ده خوا.

پیویسته ناماژه به ته وه ش بکهین که دروسته کافرو خوانه ناس به کار
بهیندرن بو دروستکردنی مزگه وت، دروسته کاری بینا کردزو نه فقاری و
سپیکاری و دامه زانندی نامیری کاره بایی و نهم جوړه شتانه به وان نه نجا م
بلری.

ته وه ی که دروست نیه به کافر بسپیردری ته و شتانه ن که په یوه ندییان
به سه پر رشتی کردزو هه لسورانی کاروباری نیداری نایینی مزگه وته. رایه کی
زه عیفیش هیه ده لی: کافر به هیچ جوړی و به هر مه به ستیک بی نابی توخنی
مزگه وت بکه وی!؟.

گه‌وره‌یی نیمان به‌خوداو به‌روژی قیامه‌تو گه‌وره‌یی جیهاد

له‌پیناو نایینی خودادا

﴿ أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوِ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴾ (۱۶) الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
﴿ تَبَشِّرْهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَبِرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴾ (۱۷) خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿ ۱۷ ﴾

هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌تی (۱۹) وه‌کوو موسلیبو نیبنو حیبانو نه‌بو
داود له‌نوعمانی کوپی به‌شیره‌وه ریوایه‌تیان کردوه؛ نه‌وه‌یه: نوعمان ده‌لی: من
له‌گه‌ل چهند هاوه‌لیک لای مینبهری پیغه‌مبهر ﷺ وه‌ستابووین، پیاوکیان
وتی: نیتر من پاش نه‌وه‌ی نیمانم هیناوه جگه له‌تاودان به‌حاجبیان هیچ
کاریکی تر ناکم، یه‌کیکی تریان وتی: به‌لکوو تاوه‌دانکردنه‌وه که‌عبه خیر
تره، یه‌کیکی تریان وتی: نه‌خه‌یر، به‌لکو جیهاد له‌پیناو نایینی خودادا له‌و
کارانه خیرتره که تیره ناوتان هینان، حه‌زهره‌تی عومهر لییان تووپه بوو،
فهرمووی: لای مینبهری پیغه‌مبهر ﷺ ده‌نگتان به‌رز مه‌که‌نه‌وه، نه‌و رۆژه
روژی هه‌ینی بوو. جا وتی: که نروژی جومعه‌م کرد ده‌چمه خزمه‌تی پیغه‌مبهر
ﷺ ده‌ریاره‌ی تم کیشه‌یه‌ی تیره پرسیاری لی ده‌که‌م. نیتر به‌روهردگار نایه‌تی
﴿ أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ ﴾ تا ده‌گاته ﴿ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾ ی
نارده خوارئ.

فہر یابی لہ تیبنو سیرینہوہ ریوایت دہکا، دہلی: عدلی کوری نہبو
طالب ہاتہ مککہ بہ عہببسی گوت: نہی مامی خوم! نہری بچی کوچ
ناکھی؟ بؤ پیوہندی بہ پیغہ مبرہوہ ناکھی؟ عہبباس وتی: من کہ عہبہ
ناوہ دان دہ کہ مہوہ، پارزگاری مالی خودا دہ کہم، مجتوری کہ عہبہ دہ کہم.
نیتر پمروہ ردگار نایہتی ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ کی ناردہ خواری.

عہ بدورہ ززاق لہ شعیبی پمروہ، ٹیبنو جہریری طہ بمری لہ کہ عہبی
قورہ ظلیہوہ ریوایتیان کردوہ: دہ لین: طہ لحدی کوری شہیبہو عہبباسو
عدلی کوری نہبو طالب ہمریہ کہیان خوی ہلدہ نایہوہو باسی شکوہندی
خوی دہ کرد، طہ لحدی وتی: من خاوہنی کہ عہبہو کیل بہ دہستی نہم خانوہ
رئزدارہم، عہبباس وتی: من ناودیری حاجیانہو نہو نہرکہ پیروزہم
لہ نہستودایہ. عدلی وتی: من لہ پیش ہموو کہس دا نوپڑم بہرہو قبیلہ
کردوہو من جیہادم کردوہ. نیتر پمروہ ردگار نایہتی: ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ
الْحَاجِّ﴾ ناردہ خواری. نہم نایہتہ پدیوہندی بہ نایہتہ کانی پیشوہوہ ہمہ، لہم
روہوہ تہواو کہرو شیکمرہوہیہ بؤ نایہتی پیشو: نہوہ تا لہ نایہتی پیشوودا
نہوہی روون کردوہ: کہ ناوہ دان کردنہوہی کہ عہبہ پسنده نہ گہر خاوہن باوہر
بیکا، نہو نہرکہ نہرکی موسولمانانہ، نہک ہی موشریکان. نہمجار لہم
نایہتہ دا نہوہ روون دہ کاتہوہ: کہ نیمانو جیہاد زور باشتن لہو کردہوانہی
کہ موشریکہ کان خویان پتوہ ہلدہ ناو شانازیان پتوہ دہ کرد، کہ بریتی بوون
لہ ناوہ دان کردنہوہی کہ عہبہو ناودان بہ حاجیان.

دہ فرموی: ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ
آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نایہتہ کہ، یان خطابہ
لہ گہل موسولمانان، یان خطابہ لہ گہل موشریکہ کان؛ بہ گوہری ریوایتی
نوعمانی کوری بہ شیر خطابہ کہ رو لہ موسولمانانہ کان دہکا. بہ گوہری
سییاقی نایہتہ کہش خطابہ کہ بؤ موشریکہ کانہ... نہوہی کہ مہبہستہ
نہوہیہ: نایہتہ کہ رن گدانہوہی خوہلن نہوہی دوو لایہنہ: لایہنی موسولمانانو
لایہنی کافرہ کان. چونکہ وہ کوو لہوہ پیش لہ ہوکاری ہاتنہ خوارہوہی

نایه‌ته‌کان دا باسماں کرد؛ عەبیاس که ئەوسا کافریو خۆی هەڵدەنایەوه و شکۆمەندییه‌کانی خۆی باس دەکردن که ئاوه‌دانکردنەوه‌ی که‌عبەو ئاو دابه‌شکردن بوو بەسەر حاجیان دا.. وە‌کوو نە‌هۆی دە‌لێن: (که‌لام له‌حه‌ذقی موصافه) (السَّيِّئَاتِ) موصافو ئیله‌یهیه، موصافه‌که‌ی حە‌ذف کراوه که وشە‌ی (اهل)ه. واتە: ئایا ئێوه ئەوانە‌ی ئاو دابه‌ش دە‌که‌ن بەسەر حاجیان داو که‌عبه ئاوه‌دان دە‌که‌نوه وە‌کوو ئەوانە‌یان حلیب دە‌که‌ن که بروایان بە‌خودا هێناوه، بروایان بە‌هاتنی رۆژی قیامت هه‌یه‌و له‌پێناو ئایینی خودادا جیهادو تیکۆشان دە‌که‌ن؟ ئایا ئەم دوو تاقمه له‌فە‌ضل و رێ‌زدا چون یه‌کن؟ پێ‌گومان ئاودان به‌حاجیانو ئاوه‌دانکردنەوه‌ی که‌عبه هه‌رچه‌نده کاری په‌سە‌ندن به‌لام خاوه‌نی ئەم ئیشانه له‌پله‌و پایه‌و به‌رزی دا لای خودا ناچنه ریزی ئە‌هلی ئیمانە‌وه.

بە‌کورتی نابێ ئەو موشریکانه‌ی ئاو بە‌سەر حاجیان دا دابه‌ش دە‌که‌ن بیانبه‌نه ریزی موسوڵمانانی یه‌کتا‌پەرستو خاوه‌ن بپروا به‌هاتنی رۆژی قیامتو موجهیدو تیکۆشەر له‌پێناو ئایین دا، ئەو دوو تاقمه یه‌کسان نین. چونکه ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەوانه لای خودا وە‌کوو یه‌ک نینو له‌یه‌ک ناست دا نین. نه له‌ره‌وشتو نه له‌کرده‌وه‌دا نه له‌دنیاو نه له‌قیامت دا هاوتا نین. ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ په‌روه‌ردگار گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک هیدایه‌ت نایا: که به‌رده‌وام بن له‌سەر ستم کردن له‌خۆیان به‌م جو‌ره درێ‌ژه به‌کوفری خۆیان به‌ده‌زو ستم له‌غه‌یری خوشیان ده‌که‌ن.

نایه‌ته‌که جه‌خت له‌سەر ئەوه ده‌کا که نابێ به‌هیچ جو‌ری‌ک موشریکو کرده‌وه پووجه‌له‌کانیان به‌خێنه تە‌ی تە‌رازوی موسوڵمانانو کرداره په‌سە‌ندە‌کانیان. تە‌نانه‌ت به‌یه‌کسانی ته‌ماشاکردنیان ستمه‌وه به‌ستم حلیب ده‌کری.

ئیمان به‌خوداو به‌رۆژی قیامتو جیهادو تیکۆشان به‌گیانو مال له‌پێناو ئایین دا زۆر باش‌تر و گه‌وره‌تره له‌ئاودان به‌حاجیانو مجتووری کردنی کابه! به‌لکو جوداوازی ئەم دوو جو‌ره کرداره هه‌ر نایه‌ته ژمارو به‌رامبه‌ری ناکرێن!! ئە‌مجار په‌روه‌ردگار پله‌و پایه‌ی ئێ‌وان موسوڵمانانیش دیاری ده‌کاو

ده‌فرمودی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانهی پروای ته‌واویان به‌تا‌ک‌و ته‌نهایی خودا
 هیهه ﴿وَهَاجَرُوا﴾ له‌بر خاتری ره‌زامه‌ندی خودا له‌ولاتی کوفره‌وه ک‌و‌چیان
 کردوه ب‌و ولاتی نیم‌انو نی‌سلام ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنْفُسِهِمْ﴾ له‌پینا‌و نایینی خودا‌دا جیهادیان کردوه و تیک‌وشاون، گیانو مالی
 خ‌ویان به‌خت کردوه، تالو سو‌یریان چه‌شتوه، جو‌ره‌ها ته‌نگ‌و چه‌له‌مه‌و
 ده‌ردی س‌ریان توش هاتوه، بی‌گومان نه‌وانه ﴿أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾
 پله‌و پایه‌یان زور گه‌وره‌تره له‌و موشریکانه‌ی شرکی نا‌و دابه‌ش‌کردنیان
 له‌نه‌ست‌و گرتوه، مجبوری که‌عبه ده‌گمن‌و رو‌خ‌وی چاک ده‌که‌نه‌وه جودا‌وازی
 نی‌وانیان عاسمانو ریسمانه. ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ نه‌وانه، هر نه‌وانه
 به‌مرز ده‌گمن‌و به‌به‌خته‌ور حلیب ده‌ک‌رن. هر نه‌و موسولمانه ک‌و‌چکاره
 تیک‌وش‌هرانه به‌فضل‌و ک‌مه‌می خودا به‌خته‌ور ده‌بن‌و به‌مرز ده‌گمن‌و پا‌د‌اشی
 کردوه‌ی باشیان و‌رده‌گر‌نه‌وه. نه‌م به‌خته‌ور‌یو به‌مرز گ‌م‌یشتنه نه‌ویه: که
 ﴿يُشْرِهِمْ رَبُّهُمْ بَرَحَةً مِنْهُ وَرِضْوَانٌ وَجَنَاتٌ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾
 په‌رو‌رد‌گاریان مز‌گینی به‌خته‌ور‌ییان ده‌داتی به‌وه‌ی که له‌ره‌حه‌تی خ‌وی
 ده‌بار‌نیی به‌س‌ریان دا، ه‌مه‌وانیان ده‌خاته ژیر نه‌و ره‌حه‌ته بی‌پایانه‌وه،
 س‌ریاری نه‌وه ره‌زامه‌ندی خ‌وی ده‌کاته سی‌ب‌ری کام‌رانی و دایانده‌پ‌وشی،
 نه‌مه‌ش گ‌م‌و‌ترین و نایاب‌ترین خ‌ه‌لاته ب‌ویان، له‌روژی قیامت دا ده‌یان‌خاته
 نی‌و با‌غو با‌غاتی به‌ه‌شتی جوانو رازا‌وه‌ی که ب‌و نه‌وانی ته‌رخان کردوه، له‌و
 به‌ه‌شته دا نازو نی‌عه‌تی به‌رد‌وام و نه‌پ‌اوه ه‌یه‌و په‌کیان له‌هیچ ناک‌مو‌ی
 چیان ب‌وی ب‌ویان دابین ک‌راوه و ناماده‌یه، ب‌و ه‌متا ه‌تایه‌و بی‌پ‌انه‌وه
 ک‌وتایی هاتن له‌م نازو نی‌عه‌ته‌دا ده‌گ‌وزه‌ر‌نن! و‌ه‌کو له‌نایه‌تی‌کی تر‌دا
 ده‌فرمودی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا، وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ، وَرِضْوَانٌ مِنَ
 اللَّهِ أَكْبَرُ، ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ التوبه/۷۲.

ه‌ردو پ‌یری ف‌رموده موسلی‌و بو‌خاری، ه‌روه‌ها تیر‌می‌زی و نه‌سانی
 له‌نه‌بو س‌عی‌دی خود‌ری‌یه‌وه ف‌رموده‌یه‌ک ده‌گ‌یر‌نه‌وه که ده‌لی: پی‌غه‌م‌بر ﷺ

فرمووی: پەروەردگار روی رەحمەتی دەکاتە بەهەشتییەکان و پێیان دەفرمووی: ئەو دانیشتوانی بەهەشت! هەموویان بەبەلێ بەلێ وەلام دەدەنەو، ئەمجار دەفرمووی: ئایا رازین بەپاداشتی خۆتان؟ هەموویان بەیەک دەڵێن: خودایە! بۆ رازی نین؟ لەچیمان کەمە؟ شتیکت پێ بەخشیوین نەدراو بەکەس! ئەمجار پەروەردگار دەفرمووی: ئەمن شتیکتان پێ دەبەخشم زۆر لەو نازو نیعمەتە پێتان دراو گەورەتر بێ، هەموویان دەڵێن: پەروەردگار! دەبێ چ شتیکت لەم نازو نیعمەتە گەورەتر بێ؟ دەفرمووی: رەزامەندی خۆمتان بەسەردا دەدەم و ئێتر لەئێستا بەولایە قەت لێتان ناپازی نابم.

نایەتە کە بەناشکرا ئەو دەسەلمینی کە جیهاد و تیکۆشان وێرای تیمانی پتەو لەلای خودا لەهەموو کردەوێک گەورەترە و هیچ کردار و گوشتاریک نایگات، چونکە جیهاد بریتییه لەگیازو مالبەخت کردن لەپێناو بەرز کردنەوی و شەهیدی (لا اله الا الله) و بلاوکردنەوی نایینی نیسلام!

پێویستە ئەوێش بزانی کە شەهیدی (أعظم) لەنایەتە کە دا کە لەسەر شێوەی (اسم التفضیل) هاتوو مانای زێدەیی ناگەیەنی، چونکە نایەتە کە مانای ئەوێ نیه کە کافرەکان پلەو پایەکیان هەیە لەخوار پلەو پایەیی موسوڵمانە موحاهیدەکانەوێ. بەلکو پلەو پایەیی موسوڵمانەکان رەها و موطەقە، کافرەکان کردەوێ کانیان پوچ و بێ سوو دە، ئەوان لەدۆزەخ دا و ئەوان لەبەهەشت دا، کەوابێ هیچ موفاضە لەو زێدەیهکە لەئێوان کافرەکان و موسوڵمانەکان دا نیه چونکە ئەوان لەو پەڕی بەدبەختی و چارە رەشی دان ئەمان لەو پەڕی خوشی و کامەرائی دان.

وازهینان له‌دوستانیه‌تیکردنی باوک و براو خاوو خیزانی کافرو
 هه‌لبزاردنن نیمان و جیهاد به‌سه‌ر هه‌شت شت دا
 يَتَّيْهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنْ اَسْتَحَبُّوْا
 الْكُفْرَ عَلٰى الْاِيْمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴿٢٣﴾ قُلْ
 اِنْ كَانَ اٰبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَاُمَمٌ
 اٰقَرْتُمْهُمْ وَاَتَجَرَّةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِيْنُ تَرْضَوْنَهَا اَحَبُّ اِلَيْكُمْ
 مِّنْ اَللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَجِهَادٍ فِىْ سَبِيْلِهِ فَتَرْبُّوْا حَتّٰى يٰتٰى اَللّٰهُ بِاَمْرِهٖ
 وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٤﴾

هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌تی ژماره (۲۳). له‌م باره‌وه کوله‌بێ ده‌لی:
 کاتی‌ک پی‌غه‌مبەر فرمانی پێ کرا به‌کوچ له‌مه‌که‌وه بۆ مه‌دینه‌پیاوی، وا
 هه‌بوو: به‌باوک و برا و خیزانی خۆی راده‌گه‌يانند: که فرمانی کوچکردنیان پێ
 کراوه‌ ده‌بێ مه‌که‌که به‌جێ بێلن، جا هی وایان تێدا بوو به‌بێ چه‌ند و چ‌رون
 ملی رینگای ده‌گرت به‌رو کوچی ده‌کرد، هی واشیان هه‌بوو: به‌مال و مندال و
 خزم و که‌سوکاری راده‌گه‌ياندن نیتر خیزانی، کوپی، کچی، خزم و که‌سوکاری
 داو‌نیان ده‌گرت و پێیان ده‌گوت: بۆخاتری خودا! چۆن ئێمه به‌جێ ده‌لی؟ دای
 دی واز له‌مال و مندالت بێنی؟ بۆ کێیان جێ ده‌لی و به‌کێیان ده‌سپیری؟ نیتر
 نه‌ویش ده‌لی نه‌رم ده‌بوو: وازی له‌کوچ ده‌هێنا و له‌گه‌لیان ده‌مایه‌وه. نه‌م نایه‌ته
 هاته‌ خوارێ سه‌رکۆنه‌ی نه‌و جو‌ره که‌سانه ده‌کا و ده‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ...الآيَةَ﴾

دہیارہی ثوانہش کہ لہمکہ مابونہوہو کڑچیان نہ کردبو نایہتی
 ﴿قُلْ: إِنِ آبَاءُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ تا دہگاتہ ﴿فَتَرْبُصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ
 بِأَمْرٍ﴾ کہ مہبہست رزگار کردنی مہککہیہ. ہاتہ خواری.

فہریابی لہتیبینو سیرینہوہ ثویش لہعلی کوری ثہبو تالیبہوہ ریوایہت
 دہکا: دہفرموی: بہچند کہ سیکم وت: ثمری بؤ کوچ ناکن؟ بؤچی پھیوہندی
 بہپیغہ مبہرہوہ ﷺ ناکن؟؟ لہوہ لام دا وتیان: لہگہل کہ سوکارمان
 دہمیینہوہ، لہناو ہوزو مالی خومان دا دادہ نیشین، نیتہ نایہتی ﴿قُلْ: إِنِ
 كَانَ آبَاؤُكُمْ...الآیۃ﴾ ہاتہ خواری.

پھیوہندی ثہم کؤمہلہ نایہتہ بہہی پیشہوہ ثہوہیہ: کہ سییاقی نایہتہ کہ
 بہردہوامہ لہروتکردنہوہی ہہستی موسولمانہکان لہہموو جوہ
 پھیوہندیہک جگہ لہپھیوہندی لہگہل خودا، ہہموو پھیوہندیہک لہدلی
 کؤمہلی موسولمانان دادہرنیو مشتو مالی دہکا بؤ پھیوہندی کردن بہخوداو
 بہدینی خوداوہ. بانگہوازی تادہمیزاد دہکا کہ واز لہہمرچی پھیوہندی
 پھرژوہندی خزمایہتیو لہزرتو خوشی ہدیہ بہینن، ہہموو ثہمانہ وہلا
 بنریو لہشوینی دا پھیوہندی لہگہل خوداو نایینی خودا دا ببہستری. ہہموو
 خوشیو بہرژوہندیو پھیوہندیو خزمایہتی بخاتہ لایہکی ترازوہوہ،
 خوشہویستی خوداو پیغہ مبہری خوداو جیہاد لہپیناوا نایین دا بخاتہ لایہکی
 ترہوہ، ثہمجار موسولمانان سہریشک بکا، لایہکیان ہہلیرن!

بہکورتی نایینی نیسلام ہاتوہ مہفہومہکان بگورپی، ہاتوہ ثہو
 راستیہ بچہسپیننی کہ پھیوہندی نایین بہہیزترو لہپیشترو بہرزترو
 لہپھیوہندی رہگہزو زمانو خزمایہتی، ہاتوہ جہخت لہسہر ثہو راستیہ بکا:
 کہ بہروبوومی جیہاد کاتیک دہستہبہر دہبی، کہ واز لہخوشہویستیو
 دؤستایہتی موشریکہکان بیننی، بہندایہتیکردن بؤ خوداو شوینکہوتنی
 پیغہ مبہرہوہ ﷺ بہسہر ہہموو شتیکی ژیان دا ہہلیریریو لہناخوہو ناوتہیان
 بی!! بؤیہ بہو جوہو بؤ ثہم مہبہستہ پیروزہ رووی خیطاب دہگاتہ
 موسولمانانو دہفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ

ده‌هوتنه‌وهو نیستراحتیان تیدا ده‌کهن. پییان بلئی نه‌گهر نهم هه‌شت شتانه‌تان ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ له‌خوداو پیغه‌مبهری خوداو جهاد له‌پیناو نایین دا خوشتر ده‌وی، به‌جوړیک نه‌وه خوشه‌ویستییه بیته کو‌سپو ته‌گهره له‌بهردهم یارمه‌تیدانی پیغه‌مبهر، نه‌وه ﴿فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ﴾ چاوه‌پوان بن تا نه‌وکاته‌ی خودا برپاری خوی دهریاره‌ی نپوه دهرده‌کاو سزای بی نامانی خوی ده‌نیړی بو‌تازو نه‌وکاته‌ی رزگارتان نابیی، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خودا همرگیز هیدایه‌تی گملو گروی سنوور به‌زین ناداو، هر که کاتی سزادانتان هات به‌قوتارتان نادا. نهم ده‌ستبهردار بو‌وزو داپرانه له‌کوفرو گرو‌هی موشریکان، هر نهرکی تاک‌ه‌ی کومهل نی‌وه به‌س! به‌لکوو نهرکی همره له‌پیشی کومهل‌ی موسولمانانیشه، نهرکی ده‌وله‌تی نی‌سلامیشه، دروست نی‌وه نابیی هیچ نیعتیاریک بۆ هیچ جوړه پدیوه‌ندیو به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک بکری له‌سهر حیسابی بنه‌ماکانی عه‌قیده‌وه داخو‌ازیه‌کانی بیروباوه‌رو پیوستیاتی جهاد!! ده‌بی هه‌موو پدیوه‌ندیو به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک له‌چوار چپوه‌ی نی‌سلام دا حیسابی بۆ بکریو به‌پتوهری نه‌وه پی‌تورئ! هه‌موو شتی‌ک ده‌بی له‌روانگه‌ی نی‌سلامه‌وه سه‌یری بکریو به‌تزازووی نه‌وه بکیشری!

تیلینی:

نایه‌ته‌که که ده‌فرموئ: ﴿لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ...﴾ واپی ده‌چی خیطاب بی بۆ هه‌موو موسولمانان، حوکه‌که‌شی به‌رده‌وامه تا روژی قیامه‌تو جه‌خت له‌سهر نه‌وه ده‌کاته‌وه که ده‌بی موسولمانو کافر لیک جیابزو نابیی موسولمانان گوئ بیسی فرمانی کافران بن. که له‌نایه‌ته‌که‌ی تر‌دا ده‌فرموئ: ﴿قُلْ: إِنْ كَانَ آبَاءُكُمْ...﴾ جه‌خت له‌سهر نه‌وه ده‌کا که خوشه‌ویستنی خوداو پیغه‌مبهر ﷺ شتی‌کی پیوسته‌وه کو‌پرای موسولمانانی له‌سهر چه‌سپاوه، خوشه‌ویستنی خوداو پیغه‌مبهر بریتییه له‌فرمانبه‌رداری فرمانه‌کانیا‌زو شو‌نکه‌وتنی په‌یامی نی‌سلام. چونکه

له شونیکه تر دا ده فرموی: ﴿قُلْ: إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ، فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ آل عمران/۳۱.

پیغه مبر ﷺ له فرموده ده که دا فرمویه تی: (لَا يَطْعَمُ أَحَدُكُمْ طَعْمَ الْإِيمَانِ حَتَّى يُحِبَّ فِي اللَّهِ، وَيُبْغِضَ فِي اللَّهِ، حَتَّى يُحِبَّ فِي اللَّهِ أَبَدَ النَّاسِ، وَيُبْغِضَ فِي اللَّهِ أَقْرَبَ النَّاسِ إِلَيْهِ) واته: هیچ کس له نپوه تامی نیمان ناکا هه تا وای لی نهیه ته نهیا له بمر خاتری خودا خه لکی خوش بری، له بمر خاتری خودا خه لکی ناخوش بوی. دوورترین ناده میزادی له بمر خودا خوش بوی، نزیکترین خزمی خوی له بمر خاتری خودا بدزی..

پهروه ردگار له چه ند هه ل و مه رجیک داو له چه ندان شوین دا

کومه گی به موسولمانان کردوو

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ

فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ

مُذَبِّرِينَ ﴿٧٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

﴿٧٦﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٧﴾

دهرباره ی هوی هاتنه خواره وهی نایه تی ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ...﴾ بهیه نهی له (الدلائل) دا ریوایه تی کردوه ده لی: روژی حونهین پیاونیک وتی: نه مړو له بمر که می تیناشکیین، ژماره ی جهنگاوه رانی موسولمان (۱۲) دوازه ده هه زار بوو. پیغه مبر ﷺ نه م به خونازینه ی پی ناخو شبوو، نیتر نه م نایه نه هاته خوار ی. ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ...﴾ (الآیه).

له‌رووی په‌یوه‌ندی نیوان نهم نایه‌ته‌و نایه‌تی پیشوو ده‌گوتری: له‌نایه‌تی پیشوو دا په‌روه‌ردگار باسی نه‌وه‌ی فرموو: که پئویسته موسولمانان له‌پیناو به‌رژه‌وه‌ندی نایین دا ده‌ستبرداری باوکتو براو خرمو که‌سوکاری موشریکیان ببن، له‌هه‌مان کات دا خودا بو‌خوی ده‌یزانی که نهم کاره له‌سمر شانی موسولمانان گرانه، نه‌مجار لی‌ره‌دا نه‌وه‌یان بو‌روون ده‌کاته‌وه: که هه‌رکه‌سیک له‌پیناو نایین دا واز له‌به‌رژه‌وه‌ندی دنیایی بینی، خودا و‌پرای به‌هره‌مه‌ندی قیامت مه‌به‌ستی دنیاشی بو‌فراهم دینی، بو‌نهم‌ش نمونه‌یه‌کیان بو‌دینیت‌ه‌وه: که رژی حونه‌ین جه‌نگاو‌ه‌رانی موسولمانان زور بوون، به‌هیزو ته‌یار بوون، که‌چی که به‌زوری ته‌یاری خویان نازین تیشکان، پاشان له‌کاتی تیشکانو هه‌له‌هاتن دا که له‌خودا پارانه‌وه‌و هانایان بو‌په‌روه‌ردگار برد، خودا به‌هیزی کردنو گروتینی پیدان به‌جۆریک توانییان سوپای کوفر بشکینن. ته‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که ناده‌میزاد هه‌رکاتی پشی له‌نایین کردو روی کرده دنیا، دینو دنیای له‌ده‌ست ده‌چن. هه‌رکاتی به‌ندایه‌تی ته‌واوی بو‌خودا ته‌نجام دا، لایه‌نی نایینی هه‌لبژارد؛ خودا شکۆمه‌ندی هه‌ردوو جیهانی پی ده‌به‌خشی و به‌جوانترین شیوه به‌خته‌وه‌ری دنیاو قیامت‌تی ده‌کا. ته‌مه‌ش وه‌کوو دل‌دانه‌ویه‌ک وا بوو بو‌ته‌وانه‌ی له‌پیناو نایین دا ده‌ستبرداری خرمو که‌سوکاری موشریکیان بوون، له‌هه‌مان کات دا تیگیان‌دنی موسولمانانه بو‌نه‌وه‌ی هه‌میشه‌ نه‌وه‌یان له‌یادی بی که کۆمه‌گی په‌روه‌ردگار به‌هیزی مه‌عنه‌وی ده‌بی، نه‌ک به‌زوری ژماره.

موجاهید له‌م باره‌وه ده‌فرموی: نهم نایه‌ته‌یه‌که‌م نایه‌تی‌که له‌سورته‌تی (براءة) هاتۆته‌ خواری، په‌روه‌ردگار له‌م نایه‌ته‌ دا فاضلو ره‌حه‌تی خوی به‌سمر موسولمانان دا یاده‌ده‌خاته‌وه، چاکه‌و یارمه‌تیدانی هه‌مه‌ جۆرو هه‌میشه‌یی خوی بو‌موسولمانان باس ده‌کا، چهند جار کۆمه‌گی پی کردونو له‌جه‌نگ دا زالی کردون به‌سمر دوژمنان دا، نه‌وه‌یان یاد ده‌خاته‌وه: که نه‌و شکۆمه‌ندی سه‌روه‌ریانه‌ی به‌ده‌ستیان هی‌ناون هه‌موویان یارمه‌تی خودایی بووه نه‌ک به‌هۆی زوری ژماره‌و پرچه‌کی خویان بووه. سه‌رنجی موسولمانان بو‌نه‌وه راده‌کیشی که یارمه‌تی له‌خودا‌ویه، ژماره‌ی زۆرو که‌م چ رۆل‌یک‌کی نیه،

نەوھتا رۆژی جەنگی حوئەین موسولمانان ئەوەندە ژمارەو ئەسبابی شەڕیان کۆک بوو بۆ خۆیان بەخۆیان دەنازین خۆیان لەخۆ گۆرا بوو، کەچی زۆری ژمارەو چەکسازو تەیارییان دادی ئەدانو تیشکانو ھەلاتن، کەمیکیان نابێ ھەموویان ھەلھاتن و دەوری پیغەمبەریان چۆل کرد، ئەمجار پەروەردگار سەرلەنوێ یارمەتی خۆی بۆ ناردن و پیغەمبەر و موسولمانانی سەرخستن، بۆ ئەو تێیان بگەیەنێ کە یارمەتی ھەر لەلایەن خوداو دە، بەکۆمەگی زاتی بیچوونی دەبێ، کەم و زۆری سوپا چ رۆژیکی نە **﴿فَکُم مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ. وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾**.

پیداچو نہ وہ یہ کہ بہ جنکی خونہ میں دا:

ماموستا سهيبد ليږده ده فېرموئې: پېروهر دگار له چنده شوئنيك دا
 كومه گي به موسولمانان كړدېوو؛ هيشتا سېپېرو تارمايي تهو يار مه تيډانه
 له بېره وهر ييان دا مابوو، بږيه هر پتويستی به ناماژه پيكر دنيكي سېرېي ي
 هېوو، به لام جهنگي حونهين تهو هېوو دواي رزگار كړدني مه ككه له مانگي
 شهووالي سالي هه شته مي كوچي دا روي دا. تهو يو دواي تهواو بووني نازاد
 كړدني مه ككه، كاروياري شار ناسايي بووه، زور بهي دانېشتواني نيمان يان
 هينا، پيغه مېر ﷺ هه مووياني عهفوو كړد، نا له م سېرويه نده دا هه وال
 به پيغه مېر گه ييشت: كه هوزي ههوازين خويان كوكردو تهوه بو تهوه ي شهر
 له گېل موسولمانان بكم، سېروكه كه يان ماليكي كورې عهفوي (الغضري) و
 هوزي ته قيف تيكر له ته كيا، خيالي بهنو جهشمو بهنو سعهدي بهني به كرو
 خيالي تهوزاع له بو نو هيلال، چنده كه سېك له بېره ي عه مري كورې عامرو
 عهفوي كورې عامر- نه مانه هه موويان كو بوونه وه په يمان يان به ستوه و
 منداو ژنيشيان له گېل خويان هيناوه، مېرو بزنو ره شېهولاخو
 خوشتره كانيشيان هيناوه. پيغه مېر ﷺ هر بهو سويايه ي كه بو رزگار كړدني
 مه ككه هينا بووي: كه لده هزار كهس پيكت هاتبوو له موهاجيدو ته نصارو
 خيله عمره به كاني تر، تهوانه ي دانېشتووي مه ككه بوزو موسولمان بوون
 پيغه مېر عهفوي كړدن تهوانيشي ره گېل كهوتن كه دووهزار كهس بوون.
 پيغه مېر ﷺ ته م سوي دوا نزه هزار جهنگاوه رهي بېره و دوژمن برد،

له دۆلکی تیوان مه ککو طانیف که ناوی حونهین بوو روبه پوری یه کتر
 بوونه وه لهو دۆله دا جهنکه که بهریابوو، له بهره بهیان دا شهر دامه زرا،
 موسولمانه کان دابه زینه ناو شیوه کهوه، جهنگاوه رانی هموا زین بۆسه یان بۆ
 موسولمانه کان دانا بوو، که موسولمانه کان روویان له شیوه که کرد کاتیکیان
 زانی شهر که ره هموا زینه کان لیتیان راسانو شمشیریان لی راستو چهپ کردنو
 بهر ریژنه ی گوللهو تیره بارانیان کردنو به فخرمانی مهلیکه که یان بهیه ک گوپ
 هه لمه تیان بۆ بردنو هیرشیان کرده سهریان، هه زوو له شکر ی موسولمانه کان
 شکار هه لها تن، پیغه مبه ر ﷺ خۆی گرتو مایه وه، ته شریفی نمو رۆژه سواری
 هیستره به لکه که ی بوو، هه لمه تی ده برده سه ر دوژمن عه بیاس ناوزه نگ ی لای
 راستی گرتبوو ته بو سوفیانی کوپی ته له حاریش کوپی عبده لوموطه لیب
 ناوزه نگ ی لای چه پی گرتبوو خۆیان پیوه هه لواسیبوو بۆ ته وه ی زۆر به گورجی
 نه روا، پیغه مبه ر ﷺ ناوزه نگ ی لی ده داو موسولمانانی بانگ ده کردو
 ده یفهرموو (إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ، إِلَيَّ أَنَا رَسُولُ اللَّهِ) ته ی بنده کانی خودا وه رن بۆ
 لای من دوم که ون، وه رن بۆ لای من من پیغه مبه رم. هه ر لهو حاله دا
 ده یفهرموو: (أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) ته من پیغه مبه رم دروی
 تیدا نیه، من له ته وه ی عبده لوموطه لیبم. نزیکه ی (۱۰۰) کهس له ها وه لانی
 له خزمه تیدا مابوونه وه هه لته هاتبوون. هه ندیک ده لێن: هه شتا کهس بوون،
 له مانه هه زه ته تی ته بو به کرو عومه ر، نیمامی عه بیاسو عه لیو ته لفه ضل
 نیبنو عه بیاس، ته بو سوفیانی کوپی ته له حاریشو ته یمه نی کوپی توسامه ی
 کوپی زه ییدو ه ی تریش بوون. خودا له هه موویان رازی بی، ته مه جار
 پیغه مبه ر ﷺ فخرمانی به عه بیاسی مامی کرد: که ده نگ ی به رزو گه وه ره بوو
 به هه موو هیزی خۆی بانگی ها وه لانی ده کردو ده یفهرموو (يَا أَصْحَابَ
 الشَّجَرَةِ) مه به سستی ته وانه بوو: که له ژیر دره خته که دا به یعه تیان به پیغه مبه ر
 کردو په یمانیان دایه که له شهر دا خۆگر بزو هه لته نیه ن، جاری وا بوو بانگی
 ده کردن (يَا أَصْحَابَ الشَّجَرَةِ) جاری واش ده بسوو ده یگوت: (يَا أَصْحَابَ
 الْبَهْرَةِ) نیتر ها وه لان له م لاو له ولا وه لامیان دا وه (يَا لَبِيك، يَا لَبِيك) به لئی

به‌لای له‌خزمه‌تدایزو وا هاتین، خه‌لکه‌که بۆلای پیغه‌مبهر ﷺ گه‌رانده، ته‌نانه‌ت پساوی وایان هه‌بوو نه‌گه‌ر وشتره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌هاتایه م‌لی ریگای نه‌گرتایه، زری‌یه‌که‌ی له‌بهر ده‌کردو داده‌به‌زیو به‌پییان به‌هه‌له‌داوانو را‌کردن ده‌هات بۆ لای پیغه‌مبهر وشتری به‌ره‌لا ده‌کرد. که کۆمه‌لیک له‌م هاوه‌لانه ناوا له‌ده‌وری پیغه‌مبهر ﷺ کۆیونه‌وه فه‌رمانی پیکردن له‌هه‌رشیک‌ی له‌نکاوو کتوپر به‌رنه‌سه‌ر دوژمنو به‌یه‌ک گۆر په‌لاماریان به‌دن... که هاوه‌لان به‌فه‌رمانی پیغه‌مبهر هه‌رشیان بردو هه‌لیان کوتایه سه‌ریان موشریکه‌کان ده‌سه‌به‌جی شکانو قوچاندیان، موسولمانان به‌دووایانه‌وه لییان ده‌کوشتن، به‌دیلیان ده‌گرتن، هه‌ی بگه‌ره و به‌رده بوو، هیشتا هه‌موو هاوه‌لانی هه‌له‌هاتوو نه‌گه‌را‌بونوه بۆ لای پیغه‌مبهر ﷺ که نه‌م تاقمه موسولمانه هه‌رشبه‌رانه کۆمه‌لیکی زۆریان له‌موشریکه‌کان به‌دیل گرتبوو هه‌ینابویانه‌هه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ.

نه‌مه‌یه‌که‌م جه‌نگ بوو که موسولمانان دوزاده‌هه‌زار جه‌نگاوه‌ریان بۆ کۆبیسته‌وه، به‌جۆریک که سه‌ریان له‌زۆری خۆیان سوور به‌مینی و به‌خیمالی خۆیان تیشکان نابینن، بی ناگابوون له‌هۆکاری سه‌رکه‌وتنی له‌وه‌پیشیان. نه‌وه بوو له‌سه‌ره‌تا‌دا خودا تالای تیشکانو هه‌له‌هاتنی پی چه‌شتن، پاشان به‌و به‌ره که‌مه‌ی هاوه‌لان که له‌خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ ما‌بونوه‌وه خۆیان را‌گرتبوو سه‌رکه‌وتنی پی به‌خشین.

جا بۆ رانواندن نه‌م روداوه‌وه چه‌سپاندنی له‌میژوو دا بۆ په‌ندو عیبه‌رت لی وه‌رگرتن په‌روه‌ر‌دگار روی خیطاب ده‌کاته موسولمانانو ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ نه‌ی موسولمانینه! بیگومان په‌روه‌ر‌د‌ئار له‌زۆر شه‌رو جه‌نگ دا ئیوه‌ی سه‌رخسته‌وه به‌سه‌ر دوژمنه‌کاتان دا، له‌زۆر شوینو شه‌رگه‌ی وه‌کوو به‌درو حوده‌ییبه‌و مه‌که‌و شه‌ری به‌نوقور‌یظه‌و به‌نو نه‌ضیر دا خودا یارمه‌تی ئیوه‌ی داوه، به‌هۆی به‌هیزی بیروباوه‌رتانو سه‌ه‌رو خۆرا‌گرتان.. وه‌کوو له‌شوینیکی تر‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ آل‌عمران/ ۱۲۳. چونکه پشتتان به‌خودا به‌سته‌بوو بیرواتان وا بوو: یارمه‌تی هه‌ر له‌خوداوه‌یه. که ده‌فه‌رموی: ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾

مه بهستی نهو غه زایانهیه که پیغه مبه ر ۱۰ نه نجامی دان ده لئن: ژماره یان گه یشتوته هه شتا شهرگه، جا یان سرکه وتنی تهواو له هه موو رویکه وه که زوریه یان وا بوون، یان سرکه وتن له باره ی پمرو ده و راهیتان وه کوو له جهنگی ئو حوود دا که هه رچهند له روی سهر یازییه وه تیشکان به لام له روی پمرو ده هییه وه ده رسیکی به سوود قیر بوون.

هه ندیکی تر پییان وایه: شوینو شهرگه کان که متر له هه شتا شوین بوون، نه بو یه علا له جاییه وه ریوایه تی کردوه ده فمرویی: ژماره ی غه زاکانی پیغه مبه ر ۱۰ بیستو یه ک غه زا بووه، ته شریفی خوی له هه شتیان دا ناماده بووه و شهر ی کردوه که نه مانن ((به در، ئو حوود، نه حزاب، موصطه لهق، خه بیه ر، مه گکه، حونه یین، طائف)) مه فره زه وه ده سته جیهاد کاره کانی که ناردوونی سی مه فره زه بوون.

﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ﴾ له روژی حونه یینیش دا هه ر کومه گی پی کردنو یار مه تیدان. له کاتیک دا زوری ته یاریتان سهر سو رمانی به سهر هیتانو هه لیخه له تاندنو له خوتان بایی بوون و تان نه مرو تی ناشکیین، نیتر پمرو ده رگار له سهره تاوه خوتانی به خوتان سپارد، ﴿فَلَمْ تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ زورتان چ سوودیکی پی نه گه یانندن، دوژمن به سهرتان دا زال بوو، ﴿وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾ له ترسانو له په شوکاویتان (کونه مشکتان لی بوونه قه یصهری) سهر زهوی پازو پورتان لی وه ته نگ هاتبوو، رگای ده سترکرنه وه و شهر کردن یان خوقوتار کردنی به شرفانه تان نه دوزییه وه، رگا چاره تان نه ما جگه له هه لاتن ﴿ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ﴾ نیتر به تیشکاوی هه لاتنو قوچاندتانو پیغه مبه رتان له گۆرپانی شهر دا له گهل کومه لئیکی که م له هاوه لان دا به جی هیشت. ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه مجار عینایه و کومه گی خودا فریاتان کهوت، دل ناسارامی و خوگری به سهر پیغه مبه رو نهو هاوه لانه ی له خزمه تیان مابوونه وه باراند، دلی پرکردن له هیواو ناواتی سرکه وتن، نهو غه مو په ژاره ی که تووشی پیغه مبه ر بوو به ووی تیشکانو هه لاتنی زوریه ی موسولمانه کانه وه لاچوو نه ما، هه لاتنی

نہوان زیدہ ورہ بھرزی و نازایہتی بہ پیغمبر بہ خشو زیاتر سوور بوو لہ سہر
 ہیش بردنو پہلاماردانی دوژمن! نہو موسولمانہ کہمانہی لہ خرمہ تیدا
 مابونہوہ ناپورہیان دابوو، تہ شریفی بہ سواری ہیستہرہ بئلہ کہ کپیہوہ
 ہئلہمتی دہ بردو ناوزہنگی لی دہدا بہرہو ناوجہرگہی دوژمن، بہمدش ترسو
 بیمی لہدلی ہاوہلانی دہرہاویشتو ورہ بھرزی و نازایہتی بؤ گپرانہوہ
 بہتایبہتی کہ ہاواری لہ موسولمانان دہ کردو بؤلای خوئی بانگ دہ کردنہوہ،
 عہببای مامیشی بہدہنگی بہرز بہفرمانی پیغمبر ﷺ بانگی دہ کردنو
 ورہی بہرز دہ کردنہوہ. وپرای نہم دل نارامی و صہبرو خوگریہی: کہ خودا
 بہسہری دا باراند. ﴿وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾ بؤ بہہیز کردنی دلی
 موسولمانہکان فریشتہی ناردنہ خواری بؤ کومہگی پیگردنیان کہ تیوہ بہچاو
 نہتان بینین، بئلکو ناسہوارہ کیان لہدلی خوتان دا بینو ہدستان پی کرد،
 کہ بریتی سوو لہورہ بہرزو بہ خودا چونہوہو سہرلہنوی ہئلہمت بردنو
 پہلاماردانی دوژمنو شکاندنی لی کوشتنو بہدیل گرتنی زور لییان.

﴿وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سزای نہوانہی دا کہ کافر بوون بہ کوشتنو
 بہدیل گرتنو تیشکانو راوانزو ریسوا بوونیان ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ نا
 نہوہیہ: سزای نہوانہی کافرن لہدونیہ دا، ہتا نہوان کوفر بہسہر نیسلام دا
 ہئلہترینو دژایہتی موسولمانان بکمنو شہریان لہدژ بکمن نہوہ حالیان دہ پی.
 ﴿ثُمَّ يَتُوبُ إِلَهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 نہمجار خودا پاش نہو سزادانہی موشریکہکان لہدونیہدا، نہگہر مہیلی لی
 بی تویہی نہوانہ قبول دہکا کہ تویہ دہکمنو واز لہ کوفرو بیدینی دہہینن،
 ہیدایہتیان دہدا بؤ موسولمان بوونو لہتاوانی لہوہ پیشیان خوش دہبی نہگہر
 بہراستی و لہناخوہ تویہیان کردبی، خودا لیخوشبوو لیبورہیہ بؤ نہو
 کہسانہی تویہ دہکمنو کردہوہی باش نہنجام دہدہن.

لیخوشبوونی زورہو رہحمہتی بہرفراوانہ بہشی ہموو شتییک دہکا، نہوہ
 بوو لہباقی ماندہی ہوزی ہمازین خوش بوو، موسولمان بوونو بہتیمانداري
 شوین پیغمبر ﷺ کہوتن، دواي بیست روژتک لہرودانی شہرہ کہ لہنزیک

مہککہ لہ شوتنیک کہ پی دہ لئن: (الجعرانة) بہ خزمہت پیغہ مبہر گہ بیشتنو عہرزیان کرد کہ مالو مندالیان بہ دیل گیراوہو بیانہ نہوہ، پیغہ مبہر ﷺ فرموی: یان ژنو مندالہ کانتان دہ درتہوہ یان مالو سامانہ کہتان، لایہ کیان ہہ لبرترین، نہوانیش ژنو مندالہ کانیاں ہہ لبرارد کہ تزیکہی شہش ہزار دیل بوون لہنافرہتو مندال ہہ مووی پی دانہوہو عہفوی کردن، مالو سامانہ کہشی بہ سہر جہنگاواران دا دابہش کرد. ہہندیک لہ دانیشتوانی مہککہ کہ عہفوو کرابونو موسولمان بویوون بو نہوہی دلیان دابہمزری یہ کہی (۱۰۰) سہد وشتری بہزیدہ بہش دانئی، یہ کی لہوانہی وشتری درایہ، مالیکی کوری عہوفی (الضمري) بوو وہ کوو پیشووش کردیہوہ بہ سہرؤکی ہؤزی (ہہوازین).

نیمامی بوخاری لہ میسورہی کوری مہخرہ مہوہ ریوایت دہکا، کہ چہند کہ سیک لہ ہؤزی ہہوازین ہاتنہ خزمہت پیغہ مبہرو نیمانیان پی ہیناو بہیعہتیاں پی کرد، وتیان نہی پیغہ مبہری خودا! نہتو باشترین نادہ میزادی، چاکترین کہسی، ژنو مندالمان ہہ موویان گیراون، مالو مالاتمان ہہ مووی دہستی بہ سہرا گیراوہ، پیغہ مبہر ﷺ فرموی: (إِنَّ عِنْدِي مِّن تَرْوَن، اَنْ خَيْرَ الْقَوْلِ اَصْدَقُّهُ، اِخْتَارُوا اِمَّا ذُرَارِيَكُمْ وَنِسَاءَكُمْ، وَاِمَّا اَمْوَالُكُمْ) نہوہی لای منہ نہوہیہ: بیگومان باشترین قسہ نہوہیہ راست بی (خودا راستو راستی لی خوش دی) تیوہ سہریشک بن، یان ژنو مندالہ کانتان دہ دینہوہ، یان مالو سامانہ کہتان. وتیان: نیمہ ہیچ شتیک بہ خیزانو مندالہ کانمان ناگورینہوہ، کہوابی ژنو مندالہ کانمان پی بدہ نہوہ. نہ مجار پیغہ مبہر ﷺ ہہ ستاو بہ موسولمانہ کانی فرموی: (هُؤلَاءِ جَاؤُونَا مُسْلِمِينَ، وَاَنَا خَيْرُ نَاهُمْ بَيْنَ الذُّرَارِي وَالْاَمْوَالِ فَلَمْ يَعْدِلُوا بِالْاَحْسَابِ شَيْئًا، فَمَنْ كَانَ بِيَدِهِ شَيْءٌ، وَطَلَبَتْ بِهِ نَفْسُهُ اَنْ يَرُدَّ فِشَانَهُ، وَمَنْ لَا فَلْيَعْطِنَا، وَلْيَكُنْ قَرْضًا عَلَيْنَا حَتَّى نَصِيبَ شَيْئًا فَنُعْطِيَهُ مَكَانَهُ) نہوانہ ہاتونہ لامانو موسولمان بوون داوای مالو مندالو خیزانہ کانیاں دہ کہ نہوہ، نیمہش سہریشکمان کردوون لہ تیوان ژنو مندالو مالو سامانہ کیان، شہوانیش ژنو مندالہ کانیاں

ہے لہذا ردو، ژنو مندالہ کانیان بۆ دہ گہر پنینہوہ، دہ ربارہی مالہ کھیان کہ سئی شتیکی لایہو بہ دل پیئی خوشہ بابیان داتہوہ، کہ سیکیش پیئی ناخوشہ بابہ قمرز بمانداتی تا دہ سکوتی ترمان دہ بیئو کاتہ لہ شوتنی مالیئہ مان مالیئہ ترمان دہ دہینی. ہہ مرویاتن وتیان: رازین. نہ مجار پیغہ مبہر ﴿فَمَرْوُوا عُرْفَاءَكُمْ﴾ فہرموی (لَا نَذْرِي لَعَلَّ فِيكُمْ مَن لَّا يَرْضَى، فَمَرْوُوا عُرْفَاءَكُمْ، فَلْيَرْهَوْا ذَٰلِكَ الْاَلِيًّا) نازانین لہوانیہ تیتان دا ہہ بیئو بہ دل رازی نہ بیئو، کہوایی بچن بۆ لای سہریلو سہر دہستہ کاتتان، بائو مان نہوہ مان بۆ باس بکھن. تیتہ سہریلو نامیر مہرہ زہ کانیان ہاتنو رہ زامہندی خویان نیشان دا. تیتہ ہندیکیان بہ دل مالہ کھیان بۆ گیرانہوہ، ہندیکیشیان بہ قمرز دایانہوہ بہم نیازہ دواپی پیغہ مبہر ﴿لَهُبَاتِي﴾ لہ باتی نہوہ مالیئہ ترمان بداتی.

یہ کی لہ تافرہ تہ گیراوہ کان (شہیماء) کچی حلیمہی سعیدیہ بوو: کہ خوشکی شیر پیغہ مبہر ﴿بُو كُجِي نَهْلِحَارِثِي كُوِي عَهْدُولَعُوْزَا لَهْوَزِي﴾ بھنو سہعدی بہنو بہ کر بوو، پیغہ مبہر ﴿زُوْر رِزِي لِيْ كُرْتُو خَه لَاتِي كُرْدُو چَاكِي زُوْرِي لَه كُكَلْ كُرْد.﴾ بہ دل خوشی بہ موسولمانی گیرایوہ بۆ ولاتی خوی. تیمامی موسلم لہ تینبو عہ بیاسہوہ ریوایت دہ کا، دہ فہرموی: روژی نہو طاس پیغہ مبہر ﴿ثَا فَرَه تِي كِي بِيْنِي دَه هَاتُو دَه چُوو هَاوَارِي دَه كُرْدُو عَهْرَز لَه خُوِي نَه دَه كُرْت،﴾ پیغہ مبہر ﴿پَر سِيَارِي لِيْ كُرْد، عَهْرَزِي كَرَا كُوْرِي كِي دِيَارِي نِه پَاشَان﴾ پیغہ مبہر ﴿ثَا فَرَه تَه كِي بِيْنِي بُو كُوْرَه كِي دُوْرِي بُو هُو،﴾ خیرا ماحی دہ کردو بہ خویہوہ دہ گوشی. پیغہ مبہر بانگی تافرہ تہ کھی کردو بہ ہاوہ لانی فہرمو: پیتان وایہ تہم تافرہ تہ تہم جگہر گۆشہیہی خوی بخاتہ ناو ناگرہوہ؟ ہاوہ لان عمرزبان کرد نہ خیر. پیغہ مبہر ﴿فَهْرَمُوِي: بُو؟﴾ وتیان: لہبر رھجو شہ فہمتی بۆ. پیغہ مبہر ﴿فَهْرَمُوِي:﴾ (اللہ ارحم منها) خودا زور بہرہم ترہ بۆ تیوہ لہم تافرہ تہ بۆ کورہ کھی.

یاساگردنی مه سجد و لحد هرام له موشریکه کان

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنَّمَا الْمُشْرِكُ كُنَّ نَجَسٍ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَاِنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ اِنْ
شَاءَ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

هۆی هاتنه خواره وهی رستهی ﴿وَاِنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً﴾ لهم نایه ته دا وه کوو
تیبنو نه بی حاتم له نیبنو عه بیاسمه گیارویه ته وه نه وه یه: ده لسی:
موشریکه کان که ده هاتن بۆ طه وافی مالی خوا خواره مه نییان له گهل خویان
ده هینا بازرگانیان پیوه ده کرد، که نزیکبونه وه له که عبه یان لی قه ده غه
کرا، موسولمانه کان وتیان: نه دی نیمه له کوپوه و چون خواره مه نییان بۆ بی؟
نیتر بهر وه ردگار نایه تی ﴿وَاِنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللّٰهُ مِنْ
فَضْلِهِ﴾ ناره خوارى.

تیبنو جهریری طه بهری نه بو ششه یخ: نیبنو حدییانی نه لئه نصاری
له سه عیدی کوپی جو بهیره وه ریوایت ده کاو ده فرموی: که رستهی ﴿اِنَّمَا
الْمُشْرِكُ كُنَّ نَجَسٍ﴾ نازل بوو، موسولمانه کان تینیان بۆ هات وتیان نیتر کی
خواره مه نی و کالامان بۆ بی نی؟ نه مجار خودا ﴿وَاِنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً...﴾
ناره خوارى.

جا وه کوو له سه ره تای نه م سوره ته دا ناماژه مان بۆ نه وه کرد، که
پیغه مبهی سالی تویه می کۆچی حه زه تی عه لی نارد: پیشه تای سوره تی
(براءة) به سه ر موشریکه کانی مه که که دا بخوینی ته وه، په یمان نامه که یان
به سه ردا بداته وه .. پییان رایگه یه نی که خوداو پیغه مبهی خودا ده سه تبهرداری
موشریکه کان بوونو لییان بهرین. که سانی که وتیان: نه ی دانیشه توانی مه که که!
له وه به ولاره ده زانن چیتان به سه ردی! چون تووشی قاتو قریو گرانی ده بن؟
چونکه نیتر هیچتان بۆ نایه و کاروانو بازرگانیان لی قه ده غه ده کری؟ نیتر
نه م نایه ته بۆ لاهردنی نه شو به وه بۆچوونه هه لیه هاته خوارى.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نجسٌ﴾ ندی نمو کہ سانہی پرواتان بہ خوداو بہ پیغہ مہبری خودا ہیئناوہ: بزائن: کہ موشریکہ کان - بہ ہزی ہاوہ لدانانیانہ بق خودا - دل و دہرونیان پیس بووہ، نہوان لہبارہی بیرو باوہرہوہ گومران، عہقیدہیان فاسیدہ، لہدہروون پیسی دا روجون، نہوانہ پیسن جانیان لہبر پیسی دل و دہروونیانو عیبادہ تکرردنیان بق بتو صہنام، یان لہبر نموہ ہاوہل بق خودا دہدانیئزو ہاوہ لدانانیئش وہ کوو پیسی وایہو پیوستہ خوی لی بیاریزری. یان لہبر نموہ چونکہ خویان پاک ناکہنہوہ غوسل ناکہن، خو لہ پیسو پوخہ لی حیسی ناپاریزن، جا کہ نہوانہ بہو شیوہ پیس بن ﴿فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَمَلِهِمْ هَذَا﴾ مہیلن تزیک بہ مہسجیدولحرام بکونموہ، لہدوای تم سالموہ (سالی تزیہمی کوچی) رنگایان مہدن بچنہ ناو مالی خوداوہ، نیتر نمو شوینہ پیروژہ لہو کافرو خودا نہناسانہ یاساغو لییان قہدہ غیہ.

مہبہست بہ موشریک: بتپرستہ، بریکیش پییان وایہ: موشریک بہہموو کافرئیک دہوتری: چونکہ خودا دہفرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء/ ۴۸.

مہبہست بہ پیسی نیرہ کہ دہفرموی: (نجس) پیسی مہعنہویہ واتہ: بیرو باوہریان پیسہ.

زومہ خشمی لہتینو عہباسہوہ ریوایہتی کردوہ کہ پیسی موشریک پیسی ماددیہ وہ کوو سہگو بہراز پیسن؟! بہلگہش ظاہیری نایہتہ کیدہ، نیمای ہادی کہ یہ کیکہ لہ پیشہوایانی زہیدی و بری عولہمای ظاہیریش پییان وایہ: پیسی موشریک پیسی ماددیہ .. تینو جہریر لہ حسہنہرہ ریوایہتی کردوہ دہلی: کہ سیک توقہی لہ گہل موشریک کرد دہبی دہستوبو بگریتموہ.

مہبہست بہ مہسجیدولحرام: بہلای شافیعو عہطاوہ ہہموو خاکی حرم دہگریتموہ. بہلای مالیکی بہکانموہ تہنہا خودی کہعبہ دہگریتموہ.

حہنہ فیہ کان دہلین: مہبہست لہنہہی نایہتہ کہ یاساغکردنی موشریکہ کان نیہ لہچونہ ناو مالی خودا، بہلکو مہبہست یاساغکردنیانہ

لہ نہ نجامدانی حدجو عومرہ وہ کوو لہ سہر دہ می پیشو نہ فامی دا نہ نجامیان دہ دان، کہ دہ فرموی: ﴿بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾ مہ بہستی نہوہیہ: کہ لہم سال بمو لاوہ نابی حدجو عومرہ بکن، چونکہ علی کاتی سورہتی (براعۃ) ی بہ سہر خہ لکہ کہ دا خویندہ وہ نہ مجار وتی: نیت لہم سالہ بہو لاوہ نابی ہیچ موشریکیک حدجو عومرہ بکا، ہروہا کہ دہ فرموی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ بد لگیہ لہ سہر نہوہ: کہ ترسان لہ قاتو قری، نہ ہاتنی موشریکہ کانہ لہ کاتی حدجو عومرہ دا، چونکہ لہ حدجو عومرہ مہن دہ کرتن۔ ہروہا چونکہ کڑای زانایانی موسولمان ہدیہ لہ سہر رنگہ کرتن لہ موشریکہ کانو نابی بہیلن ہیچ کاروباریکی حدجو نہ نجام بدہن۔

نہ مجار پہروہر دگار نارامی دہ خاتہ نیو دلی موسولمانانہوہو دلتیایان دہ کا: لہوہ کہ قہ دہ غہ کردنی موشریکہ کان لہ مہ سجیدو لحرام نابیتہ ہوی قاتو قری کہ مہو نہوہی کالو دہ فرموی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ﴾ نہ گہ ترسی ہڈاریتان ہدیہ، نہی کومہ لی موسولمانان! بہ ہوی نہ ہینانی بڑیو کالای بازرگانی کہ لہوہ پیش موشریکہ کان دہیانہیناو لہم سالہوہ مہن کرانو ناہیلدری نریک نہو بہستہ بکہو نہوہ، نہوہ دلتیابن خودا بہ فہضلو گہوہی لہ لایہ کی ترہوہ نہو کہ لینہتان بو پ دہ کاتہوہ، ہوکاری ژباتان باشتر بو دابین دہ کاو کارو کاسیبتان زور دہیو پہ کتان ناکہوہی۔

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ بیگومان پہروہر دگار زاناو ناگادارہ بہ حالو چوئیہتی نیوہ؛ ہی نیستاو ہی داہاتوشتان، دہ زانی چو ہڈار دہ کہونو بہچی دہولہ مہند دہ بن! حدکیمو دانایہ لہو شریعتو یاسایہی بوتان دادہنی، لہو فرمازو نہ ہیپانہی ناراستہتان دہ کا، کہ فرماتتان پی دہ کا بہ جہنگان دڑی موشریکہ کان پاش تہواو بوونی پہیمانو ناگریہست، یان کہ جلہ گیریتان لی دہ کا لہنزیکیبونہوہی موشریکہ کان لہ مہ سجیدو لحرام دوا ی سالی نژیہ می کڑچی، بی حکمت نیوہ ہمرژہ وندی دویاو نایینی نیوہی تیدایہ۔ ہروہا پہروہر دگار حدکیمو دانایہ لہ ہرجی کہ دہیداو ہرجی دہیگریتہوہ،

هیچ کاریکی بئی هووده نیه، چونکه پهره دگار که مائی ره های هیه له کردارو گوفتاریدا، داد پهره رو بئی نه ظیرو بئی هاوتایه له دروست کردنو به دیهینانو به پیره بردن دا.

نه مه هه والدانه له نهینتی داهاتوو، هه والی غهیبی بوو هاته دی، خودا واده ی خوی هینایه دی، دانیشتوانی یه مهنو نه هلی جیده و جهره شو شوینی تر موسولمان بوون، خوارده مهنی و بژیویان ده هینا بو مککه، موشریکه کان خۆشیان موسولمان بوون، کس نه مایه وه موشریک بئی و ریگای مه سجدول حرامی لی بگیرئی. له هه رجوار لاه خیره خیراتیان بو ده هات، ده سته کوتی جهنکیان بو ده هاته وه، سهرانه یان له نه هلی ذیممه وهرده گرتو به ته وای هه رزانی و فهره حی کهوته ولاته وه!!

تیپینی:

دانیشتنی موشریکو کافر له ولاتی نیسلام دا سی جوره:

۱- بهستی مککه (الحرم المکی) به پئی رایه کی شافیهی و ریبازی هه نه لیه کان نابی کافر به چینه بهستی مککه وه، ته نانه ته گهر ته تهره راسپارده ش بئی، ناهیلدری پئی تیخا، به لکو ده بی تیمام یان جیگری تیمام به چینه ده ری حهره مو نامه که ی لی بییسترئی. مالیکییه کان ده لئین: دروسته ناموسولمان به چینه بهستی مککه وه به واده و په یمانو بو ماوه ی سی رۆژ به لام نابی به چینه ناو مه سجدول حرام وه، تیمام بۆی هیه ماوه ی مانه وه که زیاده کهم بکا. نه بو حه نیفه ده فهرموئی: ناموسولمانان ده توانن بچنه ناو حهره مه وه بو ماوه ی سی شهوو سی رۆژ به لام به مهرجیک تیمام یان جیگری نیشنی به دن.

۲- ناخی حیجاز که له باری درژییه وه نیوان عه ده نو سنووری عیراقه، له باری پانیشه وه نیوان جیده و که نار ده ریا تا سنووری شام. ناموسولمان به تیزنو ره زای تیمام ده توانی بو ماوه ی سی رۆژ به چینه ناو ناخی حیجاز وه. تیمامی موسلیم له نیبنو عومره وه ریوایه ده کا: ده فهرموئی: له پیغه مبه رم ژنهوت ده فهرموو: (لأخرجن اليهود والنصارى من جزيرة العرب، لا

اترك فيها الا مسلما) له‌ریوایه‌تیکی تری موسلیم دا: (اخرجوا المشركين من جزيرة العرب) به‌رای شافیعی و حنبه‌لییه‌کان دورگه‌ی عه‌رب مه‌به‌ست خاکی حیجازه به‌تایبه‌تی چونکه فرموده‌یه‌ک هیه نه‌حمه‌د ریوایه‌تی کرده ده‌فرموی: (اخرجوا اليهود من الحجاز) حه‌زره‌تی عومهر بۆ جی‌یه‌جی کردنی نهم فرمانه جول‌که‌و گاوره‌کانی تنها له‌حیجاز وه‌درنا نه‌ک له‌دورگه‌ی عه‌رب، له‌ولاتی یه‌مه‌ن نیشته‌جی‌ی کردن هه‌رچه‌نده یه‌مه‌ن به‌شیکه له‌دورگه‌ی عه‌رب.

به‌لای مالیکییه‌کانه‌وه دروسته به‌یلدری ناموسولمان له‌دورگه‌ی عه‌رب دا نیشته‌جی‌ی بی، که بریتییه له‌خاکی حیجازو یه‌مه‌ن. چونکه نه‌و فرموده‌یه‌ی که تیبنو عومهر ریوایه‌تی کردو له‌مه‌و پیش نووسیمان به‌گشتی پالپشتی نهم رایه ده‌کا، هه‌روه‌ها نه‌و حه‌دیثه‌ی عاثیشه که نه‌حمه‌د ریوایه‌تی کرده نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی. که ده‌فرموی: (لا یترك بجزيرة العرب دینان) هه‌روه‌ها نه‌و حه‌دیثه‌ی که نیمام مالیک له‌مووه‌طه‌تدا له‌زوه‌رییه‌وه به‌مورسه‌لی ریوایه‌تی کرده: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: (لا یجتمع دینان فی جزيرة العرب).

۳- ولاتی موسولمانان به‌گشتی، ناموسولمان ده‌توانی تی‌یدا بمینیته‌وه به‌ته‌مانو زه‌مان. به‌لام نابی بجیته‌ ناو مزگه‌وته‌وه به‌بی رنگه‌ پیدانی موسولمان، دروسته بۆ ناموسولمان بجیته‌ ناو مزگه‌وته‌کانه‌وه، تییان دا بمینیته‌وه با له‌ش پیسیش بی، چونکه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناموسولمان ده‌هاتنه ناو مزگه‌وته‌کویه‌وه، ناشکراشه له‌و کافرا نه‌ دا هه‌بووه له‌شی پیس بووه.

جہنگان دژی خاوهن نامہکان

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا
الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿۲۹﴾

نبینولمؤنذر لہزورہیہوہ ریوایت دہکا دہلی: دہریارہی کافرہکانی
قورہیش نایہتی ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾
ہاتوتہ خوارى. دہریارہی خاوهن نامہکانیش نایہتی ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ...﴾ ہاتوتہ خوارى یدکم کہس کہ سہرانیمان دا
دانیشتوانی نہجران بوون، پیش لہدونیا دہرچوونی پیغہمبہر سہرانہی خویان
تہسلیم کرد. نبینو نہبی شہیبہو نہبوششہیخ؛ نہبو حہییانی نہلنہنصاری
لہحہسہنی بہصریہوہ ریوایت دہکا: دہلی پیغہمبہر ﴿لَهَيْبُنَاو تَائِبِينَ﴾ دا
شہری دژی دانیشتوانی نیوہ دورگہی عمرہب کردو جگہ لہموسولمان بوون
ہیچی کہی لی قبول نہکردن، بہراستی جہنگان دژی موشریکہکانی نیوہ
دورگہی عمرہب گہورہترین جیہاد بوو، دوا ٹوہ ٹوہ جیہادہ بوو کہ بہمی
نایہتی ﴿وَقَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ دژی خاوهن نامہکان
نہنجام درا.

موانسہبہی نہم نایہتہ بہنایہتہکانی پیشوہوہ نہوہیہ:

دوای ٹوہی پہرورہدگار حوکمو بریاری خوی دہریارہی موشریکہکان
راگہیانہو بہراتہتی خوی پیغہمبہری خوی جاردا، فرمانی کرد بہجہنگان
دژیانو قہدہغہ کردنی مہسجیدولحہرام لییان، نہمجار بریارو حوکمی خوی
دہریارہی خاوهن نامہکان رادہگہیہنیو فرمان دہکا بہموسولمانان کہ دژیان
بجہنگین تا ناچار دہبن سہرانہ بدہن، نہمہش وہکوو ریخوشکمرہ وایہ بو
غہزای تہبوو کہ دژی (رؤمہکان) نہصرانیہکان نہنجام درا.

که حه‌زره‌تی موحه‌مه‌د کرا به‌پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌کرا جوله‌که‌مو
مه‌سیحیه‌کان ئیمانیان پی نه‌هینا، بیرو باوه‌ری خوشیان نه‌سخ کرابوه‌وه
به‌که‌لکی هیچ نه‌ده‌هات، نه‌شهریعتیان په‌سندبوو نه‌نایین، به‌لکو شوین
هه‌واو هه‌وه‌سی خویان که‌وتبوون چونکه‌ نه‌وان نه‌گه‌ر پروایان به‌ناوه‌روکی
نایین هه‌بوايه، نه‌و پروایه‌یان پآلی پی‌وه‌ده‌نان بق نه‌وه‌ی تیمان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ
بی‌نزو پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌زره‌تی موحه‌مه‌د به‌راست بزائن. له‌م رو‌وه‌وه‌ که
هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانی پی‌شوو مژده‌یان به‌هاتنی دا بوو، فه‌رمانیان کردبوو:
که هه‌رکات پیغه‌مبه‌ره‌ په‌یدا بوو پی‌ویسته‌ پروای پی بکه‌ن، چونکه
به‌هاتنی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام نایینه‌کانی تر پوچ ده‌بنه‌وه‌وه، ئیتر باویان
نامینی. له‌م رو‌وه‌وه‌ که ئیسلام له‌خوداوه‌ هاتووه‌وه‌ بو‌ته‌ سه‌رخه‌تمی هه‌موو
دیانه‌ته‌کان، ئیتر پروا به‌هه‌ندی پیغه‌مبه‌رو پروا نه‌بوون به‌هه‌ندیکی تریان، بی
سوودو بی بایه‌خه، چ حیسانیکی سو‌ناکری، نه‌وان هه‌تا تیمان به‌ح‌زره‌تی
موحه‌مه‌د نه‌هینن: که سه‌رخه‌تمی پیغه‌مبه‌رانه‌ به‌کافر حلیب ده‌کرینو
خودا‌په‌رستی و نه‌رکه‌کانی نایینیان لی وه‌رناگیری! بویه‌ په‌رو‌ه‌ردگار خیطاب
نا‌راسته‌ی موس‌ل‌مانان ده‌کاو فه‌رمانیان پی ده‌کا که شهر دژی خاوه‌ن نامه‌کان
رابگه‌یه‌ننو دژیان بجه‌نگین به‌مه‌رجی نه‌و چوار ره‌وشته‌ ناشرینه‌یان تیدا‌بن:
که نایه‌ته‌که ده‌ست نیشانی کردون: که ده‌فه‌رموی:

۱- ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه‌ی موس‌ل‌مانینه‌! شهر بکه‌ن

دژی نه‌و جوله‌که‌وه‌ نه‌صرانیانه‌ی ئیمانیان به‌خودا نیه، بی‌گومان نه‌وان
به‌راستی پروایان به‌خودا نیه، چونکه زوری‌ی جوله‌که‌ پیا‌یان وایه: خودا
جه‌سته‌ی هه‌یه‌وه‌ له‌شتی مادی تر ده‌چی، نه‌وان پروایان به‌هه‌بوونی خودا و تاکو
ته‌نهایی نیه، نه‌صرانییه‌کان پروایان وایه: سی خودا هه‌ن، له‌سه‌ره‌تاوه‌ سی
خودا بریار ده‌ده‌ن، نه‌مجار ده‌یانکه‌نه‌وه‌ به‌یه‌ک، به‌م‌جوزه‌ ده‌لین: باوک
هه‌یه، کوپ هه‌یه، روح‌ل‌قودس هه‌یه. نه‌م سی‌یا‌نه‌ به‌خودا حلیب ده‌که‌ن، پاشان
ده‌لین: باوک له‌عیسا دا ت‌وا‌وه‌ته‌وه‌ ئیتر عیسا بو‌ته‌ خودای تاکو ته‌نیا، ده‌ی
خو خودا پاکو پی‌رو‌زو به‌رزه‌ له‌وه‌ی له‌ناو جه‌سته‌ی تر‌دا بت‌وت‌سه‌وه‌ یان له‌گه‌ل
جه‌سته‌ی تر بی‌ته‌یه‌ک. هه‌روا خودا به‌ر‌زو پی‌رو‌زه‌ له‌وه‌ی کوپ هه‌بی‌یان

هاوه‌لی هبئی. جا که نموان پروایان تاوا به‌خودا بیو تاوا خودا بناسن مانای وایه به‌حقیقه‌تو راستی خوداناس نین.

وئپرای نموده‌ش جوله‌که ده‌لین: عوزه‌یر کوری خودایه، همدردولا جوله‌که‌و نه‌صرانی مال‌و قه‌شه‌کانیان کردوه به‌نمریابو یاسادانمر، شمریعه‌تی خودایان فراموش کردوه، مال‌و قه‌شه‌کانیان جوژی عیباده‌تو حه‌لالو حمرامیان بو دیار ده‌کمن، نموانیش پابه‌ندی فرمانه‌کانیان ده‌بزو وه‌کوو فرمانی خودا سدیری فرمانی مال‌و که‌شیشه‌کانیان ده‌کمن، که‌وابوو به‌خودایان ده‌زانن.

۲- ﴿وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به‌راستی پروایان به‌روژی قیامت‌و زیندوبونمویه ناده‌میزادو زینده‌ورانی تر نیه. نموان پئیان وایه که تهنه‌ها گیانه‌کان زیندو ده‌کرینمویه نه‌ک جه‌سته‌کان، وه‌کوو فریشته‌یان لی دی جه‌سته‌یان نابئی، پئیان وایه: نه‌هلی به‌هشت خواردنو خواردنمویه‌یان نابئی، هیچ لمرزه‌تو خوشی مادی له‌قیامت دا نیه، پئیان وایه نازو نیعمه‌تی به‌هشتو سزای ناگر بریتین له‌چهند مانایه‌کی گیانی وه‌کوو که‌یف خوشیو دلته‌نگیو به‌س! نموان پروایان به‌ژیانیتیکی پیک هاتوو له‌مادده‌و گیان له‌قیامت دا نیه، نه‌مه‌ش تموار پیچه‌وانه‌ی هموالی قورانی پیروزه، که‌سیک بروای به‌زیندوبونمویه جه‌ستمییو گیانی به‌یه‌که‌وه نه‌بی، مانای وایه بروای به‌قورنان نیهو تینکاری قورنان ده‌کا.

۳- ﴿وَلَا يَحْزَمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نه‌و شتانه‌ی قورنانو فرموده‌ی پیغه‌مبهر حمرامیان کردوون نموان به‌حمرامی نازانن، تهنانه‌ت نه‌و شتانه‌ی تموراتو تینجیلی ده‌ستکاری نه‌کراو حمرامیان کردوون نموان به‌حمرامی نازانن، بو خویاتشمریعه‌تو یاسایه‌کسیان بو خویان داهیناوه پیچه‌وانه‌ی نایینه نه‌صلی‌یه‌که‌ی خویانه که نه‌سخ بوته‌وه به‌نایینی نیسلام. نه‌وه‌تا: جوله‌که خواردنی مالی خه‌لک به‌ناره‌وا لمریگه‌ی رب‌اوو به‌رتیلو ده‌سپرینی خه‌لک....هتد به‌ره‌وا ده‌زانن، نه‌صرانییه‌کانیش نه‌و شتانه‌ی له‌تمورات دا لئیان یاساغ کراوه: وه‌کوو پیوو عمره‌ق.....هتد به‌حله‌لالی ده‌زانن.

۴- ﴿وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ﴾ نه‌وان پروایان به‌نایینی حق که نایینی نیسلامه نیهو پابه‌ندی فەرمانو جله‌و گیرىو نامۆزگار یسه‌کانی نابن. به‌لک‌وو به‌گویره‌ی نه‌و په‌یره‌وو پرۆگرامه‌ی پیاوه نایینه‌کانیان به‌هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان بۆیان داناون هه‌لسرو که‌وت ده‌که‌ن.

ته‌وراتو تینجیلیان ده‌ستکاری کردوون، بنه‌هما سه‌ره‌کیه‌کانی نایینه‌کانیان که له‌گه‌ل نایینی نیسلام دا یه‌ک ده‌گر نه‌وه‌و به‌نیگا بۆ چه‌ز ره‌تی موساو چه‌ز ره‌تی عیسا نی‌یر دراون گۆزانیان به‌سه‌ردا هینا‌وزو وه‌کوو خۆیان نه‌ما‌وزو له‌کاریان خستوون!! جا که‌وا بی‌و نه‌مه ره‌وشتو هه‌لسرو که‌وتی نه‌و خاوه‌ن نامانه‌ی بی، ئیوه نه‌ی موسولمانینه! شهر بکه‌نو بجه‌نگن دژی ته‌وانه‌ی که نه‌و چوار ره‌وشته‌یان تیدان له‌خاوه‌ن نامه‌کان، ته‌وانه له‌موشریکه‌کان جودا‌وا‌زنو هوکمیان جیا‌یه، موشریکه‌کان دوو ریگه‌یان له‌به‌رده‌م دایه: یان ده‌بی موسولمان بن یان ده‌کوژرین، به‌لام خاوه‌ن نامه‌کان سی ریگه‌یان له‌به‌رده‌م دایه، موسولمانبوون، سه‌رانه دان، شهر له‌گه‌ل کردن تا ده‌کوژرین.

نه‌ی موسولمانینه! بجه‌نگینو شهر له‌گه‌ل خاوه‌ن نامه‌کان بکه‌ن ﴿حَتَّىٰ يَعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ تا ناچار ده‌بن: یان موسولمان بن، یان سه‌رانه ده‌ده‌ن به‌شیوه‌یه‌کی وا: که به‌ته‌واوی گه‌ردنکه‌چی و پابه‌ندبوونیان به‌ته‌حکامی نیسلام پتوه دیار بی به‌بی سه‌رپتیچی و منجه‌منج کردن، سه‌رانه‌ی خۆیان له‌کاتی دیاری‌کرا‌ودا ته‌سلیم بکه‌ن.

سه‌رانه سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنگه له‌بودجه‌ی حکومه‌تی نیسلامی دا، نه‌ندازه‌ی ته‌م سه‌رانه بۆ نی‌یرنه‌یه‌کی بالغی جه‌سته ساغو عه‌قل ته‌واوی جوله‌که‌و مه‌سیحی و ته‌وانه‌ی له‌هوکی نه‌وان دان له‌(۴۸) دیره‌مه‌وه تا (۱۲) دوا‌زه دیره‌م بووه، به‌مه‌رجی نه‌و کابرایه مالی هه‌بی و دارایی نه‌و سه‌رانه دانه‌ی هه‌بی، ژزو مندالو پیره‌مێرد سه‌رانه‌یان له‌سه‌ر نیه، کو‌یرو که‌م نه‌ندامو په‌که‌که‌وته سه‌رانه ناده‌ن مه‌گه‌ر ده‌وله‌مهند بن. فه‌قیرو هه‌ژارو کۆله سه‌رانه‌یان لی ناسیندری، دیرنشینو ره‌به‌نه‌کانیان نه‌گه‌ر له‌خه‌لک دابرا بوون، بۆ خۆیان گو‌شه‌گیر بوون سه‌رانه‌یان له‌سه‌ر نیه.

بناغدی سمرانه دانان له‌سدر نمو خاوه‌ن نامانه نه‌ویه: که نه‌وان به‌پی‌ی
 په‌یمانو موعاهده ده‌بنه خاوه‌ن ذي‌ممه‌و پتویسته حکومته‌تی نیسلاسی
 پاریزگاریان لی بکا. خاوه‌ن نامه‌کانو نه‌وانی له‌حوکمی نه‌وان دان نابرتین بۆ
 جه‌نگو سمریازی ناکه‌نو ته‌نانه‌ت داکۆکی له‌خۆشیان ناکه‌ن، ده‌بی
 موسولمانان پاریزگاریان بکه‌ن، ده‌ی که‌وابی جی‌ی خۆیه‌تی که‌ باجی نمو
 پاریزگارییه‌ بده‌نو له‌باتی نه‌وه‌ی که‌ سوود له‌ده‌وله‌تی نیسلاسی ده‌بینن
 مه‌رافیقی گشتی بۆیان ناوه‌لایمو نیستیفاده له‌ریگه‌و بازو پردو خسته‌خانه‌و
 پروژه‌ی ناوو ناوه‌روو نمو جوړه شتانه ده‌که‌ن نه‌ندازه‌یه‌ک مالی تایبه‌تی خۆیان
 بده‌ن به‌حکومته‌تی موسولمانان. نه‌وه‌تا موسولمان پینجه‌یه‌کی ده‌ستکه‌وتی لی
 وهرده‌گیری، زه‌کاتو سمریترو قهره‌بوی تاوان (کفارات) ی لی وهرده‌گیری،
 ده‌ی حق وایه له‌ناموسولمانیش نه‌ندازه‌یه‌ک مال وهریگیریو بخرتنه‌ سمر
 بودجه‌ی حکومته‌ت، له‌دواپیش دا نهم پاره‌یه له‌بوی پروژه‌ی گشتیو
 به‌رزه‌وندی گشتی دا خمرج ده‌کرته‌وه، به‌سمر فقیرو هه‌ژاری نه‌هلی ذیممه
 دا دابه‌ش ده‌پته‌وه، نهم جیزیه لی وهرگرته‌ نابی به‌مه‌به‌ستی چه‌وساندنه‌وه
 زه‌لیل کردنی نمو خاوه‌ن نامانه بسینری، چونکه نه‌وه له‌گه‌ل دادپه‌روه‌ری
 نیسلام دا ریک ناکه‌وی به‌لکو نمو سمرانه که وهرده‌گیری بارت‌ه‌قای نمو
 پاریزگاریو دابینکردنی تارامیو دابینکردنی بودجه‌ی پروژه گشتی‌یه‌کانه که
 خۆشیان سوودی لی ده‌بینزو به‌شیکمی بۆ نه‌وان به‌کار ده‌هینری. وشه‌ی
 (هماغه‌ون) وه‌کوو برپی له‌زانیانی شافعیو ثینو قه‌ییمی جه‌وزی
 فهرمویان: به‌مانا پایه‌ندبوونه به‌ناوه‌روکی په‌یمان‌نامه‌که‌و زه‌لیلیو سوکایه‌تی
 پیکردنی تیدا نیه. نه‌مانه پتییان ده‌گوتری نه‌هلی کیتاب (خاوه‌ن نامه)
 چونکه له‌راستی دا نامه‌ی تاسمانییان هه‌بوه نیمچه پروایه‌کیان به‌خوداو
 به‌زیندبوونه‌وهو حیسابو لیکۆلینه‌وه‌ی رۆژی قیامت هه‌یه، جوړه
 پروایه‌کیان به‌پنجه‌مبه‌رانو شریعتو نایین هه‌یه.

پتییان ده‌گوتری نه‌هلی ذیممه، واته: خاوه‌ن واده‌و به‌لینو به‌پی‌ی نمو
 عه‌له‌و په‌یمان‌ه پتویسته موسولمانان مامه‌ل‌ه‌یان له‌گه‌ل دا بکه‌نو

بہ شیوہ کی داد پورہ رانہو بہ گوڑہی پدیمانی خوداو پیغہ مبہر ہل سہو کہوتیان لہ گہل دا بکہن.

پیمان دہ گوڑی (معاهدون) پدیمان لہ گہل بہ سراو، چونکہ نہوان لہولائی نیسلام بہ گوڑہی پدیمانیک کہ بہ ستراوہ لہنیوان نہوانو موسولمانان دا نیشتہ جی بوون، تہرکی سرشانی موسولمانانو نہوانیشہ: کہ پابہندی خالہ کانی پدیمانہ کہ ببزو بہ ہمدو لایان ریزی پدیماننامہ کہ بگرنو سنوور شکینی نہ کہن. نابی بہ ہیچ جوڑیک موسولمانان ستہ میان لی بکہن، نابی داوای نہ نجامدانی تہرکیکیان لی بکہن کہ لہ توانایان دا نہبی!

تہوہ شمان لہ بیر نہ جی سہرانہ (جیزہ) شتیک نیہ نیسلام دایہینابی، بہلکوو پیش نیسلام لہناو فارسہ کان دا باو بووہ، یہ کہم کہس کہ سہرانہی داہینا کیسرا نہوشیروان بووہ، کاتیک ولاتی فارس کہوتہ ژیر دہستی موسولمانان حمزہتی عومہر کاری پی کردو بہو شیوہ جیزہی لی وہرگرتن. قورثانی پیروز نہندازہی سہرانہی دیاری نہ کردوہ، لہ مہوہ فوقہہای موسولمانان کہوتونہ راجیایی مہوہ!

شافعیی دہ فرموی: سالی یہک دینار لہ دہولہ مہندو ہڈاریان وہر دہ گیری بہ مہرجی نازادو بالغ بن. بہلگہشی تہو فرمودہیہ کہ تہبو داوودو ہی تریش لہ مہعادیان ریوایت کردوہ: کہ پیغہ مبہر ﷺ کاتیک مہعادی نارد بڑ یہ مہن فرمانی پی کرد کہ لہ مہموو ٹیرنہیہ کی بالغیان دیناریک سہرانہ وہرگری! شافیعی بڑ سہلمانندی تہم رایہی خوی دہ فرموی: پیغہ مبہر ﷺ رونکہرہوہو شیکرہوہی قورثانہو تہو دہ زانسی مہبہستی پمروہر دگار لہ نہندازہی جیزہ چہندہ، دہی تہوہ تا کہ مہعادی نارد نہندازہ کہی بڑ دیاری کرد...

نہ گہر لہ پدیمانہ کہ دا صولحیان لہ گہل بکری لہ سہر زیاد لہ دیناریک دروستہ، کاتی وہرگرتنی سہرانہ کوتایی سالہ.

مالیکیہ کان دہ فرمون: نہندازہی سہرانہ لہ سہر دہولہ مہندو ہڈاریان چوار دیناری زپرہ لہ سہر نہوانہی زپریان ہدیہو چل دیر ہمہ لہ سہر نہوانہی زیویان ہدیہ. لہ سہرہ تای سالیش دا لییان وہر دہ گیری.

مہجوس (ناگر پرست) لہ بارہی جیزہیہوہ وہکو خاوەن نامہکان مامہلہیان لہ گہل دہ کری. نیبنو لمونذیر دہ لی: نہمہ رای زانایانی نیسلامو چ خیلاقیک لہم بارہوہ نازانم.

نیمام مالیک لہ مووہ طہندا ریوایہتی کردوہ دہ فرموو: عومہری کوری خد کتاب ﷻ باسی قہومی مہجوسی کرد، دواپی فرموی نازانم چون مامہلہیان لہ گہل دا بکہم؟ عہ بدوررہ حمانی کوری عہوف ہستا، وتی: شایہتی دہ دہم من لہ پیغہ مبہرم بیست دہی فرموو: (سنوا بہم سنۃ اہل الکتاب) وہکو خاوەن نامہکان مامہلہیان لہ گہل بکہن. نیبنو عہ بدولبر دہ لی: مہہستی پیغہ مبہر ﷻ لہ بارہی جیزہیہوہ سووہ بہس! نہم رایہ بہ لگہیہ کی بہ ہیژہ کہ مہجوس خاوەن نامہ نین.

شافیعیو جہ ماوہری زانایان دہ فرموون: سہرانہ تہنہا لہ خاوەن نامہکان وہردہ گیری بہ تابیہتی و بہس جا عہرب بن یا عہ جہم بن، چونکہ نایہتہ کہ ہر باسی خاوەن نامہکانی کردوہ، نیتر حوکہ کہ ہر رو لہ تہوان دہ کاو ہی تر ناگریتموہ. چونکہ پہروہردگار دہ فرموو: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ التوبة/۵، نہی فرموو: ﴿حَتَّىٰ يَعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ وہکو دہر حق بہ خاوەن نامہکان فرمووی. کہواوو سہرانہ لہ بتپرستی عہرب وہر ناگیری.

نیمامی شہوزاغیو مالیکیہ کان دہ فرموون: سہرانہ لہ بتپرستو ناگریستو کافرو بہ درؤخرہوہی پیغہ مبہر وہردہ گیری؛ جا عہرب بن یان عہ جہم بن، ہوزی تہ غلبی بن یان ہوزی قورہیشی، ہر کہ سیک بن جگہ لہہ لگہراوہ لہنایین (مرقد عن الدین).

سہرانہ وہردہ گیری لہ پیوانی شہر کریان، چونکہ خودا دہ فرموو: ﴿فَاقْتُلُوا الَّذِينَ﴾ تا دہ گاتہ ﴿حَتَّىٰ يَعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ نہم نایہتہ تہوہ دہ خوازی: کہ سہرانہ لہ سہر کہ سیک بی کہ شہری پی بکری، زانایانی نیسلام کورایان ہدیہ لہ سہر تہوہ کہ سہرانہ لہ پیوانی شہر کبری بالغو نازاد = وہردہ گیری.

جا نہ گھر سہرانہیان دا تیرتر ہیچ شتیکی تر لہبہروبوومو بازرگانیو
داهاتیان لی وەرناگیری، مہ گھر بازرگانی لہولاتیکی دا بکھن کہ جودا بی لہو
ولاتہی صولحیان لہسہر کردوہو لہپہیمانہکیان دا دہست نیشان کراوہ. تہو
کاتہ پاش فروشتنی کالاکانیانو وەرگرتنی پارہو پولہکیان تہو دہیہکیان لی
وہردہگیری، نہ گھر خوراکو گہنہو رۆزو تہم جۆرہ شتانہیان دہگواستہوہ بۆ
مہککمو مہدینہ بہتایبہتی تہوہ نیوہی دہیہکیان لی وەرہدہگیری!

ہمکہسیک لہوانہ موسولمان بیی بہکۆرای زانیانی شمرع سہرانہی
لہسہر لادہچی، چونکہ تہحمدو تہبو داودو بہیہقیو دارہقطنی لہنیبنو
عہباس ریوایہتیان کردوہ کہ پیغہمبہر ﷺ فرموہتی: (لیس علی مسلم
جزیۃ) لہریوایہتیکی طہبہرانی لہنیبنو عومہرہوہ ہاتوہ (من أسلم فلا
جزیۃ علیہ) جا وہکوو سہرانہ بہموسولمان بوون لادہچی بہمردنیش
لادہچی، چونکہ وہکوو ناماژہمان پی کرد، سہرانہ لہجیاتی پاریزگاریو
نیشتہجی بوونیان لہولاتی نیسلام دا وەرہدہگیری...

بیرو باوہری خاوەن نامہکان

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ
قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ
أَنِّي يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ
اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

دەربارەى ھۆکارى نازلەبونى نایەتى ژمارە (٣٠) ئیبنو ئەبو حاتم
لەئیبو عەبباسەو رىوايەت دەکاو دەفەرموئ: سەلامى کورپى مەشکەم
نوعمانى کورپى ئەوفاو شاسى کورپى قەیسو مالىکى کورپى صەیف،
بەپەغەمبەریان گوت: ئیمە چۆن شوئنت بکەوین لەکاتیک دا تۆ وازت
لەقیبلەى ئیمە هیناوە؟! ھەروەھا تۆ پێت وانیە عوزەیر کورپى خودا بى، ئیتر
پەروەردگار نایەتى ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ.....الْآيَةَ﴾ ناردە
خوارى!

ئیبو ئیسحاقو ئیبو جەیرو ئیبو مەردەوێھى لەئیبو عەبباسەو
ھەمان رىوايەتیان کردووە.

جاوەکوو زانرا پەروەردگار لەنایەتەکانى پێشوو دا باسى ئەوێ فەرموو:
کە جولەکەو نەصرانى پڕوایان بەخودا نە، نەمجار لەم نایەتەى ئێرە دا ئەو
روون دەکاتەو: کە ئەوان کورپ بۆ خودا دادەنن، ئەمەش ھاوڵدانانە بۆ خودا؛
کەسیک بەلایەو دەروست بى خودا منداڵى ھەبى، ئەو مانای ئەوێ: کە
ئینکاری خودا دەکا. ھەروەھا ئەو روون دەکاتەو: کە ئەو خاوەن نامانە زاناو
مالو قەشەکانیان بەیاسا دانەر دەزانن، جگە لەخودا ھەراو ھەلایان بۆ
دەست نیشان دەکەنو ھەمیشە ھەول دەدەن ئایینی ئیسلام قەلاچۆ بکەن.

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزُ ابْنِ اللَّهِ﴾ پڕى لەجولەکەکان دەیانگوت عوزەیر
کورپى خودایە عوزەیر کاھینیکی یەھوودى بوو دەورو بەرى سالى (٤٥٧) پێش
زایین) لەولاتى بابل نیشتهجى بوویو، لەئەوێ ھەزەرتى ھاروون بوو،
نووسەریکی بەناویانگ بوو، ھەموو پارچەکانى ئەموراتى کۆکردووە، لەجیاتى
عیبرانى کۆن پیتی کلدانى بەکار ھێنا، ئەسفارى (الایام، عزرا، نحمیا) ی
دانا سەردەمى ئەو بەبەھارى ئایینی جولەکە حلیب دەکری، شیاوی ئەوێ: بەبلاوکەرەو
دامەزرێنەری شەریعتى یەھوودى بناسری، پاش ئەوێ

شەریعەتی تەورات خەریک بوو لەناو بجۆ ئەو زیندوی کردووە، بۆیە جوله که ریزی لی دەتێزو تەقدیسی دەکەن، تەنانەت بری یەهوود نازناوی (کۆری خودا) یان داوەتی لپاش مردنی حەزەرەتی موسا (ﷺ) بەنزیکی هەزار سال کاتی جوله که کان جاری دووهم لەبابل دەرچوونو گەرانموه بۆ ئورشلیم، عوزەیریش سالی (٤٥٦) ی پیش زایین بابلی بەجۆ هیشتو گەرایموه بۆ ئورشلیم.

ئەوێ لای میژوو نووسان چەسپاو، تەنانەت لای جوله که کان خۆشیان ئەوێ: ئەو تەوراتی حەزەرەتی موسا نووسیویەتیو خستویەتیە ناو تابوتەو، لەکاتی زالبوونی عەمالیقه کان بەسەر ئەتووی ئیسرائیل دا، یان زالبوونی بەختونەصر پیش سەردەمی حەزەرەتی سولهیمان (ﷺ) ئەو نوسخەیی تەورات فەوتاو، چونکە حەزەرەتی سولهیمان که تابوتەکی کردووە جگە لەو دوو لەوحانەیی که (٥) نامۆژگارییەکیان تیدا نووسرابوونەو، هیچی تری تیدا نەبینی، وەکوو لەسفرە (الملوک الاول) دا هاتووە.

تێتر عوزەیر نووسینموه تەوراتی بەپیتی کلدانی و هەندی پیتی عیبری نەنجام دا. هەندی رەخنەگر پێیان وایە: چیرۆکی عوزەیر دەربارە نووسینموه تەورات دەسەڵبەستەو بۆ بناغە.

﴿وَقَالَتِ الْتَصَّارِيُّ الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ نەصرانیان وازیان لەیه کتاپەرستی هێناو (وتیان) و دەلێن: مەسیح کۆری خودایە، یێگومان پێشینەکانی نەصرانی مەبەستیان بەکۆرییەتی عیسا بۆ خودا حەقیقەت نەبوو، بەلکوو بەمەجازو مەبەستیان خۆشەویستو ریزداری لای خودا بوو، دوازی بەهۆی تێپەرپوونی رۆژگارێکی زۆرو بەهۆی فەوتانی ئینجیلە نەصلەکوو کاریگری هیندییه بپەرستەکان لەسریان وایان لی هات عیسا بەکۆری حەقیقی خودا بزانیو پێیان وابوو عیسا بۆ خۆی خودایەو روحلوقدسە، واتە: (عیسا) = کۆر (الله) = باوک، روحلوقدس ئەم سێیە ناوتەیی یەکتەر بونو بوون بەیەکتەر تاکە فەردی حەقیقی. ئەمە تەعلیماتی کەنیسەبوو بەسێ سەدە دوا مەسیح و قوتاییەکانی دایانەهێناو بلاویان

کرده وه، بیگومان کۆمه لیککی زۆر له مه سیحیه کان که خۆیان به (موحدین) یان عه قלקار حلیب ده کرد دژی شه بیرو باوه په بوونو ره دیان کرده وه و نیستاش هه یانه بروای به و ئالووته پیروژ نیه، به لام که نیشته کانی کا ئولیکتو شه ژود کسو برۆتستانته کان به مه سیحیان نازاننو بروایان پی ناکه نو به ده ره چو هه لگه راوه له نایین حلیبیان ده که ن.

جا چونکه هه ردوو لا له جو له کهو له نه صرانی به کان پشتیان به سه ره چاوه ی راستو دروست نه به ستوه، له و باره وه بنه مایه کی راستیان له نایینه که یان دا نیه، شه وه ی له ته وراتو نینجیل دا نوو سراوه ته و یرو ده سته له به ستو و پیاوه نایینه کان یان نوو سیویانه، بۆیه په ره و ردگار به درۆیان ده خاته وه و ده فهرمو ی: ﴿ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ﴾ شه وه ی ده یلین: له باره ی عوزه یرو عیسا وه، قسه یه کی ده مه له به ستی خۆیانو چ به لگه یه کی زانستی و سه ره چاوه یه کی باوه ی پیکراویان به ده ستوه نیه، جگه له فره فیشالی خۆیانو درۆو ده له سه وه هه له به ستراوی ماله و قه شه کان یان، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرمو ی: ﴿وَيُنذِرُ الَّذِيْنَ قَالُوْا اَتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا، مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِابْنِهِمْ، كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ، اِنَّ يَقُوْلُوْا اِلَّا كَذِبًا﴾ الکهف/ ۵.

جو له کهو مه سیحیه کان له قسه بی بناغانه یان داو به م کوفره ئاشکراو بیرو باوه په یان ﴿يٰۤاَيُّهَا هٰٓهٰنَ قَوْلَ الْوٰحِنِ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلِ﴾ ده شو به یته قسه و کوفرو بیرو باوه په ی موشریکو کافره کانی پیش خۆیان که بیت په رستو به ره مه مه کانو بوذیه کانی هیندو چینو یابان نه ته وه کۆنه کانی میصرو ئیرانو یۆنانو رۆمان بوون، که وایی جو له کهو مه سیحی بیرو باوه په ی شه و موشریکو کافره کۆنینه یه کا وێژی ده که نه وه و به ناوی ته وراتو نینجیه وه بلاوی ده که نه وه. هه ره کوو موشریکه کانی عه ره ب هه ندیکیان بروایان وا بوو: که فریسته کچی خودان. ﴿قَاتِلْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَنْتَیْ يُّوَفِّكُوْنَ﴾ ده ک نه فرینی خودایان لی بی، خودا شه کافرو موشریکانه به خاته به ره نه فرینی خۆی له ناویان به ری، سه یرو سه مه ره یه ته وانه چۆن له ربازی حه ق لایان داوه، چۆن به چ عه قلیک له و حه قه ئاشکراو نو مایانه لایان داوه و که و توونه ناو زلکاوی گو مپایی و کوفره وه؟؟

مه‌سیح و عوزیر دو به‌نده‌ی خودانو خودا دروستی کردون، قه‌تیش دروستکراو ناکری به‌دروستکرو به‌دیهنر، نابی مه‌خلوق به‌خالق حلیب بکری! عیساو عوزه‌یر وه‌کرو هه‌موو ناده‌میزادیکی تر خواردنو خواردنه‌ویان هه‌یه، ماندوبوون هه‌سانه‌ویان هه‌یه‌چون به‌که‌لکی خودایه‌تی دین؟!

په‌روه‌ردگار له‌نایه‌تیکی تر دا ده‌فرموی: ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ، وَأُمُّهُ صَدِيقَةٌ، كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ﴾ المائدة/ ۷۵، هه‌ر له‌بارهی عیساوه ده‌فرموی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ، وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ الزخرف/ ۵۹ یان ده‌فرموی: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ النساء/ ۱۷۲.

ئه‌مجار وه‌جه‌شه‌به‌هی نیوان جوله‌که‌و مه‌سیحی له‌گه‌ل کافرو موشریکه‌کانی پیشوو دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿اتَّخِذُوا أَحِبَّارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ جوله‌که‌و مه‌سیحی‌یه‌کان، مالمو قه‌شه‌کانیان کردبوون به‌خودای خۆیان، له‌جیاتی په‌روه‌ردگاری به‌رزو پیروژ، پیاوه نایینه‌کانیان شه‌ریعه‌تو یاسایان بۆ داده‌نانو هه‌لالو حه‌رامیان بۆ ده‌ست نیشان ده‌کردن ته‌وانیش پابه‌ندی فرمازو جله‌وگیریه‌کانیان ده‌بوون، هه‌روه‌ها عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌میشیان به‌خودا ده‌زانی.

جوله‌که‌کان یاساو شه‌ریعه‌تی ده‌سه‌له‌به‌ستی پیاوه نایینه‌یه‌کانی خۆیان پال ته‌ورات دا بوو، مه‌سیحی‌یه‌کانیش نه‌حکامی ته‌وراتیان گۆری شه‌ریعه‌تی ده‌سته‌له‌به‌ستی خۆیان له‌بواری عیباده‌تو مامه‌له‌کردن دا خسته‌کارو گۆرانکاریان له‌هوکمه‌کانی ته‌ورات دا کردو به‌تاره‌زۆی خۆیان حه‌رامو هه‌لالیان بۆ ده‌ست نیشانکردن؛ ره‌شه خه‌لکه‌که‌ش شو‌نیان که‌وتن.

ته‌وه‌ی زیاتر ئه‌مه‌رون ده‌کاته‌وه‌ چیرۆکی موسولمانبوونی عه‌دی کوری حاته‌می طائی‌یه. ئیمامی نه‌حه‌دو تیرمیزیو ئیبنو جهریری طه‌به‌ری له‌عه‌دی کوری حاته‌مه‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لی: که‌ عه‌دی بانگه‌وازی ئیسلامی پی گه‌یی هه‌له‌هات بۆ ولاتی شام -له‌سه‌رده‌می جاهیلی دا بویوه مه‌سیحی- خوشکه‌که‌ی و کۆمه‌لیکه‌ له‌خزم که‌سوکاری به‌دیلی که‌وتنه‌ ده‌ست

موسولمانه کان. پیغه مبهر ﷺ به پیاوه تی خوشکه که ی نازاد کردو گه پرایه وه بۆ لای عه دی برای، هه لئنا بۆ موسولمانبوونو چوون بۆ خزمه ت پیغه مبهر ﷺ پاش ماوه یه ک عه دی هات بۆ مه دینه، هاتنه که ی بوو به جیگای قسه و باسی خه لک چونکه عه دی سه روکی هۆزی (طی) بوو کوپی حاتهم بوو، ناویانگی باوکی به دونیا دا بلاو بویه وه، که چووه خزمه ت پیغه مبهر ﷺ عه دی سه لیبیکی له مل دابوو، پیغه مبهر ﷺ لهو کاته دا شه م نایه ته ی ده خوئنده وه ﴿اتَّخَذُوا أَخْبَارَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ عه دی ده لئ: وتم: نه ی پیغه مبهری خودا! کوا؟ خو خاوه ن نامه کان پیاوه نایینه کانی خۆیان به خودا نازانن و نایان په رستن، پیغه مبهر ﷺ فرمووی: به لئ: نه وان هه لایان لی حه رام ده که نو حه رامیان بۆ حه لال ده که نو ره شه خه لکه که ش شوئینان که وتوونو پابه ندی فرمانو جله و گیریه کانیان بوون، ده ی نه وه عیباده ت بۆ کردنو به خودا زانیانه.

نه مجار پیغه مبهر ﷺ فرمووی: نه ی عه دی! چی ده لئ ی؟ نایا نه گه ر بلئ ی (الله اکبر) هیچ زیانت پی ده گا؟ نایا هیچ شتیک هه یه له خودا گه وه تر بی؟ چ شتیک زیانت پی ده گه یه نی؟ نایا نه گه ر بگوتری (لا اله الا الله) زیانت پی ده گا؟ نایا جگه له خودا خودای تر هه ن؟

نه مجار پیغه مبهر ﷺ بانگه وازی عه دی کرد بۆ موسولمان بوون، شه ویش نیمانی هینا. جا عه دی ده لئ: که نیمانم هینا، دیتم پیغه مبهر ﷺ له خوشیا ده و چاوی ده گه شایه وه. نه مجار فرمووی: جووله که غه زه بی خودایان له سه ره (مغضوب علیهم) نه وان. مه سیحی گو مپا بوونو ریگیان لی تی که چووه، نه وان (ضالون). خو نه و جووله که وه نه صرانیانه که وا غه زه ب لی گیراو گو مپا نو وازیان له نایینی حه قو راست هینا وه بۆ خۆیان وایان له خۆیان کردوه. ﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ نه وان له سه ر زمانی موسا و عیسا فرمانیان پی نه کراوه که جگه له خودا خودایه کی تر په رستن، شه وه ی فرمانیان پی کراوه بریتی بووه له وه که ته نه ها خودا په رستن و ها وه لئ بۆ دانه نین. نه و خودایه په رستن که نه حکامی نایینی بۆ داناو، نه و خودایه ته فیسیری ره وان (۴۸۳)

خودای ئەوانو خودای هەموو شتیکی تریشه، زاناو دانا، بێ هاوێڵو بێ مندالو تاکنو تەنهایه، هەر شتیکی حەرام کرد حەرامو بەکەس حەلال ناکرێ، هەر شتیکی ئەو حەلالی بکا، حەلالو بەکەس حەرام ناکرێ. هەر شەریعتو یاسایەکی دابنێ شوێنکەوتنی واجبو فەرعه، هەر فەرمانیکی فەرموو دەبێ جێ به جێ بکری، زاتی پاکی بەگوێزە ی شەرعو عەقڵ شیایو پەرستشه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بەبێ شەریعتو عەقڵی سەلیم جگە لەپەروردگار خودای ترنن، هیچ خودانین جگە لەزاتی پاکی ﴿سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پەروردگار پاکو بەرزو پیروژه لەهاوێڵو ژنو مندال یارمەتدەرو شەریک، هەر خۆی شیایو پەرستنه، بێ وێنەو بێ نەزیرە لەزاتو لەصیفات دا. لەتولو هییهتو لەریو بییهت دا تاکنو تەنھاو فەردی موطەقە.

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ ئەو کافرو موشریکانە دەیانەوی بەو بیرو بۆچوونە شیواو پوچە ی خۆیان نوری نیسلام بکوژننەوه، هەول دەدەن ئەو نایینە ی پیغەمبەری تێمە؛ موحەممەد هێناویەتی لەناوی بەرن، بلیسە ی حەقو چرای هیدایەت بکوژننەوه، بۆ ئەو ی هەموو نادەمیزاد گومرا ببن. ﴿وَيَسْأَلُ اللَّهُ آلَ أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ پەروردگاریش هەرگیز ناهێلێ مرادیان بیتەجێو هەر دەیهوی روناکایی نایینی خۆی تەواو درەخشان بکاو بەدو نیا دا بلاویتەوه. هەرچەندە کافره کان پیشیان ناخۆش بێو بەزیاد بوونو بلاو بوونەوه ی نایینی نیسلام تەنگەتاو ببن، خودا هەر نایینی خۆی سەردەخاو یارمەتی پیغەمبەری خۆی دەدا.

جوله کەکان لەسەرەتای نیسلام دا لەهەموو کەس زیاتر دژی نیسلام بوون، ئەوان لەدژایەتیکردنی پیغەمبەرو موسولمانان دا وەکوو موشریکەکانی عەرەب وا بوون..

جا کە نەیان توانی بەپاڵپشتی موشریکەکان نووری نیسلام بکوژننەوه، ئەمجار هەولیان دا لەرێگە ی دووبەرەکی دروستکردن و فیتنە نانەوه نووری نیسلام خەفە بکەن، وەکوو ئەو فیتنەو ناشووبە ی عەبدوللای کوپی سەبەء بەرپای کرد، بناغە ی لایەنگری و شیعەگەری بۆ تێمام عەلی داھینا، زێدە

ره‌وی غولوی تیدا به‌کار هینا، دوویره‌کی خسته ناو موسولمانانه‌وه،
ته‌مجار ناگری فیتنه‌یی نیتوان نیمامی عه‌لی و معاوییه‌ی خوش کرد، به‌و
ناگره شوومه ده‌یانهمزار شۆره سواری موسولمانان له‌ناو‌چوون، کارگه‌یشتنه
ئه‌وه‌ی له‌سهرتاپای عاله‌می نیسلامی دا دوویره‌کی په‌یدا ببی و ئه‌و هه‌موو
روداوه سامناکانه‌ی میژوو که له‌ناو شیعه‌و سوننه‌دا رویان داوه بینه‌ کایه‌وه.

رومای مه‌سیحیش له‌لایهن خۆیان‌ه‌وه چییان بۆ کرا دژی نیسلام
ته‌خسیریان نه‌کرد، هه‌ر که نووری نیسلام روناکایی به‌خش کرد، ئه‌وان
هه‌له‌مه‌تی نامەردانه‌ی خۆیان دژی موسولمانان ده‌ست پێ کرد، پاشان ئه‌وروپای
مه‌سیحی به‌رد ه‌وام بوو له‌ده‌ستدریژکردن بۆ سه‌ر ولاتی نیسلام په‌لاماردانی
موسولمانان، ته‌مجار تۆره‌ی شه‌ری خاچه‌رسته‌کان هاته‌ پێشه‌وه که ئه‌و په‌ری
دینده‌یی و هیترشی قه‌لاجۆکه‌ریان هینایه‌ سه‌ر موسولمانان، له‌وساوه‌و ئیستاشی
له‌گه‌ل دا بی له‌ریگه‌ی سییاسه‌تی نیستیعماری و رۆژه‌لاتناسی و چه‌ند
پروییانوی ژه‌هراوی تروه‌ه جۆره‌ها پیلانی دوویره‌کی نانه‌وه‌و دروستکردنی
شه‌رو جه‌نگی خۆیناوی له‌ناو موسولمانان‌دا، هه‌ولی کوژاندنه‌وه‌ی چسرای
دره‌خشانی ئیسلامیان‌ه‌و به‌بی ماندو بوون له‌و بواره‌دا پیلانو نه‌خشه‌ی خۆیان
ته‌نجام ده‌ده‌ن، هه‌رچی هینو توانای هه‌یانه‌ خستویانه‌ته‌ گه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌و
ساته‌ وه‌ختیک فرامۆشی ناکه‌نو به‌گیانو به‌مال له‌پیناوی دا تیده‌کۆشن!!

با جارێکی تریش به‌میژوو دا بگه‌ریینه‌وه‌ داوه‌ بزانیین جوله‌که‌و
مه‌سیحی چییان به‌سه‌ر موسولمانان هیناوه‌. له‌م باره‌وه‌ مامۆستا سه‌یید
قوطب ده‌فرموی: له‌پیش هاتنی نیسلام دا شه‌رو دوژمنایه‌تی نیتوان رۆم
فارس چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک ب‌وو به‌رد ه‌وام بوو، هه‌میشه‌ نیتوانی ئه‌م دوو
ئیمپراتۆریه‌ته‌ جه‌نگو کۆشتار بوو، جۆگه‌ی خۆینی لی ده‌رۆیشتو ناگری
شه‌رو فیتنه‌یی نیتوانیان نه‌ده‌ کوژایه‌وه‌. که نایینی نیسلام له‌نیوه‌ دوورگه‌ی
عه‌ره‌ب دا سه‌ری هه‌لدا که‌نیشته‌ هه‌ستی به‌خته‌تری ئه‌م تایینه‌ حه‌قه‌ کرد،
زانی زه‌ره‌ری بۆ په‌زه‌کانی ده‌بی، دیاره‌ فارسه‌کانیش هه‌مان ترسیان لی
نیشت، ئه‌وه‌بوو: فارسو رۆم دوژمنایه‌تی و کێشه‌و شه‌رو هه‌رای خۆیناوی کۆزو

تازهی خویان لهبیر خۆبرد وه بۆ نهوهی بتوانن بهرهنگاری نایینی تازه بکهنو نههیلن ئیسلام پهل بهاوی.

نهوهبوو: رۆمهکان لهگهڵ غهساسینه ئالقه لهگۆی کانیان لهشیمالهوه خویان کۆکرد وه بۆ نهوهی پهلاماری موسولمانهکان بدهن، نه مهش دواي نهوهی: که رۆمهکان پیای راسپارد وه نێردراوی پیغه مبهریان به ناممردانه شههید کرد که ناوی (الحارث)ی کورپی عومهیری نوزدی بوو. موسولمانان نه مانو پارێزگارییان بۆ راسپارد وه رۆمهکان دابین ده کرد نه گهر پیاوکیان به راسپارد هبی بهاتیاه، نامه ی بهینایه یان کاریکی له م جوړه ی بیوايه به نه مانو زمان ده گهرايه وه. به لام رۆمهکان غه دریان کردو به ناحق راسپارد وه پیغه مبهریان شههید کرد، نه مه وای له پیغه مبهیر ﷺ کرد: سوپایه کی سی هزار که سی به سهر کردایه تی سی فرمانده شههیدهکان (زهیدی کورپی حاریشه، جعفری کورپی نه بو طالب، عه بدوللای کورپی ره واحه) ئاراسته کردنو له مانگی جیمادی یه که می سالی هه شتمی کۆچی غه زای مۆتهی لی پهیدا بوو. نه وه بوو نهو جهنگه نابهرامبهیره سامناکه بهرپا بوو. ریوايه تی میژوویی هیه ده لی ژماره ی سوپای رۆمهکان (۱۰۰) سه ده هزار کهس بوو، سه ده هزار که سی تریشیان له ئالقه له گۆی و نوکه رانیان له شام که له هۆزه عهر به مه سیحی به کان بوون ره گهڵ کهوت سوپای موسولمانانیش له سی هزار کهس تیپه ری نه ده کرد. نه مجار غه زای ته بوو ک روی دا که زور به ی نه م سوره ته لهو ته وه ره دا ده سوپا ته وه، له شوینی خۆی دا به درژی باسی لیه ده کهین.

نه مجار ناماده کردنی سوپای ئوسامه ی کورپی زهید که پیغه مبهیر ﷺ ناماده ی کردو هیشتا سوپا بهرپی نه کهوت پیغه مبهیر ﷺ وه فاتی فرمانوو، پاشان هه زه ته ی نه بو به کر ﷺ ره وانه ی کردو به ره و شام ناردی بۆ بهرهنگار بوونه وه ی نهو له شکر کیشی به ی رۆمهکان که لهو هه رمه نه نجامیان دا بوو ده یانه و یست قه لاچووی موسولمانانو نایینه که یان بکهن.

نه مجار مه نه جه لی رقو کینه ی خاچه رستان وه کول هات، هه ره له غه زای یه رموو که وه که موسولمانان تی دا سه رکه و تنیان به ده ست هیئاو به شوین

تهوه دا سوپاي نيسلام پهلو پږى هاويشتو گهلى موسسته عمه دهى نيمپراتوري روميان له ولاتي شامو ميصرو شيمالي نه فريقاو دورگه كانى دهرياي سپي ناوه راست رزگار كردو نيسلاميان تيدا بلاو كرده وه. نه مجار بنكهى هره گرنگى نيسلاميان له ولاتي نهنده لووس دامه زران.

بينگومان شهري خاچپه رسته كان كه له ميژوو دا بهم ناوه به ناويانگه، يه كه م جهنگو دوا جهنگ نيه: كه كه نيشته دژى نيسلام نه نجامى دابى، بهلكو نهم شهراڼه زور پيش نهم ميژووه به ناوى جيا جياوه نه نجام دراو، له راستى شهري خاچپه رستان لهو رژه وه دهستى پيكره كه رومانو فورس دوژمنايه تى خويان وه لاناو دهستيان كرد به يارمه تيدانى يه كترى دژى موسولمانان له خواروى نيوه دورگه ي عمره به وه، نه مجار له غه زاي موهو دوايى له غه زاي يهر مووك، پاشان به ته واوى قينزو خه شمي خاچپه رستان دژى موسولمانان له هيرشى خوينواييان دا بږ سهر نهنده لووس دهركه وت، نه درنده يى و كوكوژييه ي دژى موسولمانانى تهو ناوچديه نه نجام درا بږوه ته لاپهريه كى ره شى نه فرين ليكراو له ميژووى مرؤفايه تى دا، خاچپه رستان لهو هيرشه وه حشى و خوينواي يه يان دا بږ سهر تهو بنكه نيسلاميه گرنگه ي تهو روپا هيڼد به درنده يى و نامرؤفانه جولانه وه ميژويان شهرمه زار كردو لهو پيش رووداوى وا نامرؤفانه ي به خوه نه بينيوه. به مليون موسولمان كوژرانو ته عذيب درانو له ناو بران كه قه لهم له نووسينزو شيكرنده وه تهو روداوه سامناكانه كوله و كوله وارو (به كوردى باسى نايه ته گوftar) تهوه ي له رژه ه لاتي ش دا روى دا، تهو تاوانو قه تلو عامه ي خاچپه رستان دژى موسولمانان لهو هدرتمه نه نجاميان دا له هى نهنده لووس كه متر نه بوون.

جو ستاف لږبون كه بوخوى نووسه ريكى فهره نسي و مه سيحي به ده لى: يه كه م شت كه ريكاردوسى نينگليزى نه نجامى دا تهوه بوو: كه له بهر ده م موعه سكه ريكى موسولمانان دا سى هزار موسولمانى كوشتن كه خويان به ده سته وه دابوو، نامازو زه مانو په يمانو وه عديان پى درابوو: كه خوينيان پاريزراوه نه مجار دوا كوشتنى نهم سى هزار كه سه، دهستى كرد به كوشتنو بريزو تالان كردن به جوړيك كه همر له ده ست خويان دي و له خويان ده وه شيته وه.

نووسد یتکی تری مه سیحی که ناوی (یورجا) یه ده لئی خاچیرسته کان به درنده ترین شیوه دهستیان به هیرش بردن بۆ سر به یتولمه قدیس کرد، نه مجار ده لئی: نه م هیرش به رانه نموپیری درنده بییان به کار هیئا، ده هاتن ورگتو ریخۆلهی خه لکیان هه لده درین بۆ نه وهی له ناو ریخۆله کانیاں دا دینارو دیره م بدۆزنه وه!!!! که چی صه لاحه ددین که قودسی لی ستاندن وه، خاچیرسته کانی به ره لالا کردو نه مانی پیدان، هه موو واده به لئینیکی که پیی دا بوون جی به جی کرد، ته نانه ت مه لیک عادل که برای صه لاحه ددین بوو ههزار کۆیلهی به دیل گیراوی به ره لالا کرد، هه موو نه م نه کانی عه فوو کردن، ریگهی دا بطریک صه لیبو نیشانی که نیسه هه لبرگی، ریگهی دا به شا ژنو شابانه کانیاں دیده نی میرده کانیاں بکمن!

باسی ده سترژی خاچیرسته کان بۆ سر موسولمانان به کۆتا نایه و چهندی له سر بنووسری پۆشکه بۆاردنه له کایه، نیت لیره دا ماوهی نه وه مان نیه زیاتر له سهری برۆینو باسی لیه بکهن، که سیک له مه زیاتری گهره که با بگه ریته وه بۆ نه و سهرچاوانه ی له م باره وه درێه یان پی داوه!

نه وهی که له م رۆژگاره تازه ی چهرخی بیستم له زنجبارروی دا پتچیکی له بهر روداوه کانی پیشوودا نه بوو، نه وه بوو: ههرچی موسولمان هه بوو له و ناوچهیه دا بنه بر کران، دوازه ههزار کهسیان به یه که وه لی کۆژا، چوار ههزار کهسیان ما بوو له دورگه وه ده رازو فرێدرانه ناو ده ریاوه.

له دورگهی قوبرو صیش ناو و خۆراک له و شوینانه مهنع کرا: که موسولمانی لی نیشته جی بوون بۆ نه وهی له برسانو له تینوان گیانیان ده رچی، نه مه جگه له و کوشته بریهی به سهریان هیئان، نه و ده رکردن مالتویرانی و تالانو برۆیهی دژی موسولمانه کان ته نجام درا له نووسین نایه و ناخریته ناو روپیری کتیبه وه.

به کوردی به پوختی نه م هه ویره ناو زۆر ده باو له ههر ئاقاریک پی داگری هه مان تاسو حه مامه کوردستانی خوشمان له م باره وه که می نه دیوه که متری به سهر نه هاتوه، سهریاری دابه شکردنی ولاته که ی به سهر دراوسیکانی داو دابیرنی نه م به شهی له به شه که ی تری جۆره ها شالاوی کۆکۆژی و قه لاچۆکردن و

خاپور کردنی بہ سمر ہیئراوہ، جۆرہا چہکی کیمیای بایہ لوجیو دہ مارگرژیو تہنگہ نہ فہسی تیدا تاقی کرایہوہ، سہدو ہشتاو دہ ہزار کوردی موسولمانی گوندنشینی بی دہ سہ لاتو پرو پیرہ ژنو زارو کتو مندالی بی تاوان بہ ناوی نہ فہلہوہ بی سہرو شوین کرانو کس نازانی چییان بہ سمر ہات، (لہ سالی ۱۹۷۵وہ بۆ سالی ۱۹۸۸) کوردستانی رازاوہ بہ ہشت ناسا، سہرلہ بہری خاپور کرا، کانیاو جوگہو جوباری تہقیندرانہوہو کویر کرانہوہ، باخو باخاتی تہوتیندراو ہلپاچو داپاچ کرا، چوار ہزارو پینچصہد گوندو شارو شاروچکہی ژیرو زہر کرا، نہوہی بہ سمر کوردستانو موسولمانانی کورد ہات لہم ماوہیہدا ہمر بہ سمر کوردستانو کوردی موسولمان ہاتوہو کہسی تر بہو دہردہ نہ براوہ.

بہ لام وہ کوو دہ لاین تہنگانہ بہریان کورتہو دواۓ شہوہ زہنگ روژہ لاتہ، سوپاس بۆ خودا لہ دواۓ سالی (۱۹۹۱ز) وہ وا وردہ وردہ کوردستان شاہی تیگہرپایہوہو گوندو شارو شاروچکہی ناوہ دانییان بہ خویانہوہ بینیہوہ. تہ گہر شہری نہفرین لیٹکراوی براکوژی نیوان حیزہ سیاسیہکانی نہ بواہ، لہ ماوہیہکی زور کم دا زوریہی برینہکانی گوشتہ وہ زونیان دہ ہیئناہوہو ساریژ دہ بونہوہ، بہ لام شہرہ کورسیو شہرہ گیرفان بسو بہ کوسپیٹکی ترو وا زیاد لہ چوار سالہ (۱۹۹۴ بۆ ۱۹۹۸) کورد کورد دہ کوژی، مالی یہ کتر تالان دہ کم بۆ خویان دژی خویان لاسای داگیر کران دہ کہ نہوہو لہوانیشیان تیہراندوہ، زور جوری تہعذیبو داپلووسین ہئیہ، دوژمن روی نہدہ ہات تہنجامی بدا تہمان بہراشکاویو بہ ناوی کوردایہ تیہوہ شانیان بہرداوہ (تہللا بہرہ کت!!!)

تہمہی من دہ یلیم راستیہکی حاشا ہلنہ گرہو دنیا شاہیدہ، ہہموو کوردیکی روژشنبیرو بہ شہرہ فو خاوہن ویژدان لہ داخان خہریکہ شوق بہری، بۆ خوشیان ہہستیان بہ خیانہتی خویان کردوہ دہ زانن چ کارہ ساتیکیان بہ سمر میللت ہیئناوہ بہ لام کیشہ کہ ہیئندہ قولو نالہ بارہ نازانن چونی لی رزگار بن. کورسی خوشہوہستیو پولو پارہی کوردستانیش زور زہبہندہو تہوہیان بہ خویانہوہ نہدیہ، دلیان نایہ دہستی لی بہردہن..

ناخ براکوژی ناخ شهره گیرفان له عنده له وانده که هه لیان گیرسان !!
 نه مجار پهره ردگار شیوهی تهواو کردنی نووری نیسلام روون ده کاتهوه و
 ده فمرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
 الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ پهره ردگار خودایه کی وه هایه پیغه مبهری
 خوی: که موحه میده، نارویه بۆ سر هه موو ناده میزاد به هیدایه تو
 به لگمو نیشانه وه. ناینیکی حهقی پیادا ره وانه کردوه، که ههتا دونیا دونیا به
 نه سخ نایته وه، گۆرانی به سهردا نایه، هیچ ناینیکی تر هه لی ناوه شیئیتیه وه،
 هه هه والیکه تیدایه راستو دروسته، بیرو باوه ری صه حیح و زانیاری
 به سودی له خۆ گرتوه، ناینیکه هه موو کرده وه کانی که تیددا نه نجام ده درین
 کرده وهی باشو به سوودن بۆ دونیاو قیامت..

نه مجار پهره ردگار مبهستی نادرنی پیغه مبهری روون ده کاتهوه و
 ده فمرموی: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ بۆ نه وهی نه م ناینه بی خه وشه:
 که ناینی نیسلامه، به رزی بکاته وه سهری بخا به سهر هه موو ناینه کانی
 تر دا به هوی به لگمو بورهانی جۆراو جۆره وه، به هوی نهو زانیاری و زانسته ی
 له خوی گرتوه، بیکاته ناینیکی بالادهستی خاوهن ده سه لاتی مادی و
 مه عنه ی. ناشکراشه هیچ ناینیک وه کوو نیسلام کاریگری گیانی و عه قلی و
 مادی و کۆمه لایه تی و رامیاری له سهر ناده میزاد نه به وه نابی. تاکه ناینیکه:
 که به که لکی هه موو سهرده و کاتو شوئینیک دی.. بۆ هه موو کۆمه لگا و
 نه ته وه یه ک له بارو گونجا وه..

له موسنده ی نه حه ده دا له عه دی کوپی حاته مه وه ریوایدت ده کا: ده لی
 له پیغه مبهرم ژنه وت: ده ی فمرموو: (هُوَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لِيُتِمَّنْ اللَّهُ هَذَا
 الدِّينَ حَتَّى تَخْرُجَ الظُّلُمَةُ مِنَ الْحَيَرَةِ، حَتَّى تَطُوفَ بِالْبَيْتِ مِنْ غَيْرِ
 جَوَارٍ أَحَدٍ، وَلَتَقْتَحْنَ كُنُوزَ كِسْرَىٰ بْنِ هُرْمَزَ قُلْتُ: كِسْرَىٰ بْنُ هُرْمَزَ؟
 قَالَ: نَعَمْ كِسْرَىٰ بْنُ هُرْمَزَ، وَلَيَبْذُلَنَّ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ)

شیوهو چونیتهی مامهله کردنی مالمو قهشه کان له گهل
خه لک دا

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ
وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ
يُخْمَلُ عَلَيْهِمْ فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَيُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ
هَٰذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾﴾

دەربارەى هۆى هاتنه خواره وەى نایهتی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ
كَثِيرًا...﴾ وەكوو نيمامى واحيدى دەلى: لەشانی زانایانو خوینده وارانى
خاوەن نامەكان هاتۆته خوارى كە بەرتیلو باجیان لهر شه خه لکه كه
وهر ده گرتو دهیانچه وساندنوه.

دەربارەى نایهتی ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ...﴾ نيمامى بوخارى
له زهیدى كورى وه هه ب، ده گيرتیهوه: كه دەلى به لای (ره بذه) دا تیبهریم
(شونیکه له نزیک مه دینه) له نكاو چارم به شه بو زهر كهوت، وتم: چى تۆى
هیناوه ته تیره؟ وتى: له شام بووم، له گهل معاویه دا دەربارەى نایهتی
﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ...﴾ بوو به كیشه مان معاویه وتى:
لەشانی خاوەن نامەكان دا هاتۆته خوارى، منیش وتم دەربارەى تيمه و نهوان
هاتۆته خوارى، قسه مان ليك هه لبه زینه وه نامەى لى نووسیوم بو لای
خه ليفهى موسولمانان؛ عوسمانى كورى عه فزانو شكاتى لى كردوم، خه ليفه ش
له دوى ناردم ييمه مه دینه بو خزمهتى، هاتم، خه لکم لى كۆيوه وه، وهكوو
ئمه له وه پيش نهيان بينيبیتم، كه هاتم روداوه كه م بو عوسمان گيراهه، تهویش

فرمودی: تارہ زوّت لی رہے واز لہ شام بیٹھو و ہرہ نریک مہ دینہ، تہوہ نہو
فرمانی پیّ کردوم لیّہ دہوام بکہم، نہ من پابہندی فرمانم، تہ نانت تہ گہر
کویلہ کی قولہ شیش فرمانہوا بیّو فرمانم پیّ بکا، من گہر دنگہ چی
دہ بہو لہ قسہی دہ رناچم!!

جا کہ لہو پیّش پسرورہ دگار وہ صفی سہرؤکھ مالہو قہشہ کانی کرد
بہوہ: کہ لوتبہرزو خویہ زلزانو لافسی خودایہ تی لیّ دہ دہن، مافی یاسادانان
(کہ بہس ہی خودایہ) دہیدہن بہ خویان و شت حلالو حرام دہ کمن۔ نہ مجار
لہم نایہ تانہ دا بہوہ وہ صفیان دہ کا کہ چاو چنووکھ بہ ہلپہن بؤ کؤ کردنہوی
مالو سامان لہرہ شہ خہ لکہ کہ، نہوان بہ تہ ماحو سوورن لہسر و ہرگرتنی مالی
خہ لک بہ ناپہواو بہ شیوہی دہ سہرینو ہلخہ لہ تاندنیان، کہ بہرہ نگاری نایینی
نیسلا مییش دہ کمن، ترسی لہ دہ ستدانی بہرژہ و ہندییہ ماددیہ کانیان ہدیہو
دہ ترسن دونیا خوریان بؤ نہ کری، نہوان نایین دہ کمنہ پرد بؤ گہیشتن
بہ دونیا۔ تا بلیّی بہ خیلو چاو چنؤکن، حہزبان لہ کؤ کردنہوی مالو نہ قدینہیہ
لہ قاسہ کانیان دا ہلّی بگرنو زہ کاتی لیّ دہ رنہ کمن۔

نہم نایہ تہ رونکردنہو و شیکردنہوی ہلّس و کہوتی مالہ کانی جولہ کہو
رہ بہ نہ کانی مہ سیحی لہ خؤگرتوہ، پمردہ لہسر تاوانو کردارہ خرابہ کانیان
ہلّہ داتہوہ بؤ تہوہی خاوہن نامہ کان خویان ہلّو تاوانی تہ حبارو
روہبانہ کانیان بؤ دہریکہوئی، ہمروہا بؤ تہوہی موسولمانان ہوی سور
بوونی نہم مالہو قہشانہ لہسر کوفرو بیڈینی بزائن، لہہ مان کات دا
نایہ تہ کان ہمپہ شہو ترس بہرنانی موسولمانانہ: کہ نہچن لہ کردارو گوشتاردا
چاو لہ مالہو قہشہ کانیان بکہنو دہ فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ﴾ نہی نہو کہ سانہی
پرواتان بہ تاکھو تہ نہایی خوداو بہ پیغہ مہراییہ تی موحمہد ہدیہ، دلّیابنو
باش بزائن: کہ زور لہ مالہو قہشہ کانی خاوہن نامہ کان بہ ناحق و ناپہوا مالو
سامانی خہ لک دہ خون، ہیچ ریہازیکی شرعی و نایینیان بہ دہستہوہ نیہ،
بہ لکھو بہ ہوانتہو بہ تارہ زویازی خویان تہو خہ لک دہ سخہرؤ دہ کھنو ہلّیان
دہ خہ لہ تیننو دہستیان دہ برن۔ نایہ تہ کہ نہو دہ سخہرؤ کردنو مال خواردنہی

پال زوربه‌یانی‌دا، بۆ هه‌موانی نه‌چه‌سپاند، چونکه که‌مینه‌یه‌کیان خۆیان له‌و کاره‌ناشرینه ده‌پاراست.

نمونه‌ی مال خواردنیان به‌ناپه‌واو به‌هه‌واته زۆرو هه‌مه‌جۆر بوو، وه‌کوو: به‌رتیل وه‌رگرتن له‌بۆاری نه‌نجامدانی به‌یاری یاسایی و شەریعی. سوود خواردن که لییان حه‌رام کرابوو، وه‌رگرتنی دیاری و فۆتۆو مالۆ سامانی نه‌و مه‌وقوفانه‌ی تایبه‌ت کرابوون به‌ناپه‌مگای پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکانی پیشوویان، هه‌روه‌ها له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راست دا نه‌رئۆدکسه‌کانۆ کاژۆلیکه‌کانیان چه‌کی غوفریان دده‌ا به‌خه‌لکبو به‌پاره‌پییان ده‌فروشتن، یان له‌باتی دوعاو پارانه‌وه له‌په‌روه‌ردگار بۆ تاوانباران پاره‌و پوولیان وه‌رده‌گرت. یان به‌پاره‌فتوای جۆراو جۆریان دهرده‌کرد، حه‌رامیان هه‌لال ده‌کردو، هه‌لالیان حه‌رام ده‌کرد، نه‌مه‌ش بۆ رازیکردنی ساماندارو پاشاو سه‌رۆکۆ حاکمه‌کانیان، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌رحه‌ق به‌جوله‌که‌کان ده‌فرموی: ﴿قُلْ: مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ، تَجْعَلُونَهُ قَرَأِطِيسَ، تُبَدِّلُونَهَا وَتَخْفُونَ كَثِيرًا، وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ: اللَّهُ الْأَنْعَامُ/۹۱.﴾

نمونه‌یه‌کی تر له‌بهره‌وازانینی مال‌خواردنی خه‌لک به‌ناپه‌وا، نه‌وه‌یه: جوله‌که به‌لایانه‌وه ره‌وایه، مال له‌غه‌یری خۆیان وه‌ده‌ست بینن ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر به‌ریگای خیانه‌ت دزیش بی وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُودِعِهِ إِلَيْكَ، وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُودِعِهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا: لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ، وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ، وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ آل‌عمران/۷۵.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار جۆریکی تر له‌خرابه‌کاری سه‌رانی جوله‌که‌و مه‌سیحی دیاری ده‌کا، نه‌ویش به‌رتیبه‌ له‌وه‌ی که ﴿وَيُضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ خه‌لکی له‌رتبازی خودا لاده‌ده‌نو نه‌هێلن که‌سانی دیکه‌ موسولمان ببن، واته: نه‌وانه وێپای خواردنی مالۆ سامانی بۆره‌پساوو مسکینه‌کان، ناشیان هێلن موسولمان بنو مه‌نعیان ده‌که‌ن له‌رتبازی حه‌قو راست، جا یان په‌یامی نیسلام ره‌ته‌ده‌که‌نه‌وه‌و به‌درۆی ده‌زانن، یان شکۆ گومان ده‌خه‌نه‌ ناو بنه‌ماو

هو ڪم ڪائي ٿايندهو لهواري عه قيدهو عيادهتو ماملهو نه ڪامه ڪائي
تري شمرعو بيرو باوهري دا ٿاڻو ڳوڙ ده ڪهن، يان تانهو ته شمر له خودي
پيغه مبر ده ده نو قورٿان به درو ده زانن.

به ڪورتي نهوي خه ٿڪ هملو ٻو ده ده ن له دنيا دا مالو سامانو پلوهو
پايه ڏوڻياي به، مالو قه شه ڪان له هه موو ڪه س زياتر هه ٿبه ٻو ده ڪهنو
سوون له سهر وهه دست هيٺاني. نهو تا به ناروا مالي خه ٿڪ ده خون، مه نعي
خه ٿڪ ده ڪهن له ناسيني خودا، ناهي ٿن تاده ميزاده ڪان به راستي خودا ناسي
بڪن، عيادهتو به ندياهتي ٻو نه نجام بدن، به ته واري لي پراون ڪه خه ٿڪي
له شون ڪه وتني پيغه مبر بگير نهوه. ٻو نهوي شوڙو پلوهو پايه ځوڙيان
له ده دست نه ده ن، مه ڪه به ماد ديه ڪانيان له ڪييس نه چن.

ناشرين ترين هه ٿوڙستيانو ڳوره ترين تاوانيان نهويه: ڪه تانهو ته شمر
ناراسته ځودي پيغه مبر خوڙو قورٿاني پيروز ده ڪهن، هه روا
له قوتا بخانه ڪان دا بيرو باوهري ڳه نچ لاوه ڪانمان ٿيڪ ده ده ن! سهرياري نهو
هه موو رهو شته ناشيرينانه يان به خيلو چاوچنو وڪو پيسڪه ره زيليشن، حه قي
خودا له مالو ساماني ځوڙيان ده رنا ڪن، ده فرموي: ﴿وَالَّذِينَ يَكْنُزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ نهوانه ٻي مالو سامان ڪوڏه ڪه نهوه، پارو پولو زپرو زيو
سهفته ده ڪهنو ده يخنه قاسو ڳه نچنهوه ﴿وَلَا يَفْقَهُنَّهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
زه ڪاتي شمرعي ده رنا ڪن، له پيٽانو ٿاين دا مال نابو خشن ٻو به رزه وندي
گشتو ٿايبه تي موسولمانان، يارمه تي له قوماوان ناده ن، جا نهوانه ٻي ڪه
نهوه هه ٿوڙستو رهو شتيانه خاوه ن نامو مالو قه شه بن، يان مه لاو حاجي و
موسولمان بن، نهوه ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ مژه ده يان به ده ري به سزاي
ڪوشنده به نيش له ناو ناگري دوزه خ دا. نهوه هه شهيه وه ڪو رو ده ڪاته
خاوه ن نامه ڪانو ناراسته ٻي مالو قه شه ڪان ڪراوه، له هه مان ڪات دا
موسولمانان نيش ده ڳريتهوه. واته: هه ڪه سيڪ زپرو زيو ڪو ڪاته وهه سهره ڪي
بنيو زه ڪاتي شمرعي و مافي هه ژاراني لي نهوه به ناگري دوزه خ سزا ده دري و
ٿوله ٻي له ده ستيندري. هه مالو سامان ٿيڪ زه ڪاتي شمرعي لي ده بڪري،

خاوه نه که ی به مال خزنکمر حلیب ناکری، مالیکو شافیعی له نیبنو عومره وه ریوایت ده کهن که فرموویه تی همر مالیک زه کاتی لی بدری به خزنکردن حسیب ناکری باله ژیر حوت ته بده قه ی زه ویشه وه بی، همر مالیکیش زه کاتی لی نه دری نموه خزنکردنه با ماله که ناشکراوه به دهره وه ش بی، همره ها نیبنو عه دیو خه طیب له جابیره وه ریوایت ده کهن ده لی: پیغه مبر ﷺ فرمووی: (ای مال اذیت زکاته فلیس بکنز).

نیبنو نبی شهیده و نبو داودو حاکم له نیبنو عه باسه وه ریوایت ده کهن، ده لی: که نایه تی ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ هاته خواری، هاوه لان له سرشانیان گران بوو، وتیان: کی له نیمه ده توانی که مالو سامان بو مندا له کانی پاشه کهوت نه کا؟ حمزه ته عومر ﷺ فرمووی: په له مه کهن تیتستا بوتان شی ده که موه. نیتر به ره و مالی پیغه مبر ﷺ کهوته ری، شهویان شوتنی کهوت، عومر هاته خزمهت پیغه مبر ﷺ وتی: نه ی پیغه مبر ی خودا! مانای نعم نایه ته زور قورسه له سرشانی هاوه لان، پیغه مبر ﷺ فرمووی: خودا بویه زه کاتی داناوه بو نموه ی نمو مالی ده میتته وه پاکی بکاته وه، میراتیشی لهو ماله دا داناوه که له دواتان به جی ده میتنی، نیتر حمزه ته عومر له خوشیان (ته لاهو نه کبری کرد) نه مجار پیغه مبر ﷺ فرمووی: نه ری پیتان نه لیم چ شتی که باشتین په زمه نده یه؟ باشتین شت که پیاو بیخاته که نجینه ی خویه وه نافرته صالیحیه، که پیاو سهیری بکا دلی خوش بکا، که فرمانی پی بکا به قسه ی بکا، نه گمر له مال نه بوو نامووسی پیاریزی.

نه مجار په ره دگار جوری سزای سامناکی نهو سامان خرنکمر و زه کات نه دهرانه شی ده کاته وه ده فرمووی: ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ﴾ نه ی موحه ممه د! هه والیان به دری به سزایه کی به تیشی سامناک که توشیان ده بی لهو روزه دا که نمو زه کات نه دهره سوور ده کرتته وه له ناو ناگری دوزه دا له سر نمو مالو سامانه ی کوی کردوته وه زه کاتی لی نه داوه، واته: مالو سامانه که ی داده نه ریو ناگری گهرمی له سر ده کرتته وه نه ویش وه کوو ناگره که ی لی دی.

چۆنییه‌تی نهم سوور کردنه‌وه، گپیانی مالو سامانه‌که به‌ناگر، کاروباریکی قیامه‌تیهو نه‌ینی و غمیه، نیمه چۆنیه‌تی و دیارده‌کانی نازانین، وا باشه حموآله‌ی عیلمی خودای بکه‌ین.

موسلیم له‌ئهبو هوپه‌په‌وه فرموده‌یه‌کی به‌مرفوعی ربوایه‌ت کردوه ده‌فرموی: (هەر پیاویک زه‌کاتی مالو سامانی نه‌دا، رۆژی قیامت نه‌و مالو سامانه‌ی بۆ ده‌کری به‌پلیتی ناگرینو لاتهنیشتو چاوو پشتی پی داخ ده‌کری). هەر له‌ئهبو هوپه‌په‌وه فرموده‌یه‌کی تری گپراوه‌تیهو ده‌فرموی: (که‌سیک خودا مالو سامانیکی بداتی و زه‌کاتی لی نه‌دا مالو سامانه‌که‌ی بۆ ده‌کرته‌ نیره ماریکی که‌چهل دوو خالی ره‌شی به‌پشت دوو چاوه‌یه‌یه، رۆژی قیامت خۆی تی باهه‌لده‌دا، هەردوو بناگوتی ده‌گری و ده‌لی من مالو سامانه‌که‌ی تۆم، من گهنج خەزینە که‌تم، نه‌مجار نایه‌تی ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ^{خوێنه‌} آل عمران / ۱۸۰ مالو سامانه‌که‌یان بۆ ده‌کرته‌ پلیتی ناگرو ﴿فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ ^{خوێنه‌} روخسارو لاتهنیشتو پشتیان به‌و پلیته‌ ناگرینه‌ داخ ده‌کری. که به‌تایبه‌تی باسی نه‌و نه‌ندامانه‌ی جه‌سته ده‌کا: چونکه نه‌وان له‌دونیادا به‌روخسار پیشوازی له‌خه‌لک ده‌کمن و نیشانه‌ی که‌یف خوشی‌یه‌که‌یان به‌ده‌و چاوه‌وه دیاره، به‌روخسار خۆیان گرژ ده‌کمن که داوای هه‌زاران ره‌تده‌که‌نه‌وه ناتومیدیان ده‌کمن، که له‌ناو نازو نیعمه‌ت دا ده‌تلینه‌وه به‌سهر ته‌نیشتو پشتیان دا ته‌پاتل ده‌دن، له‌لایه‌کی تره‌وه داخکردنی ده‌و چاو باشت دیاره و نه‌نگی تره، بۆ پشتو لاتهنیشت قه‌برغه‌یان به‌نازارتره، نه‌مجار له‌لایه‌ن فریشتانه‌وه که به‌پر سن له‌داخکردنیان پێیان ده‌گوتری: ﴿هَٰذَا مَا كُنْتُمْ لَاٰنْفُسِكُمْ﴾ ^{خوێنه‌} نه‌مه نه‌و مالو سامانه‌تانه که به‌خه‌یالی خۆتان بۆ سودو قازانجی خۆتان کۆتان کردبوه، نه‌وا بوو به‌هۆی زیانو سزادانتان. یان ده‌توانین بڵیین: نه‌و نامیری داخکردنه‌تان که پی داخ ده‌کرین نه‌و مالو سامانه‌یه‌ کۆتان کردبوه بۆ خوشی و رابواردن!!

بێگومان ناگری دۆزه‌خ زۆر له‌ناگری دونیا گهرمتره‌ داخکردنه‌که‌ش له‌داخکردنی دونیا به‌ئیش تره، نه‌و داخانه به‌هەر شوێنیک دابنرین له‌و

دیوه ده رچی!! بهراستی قورشان وینهی داخکرنه کهی سهرنج راکیش
کیشاوه، نهوهری ترسو سامناکی تیدا کۆکردۆتهوه، دهوایه بهبیر لی
کردنهوه لی وردبوونهوه چاو بهملۆق بوهستایه مووی لهش گرژ بوونایه
پیست ههلقراچایه خه لهچاوان بزپایه! (دهی خودایه بۆ خاتری رهحمهتی
بهرفراوانت دلمان وا لی بکهی زه کاتی مالو سامانمان ده ریکهین، خودایه!
لهو سزا سامناکه بمانپارتزه لهههه موو سزایه کی نهو رۆژه و ناگری دۆزهخ
په نامان بده... نامین)

پتۆسته سهرنجیکی ورد لهو خاوهن نامانه بدهین بزانیین چییان بهسهر
هات، بۆچی و چۆن لهتایینی حهق لایان داو گۆرانکاریان تیدا کرد، بهلی
پتۆسته باشباش نهو خاوهن نامانه بناسینو رهوشتو ناکاریان بهتهرازووی
تاییین کیشانه بکهین، ناسینی نه مان زۆر له ناسینی بتههرستو موشریکه کان
له پیش تره، چونکه خاوهن نامه کان لافی ئیماندار لی ده ده نهو بهناوی
تایینهوه قسه ده کهن. نه گهر به باشی ده نه خرینو به جه ماوه نه ناسرین، زۆر
کهسیان پێ هه لده خه لتهی، به خاوهن بهروا تاییین حلیب بکرین، ههرچه نه
له راستی دا نه مانیش هاویهش پهیدا کهرنو هاوه ل بۆ خودا داده ئین، هه یانه
ده لی عیسا کۆری خودایه، هه یانه ده لی عوزه یر کۆری خودایه!

ههرهوه کوو چۆن زۆر کهسی به تهسکهره موسولمان لافی موسولمانیتی لی
ده ده نه، به ناوی ئیسلامهوه قسه ده کهن، به لام له راستی دا نهه جوژه
موسولمانانهش وه کوو جوله کهو مه سیحی به کان لایانداوه، نه مانیش فرپان
بهسهر ئیسلامهوه نه ماوه، زۆر کهس ههیه خۆی به موسولمانی خالص
داده نی، بهروالهت نه که کانی ئیسلامهتی وه کوو نوژو رۆژوو هه ج جی به جی
ده کا، به لام وه عیسی ئیسلامی نه، تاییینو سیاست لیک جیا ده کاتهوه،
موسولمانیهتی بهشتیکی شه خصی ده زانی و بهس! خۆ به موسولمان ده زانی و
له حیزبکی دژ به ئیسلام دا کادرو تیکۆشه ره، بیرو باوه پکی تری گرتۆته
نه ستۆی خۆی به یاسا و قانونیک رازییه که دۆژمنانی خودا دایانناوه! رازییه!
واز له شه رعهت بینی و حوکم به قانونی فهره نسی بکا، بیدینان ده یانه وی
بزوتنه وه یه کی ئیسلامی له ناو بهرنو به هه موو جوړسک سوکایه تی

به موسولمانانو قورئان بکن، گالته به بیرو باوه ری خودا پرستان بکن، نه م
خو به موسولمان زانانه چه لیه یان یو لی دده دنو بگره یارمه تی یان دده دن، که
هیچکه نه بی بی دهنگ دهن!!

به لی: نه گمر موسولمانان ناوا بی دهنگ نه بو نایه بهرام بهر نه وانده ی
قه لاچوی موسولمانان ده کمن، نه گمر وه عیسی نیسلامی له درونیان دا
بخروشایه و چاویان له پیغه مبهرو هاوه لانی بگردایه کاربان بهم حاله
نده گه بی و ناوا بهراشکاوی نوکمرانی ماسوونی و صه هیونی جیهانی به هه موو
جوړیکو له هه موو ناقاریک په لاماری موسولمانان یان نه دده داو هه ولی
ریشه کیش کردنیان نه دده دان.

خه لافه تی عوسمانی که به ناوی نیسلامه وه حوکی ده کرد له ناخروئو خری
دا به هوی بی وه عیسی موسولمانانه وه وا گنده ل بوو، هیند ناموسولمان به ناوی
موسولمانه وه تی یدا بوونه کاریه ده ست: نهو نیمپرا تو پرته گه وره به هیزه ی که
له و پیش دنیای هینا بوه عامیلکه، کومه لیکی به ناو موسولمانی
ناموسولمان روخاندیان! نه تاتورکی کافر له سر که لاکی بی گیانی خه لافه تی
عوسمانی و نیسلامی رژمی کوفر ناسای خو ی دامه زراند، که چی له بهر بی
ناگایی و نه بوونی وه عیسی نیسلامی خه لکه که هه ستیان به خه تهری نه م رژمه
عیلمانیه نه کرد، به لکوو دلیان پی خوش بوو، ته نانه ت پیای نایینی وا
هه بوو زور بهراشکاوی و شانازییه وه چوونه نیو حیزی (نیتحاد و توره قییه وه)!
له ریزی نهو حیزییه شوومه دا کادرو تیکوشهر بوون!!

تیلینی:

نایه ته که گه لی حوکی لی وهرده گیرین: یه کی لهو حوکمانه زه کاتی
هالی نه قدینه یه (زیرو زیو) به مخرجی چوار شت ده سته بهر بن تی یدا.
یه که م: خاوه نه که کزیله نه بی، ده بی نازاد بی، چونکه کزیله نه هلیه تی
ملکایه تی ناقیصه.

دووه م: ده بی موسولمان بی، چونکه زه کات بو پاکبونه وه ی مالو
سامانه کافر نه هلیه تی نه وه ی نیه.

سییهم: ده‌بی سالی به‌سپردا هاتیته‌وه، چونکه پیغه مبره
له‌فرموده‌یه‌ک دا که دره‌قوطني له‌ته‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ریوایه‌تی ده‌کا
فرموده‌تی: (لَيْسَ فِي الْمَالِ زَكَاتٌ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ) تا سال
به‌سپر مالو سامان دا ورنه‌سورپته‌وه زه‌کاتی تیناکه‌وی.

چواره‌م: ده‌بی ماله‌که بگاته نه‌ندازه‌ی (نیصاب) نه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی شرع
دایناره، نه‌گهر زیو ده‌بی بگاته بیست دیناری نالتون واته: بیست مثقال
نالتون بی.

نه‌گهر زیو‌بوو ده‌بی دووسه‌د دیره‌م بی، یان به‌ه‌م‌ردوکیان نیصایان
ته‌واو ده‌کرد، به‌لگه له‌سپر نه‌وه که ده‌بی ماله‌که بگاته حه‌د (نیصاب) نه‌و
فرموده‌یه‌ی پیغه مبره‌که که ته‌بو داوود له‌تیمامی عه‌لیه‌وه ریوایه‌تی
کردوه که فرموده‌تی له‌که‌متر له‌دووسه‌د دیره‌م زیو زه‌کات ناکه‌وی،
له‌که‌متر له‌بیست دینار زیو زه‌کات ناکه‌وی.

پیکهاته‌ی سال له‌برپارو نه‌ندازه‌کیشی خودادا، شه‌کردن
له‌گه‌ل هه‌موو موشریکه‌کانو حه‌رام‌کردنی زیاد‌کردنی مانگ
إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الَّذِينَ أَلْقَيْتُمْ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقْتُلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ
مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُجِلُّونَهُ عَامًا وَيُخَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُجِلُّوا مَا
حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

ه‌زی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌تی ژماره (۳۷) وه‌کوو نیبنو جهریری
طه‌بری له‌ته‌بو مالیکه‌وه ده‌گیرته‌وه ده‌لی: کافره‌کان وا ده‌بوو سیزده

مانگیان به سالتیک حسیب ده کرد، مانگی موحرره میان ده کرده مانگی صه فیهرو شتی قه ده غه کراویان تیدا حلال ده کرد، نیت پروردگار نایهتی ﴿إِنَّمَا التَّسْبِيحُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾ ناره خواری.

نهم نایه تانهی نیره وهر گهرانهویه بۆ سر موشریکه کازو سهرله نوی ژماردنی کاره خرابو تاوانه کانیانه. وهر کوو نهوی که جوله کهو مه سیحیه کان ده هاتن حوکهو شرعتهی خودایان ده گۆری، نیت شوتنه که گونجاو بوو که باسی حوکی شهر کردن له گه لیانو چۆنیهتی مامه له کردن له گه لیان دا بکری. نه مجار بگهرتیهوه سر نه حکامی موشریکه کان، نیت لیکچوونو هم ناههنگی نیوان موشریکه کازو جوله کهو مه سیحیه کان ناراسته ده کا دهر باره ی هۆکاری جهنگان دژیانو ده فیرموی: ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بینگومان همر لهو روژهوه که خودا تاسمانه کازو زهوی دروست کردن، پیکهاتهی سالو ژماره ی مانگه کانی چوار وهرزی سال له بپارو نه ندازه کیشیو زانیاری پروردگار دا که فرمانی کرده به کار پیکردن پییان له یاسای هاتوچوی مانگ دا چه سپاندویهتی، دوازه مانگی بی زیادو که من، بهو جۆره ی که نه مپۆ نولفه تمان پیوه گرتوه. مه به ست به مانگه کان نهو ماوهیده که له روانگهی بینینی مانگه وه هه موو کوتایی بیستو نو روژ یان سی روژ دهسته بهر ده بی. ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ﴾ چوار مانگ لهم دوازه مانگه مانگی ریزدارو تاییه تینو شهر و ناژاوه یان تیدا قه ده غه کراوه، سی مانگیان به ریز به شوتن یه کهوهن (ذولقعدة، ذولحجة، المحرم) مانگیکیان به تاکه وهیه نهویش مانگی ره جبهه. ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمُ﴾ نهوی باسکرا، همر نهویه نایینی راستو دروستو نایینی نیبراهیمو نیسماعیلش بهو شیوه هاتوه. کهوابی ﴿فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾ لهو چوار مانگه دا ستم له خوتان مه کن، نهچن ریزی نهم مانگه ریزدارانه بشکینن، شتی قه ده غه کراویان تیدا نه انجام مه دن. خودا بۆ خۆی کهونی به دیهتانهو خۆشی یاسای هه لیسورانو بهرد وهامبوونی له سر نهو شیوه هه لیسورانه دارشته.

بهراستی نهم دهقه قورناییه نه ندازه ی رۆژگار پێوانه دهکا، نه ندازه ی هه لسه وانه سروهتی بونه وهر دهست نیشان دهکا. که خودا له سهر نهو سروهته بوونه وهری پیک هیناوه و دهیگر پینیه وه بق سهره تای پهیدا بوونی ناسمانه کانو زهوی. ناماژه بهوه دهکا که هه لسه وانه بوونه وهر هه لسه وانه پیک نه گۆراوه و پاشو پیش ناکا، هه موو سالتیک نهم دهوره زه مه نییه دووباره ده بیته وه، نهم دهوره زه مه نییه که پێی ده گوتری: سال دابهش بووه به سهر دوازه مانگ دا، هیچ سالتیک له سالتیکی تر زیاده که متر نیه، نه مه له یاسای خودا چه سپاوه و پهروه دگار نیظامی بوونه وهری ناوا داناوه و هیچ زیاده که می به سهر دانا به چونکه به گۆره ی یاسایه کی نه گۆر هاتوته کایه وه، نهو یاسا که ونیه ی که خودا لهو رۆژه بونه وهری به دیه پێناوه و ریکی خستوه نهم شیوه ی بۆ دیاری کردوه.

نه مجار پهروه دگار حوکمی شهر کردن له دژی موشریکه کان به شیوه یه کی گشتی دهست نیشان دهکا و ده فرموی: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ به کۆمه لهو به تیکرا شهر بکه ن دژی موشریکه کان، وه کوو چون نهوان به کۆمه لهو هه مه نا ههنگی شهرتان له گه له ده که ن، ئیه وه دژی هه موانیان بجه نگنو که سیان لی مه بوین، دهس له هیچ خیل و تاقمیکیان مه پارتین، وه کوو چون نهوان دژی هه مواتان شهر ده که نو که ستان لی نابورین، له راستی دا جهنگه که له نهوان موشریکانو خودا په رستانه، له نهوان کوفرو تیمان دایه، شهر ی هیدایه ته دژی گو مرایسی، شهر ی دوو موعه سکهری لیک جیاوازن، ناگونجی به ناشتی هه لکه نو ناشتی بکه ویته نیوانیان، چونکه کیشه که یان کیشه ی سه رسهره کی و جوزنی نیه، نه زاعیان له سهر بهرژه وهندی یه کی دونهایی یان سنوورکی خاکنو تاو نیه، شهر ی رامیاری و ره گهزایه تی و نه شتمانی نیه، به لکوو شهر ی بیروبا وه ره، شهر ی پهیره و پرۆگرامیکه که لهو بیروبا وه ره سهرچاوه ده گری، شهر ی نایینه دژی دژ به نایینان، ریکه که وتنه مه و تووژو دانوسان چاری ناکا، هیچ چاریک نیه جگه له جیهاد و تیکوشان؛ جیهادی ته و اوو سهرتاسهری، شهر ی مانو نه مان، نه مه دابو نه پیتی خودایه، که گۆرانی به سهر دانا به، قانونیکی ته وتیه

ناسمانو زهوی له سهر دامه زاون، بیرو باوهرو تایین لهو قانونه خودایی به
سهرچاوه یان گرتوه. نه مجار موسولمانان دلتیا ده کاو ده فرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ بزائن یارمه تی خودا بۆ نهوانیه: که خۆ له سنوو به زنتی
ده پارێزن، خۆیان ده پارێزن لهوهی که حرام حلال بکهن یان حلال حرام
بکهن، یان قانونی خودا ته حریف بکهن، ههرگیز له جیهاد کردن پال ناده نهوه،
ترسان له جهنگان دژی موشریکه کان نیه، سهرکهوتن بۆ نهوانه، چونکه خودایان
له گهله، که سیکیش خودای له گهڵ بۆ ههر نهو سهرکهوتوه!!

نه مجار پهروه دگار هۆکاری ته م شپهر کردنه دژی موشریکان رون
ده کاتهوه، ده فرموی: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾ بێگومان دواخستنی
رێزو حورمه تی مانگیکی رێزدار بۆ مانگیکی تر که نهو رێزه ی نه بۆ،
هه لگه یانه وهی حرامو حلال زیاد کردنی کوفرو بیدینی تره و ده یخه نه پال
کوفرو شیرکی پیشوویان که بته پرستیه، گۆپانکاری به له نایینی ئیبراهیمو بیرو
بۆ چوئیکی خراپه، چونکه کافرو بیدین ههرکاتێ تاوانیک زیاد بکا مانای وایه
کوفر زیاد ده کا.

رونکردنه وهی ته م مه زوعه به م جوړه یه؛ عمره به کان قه ده غه بوونی شپهر
له مانگه کانی (أشهر الحرم) دا به میرات له حمزه ته تی ئیبراهیمو ئیسماعیل
بۆ مابوه وه، پارێزگاری ته م یاساو دابو نه پێته یان تیک نه دابوو، بۆ نه وهی
هه موو سالتی بتوانن هه ج بکهن، جا که رۆژگارنکی زۆر به سهر ته م دابو
نه پێته دا تپه سهری، گۆپانکاری به یان له مه ناسیکو مانگه قه ده غه کراوو
رێزداره کان دا کرد، به تایبه تی له مانگی مو حهر ره م دا، چونکه به لایانه وه
ناخۆش بوو له سهر شانیان گران بوو، سێ مانگ له سهریه ک واز له شپهر کردن
په لاماردان بێنن، له بهر نه وه هاتن مانگی مو حهر ره میان کرد به مانگیکی
ناسایی و رێزدارییان لی ساندوه و رێزداره کانیان دا به مانگی عه فر بۆ
ته وهی (أشهر الحرم) له چاره مانگه کانی ته م نه کهن. ته م کاره شیان
پێچه واندهی ده قی قورئانو هیکمه تی دانی یاسا (أشهر الحرم) بوو.

نهم موشریکانه که نهم گۆرانکاریبانه له مانگه ریزداره‌کان دا ده‌کهن ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی کافرن زیاده له کوفره‌که‌یان پی‌ی گومرا ده‌بن. واته: زیاد له کوفری پیشوویان گومراش ده‌بن. نه‌مه نه‌گمر وشه‌ی (يُضِلُّ) به‌شیوه‌ی (مبني للمجهول) بخویندریتسه‌وه. نه‌گمر به‌شیوه‌ی (مبني للمعلوم) بخویندریتسه‌وه مانا‌که‌ی بهم جوړه ده‌بی، خودا نمو کافرانه گومرا ده‌کا، بهم جوړه ﴿يُجِلُّونَهُ عَامًا وَيُخَرِّمُونَهُ عَامًا﴾ مانگیکی تاییه‌تی سالتیک ده‌یکه‌نه مانگی ریزدارو سالتیکی تر نایکه‌نه ریزدار.

﴿لِيُؤْطِقُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی ژماره‌ی مانگه شه‌پرتیدا قه‌ده‌غه کراوه‌کان له‌ژماره‌ دا که‌م نه‌کهن واته: له‌سالتیک دا چوار مانگ شه‌ریان تیدا قه‌ده‌غه‌بی.

﴿فَيُجِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ نهم شیوه گۆرانکاری و گواستننه‌وه ریز له‌م مانگ بۆ نمو مانگ له‌گه‌ل هیشتنه‌وه‌ی ژماره‌ی مانگه ریزداره‌کان، بۆ نه‌وه وا ده‌کهن نمو شتانه‌ی خودا حرامی کردوه نه‌وان ده‌لالی بکهن.

﴿زُيِّنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ﴾ کرده‌وه خراپه‌کانیان له‌پیش چاو جوان کراوه، شه‌یتان له‌خشته‌ی بردوزو کرده‌وه‌ی خرابیان له‌لا جوان بووه، پی‌یان وایه: بیرو باوه‌ری پوچو به‌تالیان تایینی راستو دروسته.

﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ په‌روه‌ردگار گه‌لو نه‌ته‌وه‌ی کافرو گومرا هیدایه‌ت ناداو شاره‌زایان نا‌کا بۆ ریبازی راست. نه‌وانه‌ی بۆ‌خۆیان ریبازی گومرایسی هه‌لده‌بژێرن، خودا هیدایه‌تیا‌ن نادا بۆ رینگای حیکمه‌ت نامیزو خێرو چاکه‌و پابه‌ند بوون به‌نه‌حکامی شه‌رعی خوداوه، به‌لکو ریسوایان ده‌کا و ره‌حمیان پی‌ نا‌کا، چونکه به‌گۆیره‌ی ده‌قی قورشان شاره‌زایی کردن بۆ ریبازی خۆشبه‌ختی دونیاو قیامه‌ت ره‌نگدانه‌وه‌ی بیرو باوه‌ری راستو کرده‌وه‌ی چاکه‌و په‌سنده‌ نه‌وه‌تا له‌تایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ﴾ یونس/ ۹.

نهم کافرانه به‌تاره‌زو‌ی خۆیان نه‌حکامی خودایان ده‌گۆری، نه‌و شته‌ی خودا لی‌ حرام کردبوون ده‌لالیان ده‌کرد، شتی‌ک که خودا ده‌لالی کردبوو

نهوان حراميان دهکرد، بهم جوړه دههاتن ته لاعوبيان له مانگه کانی سال دا دهکرد، ههوليان ددها سالی مانگی (السنة القمرية) وا لی بکن یه کسان بی له گهل سالی خوړی دا دههاتن تالو گزریان له مانگه کان دا دهکرد، ریزو حورمه تی مانگه کانی مه شهوور به (اشهر الحرام) ده گواسته وه، بهم جوړه مانگی (ذولقعدة) یان ده برد شوینی (ذولحجة) و (ذولحجة) یان ده برده شوینی (محرم) و (محرم) یان ده برده جیگهی (صفر) و مانگی (رجب) یان ده خسته شوینی (شعبان) بۆ نمونه مانگی (محرم) که شهر ی تیدا قه ده غه بوو نهوان هم قه ده غه بوونه یان ددها به مانگی (صفر) و له خودی مانگی (محرم) دا شهر یان تیدا حلال دهکرد، به گویره ی قازانچو بهر ژه وندی خویان، بهروالته پابهندی چوار مانگه قه ده غه کراوه کان ده بوون، به ناو پییان ده گوتن: حرامو له راستی دا لهو چوار مانگه خاوهن ریزو حورمه ته نه بوون که خودا داینابوون!! دهی بابزانین سالی خوړی چیه و سالی مانگی چیه؟!

هه لهو کاته وه خودا ناسمانه کاند زه وی خوړو مانگو نه ستیره و شهو روژی داناوه، به هوی هاتوچوی مانگو خوړه وه. سالی مانگی و سالی خوړی داناوه، بهم جوړه سالی مانگی و داناوه دوازه جار مانگ تازه بیته وه و خولی خوی ته و او بکا، سالی خوړیش و داناوه که له هه خالیکه وه خور هه لبی پروا و بیته وه بۆ نهو خالهی که سهره تا لی هه لهاته وه، نیت به گویره ی نه یاسایه سالی مانگی بریتیه له سی سده و په نجا و پینج روژ، سالی خوړی بریتیه له سی سده و شه صتو پینج روژو چواره کی روژیک.

جا له بهر نه وهی که مانگ زوزو تازه ده بیته وه و شیهو گورانده کی له بهر چاوه، هه موو کهس خوینده وارو نه خوینده وار ده توانی حیسابی خوی پی بکا. بۆیه حیسابی مامه لهو ریو ره سمی نایین به گویره ی سالی مانگی ریک خراوه، به تاییه تی که له نایینی حه زه تی نیبراهیم حه زه تی نیسماعیل دا زور بایه خ به مانگه کانی (اشهر الحرام) دراوه له هه دوازه مانگ دا چوار مانگیان به مانگی ریزو قدر داناوه، شهر و ناشویان تیدا حرام کردوون. نهو چوار مانگه سییانان به سهریه که وهن (ذوالقعدة، ذوالحجة، محرم) مانگیکیشیان به ته نیایه، که مانگی (رجب) ه.

جا چونکه مانگی (ذوالحجة) وره‌فیه‌کانی به‌گورهی حیسابی سالی مانگی ده‌گورین، جاری وا ده‌بی ده‌کونه به‌هارو جاری وا ده‌بی ده‌کونه زستان یان هاوین یان پایزه‌وه، به‌م جوره کاته‌کانی حه‌جکردن ده‌گوران به‌رژه‌وندی عمره‌به‌کان له‌بازرگانی و عیباده‌تکردن دا به‌ئاره‌زوی نه‌وان نه‌ده‌بوو، سال وا ده‌بوو حه‌ج ده‌کهمته وهرزیکه‌وه بۆ بازرگانی نه‌وان زیانی ده‌بوو نه‌گونجاو بوو.. هاتن ده‌ستدرژیان کرده سهر نهم یاسا خودایی‌یه‌ی که له‌نایینی نیسبراهیم دا دامه‌زاربوو گورپیان، رۆ ره‌سمی مانگه شهر تیدا قه‌ده‌غه کراوه‌کانیان خسته سهر حیسابی سالی خوری (السنة الشمسية). جا له‌بهر نه‌وه که سالی خوری وه‌کوو ناماژه‌مان پی کرد ده‌رۆژو چواره‌کی رۆژتکی له‌سالی مانگی زیاتره، ههر به‌سی سال جاریک مانگیکیان زیاد ده‌کردو سالی مانگییان ده‌کرده سیزده مانگ. بۆ نه‌وه‌ی کاتی حه‌ج له‌مهرزیکدا بی له‌گه‌ل به‌رژه‌وندی بازرگانیان دا بگونجی. په‌روه‌ردگار نهم جوره گورانکاری و ده‌ست لیدانه‌ی سالی مانگه‌کانی سالی به (نسی) ناو بردوه.

مواجهید ﷺ ده‌لی: عمره‌به‌کان باویان وابوو: پیاوکی هۆزی که‌نانه هه‌موو سالی له‌مه‌وسیمی حه‌ج دا به‌سواری گوندرژی ده‌هات ده‌یگوت: خه‌لکینه! من ره‌خنه ناگرمو ناوومیدیش نیم، ههرچی ده‌یلیم: ره‌تبوونه‌وه‌ی نیه، نیمه نه‌مسال بریارمان دا مانگی موحهره‌م مانگی قه‌ده‌غه کراو بی. مانگی صه‌فرمان دواخت، سالی داهاتوو ده‌هات ده‌یگوت: نه‌مسال مانگی صه‌فرمان قه‌ده‌غه کردو مانگی (محرم) مان دواخت. نه‌میان بۆیه ده‌کرد ﴿لِيُؤْطِقُوا عِلَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌ل ژماره‌ی نه‌و مانگانه‌ی خودا قه‌ده‌غه‌ی کردبوون یه‌ک بگرنه‌وه.

عبدورره‌حمانی کوری زه‌یدی کوری نه‌سلم ده‌لی: نه‌و پیاره‌ی هه‌موو سالی ده‌هات ناوی (القلمس) بوو له‌رۆژگاری پیش نیسلام ده‌ژیا. دابو نه‌پیتی کافره‌کان وابوو: له‌مانگه‌کانی (أشهر الحرام) دا په‌لاماری یه‌کتریان نه‌ده‌دا، پیاو هه‌بوو باوه کوشته‌ی خۆی به‌رد ده‌ست ده‌کوت ده‌ستی بۆ نه‌ده‌برد گویی نه‌ده‌دایه.

هه لئانی موسولمانان بو جیهادو هه ره شه کردن له وازهینان لی

موجیزه ی نه شکهو تی حیرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَتَأْتِلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيًا أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا
فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

هژی هاتنه خواره وهی نایهتی (۳۸) نیبنو جهریر له مواهیده وه
دهرباره ی نهم نایهته ده لی: کاتی که فرمان به موسولمانان کرا که بچن بو
غزای ته بووک وهرزه که هاوین بوو، میوه جات پیگه یشتبوو، سیبهر خوش
بوون، موسولمانان نهم چون بوو غزایه یان له سرشان گران بوو، نیتر
پهروهر دگار نهم نایهته ی نارد ه خوار ی.

دهرباره ی هاتنه خواره وهی نایهتی (۳۹) نیبنو نه بی حاتم له نه جده ی
کور ی نوفه یع ده گیر پته وه ده لی: دهرباره ی نهم نایهته پرسیارم له نیبنو
عه یباس کرد، نهویش فرمووی: پیغه مبهیر علیه السلام هه ندی له خیل له عمره به کانی
هه لدان بوو غزا، نهوانیش له سرشان یان قورس بوو توژی که قنگ گران ییان

کرد، نیت پروردگار نهم نایهتی نارد خوارى ﴿إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ ماوهیهک بارانی لی گرتنهوه، نهوه سزای نمو قنگ گرانیهیان بوو.
بهکورتی و پوختی خیلاف لهناو زانایمن دا نیه لهوه دا که نهم نایهتانه بو
سمر کونه کردنی نهوانه هاتونه خوارى که لهچون بو غمزای تهبووک سالی
نویه می کؤچی لهخزمت پیغه مبر دا ﴿وَاكْهَوْتُمْ نَامَادَهی نهم غمزایه
نهبون.

رافه کمرانی قورنان دهلین: هوی نهم خویاشدانو قنگ گرانیهی
خه لکه که لهچون بو غمزای تهبووکو شپرکردن لهگهل رومه کان چهند شتیگ
بوو:

- ۱- کاته که هاوین بوو، قاتو قری بوو.
- ۲- دوری نمو شوینمی بوی دهچوون له مه دینه، هروه ها دابین نه کردنی
زوریهی پیوستی به کانی که به خیالی خویان پیوست بوون.
- ۳- میوه پی گیشتبوو له مه دینهو دوریهی.
- ۴- گهرمای بهتین لهو کاته دا.
- ۵- ترسان له سوپای روم.

لهوه پیش پروردگار هوکاری شپرکردنی موسولمانان دژی موشریکی
جوله کهو مه سیحی باس فرموو: سوودو قازانجی شپر لهگهل کردنیانی دیاری
کردو فرموو: ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصَرِكُمْ عَلَيْهِ﴾....
نه مجار لیله دا باسی نمو هوکارانه دهکا که شپرکردن لهگهل رومه کان
له غمزای تهبووک دا به پیوست داده نین!

تهبووک شوینیکه کهوتوته نیوه ریگای ریگای نیوان مه دینهو دیمه شق،
تهبووک (۶۹۰). کیلومتر له مه دینه دوروه (۶۹۳) کیلومتریش له دیمه شق
دوره.

نهم غمزایه له مانگی رهجهبی سالی نویه می کؤچی پاش گهرانهوی
پیغه مبر ﴿لَهْ غَمَزَاي حَوْنَهیْنُو طَائِف رَوی دا.

نهم نایهتانهش نمو کاته هاتنه خوارى که پیغه مبر ﴿بَانْگَهَوَازِی
خه لکی کرد بو خونا ماده کردن بو غمزای تهبووک، وه کوو ناماژه مان پی کرد،

ئەو کاتەش موسولمانان لەقاتو قریو تەنگو چەلەمەو گەرمای بەتین دا بوون، نازوخەو تفاقو دانەوێڵە نەبوو، کاتی ئەوە بوو خەڵک دابنیشی و چاوەروانی پێگەیشتنی میوە بکا، خورماگەنان بوو، نزیکێ ئەوە هاتبوو خورما بچنەو میوە برن، بۆیە موسولمانان ئەم چوون بۆ غەزایەیان لەسەر شان گران بوو، نیتەر پەرەردگار ئەوە روون دەکاتەو: کە نابێ خۆشەختی دونیاو قیامەتو خێرو بێری نەپراوە، بۆ خۆشی دونیا فەرامۆش بکەن، کەسیک ئەوە بکا نەقامو نەزانە.

سوورەتی تەوہ لێرە بەمولاوہ تا ناخری سوورەتەکە جگە لەدوو نایەتی کۆتایی دەربارە ی غەزای تەبووک دەدوێ، باسی ئەو روداوانە دەکا کە هاوکات لەگەڵ رۆژانی بەرپابوونی غەزاکە هاتنە کایەو، پەردە لەسەر دوورپووەکانو برپا لاواژەکان لادەدەن، دڵو دەروونی موسولمانان پالفتە دەکەن، لەهۆکاری دووبەرەکی و دژایەتی.. دووریان ددەنەو. ناو بەناویش بری نەحکامو پەندو نامۆزگاری تێهەلکێش دەکا، ئەمەش شیوازیکی تایبەتی قورئانە!!

جاوہ کوو میژوو نووسازو شارەزایانی سیرە نووسیوانە هۆی بەرپابوونی ئەم جەنگە دژوارە ئەوەبوو رۆمەکانو هۆزە عەرەبە مەسیحییەکانو هی تریش خۆیان کۆکردبوو و سوپایەکی گەورەیان بەفەرماندە ی (قویاز) پێکەو نەبوو بۆ ئەوەی هێرش بێننە سەر مەدینە، ژمارە ی سەربازە نامادە کراوەکان چل هەزار نەفەر بوون.

پێغەمبەر ﷺ خەڵکی هەلنا بۆ نامادەباشی بەمالو بەگیان و چوونە دەرەوہ بۆ شەر کردن لەگەڵیان. لەو سەروەندەدا حەزەرەتی عوسمان کاروانیکی نامادە کردبوو بینیری بۆ شام بۆ بازەرگانیکردن، لەو کاتەدا هاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ وتی: ئەم پێغەمبەری خودا! ئەوە دووسەد و شترە بەهەموو بارو بارگەنەو ئەوەش دووسەد تۆقیە زیو سەرفیان بکە بۆ ریکخستنی ئەم سوپایە. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (ماضر عثمان مافعل بعد الیوم) لەم رۆ بەمولاوہ هیچ شتیک زیان بەعوسمان ناگەیەنێ.

جاکە پێغەمبەر ﷺ بەلەشکرێکی سی هەزار کەسییەو گەییشتە تەبووک، پێش گەییشتنی رۆمەکان پێیان زانیو زانیان کە سوپای ئیسلام تەفسیری رەوان (۵۰۸)

زۆرو به‌ده‌سه‌لاته، له‌وه‌پیشیش له‌غەزای مۆته‌دا به‌چه‌ترسین کرابوون. له‌بەر ته‌وه‌ وایان به‌باش زانیبوو که بلاوه‌ی لی بکه‌نو له‌ناو ولاته‌که‌ی خۆیان دا خۆ بشارنوه‌ نه‌وه‌ که به‌ده‌ست سوپای ئیسلام له‌ناو بچن. پیغه‌مبەرش که‌وای زانی نه‌یویست بچیته‌ ناو ولاته‌که‌یان‌ه‌وه‌و بۆیان بگه‌ڕێ، به‌لکو بیست رۆژ له‌ته‌بوک دا به‌و له‌شکره‌ زۆره‌وه‌ مایه‌وه‌، نوێژی کورت کراوه‌یان تیدا کرد، پاشان گه‌راپه‌وه‌ بۆ مه‌دینه. جا هه‌رچه‌نده‌ سوپای ئیسلام له‌م غەزایه‌دا توشی جه‌نگ نه‌بوو، به‌لام کاریگه‌ریکی مه‌عنه‌وی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر عه‌ره‌به‌و رۆمه‌کان هه‌بوو، چی له‌کاریگه‌ری فەتحی مه‌که‌که‌ که‌مه‌تر نه‌بوو، له‌لایه‌که‌وه‌ رویه‌رو بوونه‌وه‌ بوو له‌گه‌ل گه‌وره‌ترین هێزی ته‌و رۆژگاره‌ ترسیکی گه‌وره‌شی خسته‌ دڵی دوژمنانی ئیسلامه‌وه‌، پاش ته‌وه‌ی که‌ عه‌ره‌به‌کان ده‌ترسان رۆمه‌کان له‌مالی خۆیان دا قه‌لاجۆیان بکه‌ن. به‌چاوی خۆیان دیتییان سوپای ئیسلام چۆن رۆمه‌کانی جووکه‌ ترسین کردن.

بێگومان هه‌ر ئه‌م غەزایه‌ش بوو که‌ رێی بۆ موسولمانان خوش کرد: که‌ له‌وه‌دوا له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی یه‌که‌م نه‌بو به‌کرو خه‌لیفه‌ی دووه‌م عوممه‌ردا ﷺ ولاتی شام رزگار بکه‌ن.

ده‌ی با ئه‌مه‌جار بچینه‌ سه‌ر مه‌به‌ستو ده‌ست بکه‌ین به‌ته‌فسیری ئایه‌ته‌کانو ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ: أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْفِكُمْ إِلَى الْأَرْضِ؟﴾ ته‌ی ته‌و که‌سانه‌ی پرواتان به‌خوداو پیغه‌مبەری خودا هیناوه‌، ته‌وه‌ چیتانه‌؟ بۆ که‌ پیتان ده‌گوته‌ی: به‌گشتی خۆتان ناماده‌ بکه‌نو بۆن بۆ شه‌ر دژی رۆمه‌کان که‌ خۆیان ناماده‌ کردوه‌ بۆ په‌لاماردانی شاری مه‌دینه‌و ولاتی موسولمانانو له‌ناویردنتان که‌چی ئیوه‌ به‌زه‌وییه‌وه‌ نووساونو جوته‌تان نیه‌و هیچ دیارده‌یه‌کی به‌پیره‌وه‌ چوونی بانگه‌وازییه‌که‌ی پیغه‌مبەرتان پتوه‌ دیار نیه‌، ته‌مه‌به‌لو ته‌وه‌زه‌ل پالتان لی داوه‌ته‌وه‌، چاوتان له‌رابواردنو میوه‌ خواردنو له‌سیبه‌ر دانیشتنه‌؟؟ چ شتی‌ک بوته‌ کۆسپو ته‌گه‌ره‌ له‌به‌رده‌متان دا به‌و جوژه‌ قه‌لبتان داھیژاوه‌و سه‌ری خۆتان کز کردوه‌ (شاتان کردوه‌ کۆمه‌و له‌خۆتان گرتوه‌و لۆمه‌) وا وه‌گری

پالډانهوه بوون ته نانهت به نو تلیش راست نابنهوه؟! چیه؟ بۆ نه وه نده جدهستی خۆتان خوش دهوئ، بۆ نه وه نده خۆپهرستو بئ ههستو دونیا خۆشه و یستن؟

بینگومان راپهرینو راسان بۆ جیهاد لهریگهی خودادا خۆرزگار کردنه له کۆتو زنجیری زهوی و خۆپاریزییه له ته مبه لئ و گوشتو خۆین پهرستی، ته نجامدانی مانای به رزییه له ناده میزاددا، چاوه و وانکردنی هه می شه

زیندویی و خۆرزگار کردنه له وه وتان!! ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾

تایا ئیوه رازی ده بن به راواردنی ژبانی دونیا له جیاتی خۆش به ختی ژبانی قیامهتو له ززهتو خۆش به کانی؟؟ ته گهر نه وه بکه نو به وه رازی بن نه وه

مانای وایه وازتان له خیر و خۆشی نه بر او هه پناوه له پیناو وه ده ست هه نانی شتیکی که مو پر و بو ج ﴿فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ نه وه

ژبانیهی دونیاتان که زوری غه مو خه فته، ته گهر به را مبه ری به خۆشی و له ززهتی ژبانی نه بر او هی قیامهت بکری جگه له شتیکی که مو بئ نرخ هه چی

ترنیه و ناشئ بکری به بار به های نه و ژبانیه خۆشه ی قیامهت.

هه رخواه ن پر وایه کت خۆپاریزی له چون بۆ جیهاد و تیکۆشان له پیناو

تایینی خودادا نیشانه ی نه وه یه: بیرو باوه ری ساغ نیه، ئیمانی سسته و

داینه مۆی باوه ری له کار که وتیوه، یان خه له لی تیدا یه. بۆیه پیغه مبه ر ﴿

ده فهر موی: (مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يُحْدِثْ نَفْسَهُ بِغَزْوٍ، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ شُعْبِ النَّفَاقِ).

نیفاق واته: دو پر وویی، دو پر وویش ره نگدانه وه ی خه له لیکی بیرو باوه ره و

نیشانه ی ناکاملی و ناساغی ئیمانه، و له خوا نه که ی ده کا: له ترسی مردن، یان

هه ژاری خۆ له جیهاد بدزیتیه وه، بیرو له وه ناکاته وه که ته جمل به ده ست خودایه و

رزق و رۆژی لای خودایه، ژبانی دونیا له چا و ژبانی قیامهت و خۆشی و له ززهتی

نه بر او هی دا شتیکی زۆر که مو بئ نرخه، نابئ نه و به هه وه خۆش ییه نه بر او ه

به هوئ نه و ژبانیه که مه ی دونیا وه له کیس خۆی بدا. ته مجار هه ره شه له وانه

ده کا: که خۆ له جیهاد ده دز نه وه و خیطایان ئا راسته ده کا و ده فهر موی: ﴿إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ ته گهر له گه ل

پیغهمبهر دهرنه‌چن بۆ جیهادو به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌یه‌وه نه‌چن نه‌وه خودا له‌دوینیا دا سزای به‌نیشتان پی ده‌گه‌یه‌نی وه‌کوو نه‌وه گرتن و قاتو قری بخاته ناوتانه‌وه، دوژمن به‌سهرتان دا زال بیی، به‌هیلاکتان به‌ری، له‌پاش فهدوتاندنی ئیوه، له‌باتی ئیوه کۆمه‌لیکی راستال دینیته پی‌شهووه گهلوه نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر پی‌نیته شوینی ئیوه بۆ نه‌وه‌ی یارمه‌تی پیغهمبهری خودا به‌دزو پابه‌ندی فهرمازو جله‌وگیری نایینه‌که‌ی بن. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فهرموئ: ﴿وَإِنْ تَقْتُلُوا یَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَیْرَکُمْ ثُمَّ لَا یَکُونُوا أَمْثَالِکُمْ﴾ محمد/ ۲۸. خیطابی نایه‌ته‌که ههرچه‌نده بۆ کۆمه‌لیکی تایبه‌تییه‌وه له‌مه‌وقیفیکی تایبه‌تی دایه، به‌لام له‌راستی دا مه‌عناکه‌ی گشتی و به‌رفراوانه، ههموو خاوه‌ن بیرو باوه‌ریکی خودا په‌رست ده‌گرتنه‌وه. نه‌و سزایه‌ی له‌نایه‌ته‌که‌دا ههره‌شه‌ی پی ده‌کری ته‌نها سزای قیامه‌تی نیه به‌س! به‌لکو سزای دوینیایشه، سزای زه‌لیلی و ژیر ده‌سته‌یی‌یه که توشی نه‌وانه ده‌بی خۆ له‌جیهاد ده‌شارنه‌وه، سزای زالبوونی دوژمنه به‌سهریان دا، بی‌یه‌شبوونیانه له‌خیر و بی‌ری ولاتو داگیرکردنه‌تی له‌لایه‌ن دوژمنانه‌وه، سهره‌رای نه‌وه‌ش مالو گیانیان زۆر زیاتر له‌کیس ده‌چی له‌وه‌ی که له‌جیهادو تیکۆشان له‌پیتناو نایین دا له‌کیسیان ده‌چو، که‌رامه‌تو پیاوه‌تییان زۆر زیاتر ده‌فوتی له‌وه‌ی که له‌جیهاد دا ده‌وفه‌تا! ههر گهلوه نه‌ته‌وه‌یه‌ک واز له‌جیهاد پی‌نی خودا مۆری زه‌لیلی و ژیر ده‌سته‌یی له‌ناوچارانیان ده‌داو زه‌لیلو ده‌سه‌پاچه‌ی دوژمن ده‌بن. نه‌گهر جیهاد بکه‌ن زۆر له‌وه‌یان که‌متر له‌کیس ده‌چی.

تیبنو عه‌بباس ده‌فهرموئ: پیغهمبهری خودا داوای له‌هۆزکی عه‌ره‌ب کرد بچن بۆ غه‌زا نه‌وانیش قونگ گرانییان نیشان دا، تیتر خودا بارانی لی گرتنه‌وه نه‌وه سزاکه‌یان بوو.

﴿وَلَا تَصْرُوهُ شَيْئًا﴾ ئیوه نه‌گهر له‌جیهاد کردن خۆیدزنه‌وه‌و ته‌مه‌له‌و ته‌وه‌زه‌لی بنوینن نه‌وه زیان به‌خودا ناگه‌یه‌نن، چونکه خودا بالاده‌سته به‌سهر ههموو به‌نده‌کانی دا.

هه‌ندیک ده‌لین: راناو (تضمروه) دا بۆ پیغهمبهر ده‌گه‌رتنه‌وه. واته: ئیوه ناتوانن زیان به‌پیغهمبهر بگه‌یه‌نن، چونکه واده‌ی داوه‌تی: که بیپاریزی

له ده ستي چه پهل، وه كومه گي پي بكاو به سمر دوژمناني دا سمرى بخا، واده و به ليني خودا ديتنه جي وشكو گوماني تيدا نيه، وه كوو له نايه تيكي تر دا ده فرموي: ﴿انك لاتخلف الميعاد﴾ آل عمران/ ۱۹۴، يان ده فرموي: ﴿ولن يخلف الله وعده﴾ الحج/ ۴۷. هر گيز خودا واده به خيلاف نيه. ﴿وا لله على كل شيء قدير﴾ پهروه ردگار به بي نه وهى نيوه كومه گي پي بكنن ده تواني به سمر دوژمناني دا زال بي!!

نه مجار پهروه ردگار نمونه يه ك له نه مري واقيعو روداو يكي ميژووي دينيتنه وه: كه بوخويان ده يزانو له ياديان ماوه چون خودا يارم تي پيغه مبهري خوي دا، به بي هوكاري نه وان پيغه مبهري له تنگنو چه له مه رزگار كرد، يارم تي و سمر كه وتن به ده ست خودا يه و كي ي بوي دهيدا به و كه سده ده فرموي: ﴿الا تنصرونه فقد نصره الله﴾ نه گمر نيوه يارم تي پيغه مبهري خودا نه ده نو له گه لي دا نه چن بو جهاد، نه وه خودا كومه گي پي ده كاو يارم ته دهرى ده بي، كه سيكيش خودا يارم ته دهرى بي به سيه تي و حموت جهى به كه سي تر نيه. خودا يارم تي ده دا وه كوو چون سالي كوچ يارم تي دا ﴿اذ اخرجهم الذين كفروا﴾ كاتي ك كافره كان ته نكيان پي هه لچني و پيلانيان بو داد هر شتن به كوشتن، به به نند كردن، به دهر كردن. وه كوو له شو تينيكي تر دا فرمويه تي: ﴿واذ يمكر بك الذين كفروا ليثبتوك او يقتلوك او يخرجوك﴾ الانفال/ ۳۰.

پيغه مبهري ﷺ به فرماني خودا كوچي كرد له گه لي هاوه لي خوشه ويستي دا نه بو به كرى صديق (ثاني اثنين) حالي پيغه مبهري به م جوړه بوو يه كي بوو له دوو كه س، نه سوپاي كوچكهراني له گه لا بسووه نه سوپاي يارم ته دهراني له گه لا دا بوو، به لكو ته نيا دوو كه س بوون؛ خوي نه بو به كرى هه والي ﴿اذ هما في الغار﴾ له و كاته دا كه له ناو غاري حيرا دا بوون، كه نه شكه وتي كه له كيوي (شه ور) سده اته ري يي له مه كه كه دووره. ﴿اذ يقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا﴾ له و كاته دا كه نه بو به كرى هاوري ي چاوي به كافره كان كه موت كه هاتبوونه دهر گاي نه شكه وته كه، ترسي لي نيشت له وه كه بيان بينزو بيان گرنو

بیانکوژن، به پیغه مبهری وت: نه گهر ته ماشای بهرقاچی خویان بکه ن نیمه ده بینن. پیغه مبهر ﷺ بۆ دلدانهوهی نه بو به کر فهرمووی: مه ترسه خودا له گه لمانه، یارمه تیمان ده داو ده مان پاریزی...!

نیمای نه حمه دو ههردوو پیری فهرمووده (بوخاری و موسلیم) له نه نه سهوه ریوایهت ده که ن ده فهرمووی: هه زه تی نه بو به کر بۆی گیرامه وه: فهرمووی: له نه شکمه وته که دا له گه ل پیغه مبهر دا بووم ﷺ شوینه واری موشریکه کانم بینن، عمرزم کرد نهی پیغه مبهری خودا! نه گهر یه کیکیان قاچ بهرز بکاته وه ته ماشای ژیر پیی خوی بکا ده مان بینن، فهرمووی: (نهی نه بو به کر تو گو مانت چۆنه بهدرو کهس که خودا سیهه میان بی)

له ریوایهتیک دا هاتوه ده فهرمووی: (نه گهر یه کیکیان پروانیتیه قاچی خوی نیمه له ژیر قاچیه وه ده بینن. ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُكْرَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه مجار پهروه ردگار نارامی خوی نارده خواری بۆ سه ر دلّی پیغه مبهر ﷺ یان بۆ سه ر دلّی نه بو به کر، نیبنو عه بیاسو هی تریش ده فهرمون: مه به ست نه بو به کر بی باشتره چونکه پیغه مبهر ﷺ هه موو کاتی دلتارام بووه و ترسی نه بوه.

نیبنو له مه ربی ده لی: گهرانه وهی راناو له (علیه) دا بۆ نه بو به کر وی چوو تره، چونکه ترسی لی نیشتو ده ترسا پیغه مبهر بکوژن، نیتر خودا نارامی خوی نارده سه ر دلّی نه بو به کر به هۆی دوعای پیغه مبهر ﷺ نیتر دلّی دامه زراو ترسی لی ره وه وه و نارامی بۆ پهیدا بو.

نیمای رازی ده فهرمووی: گهرانه وهی راناو که بۆ نه بو به کر په سندرته، چونکه قاعیده ی نه حوییان وه هایه ده لّین: که بۆ ضه میر دوو مه رجیع هه بوو دورو نزیک بۆ نزیکه که بگه ریته وه باشتره. دهی مه رجیعه نزیکه که نه بو به کره، ههروه ها چونکه ترسو دله راوکیکه بۆ نه بو به کر پهیدا بو بوو نه ک بۆ پیغه مبهر ﷺ نه گهر پیغه مبهر خوی به ترسایه نهیده توانی دلّی نه بو به کر تارام بکا.

﴿وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا﴾ کۆمه گی پیغه مبهری خوی کرد به سه ربازو له شکریک که ئیوه نه تان بینن، که بریتی بوو له فرشته روژی جهنگی بهدرو روژی جهنگی نه حزابو روژی جهنگی توحود یارمه تیان دا.

هه‌ندی‌ک پێیان وایه مه‌به‌ست به‌یارمه‌تیدانی فریشته که لێره دا ناماژه‌ی
پێ کراوه یارمه‌تیدانی رۆژگاری کۆچ کردن بووه که فریشته پارێزگاری خۆی و
ئه‌بو به‌کری هاوه‌لیان کردو چاوی کافره‌کانیان له‌ناستیان دا کو‌تر کرد.
﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى﴾ په‌روه‌ردگار وای کرد دروشمی
کافرانی ژێر خستو ناواتو هومێدیان نه‌هاته دیو تیشکانو زه‌لیلو ریسوا
بوون. ﴿وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا﴾ رسته‌ی (لا اله الا الله، محمد رسول الله) ی
سه‌رخست، بانگه‌وازی ئیسلامی پێش خستو وه‌گه‌ر خست. ئه‌مه ته‌گه‌ر
﴿كَلِمَةُ اللَّهِ﴾ به (مه‌نصوبی) بخوێندرته‌وه. ته‌گه‌ر ﴿كَلِمَةُ اللَّهِ﴾
به‌مه‌رفوو‌عی بخوێندرته‌وه ئه‌و کاته ماناکه‌ی به‌هێزتر ده‌بی واته: هه‌ر
دروشمی خودا، رسته‌ی (لا اله الا الله) له‌سه‌ره‌وه‌یه‌و پایه‌داره‌و هه‌ر ئه‌و
سه‌رکه‌وتوه‌.

﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ خودا عه‌زیزو بالا ده‌سته، هه‌ر که‌سی‌ک په‌نا
به‌ئه‌و به‌ری پارێزراو و سه‌رکه‌وتوه، هه‌کیه‌و دانایه له‌کردارو گو‌فتاری دا،
هه‌موو گو‌فتارو کارێکی له‌جێی خۆی دایه‌وه‌و هه‌یج شتیکی بێ حه‌کمه‌ت نه‌یه،
هه‌ر که‌سی شیایو کۆمه‌گی پێکردن بێ کۆمه‌گی پێ ده‌کاو له‌کاتی گونجاو دا
یارمه‌تی ده‌دا، بێگومان کۆمه‌گی به‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، کۆچی سه‌رکه‌وتوو
ئه‌نجام دا ده‌وله‌تی دامه‌زراند، کافرانی شکاندن ئه‌مپراتۆره‌کانی فارسو رۆمی
روخاندن، نایینی ئیسلامی به‌سه‌ر هه‌موو نایینه‌کانی تر دا بالا ده‌ست کرد،
وه‌کوو له‌شوێنیکی تر دا ده‌فرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ﴾ الص‌ف/ ۹.

ئێبنو عه‌بیاس ده‌فرموی: مانای ﴿كَلِمَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وشه‌ی
شیره‌ ﴿كَلِمَةُ اللَّهِ﴾ رسته‌ی (لا اله الا الله، محمد رسول الله) یه
له‌سه‌حیه‌ین دا فرموده‌یه‌ک له‌ئه‌بو موسای ئه‌شعه‌رییه‌وه ده‌گێرنه‌وه
ده‌لی: په‌رسیار له‌پێغه‌مبه‌ر کرا ﷺ له‌باره‌ی پیاوی‌ک له‌به‌ر خاتری ئه‌وه‌ی پێی

بگوتری: نازیہ شہر دہکا، یان لہبہر خاتری خزمایہتی، یان بۆ خۆ هه‌لنانه‌وه راناندن شہر دہکا، کامیان لہریگہی خودادا حلیب دہکری. پیغہ مہمر ﷺ فرمووی: کہ سیک بۆیہ شہر بکا تا کہ لیمہی خودا سہریکھوی ئەوہ لہریگہی خودا حسیب دہکری.

نہ فیری عام بۆ جیہاد لہ پیناوا نایینی خودادا
 أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

جاکہ لەناپہتی پیشوودا نمونہی کۆمہگی کردنو سہرخستنی پیغہ مہمری ﷺ هینایہوہ، لہروانگہی ئەم نمونہ واقعیہ کاریگہروہ بانگی موسولمانان دہکا: کہ تیکرا بەبی جیاوازی بی ئیشو خاوەن کار پیرو نہوجہوان بچن بۆ جیہاد، هیچ کۆسیو تہگہریہک لہچوون بۆ غەزایان دوانہخاوە فرمووی: ﴿اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾ ئەی موسولمانینہ! ہمرکاتی بانگی جیہاد درا، بانگ کران بۆ چوون بۆ جیہاد وەلامی بدہنہوہ بەپیر بانگہوازی جیہادوہ پرۆن تاکتاکو کۆمەل کۆمەل، ہمرکەسہ بەگۆیرہی حالو توانای خۆی. دہولہ مہند بن یان ہہزار، نہخۆش بن یاساغ، پیر بن یان جوان، ئیشتان ہہبو یان بیکار بوون ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جیہاد بکەنو بەمالو گیان لہ پیناوا نایینی خودادا تیبکۆشنو، بۆ بہرز کردنہوہی نالای (لا الہ الا اللہ، محمد رسول اللہ) ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەوہ بۆ ئیوہ سہر بہرزیو خیرو شکۆمہندیہ، ہۆی پاریزگاری مالو ولاتو نامووسو سہروہریتانہ. تہگہر ئیوہ لہتہہلی زانیاری راستو مہعرفہتی حەقن، جاکہ ئیوہ ئەوہ دہزانو ہہست بەباشی ئەوہ دہکەن ئەوہ راپہرن بۆ جیہادو تہمبەلی مەکەن.

تہگہر ئیشتا ئەم نایہتہ مانا بکەین دہبی بلیین: ئەی موسولمانینہ! راپہرن بۆ جیہاد بۆ شہر بہسواری بہپیادہیی بەچەکی سوکو بہچەکی قورس

به زبشو به فرو که و نه ز نه زو تو پو به قه له م به زو بان به شیعو به و تارو
همه مو جزره چالا کیه ک هر که سه به گویره ی ده سه لاتو توانای خوی.

خوپاشدانی دو ورووه کان له چوون بو غه زای ته بووک و شیوه نیرن

وه رگرتنیان

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِنْ
بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السُّمَّةُ وَسَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا
مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٦﴾ عَفَا
اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعِنَا لَذَٰلِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٧﴾ لَا يَسْتَغْنِيكَ الَّذِينَ يُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾
إِنَّمَا يَسْتَغْنِيكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ

فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٩﴾

که پهروه ردگار فرمانی کرد به موسولمانان بو چوون بو غه زای
به شیوه یه کی گشتی و نه فیری عام، بریک له دو ورووه کان به بیانوی پر و پو چه وه
خویران پاشدا، هه ندی موسولمانی تریش به بیانوی جیا جیا وه خویران
دواخست. نیت له ناوه ندی سه فیری پیغه مبهرو جه بگاوه رانی نیسلام بو شهر
نم نایه تانه هاتنه خواری.

به کورتی که له نایه تی پیشو دا موسولمانانی هه ننان بو جهنگان له پیناو
نایینی خودا داو سه رزه نشتی ته مبه لو ته وه زه له کانی کرد، لی ره دا گه رایه وه
سه ریانو په رده ی له روی کۆمه لیک هه لمالی و نه وه ی راگه یاند: که له گه ل نه و

هه‌لنازو ته‌ماع به‌رنانه بۆ‌چوون بۆ‌جیهاد که‌چی کۆمه‌لیک خۆیان له‌چوون بۆ غه‌زای ته‌بووک پاشدا، هه‌رچه‌نده زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری موسو‌لمانان چوستو چالا‌کانه به‌پیر بانگه‌وازی چوون بۆ جیهاد چوونو خۆیان ناماده کردو له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر دا که‌وته‌ن ری چونکه‌ نه‌وان چاره‌پوانی یه‌کی له‌دوو شته‌ باشه‌کانیان ده‌کرد یا سه‌رکه‌وته‌ن یان شه‌هید بوونو مه‌ردانه‌ مردن.

نیتر ته‌م نایه‌تانه ده‌رباره‌ی هه‌لو‌ستی دوو‌پوه‌کان هاتوونه‌ خواری؛ نه‌و دوو‌پووانه‌ی: که‌ خۆیان له‌چوون بۆ غه‌زای ته‌بووک دوا‌خست. ته‌مه‌ یه‌که‌مه‌جار بوو: که‌ نایه‌تی قورئان نازل ببیو موسو‌لمانی راستاو دوو‌پوه‌کان لی‌ک جیا بکاته‌وه. بۆیه‌ یه‌کی‌ک له‌ناوه‌کانی ته‌م سورده‌ته، (الفاضحه)یه‌ چونکه‌ په‌رده‌ی له‌سه‌ر دوو‌پوه‌کان لاداوه‌لسو که‌وتی ده‌ست نیشان کردن.

نیبنو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: تاته‌م سورده‌تی (براءه)ه‌ نه‌هاتبوه‌ خواری پیغه‌مبه‌ر ﷺ مونا‌فیه‌که‌کانی باش نه‌ده‌ناسینو به‌وردی شاره‌زای هه‌لسو که‌وتیان نه‌بوو!!

به‌لی قورئان وینه‌ی خۆپیشان‌دانی دوو‌پوه‌کانو ته‌وانه‌ی خۆیان پاش دا بوو به‌م شیوه‌ سه‌رنج راکیشه‌ ده‌کی‌شی ده‌فه‌رموی: ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ﴾ ته‌ی پیغه‌مبه‌ر! نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی تو بانگه‌وازی خه‌لکه‌که‌ت بۆ کرد سوودو قازانجیکی به‌یده‌ست بوایه‌ به‌ناسانی به‌ده‌سته‌وه به‌هاتایه، پیگه‌یشتزو وه‌ده‌سته‌پێنانی مانه‌دوو‌بوونی زۆرو چه‌رمه‌سه‌ری گه‌ره‌ک نه‌بوایه، سه‌فه‌ریکی کورتو بی ترسو بی ناره‌حه‌تی بوایه‌ هه‌موویان شوینت ده‌که‌وته‌ن به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌ته‌وه‌ ده‌هاتن، چونکه‌ خۆشو‌یستنی مাদده‌و هه‌ولدان بۆ وه‌ده‌سته‌پێنانی، شتیکی سروشتیه‌ له‌تاده‌میزادا، به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر نه‌و شته‌ خۆشو ناسان به‌ده‌سته‌وه‌ بیو ناکامو سه‌ره‌نجامی بی ترس بی، کورد وته‌نی (خو‌په‌ی لی‌وه‌ نه‌یه) هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ی هه‌ولی بۆ ده‌ده‌ن بروایان به‌روژی دوا‌یی نه‌بیو چاره‌پوانی پاداشی قیامه‌ت نه‌بن وه‌کوو نمونه‌ی نه‌و دوو‌پووانه‌.

﴿وَلَكِنْ بَعْدَتْ عَلَيْهِمُ الشَّقَّةُ﴾ به‌لام تو ته‌ی پیغه‌مبه‌ر! داوای نه‌فیری عامت له‌وانه‌کرد بۆ شو‌ینیکی دوورو سه‌فه‌ریکی سامناکو پێ ده‌ردی سه‌ریو

تا کام ترسو خوفو گیانبازیو خوفیدا کرن، نه‌تو داوات لی کردن که راپهرن بۆ جیهاد له‌وه‌رزکی گهرم پرتیشو کارو کاتی کۆکردنه‌وه‌ی به‌روبوومو میوه‌جات، له‌کاتی‌ک دا تۆ داوای چوونه ده‌روه‌ت لی کردن بۆ غه‌زا که سیبهر خوشنو چوونه ده‌روه بۆ سه‌فه‌ری دورو مایه‌ی ماندوو‌بوونو ده‌ردی سه‌ریه، بۆیه کۆمه‌لیک له‌و مه‌نافیقانه له‌ترسانو له‌ته‌مه‌ب‌لییان دواکه‌وتنو له‌گه‌لت نه‌هاتن بۆ غه‌زا، نه‌وه نیشانه‌ی نه‌وه‌بوو: که نه‌وانه کۆمه‌لیکی هه‌له‌پرستو ماده پهرستو دونیا ویستن.

جا وه‌نه‌بی شهرم بیانگریو سه‌ری خۆیان کز بکه‌نو دهم درێژی نه‌که‌ن، به‌لکو **﴿وَسَيُخْلِفُونَ بِأَمْرِ اللَّهِ لَوْ أَشِطَطْنَا خُرَجْنَا مَعَكُمْ﴾** که له‌غه‌زای ته‌بووک گه‌رايه‌وه سویندت بۆ ده‌خۆن، سویندی به‌درۆ وه‌کو له‌شوینیکی تردا ده‌فرموی: **﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾** التوبة/ ۹۴، یان **﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾** التوبة/ ۹۶، سویند ده‌خۆن ده‌لین: نه‌گه‌ر بمانتوانیایه له‌گه‌ل ئیوه‌دا ده‌رده‌چوون بۆ غه‌زا، نه‌گه‌ر بیانووی وه‌رگیراومان نه‌بوايه، کۆسپو ته‌گه‌ره‌مان نه‌هاتایه پیش، ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئیوه ده‌هاتین بۆ غه‌زا، دواکه‌وتنمان له‌به‌ر ناچاری بوو، نه‌وانه به‌م سویند خواردنه به‌درۆیه‌یان **﴿يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾** خۆیان به‌فتاره ده‌ده‌ن، خۆیان شیایوی سزای سه‌ختی خودا ده‌که‌ن، چونکه سویندی به‌درۆ ده‌خۆن، ناوی خودا به‌که‌م ته‌ماشای ده‌که‌ن، بۆیه به‌درۆ سویندی پی ده‌خۆنو ده‌یکه‌نه په‌رده‌ی درۆ دووروییان، نه‌وان ده‌یان‌ه‌وی پشتگیری مه‌به‌سته ناره‌واکانیان به‌سویندی درۆ بکه‌ن، تاوان به‌تاوان به‌هیز بکه‌ن. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: **(الْيَمِينُ الْفَاجِرَةُ تَدْعُ الدِّيَارَ بِالْأَقْعِ)** سویندی به‌درۆ ولات وێران ده‌کا.

﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ په‌روه‌ردگار ده‌زانێ که نه‌مانه له‌سویند خواردنیان به‌خودا درۆ ده‌که‌ن، که ده‌لین: نه‌گه‌ر بمانتوانیایه‌و کۆسپو ته‌گه‌ره‌مان له‌پیش نه‌بوايه له‌گه‌لتان ده‌رده‌چوون، راست ناکه‌ن، توانایان هه‌بوو: جه‌سته‌یان ساغو مالتو سامانیان هه‌بوو، هیچ بیانوویان نه‌بوون. جگه له‌ته‌مه‌ب‌لیو خۆویستی.

نه‌مجار پمروه‌ردگار سمرزه‌نشستی پیغه‌مبیر ﷺ ده‌کا که نیزنی برپی دوپرووی دا که خو له‌چوون بۆ غمزای تبه‌ووک پاش بدهن. به‌لام سمرزه‌نشسته‌که تا بلی‌ی نمره‌و نیانه، پیش سمرزه‌نشسته‌که عه‌فوی ناراسته‌کرده ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ خودا لیت نه‌گری، خودا عه‌فوت بکا له‌سمر نه‌وه‌ی که به‌نیج‌تیهادی خوژ کاتیک داوای روخصه‌تیاں لی کردی نیزنت دان، نه‌وان بیانوه‌که‌یاں درو ده‌له‌سه‌بو ﴿لَمْ أَذْنَبْ لَهُمْ﴾ بۆچی نیزنت دان، بۆ ماوه‌یه‌ک چاوه‌پروان نه‌بووی خوژ نه‌گرت تا حه‌قیقه‌تت بۆ ده‌ریکه‌وی، تا‌قمی راستالو تا‌قمی دروژنت بۆ ده‌ریکه‌وتنایه! بۆ خیرا نیزنت دانو ماوه‌یه‌ک سه‌برت نه‌گرت؟ ﴿حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ﴾ ه‌تا به‌ته‌واوی هه‌لو‌تستت بۆ روون ده‌بیته‌وه نه‌وانه‌ی راستگون ناشکرا ببینو بزانی کس درو ده‌کا، نه‌و کاته که همر دوولات بۆ ده‌رکه‌وتن نه‌مجار له‌روانگه‌ی نه‌وه‌وه هه‌لو‌تستت بنواندایه، چونکه نه‌گرت تو خوژ بگرتایه‌و خیرا نیزنت نه‌دانایه، نه‌وان به‌بی نه‌وه‌ی نیزنیشیاں بده‌ی همرخو‌یاں پاش ده‌دا، نه‌و کاته حه‌قیقه‌تیاں ده‌ده‌که‌وت، پمروه‌ی دوپروویان له‌سمر لاده‌درا، سروشتیاں چۆنه‌ ئاوا ده‌که‌وته به‌رچاوانو نه‌یاندانه‌توانی له‌ژیر پمروه‌ی نیزنی پیغه‌مبیردا خو‌یاں حه‌شاریده‌ن.

مو‌ج‌اهید ده‌لی: نه‌م نایه‌ته‌ ده‌ریاره‌ی که‌سانیک نازل بووه که له‌ناو خو‌یاں دا به‌یه‌کتریان گوت: داوای روخصه‌ت له‌پیغه‌مبیر بکه‌ن نه‌گرت نیزنی دان نه‌وه بۆ خو‌تان لی‌ی دانیشن، نه‌گرت نیزنیشی نه‌دان همر دانیشنو مه‌چن. بۆیه پمروه‌ردگار نه‌وه راده‌گه‌ینی که‌ خاوه‌ن بر‌وا نیزنی نه‌چوون بۆ غمزا داوا نا‌کاوه‌فیرموی: ﴿لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی بر‌وایان به‌خوداوه‌ بمرۆژی دوا‌یی ه‌یه، داوای نیزنی نه‌چوون بۆ غمزات لی نا‌که‌ن، همرگیز خو‌یاں له‌چوون بۆ غمزا به‌مالو گیان پاش ناده‌ن. به‌لکوو به‌بی منجه‌ منجه‌ داوای روخصه‌ت کردن به‌ره‌و جیهاد راده‌جمنو ناماده‌و ته‌یارن، چونکه بر‌وایان وایه جیهاد له‌خودایان نزیک ده‌کاته‌وهو ریبازی به‌ره‌و به‌هه‌شته، چونکه جیهاد نیشانه‌ی بیرو باوه‌ری

ته‌واوه وه‌کوه له‌نایه‌تیک‌ی تردا ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا، وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ الحجرات/۱۵. همرگیز موسولمان دابو نمریتی شه‌وی نیه ده‌رباره‌ی چوون بۆ جیهاد نیزن وه‌رگری، ج جای خویاشدانو نه‌چوون، به‌لکو گه‌وره گه‌وره‌ی هاوه‌لان له‌موهاجیرینو نه‌نصار هه‌میشه ده‌یانگوت: نیمه ده‌رباره‌ی چوون بۆ غه‌زا نیزن له‌پیغه‌مبهر وه‌رناگرین، چونکه په‌روه‌ردگار چهند جار له‌قورئان دا نیمه‌ی هه‌لناوه بۆ جیهاد نیتر سوود له‌روخصه‌ت وه‌رگرتن دا چیه. موسولمان شه‌ویه: له‌کاتی ناشتیو فره‌حی دا خۆی ناماده بکاو چه‌کئو پیوستیاتی غه‌زا دابین بکا، همر که بانگ کرا بۆ غه‌زا بی سیو دوو ره‌گه‌ل موجاهیدان به‌ری بکه‌وی.

موسلیهو نیبنو ماحه فرموده‌یه‌کی پیغه‌مبهر ﷺ له‌ئهبو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ فرسوی: (من خیر معاش الناس لهم رجل ممسك بعنان فرسه في سبيل الله يطير على متنة كلما سمع هیعة او فرعا طار على متنه یبتغی القتل والموت في مظانه). باشت‌ترین نیشی پیاو شه‌ویه: که ته‌سپیک ناماده بکا به‌زین‌کراوی له‌ریگه‌ی خودادا، حازرو ناماده باش، همر که هاواریک‌ی گوئی لی بوو بۆ جیهاد، سواری ته‌سپی خۆی بیی به‌ره‌و مه‌یدانی شهر به‌گورجی به‌ری بکه‌وی بۆ مه‌یدانی مردنو کوشتن غار بدا.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خودا زانایه به‌و که‌سانه‌ی که لی ده‌ترسنو خۆده‌پارێزن له‌و شتانه‌ی که ده‌بنه‌هۆی ناره‌زایی خودا، هه‌ول ده‌دن شه‌و کرده‌وانه‌ی خودا پی‌ی خوشه‌ نه‌نجامیان بدن، بۆ ره‌زامه‌ندی خودا هه‌میشه ناماده‌ن به‌مالو به‌گیان خۆیان به‌خت بکه‌نو دژی دوژمنانی خودا بجه‌نگن.

ته‌مه قاعیده‌یه‌کی تۆکمه‌یه، شه‌وانه‌ی تیمانیان پته‌وه به‌خوداو برپایان به‌روژی قیامه‌ت هه‌یه، چاوه‌روانی شه‌و ناکه‌ن نیزن بدرین بۆ شه‌نجامدانی جیهاد، هیچ خۆیان مه‌حتهل ناکه‌ن له‌به‌پیره‌وه چوونی بانگه‌وازی جیهاد به‌مالو به‌گیان ناماده‌باشو نه‌یارن ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمَ الْآخِرَ، وَأَرْكَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهَمُّ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿۱﴾ به‌لک‌وو نه‌وانه، داوای تیزنت لی ده‌کمن‌و روخصه‌تی نه‌چوون بۆ غه‌زات لی ده‌خوازن: که نیمانیان به‌خوداو به‌روژی دواپی نیه، نه‌وانه تیزنت لی ده‌خوازن: که دلّیان یه‌قینی تیدا نیه، خۆیان ده‌خافلّینن، هه‌ولّی دۆزنه‌وه‌ی پروییانوو ده‌ده‌ن بۆ نه‌وه‌ی کۆسپیک دروست بکمن بیته په‌رژین له‌نیوان نه‌وانو نه‌نجامدانی نه‌رکی شه‌و عه‌قیده‌یه‌ی که خۆیان به‌په‌یره‌وکاری نیشان ده‌ده‌نو به‌رواله‌ت خۆیان به‌هه‌لگری شه‌و بیرو باوه‌ره ده‌زاتن. شه‌وان له‌شک‌وو گومانی خۆیان دا دینو ده‌چن، شه‌وان شک‌وو گومانیان ده‌ریاره‌ی نایین هه‌یه، دلّیان دانه‌مه‌زراوه، راراو دوو دلّن له‌کارو گوشتاریان دا، له‌کرده‌وه ناسانه‌کانی خودا په‌رستی وه‌کوو نوژوو رۆژو دا، هاوکاری موسولمانه‌کان ده‌کمن، هه‌ولّ ده‌ده‌ن خۆیان له‌نه‌رکه قورسه‌کان بشارنه‌وه، پرو بیانووی جۆراو جۆر ده‌دۆزنه‌وه بۆ خۆرزگار کردن له‌نه‌نجامدانیان.

تییینی:

ده‌ریاره‌ی جیهاد له‌نایه‌تی ﴿أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ ده‌گوتری: جیهاد دوو جۆره، جیهاد به‌مال، جیهاد به‌گیان. جیهاد به‌مالیش ده‌بیته دوو جۆر، مال به‌خشین له‌بواری چه‌کسازی و دابین کردنی پتویستیاتی مادی جه‌نگ. مال به‌خشین به‌سه‌ر خودی جه‌نگاوه‌رانو مالو خیزانیان دا.

جیهاد به‌گیان، چه‌ند جۆریکه: وه‌کوو شه‌وه به‌کرده‌وه کابرا به‌چیته گۆره‌پانی جه‌نگه‌وه، شه‌مه گه‌وره‌ترین جۆری جیهاده. یان هه‌لنانی موسولمانان بۆ جه‌نگانو فرمان به‌جه‌نگ. یان هه‌ولّدان له‌شوینی هه‌ساسرو کونو که له‌به‌ری دوژمن، یان قه‌یر کردنی فرتو قیلّی شه‌رو ناگادار کردنه‌وه‌ی موسولمانان بۆ گرته‌ن به‌ری ریبازی له‌بارو گونجاو بۆ سه‌رکه‌وتن. وه‌کوو شه‌وه‌ی له‌جه‌نگی به‌دردا حویابی کورپی مونذیر عه‌مرزی پیغه‌مبه‌ری کردو وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نایا شه‌م شوینه‌ی له‌شکریه‌زیت تیدا کرده به‌رای خۆته یان به‌نیگا فرمانت پی کراوه؟؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: به‌لک‌وو رای خۆمه‌و وام به‌باش

زانیه. حویاب وتی: دهی که‌وایی من پی‌م وایه وای به‌باش ده‌زانم که له‌نزیک ناوه‌که‌وه له‌شکره‌زیی بکه‌ین، ناوه‌که به‌خینه پاش خۆمانه‌وه و نه‌و بیرو گۆلاوانه‌ی له‌لای دوژمنه‌ویه ویرانیان بکه‌بنو پریان بکه‌ینه‌وه. پیغه‌مبەر ﷺ نهم رایه‌ی په‌سند کردو حویاب چۆنی نه‌خشه کیشا وا له‌شکره‌زی کرد...

نه‌مجار نه‌وه ماوه بزانیان: نایا جه‌هاد به‌گیانو به‌مال گه‌وره‌تره یان جه‌هاد به‌عیلم؟! له‌راستی دا جه‌هادی عیلمو زانست جه‌هادی سه‌ره‌کییه‌و جه‌هاد به‌گیان لقو پۆیه، هه‌موو کاتی‌کیش نه‌صل له‌فهرع له‌پیش تره.

جا نه‌گهر نه‌فیری عام کرا، نه‌وه جه‌هاد به‌گیانو مال له‌سه‌ر هه‌موو که‌سی‌ک فهرزه. نه‌و کاته خه‌ریک‌بوون به‌جه‌هاد گه‌وره‌تره له‌خه‌ریک‌بوون به‌عیلم، چونکه نه‌گهر دوژمن ده‌ستی به‌سه‌ر موسوڵمانان دا رۆشت زانی ده‌بی‌و زه‌حه‌مه‌ته نه‌و زیانه پریکرتیه‌وه، به‌لام قیریوونی زانیاری هه‌موو کاتی ده‌سته‌به‌ر ده‌بی‌، هه‌روه‌ها قیریوونی عیلم فهرزی کیفایه‌و له‌سه‌ر هه‌موو که‌س پی‌وست نیه.. به‌لام نه‌گهر نه‌فیره‌که گشتی نه‌بوو، نه‌و کاته جه‌هاد فهرزی کیفایه‌یه، وه‌کوو خۆتندو فی‌ریوون وه‌لی ئاله‌م کاته‌دا خۆخه‌ریک کردن به‌خۆتندو فی‌ریوونی عیلمه‌وه باشترو گه‌وره‌تره، چونکه پله‌و پایه‌ی عیلمو زانیاری له‌پله‌و پایه‌ی جه‌هاد به‌ه‌رزتره.

نه‌گهر وا ری‌ که‌وت نه‌میری سوپا فاسق بوو، له‌شکره‌که‌شی فاسق بوون نه‌و کاته‌ش جه‌هاد کردن دروسته، چونکه هاوه‌لانی پیغه‌مبەر ﷺ دوای له‌دوینیا ده‌رچوونی چوار جینشینه‌کان له‌ژێر فه‌رمانده‌ی سه‌ر له‌شکری فاسق دا جه‌هادیان کردوه، نه‌وه‌تا نه‌بو نه‌ییو بی نه‌لئه‌نصاری له‌ژێر فه‌رمانده‌ی یه‌زیدی کوری نه‌بو سو‌فیان جه‌هادی کردوه.

به‌لگه له‌سهر خو‌پاشدانی دوورووه‌کان به‌بی عوزری ره‌وا، زیانی

چوونیان بو جه‌نگ

❖ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ
فَتَبَطَّهْمُ وَقِيلَ أَعْدُوا مَعَ الْفَاعِلِينَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ
إِلَّا خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ
لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ
وَقَلْبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ

له‌و‌پیش په‌رو‌ردگار شه‌وی روون کرده‌وه که روخصه‌ت وهر‌گرتنی
دوورووه‌کان له‌پیغه‌مبهر علیه‌السلام دهریاره‌ی نه‌چوونیان بو جه‌نگی ته‌بووک به‌بی‌ج
عوزری ره‌وا بو، بیان‌وه‌که‌یان بی بناغه‌بوو، نه‌مجار به‌لگه له‌سهر
دووروویان دینیت‌ه‌وه ده‌فرموی: شه‌وان ته‌گهر خه‌یالی هاویه‌شیکردنی
غمزاکه‌یان هه‌بوایه خو‌یان تاماده ده‌کرد، پاشان شه‌وه روون ده‌کاته‌وه: که
نه‌چوونه‌که‌یان به‌رژ‌ه‌وه‌ندی موسولمانانی تیدا‌بوو، ته‌گهر هاویه‌شییان بکردایه
ده‌بوونه خو‌رکه‌ی نیو سویای موسولمانانو دویره‌کییان ده‌خسته ناو
ریزه‌کانی سویای نیسلامه‌وه کاریان ده‌کرده سهر بری موسولمانی پروا لا‌وا‌زو
پرو پاگنده‌کانیان ده‌بیسرانو قسه‌کانیان وهر‌ده‌گرتن.

که‌وابو نایه‌ته‌کانی پیش‌وو‌په‌رده له‌سهر پرو بیان‌وه دووروویی‌یه‌که‌یان
لا‌ده‌دا. نم نایه‌تانه‌ی تیره‌ش بو دل‌نه‌وایی کردنی پیغه‌مبهر موسولمانانه‌و
رون‌کردنه‌وی شه‌و کارانه‌یه که په‌رو‌ردگار کردی به‌کۆسپو ته‌گهره‌ی
ده‌چوونیان، نه‌یه‌یشت شه‌وان هاویه‌شی بکه‌ن، هه‌روه‌ها بو لادانی په‌رده‌یه
له‌سهر دووروویی و نه‌ینی‌یه‌کانیانو بی بناغه‌یی پرو‌بیانوویان.

به‌کورتی ثابته‌کان خراپه‌کارییه‌کانی دوورووه‌کان ده‌رده‌خنو خه‌تیریان له‌سهر موسولمانان ده‌ست نیشان ده‌کاو موسولمانان له‌فرتو قیلو پیلانه‌کانیان ده‌ترسینی.

له‌برئ ریوایه‌ت دا هاتوه که ژماره‌ی نه‌و خۆپاشده‌رانه (۳۹) که‌س بوون. بێگومان نه‌و دوورووانه‌ی خۆیان پاش دا توانای ده‌رجوونیان هه‌بوو ده‌یان‌توانی که رسته‌ی پتویست بۆ هاویه‌شیکردنه‌کیان دابین بکهن، عه‌بدوللای کوری ته‌بی کوری سه‌للولو (الجد)ی کوری قه‌یسیان تیدا بوون، نه‌وانیش ده‌وله‌مهندو پیار ماقولئ ناو بنه‌ماله‌ی خۆیان بوون. ﴿وَلَوْ اَرَادُوا اَخْرُوجَ لَاعَدُّوا لَهٗ عُدَّةً﴾ نه‌گهر مه‌به‌ستیان بوايه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رو موسولمانان هاویه‌شی غه‌زاکه‌یان بکرايه، خۆیان بۆ ناماده ده‌کرد؛ چه‌کئو تفاقو ولاغی سواریو شتی تری پتویستیان دابین ده‌کردو، هه‌شیان بوو، ده‌یان‌توانی، ﴿وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ اَنِيعًا لَّهُمْ فَبَطَلُوا﴾ به‌لام په‌روه‌ردگار ده‌رجوونه‌که‌یانی بۆ هاویه‌شیکردن پی ناخۆش بوو، چونکه‌ زیانی بۆ موسولمانان تیدا‌بوو، خودا ده‌یزانی مه‌به‌ستیان چیه‌و سروشتیان چۆنه، دوورووییان چهنده‌و چهند هه‌زیان له‌تیشکانی موسولمانانه، بۆیه په‌روه‌ردگار ترسو له‌مرزی خسته‌ ناو ده‌روونیانه‌وه‌و کهوتنه‌ برۆ بیانوو دۆزینه‌وه‌ بۆ خۆدزینه‌وه، به‌هیچ جوۆی زاتی نه‌وه‌یان نه‌کرد ره‌گه‌ل بکه‌وزو هاویه‌شی غه‌زاکه‌ بکهن ﴿وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِیْنَ﴾ پیاوان گوترا: ده له‌گه‌ل پیره‌ژنو په‌که‌وته‌و مندالو بی ده‌سه‌لاته‌کان بۆخۆتان بمیننه‌وه، نه‌وه شوینی شیاوی ئتویه‌و رایه‌تان ناکه‌وی له‌ریزی پیاوانی جه‌نگاوه‌ردا برۆن بۆ غه‌زا، نه‌وه شوینی ترسنۆکئو بی هیمه‌تو دل راپاو ده‌روون نزمو خوێپرو حیزه‌ پیاوانه، ده بۆخۆتان له‌گه‌ل نه‌و په‌رو پیره‌ژنانه بمیننه‌وه!! وه‌کسو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَضُوا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ التوبة/۸۷.

نه‌مه‌ش خێرو قازانجی موسولمانانی تیدا بوو، به‌شداری نه‌کردنه‌کیان به‌رژه‌ه‌ندی عه‌سکه‌ری زۆری بۆ موسولمانان تیدا هه‌بوو، چونکه‌ هاویه‌شی کردنی پیاوانی ترسنۆکئو وره‌نزم، نه‌ک سودی هه‌یه، به‌لکو زیانی زۆریشی

هیه، هه‌بوونی کهسانی خاتینو ئەژنۆ شکاوو لەرزۆک لەناو سوپادا مایه‌ی
تیشکانو ژێر کهوتنه. دلنیا بن نه‌ی موسولمانینه! ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ
مَا زَادُواكُمْ إِلَّا خَبَالًا﴾ نه‌گهر ئەوانه لەناو ئێوه‌دا هاوبه‌شییان بکردایه‌ هه‌ج
هه‌زو توانایه‌کیان بۆ ئێوه‌ زیاد نه‌ده‌کرد، به‌لکو سه‌رباری نه‌وه‌ی که هه‌ج
سوودیان نه‌ده‌بوو، ئەم سی زبانه سه‌ره‌کییه‌شیان به‌ئێوه‌ ده‌گه‌ياندا!

یه‌که‌میان: چه‌واشه‌یی له‌راو بۆچون دا که به‌عه‌ره‌بی پی‌ی ده‌گوتری:
(خبال) له‌بنه‌مادا (خبال) نه‌خۆشییه‌کی عه‌قڵی‌یه‌ وه‌کوو شیتی وایه:
چه‌واشه‌یی له‌بیرو بۆچون داو کاردروستی له‌کرده‌وه‌دا ده‌خولقینێ.

دووه‌میان: ﴿وَلَاَوْ ضَعُوعًا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ﴾ دووه‌ره‌کی و
ناشووبیان ده‌خسته‌ نا ریزه‌کاتانه‌وه‌، ده‌یانده‌یست فیتنه‌یی و ترسو دل‌ه‌راوکی
له‌ناوتان دا به‌لاو به‌یتمه‌وه‌.

سییه‌میان: ﴿وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ هُمْ﴾ تاقبو گروهي واتان تێدایه‌ عه‌قل
سووکو سافیلکه‌، بپوا لاوازو ترسنۆک‌و و ره‌ نزم عه‌زیمه‌ت روخاو له‌به‌رامبه‌ر
جیهاد، جا نه‌گهر ئێوه‌ حالو چۆنیه‌تی ئەوانه‌ ناگادار نه‌بن، نه‌و
ناگادار نه‌بوونه‌تان سه‌ر ده‌کیشی بۆ به‌ریابوونی شه‌رو فه‌ساد له‌ئێو
موسولماناندا!

که‌وابوو به‌شدار نه‌بوونه‌که‌یان هه‌زار جار باشتریوو له‌به‌شداربوونیان.
﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ خودا ناگادارو زانییه‌ به‌حالو چۆنیه‌تی سه‌ته‌مکاران،
ده‌زانێ چ بوو چ ده‌بی و چ نابێ، له‌سه‌ر هه‌موو کردارو هه‌لوێستیه‌کیان سزاو
پاداشی شیاوی خۆیان ده‌داته‌وه‌.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار هه‌لوێستیه‌کی ریسناو نامێزی رابوردوویان وه‌بیر
په‌غه‌مبه‌ر ده‌هێنیتمه‌وه‌، جوێرکی تر له‌مه‌کرو حیلێ دوو‌پووه‌کانو دل پیسییان
ده‌رده‌خاو ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیه‌گومان نه‌و دوو‌پووانه
له‌وه‌په‌ش له‌ریگه‌ی چوون بۆ غه‌زای نوحوودا و یستیان دووه‌ره‌کی و فیتنه‌یی
بخه‌نه‌ ناو ریزی موسولمانانه‌وه‌، نه‌و کاته‌ی که عه‌بدوللای کوپی ئوبه‌ی

سەرۆکی دوورووه‌کان له‌نیوان مه‌دینه‌و ئوحوودا گه‌رایه‌وه‌و سییه‌کی سوپاکه‌ی له‌گه‌ڵ دا گه‌رایه‌وه‌، به‌خه‌لکه‌که‌ی ده‌گوت: پیغه‌مبه‌ر شوین قسه‌ی مندالو پال که‌وتوه‌و هیچی به‌رای ئیمه‌ نه‌کرد، ده‌ی که‌وابی له‌پیناو چی‌دا ئیمه‌ خۆمان به‌کوشت به‌هین. نزیک بوو به‌نو سه‌له‌مه‌و به‌نوحاریشه‌ش شوینی بکه‌ون به‌لام خودا پاراستنی‌و نه‌و ریسوایی‌یه‌ی به‌سه‌رشان دا نه‌هینان وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا، وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا﴾ آل‌عمران/۱۲۲.

نه‌و کاته‌ش ده‌رچوونی نه‌و مونا‌فیکانه‌ له‌ناو ریزی موسو‌لمانان دا خه‌ته‌ریکی کاریگر بوون.

﴿وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ﴾ نه‌و دوورووانه‌ جو‌ره‌ها فرتو قی‌لیان نه‌نجام دا دژی پیغه‌مبه‌رو په‌یامه‌که‌ی، بیران له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌: چۆن به‌رگری په‌یامی ئیسلام بکه‌ن، له‌لایه‌که‌وه‌ په‌یوه‌ندیان به‌جو‌له‌که‌که‌نه‌وه‌ هه‌بوو له‌لایه‌کی تره‌وه‌ په‌یوه‌ندیان به‌موشریکه‌که‌نه‌وه‌ هه‌بوو، هه‌رچی دژایه‌تیه‌کی نه‌و دوو لایه‌نه‌ دژی موسو‌لمانان نه‌نجامیان ده‌دا نه‌و دوورووانه‌ ده‌ستیان تی‌یدا هه‌بوو، هاوکارو هه‌م ناهه‌نگیان بوون، هه‌تا یارمه‌تی خودا گه‌یشته‌و ئایینی ئیسلام سه‌رکه‌وتو شه‌رحو یاسای بالا ده‌ست بوو قه‌لاچۆی جو‌له‌که‌کان کراو به‌نو نه‌ضیرو به‌نو قوره‌یظه‌ به‌و ده‌رده‌ چوون که‌ پی‌ی چوون سه‌رچاوه‌ی بته‌هرستی‌و شیرک به‌گرتنی مه‌که‌که‌ له‌ناو چوو، نه‌و دوورووانه‌ پێیان ناخۆش بوو.

برو بیانوی مونا فیه کان بو دواکه وتن له غه زای ته بو و کو

ناپاکیان بهرام بهر موسولمانان

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَسْأَلُ اللَّهَ فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فِي حُورٍ ﴿٥٠﴾ قُلْ
لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيْنِ وَنَحْنُ
نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا

فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

دەربارە‌ی هاتنه خواره‌وی نایه‌تی ژماره (۴۹) طه بهرانی و نه‌بو نه‌عیبو
نیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌نیبنو عه‌بباسه‌وه ﴿ ۴۹ 》 ده‌گیر نه‌وه ده‌لی: که پی‌غه‌مبه‌ر ﴿ ۴۹ 》
و‌یستی بجی بو غه‌زای ته‌بوک به جه‌ددی کوری قه‌یسی فه‌رموو: نه‌ی جه‌ددی
کوری قیس! رات چۆنه دەربارە‌ی جیهاد کردن له‌گه‌ل رۆمه‌کان دا؟ له‌وه‌لام دا
وتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! من بابایه‌کی خاوه‌ن خیزانم، هه‌رکاتێ نه‌و
ئافه‌ته‌ لامل زه‌ردانه‌ی رۆم ببینم خۆم پی راناگیرۆ ده‌که‌ومه‌ هه‌له‌وه، ئه‌یزنم
بدو تووشی فیتنه‌ییم مه‌که‌ ئه‌تر په‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿ ۵۰ 》 وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ:
أَسْأَلُ اللَّهَ فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿ ۵۱ 》

له‌روایه‌تیکی تردا که نه‌بو حاته‌مو نیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌جاییری کوری
عه‌بدوللاوه‌ ر‌یوایه‌تیا‌ن کردوه: ده‌لی: (جه‌د) که له‌پیاو ماقولانی دو‌رووه‌کان
بوو عه‌رزێ پی‌غه‌مبه‌ری کرد وتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا ر‌یگه‌م ده‌ده‌ی نه‌یه‌م
بو غه‌زا؟ چونکه‌ من پیاوێکم زۆرم ئاره‌زۆ له‌ئافه‌ته‌، ده‌ترسم نه‌گه‌ر ئافه‌ته‌ی

به‌نولته‌صفهر ببینم تووشی فیتنه‌یی بيم! پیغه‌مبه‌ر ﷺ که له‌و کاته‌دا روی لی
وهرگیرابوو فهرمووی: وا ئیزنم دای!

ده‌رباره‌ی نایه‌تی ﴿إِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ.....﴾ ئیبنو نه‌بی حاته‌م
له‌جابیری کوری عه‌بدوللاوه، ده‌گیرته‌وه، ده‌لی: شه‌و کۆمه‌له‌ دوورپوه‌ی
له‌مه‌دینه‌دا مابوونه‌وه پرپیاگه‌نده‌ی ناخۆشو جوړاو جوړیان بلاو ده‌کرده‌وه،
ده‌یانگوت: موحه‌مه‌دو هاوه‌لانی له‌م سه‌فهره‌یان دا تووشی ده‌ردی سه‌ری
بوونو به‌هیلاکچوون، پاش ماوه‌یه‌ک هه‌والی به‌درۆ که‌وتنه‌وه‌یان پی گه‌یی،
هه‌وال هات که پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی ساغو سه‌لامه‌تن، ئیتر دوورپوه‌کان به‌م
هه‌واله‌ زۆر ناره‌حه‌ت بوون ئیتر په‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿وَإِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ
تَسُوْهُمْ﴾ ی نارد‌ه‌خواری. په‌یوه‌ندی شه‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ به‌نایه‌ته‌کانی
پیش‌وووه‌وه نه‌وه‌یه: شه‌مانیش وه‌کوو نایه‌ته‌کانی رابوردو خراپه‌کاریه‌کانی
دوورپوه‌کان ده‌رده‌خه‌نو جوړیکی تر له‌فرتو قیله‌کانیان ناشکرا ده‌که‌ن،
شه‌وش ده‌رده‌خه‌ن که مونافیه‌کان پییان ناخۆشه‌ موسولمانان تووشی خۆشی
بین، زۆر دلخۆشو ته‌رده‌ماخن که ده‌بیسن موسولمانان تووشی زیان بوون،
ده‌فهرمووی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَئِذَا بَلَغَ الْهُدَىٰ لَا تَنْفَعُنِي﴾ له‌و کۆمه‌له‌ مونافیه‌قانه
هی وا هه‌یه‌ پیت ده‌لی: نه‌ی موحه‌مه‌د! روخسه‌تم بده‌ بۆ خۆم دانیشه‌و
نه‌یم بۆ غه‌زای ته‌بووک، به‌هۆی چوونه‌ ده‌رم له‌گه‌ل خۆت دا مه‌مخه‌ره گۆمی
تاوانه‌وه، لیم گه‌رپی با نه‌یه‌و تووشی داوی ژنه‌ رۆمییان نه‌یم، نه‌گه‌ر چاوم
پییان بکه‌وی زۆر زه‌حه‌مه‌ته‌ خۆم پی رابگیری. به‌لی به‌و جوړه‌ برپو بیانووی
پرپوچ ده‌دۆزنه‌وه، خۆیان به‌خاوه‌ن شه‌ره‌فو نامووس نیشان ده‌ده‌ن. ئیتر
په‌روه‌ردگار ره‌دیان ده‌داته‌وه‌ به‌درۆیان ده‌خاته‌وه، چۆنیه‌تی و حه‌قیقه‌تیان
ده‌رده‌خاوه‌ فهرمووی: ﴿إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ واته‌: شه‌وان به‌م برپو بیانووه
بی سه‌رو به‌ره‌یان، به‌م خۆه‌له‌کیشانو خۆ به‌خاوه‌ن شه‌ره‌ف نیشاندانه‌یان،
که‌وتوونه‌ نیو ده‌ریای تاوانی جوړاو جوړه‌وه، شه‌وان کاتی شه‌م برپو بیانووه
درۆیانه‌ ده‌دۆزنه‌وه، خۆیان له‌جیه‌اد دوا ده‌خه‌نو له‌چوون بۆ غه‌زا خۆیان
ده‌شارنه‌وه به‌بیانووی شه‌وه‌ی گوایه‌: چاویان به‌نافره‌تی رۆمی نه‌که‌ویو
به‌خه‌یالی خۆیان ته‌ماشای نافره‌تی نامه‌هره‌م نه‌که‌ن!

﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ خُيَاطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ بیگومان دۆزه‌خ چواردوری کافرانی داوه له‌چنگی رزگاریان نابیی، ته‌عبیره قورئانییه‌که وینه‌ی دیمه‌نه‌که‌ه و ده‌کیشیی، وه‌کوو نه‌وه بلی‌ی فیتنه چالیک بئی فیتنه خوازان تی‌ی ده‌که‌ون؛ له‌ولاشه‌وه دۆزه‌خ ده‌وره‌ی داو، هه‌موو کونو که‌له‌به‌ریکی لی‌گرتوونو چی بکه‌ن رزگاریان نابیی، رینگای هه‌لاتنیان نیه. له‌هه‌مان کاتدا هه‌ره‌شه‌یه‌کی توندو تیژو ترسناکه‌و نیشانی نه‌وه‌یه: که نه‌وان نه‌هلی دۆزه‌خن له‌به‌ر تاوانی زۆرو بئی شوماریان، دۆزه‌خ ده‌بیته خانووی هه‌تا هه‌تایییان له‌سزای درۆزنی و خۆپاشدانیان له‌چوون بۆ غه‌زاو ده‌روون نزمییان بۆ نه‌و پله‌یه که بپرو بیانووی ناوا به‌یینه‌وه.....

نایه‌ته‌که به‌کینایه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که نه‌وانه تاوانیان نه‌نجام داوه ده‌بی چاوه‌روانی سزای تاوانه‌کانیان بن، هه‌روه‌ها کوفرو بی‌دینیان ده‌چه‌سپینی، هه‌رچه‌نده نه‌وان خۆیان به‌رواله‌ت خۆیان به‌موسولمان خۆپیشان ده‌ده‌ن.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار له‌جۆریکی تر له‌فرتو قیلی دو‌ورووه‌کانو ده‌روون بیسییان، پیغه‌مه‌ر ئاگادار ده‌کاته‌وه له‌دژایه‌تی و دو‌ژمنایه‌تییانو ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ﴾ نه‌گه‌ر ئیه‌وه‌ی موسولمانو خودا په‌رست تووشی خۆشی و خێرو بی‌ریک ببن؛ له‌غه‌زایه‌ک دا سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست بینن؛ وه‌کوو جه‌نگی به‌در، نه‌وان دلته‌نگ ده‌بزو پییان ناخۆشه، چونکه نه‌وان خێرو خۆشییان بۆ پیغه‌مه‌رو بۆ موسولمانان ناوی.

له‌لایه‌کی تروه‌ه ﴿وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا: قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌گه‌ر به‌لاو ناخۆشییه‌کتان تووش بئی، تیشکانو هه‌لاتزو پاشه‌کشه کردزو کوشتزو بریندار بووێتان تووش ببی وه‌کوو نه‌وه‌ی رۆژی جه‌نگی ئوحد به‌سه‌رتان هات؛ نه‌وه ده‌لێن: ئیمه زوو بۆخۆمان نه‌وه‌مان ده‌زانی و هه‌رزو حیسابی نه‌وه‌مان کردبوو خۆمان لی پاراستو خۆمان نه‌خسته ناو نه‌و گێژاوه‌وه، خۆمان له‌شه‌ره‌که پاش داو که‌نارگیریمان کردو خۆمان به‌فتاره نه‌دا، ئیمه بۆخۆمان پیش بینی نه‌وه‌مان کردبوو نه‌م تیشکانه‌مان له‌پیش چاوبوو ﴿وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرَحُونَ﴾ نه‌مجار له‌شوینی نه‌م ناخواتنه‌یان هه‌لده‌ستزو به‌ره‌و مالو مندالی خۆیان ده‌گه‌رینه‌وه، که‌یف خۆشو

تهدده ماخن به ئاکامی له بهرچاوی هه نوو که یی ئه و روداوه، دلخوشن به وهی که موسولمانان تووشی ئه و ناره حه تی و تهنگو چه له مه یی به بوونو بو خوشیان رزگاریان بووه.

ئه وانه به شیوه یه کی کو ترانه و نه فامانه سهیری روداوه کان ده کهن، پێیان وایه: هه موو به لاو موصیبه تیک له هه موو حالیک دا شهرو به دبه ختیسه، واکومان ده بهن که خو پاشدان له چوون بو غه زاو دانیشن له ماله وه خێرو خوشی بو خوشیان ده سه بهر ده کا، دلپان بروای ئه وه ی تیدا نیه خویان به خودا بسپێرنو رازی بن به قه زاو قه ده ری پهروه ردگارو دلنیا بن که خیر له وه دایه خودا ده په خسینی.

موسولمانی راستو خودا په رست کوشن ده کاو هه له مت ده باو له خودا نه بی له هیچ ناترسی، چونکه بروای قایم پته وه و دلنیا به که هه رچی تووشی ده بی له خێرو شهرو پابه نده به ویستو ئیراده ی خوداوه. هه میسه خودا یارمه تیده رو پالپشتی ئه وانه یه: که خویان به خودا ده سپێرن!

ئه مجار پهروه ردگار فه رمان به پێغه مبه ری خوی ده کا: که وه لامی ئه م هه لوسته نامرؤفانه ی مونا فیه کان بداته وه، که به خێرو خوشی موسولمانان دلته نگ ده بنو به هاتنی به لاو موصیبه ت به سه ریان دا دلخوشو ته رده ماخن. ده فه رموی: ﴿قُلْ: لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ ئه ی پێغه مبه ری خۆشه ویست! پێیان بلی: ئه وه ی که خودا له له و حوله محفوظ دا بۆی نه نوو سیبن نایه ته ریمانو تووشمان نابێ. ئیمه له ژیر چاودیری مه شیته تو قه زاو قه ده ری خودا داین. ئه و سه ره ره شتیارو یارمه تیده رو ره نگرێژی کارو بارمانه. وه کوو له ئایه تیکی تردا ده فه رموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا، وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ محمد / ۱۱، هه رچی بۆمان به ریار ده داو داویه تی هه مووی به رژه وه ندی ئیمه ی تیدا یه و خیره، خودا بو خۆی سه ره که وتنی سه ره نه جامی بو موسولمانان نوو سیوه، له ئاکام دا به لێنی سه ره که وتنی پی داو، هه ر به لاو ناره حه تیه کی تووشیان ده بی، ئه وه ئه زمونو تاقی کردنه وه پهروه رده کردنیانه بو گه یشتن به سه ره که وتنی کو تایی، بو ئه وه ی موسولمانان به به لگه و چا ورونی و هۆشیارییه وه به و سه ره که وتنه بگه ن، به گویره ی دابو

نهریتی خوداو له ریگهی هۆکاره کانی سهرکهوتن، به گۆیره ی ههولو تیکۆشان سهرکهوتنیکى گرنگ به دهست بینن نهک سهرکهوتنى ههرزانو ههچو پووج. عیزهتو شکۆمه ندیهک به دهست بینن: که جهنگاوهرانى خاوهن وره دهرۆنى بهرز که ناماده باشیيان تیدایه بۆ بهرنگاریکردنى هه موو به لایهک پارێزگاری بکهن، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ با موسولمانان تهوه کولیيان ههر به خودا بى، پشتیان ههر بهو بیهستن، واته: بلى: ئیمه ههر به خودا پشت ده بهستین و نهومان بهسه، نابى موسولمانان جگه له خودا پشت به ههچ کهسى تر بیهستن، نه مجار بپروا به قهزاو قهدهرى خوداو پشت بهستن به خودا نابى بینه له مپهر بۆ دابینکردنى پتویستىاتى ژيان له شهرو ناشتى دا به گۆره ی توانا، چونکه نهوه فرمانى خودایه بهروو ناشکرا فرمان به موسولمانان دهکا: که ههرچى له توانایان دا ههیه له چهکۆ تفاق بۆ بهرامبهرى کافران دابینی بکهن نهى نهوه نیه له نایه تیکى تردا ده فرموى: ﴿وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ... (الایة)﴾

ناشکراشه جوړى دابینکردنى پتویستىاتى جهنگ زۆرو هه مه جوړن، خۆپاراستن له کیشه و دووبه ره کى له ناو ریزی موسولمانان دا به شیکه له خۆسازدانو بهرامبهرى کردنى دوژمن. ههولدان بۆ یه کیه تى و ته بایى به شیکه لهو خۆسازدانه. ههر که سیک فرمانى خودا به ته وایى جى به جى نهکا پشتى به ته وایى به خودا نه به ستوه، که سیک پتویستىاتى ژيان له کاتى جهنگۆ له کاتى ناشتى دا دابین نه کاو ههول نه دا بۆ وه دهسته یانایان مانای وایه پشتى به خودا وه کوو پتویست نه به ستوه.

له لایه کى تره وه موسولمان کاروبارى هه موو خپرو چاکه یه، سهرکهوتن به دهست بینى یان شه هید بى. کافر هه موو نیشیکى به ده به ختى و چاره هشییه، راسته و خۆ سزای خودایان تووش بى، یان به دهستى موسولمانان بکوژین.

نه مجار پهروه ردگار رینمووی پتغه مبهرد دهکا: که وه لامیکى تری نهو مونا فیکانه بداته وه که بهوه دلخۆش ده بن موسولمانان تووشى به لاو ناره حهتى بین، ده فرموى: ﴿قُلْ: هَلْ تَرَبُّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنِ﴾ نهى

پێغه مبه‌ری خۆشه‌ویست! به‌و دوورپروانه بلی: نایا ئیوه جگه له‌یه‌کی له‌دوو
 ئاکامی باش چی تر بۆ ئیمه چاوه‌پروان ده‌که‌ن؟ نایا جگه له‌سه‌رکه‌وتنو
 ظه‌فر، یان شه‌هید بوونو پاداشی باشی قیامه‌ت چی تر بۆ ئیمه چاوه‌پروان؟
 ئیمه نه‌گه‌ر بژێیین به‌سه‌ر به‌رزو ژیا‌نی شکومه‌ندیو خودا په‌رستی ژیا‌ن
 به‌سه‌رد ده‌بین، نه‌گه‌ر به‌رین به‌شه‌هیدی ده‌مرین، سه‌ر به‌رزو پیاوانه ده‌چینه
 ده‌ستی مه‌حشر (هه‌زار وته‌نی: مه‌ردانه مردن نه‌ک ژنانه ژین).

﴿وَعَنْ نَّزِیْصٍ بَکِّمُ اَنْ یُّصِیْبَکُمْ اَللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖ اَوْ بِاٰیٰتِیْنا﴾
 وه‌لحال ئیمه چاوه‌پروانی یه‌کی له‌دوو ئاکامی خراپین که تووشی ئیوه ببی؛
 یه‌که‌میان نه‌وه‌یه: خودا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه سزایه‌کتان بۆ دینی، له‌ئاسمانه‌وه
 گرمه‌وه هه‌وره‌بروسکه‌و زریانیکتان بۆ بنی‌ری، یان بوومه‌له‌رزو بو‌رکانیکتان
 له‌ژێره‌وه لی هه‌ل‌سی‌نیو غافلگیرتان بکاو له‌ناوتان به‌ری، دووه‌میان نه‌وه‌یه:
 که به‌ده‌ستی ئیمه تووشی سزای کوشتن و لێدان و بریندار کردن و رفاندن و
 جۆره‌ها ناره‌حه‌تی تر بن، ﴿فَتَرْبُّوْا اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُوْنَ﴾ ئیوه
 چاوه‌پروانی ئاکامی ئیمه‌بن و ئیمه‌ش چاوه‌پروانی سه‌ره‌نجامو ئاکامی ئیوه‌ین،
 هیچ گومانیش له‌وه‌دا نیه هه‌ردو‌ک لاسان ده‌که‌ینه سه‌ره‌نجامو ئاکامی
 خۆمانو ناتوانین خۆمانی لی لاده‌ین. ئیمه دل‌نیا‌ین له‌واده‌ی خودای خۆمانو
 به‌ل‌گه‌ی به‌هێزمان به‌ده‌سته‌وه‌یه، ئیوه هیچ رێنمویه‌کی چاکتان نیه، شو‌ین
 رێبازی شه‌یتان که‌وتوو‌نو گومرا‌بوون ئیمه شو‌ین رێبازی خودا که‌وتوو‌ینو
 هیدایه‌تدراوین. دل‌نیا بن ئیوه له‌ئیمه شتی‌ک نابین که دل‌تان خۆش بکا،
 ئیمه‌ش له‌ئیوه شتی‌ک نابین که دل‌تان ناخۆش نه‌کا. ئیوه چاوه‌پروانی واده‌و
 به‌ل‌ینی شه‌یتان بن، ئیمه چاوه‌پروانی واده‌و به‌ل‌ینی خودا‌ین.

پووچەلبووئەوه خێرو خێراتی مونا فیه کانو بە فیرو چوونی

نوێژو خودایە رستیان

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُنْتُمْ كُفْرًا فَاسْقِينِ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾ فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾

دەریارەى هاتنە خوارەوێ نایەتی ژمارە (٥٣) ئیبنو جەریری طەبەری لەئیبنو عەبباسەو دەگیرێتەو دەلى: جەدى كۆرى قەیس بەپێغەمبەرى گوت: من كە ئافرەتى رۆمى بېینم ناتوانم خۆرا بگرم تووشى فیتنە دەبم دەكەومە داویانەو، بۆیە نایەم بۆ غەزا بەلام بەمالو سامان كۆمەگى دەكەم، ئیتەر ئەم نایەتە دەریارەى ئەو نازل بوو.....

پەيوەندى ئەم كۆمەلە ئایەتە بە ئایەتەكانى پێشەو لەم رووێه: لەو پێش پەرەردگار سەرەنجامى مونا فیه كانى دیارى كرد؛ كە سزادانیان بوو لە دنیاو لە قیامت دا. ئەمجار بەشوتن ئەو دا ئەو روو دەكاتەو: كە ئەو دوور ووانە چەندىك كاری باش ئەنجام بدەن وەكوو مالبەخشین لەپێناو جیهادا لە قیامت سوودی لى نابینن، چونكە ئیشەكەیان بۆ ریا بازی و خۆهەلنانەو یەو بۆ داپۆشینى كردهو ریسوا بەرەكانیانە.

مەبەست ئەوێه: كە هۆكاری سزای دنیاو قیامت بۆ ئەوان كۆیۆتەو هۆكاری راحتو كامەرانییان لى تەرەبوو، لە دنیاو قیامت خوشى نابینن! مالو سامانى زۆریان هۆى مائوویو شەكەتى دنیایانەو لە قیامتیش دا بارگرانی و ناگرى دۆزەخە بۆیان.....

ئەو ەبوو: بېرى لىو دوورپووه خوڤريپانە خۆيان لەغەزای تەبووک دەدزییەو، پېشنیاری ئەو ەیان کرد: بېرى لەمالو سامانی خۆيان پېشکەش بە پېغەمبەر ﷺ بکەن بۆ ئەو ەى ناو ە راستى عەصاکە بگرن نەک ئەمسەر یان ئەوسەرى. ئەمەش دابو نەرتى ئادەمیزادى دوورپووه لە ەممو روژگارنک دا خەتى گەرانەو بۆ خۆيان دەهێلنەو. ئیتر پەروەردگار چاوو راو ە کەى رەتکردنەو ەو بە پېغەمبەرى خۆى فەرموو: کە جارى ئەو بەدا: کە مالبە خشینە کەیان لای خودا مەقبول نیو بە فېرۆ دەچى! چونکە ئەوان مالبە خشینە کەیان بۆ رییابازىو لەترسانە، لەبېرو باو ە پ ەو نیو بۆ خودا نیە. جا ئەو مالو سامانەى دەببە خشن بە خۆشى خۆيان بى یان لەترسان بىو بۆ داپۆشینی تاوانە کانیان بىو چاو بەستە کى بى، لە ەردوو حالە کە دا مالبە خشینە کەیان بە فېرۆ دەچىو لای خودا خېرو ئەوابیان ناگاتى.

﴿قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ﴾ ئەى پېغەمبەر! بەو دوورپووانە بلى: چەندىک مالو سامان ببە خشن لەرىگەى خوداداو بۆ جیهادو لەبوارى کارى خێردا بە خۆشىو بە ناخۆشى لیتان و ەرنایى و ەىچ پاداشتان بۆ حیساب ناکرى؛ چونکە ئیو ە تاقم پېرىکى کافرو بى پروان، پرواتان بە خوداو بە پېغەمبەرى خودا نیە، شکو گومانان ە ە ە دەربارەى پەيامى پېغەمبەرو ناو ە روکى ئایینو پیتان وا نیە روژى قیامەت پاداش لەسەر کرد ەو ەى چاکو سزا لەسەر خراپە کارى ە بى. ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ چونکە ئیو ە تاقمگەلىکى فاسقو لەرپى دەرچوون، لەخودا یاخى بوون بى پرواو ئیمانن، کرد ەو ەش کاتىک بەسندە کە ئیمانى لەگەل بى؛ و ە کوو لەناپەتیکى تردا دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ المائدة/ ۲۷.

کە دەفەرموى: ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ عیللەتو بايىسە بۆ رەتکردنەو ەى مالبە خشینە کەیانو و ەرنە گیرانىو قبوول نەبوونى لەدونیاو قیامەت دا. واتە: ەو ە و ەرنە گیرانى مالبە خشین لیتان ئەو ە ە: کە ئەوان فاسقو بى پروان، کافرو خودا نەناسن.

﴿وَمَا مِنْهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ەىچ شتى نیە مەنعى ئەو ەى لى کردبن کە مالبە خشینیان لى

وهرگیری و خیر و خیراتیان لای خودا پهسند بی، بیجگه لهو هی: که نهوانه نهم سی رهوشته یان تیدا کژیوونه وه.

یه که میان: نهو هیه: بروایان: به خوداو به پیغه مبهری خودا نیه.

ددهم: ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى﴾ نوژه کانیان نه نجام نادهن مه گهر له خالی ته مبهلی و تهو زه لی دا، که نوژه کانیان ده کهن بو ریبابازی و خویاریزی یه، نهک له بهر نهو ده یکه کهن که بروایان به و اجبی نوژ هه یه. بویه ناکهن خودا پاداشیان بداته وه، له بهر نهو نوژه کانیان نه نجام نادهن که فرمانی خودا یه به جی هینانی شهرکی سرشانیانه. بویه له کاتی نه نجامدانی نوژه کانیان له شگرانو جهسته قورسن ده لی بیگاریان پی ده کری، هیچ دل و دهروونیان به نوژه که روناک نابیتسه وه جهسته یان چوستو چالاک نابی.

سییم: ﴿وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ﴾ مالو سامانیان نابه خشن له بهر زه و هندی جیهاد و سواری خیر و چاکه تی تر دا مه گهر به شیوه کی پینا خوشبو و نابه دل و ده لی به زور لیان ده سیندری، چونکه نهوان نهم جو ره مالبه خشینه یان به لاوه سهرانو جهریمه یه موسولمانان سوودی لی ورده گرن، نهک خویان، چونکه خویان به موسولمان حلیب ناکهن، کهوابی هیچ سوود و قازانجی قیامه تی لی ناکهن، چونکه برپاو نیمانی له گهل دا نیه، له دونیاش دا سوودی لی نابینن.

بیگومان نه مه نمونه ی دوورو وه له هه موو کات و سرده میک دا، هه میسه ترس سواری شانیان بو وه له دل و راو کی دان، ده یانه وی خویان بسازینن، دل و دهروونیکی پیسو پوخه ل، رواله تیکی روت و قوت له هیزی گیانی، شتی که ده لی که به دل بروای پی نیه.

نوژ ده کهن به ته مبهلی و جهسته گرانی و روتو خالی له هه موو لایه تیکی گیانی، نوژه که یان و نه نجام نادهن که نیشانه ی نیمانی پیوه دیار بی، چونکه له ناخه وه هه لهریان تیدا نیه، به لکو و هه ست ده کهن که به زور پیان ده کری و ناچارن، ههروه ها که مالو سامانی خویان ده به خشن نیشانه ی ناره زامه ندییان پیوه دیاره و ده لی پیستیان ده گروی به پرو رایان ده کیشی.

پهروه دگار هه رگیز کرد دهویه ک و در ناگری که له عه قیده و ساو دهویه
هه لئه قولابی، ئاویتیه هی هه ستو شعور نه بووبی، واقع و هه لئه روکنی هه ره
گرنگی کرد و دن. نیه تیش پیوه ری راستو دروستی کرد دهویه. پیغه مبه و
ده فهرموی: (انما الأعمال بالنیات وانما لكل امرئ ما نوى).

لیره دا پرسپاریک دیته پیشه وه نهویش نه وهیه:

له نایه تی پیشو دا وای راگه یاند که دوو پروه کان دوو تاقم بن: به شیکیان
مالیان به خشیبی به ئاره زوی خویانو به شیکیان به زوره ملی مالیان دابی!
که چی له م نایه ته دا دهق نه وهی راگه یاند که هه ره به زوره ملی مالیان
ده به خشن!!!

له وه لام دا ده لئین: نه وان به تیکرایی له ناخه وه پییان ناخوشه مالو
سامانی خویان له جیهادو به رژه وهندی تری موسولمانان دا به خشن. وه لی
هه ندی له وانه که بی داوالیکردن به ئاره زوی رواله تکاری خویان، شتیکیان
به خشیبی بو خو هه لئه وه وه که شخه کردن، یان شیوی (تقیة) و خۆنیشان دان
به موسولمانی باش، مالیان به خشیوه که وابو نه گهر شتیکان دابی نه وه له بهر
نه وه بووه مال به خشینه که یان به لاره ئاسان تر بووه له وهی به شداری غه زای
ته بووک بکه ن، واته بو خوشاردنه وه له وه سه فهره سه خته هاتون پیشنیاری
نه وه یان کردوه: که بری مالو سامان بدهنو له مال وه لی دانیشن. که وابو
له راستی دا نه م مال به خشینه یان هه رچه نده به رواله ت به ویستی خویانه، به لام
له راستی دا له ترسانه و به زوره. نه مانیش وه کوو تاقمه که ی تریان له ترسانو
به ناچاری داویانه.

له لایه که تره وه ده توانین بلیین: مه به ست به وشه ی (طوعاً) ئاره زوو
پیشوخالی نیه، به لکوو مه به ست نه وهیه: بی نه وهی پیغه مبه و موسولمانان
یان سه رۆکه کانی خویان زوریان بو بینزو لییان بسیین، نه وان هه رچه نده
پیشیان ناخوشه مالی خویان داوه. مه به ست به وشه ی (کرها) زور لیکردنو
ناچار کردنیانه به مال به خشین.

بیگومان نه و دوو پروانه: که به نابه دلی و بوخو دزینه وه خوشاردنه وه
مالو سامانیان ده به خشن، ده وه مه ندو خاوه ن کوو خزمو که سو کاربوون،

پیاو ماقوولو ریش سپی بنه ماله و خیلی خزیان بوون، به لام نهم شتانه لای
خودا به هیچ ناچن، ده بی لای پیغه مبهرو موسولمانانیش بی بایه خ بزو به هیچ
نه چن، نه وانه نیعمه تیان نه دراوه تی تا پی تی دلخوش بن، به لکو فیتنه و
نیقمه ته خودا بزوی هیئاو نو، مایه ی سزاو ناره حه تیانه. که وایی ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَفْئَادُهُمْ﴾ نه ی فروستاده! یان نه ی بیسه ر! با مالو سامانی
نمو دوو رو وانه سهرنجی نیوه رانه کیشتی، مندالو که سرو کاریان نیوه نه خاته
حاله تی سهرسورپ مانه وه! با نازو نیعمه تی که پیمان داون نیوه سهرسام نه کا،
هممو نه و شتانه که بهر الهت به نیعمه ت دینه بهر چاو له راستی دا هوکاری
به دبه ختی و چاره ره شیهه بو نه وان، ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا﴾ پهروه ردگار دهیهوی بهو مالو سامانه له ژبانی دونیایان دا سزایان
بدا، نه وه تا به ماندوبویتیکی زوړو چه ره سه ری کوی ده که نه وه، له پیناو
وه دهسته پینانی دا چه ند تووشی گترو گرتو دلپراوکی ده بن، پاشانیش
به خوشی و ناخوشی به نابهدلی و پینا خوشبوونه وه ده بی له جیهاددا خهرجی
بکه ن، بهزه کاتو کومه گی کردنی موسولمانانو به هیژ کردنی ده وه تی نیسلام
به شتیکی لی بیه خشنو ههروه ها مندالو که سرو کاریان وا ده بی له جه نگو
رویه رو بوونه وه دا گیان له ده ست ده ده نو شه مانیش بزویان به په رو شنو چ
پاداشیشیان نادریتی (واته: فاسقی مه حروومن) ﴿وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
كَافِرُونَ﴾ بو نه وه ی گیانیان ده رچی به کافری! له قیامت دا سزا بدرتن
به سزای دوزه خ، چونکه به کافری ده مرنو کرده وه ی باشیان هه مووی پوچ
کراوه تموه. واته: نهم مال پیدانو مندال پیدانو له شساغو نیعمه ته جوړاو
جوړانه ی پینان دراوه، هه مووی له خسته بردنو نیستیدراجه، بو زیده گومرا
بوونیانه، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا نُفِلَى لَهُمْ لِيُزَادُوا
إِنَّمَا﴾ آل عمران/ ۱۷۸، یان ﴿وَلَا تَمْدَنْ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ، وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَأَبْقَى﴾ طه/ ۱۳۱، یان ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ،
نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ، بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ المؤمنون/ ۵۶.

به کورتی کرده وی چاکي کافر وه کوو به جیهینانی صیلهی ره حمو
یارمه تیدانی لیتقه و ماو نهم جوړه شتانه، وی ده چی له ژیانی دونیادا سوودی
لی ببینی، به لام له قیامت دا چ پاداشتی نادریته وه، ناماژه بهو
فرموده یی که موسلیم له عانیسه وه ریوایه تی ده کا ده فرموی: عهرزی
پیغه مبهرم کرد وتم: نهی ره وانه کراوی خودا! نیبنو جوو عان له سرده می
نه زانی دا صیلهی ره حمی به چی ده هیئا، فقیرو هزاری نان ددها، نایا نهو
کرده وانه ی سوودی پی ده گه یه نن؟ پیغه مبهرم فرموی: نه خیر سوودی پی
ناگه یه نن؛ چونکه نهو روژیک له روژان له ژیانی دا نه یگوتوه: (رب اغفر لی
خطیئتی یوم الدین) واته: چونکه بروای به خودا نه بوه..

له نه نه سه بهوه گیر دراو ته وه ده لی: پیغه مبهرم فرمویسه تی:
پهرو درگار ستم له موسولمان ناکا بو بچو وکترین چاکه، له دونیادا پاداشتی
ده داته وه، له قیامتیش دا پاداشی ده داته وه، به لام کافر: که له دونیادا
خوارد مه نی ده ست ده که وی نه وه به به سونگهی نهو کرده وانه ی که له دونیادا
بو خودا کردوونی، که چووه ژسانی قیامت وه نیر هیچ چاکه یه کی نه
پاداشی پی وه ریگری.

قسهی پوختو راست نه وه یه: سوود بینینی کافر له چاکه ی خوی
له دونیادا به گویره ی ویستو نیراده ی خودایه، هرکاتی ویستی له دونیادا
پاداشی بداته وه ده داته وه وه کوو ده فرموی: ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ
لِمَنْ نُرِيدُ﴾ الاسراء/ ۱۸.

سویند خواردننی دوورووه کانو هه ولدانی هه وه دهستهینانیان بو
تانهو ته شهردان له پیغه مبهرد

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَئِنْ هُمْ
قَوْمٌ يَفْقَهُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ
مُدْخَلًا لَّوَلُوا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي
الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ
يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَيْنَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾

دهرباره‌ی هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی نایهتی ژماره (۵۸) بوخاری و نه سانی
له نه‌بو سه‌عیدی خودرییه‌وه ده‌گیر نه‌وه، ده‌لی: له کاتیکی که پیغه مبهرد
مالو سامانیکی دابه‌ش ده‌کرد، ذولخو و دیصیره‌ی ته‌میمی که (حه‌قوصی
کوری زوه‌یره‌و ماکی خوار یجه‌کانه) هاته خزمه‌تی و وتی: نه‌ی پیغه مبهری
خودا! داد په‌روه‌ریه، عه‌داله‌تکاری بکاری نه! پیغه مبهرد فهرمووی:
مالو ئیران؛ نه‌گهر من عه‌داله‌تکاری نه‌که‌م نه‌دی کێ عه‌داله‌تکاری نه‌نجام
ده‌دا؟ عومهری کوری خه‌تتاب وتی: نه‌ی پیغه مبهری خودا ئیزنم بده با
له‌ملی بده‌م، پیغه مبهرد فهرمووی: نا وازی لی بینه! بیگومان نه‌مه
هاوه‌لو تا قم ده‌سته‌و دائره‌یه‌کی هه‌یه یه‌کێ له‌ئیه‌و پێی ناخۆشه نوێزیان
له‌گه‌ل بکا، رۆژوویان له‌گه‌ل بگرێ. نه‌مانه له‌نایین ده‌رده‌چن، وه‌کوو چوون تیر
له‌که‌وان ده‌رده‌چێ. نایه‌تی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ ده‌رباره‌ی
نه‌وان هاتۆته خوارێ.

ئیبنو نه‌بی حاته‌م له‌جابه‌ره‌وه ریوایه‌تیکی له‌م شیه‌و گیراوه‌ته‌وه. ئیبنو
جه‌ریر له‌داودی کوری نه‌بو عاصیمه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌لی: مالو سامانیکی

زہکاتیان هیئایہ خزمت پیغہمبەر ﷺ بهسەر ئەو ئەودا دابەشی کرد، تا هیچی نەمایەو، پیاویکی نەنصاری چاوی لەم دابەشکردنە بوو، وتی: ئەمە دادی تێدا بەکار نەهاتوو، نیتەر ئەم نایەتە هاتە خواری.

ریوایەتی تریش لەم بارەو هەن بەپێیوێستم نەزانی راگوژی تیرەیان بکەم. سەرچەم ریوایەتەکان ئەو دەگەینن کە ئەوانە ی تانەو تەشەریان دەدا لە پیغەمبەر ﷺ دوورپووەکان بوون.

پەییوەندی ئەم نایەتە بەنایەتەکانی پێشوو ئەو یە: دوا ی ئەو ی کە پەرەردگار ئەو ی راگەیاندا: کە دوورپووەکان هەموو زیانی دویا و قیامەتیان لەخۆ گرد کردۆتەو، ئەمجار ئەو روون دەکاتەو کە ئەوان لەهیچ خراپەکارییەکی ناپرینگینەو، کە پەلاماری سۆیندی بەدرۆ دەدەن، لەهەلو فرصەت دەگەڕێن بۆ تانەو تەشەردان لەپیغەمبەر ﷺ ئەو بوو: لەسەر زەکات وەرگرتن لەدەولەمەندان تانەیان ئی دەداو دەیانگوت: خزەکانی پێش دەخاوە بەزۆری زەکات بەوان دەدا دادپەرەری لەدابەشکردنە دا بەکار ناهێنی.

بێگومان مونا فیکەکان خۆیان خزاندۆتە ریزی موسوڵمانانەو، نەکی لەرووی ئیمان و باوەڕەو، بەلکوو لەترسان و بۆ خۆپاراستن، بۆ تەماح و دەسکەوت، ئەمجار سۆیندیان دەخوارد دەیانگوت: ئیمە موسوڵمانین و بەباوەڕەو ئیسلاممان قبول کردو، نیتەر ئەم نایەتە فەضحیان دەکەن و پەردیان لەسەر لادەبن، کراسی دوورپوویان لەبەر دادپەرن و دەفەر موی: ﴿وَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ﴾ سۆیند بەخودا دەخۆزو جەخت دەکەن: کە ئەوانە بەراستی لەپێری ئیو نو موسوڵمان و بەدل ئایینی ئیسلامیان وەرگرتوو، لەکاتیکی دا ﴿وَمَا هُمْ مِنْكُمْ﴾ ئەوان لەتاقمی ئیو نین، ﴿وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ﴾ بەلکوو ئەوانە دەستەو تاقمیکن ترسنۆکوو چاوچنووک، لەترسو ناچاری دا خۆیان تیکەل بەئیو دەکەن و خۆ بەپێری ئیو حلیب دەکەن. ئەوانە: کە ئەو هەموو سۆیندانە دەخۆزو خۆیان لەکۆمەڵی ئیو حسیب دەکەن ﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدْخَلًا﴾ نەگەر قەلاو پەناگایەکیان چنگ بکەوی، یان ئەشکەوت و کونە شاخیکیان بنۆزیایەو، یان کونو نەفەتیکیان لەزەوی دەست بکەوتایەو بیانزانایە تییدا ئارام دەگرنو

پارتیزاو دهن ﴿لَوْلَا إِلَٰهٌ﴾ خویان بۆ ده کوتاو په نایان بۆ دهر دو خویان تی ده خزانو له تیوه جیا ده بوونه وه. ههرچهنده شم جوره شوینانه خرابترین شوتنو مهسکه نن ﴿وَهُمْ يَجْمَعُونَ﴾ نهوانه بهراکردنو ههله کردن بۆ یه کی لهم کونو که له بهرانه رایان ده کردو راده جمین، بهشیوهیه که هیچ شتی نه ده بوو بیانگیریتوه، وه کوو ولاخی چه مووشو سهرکesh غاریان بۆ لاده داو واته: نهو ناپاکانه هیئده له تیکه لی تیوه بیزارن، ههر زونا کایه کیان شک بهردایه خویان له تیوه جیا ده کرده وه..... یان له بهر نهوه ی ژور دهرسن په رده له سهر ناپاکیه کیان هه لبریتوه ناواته خوازن شوتنیکیان دهست بکهوئو بۆ لای به غارو هه له داوان بچن، جا با نهو شوتنه تهنگو تاریکو هه لدیرو ناخوشیش بی.

نهوان که له گهل تیوه ده ژین ناچاریهو پتیان ناخوشه، له خوشه ویستیان نیه. به لام ناچارنو ناچاریش حوکی تایبهتی خوی هیه.

ههر بۆیه شه نهو ناپاکانه هه میشه غه مبارو دلتهنگن که ده بینسن نیسلاو موسولمانان له پیشکهوتنو سهرکهوتن دان.

نه مجار سییاقی سووره ته که بهر دهوام ده بی له سهر دهر خستنی نیازو مه بهستو کردارو گوشتاری به دو ناله باری مونا فیکه کان، په رده له سهر دوو رویی به دره وشتیان لاده دا، ههرچهنده نهوان ههول به دن خویان به پیاو چاک به خنه بهرچاوو خویان دابیوشن به لام نه یانتوانی و ناتوانن، چونکه خودا ههوالی لی دان، هه یانبوو تانهو ته شیری له پیغه مبهر ده دا، ره خنه ی لی ده گرت دهر باری دابه شکردنی زه کات به سهر خه لک دا بهوه تاوانباریان ده کرد گوایه: داد په روه ری به کار ناهینی. له کاتییک دا پیغه مبهر ده له هه موو تاوانییک مه عصوم بووه، داد په روه ری ره وشتی پاکو بهرز هه رلای نهو به ته وای هه بووه.

هه یانبوو ده یگوت: پیغه مبهر خوش باوه ری گسوی له مشتهو گوی له هه موو قسه یه که ده گری، چی پی بگوتری باوه ری پی ده کا، له کاتییک دا نهو پیغه مبهر ده یه کهم ناده میزادی ژیرو بهرچا وروو لیزانو لیها توو کار دروست بووه، ته نانهت لای دوژمنانیش چ جایی لای دوست!

هه‌یانبوو قسه‌ی ناشیرنو به‌دی ده‌رباره‌ی پیغه‌مبەر ﷺ به‌دهم دا ده‌هاتو هه‌له‌وه‌پری ده‌کرد، جا که لی‌ی ناشکرا ده‌بوو، به‌سویندو پاکانه کردنی به‌درۆ خۆی لی به‌ری ده‌کرد. هه‌یانبوو ده‌می خۆی ده‌پاراست نه‌یده‌وێرا نه‌وه‌ی له‌دلی دایه بیللی، ده‌ترسا قورئان بیته خوارێ ناپاک‌ی به‌که‌ی ناشکرا بکا. ئیتر ئهم نایه‌ته‌ی دوایی ئهو هه‌لوێستو نیازانه‌ی مونا‌فقه‌کانمان بسۆ روون ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ هه‌ندی که‌س له‌ناو ناپاکان هه‌یه: که ره‌خه‌ت لی ده‌گرێ ده‌رباره‌ی دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وتی جه‌نگو زه‌کاتی مالو سامانی ده‌وله‌مه‌ندان که لییان وهرده‌گرێ، تانه‌و ته‌شه‌رت لی ده‌ده‌ن، پروپاگه‌نده‌ی ناشیرینت ده‌رباره‌ بلاو ده‌که‌نه‌وه، گوايه: تو فه‌رقو جیاوازی لایه‌نگیری ده‌که‌ی له‌دابه‌شکردنی ئهو مالو سامانه‌ دا که ده‌که‌وێته ژیر ده‌ستت!! نه‌وانه که ئهو پروپاگه‌ندانه بلاو ده‌که‌نه‌وه له‌به‌ر دلسۆزیان نیه بو عه‌داله‌تکاری، نیازیان پاک نیه‌و بۆ دادو تایین هاوار ناکه‌ن، به‌لکوو نه‌وانه بو به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان هاواریان لی هه‌لساوه، بۆ ته‌ماعو چاوچنۆکی خۆیان شاته شاتیانه. (به‌کردی شینه‌که‌یان بۆ حسین نیه بۆ هه‌رسه‌یه!)

﴿فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا﴾ نه‌وانه نه‌گه‌ر له‌و مالو سامانه به‌شیان بدری، زۆر رازینو گوێیان له‌هیچ که‌سیکی تر نیه‌و گرنگی به‌حه‌قو عه‌داله‌تو تایین ناده‌ن چ نیازو مه‌به‌ستیکیان به‌و زاراوانه نیه‌و باسیان ناکه‌ن. ﴿وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا﴾ نه‌گه‌ر له‌و مالو سامانه به‌شیان نه‌دری ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَخْطُونَ﴾ ئیتر ده‌سه‌به‌جی شیتگیر ده‌بنو بۆ سی‌وودوو ناره‌زامه‌ندی خۆیان نیشان ده‌ده‌ن. چه‌ند ریا‌یه‌تیک هه‌ن ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ به‌شی دانو نه‌وانه‌ی ره‌خه‌نیان لی گرت:

هه‌ندی‌ک ده‌لێن: نه‌وانه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ له‌ده‌ستکه‌وتی جه‌نگو له‌زه‌کات به‌شی ده‌دان ئهو تاقمه‌ بوو: که تازه موسولمان بویون واته: (مؤلفه القلوب) بوون، بۆ ئهو دلیان له‌سه‌ر ئیسلام دابه‌زری.

هه‌ندی ده‌لێن: نه‌وانه‌ی ره‌خه‌نیان گرت (ئیبنو ذیلخوه‌یصیره) سه‌روکی خه‌واربجه‌کان بوو؛ که له‌کاتیک دا پیغه‌مبەر ﷺ ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی

هونهىنى دابهش ده كرد وتى: نهى پيغه مبهري خودا! دادوه رانه دابهشى بكه. وه كوو له پيشه وه ناماژه مان پي كرد.

هه نديكيش ده لئين: ره خه گره كه (ابو الجواطى) دوو پروبوو: كه ره خه نى له دابهش كردنى پيغه مبهري گرتو وتى: سه يري شه براده رهي خومان ناكهن؟ زه كاتو ده سكهوت، به سهر شوانو گاوانه كان دا دابهش ده كاو پيشى وايه: عه دالته به كار ده هيني!!

پيغه مبهري فهرمووى: مالتويران! بوچى شوانى ده بيته له كهو عه يبه؟ شه دي موسا شوان نه بوو؟ داوود شوان نه بوو؟ جا كه كا برار روشت، پيغه مبهري فهرمووى: ترستان له شه كا برار يهو هاوه لاني ببى نه مانه دوو پروون.

به هه ره حال ده قه قورنانييه كه شهوه ده چه سپيني كه ره خه و تانهو ته شه ره كه كۆمه ليك دوو پروو ئاراسته ي پيغه مبهريان كرده، كه گوتووشيانه، له بهر خاترى دين نه يانگوتوه، به لكوو بو بهشى خويان هاواريان لي هه لساوه، بهوه شيتگير بوون كه به شيان نه دراوه، نه مهش نيشانه ي دوو پرووى و ناكهس به چه ييانه، چونكه كه سيك بر واي به ئيسلام هه بى، گوماني له ره وشت به رزى پيغه مبهري دا نابى، ته نانهت پيغه مبهري پيش پيغه مبهري ته شى به راستگۆو نه مين ناسراو بووه، عه دالته كارى لايه نتيكى ته مانه تي خودايه و خراوه ته سه رشاني موسولمانانو نه وانيش پابه ندى بوون چ جايى پيغه مبهري كه يان.

ناشكر اشه شه ده قه قورنانييه نه چيرۆكى روداوو ديارده ي رابووردو ده گيرته وه: كه پيش شه غه زايه روويان داوه، كه ليره دا له ناوه ندى باسى شه غه زايه (واته: غه زاي ته بووكت) دا ده ي خا ته پروو بو وينه كيشاني حالو چۆنيه تي هه ميه شيه ي دوو پرووه كانه.

ههر بهم بۆنه يه وه سسيياقى قورئان ريگاي گونجاوو شياو به موسولمانانمان پيشان ده دا ده فهرموى: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ته گهر نه وانه بهوه رازى بوونايه: كه پيغه مبهري بۆى ديارى ده كردنو ده يدانى له ده سكهوتو زه كات نه فسييان پى دايه مركا يهو

هرچنده به‌شده‌کیان که‌میش بویه قنیا‌تیاں پی بگردایه، ﴿وَقَالُوا: حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ بیان‌گوتایه: فه‌ضلو نیعمه‌تی خودامان به‌سهو رازین به‌و به‌شده‌ی پیمان دراوه، ﴿سَيُؤْتِنَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ﴾ له‌وه به‌دوا خودا رزقو روژیمما ده‌داتئی و له‌ده‌سکه‌وتیکی تر‌دا به‌شمان زیاد ده‌کا، پیغه‌مبهر ﷺ به‌شی زیاترمان ده‌داتئی ﴿إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ نئمه ئومیدمان وایه: که خودا له‌فه‌ضلو نیعمه‌تی خوی بی به‌شمان نه‌کا، نئمه حه‌زمان لی‌یه خودا به‌شمان بداو، جگه له‌خودا له‌که‌سی تر داوای هیچ ناکه‌ین. نئمه هر بو‌لای خودا مه‌یلو سو‌زمان هه‌یهو حه‌زمان هر له‌نیعمه‌تی شه‌وه. شه‌مه‌یه شه‌ده‌بو نه‌خلاقو ره‌وشتی به‌رزو شیوا به‌موسولمان، شه‌مه‌یه: شه‌ده‌بی نه‌فسو شه‌ده‌بی نیمان ره‌زامه‌ندی به‌دابه‌شکردنی خوداو پیغه‌مبهر، ره‌زامه‌ندی گه‌ردنگه‌چی و قه‌ناعت، نه‌که ره‌زامه‌ندی ترسو زوری!

نه‌گه‌ر شه‌وانه به‌دابه‌شکردنی خوداو پیغه‌مبهر رازی بو‌نایه قسه‌و گفتو‌گۆو ناخواتنو هه‌لسو که‌وتیاں به‌و جو‌ره بویه که‌گوترا، شه‌وه بو شه‌وان ده‌به‌و مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری هه‌ردوو جیهانو ره‌زامه‌ندی خودایان به‌ده‌ست ده‌هینا، مه‌به‌ستی قورئان لی‌ره‌دا قیرکردنو شه‌ده‌ب دادانی موسولمانانه که‌هه‌میشه به‌نیعمه‌تی خودا رازی بن، به‌دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وتو زه‌کات که‌پیغه‌مبهر ﷺ نه‌نجامی ده‌دا رازی بن، چونکه هه‌رچی ده‌یکاو فه‌رمانی پی‌ده‌کا دادپه‌روه‌ری عه‌داله‌تکارییه، به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانانی تئیدایه، که‌وابی ئه‌رکی سه‌رشانی موسولمانانه که‌رازی بن به‌به‌شی خوداو ته‌ماعی زیاتریان نه‌بی...

شه‌وه‌شت لایه‌نه‌ی زه‌کاتیاں به‌سه‌ردا به‌ش ده‌کری
﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

ئه مجار دواي روون کردنه وهی ئهم شیوه ئه ده به بهرزه شیاهه له ناستی
خوداو پیغه مبهري خودادا، به دلو به گیانو له ناخه وه، نه ک به سهر زاره کی،
ئوه راده گهینی که ئیش به ده ست پیغه مبهري نیه، ئهو دابه شکردنه پیغه مبهري
له خۆیه وه ئه نجامی نادا، به لکوو فهرمانی خودایه وه فهرزی خودایه وه
دابه شکردنی خودایه، پیغه مبهري ته نها ئه نجامی ده داو هیچی تر. ئهم زه کاته
فهرزێکی خودایی به وه به فهرمانی خودا، پیغه مبهري ﷺ له دوه له مهنده کانی
ده ستینی و به سهر هه ژاره کان دا دابه شی ده کاته وه، ئهو که سانه ی که
زه کاته که یان به سهر دا دابه ش ده کری دیاریکراو و قورئان ده ستیشانی کردو و
که س ده سه لاتی گۆرانکاری و زیاده که م تیدا کردنی نیه و ته نانه ت
پیغه مبهريش مافی ئه وه ی نه دراوه تی، ئه وه تا: قورئان به ته داتی حه صر ئه وه
تاقه و گرو هانه ده ست نیشان ده کا که زه کاتیان به سهر دا دابه ش ده کری و
ده فهرموی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ...﴾ (الآیه) مونا سه به وه په یوه ندی ئهم نایه ته ش
به نایه ته کانی پیشوه وه ئه وه یه: کاتی که دوو رووه کان ره خه یان له شیوه ی
دابه شکرنی زه کات گرت. په روو ردگار ئه وه یان بو روون ده کاته وه که زه کاتو
صه ده قه به سهر ئه وه هه شت تاقه و گرو هه دا به ش ده کری و به س! که سی تر
مافی ره خه گرتنی نیه و که س رایه ی نا که وی تانه و ته شهر له دابه شکرنی
پیغه مبهري بدا، ئه وان که ره خه بگرن هه له نو پیغه مبهري ﷺ له سهر حه قه و
ته نفیزی فهرمانی خودای کردوه، هینانی ئهم نایه ته له م شوینه دا زور
گونجاو و جی خۆیه تی بو ئه وه ی ریبازی حه قو عه داله تکاری له شیوه ی
دابه شکردنی زه کات دا روون بکاته وه، دوه له مهنده کان ستم نه که ن، نه چن
جگه له م صنفانه بیده نه به که سانی تر: که شیاه ی زه کات پیدان نین. له لایه کی
تره وه نایه ته که یاد خه ره وه یه کی هه می شه یی به: که ئه وه هه شت صنفه شیاه ی
زه کات پیدان، هه لئانی دوه له مهنده کانیشه که مافی هه ژاران له مالی خۆیان
دا ده ریکه ن، به بی منه تکردن و خۆ به سهر دا باده ن، حه قی خودا له مالو
سامانی خۆیان دا بده ن به ناته جان.

هینانی نهم ثایه ته له نیوان شهو ثایه تانه دا که باسی مونافیقو فرتو
قیله کانیان ده کمن، بۆ ناگادار کردنه و هیانه که شهوان شیایو زه کات پیدان نینو
نابی به ته مابن زه کاتیان بدریتی و (دهستی خزیان بن سهریان بدهن).

ده فهرموی: ﴿أَتَمَّا الصَّدَقَاتُ﴾ نهوه کوو زه کات ده درۆ حهقه بیاندریتی
تیللا که ده درۆ: ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾ بۆ فه قیرانه؛ شهوانه ی نه کاسبیان هیه، نه مالو
سامان. ﴿وَالْمَسَاكِينِ﴾ بۆ هه ژاران؛ شهوانه ی که مێک مالو سامانیان هیه
به لام پی ی به پرتوه ناچن. ﴿وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا﴾ شهوانه ی نیشرو کاری زه کات
کو کردنه وه نه نجام ده دان. ﴿وَالْمُؤَلَّفَةَ قُلُوبُهُمْ﴾ شهوانه ی تازه موسولمانبوونو
هیشتا دلیان له سه ر نیسلام دانه مه زراوه، ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ بۆ کۆیله نازاد
کردن؛ شهوانه ی کۆیله ن، پاره یان ده دریتی بۆ شهوه ی خزیان نازاد بکه ن!
﴿وَالْغَارِمِينَ﴾ شهوانه ی قهرزدارن، به مه رجیک پاره قهرز کردنه که یان بۆ
پروژه ی بیدینی نه بووبۆ و له قهرز کردنیش دا زید ده ویان نه کردبۆ. ﴿وَفِي
سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه روا ده درۆ به وانه ی له ریگه ی خودا دا تیده کوژن، جا
تیکوژانه که یان جهنگان دژی کافران بۆ، یان قوتابی ئایینی بن، یان
بانگه وازی نیسلامی بلاو بکه نه وه.

﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ نهم زه کاته فهرزیکه خودا پتویستی کردوه،
ئه رکێکی سه رشانی ده و له مه ندانه خودا واجبی کردوه. ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾
خودا زاناو دانایه له حوکمو بریاری دا، هچ نیشیکه ی بۆ حیکمه ت نیه.

به لگه له سه ر شهوه ی که وشه ی (الصدقات) مه به ست پی ی زه کاتی
واجبه. نه و دیه: یه که م (ال) له وشه ی (الصدقات) دا نه لفو لامی عه هدی
ذو کریه، شهوه ی له وه پیشیش باس کراوه زه کاتی فهرزو واجبه، که
له ثایه ته که دا ناماژه ی پی کراوه ده فهرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي
الصَّدَقَاتِ﴾.

دووهم: په روه ردگار به (لامی ته ملیک) مافی شهو هه شت صنفانه ی
له زه کات دا چه سپاندوهو کردویه تی به ملیکی شهوان، شهوه ی که ده کری
به ملیکیان زه کاتی واجبه، چونکه له ثایه ته که دا به شییک بۆ شهو کار مه ندانه

دیاری کراوه که به سهر کوکړدنه وه و هیساب کړدنی دا راده گهن، دهی کارمه ند
بو زه کاتی زاجب داد نه ری نه ک بو زه کاتی مه ندوبه. ههروه ها چونکه زه کاتی
مه ندوبه ده توانی بدری به غهیری نهو صنفانه ش...

نهو شتانه ی زه کاتیان تیدایه چوار شتن: پاره و پوول ناژل، بهروبومی
کشتو کالو باخ. بازرگانی.

لیره دا لیکولینه وه یه ک هدی:

۱- نیمامی شافیعی به لایه وه پیوسته هه موو زه کاتیکی واجب: وه کوو
زه کاتی چوار جوړه که (پاره، ناژل، بهروبوم، بازرگانی) و زه کاتی
سهر فیره، بدری بهو هشت صنفانه ی نایه ته که ناماژه ی پی کړدون،
ده لی: چونکه نایه ته که به (لامی ته ملیک) نهو زه کاته ی کړدوه به مافی
نهو کو مه لانه و به (اوی ته شریک) به شدارییانی چه سپاندوه،
به شکردنه که ی بدرشهی (انما) کورت هه لی نانه وه لهو هشت صنفانه دا.
که وایی نایه ته که ده قه له وه دا که زه کاته واجب ده کان ملکی نهو هشت
پولانه یه و خویان له ناو خویان تی پدا هاویده شن. هه به لای شافیعی یه وه
که سیک زه کات یان سهر فیره ی دا ده بی له هه صنفه ی له سی که س
که متری نه دا، چونکه که مترین کو سی که سه. (اقل الجمع ثلاثة).

۲- سی پشه وایانی تر، پیان وایه: دروسته زه کاته کان بدرین به یه ک صنف.
ههروه ها به لای نه بو حنیفه و مالیکه وه دروسته بدری له هه صنفه ی
به یه ک که س. چونکه نایه ته که ته خیری تیدایه له نیوان صنفه کان دا.
ناماژه به وه که پهروه ردگار ده فرموی: ﴿وَأَنْ تَخْشَوْهَا وَتُؤْتُوَهَا
الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ لبقرة/ ۲۷۱. ههروه ها له پیغه مبهروه
فرمووده یه ک هدی: که کو مه لیکن له مه عاذوه ریوایه تی ده که ن:
پیغه مبهروه ﴿فَرَمَوِيهَ تِي﴾: (أُمِرْتُ أَنْ أَخُذَ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَائِكُمْ،
وَأُزِدَّهَا عَلَى فَقَرَائِكُمْ) دهی نه و هتا له فرمووده که دا ته نیا یه ک صنف
باس کراوه که صنفی فقیرانه. به لگه یان له سهر نهو: که دروسته له هه
صنفه ی بدری به یه ک که س، نهو یه: ده لی: (ال) له جه معی موعره ف دا
به مه جاز جینس ده گه یه نی، واته: جینسی صه ده قه بو جینسی فقیر، دهی

خۆ جینسی فهقیر بهیهک که دپته جی، که وابوو (ال) بهمه جاز بو جینس به کار دینین چونکه محاله بو حقیقهت به کاری بینن، کوا ده توانری زه کات بدری بههه موو هه ژرایک، واته: ناگونجی کابرا ههزار دیناری زه کات ههیه پیدا بههه موو فهقیران!!؟

رونکردنه وهی ههشت صنفه کان کههی به درپژای بهم جوړهیه:
یه کهم: تا قمی فهقیران، نهوانه پتوستان به یارمه تیدانی مالی ههیه دهوله مهندنین، به لکو هیچیان نه.

دووههه: مسکینو هه ژار نهوانه که هه ندی دهرا مه تیان ههیه به لام بهشیان نا کاو پی نازین.

زاناکانی شرع راجیاییان ههیه ده رباره ی فهقیرو مسکین له وه دا نایا کامه یان حالی خراپتره؟

شافیعییه کانو حهنبه لیه کان، پتیا ن وایه: فهقیر حالی له مسکین خراپتره، نه مان ده لئین: فهقیر که سیکه هیچی نه بی، نه مالو سامانی هه بی، نه کارو کاسیسی هه بی بتوانی ژبانی خوی دابین بکا. به لام مسکین نهو که سهیه. ملکو مالی هه بی، کارو کاسی هه بی به لام بژوی دابین نه کا.

حهنه فییه کانو مالکییه کان به پیچه وانسه ی شافیعییه کانو حهنبه لیه کانه وه نو ده لئین: مسکین حالی خراپتره. نه م راجیایی به چ بهرومیکی نهوتوی لی شین نابی، چونکه هه ر دوتا مه که زه کاتیان پی ده درو خیرو صه ده قه یان پی ده شی، نه م راجیایی به کاتیک بهروبوومی ده بی که کابرایه ک وه صیه ت بکا فلانه شتی بو فهقیران بی به شی مسکینانی لی نه درو، یان به پیچه وانوه، یان کابرا شتیک دابنی بو فهقیرانو شتیکی تر بکاته وه صیه ت بو مسکینان نهو کاته پتوسته شون ریبازی تا قمی که له زانایانه بکهوین.

به لگه ی شافیعییه کانو حهنبه لیه کان نه وهیه: ده لئین: پهروه ردگار له نایه ته که دا فهقیره کانی پیش خستوه، چونکه ناتاجیان زیاتره، ههروه ها قورئان ده فرمو: ﴿وَأَمَّا السَّاقِیْنَةُ فَكَانَتْ لِمَسَکِیْنٍ...﴾ (الکھف/ ۷۹)، نه وه تا نه مانه که شتیان هه به وه مسکینیش بوون؛ ههروه ها پیغه مبه ر

فرمویه تی: (اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُبِکَ مِنَ الْفَقْرِ.....) وه کوو له ریوایه تیکی حاکم دا هاتوه که له نه بو سه عید که ده گیرته وه ده لی: پیغه مبه ر که ده پارایه وه ده یفرموو: (اَللّٰهُمَّ اَحْیِنِیْ مِسْکِیْنًا، وَاَمِتْنِیْ مِسْکِیْنًا، وَاَحْشُرْنِیْ فِیْ رُمَّةِ الْمَسَاکِیْنِ) ده ی ناگونجی پیغه مبه ر په نابگری له شتیکی خرابو دوا یی داوای شتیکی خرابتر بکا.

که وابوو مسکین نهو که سه یه که شتیکی هه بی و به شی ژبانی نه کا. نه وه تا: زانایانی زمانی عه ره بی: وه کوو ټیبنولنه نباری ده لین: مسکین: به که سی که ده گو تر ی شتیکی هه بی بیخوا، فه قیر: که سی که هیچی نه بی. ده لین: له زمانی عه ره بی دا فه قیر که سی که برپه ی فه قهراتی پشتی له بهر نه بوونی بژیوی دهره تبین واته: هیچ حالیک له وه ناخو شتر نه بی.

هه روه ها شه یخان (موسلیمو بوخاری) ریوایه تیک له نه بو هوړه یه روه ده گیرنه وه: که پیغه مبه ر فرمویه تی: (لیس المسکین بهذا الطواف الذي يطوف على الناس فترده اللقمة واللقمتان، والتمرة والتمرتان، قالوا: فما المسکین یارسول الله؟ قال: الذي لا یجد غنی یغنیه، ولا یفطن له فینصدق علیه، ولا یسأل الناس شیئا).

به لگه ی حدنه فییه کانو مالکیسه کان له سر بوچونه که یان که ده لین: مسکین له فه قیر حالی خرابتره. نه وه یه: په روه ردگار ده فرموی: ﴿اَوْ مِسْکِیْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾ البلد/ ۱۶، واته: پیستی جه سته یی به گل و خولم وه نو سابی. که نیشانه ی ناتاجو نه بوونیه تی...

بر ی له زانایانی زمانیش وه کوو نه صمه عی و ټیبنو سیکیت گو توویانه: مسکین که سی که هیچی نه بی، فه قیر که سی که شتیکی هه بی به لام به شی بژیوی نه کا. هه روه ها مسکین نهو که سه یه: که له هه ر شونیک بوو نیشته جی ده بی و شوننی تایبه تی نه بی نه مهش نه وه پری هه ژاری نه بوونی یه.

نه وه ی ناشکراو نومایانه زانایانی زمانیش راجیاییان هه یه. که وابوو زانایانی شهرعیش که له م باره وه راجیاییان له ناو دا په یدا بووه، له سر بنه مای راجیایی زانایانی زمان سهری هه لداوه.

به‌دهر حال هدموو لایه‌ک له‌سهر شه‌وه کۆکن که (فقراء مساکین) دوو صنفنو زه‌کاتیان پی ده‌شی.

شه‌بو یوسفو موحه‌مه‌د؛ هاوه‌لانی شه‌بو حه‌نیفه، ده‌لین: (فقراء) و (مساکین) یه‌ک صنفن.

ئه‌م خیلافه‌ کاتی سوودی هه‌یه، که کابرایه‌ک شتیکی مالو سامانی خۆی بکاته وه‌صیه‌ت بۆ فلانو بۆ فه‌قیرو مسکینان. جا شه‌وانه‌ی که ده‌لین: یه‌ک صنفن، فلانه‌که نیوه‌ی سییه‌که‌که‌ی ده‌که‌ویۆ فه‌قیرو مسکینه‌کانیش نیوه‌که‌ی تری ده‌با.

له‌سهر رای شه‌وانه‌ی که ده‌لین: دوو صنفن سییه‌که‌ مالی کابرا ده‌کرته‌ سی به‌ش، بۆ فلانه‌که‌س به‌شیکنو بۆ فه‌قیره‌کان به‌شیکنو بۆ مسکینه‌کانیش به‌شیکن.

ئه‌ندازه‌ی فه‌قیرو چه‌نده‌و که‌ی ناده‌سیراد به‌هه‌زار داده‌نوی...

زانایانی شهرع له‌سهر شه‌وه کۆکن؛ که‌سیک خادمو خزمه‌تکاری هه‌بیۆ به‌لام نه‌توانی بی شه‌و خادیمه‌ هه‌لبکان بۆی هه‌یه زه‌کات وه‌ریگری، زه‌کاتده‌ر ده‌توانی زه‌کاتی بداتی، جگه‌ له‌وه راجیایی هه‌یه:

۱- شه‌بو حه‌نیفه ده‌فهرمووی: که‌سیک بیست دیناری زێ یان دووسه‌د

دیره‌می هه‌بی نابی زه‌کات وه‌ریگری شه‌بو حه‌نیفه نیصابی زه‌کاتی داناوه‌ به‌ریژه‌ی فه‌قیرو ده‌وله‌مه‌ندی، چونکه‌ وه‌کوو کۆمه‌لیک له‌مه‌عازه‌وه

فهرمووده‌یه‌ک ریوایه‌ت ده‌که‌ن ده‌لی پیغه‌مه‌به‌ر فهرمووی: (أمرت ان آخذ

الصدقة من اغنيائكم، واردها في فقرائكم) شه‌وه‌تا که‌سیک شه‌و ئه‌ندازه‌

ئالتونه‌ی هه‌بی یان شه‌و مه‌بله‌غه‌ دیره‌مه‌ی هه‌بی به‌ده‌وله‌مه‌ند حلیبه‌و

له‌تاقمی فه‌قیران نیه، واته‌ ده‌بی زه‌کات بدا نه‌ک زه‌کات وه‌ریگری.

۲- ئیمامی ئه‌حمه‌دو شه‌وری ئیسحاقو زانایانی تریش فهرموویانه‌ که‌سیک

(۵۰) په‌نجا دیره‌می زیوی هه‌بی یان بایه‌ی شه‌وه‌نده‌ی زێ هه‌بی، نابی

زه‌کات وه‌ریگری! هه‌روه‌ها زه‌کات پی شیاویش -جگه‌ له‌قه‌رزدار- نابی

له‌په‌نجا دیره‌م زیو یان قیمه‌ته‌که‌ی بدریتی، به‌لام قه‌رزدار ده‌تواند‌ری

زیاد له‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی بدریتی.

بہ لگہ لہ سہر ثہوہ: کہ کہ سیئک پہ نجا دیرہمی ہہ بیّ بہ دہ ولہ مہند
حلیبہ، نہو فہرموودہیہیہ: کہ دارہ قوطنی لہ عہ بدولای کوری مہسعودہوہ
ریوایہتی کردوہ، دہ لیّ: پیغہ مبہر ﷺ فہرمووی: (لاتحل الصدقة لرجل لہ
خمسون درہما) بہ لام نہم فہرموودہیہ لاوازی لہ ئیسنادہ کہی دا ہدیہ.
۳- ثہوی کہ لہ مالیکہوہ مہشہورو باوہ ثہویہ: کہ پرسیار لہ ئیمامی
مالیک کراوہ نایا کہ سیئک چل دیرہمی ہہ بیّ زہ کاتی دہدریتی؟ وتی:
بہ لیّ دہدریتی.

فہقیر بہ لای مالیکیہ کانہوہ کہ سیئکہ بہشی سالیکی تہواوی بڑیو
پوشاکو پیوستیاتی تری ہہ بیّ.

۴- شافعیو نہبو ثہور فہرموویانہ: کہ سیئک بتوانی کاسبی بکاو
وہستایہتیو دہست رہنگینیہ کی ہہ بیّ، جہستہو عہ قلو ہوشی تہواو بیّ،
بہ جۆریک بتوانی لہ ریگہی ئیشرو کاری خۆیہوہ خۆی بہ خۆی بکا، زہ کاتی لیّ
حرامہ.. لہ بہر نہو فہرموودہیہی نہبو داوودو تیرمیذیو دارہ قوطنی
لہ عہ بدولای کوری عومہرہوہ لہ پیغہ مبہرہوہ ریوایہتیاں کردوہ کہ
فہرموویہتی: (لاتحل الصدقة لغني، ولا لذي مرة سوی).

نایا زہ کاتو سہر فیترہ دہدری بہ کافرو نالو بہیتس پیغہ مبہر؟
ظاہیری نایہ تہ کہو ہینانی وشہ کہ بہو شیوہ گشتیہ داخوازی ثہویہ:
کہ زہ کات بدری بہ ہمر نادہ میزادیکی فہقیرو ہہزار جا لہ نالو بہیت بن، یان
خزمو کہ سرو کاری زہ کاتدہرہ کہ بن. موسولمان بن یان کافر!!
بہ لام زانایانی شہر پییان وایہ: زہ کات تہنہا دہدری بہ موسولمانان،
نابی ہیچی لیّ بدری بہ کافر. چونکہ لہ صہ حیجہ بن دا فہرموودہیہ کت ہہیہ
ئیبنو عہ عباس ریوایہتی کردوہ: کہ پیغہ مبہر ﷺ کاتی معاذی دہنارد بو
یہ مہن پیّ فہرمو: (اعْلَمْتُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيائِهِمْ، فَتُرَدُّ
عَلَىٰ فُقَرَائِهِمْ) قیریان کہ زہ کاتیاں لہ سہرہو بہ سہر ہہزارہ کانیاں دا دابہش
دہ کرتہوہ. ہمر لہ روانگہی تہم فہرموودہوہ نہبو حنیفہ پیّ وایہ: دروستہ
سہر فیترہ بدری بہ کافر، چونکہ حہدیثہ کہ ہمر باسی زہ کاتی کردوہ.

ههروه‌ها زانایانی شهرع پێیان وایه دروست نیه: زه‌کات بدری به‌و که‌سانه‌ی که‌ بۆتیوان له‌سهر زه‌کاته‌ره‌که‌یه؛ وه‌کوو دایک‌و باوک‌و مندال‌و خێزان.... چونکه‌ زه‌کات پێدان بۆ لابرده‌نی ئاتاجیه، ده‌ی که‌سیک بۆتیوی دابین بکری، ئاتاجی نامینی، له‌هه‌مان کات دا که‌سیک زه‌کات بدا به‌وانه‌ی نه‌فه‌قه‌یان له‌سه‌ریه‌تی مانای وایه‌ زه‌کاته‌که‌ به‌خودی خۆی ده‌به‌خشی‌و سوود‌گه‌یاننده‌ به‌خودی خۆی!

ههروه‌ها زانایانی شهرع کۆکن له‌سهر شه‌وه: که‌ دروست نیه‌ زه‌کات به‌به‌ره‌ی هاشم بدری، چونکه‌ فه‌رمووده‌یه‌ک هه‌یه، موسلیم له‌موطه‌للربی کورپی ره‌بیعه‌ ریوايه‌تی کردوه: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی (ان هذِهِ الصَّدَقَةُ انْما هِيَ اَوْسَاخُ النَّاسِ، وَاَنْهَا لَا تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِأَلِّ مُحَمَّدٍ) نهم زه‌کاته‌ چلکی خه‌لکه‌ بۆ موحه‌مه‌دو خزمو که‌سو کاری موحه‌مه‌د حه‌لال نیه.

ئیمامی شافعی ده‌فه‌رموی: بۆ موطه‌للربییه‌کانیش حه‌لال نیه. له‌به‌ر شه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی بوخاری له‌جویه‌یری کورپی موطعیم ریوايه‌تی کردوه: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (ان بني هاشم وبني المطلب شیئ واحد، وشبک بین أصابعه...)!

شه‌و نه‌ندازه‌یه‌ی له‌زه‌کات ده‌دری به‌فه‌قیرو هه‌ژار!!

زانایانی شهرع رای جیاجیایان لهم باره‌وه هه‌یه: شه‌بو هه‌نیفه، ده‌لی: نابێ له‌نیصابی زه‌کات تێپه‌ر بکا، واته: باش نیه دووسه‌د دیره‌مه‌ی زیویان قیমে‌تی شه‌و بدری به‌یه‌ک که‌س! ئیمامی شافعی ده‌لی: فه‌قیرو هه‌ژار شه‌وه‌نده‌یان ده‌دریتی که‌ ئاتاجیان نه‌مینتی، چونکه‌ مه‌به‌ست له‌زه‌کات نه‌هیشتنی ئاتاجیه.

ئیمامی مالیک پی‌ی وایه: شه‌وه‌ پابه‌نده‌ به‌هیجه‌یه‌ادی ئیمامه‌وه، ئیمامی مالیک له‌ته‌ک ئیمامی ته‌حه‌مه‌د دا پێیان وایه: دروسته‌ به‌شی سالتیکیان بدریتی.

ئایا دروستە زەکات لە ولاتی کەو بە گۆیزرتەو بە هەزارانی
ولاتیکی تو؟

لەم بارەو زانایانی شەڕ دەو رایان هەیه:

جەماوەری زانایان پێیان وایە: دروست نیە، زەکات لەو شارە مالو
سامانەکی لی بە گۆیزرتەو بەو شاریکی تر، بە لکوو هەر دەبی بدری
بە ئاتاجانی ئەو شارە.

بەلام مالیکیەکانو شافیعیەکانو حەنبەلییەکان بەلایانەو دروستە
زەکات بە گۆیزرتەو بە ولاتیکی؛ دووریەکی کەمتر بی لەمە سافە قەصر؛
کە دروستە نوژی تیدا کورت بکرتەو. واتە دەبی لە (٨٩) کیلومەتر کەمتر
بی. چونکە کەمتر لەو ئەندازە دووریە بەولاتی جیا حلیب ناکری.

شافیعی پێی وایە: ئەگەر لەولاتە مالو سامانەکی لی بە ئاتاج
دەست نەدە کەوتن پێوستە زەکاتە کە بە گۆیزرتەو بە نزیکترین ولات: کە
ئاتاجی تیدایی. ئەگەر بری ئاتاج لەولات دا هەبوونو زەکاتیان پێ درا، پاشان
هەندیک لەمالی زەکات مایەو دەگۆیزرتەو بە ولاتیکی تری نزیک.

ئێبنولقاسم سوحنون بەلایانەو دروستە لەبەر پێوستی زۆر، زەکات
لەم شار بو ئەو شارو لەم ولات بو ئەو ولات بە گۆیزرتەو، چونکە دەبی
هەموو کاتیکی ئاتاج پێش ئاتاجان بخزین، ئەگەر لەشاریک هی و نەبوون
زەکاتیان پێ بشی، زەکاتە کە دەگۆیزرتەو بەو شۆیتیکی تر کە هی وای لی
بی زەکاتی پێ بشی. بە لگەشیان ئەو فەرموودە یە: کە ئەبو داوود
لەسوودیدی کوری حەنظە لەوە ریوایەتی کردو: کە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی
(الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُظْلَمُهُ) موسولمان بۆی موسولمانە
ناهیلی شتیکی هەبی زبانی پێ بگەیهنی و ستمیشی لی ناکا.

واتە: ئەگەر لەولاتیک دا موسولمانان تووشی برسایەتی بوون،
موسولمانانی دەولە مەندی ولاتیکی تر پاشگوێیان ناخەن بە لکوو بەمالی
زەکاتو خێرو صەدە قەمی تر باروینویان دەکەن!

حەنەفیەکان، دەلین: گواستنەوێ زەکات لەولاتیکەو بە ولاتیکی تر
کەراوەتی تەنزیهی هەیه. مەگەر بۆیە بیگۆیزرتەو بیدا بەخزمی هەزارو

فەقیری (واته: ئەوانەمی بژێویان لەسەری نیە) یان بۆ ئەوەی دابەشی بکا بەسەر کۆمەڵیک دا که زیاتر پێویستیان پێی، یان صالح‌ترو بەتەقواتر بن، یان سوودیان بۆ موسوڵمانان زیاتر بێ، یان لە (دار الحرب) وە بیگوزیتەو بە (دار الاسلام) یان بیدا بەقوتاییانی خۆی‌ندگا و زانکۆکان، یان بیدا بەوانەمی خەریکی خودا پەرستی و طاعەتکردن، یان پیش تەواو بوونی تێوەرسووپانەو سالا بەسەر مالو سامانەکەدا، ئالەم حالانەدا گواستەوێتی زەکات کەراوەتی نیە، ئەگەر لەبەر غەیری ئەم حالانەش گواستەوێتی هەردروستە. چونکە (معاذ) که چوو بۆ یەمەن بەدانیشتوانی یەمەنی فەرموو: قوماشم بەدەنی لیتان وەرەگرم لەجیاتی زەکاتی گەنەشامی و گەنەم چۆ، چونکە ئەو بۆ ئێوە ئاسانتەر و بۆ کۆچکارانی مەدینەش بەسوودترە.

ئەم فەرموودەیی (معاذ) دوو شت دەگەینێ:

۱- گواستەوێتی زەکات لەیەمەنەو بۆ مەدینەو لەو پێغەمبەر ﷺ دابەشی بکا بەسەر هەزاران دا، ئەو پێشگیری ئەم رایە دەکا نایەتەکە: که دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ﴾ جیاوازی نەخستۆتە نێوان فەقیری ئەم شار تا ئەو شار.

۲- وەرگرتنی بەها و نرخ لەجیاتی زەکات. چونکە مەبەست بەزەکات نەهێشتنی ئاتاجی هەزارانە، هەرشتیک ئاتاجی یەکه نەهێلێ دروستە. نایەتەکەش دەفەرموی: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً﴾ شتیکی لەشتیکی تر جیا نەکردۆتەو.

جەماوەری زانایانی شەرع بەلایانەو دروست نیە لەهیچ شتیک دا بەها بەزەکات بدرێ لەباتی شتەکە. چونکە ئەو مافی خودایە، بەدەق بەسەر ئەو شتانەمی دا بریو: که زەکاتیان تێدا یە، نابێ ئەو بەسەر دا برینە بگوزیریو بۆ شتیکی تر، وەکوو قوریانی، که بردراو بەسەر ئاژەل دا شتیکی تر ناخریتە شوینی ئاژەلو بکریته قوریانی بەلکوو دەبێ کار بەو بکری که دەرەقە که دیاری کردو.

ئەوێ بەلای حەنەفییه کازو شافعییه کازو حەنبەلییه کانهوه موعتەبەرە
دەربارە زە کاتی مالو سامان ئەو شوینەیه کە مالو سامانە کە ی لێ یە.
بەنێسبەت سەرفیتەرە شەوێ شوینی رۆژو وەنە کە حلیبە.

مالیکییه کان دوو رایان هەیه:

۱- دەلێن: ئیعتیبار بە شوینی مالو سامانە کە دە کەری پاش تێوەر
سورپانەوێ سال بە سەر ماله کە دا لە کوێ بوو لەوێ دابەش دە کەری.

۲- هەندیکیان دەلێن: ئیعتبار بە شوینی خاوەن ماله کە یە لە کوێ بێ لەوێ
زە کاتە کە دابەش دە کا، چونکە ئەو بەرپر سيارە لە دە رکەردنی زە کاتە کە،
مالو سامانە کە تاییعی خاوەنە کە یە تی.

کە سێک لە مالو سامانی خۆی زە کاتی دە رکەردو دای بە فە قیریکی
موسولمان، دوا یی دە رکەوت ئەو زە کات پێدراوێ کۆیلە یە، یان کافرە، یان
دەوڵە مەندەو زە کاتی پێ ناشی، بە رای ئیمامی مالیکی زە کاتە کە ی لە کۆل
دە کەوێ، چونکە ئەو زە کاتە دەرە ئیجتیهادی کردو، بە پر وای خۆی گە ییشتۆتە
ئەو قەناعەتە کە ئەو کابرایە زە کاتی پێ دە شی، واتە: ئەو ئەرکی سەر شانی
خۆی بە جێ هی ناو.

سێیم صنف کە زە کاتیان دە درێتی کار مەندە کانی زە کاتن ئەوانە ی
ئیمام دە یاننێری بۆ کۆ کردنەوێ زە کاتو نووسینو ئیشو کارێک کە
پە یوە ندی بە زە کاتەو هە بێ، کە قورئان بە رستە ی ﴿وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا﴾
ئاماژە ی پێ کردون.

ئە مجار زانایان کە و تونە راجیایی یەو دە ربارە ی ئەو ئەندازە یە ی کە
دە یاندرێتی. سێ را هە یە ..

۱- مو جاهییدو شافعی دە لێن: هەشت یە کیان دە درێتی. ئە گەر کرێکە یان
لە بە شە کە یان زیاتریو لە بە ییتولمال بۆ یان تەواو دە کەری. رایە کی تریش هە یە
دە لێ لە بە شە کانی تر بۆ یان تەواو دە کەری. ئەم رایە لە گەل ظاهیری
نایەتە کە دا یە ک دە گرێتەو.

۲- حەنە فییه کازو مالیکییه کان دە لێن: بە ئەندازە ی ئیشە کە یان بە شیان
دە درێ، چونکە ئەوان خۆ یان بۆ ئەو کارە تەرخان کردو و بەو ئیشەو

هه‌له‌وگێر بوون، که‌وابوو کیفایه‌تی خۆیانو کیفایه‌تی مالو مندالیان له‌مائی فەقیران دابین ده‌کری.

ئه‌گەر پێویستی نه‌مان هه‌موو زه‌کاته‌که‌ی گه‌ره‌ک بوو، هه‌نه‌فیه‌کان هه‌رنیوه‌یان ده‌ده‌نی، له‌نیوه‌ زیاتریان ناده‌نی. ده‌بی شه‌وی ده‌یاندریتی کیفایه‌تی مام ناوه‌ندی بی.

پێویسته‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ش بکه‌ین: که‌ شه‌وی ده‌دری به‌کارمەندانی زه‌کات کۆکردنه‌وه، کرێی ئیشه‌کانیان، که‌وابی ئه‌گەر ده‌وله‌مەندیش بن ده‌یاندریتی، ته‌نانه‌ت ئه‌گەر له‌به‌ره‌ی (هاشم)یش بزۆ شه‌ولادی پێغه‌مبەرش بن به‌لای مالیکو شافعی‌یه‌وه هه‌ربه‌شیان ده‌دری. چونکه‌ پێغه‌مبەرش ﷺ عه‌لی کوری شه‌بو طالیبی نارد بۆ زه‌کات دابه‌شکردنو ناردی بۆ یه‌مه‌ن بۆ سه‌ربه‌رشتیکردنی کۆکردنه‌وی زه‌کات. کۆمه‌لیکیشی له‌به‌نو هاشم کردوه به‌کارمەندی زه‌کات کۆکردنه‌وه، دوا‌ی وه‌فاتی پێغه‌مبەرش ﷺ جێنشینه‌کانی له‌به‌ره‌ی هاشم کارمەندی زه‌کات کۆکردنه‌ویان داناون. چونکه‌ کارمەندی زه‌کات کرێکاره‌ له‌سه‌ر کارێکی موباح، پێویسته‌ یه‌کسانی بخریته‌ نێوان هاشمی و غه‌یری هاشمی‌یه‌وه وه‌کوو باقی بواره‌کانی ئیشرو کار.

ئیمامی شه‌بو هه‌نیفه: ده‌فه‌رموی: کارمەندی هاشمی به‌شی نادری، چونکه‌ به‌شه‌که‌ی به‌شیکه‌ له‌زه‌کاتو سه‌ده‌قه، پێغه‌مبەرش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَحِلُّ لَالَ مُحَمَّدٍ، إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاخُ النَّاسِ) رواه مسلم عن المطلب بن ربيعة.

که‌ نایه‌ته‌که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا﴾ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر شه‌وه، هه‌ر شتی‌ک فه‌رزی کیفایه‌ بی وه‌کوو (ساعی زه‌کات، نووسه‌ری کاروباری زه‌کات، دابه‌شکه‌ر، ژمێریار، پاسه‌وان) دروسته‌ بۆ شه‌و که‌سانه‌ی که‌ پێیه‌وه هه‌له‌وگێر ده‌بن، کرێی کاره‌که‌یان وه‌ریگرن، هه‌ر له‌م بابه‌ته‌ پێشنوێزی کردن، شه‌وه‌تا هه‌ر چه‌ند نوێژ فه‌رزی عه‌ینه‌ له‌سه‌ر هه‌موو که‌سی‌ک، خۆته‌رخان کردن بۆ ئیمامه‌ت فه‌رزی کیفایه‌. وه‌کو قورطوبسی فه‌رموویه‌تی: هه‌ر له‌ رسته‌ی ﴿وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا﴾ بری له‌ فوکه‌ها پێیان وایه‌وای بۆ چون که‌ پێویسته‌ ئیمام کارمەندی تایبه‌تی بنێری بۆ زه‌کات کۆکردنه‌وه، چونکه‌ بری له‌و

ساماندارانی که زه کاتیان له سهره لهوانه یه نه زانی چی و چه ندی له سهر پیوسته بیدا، هی وا هه یه ره زیلو چروو که دلی نایه زه کات بدا. له صه حیحه یه دا هه یه که پیغه مبهرد عومهری کوپی خه تبابی نارد بو زه کات وهرگرتن.

نه بو داوود له باوکی رافیع؛ که (مهولای) پیغه مبهرد بوو ده گیریتیه وه: ده لی: پیغه مبهرد پیناوکی به نوو مه خزومی کرده بهرپرسیاری زه کات وهرگرتن.

نایه ته که که به دهق وشه ی (عاملین) ی هیئاوه، نه وه ده گه یه نی: که زه کات وهرگرتن تایبه ت بی به نیمامه وه، واته: پیوسته بدری به شهو، نه گهر خاوه ن مال بوخوی بیدا به موحتاجان زه کاته که ی له کۆل ناکه وی نه وه ی پشتگیری نه م رایه ده کا نایه تی ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً...﴾ التوبه / ۱۰۳، که به شیوه ی فرمان فرمان به کار به دهستی موسولمانان ده کا: که زه کات له مالی موسولمانان وهریگری.

به لام نایه تی ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ المعارج / ۲۴-۲۵، دژی نه م رایه یه و حوکیکی پیچه وانه ده به خشی..

له راستی دا قسه ی حه قو رای راست نه وه یه: که دروسته بو نه و که سانه ی زه کاتیان له سهره راسته وخو بوخویان بیده ن به خاوه ن ئاتا جان. بۆیه زانایانی نیسلام له م باره وه ته فصیلاتیان داوه و فهرموویانه:

- ۱- نه گهر مالی زه کاته که مالیکی شار دراوه بوو: وه کوو پاره و پوول. نه وه دروسته خاوه نه که ی راسته وخو دابهشی بکا، یان بیدا به نیمام.
- ۲- نه گهر ماله که مالیکی به ده ره وه بوو: وه کوو ئاژه لو به ره بوومی کشتو کالو باغو داری بهر دار، نه وه به لای جه ماوه ری زانایانه وه پیوسته بیدا به نیمام، چونکه مافی داوا کردن له و ماله دا تایبه ته به شه وه وه کوو خه راجو سه رانه.

شافیعی له رای تازه ی دا فتوای نه وه ی داوه: که ده شی خاوه ن مال بوخوی دابهشی بکا، چونکه نه ویش زه کاتیکه وه کوو زه کاتی پاره و پوول.

چاره‌م صنف کهزه کاتیان پی ده‌شی و ده‌ساندریتی موئه له‌فه تولقولوبن: نهم تاومه کهسانیک بوون له‌سهره‌تای بلاویونه‌وهی نیسلام دا به‌روالتهت موسولمان بوونو تازه نیمانیان هینابوو پروایان پتهو نه‌بویوو، به‌شیکیان له‌زه کات ده‌درایه، بۆ نه‌وهی دلیان به‌نیسلام خوش بیی و بیرو باوه‌ریان پته‌ویی.

جۆریکی تریش همن به (مؤلفة القلوب) حلیب ده‌کرین کافرزو نیازی موسولمانبوونیان هه‌یه، نه‌مانه‌ش به‌گویره‌ی ریبازی نیمامی نه‌حمده به‌شیان ده‌دری بۆ نه‌وهی هه‌لبندرین بۆ زوو موسولمان بوون چونکه نه‌وه چه‌سپاوه: که پیغه‌مبەر ﷺ به‌شی (مؤلفة القلوب) ی موسولمانو موشریکی داوه.

به‌گویره‌ی ریبازی هه‌نه‌فییه‌کانو شافیعییه‌کان، ناموسولمان به‌هیچ کلۆجی به‌شی نادرئ. که له‌سهره‌تای نیسلامیش دا به‌شیان ده‌درا، نه‌وه بارودۆخیکی تایبه‌ت بووه، نه‌و کاته موسولمانه‌کان کهم بوونو بی هیز بوون، دوژمنیان به‌هیز بووه، دواپی که په‌روه‌ردگار ئایینی نیسلامی به‌هیز کردو په‌ره‌ی پیدا، پیویستی به‌وه نه‌ما به‌شیک له‌زه کات بدرئ به (مؤلفة القلوب) ی ناموسولمان.

دوا ی له‌دونیا ده‌رجوونی پیغه‌مبەر ﷺ جینشینه‌کان نهم لایه‌نه‌یان پاشگوئی خستو به‌شی نهم تاومه‌یان نه‌دا ته‌نانه‌ت نیمامی عومهر ﷺ فهرمووی (إِنَّا لَنُعْطِي عَلَى الْإِسْلَامِ شَيْئًا، فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ) نیمه به‌رتیل ناده‌ین بۆ موسولمان بوون، هه‌رکه‌سی هه‌زی لایه به موسولمان بی، نه‌وی ئاره‌زۆی لایه به له‌سهره‌تای کوفرو بی‌دینی خۆی بمینیته‌وه.

به‌لام (مؤلفة القلوب) ی موسولمان ته‌مانه چه‌ند جۆریکن به‌شیان ده‌دری بۆ چه‌سپاندنی نیسلام له‌دلیان دا.

۱- نه‌وانه‌ی پروایان لاوازه هیشتا دلو ده‌روونیان به‌نووری نیمان روناک نه‌بوه، نه‌مانه به‌شیان ده‌دری بۆ به‌هیز بوونی نیمانیان.

^۱ سه‌یری (نیل الاوطار) ج ۴/ ۱۶۶ بکه.

۲- پیاوماقولو ریزداری بنه مالو هۆز که چاوه روان ده کری سهره ک خیلو پیاوماقولی تریش چاوی لی بکه ن. نه وه تا پیغه مبر ﷺ بهشی نه بو سوفیانی کوری حه ربو کهسانی دیکهشی دا. بهشی زیبه رقانی کوری بهدرو عه دی کوری حاته می دا له بهر نه وه پیاوماقولو ریزداری هۆزه کهیان بوون.

۳- دانیشتوانی سهر سنووری نیوان ولاتی نیسلامو ولاتی کوفر، نه مانه بهشیان ده درێ بۆ نه وهی باشر پاریزگاری ولاتی نیسلام بکه ن.

۴- نه وه که سانه ی زه کاتی مالو سامانی گه لو هۆزیک ده هیئنه که زۆر زه حمه ته کارمه ندی زه کات بتوانی بیانگاتی و زه کاته کهیان لی وه رگری. چونکه نه وه چه سپاوه که نه بو به کر ﷺ سالی پاشگه زیبونه وه (عام الردة) که عه دی کوری حاته م زه کاتی مالو سامانی خۆی و هۆزه که ی هینا به شه زه کاتی (مؤلفة القلوب) ی دا به عه دی.

ماوه ته وه نه وه بزاندری: نایا نیستا بهشی (مؤلفة القلوب) ماوه یان حوکه که ی ته واو بووه؟

زانایانی نیسلام دوو رایان ههیه:

۱- حه نه فییه کانو نیمامی مالیک پییان وایه: بهشی (مؤلفة القلوب) نیستا به هۆی بلاو بوونه وهی نیسلامو به هیزیبونی نادری. که وایی نه وه صنفانه ی نیستا زه کاتیان پی ده درێ حه وت تا قمن، نه ک هه شت. واته: بهشی (مؤلفة القلوب) لابراره حوکه که ی هه لگی راره، چونکه عیله ته ی حوکه که کۆتایی هاته وه.

وه کوو چۆن رۆژو که خۆر ئاوا بوو کۆتایی به کاتی به رۆژوو بوون ده هیئندری.

جه ماوه ری زانایان - که هه ندی فوکه های مالیکیشیان له گه لدان - ده لێن: بهشی (مؤلفة القلوب) ماوه نه سپراوه ته وه، هه ر کاتی پیویست بوو ده یاندرتی.

نه وهی که حه زه ته ی عومه رو حه زه ته ی عوسمان نه م به شه یان راگرتوه ده گه ریندر ته وه بۆ نه وه که له سه رده می نه وان دا پیویست نه بوه. نه ک له بهر نه وه بووی که به شه کهیان (سقوطی) کردبی. چونکه نایه تی زه کات له دوا

دوا ئەو نایهتانهیه: که نازل بوون، ههروهها چونکه مهبهست بهبهش پیدانیان هه‌لنانیانه بۆ موسولمان بوون، نه‌ک بۆ ئەوهی کۆمه‌کی به‌موسولمانان بکه‌ن که‌وابوو به‌بلا‌بوونه‌وهی نی‌سلام ئەم حوکمه‌ سقووط ناکا هه‌رکاتی پ‌یویست بوو: ده‌دری.

به‌کورتی و پوختی ئەم به‌شه ده‌که‌وێته به‌ر ئیجتیهادی تیمام هه‌رشتی‌ک بزانی به‌رژه‌وه‌ندی موسولمانانی تیدایه ده‌یکا.

پ‌ینجهم صنف که زه‌کاتیان ده‌دریتی ئەو کۆیلانه‌ن که له‌گه‌ل خاوه‌نه‌کانیان قه‌باله‌ی نازاد بوونیان نووسیوه واته: (مکاتب‌ن) مکاتب: ئەو کۆیله‌یه‌یه که له‌گه‌ل خاوه‌نه‌که‌ی قه‌باله‌ی نویسه: که به‌ندازه‌یه‌کی دیاریکراو له‌مالو سامان چه‌ند قیسطیک بدا به‌خاوه‌نه‌که‌ی و نازادی یکا. جا هه‌رکاتی ئەو ب‌په‌ر مالانه‌ی دان نازاد ده‌بی. جا ئەمانه به‌شه‌زه‌کاتیان ده‌دریتی بۆ ئەوهی ئەو ب‌په‌ر پارانه‌ی که له‌سه‌ریانه‌ ب‌یسه‌ن به‌خاوه‌نه‌کانیان.

مه‌رجه ده‌بی ئەو موکاته‌به‌ی به‌شه‌زه‌کاتی ده‌دریتی موسولمانو موحتاج بی.

ب‌پ‌ی له‌زانایانی نی‌سلام وه‌کوو: ئیبنو حه‌بیبی مالیکی فه‌رموویانه له‌و به‌شه‌زه‌کاته به‌شی دیل ده‌دری. جا چونکه ئەمه‌رۆ کۆیله‌یه‌تی له‌جیهان دا نه‌ماوه، زۆر جیگای خۆیه‌تی: که کار به‌م رایه‌ی ئیبنو حه‌بیبو هاوه‌لانی بکری.

شه‌شهم صنف که زه‌کاتیان پ‌ی ده‌دری. قه‌رزداران.. واته: ئەوانه‌ی که قه‌رزداریی سواری شانیان بسوه، ناتوان قه‌رزه‌کانیان بده‌نه‌وه. به‌لای شافعییه‌کانو حه‌نبه‌لییه‌کانه‌وه کابرای قه‌رزدار بۆخۆی قه‌رز کردبی یان بۆ غه‌یری خۆی، بۆ ئیشی خ‌یر بووی یان نا، هه‌ر به‌شی ده‌دری.

ئه‌گه‌ر بۆخۆی قه‌رز کردبوو، کاتی‌ک ده‌یدریتی که هه‌ژار بی. ئەگه‌ر بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکی تری وه‌رگرتبوو، ده‌وله‌مه‌ندیش بی هه‌ر ده‌یدریتی. چونکه پ‌یغه‌مه‌بر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (لا تحل الصدقة لغني الا خمسة: الغاز في سبيل

الله، او لعامل علیها، او لغارم، او لرجل اشترها بماله، او لرجل له جار مسکین، فتصدق علی المسکین، فأهدی المسکین الیه)^۲
 حنه فییه کان ده لّین: قهرزدار که سیکه قهرز سواری شانی بووی، نه گهر قهرزه کانی بداته وه، هیچی بو نه می نیتته وه، یان نه وهی ده می نیتته وه نه گاته نیصابی زه کات.

مالیکیه کان ده لّین: (غارم) که سیکه قهرز باری گران کردبی له پیناو خه لکی ترداو قهرزدار بوونه که ی له بهر بی عه قلی و خراپه کاری نه بووی، واته: نه دارایه ک بی نه توانی قهرزه که ی بداته وه. به کورتی هه ژار بی و قهرزدار بوونه که ی له کاری خراپی وه کوو قوما رو عه ره قخواردنه وه دا نه بووی، به نه نقه ستیش خوی قهرز دار نه کردبی بو نه وهی زه کات وهریگری؛ به م جوړه کابرا نه وه نه دهی هه بی به شی بکا، به لام زیده ره وهی زیاده مه سرف بکا به قهرزو قۆله بو نه وهی زه کات وهریگری. نه گهر وا بکا ناید ریتی به شی بهرنا که وی، چونکه مه به سته که ی ناشه رعیه، به پیچه وانه وه هه ژار نه گهر له بهر ناعیلاجی قهرز بکا و مه به سته شی زه کات وهرگرتن بی، نه وه له مالی زه کات به گویره ی قهرزه که به شی ده دری چونکه مه به سته که ی پیروژه.

نه گهر یه کیچک قهرزی کردبوو: بو کاری نامه شروع، یان مه به سته کی ناشیرین قهرزی کردبوو، پاشان توبه ی کرد، نه مانه چاک وایه به شه زه کاتیان بدریتی.

جه ماوه ری زانیان ده فهرموون: نه گهر که سیچک مردو قهرزدار بوو: له مالی زه کات قهرزه که ی بو ده دریتته وه، چونکه نه مهش له پیچی قهرزدارانه (غارمین) ه. پیغه مبه ره له فهرمووده یه ک دا ده فهرموو: (انا اولی بکل مؤمن من نفسه: من ترك مالا فإلهه، ومن ترك دینا او عیالا فإلی وعلی).^۲

^۲ نه بوداوودو نیینو ماجه له سه عیدی خودرییه وه نه م فهرمووده یه یان گیراوه ته وه.

^۳ نیامی نه حمه دو موسلیم بوخاری و نه سائی و تیرمیذی و نیینو ماجه نه م فهرمووده یه یان له نه بو هوره یه ره وه، ریوایه ت کردوه.

حهو ته م صنف که زه کاتیان ده دریتی شه موسولمانانن که له پیناو
 نایینی خودادا تیده کوشن، شه جهنگاوه رانسن که موچه یان له لایهن
 حکوومه تی ئیسلامه وه بو دیاری نه کراوه، شهوانه هه ژار بن یان دهوله مه ند بن
 له مالی زه کات ده یاندریتی، پیدایستی جهنگه که یان بو دابین ده کری.
 جه ماوه ری زانایان پینان وایه: ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واته: غهزا کردن
 له پیناو نایین دا، چونکه وشه ی (السبیل) کاتیگ به موطله قی گوترا:
 مه به ست غهزایه.

وه لی نه گهر که سیگ نه ندازه یه ک موچه ی دیاری کراوی له دیوانی سوپاوه
 بو دیاری کرابوو، شهوه به شی نادری، چونکه که سیگ موچه و بژیوی له لایهن
 حکوومه ته وه بو دابین بکری، له پیری موحتاجان ده ده چو پیویستی
 به زه کات نیه.

دروست نیه کابرا به زه کاتی مالی خوی حه ج بکا، یان غهزا بکا، یان
 به زه کاتی مالو سامانی خوی حه جی بو بکری، یان غهزای بو بکری... به م
 پییه نه مرۆ سوپای شه دهوله ته ئیسلامییانه زه کاتیان پی ناشی، چونکه
 سه ربازو نه فسه رزو موچه ی ریکو پیکی هه میشه ییان هه یه، وه لی
 ده تواندری له کاتی پیویستی دا به مالی زه کات به شداری دابینکردنی
 پیویستیاتی سوپا بکری، یان بری له مالی زه کات بدری به شهوانه ی خۆبه خشنو
 (تطوع) یان کردوه.

شه بو حه نیفه ده فهرمووی: جهنگاوه هه ژار نه بی له مالی زه کات به شی
 نادری.

ئیمامی نه حمه د له راستترین ریوایه ت دا که لیه وه گیردراوه ته وه:
 فهرموویه تی: حه ج ده چیه چوار چیه ی ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه، که وایی
 که سیگ هه ژار بو و بیه وی حه ج بکا له مالی زه کات به شی ده دری بو شهوه ی
 حه جه که ی نه نجام بدا، به لگه ی ئیمام نه حمه د شه فهرمووده یه یه که شه بو
 داوود له ئیبنو عه بباسه وه ریوایه تی کردوه: که پیاوئیک وشتره که ی ته رخان
 کردبوو له ریگه ی خودادا، ژنی شه و پیاو و یستی به چیه حه ج. پیغه مبه ر
 پیی فهرموو: ﴿اَلْكَفِيَّهَا فَإِنَّ الْحَجَّ مِنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾

جده ماوهری زانایان وه لایمی شه به لگه یه ی نیمام شه حمه دیان داوه ته وه ده لئین: به لئی راسته حج ده چیه چوار چیه ی (سبیل الله) وه وه لئی لیله دا نایه ته که به سهر جیهادا ده بری و به مانا غه زایه. نیبنولعه ره بی ده لئی: من هیچ گومانم له وه دا نیه که مبه ست به (سبیل الله) لیله دا غه زا کردنه جیهاد به شیکه له (سبیل الله) بری له زانایانی حه نه فی پیمان وایه: (سبیل الله) هه ولدان بۆ قیریونی زانیاری ده گریته وه.

نیمامی کاشانی ده فهرموئ: (سبیل الله) هه موو کاریکی خیر ده گریته وه که وایی کفر و دینی مردوو، پرد رابه ستزو جاده راکیشانو قه لا دروستکردنو مزگهوت دروستکردن ده گریته وه.

به کوردی و پوختی مبه ست به (سبیل الله) نه وه یه: به شیک له زه کات بدری به جده نگاوه رانی نیسلام، به لای شافیه یه کانه وه نه گهر ده ولمه ندیش بن هه ره شیان ده دری. به لای حه نه فییه کانه وه نه گهر هه ژار نه بن نایاندریتی. به لای نیمامی نه حمه دو حه سه نو نیسحاق وه (حج) یش ده چیه چوار چیه ی (سبیل الله) وه.

زانایانی نیسلام کۆکن له سهر نه وه ی: که دروست نیه مالی زه کات بۆ دروستکردنی مزگهوت و سه ریا زخانه و رابه ستنی پردو جاده راکیشانو ناو راکیشانو نه و جۆره شتانه خه رج بکری. وه لئی له برتکیانه وه ریوایهت کراوه: که دروسته مالی زه کات بۆ نه و جۆره شتانه خه رج بکری.

هه شته م صنف که زه کاتیان پی ده دری ریوارو گه پریده و موسافیرن، نه وانیه له زیدو نیشتمانی خۆیان دوور که وتونه وه، یان نه وانیه ده یانه وئ سه فهریکه ن، سه فهره که شیان بۆ کاری خیر بی، وه کوو سه فهری حه جو جیهاد و سه ردانی سونه تو ناواجب. وه لئی بۆ سه فهری (مویاح) وه کوو گه شتو گوزار کردنو سیاحت، نه وه به لای شافیه یه کانه وه نایاندریتی، چونکه پیویستی پی نیه، به لای بری له زانایانه وه ده یاندریتی ناماره به وه که نه و که سانه ی بۆ سه فهری ناوا ده چن بۆیان هه یه نوئژ کورت بکه نه وه و رۆژوو بشکینن که وایی ده شی زه کاتی شیان پی بدری.

رَبِّوار نه گهر پتویستی به مالو پارو پوول بوو شه و نه دی ده دریتی که بگاته وه زیدو نیشتمانی خوی. ته نانه ت نه گهر له ولاتی خوی ده وله مه ندیش بی همره یدریتی. که سیک داوای زه کاتی کردو ئیدیعیای شه وی کرد: که موسته حقی زه کاته، داوای لی ده کری که داواکارییه کی به به لگه وه بچه سپینی، بو نمونه که ئیدیعیای شه وی ده کرد که قهرزداره ده بی داواکارییه کی به لمینی،

ئینبوعه ره بی و قورطوبی له فوقه های مالیکییه کان ده ئین: جگه له قهرزداری، حالته کانی تر پتویستسان به به لگه هینانه وه نیه، به لکو ظاهری دیمه نو حالیان شایه ته له سر داواکارییه کیان.

ئیمامی رافیعی له شافیعییه کان ده فره موی: وه صفی په نامه کی وه کوو هه زاری نه دارایی پتویست به به لگه و شایه د ناکا. به لام وه صفی ناشکرا: وه کوو شه بلای: کارمه ندی زه کات کوکهره وه م، یان موکاته بم، یان قهرزدارم پتویسته به لگه ی هه بی. (مؤلفه القلوب) داوای به لگه ی لی نا کری.

دروست نیه نابی کابرا زه کات بدا به که سیک که نه فقه و بژیوی له سهریه تی وه کوو باوکتو دایکتو مندال، واته: نابی زه کاتده زه کاته کی بدا به باوکی یان دایکی یان منداله کانی، وه لی نه گهر ئیمام زه کاته کی دا به باوکتو دایکی زه کاتده یان به منداله کانی شه وه چ قهیدی نیه.

وا چاکه زه کاتده زه کاتی مالی خوی بدا به خزمی موحتاجی، ئیمام مالیک فره موویه تی: باشترین شوین که تو زه کاتی مالو سامانی خوی بدهیتی شه خرم که سو کارانه تن که بژیویان له سر تو نیه. به لگه ش له سر شه مه، فره مووده که ی پیغه مبه ره که به خیزانی عه بدوللای کسری مه سهوودی فره موو: (لك اجران؛ اجر الصدقة وأجر الصلة) شه فره مووده یه بوخاری موسلیم گیراویانه شه وه.

شه مجار ماوه شه وه شه وه بزائین: شه مانه ی زه کاتیان ده دریتی چه ندیان بدریتی باشه؟!

بەلای ئیمام مالیکو ئیمامی ئەحمەدەو قەرزار بەئەندازە ی قەرزەکی دەدریت، فەقیرو مسکین کیفایەتی خۆیانو هی مالو مندالیان دەدریت بۆ ماوەی سالیک.

شافیعیەکان دەلێن: بەگوێرە ی پێوستی دەیاندریت. حەنبەلییەکان دەلێن: نابێ ئەندازە ی نەصابی زەکات تێپەر بکات.

ئەمجار پاش دەست نیشانکردن و دیاریکردنی ئەو صنفانە ی زەکاتیان پێ دەشی، دەفرموی: ﴿فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ﴾ واتە: پەروەردگار ئەم بەشە زەکاتانە ی داناونو فەرز ی کردون، بەهیچ جوێک ئیوە پێچەوانە ی ئەم حوکمە یەزدانییە هەڵسوکەوت مەکەنو پابەندی حوکمە کە بن.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خودا ئاگادار و زانیە: بەدیوی دەرەو و ناووە ی هەموو شتیکو، دەزانێ بەرژووەندی ئادەمیزاد چۆنەو لەچی دایە، بەو پێیە حوکمی بۆ دیاری دەکا. شتیکی ناکا بەرژووەندی ئادەمیزادی تێدا نەبێ.

ئەو تە: پەروەردگار زەکاتی واجب کردووە بۆ پاککردنەو ی دڵ و دەروون، بۆ پارێزگاری مالو سامان، بۆ سوپاسکردنی پەروەردگار لەسەر نەعمە تەکانی. وەکوو ئەنایەتییکی تردا دەفرموی: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ﴾ التوبة/ ۱۰۳.

ئەزێتەدانی پێغەمبەر ﷺ لەلایەن دووروووە کەنەووە

راستکردنەو ی بۆچوونەکانیان

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَعْتَنَ قُلٌّ أَعْتَنَ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

پەيوەندی ئەم ئایەتە بە ئایەتەکانی پێشەوه لەم رووەوە: کە ئەمیش
لایەنیکى تری ئەفامى دوورپووەکان روون دەکاتەوه، کە بەشیوەى تانە لێدانەوه
دەیانگوت: ئەو -مەبەستیان پێغەمبەر بوو- گوێ بێسە، هەرچی بسۆی
بگوتری و سۆیندى بۆ بخوری یە کسەر بپرا دەکا!!

لە ئایەتەکانی پێشەوش دا ئەوەى روون کێزەوه: کە تانەو تەشەریان
لە پێغەمبەر دەدا دەریارەى دابەشکردنى زەکات و صدەقە. ئیبنو ئەبى حاتم
لە ئیبنو عەبباسەوه دەگێرێتەوه: دەلى: نەبەلى کورپى حاریث دەهاتە
خزمەت پێغەمبەر ﷺ دادەنێشت، گوێی دەگرتو دواى فەرمووده کانی بۆ
دوورپووەکان دەگێرایەوه: ئیتر پەرورەدگار ئایەتى ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْذُونَ
النَّبِيَّ...﴾ ناردە خواری. قورطوبى دەلى: ئەم ئایەتە، دەریارەى عەتتابى
کورپى قوشەیر هاتۆتە خواری: کە دەیگوت: موحمەد گوێ رادێرە چى پى
بگوتری دەیکا.

ئىبنو عەبباس ﷺ دەفەرموی: کۆمەلێک دوورپووە بەشیوەیه کى ناشیرین
باسى پێغەمبەریان کرد: هەندیکیان وتیان فلان کار مەکەن وازیتن؛ ئەوه کوو
پێغەمبەر پى بگاڵتەوه! جولاسى کورپى سوویدی کورپى صامیت وتى:
ناناچى دەلێن: بیلێن، دواى دەچینه لای سۆیند دەخۆین: کە ئیمە ئەوه مان
نەگوتووه، ئەویش پێمان باوەر دەکا، چونکە موحمەد گوێ رادێرەو چى پى
بیلێن بپرا دەکا!! ئیتر ئەم ئایەتە نازل بوو.

مەبەستى دوورپووەکان ئەوه بوو: کە پێغەمبەر زێرەکت نیهو زۆر لە شت
وردنابێتەوهو تێفکرینى نیه، بۆیه ناویان نابوو گۆچکە، وەکو چۆن بە
جاسوس دەلێن: چاو.

دەفەرموی: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ لەو تاقو گرو دوورپوانە کە
سانیک هەن بە قسەو گالته پیکردن ئەزىەتى پێغەمبەر دەدەزو رەخنەى لى
دەگرن، ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنٰ﴾ دەلێن: موحمەد گۆپرادێرە، چى بى
بگوتری: بپرا دەکا، چى بۆ باس بکری بپراى پى دەکا، هەر کاتى بێنە لای
سۆیندى بۆ بخۆین یە کسەر بپراومان پى دەکا، مەبەستیان ئەوهیه: دلسافو

خوشباوه په، زوو بړوا ده کاو تيفکړينى نيهو له شت ورد نايته وه. ثم بيرو
 بڅوونه يان له وه وه سمرى هه لدا بوو، چونکه پيغه مېر ﷺ به زاهيرى حال
 مامه لى له گڼل ده گردنو نهينى په کاني ناشکرا نه ده گردن. نيتړ په روه ردگار
 ره ددى دانه وه و فرموى: ﴿قُلْ أَذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ﴾ نهى موحه مده! پييان
 بلئ: نهو که سدى نيوه پاشمله نهو تومه تانهى ناراسته ده کمن، وه کوو ده ليزو
 بوى چوون: وانيه نيوه به هه له چوون، چونکه نهو که سدى نيوه ثم جوره
 تومه تانهى پال ده دن گوپچکى خيره، هر راستى ده بيسى و به به تال
 هه لئاخه لى نهو گوى بيسى خيره ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بړوا
 به خداو سروشتى خدا ده کا، بړوا به موسولمانان ده کا، چونکه موسولمانانى
 راستال نيمانه که يان ناهيلى درو بکمن، نهو گوپچکى بيستنى درو فیتنه يى و
 ده مده مى نيه، نهو ده زانى راستگوو دروزن کيزو کى نين، به باشى ليکيان
 جيا ده کاته وه، وه لى نهو له گڼل دووړوه کان دا به گوپړه لى نه حکامى
 شريعته و نادابى نيسلام مامه له ده کاو سوپيان هه لئا مالى؛ نهو پيغه مېر
 خاوه ن رهوشى بهرزو مرؤفايه تيبه و ناده ميزادى کى نمونده يى يه. له راستى دا
 نهو بړوا به دووړوه کان ناکا و هوالو بيرو بڅوونيان به راست نازانى!

﴿وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ نهو پيغه مېر ره حمه ته و سوزه بو
 نه وانه نيمانيان هيناوه له نيوه، ره حمه ته بو نيوهى دووړوه که بړوا
 روا له تيه که لى و هر گرتوونو نهينى په کانتان بلاو ناکاته وه و فوضحتان ناکا،
 نهو هه لسرو که و تهى بهرامېر موشريکه کان ده نيونى بهرامېر نيوه
 نايونى. موراعاتى بهرزه و هندى نيسلامو موسولمانان ده کا که نهو کاره
 خراپانه له نيوه قبول ده کا!

ره حمه ته به زه يى يه بو نهو که سانهى به دل بړوايان کردوه نيمانيان
 هيناوه، چونکه بووه ته هوى هيدايسه تيان بو خوشبه ختى دونيا و قيامه تيان.
 که و ابو پيغه مېر ﷺ گوپچکى خيرو ره حمه ته، هر خيرو ره حمه ت

ده بیسی، جگه له خیر و ره حمدت هیچ شتیکی تر نابیسی و به لایه وه په سه ند نیه.

﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نهوانی به کردار و گرفتار نه زیه تی پیغه مبهری خودا ددهن سزایان شاگری دوزه خه، خودا به عذاب ی بهر دواو به تیش توله یان لی دهستی!

شم نایه ته ناماژه ی نه وه ی تیدایه: که نه زیه دانی پیغه مبهر نه گهر په یوه ندی به پیغه مبهرایه تیه که یه وه بی کوفر و تاوانی گوره یه، که سیک بلای: پیغه مبهر ساحیر و جادو بازه سافیلکه و تینه که یشتوه، شم جوړه عه یبو عارانه ی پال بدا پی ی کافر ده بی. چونکه نه وه پیچه وانهی پروا پیکردنو تیمان پی هینانیه تی. به لام که سیک نه زیه تی پیغه مبهر بدا له باره ی دابو نه پیتی دونیایی یه وه وه کوو نهوانه ی که زور لای ده مانه وه له مال وه لای ده دانیشن، یان ده نگیان له خزمه تیا بهرز ده کرده، یان نهوانه ی که به ناوی خویه وه بانگیان لی ده کرد، نه وه هه ارمو نه شیاوه و کوفر نیه. شم هه لو یستو کردار و گرفتارانه هه چنده ده بوونه هوی نار هه تبوونی پیغه مبهر به لام ناچه خانه ی کوفر وه. قورئان له نایه تیک ناماژه به وه ده کا که هندی که س پاش نانخواردن له مالی پیغه مبهر ده مانه وه در یژ دیان به مانه وه که یان ده داو پیغه مبهر یش پی ناخوش بوو، ده فرموی: ﴿إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِّنْكُمْ﴾ الاحزاب/ ۵۳، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ، وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ الحجرات/ ۲.

راستی راستگۆیانو درۆی درۆزان ناشکرا بکه، ئیتر پەرورەدگار نایهتی ﴿يُخْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ...﴾ ناردە خواری.. بەهەمان شێوە لە (السەدی) یەوێ ئێمە رێوایەتە گێڕدراوەتەو.

دەربارە نایهتی ژمارە (۶۵) ئیبنو ئەبی حاتمە لە ئیبنو عومەرەو رێوایەتی کردووە دەلی: پیاویکی دوورپوو لەوانەی خۆیان لەچوون بۆ غەزای تەبووک دا پاش دابوو رۆژیک لەمەجلیسیک دا وتی: من هیچ شتیکم نەبینیوە وەکوو ئێمە قورئانخوێنانە وای، کەسەم نەبینیوە ئەوەندە چلێسو زماڤۆرزو ترسنۆک بن لەکاتی رویرو بوونەوێ دوژمن دا! پیاویک گۆی لی بوو، وتی: وەللاهی درۆ دەکەیی و ئەتۆ دوورپووێ دەبی پێغەمبەرت لی تیبگەیهنم، ئیتر ئێمە هەوآله بەپێغەمبەر ﷺ گەیشتو ئێمە نایەتە هاتە خواری.

ئیبنو جەریری هەبەری ئیبنو لمونذیرو ئەبو شەهەیخ؛ ئیبنو حەییانی ئەلنەنصاری لەقەتادەو دەلی: چەند کەسیک لەدوورپووکان لەکاتی غەزای تەبووک دا وتیان: سەیرە! ئێمە پیاو (مەبەستیان پێغەمبەر بوو) بەتەمایە قەلاو بالەخانە شام بخاتە ژێر دەستی خۆیەو، ئەو خەیاڵپلۆیکی کەم وێنە، زۆر زەحمەتە بتوانی ئێمە ئاواتەیی بێتە دی، پەرورەدگار پێغەمبەری خۆی بەسەر ئێمە وتانە دا ئاگادار کرد، پێغەمبەر ﷺ هاتە ناویانەو و فەرمووی واو واتان گوتوو، وتیان: ئەو لالا ئیمە سوحبەتو شوخیمان کردووە بەجیدیما نەبوو ئیتر ئێمە نایەتە هاتە خواری.

ئیبنو ئەبی حاتمە دووبارە لەکەعبی کوری مالیکەو دەگێڕتەو دەلی: مێخەششی کوری حەمیر وتی: سویند بەخودا من پێم خۆشە هەریەکیک لەئێوە سەد جەلەدی لی بدری بەمەرجیک نایهتی قورئان نەییته خواری پەرە لەسەر دوورپوویە کەمان هەلبەتەو. ئێمە قسانە بەپێغەمبەر ﷺ گەیشتنەو، پاشان هاتن بۆلای پێغەمبەر عوززو بەهانیان دەهینایەو. ئیتر نایهتی ﴿لَا تَعْتَدُوا﴾ هاتە خواری.

پەيوەندی ئێمە نایەتەنەش بەهی پێشوەو لەم رووەیە: کە لایەنێکی تر لەکارە خراپەکانی دوورپووکان ناشکرا دەکەن. کە بریتییه لەسویند خواردنی

به‌درۆیانو دوژمنایه‌تیکردنی خوداو پیغه‌مبه‌ری خودا، گالتسه‌کردنیاں به‌قورئان، به‌تایبه‌تی ئەو نایه‌تانە‌ی حالو چۆنیەتی ئەوانی روون دە‌کرده‌وه، خۆپاشدانو نه‌چوونیانی بۆ غەزای تەبووک ره‌خنده‌گرت.

ئەو‌هەتا: لەم نایه‌تانە دا پەرورەدگار خیطاب ئاراستە‌ی موسولمانان دە‌کاو ئەو‌هیان بۆ روون دە‌کاتە‌وه: که دو‌پروو‌ه‌کان بۆ ئەو‌ه‌ی ئیوه لییان رازی بن، پەنا بۆ سوێند خواردنی به‌درۆ دە‌بە‌زو خوداش دە‌زانێ ئەوانە درۆزنو روپامایی دە‌کە‌زو دە‌فەرموی: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ﴾ هەر که دو‌پروویی و نیفاقیان دەرکه‌وتو هەستیان به‌هە‌لو‌ستی حەرە‌جو حە‌یابە‌ره‌ی خۆیان کرد، خیرا پە‌لاماری سوێند خواردن دە‌دە‌ن، دە‌ست دە‌کە‌ن به‌عوزر هینانە‌وه بۆ ئەو کردارو گو‌فتارانە‌ی لییان رودراوه، بۆ ئەو‌ه‌ی ئیوه رازی بکە‌نو دلتان لییان نە‌ره‌نجی، وه‌لحال ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ خوداو پیغه‌مبه‌ری خودا شی‌او‌ترن به‌و‌ه‌ی ئەو دو‌پرووانە هە‌ول بە‌دن رازیان بکە‌ن، پابه‌ندی فەرمانو نه‌هیه‌کانیان بن، ئیمانی راستە‌قینه بهێن‌و کرده‌وه‌ی چاک بکە‌ن. واز له‌دو‌پروویی و روپامایی بێن‌و بینه موسولمانی راستال!

تییینی ئەو ده‌کرێ: که راناو له‌وشە‌ی (یرضوه) دا به‌موفرده هیندراوه که به‌روالەت ده‌بوايه (موثەننا) دووانی بوايه، واتە: بیه‌گوتایه (یرضوه‌ما) وه‌لی که به‌موفرده هیناویه‌تی، بۆ ئەو‌هیه پیمان بزائینی که رازیکردنی پیغه‌مبه‌ر رازیکردنی خودایه، چونکه سه‌رچاوه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی یه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌و فەرمانو جله‌و‌گیریه‌کان له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌وه هە‌لده‌قولێن. وه‌کو‌و له‌شوێنیکێ تردا ده‌فەرموی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ النساء/۸۰، ئەم پێزاناندنە‌ش مە‌به‌ستیکی گرنه‌گو پێ‌ی‌سته ئادە‌میزادان بیزانن، ئە‌گەر راناوه‌که‌ی به‌شیوه‌ی موفرده نه‌هینایه ئەو مە‌به‌سته گرنه‌گی نه‌ده‌گە‌یاند!!

ئە‌م‌ج‌ار له‌کو‌تایی نایه‌ته‌که‌دا ده‌فەرموی: ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ واتە: ئە‌گەر ئەوان لافی بر‌واداری لی دە‌دە‌نو به‌سوێند جه‌خت له‌سه‌ر ئیمان‌داری خۆیان ده‌کە‌ن ده‌بوايه خوداو پیغه‌مبه‌ری خودا رازی بکە‌ن، که‌سی‌ک خۆیه‌موسولمانو خاوه‌ن باوه‌ر ده‌زانێ باخوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی رازی بکە‌ن،

چونکه به‌ده‌ست هیئانی ره‌زامه‌ندی شه‌وان نرخو سودی هه‌یه، رازی‌کردنی خه‌لکی تر به‌ته‌نیا هیچ سودو نرخیکی نیه.

ته‌مجار په‌روه‌ردگار سه‌ره‌نه‌شتی دو‌پروه‌کان ده‌کاو خه‌ته‌رو زیانی کاری ناپه‌سندیان روون ده‌کاته‌وه، ده‌یان‌ترسی‌نی له‌ثاکامی کاری ناپه‌راویانو به‌شیوه‌ی پرسیار شه‌و ناپاکانه سه‌ره‌نه‌شت ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿الْمَ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ نایا ته‌ دو‌پروه‌ ناپاکانه نازانو د‌ل‌یانین له‌وه‌ی که‌سیک دو‌ژمنایه‌تی خوداو پی‌غه‌مبه‌ر بکاو سنوور به‌زینی بکا، یان گالته‌وه قه‌شمه‌ری به‌پی‌غه‌مبه‌ر بکا، ره‌خنه‌ له‌کردارو گو‌فتارو ره‌وشتی بگری، وه‌کوو شه‌وه: که‌ ده‌رباره‌ی دابه‌ش‌کردنی (صدقات) ره‌خنه‌یان لی‌گرت، ده‌رباره‌ی ره‌وشتو هه‌لسو که‌وتی پی‌غه‌مبه‌ر ﴿لَهُ كَيْدٌ لِّیَاكُنْ لَهُ كَالْآبِیَانِ﴾ ده‌کردو ده‌یان‌گوت گو‌ت‌پا‌دی‌رو خوش‌با‌وره.....هتد. نایا نازانن که‌سیک به‌م جو‌ره د‌ژاید‌تی خوداو پی‌غه‌مبه‌ر بکا ﴿فَأَن لَّهُ نَارٌ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا﴾ شه‌وه سزاو تو‌له‌ لی‌ ستان‌د‌نیانی ناگری د‌ژه‌خه‌و ب‌ژه‌تا هه‌تایه‌ تی‌یدا ده‌می‌نیت‌ه‌وه‌و رزگار‌بوونی ناب‌ی. ﴿وَذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ شه‌وه سزا به‌تیش‌رو هه‌میشه‌یی‌یه ریسوا کرد‌تیکی گه‌وره‌و سامناکه، هیچ نازارو ریسوا کرد‌تیکی دونیایی نایگاتی!

له‌راستی دا دو‌پروه‌کان بو‌خ‌زیان حه‌قیقه‌تی خو‌یان ده‌زانن، شه‌وان په‌روایان به‌خوداو به‌پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی مو‌حه‌مه‌د نیه، شه‌وان له‌خ‌زیان به‌شکن، گو‌مانیان ده‌رباره‌ی نیگا هه‌یه، راپاو نا‌نارمن، هه‌میشه له‌حاله‌تی د‌له‌راوکی دان، بو‌یه په‌روه‌ردگار به‌م شیوه وه‌صفیان ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿يُحَذِّرُ الْمُنَافِقُونَ أَنَّ تَنْزِيلَ عَلَيْهِمْ سُورَةً تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ دو‌پروه‌کان ترسی شه‌وه‌یان هه‌یه: که‌ سووره‌تیکی قور‌شان دابه‌زیت‌ه‌ سه‌ر موس‌ول‌مانه‌کانو نه‌ی‌نی دو‌پروه‌کان ده‌رب‌خواو په‌رده‌یان له‌سه‌ر لا‌بداو دو‌پرووی‌یه که‌یان ناشکرا بکا، هه‌وال به‌موس‌ول‌مانه‌کان بدا به‌وه‌ی که‌ له‌د‌لی دو‌پروه‌کان دا حه‌شار دراوه، راستی حالو چ‌ونه‌تییان به‌موس‌ول‌مانه‌کان راگه‌یه‌نی‌و بو‌یان له‌بنی کوله‌که‌که‌ بدا، به‌ته‌واوی فه‌ضح بزو نه‌ی‌نی‌یه‌کانیان ناشکرا بزو ریسوا بن!!

ویرای نهم ترسو دلّه راوکی و راپایی بهیان، هدمیشه گالتیهیان به قورئانو به پیغه مبهرو موسولمانان ده کرد، به بی شمرمانه ده یانگوت: ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ﴾ البقرة/۱۴، بویه پهروه ردگار همره شهی لی کردنو فدرمووی: ﴿قُلْ اسْتَهِزُّوا﴾ نهمی موحه ممه! پییان بلی: به که یفی خوتان گالتیهو قه شمیری به نایه ته کانی خودا بکمن، دلنیا بن: که ﴿إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ﴾ بیگومان خودا نیگا بو پیغه مبهرو که ی ده نیرو سوروهتی قورئانی بو سمر نازل ده کا، نهینی و شته په نامه کی به کانتان دهرده خا، حه قیقه ته و چونیه تی نیوه به پیغه مبهرو راده گه یه نی و فوضع دهن، وه کوو له نایه تیکی تردا دهرمووی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ...﴾ محمد/۲۹.

ناشکرایه: نهمه همره شهو ترساندنو دوورووه کانه له سمر رهفتارو کردارو گوفتاره ناشرینه کانیان.

نهمجار پهروه ردگار سویند ده خوا له سمر نهوه: که نه گمر پییان بگوتی: نهری بوجی نیوه گالتیه به قورئانو په یامی نیسلام ده کهن؟ دوایی ده ست ده کهن به سویند خواردن: که نیمه نهو قسانه مان به راست نیه، نهوه تا: ده فدرمووی: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ﴾ نهمی فروستاده: نهمی پیغه مبهرو! سویند بی نه گمر تو لییان پرسی: نهری نیوه بوجی گالتیه به قورئان ده کهن؟ بوجی ره خنه له پیغه مبهرو ده گرن؟ بوجی به نهینی و په نامه کی درې پیغه مبهرو په یامه که ی ده و دین؟ خیرا ده ست ده کهن به عوزر هینانه وهو ﴿لَيَقُولَنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ سویند ده خون له سمر نهوه: که نهوان لهو قسانه یان دا جیددی نین، بو سوجه ته و گالتیه کردنو کات به سمر بردنو بو پیکه نین نهو قسانه ده کهن، پییان وا بوو: نهم عوزر هیان لی وهرده گیری و نهم درو بهیان بو به سمر ده چی، چونکه نهوان نه یانده زانی که قشمری و لاقرتی کردن به نایین کوفریکی ناشکرایه و تاوانیکی گه و ره به فتاره به ره! نهمجار پهروه ردگار سهرزه نشتیان ده کاو دهرمووی: ﴿أَبَا لَهِ وَأَيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ نایا نیوه گالتیهو قه شمیری به خوداو به قورئانو به پیغه مبهرو ده کهن؟ هیچتان ده ست نه که و توهووه گالتیه یی بکمن خوداو پیغه مبهرو نه بی؟! به راستی کاریکی خراب ته فیسیری رهوان (۵۷۳)

دہ کھنو تاوانیکی گھورہ نہ نجام دہ دن. چونکہ گالتہ کردن بہ خوداو بہ قورنانو پیغہ مبر کوفریکی ناشکراو تاوانیکی بہ ہیلک بہرہ.

مہ بہ ست بہ گالتہ کردن بہ خودا، گالتہ کردن بہ یادی خوداو بہ زاتو صیفاتی خودایہ، بہ شمریعتو یاسای خودایہ، مہ بہ ست بہ (آیات اللہ) قورنانی پیروزو باقی حوکم و یاساکانی نایینہ. مہ بہ ست لہ گالتہ کردن بہ پیغہ مبر نہوہ: قہ شمری بہ پیغہ مبرایہتی بکری یان بہرہ وشتو بہ کردارو گوفتارہ کانی.

دہی نیوہ بی شمرانہ ناوا گالتہ بہو شتہ موقہ ددہ سو پیروزانہ دہ کھنو نہ مجار کہ پیتان زانرا، دہ ست دہ کھن بہ عوزر ہینانہوہ و پیتان وایہ: عوزرہ کہ تان لی وہرہ گیریو ناوا بہراشکاوی بی ترسو خہ جالہ تبوون بیانوی نامہ قبولتان دہ ہیننہوہ ﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ نہم جوڑہ عوزرانہ مہ ہیننہوہ، بہو جوڑہ بیانوانہ پاساوی نہو تاوانانہ تان مہ دہ نہوہ، چونکہ نہ نجامدانی کاری کوفرو ناپہ سند بہ مہ بہ ستی سوحبتو پیکہ نینو رابواردن، شتیکی زور بی جیہو ناماقولیہو نابی بکری، عوزر ہاورد نہوہ تان داننانہ بہ تاوانو، عوزر لہ قہباحہت خراپتر!!

﴿إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ﴾ خو نہ گمر نیتمہ خوش ببین لہ تاقمیکتان بہوئی تویہ کردنو گہرانہوہ تان لہ تاوانو وازہینانتان لہو کارہ کوفر نامیزانہ وہ کوو میخہ ششی کوری حمیر کہ تویہی کردو ناوی عہدوررحمانی لی نراو لہ خودا پارایہوہ پلہی شہ ہادہتی پی ببری کہس لاشہ کہی نہ دوزیتہوہ، نزاکہی گیرابوو روزی شہری (یہ مامہ) شہ ہید بوو کہس نہیزانی کی کوشتی و لاشہ کہی کہوتہ کوئیوہ.

نہوہ ﴿نُعَذِّبُ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ کومہ لیکتی تر سزا دہ دہین بہوئی تاوانباریانو سووربوونیان لہ سہر ہہ لوئستی کوفر نامیزیان.

واتہ: نہ گمر نیتمہ خوش ببین لہو دوو پروانہی کہ تویہ دہ کھنو واز لہ قسہی بہدو بہد رفتاری دین، نابی بہوہ کہسانی دیکہ ہہ لخہ لہ تین، چونکہ بیگومان نیتمہ سزای نہوانہ دہ دہین: کہ تویہ ناکھنو لہ ہہ لوئستی تاوانباریان پہ شیمان نابنہوہ، سوور دہ بن لہ سہر تاوانی کوفر نامیزیان!

رہوشتی دوورپووهکانو سزای قیامہتیان

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ
نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ﴿١٨﴾ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ

فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ
نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٢٠﴾

نہم نایہ تانہش لہہ مان تہوہری نایہ تہ کانی پیشوودا دہ سوورپنہوہو
خراپہو ہہ لوہستی ناپہ سندی دوورپوہکان روون دہ کہ نہوہ، فہ ضحیان دہ کہن!
لہم نایہ تانہدا پہروہدگار جوہرکی تر لہ خراپہ کاری مونافیقہکان دیاری
دہکا' جوداوازی نیوان موسولمانانو نہوان دہستیشان دہ کاو، دہیان شوہینئی
بہ دوورپو کافرہ کانی پیش خوہان، حالو جوہیہ تییان دہ شوہینئی بہ حالو

چۆنیهتی مونافیکه کانی پیش نهوان، بهرامبهروی قیاس لهتیوان نهوانو کهسانی رابردوو نهجام دهه.

نهوهش دهچهسپینی که نهو مونافیکانه بهنیرو میانهوه لهو خراپه کاریانه دا هاویهشن، لههه مان کاتیش دا ههپه شهی توندیان ئاراسته دهکا: بهوه که لهروژی قیامت دا لهپیری برادهرو هابیره کافره کانیان دا سزاو تۆلهیان لی دهستیئو وهکوو نهوانهیان حلیب دهکا که ئازاوهو ئاشووبو سته مکاری کوفریان لهسهر زهوی بلاو کردۆتهوهو دهفهرموئ: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقِينَ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ واته: دوورووه کان پیاوو ئافره تیان، لهته خلاقو رهوشتو کردارو گوفتاریان دا دهشوبهینه یه کتریو له خراپه کاری دا چون یه کن.

نه مجار نهو لیکچونه شی ده کاتهوهو دهفهرموئ: ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمَنكِرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ واته: ههندی لهو دوورو زانه فهران بههه ندیکی تریان ده کهن به خراپه کاریو فیتنهو ئاشووب، وهکوو درۆو خییانه تو په یمانشکیئو پابه ند نه بوون به وادهو به لێن، هه شتیئ خودا پیی ناخۆش بی نهوان نهوه په پیره ده کهن، وهکوو له فهرمووده یه کی صه حیح دا هاتوه که شه یخانو تیر میذیو نه سائی له نه بو هوریه ره ربوایه تیان کردوه: دهفهرموئ: ﴿آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: اِذَا حَدَّثَ كَذِبًا، وَاِذَا وَعَدَ اَخْلَفَ، وَاِذَا اٰتَمَنَ خَانَ﴾ نیشانهی دووروو سی شته، که قسهی کرد درۆ بکا، که وادهی دا نه بیاته سهر، که سپاردهی لادانرا خییانه تی تیدا بکا. و سپای فهران کردیان به خراپه کاریو کرداری ناپه سندن، جلهو گیری ده کهن له چاکه و هه شتیئ باش بی، هه شتیئ شهرع فهران به کردنی بکا و عه قیل به په سندی بزانی، نهوان نه هی لی ده کهنو کۆسپو ته گهره ده خه نه ریی. نهوه تا ههول دهه دن خه لک له جیهاد کردن سارد بکه نهوه، تیده کۆشن موسولمانان له ریگهی خودادا مالو سامانی خۆیان خه رج نه کهن، نهوه تا قورئان له شۆینیکی تردا ده باره بیان دهفهرموئ: ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ: لَا تُنْفِقُوا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰی يَنْفَضُوا﴾ ﴿الْمُنَافِقُونَ ۷﴾، بو خۆشیان هیچ کامی لهو کاره باشانه نه جام نادهن. به تایبه تی له باره ی

مالبہ خشینہ وہ تا بلیٰ دہست قو وچا و رژدن، بہ ہیچ جوڑی رونا کہ نہ مالبہ خشین، شتیکی ناشکراشہ نہ مال نہ بہ خشینہ یان بہ ہیترین بہ لگی نیفاق و دو وروییانہ، ہر وہ کوو چوٹ مالبہ خشین لہ پینا و ثابینی خودا د نشانہ ی بروا پتہ وی موسولمانیہ قی راستہ قینہ ی.

﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ نہو مونافیقانہ نہوہ یان لہ بیر چوہ تہوہ کہ بہ طاعت و پابہ ندبوون بہ فہرمانی خودا و ازہینان لہو شتانہ ی جلہ وگیری لی کردون، خوین لہ خودا نزیک بکہ نہوہ، رژیٹ لہ رژیٹان بہ دلیان دا نہ ہاتوہ: کہ نہرکی سہرشانیانہ طاعتی خودا بکہ نہو سوپاسگوزاری نیعمہ تہ کانی بن، شوین ہوا و ہوہ سی شہیتانی خوین کہو توو خودایان لہ بیر چوہ تہوہ، بویہ خوداش جہزای دانہوہ، واتہ: سزای دان، بہوہ: لہ دونیادا لہر حمہت و لوطقی خوی بی بہشی کردنو توفیقی نہ دان، لہ قیامہ تیش دا پاداشی باشیان ناداتی. وہ کوو لہ نایہ تیکی تردا دہ فرموی: ﴿الْيَوْمَ نَنفِسُكُمْ كَمَا نَفْسَيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ الجاثیہ/۳۴.

نہک ہر پاداشیان ناداتی بکہ کوو دہ یان خاتہ ناو ناگری دوزہ خہوہ و بہو ناگرہ سوتمانہ سزایان دہ دا.

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ واتہ: بیگومان نہو مونافیقہ بہ دہ ختانہ ی لہ ربازی راست لایان داوہو ربازی شہیتانیان گرتوتہ بہر نہوان لہ ہموو کہس زیاتر گومرا و فاسقو سہر لی شیواون، لہ ہموو نہ خلاقو فہضیلہ ٹیک روت بوونو، ہیچ خیر و چاکہ یہ کیان لی چاوہ پروان ناگری، تہ نانت نہوان لہ کافرو مولحیدہ کانش زیاتر لہ ربازی خودا دوور کہو توونہوہ، نہو کافرو گومرایانہ ی کہ پینان وایہ: عہ قیدہ بہ تالہ کہی خوین راستہ و پیرہوی دہ کمن لہ بواری فیسقو دہر چوون لہ ربازی خودا ناگہ نہ نہو مونافیقانہ، ہیئندہ ی نہوان لہ فہضیلہ و نہ خلاقی بہرز روت نہ بوونو لہ گومرایی دا نایان گہنی!!

نہ مجار پیرہو ردگار نہو عہ زابو تولیہ دیاری دہ کا: کہ بو مونافیقہ کانز وینہ ی نہوانی داناوہ لہ سزای کردار و گوftarہ کانیانو دہ فرموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

فِيهَا ﴿ پەروەردگار وادەى داوہ بەدووپرووہ کان بەپیاو و ئافرەتیا نەوہ، و ئپای کافرەکانى تریش بە ناگرى دۆزەخ، پریارى داوہ: کە ئەوانە ھەموویان بختە نێو دۆزەخەوہ بۆ ھەتاهەتایە تێیدا دەمێننەوہ.

تییینی ئەوہ دەکرئ: ئایەتە کە مونا فیقی پێش کافرئ تر خست، بۆ ئەوہى ئاماژە بئ: کە ئەو مونا فیقانە ھەرچەند بەروائەت لە پێرئ موسولمانانز و خۆیان بەخاوەن برۆا نیشان دەدەن و برۆ ئەرکى ئیسلا مى روائەتى ئەنجام دەدەن، وەلى لە کافرەکانى تر خراپترن، بەتایبەتى لەو کافرانەى کە پابەندى ئایینی ھەلۆشاوہ و گۆرڤدراوى خۆیان و ھەکوو خاوەن نامەکان. واتە: جولە کەبە کى پابەند بە ئایینی خۆى ھەرچەندە ئایینە کەى ھەلۆشاوہ ئەوہ و گۆرانکاری تێدا کراوہ زۆر لە کابرای دووپرووى بەروائەت نوێژکەر و رۆژو و گر... ھتد باشتر و ھیندەى مونا فیق زىانى بۆ ئایینی ئیسلا مى نیە. ﴿ هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴾ ناگرى دۆزەخ ئەوہندەى ئازار تێدا یە کە بەسیان بۆ سزای کردەوہ کانیا ن پر بکاتەوہ، خودا نەفرینی لى کرد و ووزو لەرەحمەتى خۆى دوورى خست و نەوہ، ئەو بەدبەختانە سزای ھەمیشە ییان ھەبە، جگە لە سزای سوتان بە ناگرى دۆزەخ، سزای ھەمیشە یى و ھەکوو ھەلپروزانى دەو چاویان بەبای سەموو داپلۆخانى ھەناویان بەناوى کولاتوو، قەدە غەبەوونى بینینی خودا لێیان و مەحر و مەبوونیا ن لەو بە ھەر و نەعمەتە گەورە یە. لەژيانى دونیا شیان دا ھەمیشە لە سزای دلەراو کئ دان، بەنازارى نەخۆشى دووپرووى گرفتارن، ترسى ئەوہیان ھەبە: پێغەمبەر و موسولمانان بە نھێنى یە کانیا ن بزاتر و فەضح ببن.

ئەمجار پەروەردگار ئەوہ روون دەکاتەوہ: کە ئەوہى تووشى ئەو دووپرووانە دەبئ لە سزا و تۆلەى دونیا و رۆژى دووا یى دەشوبھتە ئەو سزا و تۆلە یى تووشى مونا فیق و کافرانى پێشوو بوو، ئەو عەزابەى بۆ دووپرووہ کانى سەردەمى ئیسلا م تەرخان کراوہ، و ھەکوو سزای ئەو دووپروو کافرە پێشیانە ی سەردەمى پێغەمبەرە کانى رابورد و وایە دەفرموى: ﴿ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ ﴾ واتە: ئێوہ ئەى ئەو دووپرووانە ی ئەزى تەتى خودا و پێغەمبەرى خودا و موسولمانان

دەدەن! دەشوبەینە ئەو دووروانە کە لە پێشینەکانی پێغەمبەرانی رابوردوو، کە لە پێش ئێوەوە هاتوونە گۆڕەپانی ژيانەووە لە ناوچوون. ئێوەش وەکوو ئەوان بەمالو سامانو مندالو کەسرو کار لەخۆتان بایی بوون بەژیانی دنیا هەلخەڵەتاو بوغرا بوون. وەلی ئەوان لەئێوە بەهێزتر بوون، مالو مندالو کەسرو کاریان لەئێوە زۆرتر بوو، هەموو هەولو تەقەلایەکیان لەژیان دا بۆ لەزەت وەرگرتن و خوش رابواردن و مالو مندال زۆر کردن بوو، بەژیانی کەمخایەنی دنیا لەخۆیان بایی بوون، خۆشیەکانی جیهان لەخستە بێردن، هیچ مەبەستیکی پیرۆزو بەهرەمەندیان نەبوو لەو ژيانەیان دا جگە لەرابواردنی کاتی و مادی کورتی دنیایی؛ بەشی خۆیان رایانباردو بەو ژيانە کورتە شادمان بوون. وەکوو خاوەن باوەرانی خودا پەرستو پەڕەوانی رێبازی حەق هەولیان نەدا بۆ چەسپاندنی وشە حەق تەرازوی عەدالەت و داڕێژکردنی ئەمەزو ئاساییشو فەرمان بەچاکەو نەهی لەخراپە. ﴿فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخُلُقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخُلُقِهِمْ﴾ ئێوەی موناڤیقو گوێرا رێبازی دوورپووەکانی رابوردووتان گرتۆتە بەرو هەمان هەلسو کەوتی ئەوان دووبارە دەکەنەو، ئەو هەلویتست و خراپە کاریانەیی دوورپووەکانی پێشینان بەرامبەر ئایینی حەقو راست نواندیان و کردیان، ئێوەش ئەوە نەجام دەدەن، هەول نادەن هیدایەت لەقورئان وەرگرن و شوێن پەيامی پێغەمبەر بکەوزو دل و دەروونی خۆتان پالڤتە بکەزو بچنە پێڕی بەختە وەرانەو. ئێوە دوورپووی سەردەمی ئایینی ئیسلام شیاوی سزاو تۆلە زیاتر و بەئیش ترن! چونکە ئەوان لەئێوە بەهێزتر و مالو سامان زۆرتر بوون، ئەو ئایات و موعجیزانەیی خودا نیشانە ئێوەی داو، ئەوان نەیان بینێوە.

بەکورتی ئێوە شوێن پێی موناڤیقەکانی رابوردوو کەوتوون هەرچەندە زۆر شت هەمە داخواری ئەوەن کە ئێوە پێچەوانەیی ئەوە رێگاتان بگرتایە بەر. لەهینانی وشە (استمتاع) جارێک بۆ موناڤیقە کۆنەکانو ئەمجار بۆ موناڤیقەکانی سەردەمی ئیسلامو جارێکی تر بۆ موناڤیقە پێشینەکان، مەبەستیکی سەردەمی هەمە کە بریتییه لەسەرزەنشست و لۆمە کردنی موناڤیقەکانی سەردەمی پێغەمبەرەکانی پێشوو؛ کە لەزەتیان وەرگرت لەو

ژیانه کورتهی جیهانو هلهوگیری شه بهشه کهمهی ژیان بوونو مهحروومی خوشبهختی و کامهرانی قیامت بوون بههژی هلهو گیریان بهبهشی ژیانی کورتو کهمخایهنی جیهان. نه مجار مونافیه کانی سهردهمی نیسلامی پی شوپهاندنو تا تهشبهه که بدلیغ بی و وجهه شهبه هو لیکچواندنه که زور کاریگر بی. وه کووو شهو یه کیکت بیهوی سته مکاریک ناموژگاری بکا، ناشیرینی و دزبوی سته مکاریه کهی بخته رو پیی دهلی: تو وه کوو فیرعهون وای که لهختوخوایی خه لکی دهکوشته بهبی تاوان نهشکه نهجی ناده میزادانی ده دا، نهتوش وه کوو شهو ده کهی وه کوو شهو هلهسو کهوت ده نوتنی!

به کورتی دووباره کردنهوی (استمتاع) بو ته نکیدو جهخت کردنهویه. شه مجار پاش شهوی پهروهردگار شه دووپروانهی شوپهاندن به کافرو مونافیه کانی گهله پیشینه کان لههولدان بو وده ستهینانی کالای دونبایی وروهرگیران لههولدان بو قیامت. لیکچواندنیکی تر لهتیوان هردوو تاقم دا ده خاته روو شهویش به درو خستنهوی پیغه مبهرازو وه صف دار کردنیان به قیلو تهله که بازی غه در کردنه لییانو ده فرموی: ﴿وَحُضُّنْمْ کَالْدِي خَاضُوا﴾ واته: نیوهی دووپرووی سهردهمی هاتنی نیسلام وپای شهوی که ده بویه وازتان له خراپه کاری ورو قیل بازی بهینایه، کهچی نیوهش وه کوو دووپروه پیشینه کان له درو فرتو قیل بازی دا روچوونو ملتان له خراپه کاری نا!!

نه مجار پهروهردگار سهره نجامی کردهوی هه موو دووپروه کان به کوزو تازه، نهوانه می له سهردهمی پیغه مبهزانی پیشودا بوونو نهوانه می له سهردهمی هاتنی نیسلام دا بوون دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ واته: شهو مونافیقو کافران هه موویان هه لوو تیکوژشانیان به فیرو چوو، شه کرداران هیان که پییان وا بوو: کرداری چاکو باشن پووجهل بوون، به که لکی هیچیان نه هاتن، چونکه همرچی کردویانه بو ریابازی ناودر کردن بوو، مبهستیان خرمهت گه یاندنو سوود به خشین نه بوو، له قیامهتیش دا پاداشو شه واییان

نادرتی، چونکہ نیشہ کانیان بؤخودا نہ کردوزو هیچ نیازو مہبہستی
 رہزامہندی خودایان نہبووہ. لہسہرکی ترہوہ ہہبوونی پروا مہرجہ بؤ پاداش
 وەرگرتنہوہ نہوانیش نہو مہرجہیان تیدا نہہاتوتہدیو برپوای راستہقیینہیان
 نہبوہ، بہلکو نہوان ہەر بہروکەشو روالہتبازی خویان بہخاوەن باوہر خستوتہ
 روو، نہگینا لہراستی دا نہوان کافرہوزو روناکایی ئیمانیان تیدا نہبوو، نہوان
 دوو پروو بووزو بہروکەش خوداپہرستو لہناوہرۆک دا کافرو بی پروا نہوانہ
 خەسارہتمەندو مایہپووج بوون، لہکاتیکی دا پییان وابوو قازانج دہکەن
 زیانیان پی گہیی، هیچ پاداشیان دہست نہکەوتو ہیچیان پی نہبرا، خویان
 ماندو کرد بؤ بہرہرچدانہوہی پیغہمبہران، جگہ لہوہی خیرو چاکہی دونیاو
 قیامہتیان لہکیس چوو، جگہ لہسزاو تۆلہی دونیاییو روژی قیامەت ہیچی
 تریان دہستگیر نہبوو، مالتو ترانو خانہ خرابو بہدہختو چارہرہشو ریسوای
 دونیاو قیامەت بوون. نمونہی ئەم ئایہتہ ئایہتیکی ترہ کە دہفہرموی:
 ﴿قُلْ: هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا. الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ الکہف/ ۱۰۴.

بہپیچہوانہوہ موسولمانو خوداپہرست بہختہوہری دونیاو قیامہتہ،
 ہەرچی دہیکا لہخیرو چاکہ بؤی دہیتہ مایہی خوشبہختی ہەردوو دونیای،
 وەکوو لہئایہتیکی تردا دہفہرموی: ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا، وَإِنَّهُ فِي
 الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ العنکبوت/ ۲۷.

بہکورتیو پوختی مہبہست لہشوہاندنی نہو مونافیقانہ بہکافرہکانی
 پیشوہوہ نہوہیہ: نہو دوو پروو کافرہ پیشینانہ هیچ سوودیکیان لہکارو
 کردوہ کانیان نہبینی، جگہ لہمایہ پوچیو خەسارہتمەندیو ریسوایی ہیچیان
 دہستگیر نہبوو، ہەرچەندہ نہوان لہنەمان بەدەسەلات تر بووزو مالو منداو
 کەسرو کاریان فرہتر بوو، کەوابوو: ئەم مونافیقانہی سەردەمی ئیسلاام
 شیاو ترن بہوہی بکەونہ ئیو عەزابی دونیاو قیامەتہوہو لہبہختہوہری
 ہەردوو دونیا بی بەش بکرتزو لہمونافیقہکانی پیشوو زیاتر سزا بدرتن!!

نەمجار پەرہردگار نامۆزگاری نہو دوو پرووانہ دہکا: کە پیغہمبہریان
 بہدرۆختہوہو ہەرہشیان لی دہکاو دہیانترستینی بہو سزاو کارەساتانہی

بہ سہر گہلہ ستہ مکارہ کانی پیشو ہاتو وہ دہ فرموی: ﴿ اَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ: قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُوْدٍ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَتِلْكَ اَنْفُسُكَ ﴾ نہ وہ ہہ والی بہ سہرہاتی گہلہ پیشینہ کان بہو مونافیقانہ نہ گہیشتوہ؟ نمو سزاو کارہ ساتہی بہ سہر شہش گہلہ بہ درؤ خمرہ وہ کان ہات بہ نمو دووروو کافرانہی سہر دہ می نیسلام نہ گہیشتوہ؛ بی ناگان لہ ہہ والی نمو گہ لانہی پیش نموان: کہ لہ پیغہ مبہرہ کانیان یاخی بوونو سہر پیچی فہرمانی خودایان کردو خداش بہ سزای سہختو بی نامانی خوئی گرتنیو لہ ناوی بردن؟ بی ناگان لہ سہرہ نجامی گہلی نوح کہ بہ توفان خنکازو جگہ لہ وانہی ٹیمانیان بہ حہزرتی نوح ہی نابوو کہسی تریان لی دہر نہ چوو، یان نمو رہہ شہ باو زریانہی کہ عادی گہلی حہزرتی ہودی لہ ناویرد، یان نمو گرمہو نالہو شریخہی گہلی شہ موودی دوا براو کرد، یان نمو عہزابہی ملہوپی وہ کوو نہ مروودی لہ ناویرد، نمو ملہوپی ہہولی دا حہزرتی ٹیبراہیم بسوتینی، یان نمو بوومہ لہرزہو زہوی راتلہ قاندنہو عہزابی (یوم الظلہ) ی توشی گہلی شو عہیب پیغہ مبہر ہات، یان نمو روچونو بہ قورا بردنہی توشی گوندہ کانی ہوزی لووط ہات، کہ بہ دانیشتوانہ کانیانہوہ ژترو زہبہر کرانو خاکہ کہ یان ہہ لگیرد رایہوہو تہ مجار بہر دہ باران کران، نایا نمو کافرو دووروانہی سہر دہ می نیسلام تہم بہ سہر ہاتو رووداوانہ یان پی نہ گہیشتوہ نہ یان بیستوہ؟ واتہ: بیستویانہو پییان گہیشتوہ۔

نمو گہلو نہ تہوانہ ﴿ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُ اللّٰهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴾ پیغہ مبہرہ کانیان بہ بہ لگہو نیشانہی ناشکراوہ ہاتوونہ ناویانو تہوانیش لہ جیاتی تہوہی پروایان پی بکہن بہ درویان خستوونہوہ، پہرہو ردگاریش پلہی لہ ناویردنیان کردو لہ بیخی دہرہینان، خودا کہ لہ ناوی بردن ستہ می لی نہ کردوون بہ لکوو نموان بوخویان ستہ میان لہ خودی خوین کردوہ۔ ہوی لہ ناوچوونیان کردوہ وناپہ سندہ کانی خوین بوو، بہ درؤ خستہوہی پیغہ مبہرہ کانیان بوو، دژاہہ تیکردنی حہقو حہق خوازان بوو۔

هه‌لبه‌ته له‌دابو نه‌پیتی خودا نیهو دادپه‌روه‌ری ئهو داخوازی ئه‌وه نیه له‌خۆوه ئهو خه‌لکه سزا بدا، به‌لکوه له‌پیش دا پیغه‌مبهر ده‌نیریۆ بیانوو‌یان ده‌بریۆ ده‌یانترسینی له‌سزاو تۆله‌ی بی ئامانی، بۆ ئه‌وه‌ی ئاده‌میزاد خۆیان له‌سهر پیچی‌کردن بیاریزنو په‌په‌وه‌ی به‌رنامه‌ی په‌روه‌ردگاریان بکه‌ن، جا ئه‌گه‌ر پابه‌ند نه‌بوونو سته‌میان له‌خودی خۆیان کردو، سهر ره‌قییان نواندو موبالاتیان به‌نامۆزگاریو ترساندنو هه‌ره‌شه‌ی پیغه‌مبهره‌کانیان نه‌کرد، ئه‌مجار خودا عه‌زایی سه‌ختی خۆی بۆ ناردونو له‌ناوی بردوون!

قورئان بۆیه به‌تایبه‌تی ئهو شه‌ش گه‌لانه‌ی باس کردن، چونکه کافرو دوورپوه‌کان هه‌والی به‌سهرهاتی ئهو گه‌لانه‌یان بیستبوو، هه‌ندیکیان ده‌ماوهم پی گه‌ییشتبوو، له‌لایه‌کی تروه شۆینه‌وارو پاشماوه‌ی ئهو گه‌له له‌ناوچووانه له‌ولاتی شامو ده‌ورو به‌ری دایه‌و نزیککی ولاتی حیجازه‌و زۆر جار به‌چاوی خۆیان ئاسه‌وارو که‌لاوه شۆینه‌واری ئهو غه‌زه‌ب لی گیراوانه‌یان بینیه‌و.

مه‌به‌ستیش له‌یاد خسته‌نه‌وه‌ی کافرو دوورپوه‌کانی سه‌رده‌می ئیسلام به‌ئاکامو سه‌ره‌نجامی ئهو گه‌له له‌ناوچووانه ئه‌وه‌یه: پێیان بزانی: که دابو نه‌پیتی خودا گۆرانی به‌سه‌ردا نایه، ئه‌مانیش ئه‌گه‌ر سوورین له‌سهر هه‌لوسته‌و کوفرو بیدینی خۆیان ئه‌وه عه‌زایی خودایان بۆ دۆ له‌ناویان ده‌باو رزگاریان نابێ. وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُولٰٓئِكُمْ، اَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾ (القمر/٤٣).

بیگومان په‌روه‌ردگار سه‌رانی کوفرو نیفاقی سه‌رده‌می پیغه‌مبهری ئیسلامی له‌یه‌که‌م غه‌زادا که غه‌زای به‌در بوو له‌ناو‌بردن، پاشانیش له‌غه‌زاکانی تردا جار دوای جار ریسوای کردنو له‌ناوی بردن، به‌لام مونا‌فیه‌کان به‌نه‌پینی هه‌ر خه‌ریکی پیلان دا‌پشتو قیلو ته‌له‌که‌بازی بوون، هه‌تا خودای زاناو دانا به‌م سو‌ره‌ته په‌رده‌ی له‌سهر هه‌لمالینو نه‌پینی‌یه‌کانی تاشکرا کردن نیت زوریه‌یان وازیان هینا، سه‌رۆکه‌کیان که عه‌بدوللای کوری ئوبه‌ی بوو به‌داخو خه‌فته‌تی خۆیه‌وه سه‌ری نایه‌وه..

سه‌یره ئاده‌میزاد که له‌سروشتی خۆی لای دا هینو توانای رواله‌تی بوغرای ده‌کاو بیر ناکاته‌وه، نازو نیعمه‌ت به‌رچاوی ده‌گرن ناپوانی، په‌ندو

عیبرهتی رابوردوان کاری تی ناکهن، مه گهر که سیکن خودا هیدایهتی بداو ههست بهدابو نهریتی خودا بکا له بوونه وهرداو رفتاری خوئی باش بکاو به گویرهی شهریهتی خودا هه لئسو کهوت بکا.

زور کهس ههن خودا به تاقیبیان ده کاته وه هیژو توانایان پیی ده به خشیی مالو سامازو مندالیان ده داتی، نیتر خزیان له خو ده گویرو له ناوچوونی ساماندارانی پیش خزیان کاربان تی ناکهنو بیر له سه ره نجامی مله ورو سته مکاران ناکهنه وه، ههتا خودا به دهستی قودرهت ده یانگریو سه ره ونگوینیان ده کا، نهو کاته وه هوش خو دینه وه به لام بی سووده.

رهوشتی موسولمانانو پاداشی قیامهتیان

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

له وه پیش رهوشتی دو ورو ناپاکه کانی دهست نیشانکردن، رهوشتی ناشرینو هه لئسو کهوتی ناپه سندیانی رانواندن، سزاو تۆلهی پراوپری کرده وه کانیانی رون کرده وه. نیتر به شوین نه وه دا باسی رهوشتی جوانو په سندی موسولمانان ده کا، پاداشو جهزای کرده وه کانیان دیاری ده کا..

نه مه نوسلووی قورئانه، به مه بهستی په ندو ناموزگاری شته دژیه که کان ریز ده کا، که باسی شوی کرد، باسی روژیش ده کا، که باسی دونیای کرد، باسی قیامهتیش ده ینیتته پیشه وه، باسی مونسافیقو کافر بکا، باسی خودا په رستان ده خاته پالی. ههتد جوداوازی نیوان شته دژ بهیه که کان

دهستنيشان دهكاو دهيانخاته پروو بو شهوي ناده ميزاد به ناره زوو ويستي خوي چي باشه بو زيانى دونياو قيامه تى شهو هه لبر تري، بوخوي بهرزه و هندی خوي ديارى بكا... ناليره دا جياوازي ناشكرا له نيوان كردارو گوفتارى كافرو مونافيقه كانو شهو سزايه كه شياوى شهوانه له گهل كردارو گوفتارى موسولمانانى راستالو شهو پاداشو شهوابه ي له پاساوى كرداره كانيان دا وهري ده گرنه وه نومايان ده بيو دهرده كه وي.

بو شهوي مونافيقه كان بزنان: كه شهوان موسولمان نيزو شهوي بهر و كهش دهرى ده خهن؛ كه گوايه موسولمانن پوچو بى سووده و هيچيان لى دهست ناكه وي، ماندوبوونيان بى هوده يه و كاربان بى بهرو سووده. ماندوبوونيان خورابي بهو رهنج به خه سارن. شهواتا: له وه صفى موسولمانان دا ده فهرموي: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ پياوانى موسولمانو نافر تهانى موسولمان هه نديكيان يارمه تيدهرو كومه كيكارى يه كترن، له يه كيه تى بيرو باوه ردا، له يارمه تيدانى يه كترى له سر چاكه و دژى دوژمنان پشتى يه كترى ده گرنو يه كترى تهواو ده كهن، وه كو له فهرمووده ي صه صبح دا هاتوه پيغه مبهر ﷺ فهرموويه تى: (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَنِيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا) موسولمان بو موسولمان وه كو ريزى ديوار وان هه نديكى هه نديكى تر پته و ده كا. چاكه پيغه مبهر ﷺ نهم فهرمووده يه ي فهرموو: په نجه كانى خوي تيگ بهراندزو چه مبهره ي پى بهستن! ههروه ها له فهرمووده يه كي تر دا فهرموويه تى: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ الْوَاحِدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ، تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْحَمَى وَالشَّهْرِ) نمونه ي موسولمانان له يه كتر خو شهويستي داو له ره حم به يه كترى كردن دا وه كوو جهسته يه ك وان كه شو نيكي شهو جهسته يه نازارى هه بوو، باقى نه ندامه كانى ترى نارام ناگرنو شهو به خه بهرن!

بيگومان هاريكاري نيوان موسولمانان به پياوو نافر ته شهو بهر بهر لى بور دويو خو نه ويستي يه وه له كاتى مه ترسو هه لو يستو شويني زور ناسك دا خوي نواندوه، له كاتى كوچر كردنيانو جيهادو تيگوشان دا پياوو نافر ته ي موسولمانان شان به شانى يه كترى به چا كتر ترين شيوه هاريكاريو پشتگيري

یه کتریان نه نجام داون، پیاوان به داوینپاکی و چاو پاریزی و دلخواینی، نافرەتان به حەیاو حیشمەت و پۆشاکێ موسولمانانو پابه ندبوون به شه ریعەتی ئیسلام له کردارو گوفتارو هەلسرو کەوت دا کاری خۆیان نه نجام دەداو هاریگاری یه کتریان دەکردو نمونەیی کۆمەلگای ئیسلامییان پێک هینا!!

بێگومان نافرەت له میژووی ئیسلام دا رۆلێکی گرنکی هەبوه له به ناکام گه یشتنی کۆچکردن و بلاو بوونەوی ئیسلام، له جەنگەکانی موسولمانان دژی کوفرو بیدینان به شداری جەنگاوەرانی ئیسلامیان کردوه، ئایان به سەردا گێراون خوارە مەنیاان بۆ نامادە کردون، جەنگاوەرانیان هەلناوه بۆ هەلمەتبردن و خۆفیدا کردن، به نامۆزگاری و تانەلێدان جەنگاوەرانی هەلاتوویان گێراونەوه بۆ گۆڕەپانی جەنگ، بریندارو نه خوشیان تیمار کردون!

تییینی ئەوه دەکری: دەر حەق به ئەهلی ئیمان فەرمووی: ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ دەر بارەیی مونا فیه کانی ش فەرمووی: ﴿بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ چونکه موسولمانان برای یه کترین و خۆشه وستی و هاریکاری سۆزو به زه یییان بۆ یه کتری به دل و به گیانه: به پێچه وانهی دوو پرووه کان هیچ هێزێکی مەعنه وی نیه کۆیان بکاتهوه بیرو باوه رێک نیه یه کیان بخاو به یه کیانه وه به سستیته وه. به لکوو هەندیکیان شوێنکه وتووی هەندیکیان، له گوماندارو ترسو رۆدی و راپایی و ترسو له رزدا، چونکه دلایان جیا جیا یه ک دل نین. ئەمجار پهروه ردار جگه له صیفه تی (ویلایهت) پشتگیری و هاریکاری نیتوان موسولمانان، پینج صیفه تی تریان بۆ دیاری ده کا که ده بنه خالی سهره کی جیا کردنه وی موسولمان له دوو پروو ئەم پینج رهوشته په سندانەش ئەمانه:

١- ﴿يَا مَرْوَنَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فەرمان به یه کتری ده کەن به چاکه کردن به لام مونا فیه جله وگیری ده کەن له فەرمان به چاکه.

٢- ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ موسولمانان جله وگیری ده کەن له خراپه به پێچه وانهی دوو پرووه کان که فەرمان ده کەن به خراپه کاری.

٣- ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ موسولمانان به رێک ئو پێکی نوێزه کانیان به خوشو و خوضوعه وه نه نجام دەدەن و له بهر خاتری خودا ده یکن، به لام دوو پرووه کان

که هه‌لدهستن بۆ نوێژ به‌ته‌مبه‌لی و له‌شکرانییه‌وه نوێژه‌کانیان ده‌که‌زو بۆ ناوو شۆرده‌تو بۆ نه‌وه‌ی جاوبه‌سته‌کی له‌خه‌لکی بکه‌ن.

۴- ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ موسوڵمانان زه‌کاتی مالو سامانی خۆیان به‌ریکتو پێکی ده‌ده‌زو خێرو صه‌ده‌قه‌ی تریش ده‌به‌خشن به‌ئاجان. به‌پێچه‌وانه‌وه دوورووه‌کان به‌خیلی ده‌که‌زو ده‌ستی خۆیان ده‌قوچێنن.

۵- ﴿وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ موسوڵمانان فرمانبه‌رداری فرمانی خوداو پێغه‌مبه‌ری خودان، چیان فرمان پی‌بکری، نه‌نجامی ده‌ده‌ن، جله‌وگیری چیان لی‌بکری لی‌دوو ده‌که‌ونه‌وه، به‌لام مونا‌فیه‌کان هه‌میشه یاخی و سنوور به‌زێزو پابه‌ندی فرمانی خوداو پێغه‌مبه‌ری خودا نین!! ﴿أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌هۆی نه‌وه‌ر وه‌شته‌جوانو په‌سهندانه‌وه، نه‌و موسوڵمانانه‌ شیایو ره‌حمه‌تو به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارن، خودا به‌لێنی ره‌حمه‌تی خۆیان پی‌ده‌دا له‌دو‌نیاو قیامه‌ت دا. پێگومان په‌روه‌ردگار عه‌زیزو بالاده‌سته هه‌رشتێکی بۆی ده‌یکا، هه‌ر واده‌و به‌لێنیک بدا، هه‌ر هه‌ر شه‌یه‌ک بکا ده‌یه‌ینیتته‌جی، هه‌کیو دانایه، کاروباری بوونه‌وه‌ر به‌گۆره‌ی عه‌داله‌تکاریو دانایی خۆی ریکتو پێک هه‌لده‌سو‌پرتنی که‌وابی به‌هه‌شتو ره‌زامه‌ندی خۆی به‌موسوڵمانان ده‌به‌خشی، بۆ مونا‌فیه‌کانیش ناگری دۆزه‌خو قارو غه‌زه‌بی!!

پێوسته‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ بکه‌ین که‌ پیتی (س) له‌وشه‌ی (سیرحمهم) دا بۆ ته‌نکیدو مو‌باله‌غه‌یه، مانای تابه‌تکردنی کردار نا‌کا به‌زه‌مانی داها‌تووی نزیک، چونکه‌ ره‌حمه‌تو به‌زه‌یی خودا بۆ موسوڵمانان هه‌میشه‌ییو به‌رده‌وامه.

ئه‌مجار نه‌و واده‌و به‌لێنه‌ی داویه‌تی به‌موسوڵمانان شی ده‌کاته‌وه‌و نه‌وه راده‌گه‌ینی که‌ ره‌حمه‌تی خودا زۆر شت ده‌گرێته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ په‌روه‌ردگار به‌لێنی به‌پیاوانی موسوڵمانو ئافه‌ره‌تانی موسوڵمان داوه، که‌ شادیان بکا به‌باغو باغاتێ به‌هه‌شت که‌ به‌ژێر دارو دره‌خته‌کانی دا جو‌گه‌و جو‌بار ده‌کشێن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ناو نه‌و به‌هه‌شته‌ رازوه‌دا ده‌مینه‌وه،

له‌زه‌تو خوشی لی وهرده‌گرن، ﴿وَمَسَاكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَاتٍ عَدْنٍ﴾
 خانویه‌ره‌ی دل‌گرو رازاوه‌ی بۆ ناماده‌کردون، له‌ناو به‌هه‌شتی نه‌به‌دی دا،
 وێرای نه‌و خانوو باله‌خانه‌ی دل‌گیرانه، سه‌رباری نه‌و هه‌موو ئامێرو هۆکاری
 خوش‌گوزه‌رانی و به‌خته‌وه‌رییه: که نه‌چاو بینویه‌تی و نه‌به‌سه‌ر دلی که‌س دا
 به‌خه‌یال رابوردوه، نه‌و خودا پێداوانه‌ نازو نيعمه‌تیکی تریان هه‌یه: که
 له‌هه‌موو نيعمه‌ته‌کانی تری به‌هه‌شت خوشتر و به‌له‌زه‌ت تره، نه‌ویش
 ره‌زامه‌ندی خودایه‌ بۆیان، بۆیه ده‌فرموی: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾
 هه‌یه بۆ موسولمانان ره‌زامه‌ندی خودا که زۆر له‌به‌هه‌شت گه‌وره‌ترو، زۆر
 له‌به‌هه‌شت مایه‌ی شادمانی تره. شتیکی به‌ل‌گه‌ نه‌ویستیشه که کامه‌رانی
 گیانی خوشتر و پێرۆزتره له‌له‌زه‌ته‌تی جه‌سته‌یی. نه‌وه‌ی پشتگیری نه‌مه ده‌کا:
 نه‌و فرموده‌یه‌یه: که ئیمام مالیکو موسلیهو بوخاری له‌نه‌بو سه‌عیدی
 خودرییه‌وه ریاویه‌تیان کردوه که پێغه‌مبه‌ر فرمویه‌تی: (ان لله عزوجل
 يقول لأهل الجنة، فيقولون: لبيك ربنا وسعديك، والخير في يدك.
 فيقول: هل رضيتم؟ فيقولون: وما لنا لانرضي يارب، وقد اعطينا
 ما لم نعط أحداً من خلقك، فيقول: الا اعطيكم افضل من ذلك؟
 فيقولون يارب وای شیئ افضل من ذلك؟ فيقول: احل عليكم رضواني
 فلا أسخط عليكم بعده أبداً).

هه‌ندی له‌راقه‌که‌ران پێیان وایه: (رضوان) بریتی‌یه له‌بینینی زاتی خودا
 له‌روژی قیامه‌ت دا. وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
 الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس/ ۲۶.

بێگومان ساتیک په‌یه‌ه‌ندی به‌زاتی کردگار ساتیک بینینی نه‌و زاته
 بێچوونه، له‌هه‌موو خوشی و به‌خته‌وه‌رییه‌ک گرن‌گتره، به‌ل‌کوو هیچ خوشی‌یه‌ک
 له‌ناستی دا به‌خوشی داناند‌ری. به‌لێ ساته‌وه‌ختیک که له‌قولا‌یی دلی
 ئاده‌میزادا شو‌عه‌یه‌ک له‌و نووره‌ نه‌زه‌لی و نه‌به‌دییه‌ی که چاو ده‌رکی نا‌کا
 رونا‌کایی‌یه‌ک ده‌نوێنی، ساتی هالهاتنی نه‌و نووره له‌ناو گیانی ئاده‌میزادا،
 تاقه‌ ساتیک له‌و ساتانه‌ی که رێ ده‌که‌وی بۆ که‌می‌ک له‌ئاده‌میزادان
 بریسه‌که‌یه‌ک له‌نووری خودا ده‌که‌وێته ناو دلو گیانیانه‌وه، هه‌موو خوشی و

له زه تیگ له ناستی دا به هیچ ده ژمی درین، دهی ده بی چ بگوتی به زامه ندی به کی خودایی که هه مو گیان دا پوشی و هه میسه به بی برانه وه ههستی پی بکری!! جا که بهروه ردگار له نایه ته که دا سی شتی باس کردن (الجنات، المساکن الطیبة، رضوان من الله) نه مجار فهرمووی: ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واته: نه واده و به لینهی خودا، یان نه و ره زامه ندی به، یان نه و خوشی و له زه ته مادی و معنوی یانه به به که وه به مرار که بیشتنیکی فره گه وه یه و هیچ خوشی به کی تری ناگاتی، بهم له زه ته و نیعمه تانه پاداشی موسولمانه راستاله کان ده دینه وه و نه و پاداش و نیعمه تن نه که نه و خوشی و له زه تانهی دنیا که مونا فیکو کافره کان هه ولی به ده ست هینانی ده دهنو هه میسه هه لپه یانه بویان!!

جیهاد و تیکویشان دزی کافرو مونا فیکه کان

يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولَا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

پاش نه وهی بهروه ردگار وه صفی موسولمانانی کردو نه و ره وشته جوانانهی وه پال دانو واده و به لینهی پاداشی هه ره باشی پیدان، بهرترین پله و پایه به هه شتی بو ته رخان کردن، جاریکی تر گه پرایه وه بو سهر مونا فیکه کانو هه ره شهی توندی لی کردنو ترساندن به وه که وه ک کافره کان جیهادیان له دژ بکری، خستنی به پیری نه و کافرانیه که به ناشکرا نیعلانی کوفرو بی دینی خویان کردوه.

فهرمان ده‌کا به پیغهمبهره‌که‌ی که جیهاد بکا له‌دژی کافرانو مونا‌فیکان موسولمانان هه‌لبنی بۆ جه‌نگان دژی نه‌وانه‌ی به‌ناشکرا جاپی کافیه‌تی خۆیان داوه‌و دژی نه‌وانه‌ش که به‌رواله‌ت خۆیان به‌موسولمان حلیب ده‌که‌نو له‌دل دا کوفریان په‌نهان کردوه.

قورئان شه‌وه ده‌چه‌سپینی که مونا‌فیکه‌کان قسه‌ی کوفر نامیزیان کردوه‌و دوا‌ی شه‌وی جاپی موسولمانبوونی خۆیان دا کافریونه‌وه ویستیان کاریک نه‌نجام بدن: که تیرۆر کردنی پیغهمبهر بوو به‌لام بۆیان نه‌نجام نه‌درا، ده‌بی شه‌وان بۆچی رقیان له‌پیغهمبهر بی؛ خۆ ره‌وانه‌ کردنی پیغهمبهر بیجگه له‌خیرو به‌ره‌که‌ت بۆ شه‌وانو بۆ هه‌موو ئاده‌میزاد هیچی تر نیه. شه‌مجار په‌روه‌ردگار مونا‌فیکه‌کان هه‌لده‌نی که بگه‌رینه‌وه‌و تۆبه‌ بکه‌نو چی‌تر درێژه به‌کوفرو دوورپوویی خۆیان نه‌دن.

ده‌قه‌که‌ی قورئان به‌گشتی حالو چۆنیه‌تی مونا‌فیکه‌کان راده‌نوینی و زۆر له‌هه‌لۆسته‌کانیان ناشکرا ده‌کا، ئاماژه‌ به‌وه ده‌کا که زۆر جار هه‌ولیان داوه شه‌رو ناره‌حه‌تی به‌پیغهمبهرو موسولمانان بگه‌یه‌ن. چهند سه‌رگوزشته‌یه‌ک هه‌ن هۆکاری تایبه‌تی بۆ هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان دیاری ده‌که‌ن.

قه‌تاده ده‌لی: ده‌رباره‌ی عه‌بدو‌ل‌لای کوری ئوبه‌ی نازل بووه، شه‌وه‌بوو: دوو پیاو شه‌ریان سوو یه‌کیان جو‌هه‌نی و شه‌ویریان شه‌نصاری. کابرای جو‌هه‌نی به‌سه‌ر شه‌نصارییه‌که‌دا زال سوو، عه‌بدو‌ل‌لا به‌کابرای شه‌نصاری وت: شه‌وه بۆ نایه‌ن یارمه‌تی برا‌که‌تان بده‌ن؟ سو‌تندم به‌خودا وینه‌ی ئیمه‌و وینه‌ی مو‌حه‌مه‌د وه‌کوو وته‌ی مه‌شه‌ه‌وری کابرا وایه‌ که وتی: (سه‌گه‌که‌ت قه‌له‌و بکه‌ بتخوا) شه‌مجار وتی: نه‌گه‌ر بگه‌رینه‌وه‌و بۆ مه‌دینه‌ ده‌بی عه‌زیزو پیاو ماقووله‌کانمان شه‌و ناکه‌سه‌به‌چانه وه‌ده‌رنین. پیاویک له‌موسولمانان به‌په‌له‌ چووه‌ خزمه‌ت پیغهمبهرو شه‌و قسانه‌ی بۆ گه‌راپه‌وه، پیغهمبهر ﷺ له‌دوا‌ی ناردو په‌رسیاری لی کرد: بۆچی شه‌و قسانه‌ت وتووه: شه‌ویش سو‌تندی خوارد که شتی وا نه‌بووه شه‌و قسه‌ی ئاوا‌ی نه‌گوتووه. ئیتر په‌روه‌ردگار شه‌م ئایه‌ته‌ی نارد هه‌واری!

نيمام نه بو جه عفه رى كورى جهرير له نيبنو عه بباسه وه ده گيريتنه وه ده لى: روتيك پيغه مبه ر (ﷺ) له ژير سي به رى دره ختيك دانيشتبوو، فهرمووى: روتيك پياويك دى بو لاتان به چاويكى شهيتانانه ده روانى بوتان، كه هات قسه ي له گهل دا مه كن. وهنده ي پى نه چوو پياويكى چاوشين به ده ركه وت، پيغه مبه ر (ﷺ) بانگى كردو پى فهرموو: له سهر چى ترو هاوه لانت جوتنم پى ده دن؟؟

پياوه كه هه ستاو رو يى هاوه له كانى هينان، هه موويان سوينديان خوارد: كه نه وه يان نه گوتوو، نه وهنده يان سويند خوارد پيغه مبه ريان رازى كردو لييان خوشبوو، نيتر په روه ردگار نايه تى ﴿يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا...﴾ كى ناره خوارى.

عوپوه ي كورى زوبه يرو هى ترش ده لين: نه م نايه تانه ده ريساره ي جوللاسى كورى سووه يدى كورى صاميت هاتوونه خوارى. نه م كابرايه كو له به سه يه كى له خيزانه كه ي هه بوو، ناوى عومه يري كورى سه عدبوو، جوللاس وتى: نه گهر نه وه ي موحه ممد هيناويه تى راستبى، نه وه نيمه حالمان له م گويزرژانه ي خومان خراپتره، عومه ير وتى: سويند به خودا نه ي جوللاس! نه تو خوشه ويسترين كه سى بو من، پيم ناخوشه زيانت پى بگا، نه تو قسه يه كت كرد نه گهر باسى بكه م هيام ده چى، نه گهر بيشارمه وه ده مكورژى. يه كيان له وى تريان لام سوو كتره، هه واله كه ي به پيغه مبه ر (ﷺ) گهيانندو پيغه مبه ر (ﷺ) به روى دادا يه وه، نه ويش نينكارى كردو وتى: من شتى وام نه گوتوو. سويندى خوارد كه شتى واى نه گوتوو، نه مجار په روه ردگار نه م نايه تانه ي ناره خوارى. پياوه كه وتى: به لى گوتوومه، وه لى خودا توبه ي داناوه من توبه ده كه م نيتر نه مه ي لى قبول كرا.

به لام نه م ريوايه تانه تيكر له گهل رسته ي ﴿وَهُمْ اَوْ اِمَامٌ يَنَالُوهُ﴾ كه له نايه ته كه دا هديه ناگونجى، چهند ريوايه تيكي تر هه ن: نه وه ده چه سپينن كه مه به ست به و شته ي كه مونا فقه كان ويستيان نه نجامى به دهنو بويان نه كرا نه وه بوو: كه له كاتى گه پانه وه ي پيغه مبه ر (ﷺ) له غه زاي ته بوو ك كومه ليك دوو روو ويستيان به غافلگيري پيغه مبه ر (ﷺ) تيرور بكهن.

یه کی‌ک لهو ریوایه تانه نه‌ویه: که نیمام نه‌حمه ده‌لی: یه‌زید
 بۆیگی‌رینه‌وه ده‌لی: وه‌لیدی کوری عه‌بدوللای کوری جه‌میع له‌باوکی
 طوفه‌یل‌هوه بۆیگی‌رینه‌وه، کاتی پیغه‌مبهر ﷺ ویستی له‌غزای ته‌بووک
 بگه‌رپته‌وه، فرمانی دا جار بدری: که پیغه‌مبهر ﷺ له‌که‌لو به‌رزایی به‌که‌وه
 ده‌گه‌رپته‌وه، با هیچ که‌س له‌وتوه نه‌گه‌رپته‌وه، تیر ده‌سته‌یه‌ک له‌و دو‌رووانه
 ده‌و چاوی خۆیان دا‌پۆشیو له‌و ریگه‌وه هاتن به‌نیازی نه‌وه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ له‌و
 ریگا سه‌خته‌یه هه‌لدیرن به‌سه‌ر ولاغه‌که‌یه‌وه، له‌و کاته‌دا عه‌ممار ولاغه‌که‌ی
 لی ده‌خو‌ری حوزه‌یفه‌ش له‌پیشه‌وه هه‌وساره‌که‌ی راده‌کیشا. عه‌ممار به‌گزیان
 دا چو‌وه‌وه، پیغه‌مبهر ﷺ له‌ولاغه‌که‌ دابه‌زیو دو‌رووه‌کان نه‌بیانتوانی
 کاره‌که‌یان نه‌نجام به‌دن، نایه‌تی ﴿وَهُمَّوْا بِمَا كُمْ يَنْالُوا﴾ ده‌ریاره‌ی ئه‌م روداوه
 نازل بو‌وه^۱ ته‌مجار پیش نه‌وه‌ی به‌چینه‌ سه‌ر راشه‌کردنی نایه‌ته‌کان با‌بزانبین
 جیهاد چه‌ند جو‌ری هیه؟!

جیهاد: سی جو‌ری هیه: جیهاد کردن له‌دژی دو‌ژمنی‌کی ناشکراو دیار،
 جیهاد دژی شه‌یتان، جیهاد کردن دژی نه‌فس و تاره‌زو. نایه‌تی ﴿وَجَاهِدُوا فِي
 اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ الحج/۷۸، هه‌رسی جو‌ره‌کانی جیهاد دگرتیه‌وه.
 هه‌روه‌ها نایه‌تی ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ التوبة/۴۱، نه‌میش هه‌رسی جو‌ره‌که ده‌گرتیه‌وه. پیغه‌مبهر ﷺ له‌م
 باره‌وه فهرمو‌یه‌تی: ﴿جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَالسِّبْغِ﴾ ئه‌م
 فهرمو‌وده‌یه نیمام نه‌حمه‌وو ته‌بو داودو نه‌ساتی و ئیبنو حه‌بازو حاکم
 له‌ته‌نه‌سی کوری مالی‌که‌وه ریوایه‌تیا‌ن کردوه.

ئیب‌نو که‌شیر ده‌فهرمو‌ی: په‌روه‌ردگار فرمانی به‌پیغه‌مبهر کردوه: که
 جیهاد بکا دژی کافرو مو‌نافقه‌کانو توندو تیژ بی له‌گه‌لیان، وه‌کوو چۆن
 فرمانی پی کردوه: که باوه‌شی عه‌طفو به‌زه‌یی بو موسولمانان بکاته‌وه‌و
 له‌گه‌لیان دا هیدی و هیمن بی.

^۱ بو‌زیده ته‌فصیل و ئاگادار بوون به‌روانه (الاساس في التفسير) دا‌نراوی
 مام‌وستا سعید حوی ج ۴/۲۳۲۹-۲۳۳۲.

هه‌والی نه‌وه‌شی پیداهه: که سه‌ره‌نجامی کافرو مونا‌فیان له‌روژی قیامت دا ناگری دۆزه‌خه.

هه‌رتیبو که‌ثیر ری‌ویه‌تیک له‌ئیمام عه‌لییه‌وه ده‌گیرته‌وه ده‌لی:
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌چار شمیشه‌وه نێردراوه. شمشی‌رتیک بۆ هاویه‌شه‌یدا کمران
 ﴿فَإِذَا انْشَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرَامُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ التوبة/۵، شمشی‌رتیک
 بۆ کافرو خاوه‌ن نامه‌کان ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
 الْآخِرِ، وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ
 الَّذِينَ أُتُوا بِالْكِتَابِ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
 صَاغِرُونَ﴾ التوبة/۲۹. شمشی‌رتیک بۆ دوورووه‌کان ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ
 وَالْمُنَافِقِينَ﴾ التوبة/۷۳، شمشی‌رتیک بۆ یاخی بوه‌کان ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي
 نَدِيعٍ حَتَّى تَفِيئُوا إِلَى أَمْرِ اللَّهِ﴾ الحجرات/۹.

تیبو عه‌بیاس ده‌فرمو: په‌ره‌ردگار فرمانی به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه
 که به‌شمشیر جهاد له‌گه‌ل دوورووه‌کان دا بکا به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی توندو تیز!!
 به‌کورتی مونا‌فیه‌کان نه‌گه‌ر دووروویی خویان ناشکرا کرد به‌شمشیر
 جهادیان له‌گه‌ل ده‌کری، ته‌گه‌ر نی‌فاقه‌کیان ده‌رنه‌خست وه‌کوو موسولمانان
 مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کری مه‌گه‌ر له‌ئاین هه‌ل‌گه‌رینه‌وه یان له‌کۆمه‌لی
 موسولمانان یاخی ببزو تاوه‌نه‌ چه‌کو سه‌نگه‌ر بگرن، یان شه‌عائیری ئیسلام
 جی به‌جی نه‌که‌ن!

بی‌گومان له‌ روژگاری ئیمه‌ دووروو زۆرو زه‌به‌نده‌ن، خاوه‌ن ده‌سه‌لاتو قسه
 روشتوو کار به‌ده‌ستن، روژ به‌ روژیش په‌ره‌ده‌سینزو له‌زیاد بووندان،
 موسولمانانیش پالیان لی داوه‌ته‌وه‌و چاوی خویان نوقاندوه، لایه‌نی خودا
 به‌رده‌ن له‌ترسی زمانی کافرو دووروو!! سه‌یره ده‌لی‌ی نایه‌تی ﴿يَجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ یان نه‌بیستوه؟!

نه‌مجار دینه‌ سه‌ر رافه‌کردنی نایه‌ته‌کان: که ده‌فرمو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
 جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ ته‌ی پیغه‌مبه‌ر! تیب‌کۆشه‌و
 به‌رده‌وام به‌ له‌سه‌ر تیب‌کۆشان له‌سه‌ر به‌ره‌نگاری‌بوونه‌وه‌ی تاقمی کافرو دووروو،
 هه‌ول به‌ بۆ ته‌وه‌ی له‌هه‌لو‌ئستی خویان په‌شیمانان بکه‌یه‌وه، توندو تیزه

لہ دژیانو نەرمو نیانی لەبەرامبەریان دا مەنۆینە، وەکوو چۆن ئەوان نەویەری
هێزو توانای خۆیان دژی تو بەکار دەهێنن. توانای خۆت بخەکارو بەرەنگاریان
ببەو: بەبەلگەو دەلیل بۆریان بەدە، بەشمشێرو گورزو تیر شەریان لەگەڵ بکە.
هەلەبەتە نەم چەکنو نامێزانە بەگۆیەری رۆژگار دەگۆرێزو دەبێ موسوڵمانان
هەول بەدەن لەگەڵ بارودۆخ دا چەکی پێوستیان هەبێ.

یێگومان زانایانی ئیسلام کۆکن لەسەر ئەو کە دوورپوو بەگۆیەری
شەریعت مامەڵە موسوڵمانانیان لەگەڵ دەکریو شەریان لەگەڵ ناکری
مەگەر بەناشکرا لەنایین هەلگەپنەو، یان لەکۆمەڵی موسوڵمانان یاخی بنو
سەنگریان لی بگرن، یان بەنەنقەستو نینکەبەری شەعائیری ئیسلام جێ
بەجێ نەکەن، لەو پێشیش فەرموودە کە ی ئیبنو عەباسمان باس کرد کە
فەرموویەتی: (جهاد الکفار بالسيف وجهاد المنافقين باللسان) جیهادی
کافران بەشمشێرو جیهادی دوورپووکان بەنامۆژگاریو بەلگەو دەلیل.

یێگومان جوله کە کافرەکانی مەدینە رۆژ نەزیەتی پێغەمبەریان دەدا،
تەنانت وشە (السلام علیکم) یشیان گۆریبوو کە تووشی پێغەمبەر
دەبوون، دەیانگوت (السلام علیکم) واتە: مردنت لەسەر بێ. پێغەمبەریش
لەو لامیان دا دەیفەرمو: (وعلیکم) پاشان چەندەها وادەو بەلێنی خۆیان
هەلەشاندەو ئەو روداوانە لی کەوتنەو کە لەو پێش باسمان کردن.

بەلام پێغەمبەر ﷺ مامەڵە لەگەڵ دوورپووکان دا بەشیوەیەکی نەرمو
نیان بوو، نەم هەلۆستە نەرمو نیانە پێغەمبەر ﷺ بەرامبەریان وای لی کردن
جورئەت بکەن ئەوانیش نەزیەتی پێغەمبەر ﷺ بەدەزو پاشملە تانەو تەشەری
لی بەدەزو پێی بلێن: (هو اذن)... هتە. نیتەر لەم نایەتەدا پەرورەدگار
فەرمانی بەپێغەمبەر کرد: کەچی دی نەرمو نیانیان لەگەڵ نەنۆتی، بەلگەو
بەرامبەر ئەوانو کافرەکان توندو تیژ بێ، چونکە وێنە ئەوانە بەنەرمو نیانی
ناچارێزو پەندو عیبەرەت وەرناگرنو تەمبێ خواردو نابن. وەکوو شاعیریکی
عەرەب دەلی:

ووضع الندی فی موضع السیف بالاعلا

مضر کوضع السیف فی موضع الندی

بهراستی نه‌مه جیهادیکی زۆر سه‌ختو دژواره، چونکه ده‌بی
هه‌لوئستیکی بنوئنی بهرام‌بهر دوورووه‌کان مام ناوه‌ندی بی نه‌وه‌کوو
موسولمانان به‌نهرمو نیانی و عه‌طفو به‌زه‌بی له‌گه‌لیان دا بجوولیت‌هوه،
نه‌وه‌کوو کافره‌کان توندو تیژ بی له‌دژیان، واته: ده‌بی زۆر دادپه‌روه‌رانه له‌گه‌ل
نهم تاقمه‌دا بجوولیت‌هوه. بۆیه نیمامی عومهر لهم باره‌وه ده‌فهرموئ: (اذلوه‌م
ولا تظلموه‌م) بیان‌خه‌نه ژیر رکئی خوتانه‌وه سه‌میان لی مه‌که‌ن!!

بیگومان سیاسه‌تی ئیسلامی داناو پابه‌ند به‌فهرمانی خوداو لی‌هاتویی
پیغه‌مبهر ﷺ ده‌بارهی مامه‌له کردنی موسولمانان له‌گه‌ل دوورووه‌کان وای
کرد زوره‌ی زۆری نه‌و مونافیقانه تۆیه بکه‌نو په‌شیمان بینه‌وه به‌راستی به‌دلو
به‌گیان موسولمان بین.

﴿وَمَا أَوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ دنیابه سه‌ره‌نجامیانو شوئنی
حه‌وانه‌وه‌یان دۆزه‌خه، شوئنی تریان نیه جگه له‌و شوئنه ناخۆشه، به‌راستی
خراب ناکامی‌که نه‌و ناکامه‌ی نه‌وانو خراب مه‌نزلو نیشه‌مه‌نییه‌که،
ههرکه‌سی بجیته ناوی نامرئو له‌و سزایه رزگاری بی، ژبان‌که‌شی چ ژبان‌تیک
نیه. پی‌ی بگوترئ: ژبان! به‌کورتی نه‌و دوورووانه دوو عه‌زاییان ده‌درئ؛ سزای
دونیا‌یان له‌سه‌ر ده‌ستی موسولمانان که جیهادیان له‌گه‌ل ده‌کرئ، سزای
قیامه‌تیشیان به‌ناگری دۆزه‌خه...

نه‌مجار په‌روه‌ردگار تاوانی مونافیق‌ه‌کان دیاری ده‌کا، نه‌و تاوانانه‌ی که
ده‌بنه هۆی نه‌وه‌ی وه‌کوو کافره‌کان جیهادیان له‌گه‌ل بکرئ: نه‌و تاوانانه‌ی که
بریتین له‌بان‌گه‌شه‌ی کوفرو هه‌ل‌دان بۆ تیرۆرکردنی پیغه‌مبهر و گالته‌کردن
به‌نیشه‌نه‌کانی خوداو به‌پیغه‌مبهر به‌موسولمانانو فهرموئ: ﴿يَخْلَقُونَ بِإِذْنِ اللَّهِ
مَا قَالُوا﴾ سوئند به‌خودا ده‌خۆن، که نه‌و وشه کوفرا‌نه‌ی پالیان دراوه
نه‌یان‌گوتوه، قورنانی پیروژ نه‌و وشه کوفرا‌نه‌ی که نه‌وان وتوریا‌نه باسیان
ناکا، نه‌وه‌نده شتیکی ناشیرینو نه‌گونجاویان گوتوه قورشان خۆده‌پارێزی

لهباسکردنیان! همروهها بۆ نهوهی موسولمانان نهو وشه ناشیرینانه نهخویننهوه، چونکه نهگهر قورئان نهو وشه ورستانهی نهوان گوتیویانه بیچهسپاندنایه موسولمانان دهیانخویندنهوه.. ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ بیگومان نهوان وشهی کوفریان وتووه، که دهلین: نهمان وتووه درۆ دهکمن، شتی وایان گوتووه کوفری ناشکرایه، نهوان پاش نهوهی بهموسولمان خوین پیشان دابوو نیعلانی نیسلامهتی خوین کردبوو، نیظهاری کوفرو بییدینی خوین نهنجام دا. دواي نهوهی کوفرهکهیان شاراوهبوو ناشکریان کرد! ﴿وَهُمْ أَعْمَىٰ﴾ بری لهو مونافیقانه ههولی تیرۆر کردنی پیغهمبریان داو بۆیان نهکرا، ویستیان لهبندهزو بهرزایی (العقبه) که لهغهزای تهبووک دهگهراپهوه ههلیدین. ژمارههی نهه تیرۆرکهمرانه بهگویرههه فهرموودهیهک که نیمامی موسلیم ریوایهتی کردوه دوانزه کهس بوون، لهریوایهتیکی نیمام نهحمهدیش دا عهمار جهخت لهسهر نهوه دهکاتهوه که دوانزه کهس بوون!

﴿وَمَا نَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نهو مونافیقانه لهنیسلامو ناردنی پیغهمبهر ﷺ شتیکیان نهبینیوه شیایو رق لی بوونهوهو ههولدانی تۆلهکردنهوه بی بیجگه لهوهی: که خودا بهفهضل و گهورهههی خوئی بههوی دهستکهوتی جهنگهوه نهوازو پیغهمبهریشی بی ناتاج کردوه، که نهو مالو سامانه دهسکهوتهیه بهلایانهوه خوشهویسترین شته، نهوانیش وهکوو نهنصارهکانی مهدینه ههژارو موحتاج بوون، بۆیه پیغهمبهر ﷺ رۆژیک لهوتهیهکی^۱ رووبهرووی نهنصارهکان فهرمووی: (كُنْتُمْ عَالَةً، فَأَغْنَاكُمُ اللَّهُ بِئِي) واته: زوریهه زۆری دانیشتوانی مهدینه دهستکورتو ههژار بوون، بههوی کوچکرنی پیغهمبهر ﷺ بۆناویان دهولهمهند بوون.

بهکورتی شتیکی نهه بیته هۆکاری نهوهی نهو مونافیقانه رقیان لهپیغهمبهر و نیسلام بی جگه لهوهی که خودا بهفهضل و گهورهههی خوئی

^۲ تهفسیری مهرغی ج ۴/ ۱۶۶، فی ظلال القرآن ج ۴/ ۲۵۷.

نیسلامی کردوہ بدھوکاری تہوہی تہوان دہولہمہند بن! تہمہ پیئی دہگوتری
مہدحی شیوہ زہم۔

تہمجار سہریاری تہم ہموو خرابہ کاریو تاوانکردنہ دہرگای تویہو
پہشیمان بوونہوہ کراوہو لہسہریشتہ ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا لَكَ خَيْرٌ أَلَهُمْ﴾ تہگہر تہو
دوورپوہ تاوانکارانہ تویہ بکہنو واز لہدوورپووی خویان بیئنن، چیدی کرداری
ناپہسند نہکہنو گرفتاری ناشیرین نہلین، تہوہ تہو تویہو گہرانہوہ دہبیٹہ
خیرو بہرہمہندی دونیاو قیامت دہبن: خودا تویہیان لی وہردہ گریو بہمرز
دہگہن، لہدونیا دا دہچنہ پیڑی موسولمانانہوہو رہوشتی تہوان ہلدہ گہن،
پشت بہخودا دہہستزو رازی دہبن بہقہزاو قہدہری خودا، خوراگر دہبن
لہبرامبر تہنگو چہلہمہدا، تیدہکوشن بق وہدہستہینانی بہختہوہری
قیامتو بہراستی دہبنہ ہوالی پیغہمبہرو سوود لہرہوشتہکانی وہردہ گہن،
قیری برابہتیو ہم تہانہنگیو ہاریکاری موسولمانان دہبن۔ لہقیامتیش دا
بہبہہشتیان شاد دہکاو لہناو نازو نیعمہتی بہہشت دا رادہبوترن۔ ﴿وَإِنْ
يَتُوبُوا يُعَذِّبْهُمْ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تہگہر پشت ہلدکہنو
روو وہرگپن لہم بانگہوازیہو تویہ نہکہنو سوور بن لہسہر دوورپوویو
خرابہکاری تہوہ پہروہردگار لہدونیاو قیامت سزای بہنازاریان دہدا،
لہدونیا دا بہجورہا سزا تولہیان لی دہستیننی: بہکوشتزو پیرن، بہمراندنی
ژنو مندالیان، بہدہست بہسہراگرتنی مالو سامانیان، بہژانی راپیو دلہ
راوکیو ترسو خہمو خفہتاوی۔ بہجوریک کہ اکونہ مشکیان لی بینہ
قہیصری او عمرز لہخویان نہگری وہکوو لہنایہتیکی تردا ناماژہ بہمہ دہکاو
دہفرموی: ﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلُّوْا إِلَيْهِ، وَهُمْ
يَجْمَحُونَ﴾ القیۃ/۵۷۔

یان دہفرموی: ﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ المنافقون/۴،
ہمیشہ ژانی دونیا یان خہمو خفہتوترسو دلہراوکیہ۔

لہقیامتیش دا تہوہ سزاو تولہیان ناگری دوزہخہو دہخرینہ ناو قولایی
دوزہخہو دہرہکی تہسفہلہوہ، ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾

لههه موو سهر زهوی دا که سیکیان نیه سهر پیریشیاریان بی و یار مه تییان بداو
داکوزکیان لی بکا، چونکه که سیکن خودا ریسوای بکا، کی ده توانی پنهانی
بدا؟ له دونیادا هه موو ده رگایه کیان بهرودا داده خری، ولایه تو خوشه وستی و
هاریکاری موسولمانانیا نیه، کهس خاسیان بو نایژی. له قیامه تیش دا
نایه ته قورنانییه کان نه وه ده چه سپینن: که کهس پشتگیری کافرو مونافیق
ناکا.

دروژنی مونافیه کانو بی وادهو به لنییانو چیروکی شه علیه به
* وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَیْنِ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۷۵﴾ فَلَمَّا اٰتٰنَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا
بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۶﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی
یَوْمٍ یَّلْقَوْنَهٗ بِمَا اَخْلَفُوْا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ ﴿۷۷﴾
اَلَمْ یَعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلٰمُ الْغُیُوْبِ ﴿۷۸﴾

ده رباره ی هاتنه خواره و دی نه م نایه تانه چیروکیکی سهرنج راکیش هیه،
زوریه ی رافه کهرانی قورنان لیبه دا نهو چیروکیان هیئاوه و چه سپاندویانه
ههرچه نه لای زانایانی فرموده نه چه سپاوه!!

چیروکه کهش نه وهیه: طه بهرانی و نیبنو مهرد وهیهی و نیبنو نه بی حاته مو
بهیهه قی له نه بی نومامه وه ده گیر نه وه که هاوه لیکی پیغه مبهی که ناوی
شه علیه بی کوری حاطیب بو، وتی: نهی پیغه مبهی خودا! دوام بو بکه که
خودا ده وه مه ندیم بکا! پیغه مبهی فرمودی: مالویران! مالو سامانیکی
که م بتوانی سوپاسی خودای له سهر بکه ی زور باشتره له سامانیکی زور که
نه توانی سوپاسی خودای له سهر بکه ی. شه علیه وتی: به خودا! نه گهر خودا
مالو سامانم بداتی، زه کاتو صه ده قه ی پیوستی لی ده ده م! پیغه مبهی

دوعای بۆ کرد، ناژله لی پهیدا کردن، پهره یان ساندو زۆر بوون، تا وای لیهات کۆلانه کانی مه دینه نهیده کیشان! ناچار چووه ده ری شارو له وی خه ریکی به خێوکردنی ناژله کانی بوو، ده هات بۆ مزگه وتی مه دینه به په له پرۆزه نوێژه که ی ده کردو ده رۆشته وه بۆ لای حه یوانه کانی، وای لی هات شوین له وه رو پاوانی ده ور به ری مه دینه جیگای به خێوکردنی مه رو مالاتی شه علیه یان لی نه ده به وه وه، ناچار هه ندیک له شار دوور که وتسه وه، نیتر نهیده توانی ناماده ی نوێژی جه ماعهت بی، ته نها بۆ نوێژی جومه ه حازر ده بوو، نوێژی هه یینی ته نجام ده داو به کسه ر ده گه راپه وه بۆ لای ناژله کانی، پاش ماوه یه ک شه وه نده پهره یان ساندو پێیانسه وه هه له وگه ر بوو وازی له تاماده بوونی جومه و جه ماعهت هینا، ته مجار که نایه تی ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ هاته خواری، دو پیار دانران بۆ کۆکردنه وه ی زه کاتی مالو سامانی شه وه ده قه ره ی شه علیه ی لی بوو، پیغه مبهر ﷺ نامه یه کی بۆ نووسینو ناردی بۆ لای شه علیه، پیاهه کان هاتنه لای نامه ی پیغه مبهر یان پێداو بۆ یان خوینده وه، وتی: جار ی بچن بۆ لای خه لکی ترو که لی بووته وه به لای من دا وه رنه وه، جاکه دوا یی هاتنه وه لای شه علیه بۆ شه وه ی زه کاته که ی لی وه رگرن! وتی: وه لاه ی ته مه سه رانه یه، وه کوو سه رانه ده چی! برۆن من ته م سه رانه یه ناده م! نیتر نایه تی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ...﴾ تا ده گاته ﴿یکذبون﴾ نازل بوو.

نیینو جه ریرو نیینو مه رده وه یه ی له نیینو عه بیاسه وه ده گه رنه وه: ده لێن: دوا یی شه علیه زه کاته که ی هینا بۆ مه دینه، پیغه مبهر ﷺ فه رمووی: خودا جله وگه ر ی لی کردووم که زه کاته که ت لی وه ر یگرم نیتر شه علیه هه واری لی هه لساو گه لو خۆلی به سه ر خۆیدا کرد، به لام بی سوود بوو، پیغه مبهر فه رمووی: من کاتی خۆی پیم گوتی و به قسه ت نه کردم، شه وه سه زای کرداری خۆته. پیغه مبهر ﷺ له دونیا ده رچوو شه علیه زه کاته که ی هینا بۆ لای شه بو به کر شه ویش لی وه رنه گرت پاشان له سه رده می جێنشینی عومه ردا

زه کاته‌کی هیئا بۆلای نمو، نه‌ویش لی وهرنه‌گرت، له‌سه‌رده‌می جینشیینی تیمام عوسمان دا مرد!!

مامۆستا (د. وهبة الزحيلي) دواي گێڕانه‌وه‌ی نهم چیرۆکه ده‌لێ: له‌راستی دا نهم چیرۆکه لای فهرمووده زانان نه‌چه‌سپاوه و سه‌حیح نه‌یه چونکه شه‌عله‌به یه‌کیکه له‌هاوه‌لانی غه‌زای به‌درو خوداو پیغه‌مبهری خودا شایه‌تی نیماندارییان بۆ داوه. ئیبنو عب‌دولبه‌ر و توو به‌تی: قسه‌ی نه‌وانه‌ی که ده‌لێن: شه‌عله‌به زه‌کات نه‌ده‌ر بووه و نمو نایه‌ته ده‌رحق به‌شو هاتۆته خواری هیوا وایه نمو رایه راست نه‌بی.

ئیبنو حه‌جهری عه‌سقه‌لانی له‌ (الأصابة في تمييز الصحابة) دا دواي لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تیرو ته‌سل پێی وایه: خاوه‌نی نهم چیرۆکه شه‌عله‌به‌ی کوپی نه‌بی حاطیبه، ده‌لێ شه‌عله‌به‌ی کوپی حاطیبه هاوه‌لی به‌درو له‌جه‌نگی حونه‌ین دا شه‌هید بووه.

به‌ههر حال ده‌قه قورئانییه‌که به‌و نوسلوویه ناماژه‌ی بۆ کردوه، به‌و شیوه موبه‌مه‌ رای نواندوه، نمو ده‌گه‌یه‌نی که که‌سانێکی دووروو هه‌بوون: له‌کاتی هه‌ژاری دا له‌و جوژه واده‌یه‌یان داوون دوا‌یی که ده‌وله‌مهند بیون پابه‌ندی واده‌ی خۆیان نه‌بوون! نایه‌ته‌کان به‌رده‌وامن له‌سه‌ر په‌رده‌لادان له‌سه‌ر هه‌لو‌ستو کرداری دووروو‌ه‌کانو نه‌ینی به‌کانیان بۆ موسو‌لمانان ناشکرا ده‌که‌ن. جا چونکه نمو مونا‌فیکانه گ‌رۆ گ‌رۆ جو‌راو جو‌رن بۆیه قورئان به‌شیوه‌ی جو‌راو جو‌ر باسیان ده‌کا: جاریک ده‌فهرمو‌ی: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ التوبة/ ۶۱، ده‌میک ده‌فهرمو‌ی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ التوبة/ ۵۸، چه‌لیک ده‌یێژی: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ التوبة/ ۴۹، لیره‌ش دا ده‌فهرمو‌ی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ﴾ واته: هه‌ندیک له‌و مونا‌فیکانه هه‌یه په‌یمانیان به‌خوداو به‌پیغه‌مبهری خودا داوه و ده‌ده‌ن، ده‌لێن: ته‌گه‌ر خودا په‌فه‌ضلو گه‌وره‌یی خۆی ده‌وله‌مهندمان بکاو مالو سامانمان بداتێ ﴿لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به‌ته‌نکیده‌وه ده‌لێن: نیمه زه‌کاتی مالو سامانمان به‌ریکو

بیتکی ده‌دهین، خیر و خیرات ده‌کین، مال ده‌به‌خشین له‌پیناو ره‌زامه‌ندی خودادا، بنده‌ی راستالو گوتراپه‌لی فرمانی خوداو پیغمبر ده‌بین.

﴿ فَلَمَّا آتَاهُم مِّنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴾ که‌چی

کاتی رزقو رژی زوری پیدانو مالو سامانیان زور بوو، رژیو چروکییان نواندو زه‌کاتی واجبیان له‌مالو سامانی خویان دهرنه‌کرد، له‌پیناو نه‌نجامدانی کاری چاکو خیر و خوشی و باربووی جه‌نگاوهرانو به‌هاناوه‌چوونی لیتهمو‌ماوان هیچیان نه‌به‌خش، پشتیان هه‌ل‌کردو خویان له‌کومه‌گی کردنی هه‌ژاران گرتوه، جا وه‌نبی نهم پشت هه‌ل‌کردنه‌یان شتیکی لاره‌کی بی‌وبده‌گمهن رووی دا بی، به‌ل‌کو له‌قولایی دلپانه‌وه‌به‌هموو سووریونو لیبرانه‌وه پشتیان هه‌ل‌کردو به‌نه‌نقه‌ستو به‌هوی رژیو چروکییان‌وه ده‌ستی خویان قوچاندو به‌هیچ کلوجی ربیازی مالبه‌خشینیان ره‌چاو نه‌کردو به‌لای دا نه‌چوونو له‌بیر خویان برده‌وه، نه‌نانت نه‌گمر بیریشیان بیتسه‌وه، بیر خویانی ناهیننه‌وه‌و گوی خویانی لی که‌ر ده‌کمن نه‌گمر بانگ بکرتن بۆ مالبه‌خشین وه‌لام ناده‌نه‌وه!!

﴿ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ ﴾ نه‌و رژیو به‌خیلی‌به

دوای نه‌و هه‌موو سویندو واده‌و به‌لینانه‌یان، بوو به‌نیفاقو له‌دلپان دا خوی دا کوتا، نه‌و ناپاکی و دوپروویی‌به‌یان به‌مرده‌وام ده‌بی تا ده‌مرزو ده‌چنه‌وه به‌رقایی به‌روهردگاریان، چونکه‌دیاره‌چاوهروانی تویه‌یان لی ناکریو سوورن له‌سهر ناپاکی خویان.

نه‌مجار دوو هۆکاری سهرکی بۆ نیفاقه‌که‌یان باس ده‌کا: که‌تایبه‌ترین ره‌وشتی دوپرووه‌کانه، به‌که‌میان پابه‌ند نه‌بوونیان به‌واده‌و به‌لین، دووه‌م دروژنی! ده‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا لِلَّهِ مَآعِدَ دُعَاؤِكُمْ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ واته: نه‌و دوپروویی‌به‌یان به‌هوی نه‌وه‌ویه: که‌پابه‌ندی واده‌و به‌لینی خویان نین له‌وتسه‌و سوینده‌کانیان دا درۆ ده‌کمن. چونکه‌دابو نه‌پریتی خودا له‌ئاده‌میزاد دا وا هاتوه‌هه‌رکده‌ویه‌ک که‌نیفاق داخوازی بی زیاتر نیفاق له‌دل دا ده‌چه‌سپینی و به‌هیزی ده‌کا، وه‌کوو چۆن کرده‌وه‌ی چاکو به‌سند نیمان

له‌دل دا به‌هیژ ده‌کا زیاتر ده‌یچه‌سپینتی! همر بمر جوړه همر وروشتو بیرو باورپکی ناده‌میزاد زیاد ده‌کاو به‌هیژ ده‌بی بمر کرده‌وانه‌ی نه‌نجامیان ده‌دا.

جا چونکه نمو دوپرووانه خیلاف واده‌یو دروژنی له‌دلو د‌روونیان دا جیگیر بوونو خویان دا کوتاوه بویه دوپرووی له‌دلیان دا پت‌وو چه‌سپاوه.

﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾
نایا نمو دوپرووانه نازانن: که پ‌رو‌ردگار همر ورو نه‌ینو پ‌د‌نامه‌کی‌کیان ده‌زانن؟! نازانن: که خدا نا‌گاداره به‌سر نمو پ‌د‌یمان‌ش‌کین‌ی‌ده‌ی له‌دلی خویان دا ده‌یش‌یرنه‌وه نمو سرت‌مو نا‌خاوتنه نه‌ین‌ی‌بان‌ده‌ی که پ‌د‌نامه‌کی نه‌نجامی ده‌ده‌نو تانهو ته‌شر ناراست‌ه‌ی نایینی خوداو پیغه‌م‌بر ده‌که‌نو پ‌یلانو نه‌خشی‌گلاو دژی موسولمانان داد‌پ‌ژن نازانن: که پ‌رو‌ردگار ﴿عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ هو نه‌ین‌ی شیردراوه‌ی ناو قولایی دل ده‌زانن و هیچی لی گوم نابی!!!

جوداوازی نیوان وش‌ی (السر)، (النجوى)، (الغيب) ب‌م جوړه‌یه:

(السر): بریتیه له‌نه‌ین‌ی نادل.

(النجوى): بریتیه له‌نا‌خاوتنی نه‌ین‌ی که خ‌لک له‌ناو خویان دا نه‌نجامی ده‌ده‌ن.

(الغيب): نه‌ویه: له‌خ‌لک نه‌ین‌ی ب‌.

تانه‌وته‌ش‌ه‌ری مونا‌فقه‌کان له‌موسولمانان‌و خوداش لیان خوش

نابی

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ

اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

﴿٨٠﴾

پاش ته‌وه‌ی پهره‌ردگار باسی به‌خیلی و رژدی مونا‌فیکه‌کانی کرد، ته‌نانه‌ت پاش ته‌وه‌ی سو‌ندیان خواردو په‌یمان‌یان دا: که نه‌گمر خودا مالو سامان‌یان بداتی زه‌کات ده‌ده‌نو خیره‌ صده‌قه ده‌گمن، هر چروکی و رژدییان نواند. نه‌مجار دیته‌ سمر باسی ته‌وه: که ته‌و مونا‌فیکانه‌ له‌تاوان‌کردن دا به‌مه‌شموه نه‌وه‌ستان، به‌لکو ته‌جاوه‌زیان کرده: بو گالته‌ کردن به‌و موسولمانانه‌ی که همره‌که‌یان به‌پی‌ی خوی خیره‌ خیرات ده‌کا، نه‌گمر کابرای موسولمان ده‌وله‌مهند بی‌و زور بیه‌خشی ده‌لین: ته‌وه بو ریابازی ده‌به‌خشی، نه‌گمر هم‌زار بی‌و کم بیه‌خشی، به‌گالته‌ پیکردنه‌وه ده‌لین: خودا پی‌وستی به‌و توزه‌ ماله‌ نیه‌ ته‌و بی‌به‌خشی. به‌م جورده ته‌و مونا‌فیکانه‌ گه‌یشته‌تونه‌ نه‌ندازه‌یه‌ک هیچ به‌شو باریکیان له‌نایینی نی‌سلام دا بو خویان نه‌هیشته‌توه‌ه. ته‌نانه‌ت نه‌گمر پیغه‌مبهر دوعای لیخ‌شبوونی‌شان بو بکا خودا لی‌یان خوش نابی، چونکه ته‌وه‌نده‌ له‌کوفرو بی‌دینی دا رۆ‌چوون هی‌وای نیمانیان لی ناکری و لیخ‌شبوونی خودایان به‌نسب نابی!!

هم‌دوو پیری فەر‌مووده: موسلی‌بو بوخاری و هی‌ تریش له‌ته‌بو مه‌سعودی به‌دری‌مه‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لین: گو‌تویه‌تی: کاتیک فەر‌مانمان پی‌ کرا به‌ماله‌خشین لهری‌گی خودادا هه‌مان‌بو به‌کری کۆل‌کیشی ده‌کردو به‌وه مالو مندالی خوی ده‌ژيان، پیاویک که ناوی (الحباب) یان (الحباح) بو نی‌و ری‌هی خورما هینا کردی به‌خیر، یه‌کیکی تر زی‌تری هینا! مونا‌فیکه‌کان وتیان: بی‌گومان خودا پی‌وستی به‌و توزه‌ خیره‌ی نه‌م هم‌زاره‌ نیه‌و ته‌وه‌شیان که زوری هیناوه بو ریابازی هیناویه‌تی. نیت‌ر نایه‌تی ﴿الذین یلمزون...﴾ هاته‌ خواری.

نی‌بنو جریر له‌عیکری‌مه‌وه ری‌وایه‌ت ده‌کا: ده‌لی: له‌غذای ته‌بوک دا پیغه‌مبهر ﴿﴾ موسولمانانی هه‌لنان که خیره‌ صده‌قه بکه‌نو کۆمه‌کی کۆ بکه‌نه‌وه بو پی‌داوستی موسولمانان. عه‌بدورره‌حمانی کوری عه‌وف چوار هه‌زار دیرهمی هینا، وتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! مالو سامانه‌کم هه‌شت هه‌زار دیرهم بو نی‌وه‌م هیناوه‌و نی‌وه‌شم هیشته‌توه‌ه. پیغه‌مبهر ﴿﴾ فەر‌مووی: خودا خیره‌ بهره‌که‌ت بخاته‌ ته‌و ماله‌ی به‌خشی‌وته‌و ته‌و ماله‌ی هیشته‌توه‌ه.

عومری کوری خه تابیش نه ندازه یه کی وای هیئا، عاصیمی کوری عه دی نه نصاری حه فتا ویسقی خورما هیئا، عوسمانی کوری عه فغان مالتیکی یه کجار زوری هیئا، نه بو عه قیل ریه کی خورما هیئا وتی: قوریان! شهوی رابردو باغه دارخورمام بۆ کابرایه ک تاو داوه، دوو ریه م خورما لی وهرگرتوه ریه کیانم بۆ مالو مندالم جی هیشتووه و ریه کیشیانم به قمرز داوه به خودا، پیغه مبر ﷺ فرمانی کرد که ریه خورماکی به خنده سهر کۆمه لی صده ده.

ئیتیر مونا فیه کان له روی تانمو ته شهروه وتیان: ئهوانه بۆ ریبابازی نمو مالو سامانهی خویان هیئاوه کردویانه به خیر. (ابو عقیل) یش بۆیه نمو ریه خورمایهی هیئاوه تا له ریزی نمو ساماندارانه دا ناوی بهیتری، نه گینا خودا چ پیوستیه کی بهو ریه خورمایهی نه بو عه قیل نیه، ئیتیر بهروه ردگار نمو نایه تهی ناره خوارئ که ده فرموی: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ نمو که سانهی تانمو ته شهرو لهو موسولمانانه ده دن که به تاره زوی خویان زیاد لهزه کاتی واجبو پیوست مالو سامانی خویان ده به خشن، گالته به سامانداره موسولمانه کان ده کهن ده لئین: بۆ ریبابازی به لیشاو مال ده به خشن، لاقرتی به هه ژاره کان ده کهن که شتی کهم ده به خشن، ده لئین: ههر بۆیه نمو شته کهمه ده به خشن بۆ تهوهی ناویان له گهل مال به خشه کانی تر دا تو مار بکری، نه گینا خودا چ پیوستیه کی بهو تۆزه ماله نیه. نمو مونا فیه قانهی که بهو جوړه گالته به موسولمانان ده کهن، ﴿سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خودا تۆلهی نمو گالته کردنو هه موو کردارو گوftarو هه لوستیکیان لی ده ستینی و ده یانکاته جیگای گالتهی موسولمانانو ریسوایان ده کا، بهم جوړه نیازو مهبهستی گلاویان ده ده خاتو وتارو کرداری به دیان ناشکرا ده کا و ده یانکاته په ندی زه مانمو نابروویان ده با. سهریاری نه وهش ﴿وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ له قیامه تیش دا سزای توندو به نیشیان بۆ ناماده کراوه..

نه مجار پمروه دگار سزاو تولهی خوی بۆ دوپرووه کان دیاری ده کاو
 دهیا نخته پیری کافره کانه وه ده فرموی: ﴿اَسْتَغْفِرُ هُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ هُمْ؟
 اِنْ تَسْتَغْفِرْ هُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ هُمْ﴾ ندی موحه مهده! نه گمر تو
 بیار پیه وه داوای لیخوشبوون بکهی بۆ مونا فیه کازو داوا بکهی تاوانه کانیا
 پمروه پۆش بکرتنو لییان خوش بینو فه ضحیان نه کمین، یان بۆیان نه بیار پیه وه
 داوای لیخوشبوونیا بۆ نه کهی یه کسانه، نه گمر ههزار جار داوای
 لیخوشبوونیا بۆ بکهی نه وه بزانه خودا تاوانه کانیا پمروه پۆش نا کاو لییان
 خوش نابی، به لکوو رۆژی قیامت له پیش چای خه لکری سوایان ده کا.

مه ده ست به (سبعین) لی ره دا ژماره ی تایه ت نیه، به لکو مه ده ست
 زۆری زۆر داوا کردنه، واته: نه تو هه رچه ندیک داوای لیخوشبوونیا بۆ
 بکهی، پارانه وه کت وه رنا گیرۆ لییان خوش نابین. وه کسو له تابه تیک تری
 ده فرموی: ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ، لَنْ يَغْفِرَ
 اللَّهُ لَهُمْ﴾ المنافقون/ ۶.

بیگومان پیغه مبهر ﷺ له خودا ده پار پیه وه: که هیدایه تیان بداو تو به
 بکهزو لییان خوش بی، هوه کوو چۆن دوعای ده کرد که له موشریکه کان خوش
 بی، چهن دیک نه زیه تیان بدایه، نه وه خودا ده پار پیه وه ده فرموی: (اللهم
 اغفر لقومي فانهم لا يعلمون) رواه ابن ماجه.

بیگومان پیغه مبهر ﷺ له داوای لیخوشبوونهی بۆ کافرو دوپرووه کان
 عوزری هه بوه، عوزره کهشی نه وه بووه: که نا تو مید نه بوه له وهی نیمان بینن،
 به مه رجی نه یزانی بی که نه وانه به سروشت گو مپان، چونکه داوا کردنی
 لیخوشبوون بۆ موشریکو دوپروو کاتیک یاساغه که زانییه تی نه وانه
 به سروشت گو مپانو نیمان ناهینن. وه کوو له شورتیک تری تاوازه بۆ نه مه
 ده کاو ده فرموی: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا
 لِلْمُشْرِكِينَ، وَلَوْ كَانُوا اُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنْهُمْ اَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ﴾ التوبة/ ۱۱۳.

نه‌مجار لیره‌دا پیره‌ردگار هۆی قبول نه‌کردنی داواکاریه‌که‌ی پیغه‌مبهر دیاری ده‌کاو ده‌فرمودی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بویه داوای لیخوش‌ببوننه‌که‌ت وهرناگیرئی چونکه نه‌وان نینکاری تاکو ته‌نهایی خودا ده‌کمن، پروایان بموه نیه که خودا ناگادارو زانایه به‌سهر هه‌موو نه‌پیتی و سرتهو په‌نامه‌کی و شته نادیاره‌کان دا. نینکاری پیغه‌مبهرایه‌تی پیغه‌مبهری نیسلام ده‌که‌نو پروایان به‌زیندو بوننه‌موه نیمو سوورن له‌سهر نینکاریه‌که‌یان! دل‌و ده‌روونیان ناماده‌باشی نه‌وه‌ی تیدا نیه هیدایه‌تو نووری نایین وهریگرنو موسولمان بین. ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ دابو نه‌پیتی خودا وا جاری بووه: که هیدایه‌تی گروو تا قمی یاخی بوو کافر نه‌داو نه‌یاخته‌سهر رییازی حق.

که‌سانیک بوخویان ناماده‌باشی نیمان هینانو تزیه کردنیان تیدا نه‌بی، له‌رییازی حق لایاندابی، خوداش هیدایه‌تیان نادا، ناهومید کردنیان له‌لیخوش‌ببون له‌بهر نه‌وه نیه خودا به‌خیل بی، یان پیغه‌مبهر ﴿﴾ که‌مسترخه‌می کردبی، به‌لکوو له‌بهر نه‌ویه: که نه‌وان ناماده‌باشی نه‌وه‌یان تیدا نیه بگه‌پنه‌وه بوو سهر ریگای حقو راست. کوفرو بی‌دینی به‌که‌ی خویانه که بووه‌ته له‌مبهر و کۆسپ له‌بهرده‌م لیخوش‌ببونی خودا بویان!

هونا فیه‌خو‌پاشده‌ره‌کان له‌چوون بوو غه‌زای ته‌بووک دل‌خوش

بوون به‌نه‌چوونه‌که‌یان

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

دہربارہی ہاتھ خواروہی ہم ثایہ تانہ، نیبنو جہریر لہ نیبنو عہیاسوہ روایت دہکا دہلی: پیغہ مبہر ﷺ فرمانی بہ خہ لکی کرد کہ لہ خزمہ تیا بچن بؤ غمزای تہبوو، کاتہ کش و ہرزی ہاوین بو، چہند کہ سیٹک وتیان: نہی پیغہ مبہری خودا! زور گہر مایہ ناتوانین دہریچین بؤ غمزا نیتمہ لہ کاتی گہر مادا ناچین بؤ غمزا نیتر پسرورہ دگار ثایہ تی ﴿قُلْ: نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ ناردہ خواری. ہر نیبنو جہریر لہ موحمہ مدی کوپی کہ عہی تہلقورہ ظلیہوہ ریوایہ تیکی تری لہم جوہ ریوایت کردہ.

تہمجار پاش تہوہی پسرورہ دگار لہ ثایہ تی پیشوودا برپی کردہوہی ناپہ سندی دوپروہ کانی روون کردہوہ کہ بریتی بو لہ عوزر ہیٹانہوہ بؤ نہ چون بؤ غمزای تہبوو تانہو تہ شہر دان لہ دابہ شکردنی صہدہ قہ.... جاریکی تر دہ گہر تہوہ بؤ سہر ہیٹانہ کردنی جوڑیکی تر لہ خرابہ کاریہ کانیان کہ دلخوشبوونیانہ بہ پالڈانہوہ دہرنہ چوونیان بؤ غمزا، دہ فرموی: ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ واتہ: تہو دوپرووانہ کہ یفخوشن بہوہی کہ لہ مہدینہ دا پاش دراوون نہ براون بؤ غمزاو تہو بہرہ مہندیہیان بہنسیب نہ بوہ. کہ یفخوشن بہوہ کہ لہ مالہوہ دانیشتونو پیغہ مبہر ﷺ لہ کاتی بہر تہووتنی بؤ غمزای تہبوو لہ گہل خوی نہ بردوون...

ہوی دلخوشییان بہو دہرنہ چوونیان برپا نہ بوونیانہ بہ گرنگی جیہادو بہ خیرو بیری تیکوشان لہ پیٹاوی نیبنی خودادا، پیٹان ناخوشہ لہ تہک پیغہ مبہر دا بہ مالو بہ گیان جیہاد بکمن! ہلہ تہہ ناشکرایہ پیٹخوشبوونیان بہ مانہوہ لہ مال مانای تہوہ دہ گہیہ نی: کہ چوونیان پی ناخوشہ. بہ لام پسرورہ دگار مانای رستہ کھی جہخت کردہوہ فرموی: ﴿وَكُرْهُوا أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واتہ: پیٹان ناخوشہ کہ جیہاد بکمن بہ مالو گیانیان لہ پیٹاوی نیبنی خودادا. ہاویہ شی غمزا بکمن!

جا وہ نہ بی ہر بہ پیٹخوشبوونی مانہوہیان لہ مالہوہ واز پیٹن بہ لکرو خہ لکی تریش دہ ترسیٹن لہ ہاویہ شی کردنو ہلہیان دہ فریٹن بؤ خراباشدانو پالڈانہوہ! بہ جوڑیک ہندیکیان ناموژگاری ہندیکیان دہ کرد: ﴿وَقَالُوا

لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ پَیْیان گوئن: مهچن بۆ جیهاد، له م وهرزه گهرمایه دا
هاویه شی نهو غمزایه مه کهن، کاته کهی ناسکمو سیبهر خۆشنو میوه گه نانهو
بهروبووم پیگه یشتوه! مالو حالو باغو باغاتی خۆتان به جی مه هیلن، نه م
گهرمایه تهحه ممول ناگری!

بهروهردگار ره ددیان ده داته وه ده فهرموئ: ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾
نه ی موحه ممه د! پَیْیان بلئ: ناگری دۆزه خ که ناماده کراوه بۆ سه ریپچی کاران،
ئیه وه ش سه ره نجامتان به هوئ پابه ند نه بوئتان به فهرمانی خوداو پیغه مبه ری
خوداوه بۆ نهو شوئنه ناخۆشه یه زۆر لهو گهرمایه گهرمتره: که ئیهو خۆی لی
ده شیرنه وه: ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ نه گهر عه قلو تی فکری نیسان ببوایه،
سه ریپچی فهرمانی پیغه مبه ریان نه ده کردو له مال وه پالیان نه ده دایه وه،
به هاویه شی نه کردنه که میان که یفخۆش نه ده بوون به لکوو خه فته بار ده بسوون،
خۆیان نه ده کرده سوته مهنی نهو ناگره بی نامانه.

نیمامی مالیکنو ههردوو پیری فهرمووده ریوایه تی که له ته بو هور به ره وه
ده گیرنه وه ده لئ: پیغه مبه ر ﴿فَرَمَوْهُنَّ﴾ (فار بنی آدم الی تو قیدونه ا
جزء من سبعین جزء من نار جهنم).

جا نه گهر نه وانه له گهرمای ماوه کورتی سه رزه وی ده ترسن، ره حه تی و
رابواردن له سای سیبهر دا ئیختیار ده کهن، نه ی ده بی له ناگری دۆزه خ دا چی
به کهن؟ خو ناگری دۆزه خ گهرمتره و درئو خایه نتره! به راستی نه مه گالته
پی کردنیکی تال، به لام له هه مان کات دا حه قیقه ته.

به کورتی نه وانه دوو ریگیان له پی شه، یان بۆ ماوه یه کی کورتو سنووردار
له گهرماو ته نگو چه له مه دا جیهاد به کهن، یان فری ده درینه ناو ناگری
دۆزه خه وه بۆ ماوه یه که هه ر خودا ده زانی چه نده!

﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا﴾ با که م پی به که نزو زۆر به گری ن!
واته: ده بوایه نه وان پی که نینیان که مو گریان یان زۆر بوایه، بۆ حالی خۆیان
به گریانایه و به زه یی یان به حالی خۆیان دا بی ته وه، له پای نهو به هره مه ندیه ی
له کیسیان چوه وه نهو سزاو تو له یه ی بۆیان تاماده کراوه!

دهشتوانين ناوا ماناي نهم رسته يه بکهين: با ماوه يه کى کدم که يه خوش
بى به پالده نه وه نه چوون بۆ غه زاء، با پى بکهين!! يى گومان ماوه ي
پى که نينه که يان که مه، چونکه به کوتايى هاتنى ژيانيان کوتايى که يه خوشى و
پى که نينيان دى! به شوين نه وه پى که نينو شادي يه يان دا گريانى دريؤ خايه نو
نه پراوه ي قيامه تيان بۆ پهيدا ده بى، سزاو توله ي بى نامانى ناو ناگرى
دۆزه خيان توش دى ﴿جزاء بما كانوا يكسبون﴾ نه وه سزادانو عه زابيه ي
قيامه تيان پاداشو توله ستاندنه وه ي نه وه کرده وانه يانه، که له ژيانى دونيادا
نه نجاميان داوه.

موسليبو بوخارى له صه حيه ينى خۆيان دا فرموده يه کيان له نوعمانى
کورپى به شيره وه ريو ايه ت کرده؛ ده لى: پىغه مبهر ﴿فَرَمَوْى﴾ (انْ أَهْوَنَ
أَهْلُ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِمَنْ لَهُ نَعْلَانٍ وَشِرَاكَانِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ يَغْلِي
مِنْهُمَا دِمَاعُهُ، كَمَا يَغْلِي الْمَرْجُلُ، لَا يَرَى أَنْ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَشَدَّ عَذَابًا
مِنْهُ، وَأَنَّهُ أَهْوَنُهُمْ عَذَابًا) هيو اشترين سزادانى نه هلى دۆزه خ رۆژى قيامه ت
که سي که دوو (نه عل) سۆلى له ناگر له پى ده کرى، ميشكى به هۆيانه وه
ده کۆلى وه کوو چۆن مه نجه لى سهر ناگر ده کۆلى، وا گومان ده برى که س
به ته ندازه ي نه وه سزاي به نيشو توند نيه، وه لى نه وه له هه موو دۆزه خيه کان
عه زابى سوکتره.

جا وه نه بى نهم هه ر شيه ي ثايه ته که تاييه ت بى به مونافيه کانو که سى تر
نه گرته وه، به لکو موسولمانى راستاليش ده گرته وه. نه وانيش خه ق وايه،
پى که نينيان که مو گريانيان له ترسى خودا زۆر بى، نه وه تا:
تير ميذى فرموده يه کى پىغه مبهر ﴿فَرَمَوْى﴾ ده گيرته وه که ناراسته ي هاوه لانى
کرده، فرموده تى: (وَاللّٰهُ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا، وَلَبِئْسَ
كَثِيرًا، وَلَخَرَجْتُمْ إِلَى الصُّعَدَاتِ تَجَارُونَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَاللّٰهُ لَوَدِدْتُ أَنْتِ
كَذَّبْتِ شَجَرَةَ تَعَصَّدُ) سويندم به خودا نه وه ي من ده سزانم نه گهر نيه وه
بتانزانايه که م بى ده که نينو زۆر ده گريانو ده چوونه سهر ريگه و بانان له خودا

ده‌پایانه‌وه ده‌نورانه‌وه. وه‌لله‌ی من بۆ خۆم پیتم خوش بوو دره‌ختیک
بومایه بپرامایه؟!

مه‌نع کردنی مونا‌فیکان له‌هاوبه‌شیکردنی جیهادو مه‌نع کردنی

پیغه‌مبهر له‌وه‌ی نوێژ له‌سه‌ر مردوو بکا

فَإِنْ رَّجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَعِذْهُمْ لِيُخْرُجَ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا
مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَلَا تَضِلَّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ
أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَآثُوا
وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

ده‌ریاره‌ی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته‌ نیمام نه‌حه‌ده‌و بوخاریو تیرمی‌دی
هی تریش فەرمووده‌یه‌کیان له‌ئیننو عه‌بباسه‌وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه‌، ده‌لێ: بیستم
عو‌مه‌ر ده‌یگوت: کاتێ عه‌بدو‌ل‌لای کورێ ئوبه‌ی مرد، بانگی پیغه‌مبهر ﷺ
کرا بۆ ئه‌وه‌ی نوێژی له‌سه‌ر بکا، پیغه‌مبهر ﷺ ته‌شریفی له‌سه‌ری راوه‌ستا بۆ
ئه‌وه‌ی نوێژی له‌سه‌ر بکا، عو‌مه‌ر ده‌فهرمووی: عه‌رزێ پیغه‌مبهرم کرد وتم:
قوربان چۆن جه‌نابت نوێژ له‌سه‌ر دوژمنی خودا؛ عه‌بدو‌ل‌لای کورێ ئوبه‌ی
ده‌که‌ی که‌واو وای گوت، فلان روژ ئه‌وه‌ی گوتو فلان کات ئه‌وه‌ی گوت. خو
خودا نه‌ی لێ کردوی که‌ نوێژ له‌سه‌ر مونا‌فیکان بکه‌ی! پیغه‌مبهر ﷺ
زه‌رده‌خه‌نه‌ی هاتی و منیش زۆرم گوت. نه‌مجار فەرمووی: عو‌مه‌ر! وازم لێ
بینه‌! نه‌من بۆ خۆم سه‌ریشک کراوم، پیتم گوتراوه‌ ﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نه‌گه‌ر بزانم: له‌حه‌فتا

زیاد بکەم خودا لییان خوش دەبی لەحەفتا کەرەتم زیاتر داوای لیخۆشبوون بۆ دەکردن.

نەمجار نوژی لەسەر کردو لەگەڵ تەرمە کەدا رویشستو لەسەر گۆرە کەمی وەستا، تا شیردرایەوه عومەر دەلی: بەراستی من جەسارەتم کردو خۆم زۆر پێ نازابوو. سویندم بەخودا زۆری پێ نەچوو نەم دوو ئایەتە نازل بوون، ئیتر لەودوا تا لەدونیا دەرچوو نوژی لەسەر دووروو نەدەکرد!

زۆری زۆری کتیبە تەفسیرەکان نەم ریوایەتەو ریوایەتی تریان لەم بارەوه هێنان، بەلام بەراستی نەمە جیگای هەلوێستەیهو پێویستی بەلی وردبوونەوه هەیە.

هەر بۆیە زۆر لەزانایانی ئیسلام وەکوو قاضی ئەبو بەکری باقلانیو نیمامولحەرەمەینو نیمام غەزالیو هی تریش پێیان وایە: نەم حەدێشە صدیح نیە، چونکە لەچەند رویە کەوه دژایەتی لەگەڵ مانای ئایەتە کە دەکا.

١- نوژی کردنی پیغەمبەر ﷺ لەسەر عەبدوللای کۆری ئوبەیی کراوه بەهۆی هاتنە خوارەوهی ئایەتە کە، دەی سییاقی قورئانۆ ریز کردنی ئایەتەکان بەناشکرا ئەوهیان لی وەرەگێری: کە نەم ئایەتە لەغەزای تەبووک دا هاتوونە خواری، عەبدوللای کۆری ئوبەیی سالی پاش غەزای تەبووک مردووه.

٢- عومەر کە دەلی: چۆن نوژی لەسەر تەرمی دوژمنی خودا دەکەوی خودا نەمی لی کردووی: کە نوژی لەسەر مونافیقان بکەمی، ئەوه دەگەینێ کە نەهێیە کە پیش مردنی عەبدوللای کۆری ئوبەیی بووه، دەی هەرقسە کەمی عومەر کە دواپی دەلی: نوژی لەسەر کردوو لەگەڵ تەرمە کەمی دا رویشت... نەمجار پەرۆردگار ئایەتی ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ...﴾ ناردە خواری، ئەوه دەگەینێ کە ئایەتە کە پاش مردنی کۆری ئوبەیی هاتۆتە خواری، ئەمەش دژایەتیەکی ناشکراو روونە لەنێوان دەقی ریوایەتە کەدا.

٣- فرمودە پیغەمبەر ﷺ کە دەفرموی: خودا سەرشکی کردوم لەوه دا داوای لیخۆشبوون بۆ مونافیقان بکەم یان نا! نیشکال پەیدا دەبی، چونکە سەرشکی کاتیئێک دەبوو کە ئایەتە کە بەصراحت ئەوهی تیدا نەبواوە:

که خودا لیان خوش نایی، به لام نهو تا: له نایه ته که دا به ناشکرا ده فرموی: ﴿إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ که و ابو (او) بۆ ته خیر نیه بۆ ته سوییه، جوداوازی نیوان (ته خیر) و ته سوییه) ش ناشکرایه.

له باره ی نوژ کردنی پیغه مبر ۱۱۱ له سر ترمی عبداللای کوری نویه ریوایه تی تریش هه ن له نیبو عومره وه، له جابیره ده ریوایه ت کراوه. نه بو یه علاو هی تریش له نه نه سه وه ریوایه تیان کردوه: که پیغه مبر ۱۱۱ وستی نوژ له سر ترمی عبداللای کوری نویه بکا، جویریل نه یه یشت و فرموی: ﴿وَلَا تَصْلُ عَلَى أَحَدٍ مِنْكُمْ﴾ نه م ریوایه ته نه وه ده گه یه نی: که پیغه مبر ۱۱۱ نوژی له سر نه کردوه. بۆ چاره سه ری دژایه تی نیوان ریوایه ته کان هه ندیک له زانیان ریوایه تی بوخاریان په مند کردوه، هه ندیکان وستیویانه ته وافق بخه نه نیوانیان و توویانه: مه به ست به (الصلاة) له ریوایه تی عومر دا، هه روا له ریوایه تیکی تر دا که له عبداللای کوری عومره وه ده گیرد ریته وه به مانا دوعا و داوی لیخو شبوونه، یان مه به ست نه وه یه: وستی نوژی له سر بکا و جویرانیل نه یه یشت! به هه ر حال پیوسته نه وه بزانی: که نایه ته که مانایه کی گشتی تر ده گه یه نی و فراوان تره له و مانا تایه تییه کی ریوایه ته کان ده گه یه نن.

ماموستا (سمید قعلیب) ده فرموی: نایه ته که بنه مایه ک له بنه ماگانی ریزو ته قدیر له یاسای کۆمه لی موسو لمانانی تیکوشه ر له پیئا و بیرو باوه ردا ده چه سپینی، داوی نه وه ده کا چا و پۆشی نه کری له به خشی نی دیارده ی ریزو ته قدیر بۆ نه وانیه ی خو له جیهاد و تیکوشان ده شیرنه وه، راحت و نوستن له سیبه ردا به سر تیکوشانو جیهاد له پیئا و نایی نی خودا دا هه لده بژیرن، ته رازووی ریزو ته قدیر هه و ل و تیکوشانو پابه ند بوونه به فرمائی خودا و نامۆژگاری پیغه مبری خودایه، ته قوا و خودا په رستییه.

نه مجار داوی نه م بهر کۆله ده رباره ی هۆی نازلبوونی نایه ته کان دیته وه سر رافه کردنی نایه ته کان. ده فرموی: ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ

فاستأذنوك للخروج ﴿ نهی پیغه‌مبیری خوشه‌ویست! نه‌گهر خودای تو له‌غەزای ته‌ببوک تۆی گه‌یاندوه به‌ مە‌دینه‌و نه‌و کۆمه‌له‌ مونا‌فیکه‌ت چاو‌پیکه‌وتنه‌وه که خۆیان پاش داوه‌و ناماده‌ی غەزا نه‌بوون، -وه‌کوو قه‌تاده ده‌لی: دوانزه‌ پیاو بوون- داوایان لی کردی بۆ غەزایه‌کی تر ره‌گه‌لت که‌ون، و‌یستیان هاویه‌شی بکه‌ن نه‌تۆ له‌روانگه‌ی ته‌مبێ کردنو سزادانیانه‌وه ﴿فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ پێیان بلێ: ئیوه ئیتر به‌هیچ شیوه‌یه‌ک جارێکی تر هاو‌پێه‌تی من ناکه‌نو له‌گه‌لم نایه‌نو له‌سه‌نگه‌ری ئیمه‌ دا ئیوه شه‌ر له‌دژی دوژمنان ناکه‌ن، ئیوه نه‌و پیاوه‌ نین شه‌ره‌فو ریزی جیهادتان به‌ریکه‌وی. نه‌مجار په‌روه‌ردگار بایه‌سی نه‌وه دینیتسه‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿أَنْكُم رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ئیوه یه‌که‌مجار پال‌دانه‌وه‌و خۆشاردنه‌وه له‌جیهادتان هه‌لبژاردو به‌بێ عوزرو بیانوی ره‌و خۆتان پاش داو نه‌هاتن بۆ غەزا، سو‌ئندی به‌درو‌تان خواردو راستگو نه‌بوون، دل‌خۆشو ته‌رده‌ماغ بوون به‌خۆپاشدازو هاویه‌شی نه‌کردن، به‌لکو به‌وه‌شه‌وه نه‌ده‌وه‌ستان خه‌لکانی تریش‌تان هه‌لده‌نا بۆ خۆپاشدازو هاویه‌شی نه‌کردن، که‌وابی ﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَافِينَ﴾ دانیشزو پالی لی بده‌نه‌وه له‌گه‌ل نه‌و مونا‌فیکانه‌ی خۆیان پاش داوه‌و له‌جیهاد خۆیان شار‌دۆته‌وه، یان دانیشن له‌گه‌ل پیره‌ژنو ئافره‌تو مندالو په‌که‌وته‌کان، ئیوه پیاوی جیهاد نینو نه‌و شه‌ره‌فەتان پێ نادری! نه‌رکی پارێزگارێکردن له‌تایینی خودا شکۆمه‌ندی‌یه‌که‌ شانی ئیوه هه‌لی ناگرێ!!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار فه‌رمان به‌پیغه‌مبیر ﷺ ده‌کا: که‌ دووره‌په‌ریزی ته‌واو له‌کۆمه‌لی مونا‌فیکان رابگه‌یه‌نێ، نوێژ له‌سه‌ر مردوویان نه‌کاو ناماده‌ی به‌خاکسپاردنیان نه‌بێو داوای لی‌خۆشی‌بوونیان بۆ نه‌کا. ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نوێژ له‌سه‌ر مردوویان مه‌که‌و ناماده‌ی به‌خاکسپاردنیان مه‌به‌و له‌سه‌ر گۆریان رامه‌وه‌سته‌و دو‌عای تارامیو خۆراگریان له‌سه‌ر وه‌لامی فریشه‌ به‌ مه‌که‌! نه‌بو داوودو حاکمو به‌زار له‌نیمامی عوسمانه‌وه ریاویه‌تیان کردوه: ده‌فه‌رموی: هه‌رکاتێ پیغه‌مبیر له‌به‌خاکسپاردنو دا‌پۆشینی ته‌رمی مردوو ده‌به‌وه‌و له‌سه‌ر

گڑہ کھی رادہ و ہستاد دیر ممو: (استغفروا لأخیکم وسلوالہ التثبیت فانہ
الآن یسأل) داوای لیخوشبون بۆ نهم برایہ تان بکمنو داوای خوراکریو جوان
وہ لامدانہوی بۆ بکمن بیگومان تیستا نہو پرسیاری لی دہ کری۔

ثابہ تہ کہ بہروونی نہوہ دہ گدیہنی کہ نابئی نویژ لہسر تہرمی کافر بکری،
نہمہ حوکیکی گشتی بہو ہمرکہ سی مونا فیق بی نابئی موسولمان نویژی
لہسر بکا۔ نابئی نامادہی بہ خاکسپاردنو داپوشینی بی، نابئی زیارہتی گڑی
بکا، نابئی دوعای لیخوشبونوی بۆ بکا۔

نہمجار بہروہردگار ہوکاری نہہی کردن لہ نویژ لہسر کردنیانو
راوہستان لہسر گڑیانو دوعا بۆ کردنیان روون دہ کاتہوہ دہ فرموی:
﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ چونکہ بیگومان
نہوانہ پروایان بہ بہوونی خودای تاکو تہنیا نہو، نینکاری پیغہ مبراہتی
پیغہ مبہر دہ کمنو سوربون لہسر نہو بی پروایی بہیانو بہ کافری مردوونو کہ
دونیا یان بہجی ہیشٹوہ بی تیمان بوون، لہ حالہتی یاخی بوونو سنوور
شکینی دا بوون کہ مہرگ یہ خدی پی گرتوون۔

ہروہا چونکہ نویژ کردن لہسر مردو شہ فاعلت بۆ کردنہو راوہستان
لہسر گڑی ریز لیگرتنہ بۆی۔ دہی کافرو فاسق شایانی ریزو تہقدیر نین۔

نہمجار بہروہردگار نہہی لہ پیغہ مبہر کرد: کہ بری دیار دہی رابواردنو
ژیانخوشی مونا فیقہ کان سہرنجی رانہ کیشنو بہ لایمہو پہسند نہبن، لہ بہر
چاوی جوان نہبزو دلی بویان لی نہدا، دہ فرموی: ﴿وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ
وَأَوْلَادُهُمْ﴾ با مالو سامانی فرہیانو مندالی زوریان سہرہنجی تو
رانہ کیشی تو سہرسام نہکا۔ نہوہ خیرو خوشی بہ خستہوہری نہہ پییانراوہ،
﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا﴾ بیگومان بہروہردگار دہیہوی بہو
مالو مندالی کہ پی داون لہ دونیادا سزایان بدا، مالو سامانیان ہوی سزاو
عذابیانہ لہ دونیادا، ماندو دہبن بہ کوکردنہوہو پارتزگاریکردنی، ہہمیشہ
لہ دلہراوکی دانو غہمی بہدہستہینانو لہ کیس چوونیانہ، دواپی موسولمانان
لہشیوہی زہ کاتو باریو کردنی جہنگ دا لییان دہستین، موسولمانان پی

بهیژ دهن نهوان پیتیان ناخوشه، مندالو خزم که سیان له شپرو جهنگ دا ده کوژینو بهیروشن. ﴿وَتَرْهَقْ أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ گیانیان دهرچی نهوان له حالئ کوفرو پیدینی دابن، خهساره تمهندی دونیاو قیامت دهنو نهوهش گهورهترین خهساره تمهندیو مالویرانییه.

لهوه پیشرو لهم سوردهدا نایهتیکی تر بهم مانایه رابوردو ده فرموی: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقْ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ التوبه/ ۵۵.

تییینی نهوه ده کری نایهته که نهوه ده گهیدنی که نابئ موسولمان نوژ لهسر تهرمی کافرو مونافیق بکا، نابئ نامادهی به خاکسپاردنو له گۆرنا نیان بی، بهلام نایته بهلگهی صهریح لهسر نهوه که پیویسته نوژ لهسر تهرمی موسولمان بکریو نامادهی بهرپرکردنو به خاکسپاردنی ببئ. بهلکو حوکمی نهوه له فرموده ی پیغه مبر وهرده گیری لهم بارهوه فرموده ی صه حیح زۆرن، یه کییک لهو فرمودانه نهو فرموده ییه که نیمامی موسلیم له جابیری کوری عه بدوللاوه ریوایهتی کردوه ده فرموی: (إِنَّ أَخَا لَكُمْ قَدْ مَاتَ فَقُومُوا فَصَلُّوا عَلَيْهِ) برایه کتان (مدهستی نه جاشیه) مردوه خوتان ناماده بکهن نوژی لهسر بکهن. جابیر ده لی: ههستاینو خۆمان کرد بهدوو ریزو نوژی مردوومان لهسر کرد.

نهو هورهیره ده گیرپتهوه ده فرموی: پیغه مبر ﷺ ههوالئ له دونیا دهرچوونی نه جاشی راگیاندا لهو رۆژه ی تییدا مردبوو، موسولمانانی برد بو شوینی نوژ کردنو جوار جار نه لاهو نه کبهری فرموو.

له لایه کی ترهوه زانایانی نیسلام کۆکن لهسر نهوه: که دروست نیه نوژ لهسر تهرمی موسولمانان نه کری، ههندیکه به لایانهوه فهرزی کیفایهیه.

برپئ له زانایان فرموویانه: له گۆرنازو شاردهوه ی تهرمی موسولمان وه کوو نوژ لهسر کردنی وایهو فهرزی کیفایهیه.

ههلبهته نایهته که نهوه ی لی وهرده گیری: که راههستان لهسر گۆری مره ی موسولمان تا ده شیردرتهوه، شتیکی باشه...! پیغه مبر ﷺ لهسر

گۆری مردووی موسولمان راده‌وه‌ستا تا ده‌شیردرایه‌وه! دوعای زمانپراستی و وه‌لامدروستی بۆ ده‌کردو ده‌پارایه‌وه له‌خودا که له‌وه‌لامی فریشته‌کانی دین بۆ لای نه‌شله‌ژێ!

عه‌بدوللای کۆری زویه‌یر نه‌گهر مردوێک ده‌مرد له‌سهر گۆره‌که‌ی راده‌وه‌ستا تا ده‌شیردرایه‌وه.

له‌سه‌حیحی موسلیم دا هاتوه: عه‌مری کۆری عاص رضی اللہ عنہ له‌کاتی سهره‌مه‌رگ دا وه‌سیه‌تی کرد وتی: که خستانه‌ گۆره‌وه‌و داتان پۆشیم، که‌می‌ک گل و خۆل له‌سهر گۆره‌که‌م به‌رز بکه‌نه‌وه، نه‌مجار به‌نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی وشتریک سهرپرزو گوشته‌که‌ی دابه‌ش بکه‌ن لای گۆره‌که‌م به‌ینه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی که‌می‌ک به‌مه‌وه‌ سهرخۆو بزانه‌م چۆن وه‌لامی فریشته‌کان ده‌ده‌مه‌وه. جه‌ماوهری زانایان کۆکن له‌سهر نه‌وه: که له‌سهر جه‌نازه‌ چوار جار نه‌للاهو نه‌که‌بر ده‌کری. داره‌قوطنی له‌توبه‌ی کۆری که‌عه‌به‌وه‌ ریایه‌ت ده‌کا ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر صلی اللہ علیہ وسلم فرموی: (ان الملائكة صلت علی آدم، فکبرت علیه اربعاً، وقالوا هذه سنتکم یا بني آدم ....).

ئیزن وه‌رگرتنی سه‌رانی نیفاق بۆ خۆدزینه‌وه‌ له‌جیهادو

ئاماده‌باشی موسولمان بۆ جیهاد

وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّلُوفِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٨٦﴾ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

پاش نه‌وی په‌روه‌دگار نه‌وی روون کرده‌وه: که دوورپوه‌کان فرتو قیلو بیانوی نارپه‌وا ده‌دژنه‌وه بۆ خوپاشدان له‌چوون بۆ غه‌زا له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر دا، به‌شوین نه‌وه‌دا هه‌لۆستیکێ تریان ناشکرا ده‌کا، نه‌ویش نه‌وه‌یه: هه‌رکاتێ نایه‌تیک نازل ببی باسی نیمانه‌و جیهادی تیدا بی، خاوه‌ن ماله‌و سامانه‌و به‌تواناکان داوای تیزنی نه‌چوون بۆ غه‌زا ده‌که‌نو ده‌یان‌ه‌وی هاویه‌شی جیهادو تیکۆشان نه‌که‌ن، داوا له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌ن که وازیان لی بێنی له‌گه‌ل پرو پیرۆزنو که‌م ته‌نداه‌و شله‌و سه‌قه‌ته‌کان به‌میننه‌وه. ده‌فه‌رموی:

﴿وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُو الطُّوْلِ مِنْهُمْ﴾ هه‌رکاتێ سووره‌تیکێ قورئان یان هه‌ندیکی نازل ببی، فه‌رمانیان پێ بکا به‌تیمانه‌ییان به‌خوداو به‌پیغه‌مبه‌رو به‌زیندوبوونه‌وه‌و داوایان لی بکا له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر دا بچن بۆ جیهادو تیکۆشان، خاوه‌ن سامانه‌و به‌تواناکان داوای روخسه‌ت لی ده‌که‌ن که وازیان لی بێنی هاویه‌شی جیهادو تیکۆشان نه‌که‌نو خوپاش ده‌ن ﴿وَقَالُوا: ذُرْنَا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ ده‌لێن: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! وازمان لی بێنه‌ با تیمه‌ له‌گه‌ل ئافره‌تو په‌که‌وتو‌وه‌و مندا‌لو بی هیزه‌کان به‌میننه‌وه!!

ئاده‌میزاد دوو پێپن، دوو جۆرن، دوو سروشتن: پێپری دوورپوه‌یی و له‌رزۆکی و خۆیستی و ریسوایی، پێپری پروا پته‌وانو به‌هێزو تواناو خۆپراگه‌ران، پێپێک ده‌یان‌ه‌وی خۆ له‌جیهاد بدزنه‌وه‌و خوپاش بده‌ن رازین به‌که‌وده‌نی و نزمی! پێپێک راست‌لو خۆ به‌خشو فیداکارو نه‌فس به‌رزو خاوه‌ن هه‌لۆست، ئاماده‌ن خۆیان فری بده‌نه‌ ناو ناگه‌روه‌، چاو نه‌ترسو و به‌به‌رزو پروا پته‌وو فه‌رمان به‌هه‌ردارو گوێ بیست!!

هه‌ر که سووره‌تیک دێته‌ خواری فه‌رمانی به‌جیهادو تیکۆشان له‌خۆگرته‌بی ده‌وله‌مه‌ندو له‌شساغ به‌تواناکان دێنه‌ پێشه‌وه‌ نه‌ک بۆ چوون بۆ غه‌زاو خۆیه‌ختکرنو به‌جیه‌پێنانی ته‌مرکی سه‌رشانیان، به‌لکو بۆ خوپاشدانو خۆدزینه‌وه‌، رازین له‌گه‌ل ئافره‌تو بی نه‌واو شله‌و سه‌قه‌ته‌کان دا حلیب بکړن، نه‌وانه (حیزی حیزی و سه‌لامه‌تی) و خۆیستو ته‌نپه‌رستن، هه‌ستی پیاوه‌تی و سه‌ربه‌ستی و ئازادیان تیدا نیه‌، ترسۆکۆ له‌رزۆکۆ و به‌روخاون!

نموندی نہم نایہتہ نایہتیکی ترہ: کہ دہفرموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا: لَوْلَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ؟ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ، وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ، رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ محمد/۲۰.

نہم مونافیقہ ترسنوکانہ نایانہوی بہرگری لہنایینو مالو نیشتمانو ناموسو شہرف بکن، ہستیان مردوہو بی شعورن ﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی بوون بہوہ: کہ لہکمل ژنو ژال دا بمیننہوہ، رازی بوون کہ وہکوو پیرہژنو پہککوتہکان کہ نہرکی جیہادیان لہنہستو دا نیہ مامہلہیان لہکمل بکری، نہمہش نہوپیری ترسنوکیو زہلیلی بہو نہفسی بہرز قیزی لی دہکاتہوہ! ہوی نہم ترسنوکیو ناپیاویہیان نہفامیو نہزانیہ ﴿وَطَبَعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ دلیان مؤر کراوہ، پەروردگار دلی مؤر کردوون بہہوی نہچوونیان بو شہزاو خویاشدانیان لہجیہاد، دلیان داخراوہ ہیچ نووری عیلہو زانیاریو ہیدایہت وہرناگری، وایان لی ہاتوہ لہہیچ حالی نابن، نازانن چ بہرژوہندیو سوودی نہوانی تیدایہ۔ نہنجامی بدہن، نازانن چ شتیگ زبانی بو نہوان ہییہ خوی لی پیاریزن، حکمتو نہینی نہوہ نازانن بچی خودا فہرمانی بہجیہاد کردن کردوہ!

نہمجار پەروردگار بہرامبہریو پیگگرتنیگ لہنتیوان وہزعی مونافیقانو موسولمانان دہکاو سہرودریو پیاوہتی خوداپہرستان دیاری دہکاو، تاکامو سہرہنجامیان، پاداشی باشو بہمراز گہیشتیان روون دہکاتہوہو دہفرموی: ﴿لَكِنَّ الرَّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ بہلام پیغہمبہرو موسولمانانی شوینکہوتووی، جیہاد دہکہنو خوناشرنہوہ، بہمالو بہگیان تامادہی جہنگو بہرگریکردن لہنایینو ولاتو مالو گیان، تامادہن لہرتیازی نایین دا خویان بہخت بکن، نہرکی سہرسانی خویان جی بہجی دہکہن۔ لہدونیدا بہمراز گہیشتیونو سہرکہوتنی خویانو تیشکانی دوژمنانیان دہستکہوت بوو ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نہو موجاہیدہ تیکوشمرانہ خیرو بیرو دویاو قیامہتیان

دہستگیر بوو، خوشی و کامرانی و سہروہری ہمدوجیہانیان دہسکھوت،
سہرفرازو بہمراد گہیشستو خوئانن، بپچچہوانہی دوورپوہکانہوہ کہ
خہسارہ تمہندی ہمدوو جیہان بوون!!

﴿إِنَّا عَدَدَ اللَّهُ هُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ پمروہردگار نامادہی کردوہ بۆ شو موسولمانہ خودا پیدوانہ
باغ باخاتی وا کہ بہزیر درہختہکانیان دا جوگہو جویار دہکشینو بۆ ہمتا
ہمتایی لہو خوشی و لہزہتہ دا دہگوزہرینن! بہراستی شو رابواردنو لہزہتو
نیعمہتہ جوڑار جوڑانہی پییان دہدری بہمراز گہیششتنیکی فرہ مہزنہو پلہو
پایہو شکومہندی بہکی بی وینہیہ!!

دوورپووی عہربہ دہشتہکیہکانو نیزن وەرگرتیان بۆ

نہچوون بۆ جیہاد

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ

كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹۰﴾

دہربارہی ہاتنہ خوارہوہی شہم نایہتہ ضہحاک دہلی: شو کومہلہ
پیری عامیری کوری (الطفیل) بوون، ہاتنہ خزمہت پیغہمبہر ﷺ وتیان:
نہی پیغہمبہری خودا! نیمہ لہگمل تو غہزمان کرد لہو کاتہدا عہربہ
دہشتہکیہکانی ہوزی طہی پہلاماری مالو مندالی داوئن، مالاتو کلو
پہلیان بردوین دہترسین: نہگہر لہگہلتا بی یئن بۆ جیہاد دووربارہ شہوان بیان
ہوزی تر تالانمان بکن! پیغہمبہر ﷺ فہرمووی: (سیغنینی اللہ عنکم)
خودا من بی ناتاج دہکاو پیویستم بہنیوہ نیہ.

موجاہید دہلی: شہوانہ چہند کہسیک بوون لہہوزی غہطہفان عوزریان
ہینایہوہ خودا عوزری لی قبول نہکردن.

موناسەبەیی ئەم نایەتە بەهێ پێشموە ئەوێه: پەرورەدگار لەو پێش
تەحوالی دوورپووە دانیشتووەکانی مەدینەیی بەیان کرد، ئەمجار بەشوێن ئەویدا
حالی چۆنیەتی عەرەبە دوورپووە دەشتەکییەکان شی دەکاتەووە دەفەرموی:
﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ ئەو عەرەبە دەشتەکییانە
هاتنە لای پێغەمبەر و داوای ئیزنی لێ دەکەن رێگەیان بەدا نەچن بۆ غەزای
تەبووک، پێغەمبەر ﷺ فەرموی: خودا بەسەر هەوایی ئێوەدا ناگاداری
کردوووە دەزانم مەبەستتان چێوە خودا بێ ئاتاجی کردوم لەیارمەتی ئێوە
پێوستیم پێتان نیە.

ئێبنو عەبیاس دەفەرموی: ئەم کۆمەڵە بیانووەکیان راست بوو،
پێغەمبەر ﷺ برۆای پێکردن. رێوایەتی تریش هەن ئەو دەچەسپێنن کە درۆیان
کردووە بیانوویان نەبووە پێغەمبەر ﷺ برۆای پێ نەکردن. ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ
كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خۆیان لەجیهاد پاش دا ئەو تاقمەیی خودا
پێغەمبەریان بەدرۆخستنەو، بەروکەش خۆیان بەخاوەن باوەڕ دادەناو لەدل دا
کافر بوون، ئەمانە وەکۆو بۆ غەزا نەچوون نەهاتن عوززیش بێننەو. ئەوانە
ئەو مونا فیکە عەرەبە دەشتەکیانەن کە عوزریان نەهێنایەو، بەبێ عوززو
بەهانه خۆیان پاش داو نەچوون بۆ جیهاد.

﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ لەو بەدولاوە ئەوانەیی
کافرو مونا فیقن، ئەوانەیی خودا و پێغەمبەریان بەدرۆ خستنەو بەدرۆ عوزریان
هێنایەو، یان ئەوانەیی عوزریان نەهێنایەو، سزای بەتیش و توندیان توش دی،
لەدوینادا بەکوشتن و برین لەقیامەتیش دا بەناگری دۆزەخ!!

لَهُو مَوْسُوْلَمَانَانَهی جیہادیان لہسہر نیہ

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا

يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا

أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا

مَا يُنْفِقُونَ ﴿١٢﴾

دہریارہی ہاتنہ خوارہوہی تہم نایہتانہ، ٹیبینو تہبی حاتم لہزہیدی
کوری ٹایتہوہ دہگیرتہوہ دہفرموئی: خدیرکی نووسینہوہی سورہتی
(براءۃ) بووم، پینووسم لہسہر گونچکم دانابو فہرمانمان پیکرا بچین بو
غزا، پیغہمبہر ﷺ چاوہروانی سروش بوو بوی بی، لہو کاتہدا کویریک ہاتہ
خزمہتیو وتی: تہی پیغہمبہری خودا! من چی بکم چاوم ناییننی کویرم؟ نیتہر
نایہتی ﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ...﴾ ہاتہ خواری.

بہلام بو نایہتی ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ...﴾ سیٰ ہوکاری ہاتنہ
خوارہوہ باس کراون:

۱- ٹیبینو تہبی حاتم لہٹیبینو عدیباسہوہ ریوایت دہکاو دہفرموئی:
پیغہمبہر ﷺ فہرمانی بہخلک کرد: کہ خوٹامادہ بکہنو لہتہکیا بچن بو
غزا، کوہلک لہہاوہلان ہاتنہ خزمہتی، عہدوللای کوری موغہفقہلی
موزہنییان تیدا بوو، وتیان: تہی پیغہمبہری خودا! ولاغی سواریمان بو
پیدا بکہ دین بو غزا پیغہمبہر ﷺ فہرموئی: ہیچم دہست ناکہوی
نیوہ سوار بکم بہدل شکاوی گہرانہو دہگریان، پیمان ناخوش یوو نہچن
بو غزا، تیشوو ولاغی سواریمان دہست نہکوی. نیتہر پہروہردگار نایہتی
﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ...﴾ ہی ناردہ خوارو عوزری لی
قبول کردن.

۲- موحاید ده‌لی: نه‌وانه سئ برابون: مه‌عقل، سووهد، (النعمان) کوری موقرن. داویان له‌پیغه‌مبهر کرد که خوفو نه‌علیان بۆ دابین بکا، پیغه‌مبهر ﷺ فرمووی: (لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ).

۳- حه‌سه‌نی به‌صری ده‌لی: نه‌م نایه‌ته ده‌ریاره‌ی نه‌بو موسای نه‌شعمری هاوه‌لانی هاتۆته خواری، هاتنه لای پیغه‌مبهر ﷺ داوی شتیکیان ده‌کرد هه‌لیان گرتی، له‌و کاته‌دا پیغه‌مبهر ﷺ تووړه بویسو فرمووی: (وَلَلَّهِ مَا أَحْمِلُكُمْ وَلَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ).

هه‌لبه‌ته په‌یوه‌ندی ناشکراو روون هه‌یه له‌نیوان نه‌م نایه‌ته‌و نایه‌ته‌کانی پیشوودا، نه‌وته‌تا: داوی نه‌وه‌ی په‌روهر‌دگار هه‌ره‌شه‌ی له‌وانه‌کرد: که بیانووه‌دۆزنه‌وه‌و به‌درو ده‌له‌سه‌ خۆیان له‌چوون بۆ جیهاد ده‌دزنه‌وه، باسی نه‌وانه ده‌کا که عوزری شه‌رییان هه‌یه نه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که نه‌و خاوه‌ن عوزرانه جیهادیان له‌سهر فهرز نیه! چونکه نیسلام نایینی ناسانکاریو ناسانخوازیه، به‌گوێره‌ی توانا نه‌رک ده‌خاته سه‌رشانی ربه‌ه‌وانی، نه‌وانه‌ی توانای چوون بۆ جیهادیان نیه که نه‌نداهو کوێرو نه‌خۆشن، یان تیشوو پیداوستی جه‌نگیان بۆ دابین ناکری، عوزریان ره‌وایه‌و نه‌چوونیان قبووله. ده‌فرمووی: ﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعْفَاءِ﴾ چوون بۆ غه‌زا واجب نیه له‌سهر بی هیزو پیرو که‌فته‌کار ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى﴾ هه‌روه‌ها له‌سهر نه‌خۆشو که نه‌نداهو کوێرش جیهاد فهرز نیه، ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرْجٌ﴾ هه‌روه‌ها جیهاد له‌سهر نه‌وانه واجب نیه که پیداوستی جیهادیان بۆ دابین ناکری. ﴿إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به‌مه‌رجی نیمانی ته‌واوو پته‌ویان به‌خودا هه‌بی، شوین نامۆزگاری پیغه‌مبهر بکه‌ون، به‌نه‌ینیو ناشکرا پا به‌ندی فرمانی خودا بن، حه‌ق‌ناس بنو حه‌ق‌خوازیان خۆش بوئی، به‌رژه‌وه‌ندی گه‌لو ولات به‌ریزن، جاسووسی و خیانه‌ت له‌ولات نه‌که‌ن، پړو پاگه‌نده‌ی دژ به‌نیسلام بلاو نه‌که‌نده‌وه.

نیمامی موسلیم فرمووده‌یه‌کی له‌ته‌میمی (الداری) یه‌وه گپ‌اوه‌ته‌وه ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ فرمووی: (الَّذِينَ النَّصِيحَةُ، قَالُوا لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ) واته: نایین بریتییه له‌نیخلاص، هاوه‌لان عه‌مرزیان کرد: نیخلاص بۆ کی؟ نه‌ی پیغه‌مبهری خودا. فرمووی: نیخلاص بۆ خوداو به‌ندایه‌تی بۆ کردنو خۆشویستنی، خۆندنه‌وه‌ی

قورتانو تیفکرین له مانای نایهته کارو کار پیکردنی، خوشبوستنی پیغه مبهرو شونکه وتنی به یامه کهی. نیخلاص بۆ فەرماندهایی موسولمانانو پشتگیری لی کردنیانو نیخلاص بۆ جه ماوه ری موسولمانان نهو دیه: رنگای حقیان نیشان بداو ههولی پتموکردنی ریزه کانیان بدا.

﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ ریبازو بیانونیک نیه چاکه کاران سزا بدرتن، لۆمه یان بکری، که بیانونی شهرعیان هه بی بۆ نه چوون بۆ غه زاو له مالهوه دانیشن، تاوانبار نابزو گوناهیان ناگاتی! بۆ کهس نیه تاوانیان پال بدا به کورتی و پوختی هه موو نه صیحه تکارو راستالو موخلیصیک بۆ خوداو بۆ پیغه مبهری خودا موحسینو چاکه کاره، کهس رایهی نا کهوی چاکه کار به گیر بیتی و بیخاته بهر لیپرسینه وه و سه رزه نشت کردن!

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ﴾ پهروه دگار لیخوشبوونی زۆره بۆ نهو خاوهن عوزرو چاکه کارانهو بۆ کهسی تریش که وه ک نهوان بن.

﴿رحیم﴾ خاوهن سۆزو بهزیی زۆره، هه رگیز زیاد له تواناو دهسه لات نه رک ناخاته سه ر کهس. به لام یاخی بوو مونا فیه کان تا تۆبه نه کهنو واز له تاوانو دوو رویی نه هینن خودا لییان خوش نابی. ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ههروه ها تاوانو هه ره ج له سه ر نهو که سانه نیه که ناماده باشی چوون بۆ جیهادیان تیدایه و به لام ولاخی سواری و تیشوو چه کیان ده ست نا کهوی، بژیوی مالو مندالیان دابین نه کردوه، به تایبهتی نهوانه ی هاتنه لای تو نه ی پیغه مبهرا! بۆ نهوه ی ولاخی سواری و تیشوویان بۆ دابین بکه ی و له گه لتا بین بۆ جیهاد و پیت گوتن: تیشوو ولاخی سواریم ده ست نا کهوی بتانده می، به مه دلیان تهنگ بوو ده ستیان کرد به گریانو زۆریان پی ناخوش بسوو: که شه ره فی به شداری کردنی جیهادیان له کیش ده چی و ناتوانن له گه ل سوپای نیسلام وه ری بکهون. ناماده ی جهنگ بن.

موحه مبهدی کوری نیسحاق له باسی غه زای ته بوک دا ده لی: چه ند پیانونکی موسولمان هاتنه خزمهت پیغه مبهرا که به گرینۆک به ناوانگن. ههوت زه لامی نه نصاری هی تریش بوون: (سالم بن عمیر) و (علی بن زید) و (ابو لیلی عبدالرحمن بن کعب) و (عمرو بن الحمام بن

الجموح) و (حرمی بن عبداللہ) و (عیاض بن ساریۃ الفزاری) ہزارو ندادا بوون کہ پیغہ مبرکہ پی پی فرمویں: ہیچم دہست ناکہوی سوارتان بکہم ناتوانم پیوستیتان دابین بکہم ﴿تَوَلَّوْاْ وَاعْنِیْہُمْ تَغِیْضُ مِنْ الدَّمْعِ حَزَنًا اِلَّا یَجِدُوْا مَا یَنْفِقُوْنَ﴾ کزرو مہ جلیسی پیغہ مبریان بہ جی ہیشت، چاویان فرمیسی دہرشتو بہ کومل دہ گریانو دل تہنگ بوونو خہم پہزارہ دایگر تبون، چونکہ توشو پیدایستی جہنگیان دہست ناکہوی۔

ثیبون نہبو حاتم لہ حسہنی بہ صریوہ ریوایت دہکا، دہلی: پیغہ مبرکہ فرموی: (لقد خلفتم بالمدينة اقواما، ما انفقتم من نفقة، ولا قطعتم وادیا، ولا نلتم من عدونیل الا وقد شرکوکم فی الاجر) نہی ہاوہ لان! تیوہ لہ مہ دینہ کومہ لیکتان بہ جی ہیشتوہ، تیوہ ہیچ بڑو مالو سامانیکتان نہ بہ خشوہ، ہیچ دڑو شیو ریگاہ کتان نہ بریوہ، ہیچ پہلاماردانیککی دوژمنتان نہ نجام نہ داوہ ہیچ زہرکی کاریگرتان لہ دوژمن نہ داوہ، نیلا نہو کومہ لہ بہ جیماوہ ہاویہ شتانزو پاداشی وہ کوو تیوہ پان مہیہ۔ نہ مجار پیغہ مبرکہ نایہتی ﴿وَلَا عَلَی الدِّیْنِ اِذَا مَا اَتَوْکَ لِتَحْمِلْہُمْ قُلْتَ لَا اَجِدُ مَا اَحْمِلْکُمْ عَلَیْہِ﴾ خوتندہوہ۔

لہ ریوایتیککی تردا کہ موسلیو بوخاری لہ نہ نہ سہوہ ریوایتیان کردوہ دہ فرموی: پیغہ مبرکہ فرموی: (ان بالمدينة اقواما ما قطعتم وادیا، ولا سرتهم سیرا الا وهم معکم، قالوا: وهم بالمدينة؟ قال: نعم، حبسهم العذر) لہ ریوایتی نیمام نہ حمہد دا دہلی: (حبسهم المرض)۔

بہ یارمہتی خودا ۱۹۹۸/۸/۱۱ لہ پاکنویسی جزمی دہیہم بووہوہ،

بہ مہش بہرگی پیئجہمی تہفسیری رہوان تہواو بوو۔

سلیمانسی / کہرہکی ماموستایان

پیرستی سەرەباسەکان

بابەت	لایەرە
جۆنیەتی دابەشکردنی دەسکەوتی جەنگ	۳۲۰
زۆرکردنی موسوڵمانان لە پیش چاوی کافرەکانو بەکەم پیشاندانی کافرەکان لەبەرچاوی موسوڵمانان!	۳۲۵
یادکردنی خوداو خۆراگری لەبەرەرامبەر دوزمنو گۆڕاڤیری بۆ فەرمان	۳۳۰
دەست بەرەڵاکردنی شەیتان لە کافرەکان لەکاتی تین بۆ هاتن دا	۳۳۶
بەھیلاککردنی کافرەکان وەکوو بەھیلاککردنی فیرعەون لەبەر خراپەکارییان	۳۴۳
مامەڵەکردنی موسوڵمانان لەگەڵ وادە شکیان و ئەوانە ی دیاردە ی پەیمان شکیانیان ئی دەردەکەوی	۳۵۲
خۆنامادەکردن بۆ جەنگ دژی دوزمنانو دابینکردنی پێویستیاتی جەنگ بە گۆڕە ی توانا	۳۵۸
هەلبژاردنی ناشتو یە کخستنی نەتەو و هەڵنانی موسوڵمانان بۆ جەنگ	۳۶۱
مەرجی بە دیل کردن و فیدیه ئی وەرگرتنیان و سوود ئی وەرگرتنیان	۳۶۹
پۆلێن کردنی موسوڵمانانی سەردەمی پێغمەبەر ﷺ لە روانگە ی ئیمانیتان و کوچکردنەو	۳۸۰
سوورەتی التوبة	۳۹۴
هەڵوێشاندنەو ی پەیمانی موشریکەکانو راگەیانانی شەر دژیان	۴۰۲
پێویستبوونی شەرکردن دژی موشریکەکانی عەرەب لە هەر کوێیە ک بن	۴۱۱
پەنادان رەواییە	۴۱۶
هۆکارەکانی دەستبەرداریبوون لە پەیمانی موشریکەکانو شەرکردنیان لە دژیان	۴۲۱

لاپه ره	بابه ت
۴۲۴	سهره نجامی موشریکه کان یان تۆبه کردنو موسولمان بوونه یان شهرو کوشتنه
۴۳۳	هه لئانی موسولمانان بو جهنگان دژی موشریکه پهیمان شکیته کان
۴۳۹	به تاقیردنه وهو له بوته دانی موسولمانانو پاک کردنه وه یان له بیگانهو چلکاو خۆر
۴۴۲	ئاوه دانکردنه وهو تازه کردنه وهی مزگه وته کان
۴۴۸	گه وهی ئیمان به خوداو به رۆژی قیامهتو گه وهی جیهاد له پیناو ئایینی خودادا
۴۵۳	وازهینان له دۆسیه تیکردنی باوکو براو خواو خیزانی کافرو هه لبراردنی ئیمانو جیهاد به سهر ههشت شت دا
۴۵۷	پهروه ردگار له چهنده هه لو مهرجیک داو له چهنان شوین دا کۆمهگی به موسولمانان کردوه
۴۶۶	یاساگردنی مه سجید و له حرام له موشریکه کان
۴۷۱	جهنگان دژی خاوه ناهه کان
۴۷۸	بیرو باوه ری خاوه ناهه کان
۴۹۱	شیوه و چۆنیهتی مامه له کردنی مالو قه شه کان له گه ئ خه لکدا
۴۹۹	پیکهتهی سا ئ له بریارو نه ندازه کیشی خودادا، شه پرکردن له گه ئ هه موو موشریکه کانو حه رامکردنی زیادکردنی مانگ
۵۰۶	هه لئانی موسولمانان بو جیهادو هه ره شه کردن له وازهینان لی مو عجیزه ی نه شکه وتی حیرا
۵۱۵	نه فیری عام بو جیهاد له پیناو خودادا
۵۱۶	خۆپاشدانی دوورووه کان له چوون بو غه زای ته بووکو شیوه ئیزن وه رگرتنیان
۵۲۳	به لگه له سهر خۆپاشدانی دوورووه کان به بی عوزری رهوا، زیانی چوونیان بو جهنگ

لاپەرە	بایەت
۵۲۷	برووییەکان موناڤیقەکان بۆ دواکەوتن لە غەزای تەبووک و ناپاکییان بەرامبەر موسوڵمانان
۵۳۳	بووچەلبوونەوهی خێرو خیراتی موناڤیقەکان و بەقیرۆچوونی نوێزو خوداپەرستییان
۵۳۹	سوێندخواردنی دوورووکان و هەڵدانی هەل وەدەستەینانیان بۆ تانەو تەشەردان لە پیغەمبەر ﷺ
۵۴۴	ئەو هەشت لایەنە زەکاتیان بەسەردا بەش دەکری
۵۶۵	ئەزیزەتانی پیغەمبەر ﷺ لەلایەن دوورووکانەوهو راستکردنەوهی بۆچوونەکانیان
۵۶۹	رەوشتی ئەو دوورووانە خۆیان لە غەزای تەبووک پاش دابوو
۵۷۵	رەوشتی دوورووکان و سزای قیامەتیان
۵۸۴	رەوشتی موسوڵمانان و پاداشی قیامەتیان
۵۸۹	جیهاد و تیکۆشان دژی کافرو موناڤیقەکان
۵۹۸	درۆزنی موناڤیقەکان و بی‌وادهو بەلێنییان و چیرۆکی تەعلەبە
۶۰۲	تانەو تەشەری موناڤیقەکان لە موسوڵمانان و خوداش لێیان خۆش نابێ
۶۰۶	موناڤیقە خۆپاشدەرەکان لە چوون بۆ غەزای تەبووک دڵخۆشبوون بە نەچوونەکەیان
۶۱۰	مەنع کردنی موناڤیقان لە هاوبەشی کردنی جیهاد و مەنع کردنی پیغەمبەر لەوهی نوێژ لەسەر مردووێان بکا
۶۱۶	ئیزن وەرگرتنی سەرائی نیفاق بۆ خۆدزینەوه لە جیهاد و ئامادەباشی موسوڵمان بۆ جیهاد
۶۱۹	دووروویی عەرەبە دەشتەکییەکان و ئیزن وەرگرتنیان بۆ نەچوون بۆ جیهاد
۶۲۱	ئەو موسوڵمانانە جیهادیان لەسەر نیە